

Holy Bible

Aionian **Edition**®

Η Καινή Διαθήκη, Καθαρεύουσα
Neophytos Vamvas Modern Greek
New Testament

Holy Bible Aionian Edition ©
Η Καινή Διαθήκη, Καθαρεύουσα
Neophytos Vamvas Modern Greek
New Testament

CC Attribution NoDerivatives 4.0, 2018-2024

Source text: Crosswire.org

Source version: 8/14/2022

Source copyright: Public Domain

Orthodox Archimandrite Neophytos Vamvas, 1850

Formatted by Speedata Publisher 4.19.18 (Pro) on 7/19/2024

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

AionianBible.org

Published by Nainoia Inc

<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern public domain translation in every language

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Preface

Ελληνική at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aiōdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aiōdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

History

Ελληνική at AionianBible.org/History

- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEP Bible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 135 languages.
- 05/01/24 - 371 translations now available in 151 languages.

Table of Contents

NEW TESTAMENT

Κατα Ματθαιον	1
Κατα Μαρκον	34
Κατα Λουκαν	55
Κατα Ιωαννην	90
Πραξεις	116
Προς Ρωμαιους	151
Προς Κορινθιους Α΄	165
Προς Κορινθιους Β΄	178
Προς Γαλατας	187
Προς Εφεσιους	192
Προς Φιλιππησιους	197
Προς Κολοσσαεις	200
Προς Θεσσαλονικεις Α΄	203
Προς Θεσσαλονικεις Β΄	206
Προς Τιμοθεον Α΄	208
Προς Τιμοθεον Β΄	212
Προς Τιτον	215
Προς Φιλημονα	217
Προς Εβραιους	218
Ιακωβου	228
Πετρου Α΄	232
Πετρου Β΄	236
Ιωαννου Α΄	239
Ιωαννου Β΄	243
Ιωαννου Γ΄	244
Ιουδα	245
Αποκαλυψις Ιωαννου	246

APPENDIX

Reader's Guide

Glossary

Maps

Destiny

Illustrations, Doré

NEW TESTAMENT

Ο δε Ιησούς ἔλεγε· Πάτερ, συγχώρησον αὐτούς· διότι δεν ἐξεύρουσι τι πράττουσι.
Διαμεριζόμενοι δε τὰ ἰμάτια αὐτοῦ, ἔβαλον κλήρον.
Κατὰ Λουκᾶν 23:34

Κατα Ματθαιον

1 Βίβλος της γενεαλογίας του Ιησού Χριστού, υιού του Δαβίδ, υιού του Αβραάμ. **2** Ο Αβραάμ εγέννησε τον Ισαάκ, Ισαάκ δε εγέννησε τον Ιακώβ, Ιακώβ δε εγέννησε τον Ιούδαν και τους αδελφούς αυτού, **3** Ιούδας δε εγέννησε τον Φαρέζ και τον Ζαρά εκ της Θάμαρ, Φαρέζ δε εγέννησε τον Εσρώμ, Εσρώμ δε εγέννησε τον Αράμ, **4** Αράμ δε εγέννησε τον Αμιναδάβ, Αμιναδάβ δε εγέννησε τον Ναασών, Ναασών δε εγέννησε τον Σαλμών, **5** Σαλμών δε εγέννησε τον Βοόζ εκ της Ραχάβ, Βοόζ δε εγέννησε τον Ωβήδ εκ της Ρούθ, Ωβήδ δε εγέννησε τον Ιεσσαί, **6** Ιεσσαί δε εγέννησε τον Δαβίδ τον βασιλέα. Δαβίδ δε ο βασιλεύς εγέννησε τον Σολομώντα εκ της γυναίκος του Ουρίου, **7** Σολομών δε εγέννησε τον Ροβοάμ, Ροβοάμ δε εγέννησε τον Αβιά, Αβιά δε εγέννησε τον Ασά, **8** Ασά δε εγέννησε τον Ιωσαφάτ, Ιωσαφάτ δε εγέννησε τον Ιωράμ, Ιωράμ δε εγέννησε τον Οζιαν, **9** Οζίας δε εγέννησε τον Ιωάθαμ, Ιωάθαμ δε εγέννησε τον Άχαζ, Άχαζ δε εγέννησε τον Εζεκιαν, **10** Εζεκιίας δε εγέννησε τον Μανασσή, Μανασσής δε εγέννησε τον Αμών, Αμών δε εγέννησε τον Ιωσιαν, **11** Ιωσιίας δε εγέννησε τον Ιεχονίαν και τους αδελφούς αυτού επί της μετοικεσίας Βαβυλώνος. **12** Μετά δε την μετοικεσίαν Βαβυλώνος Ιεχονίας εγέννησε τον Σαλαθιήλ, Σαλαθιήλ δε εγέννησε τον Ζοροβάβελ, **13** Ζοροβάβελ δε εγέννησε τον Αβιούδ, Αβιούδ δε εγέννησε τον Ελιακείμ, Ελιακείμ δε εγέννησε τον Αζώρ, **14** Αζώρ δε εγέννησε τον Σαδώκ, Σαδώκ δε εγέννησε τον Αχείμ, Αχείμ δε εγέννησε τον Ελιούδ, **15** Ελιούδ δε εγέννησε τον Ελεάζαρ, Ελεάζαρ δε εγέννησε τον Ματθάν, Ματθάν δε εγέννησε τον Ιακώβ, **16** Ιακώβ δε εγέννησε τον Ιωσήφ τον άνδρα της Μαρίας, εξ ης εγεννήθη Ιησούς ο λεγόμενος Χριστός. **17** Πάσαι λοιπόν αι γενεαί από Αβραάμ έως Δαβίδ είναι γενεαί δεκατέσσαρες, και από Δαβίδ έως της μετοικεσίας Βαβυλώνος γενεαί δεκατέσσαρες, και από της μετοικεσίας Βαβυλώνος έως του Χριστού γενεαί δεκατέσσαρες. **18** Του δε Ιησού Χριστού η γέννησις ούτως ήτο. Αφού

ηρραβωνίσθη η μήτηρ αυτού Μαρία μετά του Ιωσήφ, πριν συνέλθωσιν, ευρέθη εν γαστρί έχουσα εκ Πνεύματος Αγίου. **19** Ιωσήφ δε ο ανήρ αυτής, δίκαιος ων και μη θέλων να θεατρίση αυτήν, ηθέλησε να απολύση αυτήν κρυφίως. **20** Ενώ δε αυτός διελογίσθη ταύτα, ιδού, άγγελος Κυρίου εφάνη κατ' όναρ εις αυτόν, λέγων· Ιωσήφ, υιέ του Δαβίδ, μη φοβηθής να παραλάβης Μαριάμ την γυναίκα σου· διότι το εν αυτή γεννηθέν είναι εκ Πνεύματος Αγίου. **21** Θέλει δε γεννήσει υιόν και θέλεις καλέσει το όνομα αυτού Ιησούν· διότι αυτός θέλει σώσει τον λαόν αυτού από των αμαρτιών αυτών. **22** Τούτο δε όλον έγεινε διά να πληρωθή το ρηθέν υπό του Κυρίου διά του προφήτου, λέγοντος· **23** Ιδού, η παρθένος θέλει συλλάβει και θέλει γεννήσει υιόν, και θέλουσι καλέσει το όνομα αυτού Εμμανουήλ, το οποίον μεθερμηνευόμενον είναι, Μεθ' ημών ο Θεός. **24** Εξεγερθείς δε ο Ιωσήφ από του ύπνου έκαμεν ως προσέταξεν αυτόν ο άγγελος Κυρίου και παρέλαβε την γυναίκα αυτού, **25** και δεν εγνωρίζεν αυτήν, εωσού εγέννησε τον υιόν αυτής τον πρωτότοκον και εκάλεσε το όνομα αυτού Ιησούν.

2 Αφού δε εγεννήθη ο Ιησούς εν Βηθλεέμ της Ιουδαίας επί των ημερών Ηρώδου του βασιλέως, ιδού, μάγοι από ανατολών ήλθον εις Ιεροσόλυμα, λέγοντες· **2** Που είναι ο γεννηθείς βασιλεύς των Ιουδαίων; διότι είδομεν τον αστέρα αυτού εν τη ανατολή και ήλθομεν διά να προσκυνήσωμεν αυτόν. **3** Ακούσας δε Ηρώδης ο βασιλεύς, εταράχθη και πάσα η Ιεροσόλυμα μετ' αυτού, **4** και συνάξας πάντας τους αρχιερείς και γραμματείς του λαού, ηρώτα να μάθη παρ' αυτών που ο Χριστός γεννάται. **5** Εκείνοι δε είπον προς αυτόν· Εν Βηθλεέμ της Ιουδαίας· διότι ούτως είναι γεγραμμένον διά του προφήτου· **6** Και συ, Βηθλεέμ, γη Ιούδα, δεν είσαι ουδόλως ελαχίστη μεταξύ των ηγεμόνων του Ιούδα· διότι εκ σου θέλει εξέλθει ηγούμενος, όστις θέλει ποιμάνει τον λαόν μου τον Ισραήλ. **7** Τότε ο Ηρώδης καλέσας κρυφίως τους μάγους εξηκρίβωσε παρ' αυτών τον καιρόν του φαινομένου αστέρος, **8** και πέμψας αυτούς εις Βηθλεέμ, είπε· Πορευθέντες

ακριβώς εξετάσατε περί του παιδίου, αφού δε εύρητε, απαγγείλατέ μοι, διά να έλθω και εγώ να προσκυνήσω αυτό. **9** Εκείνοι δε ακούσαντες του βασιλέως ανεχώρησαν· και ιδού, ο αστήρ τον οποίον είδον εν τη ανατολή προεπορεύετο αυτών, εωσού ελθών εστάθη επάνω όπου ήτο το παιδίον. **10** Ιδόντες δε τον αστέρα εχάρησαν χαράν μεγάλην σφόδρα, **11** και ελθόντες εις την οικίαν εύρον το παιδίον μετά Μαρίας της μητρός αυτού, και πεσόντες προσεκύνησαν αυτό, και ανοίξαντες τους θησαυρούς αυτών προσέφεραν εις αυτό δώρα, χρυσόν και λίβανον και σμύρναν· **12** και αποκαλυφθέντες θεόθεν κατ' όναρ να μη επιστρέψωσι προς τον Ηρώδη, δι' άλλης οδού ανεχώρησαν εις την χώραν αυτών. **13** Αφού δε αυτοί ανεχώρησαν, ιδού, άγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' όναρ εις τον Ιωσήφ, λέγων· Εγερθείς παράλαβε το παιδίον και την μητέρα αυτού και φεύγε εις Αίγυπτον, και έσο εκεί εωσού είπω σοι· διότι μέλλει ο Ηρώδης να ζητήση το παιδίον, διά να απολέση αυτό. **14** Ο δε εγερθείς παρέλαβε το παιδίον και την μητέρα αυτού διά νυκτός και ανεχώρησεν εις Αίγυπτον, **15** και ήτο εκεί έως της τελευταίας του Ηρώδου, διά να πληρωθή το ρηθέν υπό του Κυρίου διά του προφήτου λέγοντος· Εξ Αιγύπτου εκάλεσα τον υιόν μου. **16** Τότε ο Ηρώδης, ιδών ότι ενεπαίχθη υπό των μάγων, εθυμώθη σφόδρα και αποστείλας εφόνευσε πάντας τους παιδας τους εν Βηθλεέμ και εν πάσι τοις ορίοις αυτής από δύο ετών και κατωτέρω κατά τον καιρόν, τον οποίον εξηκρίβωσε παρά των μάγων. **17** Τότε πληρώθη το ρηθέν υπό Ιερεμίου του προφήτου, λέγοντος· **18** Φωνή ηκούσθη εν Ραμά, θρήνος και κλαυθμός και οδυρμός πολύς· η Ραχήλ έκλαιε τα τέκνα αυτής, και δεν ήθελε να παρηγορηθή, διότι δεν υπάρχουν. **19** Τελευταίσαντος δε του Ηρώδου ιδού, άγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' όναρ εις τον Ιωσήφ εν Αιγύπτω, **20** λέγων· Εγερθείς παράλαβε το παιδίον και την μητέρα αυτού και ύπαγε εις γην Ισραήλ· διότι απέθανον οι ζητούντες την ψυχήν του παιδίου. **21** Ο δε εγερθείς παρέλαβε το παιδίον και την μητέρα αυτού και ήλθεν εις γην Ισραήλ. **22** Ακούσας δε ότι ο Αρχέλαος βασιλεύει επί της Ιουδαίας

αντί Ηρώδου του πατρός αυτού, εφοβήθη να υπάγη εκεί αποκαλυφθείς δε θεόθεν κατ' όναρ ανεχώρησεν εις τα μέρη της Γαλιλαίας, **23** και ελθών κατώκησεν εις πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ, διά να πληρωθή το ρηθέν διά των προφητών· ότι Ναζωραίος θέλει ονομασθή.

3 Εν εκείναις δε ταις ημεραίς έρχεται Ιωάννης ο βαπτιστής, κηρύττων εν τη ερήμω της Ιουδαίας **2** και λέγων· Μετανοείτε· διότι επλησίασεν η βασιλεία των ουρανών. **3** Διότι ούτος είναι ο ρηθείς υπό Ησαΐου του προφήτου, λέγοντος· Φωνή βοώντος εν τη ερήμω, ετοιμάσατε την οδόν του Κυρίου, ευθείας κάμετε τας τρίβους αυτού. **4** Αυτός δε ο Ιωάννης είχε το ένδυμα αυτού από τριχών καμήλου και ζώνην δερματινήν περί την οσφύν αυτού, η δε τροφή αυτού ήτο ακρίδες και μέλι άγριον. **5** Τότε εξήρχετο προς αυτόν η Ιεροσόλυμα και πάσα η Ιουδαία και πάντα τα περίχωρα του Ιορδάνου, **6** και εβαπτίζοντο εν τω Ιορδάνη υπ' αυτού, εξομολογούμενοι τας αμαρτίας αυτών. **7** Ιδών δε πολλούς εκ των Φαρισαίων και Σαδδουκαίων ερχομένους εις το βάπτισμα αυτού, είπε προς αυτούς· Γεννήματα εχιδνών, τις έδειξεν εις εσάς να φύγητε από της μελλούσης οργής; **8** Κάμετε λοιπόν καρπούς αξίους της μετανοίας, **9** και μη φαντασθήτε να λέγητε καθ' εαυτούς, Πατέρα έχομεν τον Αβραάμ· διότι σας λέγω ότι δύναται ο Θεός εκ των λίθων τούτων να αναστήση τέκνα εις τον Αβραάμ. **10** Ήδη δε και η αξίνη κείται προς την ρίζαν των δένδρων· παν λοιπόν δένδρον μη κάμνον καρπόν καλόν εκκόπτεται και εις πυρ βάλλεται. **11** Εγώ μεν σας βαπτίζω εν ύδατι εις μετάνοιαν· ο δε οπίσω μου ερχόμενος είναι ισχυρότερός μου, του οποίου δεν είμαι άξιος να βαστάσω τα υποδήματα· αυτός θέλει σας βαπτίσει εν Πνεύματι Αγίω και πυρί. **12** Όστις κρατεί το πτυάριον εν τη χειρί αυτού και θέλει διακαθαρίσει το αλώνιον αυτού και θέλει συναξει τον σίτον αυτού εις την αποθήκην, το δε άχυρον θέλει κατακαύσει εν πυρί ασβέστω. **13** Τότε έρχεται ο Ιησούς από της Γαλιλαίας εις τον Ιορδάνην προς τον Ιωάννην διά να βαπτισθή υπ' αυτού. **14** Ο δε Ιωάννης εκώλυεν αυτόν, λέγων, Εγώ χρειαν

έχω να βαπτισθώ υπό σου, και συ έρχεσαι προς εμέ; 15 Αποκριθείς δε ο Ιησούς είπε προς αυτόν· Άφες τώρα· διότι ούτως είναι πρόπον εις ημάς να εκπληρώσωμεν πάσαν δικαιοσύνην. Τότε αφίνει αυτόν. 16 Και βαπτισθείς ο Ιησούς ανέβη ευθύς από του ύδατος· και ιδού, ηνοιχθησαν εις αυτόν οι ουρανοί, και είδε το Πνεύμα του Θεού καταβαίνον ως περιστεράν και ερχόμενον επ' αυτόν· 17 και ιδού φωνή εκ των ουρανών, λέγουσα· Ούτος είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, εις τον οποίον ευηρεστήτην.

4 Τότε ο Ιησούς εφέρθη υπό του Πνεύματος εις την έρημον διά να πειρασθή υπό του διαβόλου, 2 και ηνευέσας ημέρας τεσσαράκοντα και νύκτας τεσσαράκοντα, ύστερον επείνασε. 3 Και ελθών προς αυτόν ο πειράζων είπεν· Εάν ήσαι Υιός του Θεού, ειπέ να γείνωσιν άρτοι οι λίθοι ούτοι. 4 Ο δε αποκριθείς είπεν· Είναι γεγραμμένον, Με άρτον μόνον δεν θέλει ζήσει ο άνθρωπος, αλλά με πάντα λόγον εξερχόμενον διά στόματος Θεού. 5 Τότε παραλαμβάνει αυτόν ο διάβολος εις την αγίαν πόλιν και στήνει αυτόν επί το πτερύγιον του ιερού 6 και λέγει προς αυτόν, Εάν ήσαι Υιός του Θεού, ρίψον σεαυτόν κάτω· διότι είναι γεγραμμένον, Ότι θέλει προσταξει εις τους αγγέλους αυτού περί σου, και θέλουσι σε σηκώσει επί των χειρών αυτών, διά να μη προσκόψης προς λίθον τον πόδα σου. 7 Είπε προς αυτόν ο Ιησούς· Πάλιν είναι γεγραμμένον, δεν θέλεις πειράσει Κύριον τον Θεόν σου. 8 Πάλιν παραλαμβάνει αυτόν ο διάβολος εις όρος πολύ υψηλόν, και δεικνύει εις αυτόν πάντα τα βασίλεια του κόσμου και την δόξαν αυτών, 9 και λέγει προς αυτόν· Ταύτα πάντα θέλω σοι δώσει, εάν πεσών προσκυνήσης με. 10 Τότε ο Ιησούς λέγει προς αυτόν· Ύπαγε, Σατανά· διότι είναι γεγραμμένον, Κύριον τον Θεόν σου θέλεις προσκυνήσει και αυτόν μόνον θέλεις λατρεύσει. 11 Τότε αφίνει αυτόν ο διάβολος, και ιδού, άγγελιοι προσήλθον και υπηρέτουν αυτόν. 12 Ακούσας δε ο Ιησούς ότι ο Ιωάννης παρεδόθη, ανεχώρησεν εις την Γαλιλαίαν. 13 Και αφήσας την Ναζαρέτ ήλθε και κατώκησεν εις Καπερναούμ την παραθαλασσίαν εν τοις ορίοις Ζαβουλών και Νεφθαλείμ. 14

Διά να πληρωθή το ρηθέν διά Ησαΐου του προφήτου λέγοντος· 15 Γη Ζαβουλών και γη Νεφθαλείμ, κατά την οδόν της θαλάσσης, πέραν του Ιορδάνου, Γαλιλαία των εθνών. 16 Ο λαός ο καθηήμενος εν σκότει είδε φως μέγα, και εις τους καθημένους εν τόπω και σκιά θανάτου φως ανέτειλεν εις αυτούς. 17 Από τότε ήρχισεν ο Ιησούς να κηρύττη και να λέγη· Μετανοείτε διότι πλησίασεν η βασιλεία των ουρανών. 18 Περιπατών δε ο Ιησούς παρά την θάλασσαν της Γαλιλαίας, είδε δύο αδελφούς, Σίμωνα τον λεγόμενον Πέτρον και Ανδρέαν τον αδελφόν αυτού, ρίπτοντας δίκτυον εις την θάλασσαν· διότι ήσαν αλιείς· 19 και λέγει προς αυτούς· Έλθετε οπίσω μου και θέλω σας κάμει αλιείς ανθρώπων. 20 Οι δε αφήσαντες ευθύς τα δίκτυα, ηκολούθησαν αυτόν. 21 Και προχωρήσας εκειθεν είδεν άλλους δύο αδελφούς, Ιάκωβον τον του Ζεβεδαίου και Ιωάννην τον αδελφόν αυτού, εν τω πλοίω μετά Ζεβεδαίου του πατρός αυτών επισκευάζοντας τα δίκτυα αυτών, και εκάλεσεν αυτούς. 22 Οι δε αφήσαντες ευθύς το πλοίον και τον πατέρα αυτών, ηκολούθησαν αυτόν. 23 Και περιήρχετο ο Ιησούς όλην την Γαλιλαίαν, διδάσκων εν ταις συναγωγαίς αυτών και κηρύττων το ευαγγέλιον της βασιλείας και θεραπεύων πάσαν νόσον και πάσαν ασθένειαν μεταξύ του λαού. 24 Και διήλθεν η φήμη αυτού εις όλην την Συρίαν, και έφερον προς αυτόν πάντας τους κακώς έχοντας υπό διαφόρων νοσημάτων και βασάνων συνεχομένους και δαιμονιζομένους και σεληνιαζομένους και παραλυτικούς, και θεράπευσεν αυτούς· 25 και ηκολούθησαν αυτόν όχλοι πολλοί από της Γαλιλαίας και Δεκαπόλεως και Ιεροσολύμων και Ιουδαίας και από πέραν του Ιορδάνου.

5 Ιδών δε τους όχλους, ανέβη εις το όρος και αφού εκάθησε, προσήλθον προς αυτόν οι μαθηταί αυτού, 2 και ανοίξας το στόμα αυτού edίδασκεν αυτούς, λέγων. 3 Μακάριοι οι πτωχοί τω πνεύματι, διότι αυτών είναι η βασιλεία των ουρανών. 4 Μακάριοι οι πενθούντες, διότι αυτοί θέλουσι παρηγορηθή. 5 Μακάριοι οι πραείς, διότι αυτοί θέλουσι κληρονομήσει την γην. 6 Μακάριοι οι πεινώντες και διψώντες την

δικαιοσύνην, διότι αυτοί θέλουσι χορτασθή. 7 Μακάριοι οι ελεήμονες, διότι αυτοί θέλουσιν ελεηθῆ. 8 Μακάριοι οι καθαροί την καρδίαν, διότι αυτοί θέλουσιν ιδεῖ τον Θεόν. 9 Μακάριοι οι ειρηνοποιοί, διότι αυτοί θέλουσιν ονομασθῆ υιοί Θεοῦ. 10 Μακάριοι οι δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, διότι αυτών εἶναι ἡ βασιλεία των ουρανών. 11 Μακάριοι εἰσθε, ὅταν σας ονειδίσωσι καὶ διώξωσι καὶ εἰπωσιν ἐναντίον σας πάντα κακόν λόγον ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ. 12 Χαίrete καὶ ἀγαλλιᾶσθε, διότι ὁ μισθός σας εἶναι πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἐπειδὴ οὕτως ἐδίωξαν τοὺς προφήτας τοὺς προ υμῶν. 13 Σεις εἰσθε τὸ ἅλας τῆς γῆς· εἴαν δε τὸ ἅλας διαφθαρή, με τι θέλει ἀλατισθῆ; εἰς οὐδέν πλέον χρησιμεύει ἐμὴ νὰ ριφθῆ ἔξω καὶ νὰ καταπατήται ὑπὸ των ἀνθρώπων. 14 Σεις εἰσθε τὸ φῶς τοῦ κόσμου· πόλις κειμένη ἐπάνω ὄρους δὲν δύναται νὰ κρυφθῆ. 15 οὐδέ ἀνάπτουσι λύχνον καὶ θέτουσιν αὐτόν ὑπὸ τον μῶδιον, ἀλλ' ἐπὶ τον λυχνοστάτην, καὶ φέγγει εἰς πάντας τοὺς ἐν τη οἰκίᾳ. 16 Οὕτως ἄς λάμψη τὸ φῶς σας ἔμπροσθεν των ἀνθρώπων, διὰ νὰ ἰδῶσι τὰ καλὰ σας ἔργα καὶ δοξάσωσι τον Πατέρα σας τον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. 17 Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον νὰ καταλύσω τον νόμον ἢ τοὺς προφήτας· δὲν ἦλθον νὰ καταλύσω, ἀλλὰ νὰ ἐκπληρώσω. 18 Διότι ἀληθῶς σας λέγω, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανός καὶ ἡ γῆ, ἰώτα ἐν ἢ μία κεραία δὲν θέλει παρέλθῃ ἀπὸ του νόμου, ἐωσοῦ ἐκπληρωθῶσι πάντα. 19 Ὅστις λοιπὸν ἀθετήσῃ μίαν των ἐντολῶν τούτων των ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος θέλει ονομασθῆ ἐν τη βασιλείᾳ των οὐρανῶν ὅστις δε ἐκτελέσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας θέλει ονομασθῆ ἐν τη βασιλείᾳ των οὐρανῶν. 20 Ἐπειδὴ σας λέγω ὅτι εἴαν μὴ περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη σας πλεῖοτερον τῆς των γραμματέων καὶ Φαρισαίων, δὲν θέλετε εἰσέλθῃ εἰς την βασιλείαν των οὐρανῶν. 21 Ἐκούσατε ὅτι ἐρρέθη εἰς τοὺς ἀρχαίους, Μὴ φονεύσης· ὅστις δε φονεύσῃ, θέλει εἰσθαι ἔνοχος εἰς την κρίσιν. 22 Ἐγὼ ὅμως σας λέγω ὅτι πας ὁ οργιζόμενος ἀναιτίως κατὰ του ἀδελφοῦ αὐτοῦ θέλει εἰσθαι ἔνοχος εἰς την κρίσιν· καὶ ὅστις εἶπῃ πρὸς τον ἀδελφόν αὐτοῦ Ρακά, θέλει εἰσθαι ἔνοχος εἰς το συνέδριον· ὅστις δε εἶπῃ Μωρέ, θέλει εἰσθαι ἔνοχος εἰς την γένναν του πυρός. (Geenna g1067) 23 Εἴαν λοιπὸν προσφέρῃς τὸ δῶρον σου εἰς τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐκεῖ ἐνθυμηθῆς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σου, 24 ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρον σου ἔμπροσθεν του θυσιαστηρίου, καὶ ὕπαγε πρῶτον φιλιώθητι με τον ἀδελφόν σου, καὶ τότε ἐλθὼν πρόσφερε τὸ δῶρον σου. 25 Εἰρήνευσον με τον ἀντίδικόν σου ταχέως, ἐνόσω εἰσαὶ καθ' ὁδόν μετ' αὐτοῦ, μήποτε σε παραδώσῃ ὁ ἀντίδικος εἰς τον κριτὴν καὶ ὁ κριτὴς σε παραδώσῃ εἰς τον ὑπηρέτην, καὶ ριφθῆς εἰς φυλακὴν· 26 ἀληθῶς σοι λέγω, δὲν θέλεις ἐξέλθῃ ἐκεῖθεν, ἐωσοῦ ἀποδώσῃς τὸ ἔσχατον λεπτόν. 27 Ἐκούσατε ὅτι ἐρρέθη εἰς τοὺς ἀρχαίους, μὴ μοιχεύσης. 28 Ἐγὼ ὅμως σας λέγω ὅτι πας ὁ βλέπων γυναῖκα διὰ νὰ ἐπιθυμήσῃ αὐτήν ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτήν ἐν τη καρδίᾳ αὐτοῦ. 29 Εἴαν ὁ οφθαλμός σου ὁ δεξιός σε σκανδαλίζῃ, ἐκβαλε αὐτόν καὶ ρίψον ἀπὸ σοῦ· διότι σε συμφέρει νὰ χαθῆ ἐν των μελών σου καὶ νὰ μὴ ριφθῆ ὅλον τὸ σῶμα σου εἰς την γένναν. (Geenna g1067) 30 Καὶ εἴαν ἡ δεξιὰ σου χεὶρ σε σκανδαλίζῃ, ἐκκοψον αὐτήν καὶ ρίψον ἀπὸ σοῦ· διότι σε συμφέρει νὰ χαθῆ ἐν των μελών σου, καὶ νὰ μὴ ριφθῆ ὅλον τὸ σῶμα σου εἰς την γένναν. (Geenna g1067) 31 Ἐρρέθη πρὸς τούτους ὅτι ὅστις χωρισθῆ την γυναῖκα αὐτοῦ, ἄς δώσῃ εἰς αὐτήν διαζύγιον. 32 Ἐγὼ ὅμως σας λέγω ὅτι ὅστις χωρισθῆ την γυναῖκα αὐτοῦ παρεκτός λόγου πορνείας, κάμνει αὐτήν νὰ μοιχευθῆται, καὶ ὅστις λάβῃ γυναῖκα κεχωρισμένην, γίνεται μοιχός. 33 Πάλιν ἐκούσατε ὅτι ἐρρέθη εἰς τοὺς ἀρχαίους, Μὴ ἐπιορκήσης, ἀλλὰ ἐκπλήρωσον εἰς τον Κύριον τοὺς ὅρκους σου. 34 Ἐγὼ ὅμως σας λέγω νὰ μὴ ὁμόσητε μηδὲν μήτε εἰς τον οὐρανόν, διότι εἶναι θρόνος του Θεοῦ· 35 μήτε εἰς την γῆν, διότι εἶναι ὑποπόδιον των ποδῶν αὐτοῦ· μήτε εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, διότι εἶναι πόλις του μεγάλου βασιλέως· 36 μήτε εἰς την κεφαλὴν σου νὰ ὁμόσης, διότι δὲν δύνασαι μίαν τρίχα νὰ κάμῃς λευκὴν ἢ μέλαιναν. 37 Ἀλλ' ἄς ἦναι ὁ λόγος σας Ναι ναι, Οὐ, οὐ· τὸ δε πλεῖοτερον τούτων εἶναι ἐκ του πονηροῦ. 38 Ἐκούσατε ὅτι ἐρρέθη, Ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα

αντί οδόντος. **39** Εγώ όμως σας λέγω να μη αντισταθήτε προς τον πονηρόν· αλλ' όστις σε ραπίση εις την δεξιάν σου σιαγόνα, στρέψον εις αυτόν και την άλλην· **40** και εις τον θέλοντα να κριθή μετά σου και να λάβη τον χιτώνα σου, άφες εις αυτόν και το ιμάτιον· **41** και αν σε αγγαρεύση τις μίλιον εν, ύπαγε μετ' αυτού δύο. **42** Εις τον ζητούντα παρά σου δίδε και τον θέλοντα να δανεισθή από σου μη αποστραφής. **43** Ηκούσατε ότι ερρέθη, θέλεις αγαπά τον πλησίον σου και μίσει τον εχθρόν σου. **44** Εγώ όμως σας λέγω, Αγαπάτε τους εχθρούς σας, ευλογείτε εκείνους, οίτινες σας καταρώνται, ευεργετείτε εκείνους, οίτινες σας μισούσι, και προσεύχεσθε υπέρ εκείνων, οίτινες σας βλάπτουσι και σας κατατρέχουσι, **45** διά να γείνητε υιοί του Πατρός σας του εν τοις ουρανοίς, διότι αυτός ανατέλλει τον ήλιον αυτού επί πονηρούς και αγαθούς και βρέχει επί δικαίους και αδίκους. **46** Διότι εάν αγαπήσητε τους αγαπώντάς σας, ποίον μισθόν έχετε; και οι τελώναι δεν κάμνουσι το αυτό; **47** και εάν ασπασθήτε τους αδελφούς σας μόνον, τι περισσότερον κάμνετε; και οι τελώναι δεν κάμνουσι ούτως; **48** εστέ λοιπόν σεις τέλειοι, καθώς ο Πατήρ σας ο εν τοις ουρανοίς είναι τέλειος.

6 Προσέχετε να μη κάμνητε την ελεημοσύνην σας έμπροσθεν των ανθρώπων διά να βλέψητε υπ' αυτών· ει δε μη, δεν έχετε μισθόν πλησίον του Πατρός σας του εν τοις ουρανοίς. **2** Όταν λοιπόν κάμνης ελεημοσύνην, μη σαλίσης έμπροσθέν σου, καθώς κάμνουσιν οι υποκριταί εν ταις συναγωγαίς και εν ταις οδοίς, διά να δοξασθώσιν υπό των ανθρώπων· αληθώς σας λέγω, έχουσιν ήδη τον μισθόν αυτών. **3** Όταν δε συ κάμνης ελεημοσύνην, ας μη γνωρίση η αριστερά σου τι κάμνει η δεξιά σου, **4** διά να ήναι η ελεημοσύνη σου εν τω κρυπτώ, και ο Πατήρ σου ο βλέπων εν τω κρυπτώ αυτός θέλει σοι ανταποδώσει εν τω φανερώ. **5** Και όταν προσεύχησαι, μη έσο ως οι υποκριταί, διότι αγαπώσι να προσεύχωνται ιστάμενοι εν ταις συναγωγαίς και εν ταις γωνίαις των πλατειών, διά να φανώσιν εις τους ανθρώπους· αληθώς σας λέγω ότι έχουσιν ήδη τον μισθόν αυτών. **6** Συ όμως, όταν προσεύχησαι, είσελθε εις το ταμείον σου, και κλείσας την θύραν σου προσευχήθητι εις τον Πατέρα σου τον εν τω κρυπτώ, και ο Πατήρ σου ο βλέπων εν τω κρυπτώ θέλει σοι ανταποδώσει εν τω φανερώ. **7** Όταν δε προσεύχησθε, μη βαττολογήσητε ως οι εθνικοί· διότι νομίζουσιν ότι με την πολυλογίαν αυτών θέλουσιν εισακουσθή. **8** Μη ομοιωθήτε λοιπόν με αυτούς· διότι εξεύρει ο Πατήρ σας τίνων έχετε χρεία, πριν σεις ζητήσητε παρ' αυτού. **9** Ούτω λοιπόν προσεύχεσθε σεις· Πάτερ ημών ο εν τοις ουρανοίς· αγιασθήτω το όνομά σου· **10** ελθέτω η βασιλεία σου· γενηθήτω το θέλημά σου, ως εν ουρανώ, και επί της γής· **11** τον άρτον ημών τον επιούσιον δος εις ημάς σήμερα· **12** και συγχώρησον εις ημάς τας αμαρτίας ημών, καθώς και ημείς συγχωρούμεν εις τους αμαρτάνοντας εις ημάς· **13** και μη φέρης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ελευθέρωσον ημάς από του πονηρού. Διότι σου είναι η βασιλεία και η δύναμις και η δόξα εις τους αιώνας· αμήν. **14** Διότι εάν συγχωρήσητε εις τους ανθρώπους τα πταίσματα αυτών, θέλει συγχωρήσει και εις εσάς ο Πατήρ σας ο ουράνιος· **15** εάν όμως δεν συγχωρήσητε εις τους ανθρώπους τα πταίσματα αυτών, ουδέ ο Πατήρ σας θέλει συγχωρήσει τα πταίσματά σας. **16** Και όταν νηστεύητε, μη γίνεσθε ως οι υποκριταί σκυθρωποί· διότι αφανίζουσι τα πρόσωπα αυτών, διά να φανώσιν εις τους ανθρώπους ότι νηστεύουσιν· αληθώς σας λέγω, ότι έχουσιν ήδη τον μισθόν αυτών. **17** Συ όμως όταν νηστεύης, άλειψον την κεφαλήν σου και νίψον το πρόσωπόν σου, **18** διά να μη φανής εις τους ανθρώπους ότι νηστεύεις, αλλ' εις τον Πατέρα σου τον εν τω κρυπτώ, και ο Πατήρ σου ο βλέπων εν τω κρυπτώ θέλει σοι ανταποδώσει εν τω φανερώ. **19** Μη θησαυρίζετε εις εαυτούς θησαυρούς επί της γης, όπου σκώληξ και σκωρία αφανίζει και όπου κλέπται διατρπουσί και κλέπτουσιν. **20** Αλλά θησαυρίζετε εις εαυτούς θησαυρούς εν ουρανώ, όπου ούτε σκώληξ ούτε σκωρία αφανίζει και όπου κλέπται δεν διατρπουσί ουδέ κλέπτουσιν· **21** επειδή όπου είναι ο θησαυρός σας, εκεί θέλει είσθαι και η καρδιά σας. **22** Ο λύχνος του σώματος

είναι ο οφθαλμός· εάν λοιπόν ο οφθαλμός σου ήναι καθαρός, όλον το σώμα σου θέλει είσθαι φωτεινόν· 23 εάν όμως ο οφθαλμός σου ήναι πονηρός, όλον το σώμα σου θέλει είσθαι σκοτεινόν. Εάν λοιπόν το φως το εν σοι ήναι σκότος, το σκότος πόσον; 24 Ουδείς δύναται δύο κυρίους να δουλεύη· διότι ή τον ένα θέλει μισήσει και τον άλλον θέλει αγαπήσει, ή εις τον ένα θέλει προσκολληθή και τον άλλον θέλει καταφρονήσει. Δεν δύνασθε να δουλεύητε Θεόν και μαμμωνά. 25 Διά τούτο σας λέγω, μη μεριμνάτε περί της ζωής σας τι να φάγητε και τι να πίνητε, μηδέ περί του σώματός σας τι να ενδυθήτε· δεν είναι η ζωή τιμιώτερον της τροφής και το σώμα του ενδύματος; 26 Εμβλέψατε εις τα πετεινά του ουρανού, ότι δεν σπείρουσιν ουδέ θερίζουσιν ουδέ συνάγουσιν εις αποθήκας, και ο Πατήρ σας ο ουράνιος τρέφει αυτά· σεις δεν είσθε πολύ ανώτεροι αυτών; 27 Αλλά τις από σας μεριμνών δύναται να προσθέση μίαν πήχην εις το ανάστημα αυτού; 28 Και περί ενδύματος τι μεριμνάτε; Παρατηρήσατε τα κρίνα του αγρού πως αυξάνουσι· δεν κοπιάζουσιν ουδέ κλώθουσι. 29 Σας λέγω όμως ότι ουδέ ο Σολομών εν πάση τη δόξη αυτού ενεδύθη ως εν τούτων. 30 Αλλ' εάν τον χόρτον του αγρού, όστις σήμερον υπάρχει και αύριον ρίπτεται εις κλίβανον, ο Θεός ενδύη ούτω, δεν θέλει ενδύσει πολλώ μάλλον εσάς, ολιγόπιστοι; 31 Μη μεριμνήσητε λοιπόν λέγοντες, Τι να φάγωμεν ή τι να πώμεν ή τι να ενδυθώμεν; 32 Διότι πάντα ταύτα ζητούνσιν οι εθνικοί· επειδή εξεύρει ο Πατήρ σας ο ουράνιος ότι έχετε χρείαν πάντων τούτων. 33 Αλλά ζητείτε πρώτον την βασιλείαν του Θεού και την δικαιοσύνην αυτού, και ταύτα πάντα θέλουσι σας προστεθή. 34 Μη μεριμνήσητε λοιπόν περί της αύριον· διότι η αύριον θέλει μεριμνήσει τα εαυτής· αρκετόν είναι εις την ημέραν το κακόν αυτής.

7 Μη κρίνετε, διά να μη κριθήτε· 2 διότι με οποίαν κρίσιν κρίνετε θέλετε κριθή, και με οποίον μέτρον μετρείτε θέλει αντιμετρηθή εις εσάς. 3 Και διά τι βλέπεις το ξυλάριον το εν τω οφθαλμώ του αδελφού σου, την δε δοκόν την εν τω οφθαλμώ σου δεν παρατηρείς; 4 Η

πως θέλεις ειπέ προς τον αδελφόν σου, Άφες να εκβάλω το ξυλάριον από του οφθαλμού σου, ενώ η δοκός είναι εν τω οφθαλμώ σου; 5 Υποκριτά, έκβαλε πρώτον την δοκόν εκ του οφθαλμού σου, και τότε θέλεις ιδεί καθαρώς διά να εκβάλης το ξυλάριον εκ του οφθαλμού του αδελφού σου. 6 Μη δώσητε το άγιον εις τους κύνας μηδέ ρίψητε τους μαργαρίτας σας εμπροσθεν των χοίρων, μήποτε καταπατήσωσιν αυτούς με τους πόδας αυτών και στραφέντες σας διασχίσωσιν. 7 Αιτείτε, και θέλει σας δοθή ζητείτε, και θέλετε ευρεί, κρούετε, και θέλει σας ανοιχθή. 8 Διότι πας ο αιτών λαμβάνει και ο ζητών ευρίσκει και εις τον κρούοντα θέλει ανοιχθή. 9 Η τις άνθρωπος είναι από σας, όστις εάν ο υιός αυτού ζητήση άρτον, μήπως θέλει δώσει εις αυτόν λίθον; 10 και εάν ζητήση οψάριον, μήπως θέλει δώσει εις αυτόν όφιν; 11 εάν λοιπόν σεις, πονηροί όντες, εξεύρητε να δίδητε καλās δόσεις εις τα τέκνα σας, πόσω μάλλον ο Πατήρ σας ο εν τοις ουρανοίς θέλει δώσει αγαθά εις τους ζητούντας παρ' αυτού; 12 Λοιπόν πάντα όσα αν θέλητε να κάμνωσιν εις εσάς οι άνθρωποι, ούτω και σεις κάμνετε εις αυτούς· διότι ούτος είναι ο νόμος και οι προφήται. 13 Εισέλθετε διά της στενής πύλης· διότι πλατεία είναι η πύλη και ευρύχωρος η οδός η φέρουσα εις την απώλειαν, και πολλοί είναι οι εισερχόμενοι δι' αυτής. 14 Επειδή στενή είναι η πύλη και θελιμμένη η οδός η φέρουσα εις την ζωήν, και ολίγοι είναι οι ευρίσκοντες αυτήν. 15 Προσέχετε δε από των ψευδοπροφητών, οίτινες έρχονται προς εσάς με ενδύματα προβάτων, έσωθεν όμως είναι λύκοι άρπαγες. 16 Από των καρπών αυτών θέλετε γνωρίσει αυτούς. Μήποτε συνάγουσιν από ακανθών σταφύλια ή από τριβόλων σύκα; 17 ούτω παν δένδρον καλόν κάμνει καλούς καρπούς, το δε σαπρόν δένδρον κάμνει κακούς καρπούς. 18 Δεν δύναται δένδρον καλόν να κάμνη καρπούς κακούς, ουδέ δένδρον σαπρόν να κάμνη καρπούς καλούς. 19 Παν δένδρον μη κάμνον καρπόν καλόν εκκόπτεται και εις πυρ βάλλεται. 20 Άρα από των καρπών αυτών θέλετε γνωρίσει αυτούς. 21 Δεν θέλει εισέλθει εις την βασιλείαν των ουρανών πας ο

λέγων προς εμέ, Κύριε, Κύριε, αλλ' ο πράττων το θέλημα του Πατρός μου του εν τοις ουρανοίς. 22 Πολλοί θέλουσιν ειπέ προς εμέ εν εκείνη τη ημέρα, Κύριε, Κύριε, δεν προεφητεύσαμεν εν τω ονόματί σου, και εν τω ονόματί σου εξεβάλομεν δαιμόνια, και εν τω ονόματί σου εκάμομεν θαύματα πολλά; 23 Και τότε θέλω ομολογήσει προς αυτούς ότι ποτέ δεν σας εγνώρισα· φεύγετε απ' εμού οι εργαζόμενοι την ανομίαν. 24 Πας λοιπόν όστις ακούει τους λόγους μου τούτους και κάμνει αυτούς, θέλω ομοιωσει αυτόν με άνδρα φρόνιμον, όστις ωκοδόμησε την οικίαν αυτού επί την πέτραν· 25 και κατέβη η βροχή και ήλθον οι ποταμοί και έπνευσαν οι άνεμοι και προσέβαλον εις την οικίαν εκείνην, και δεν έπεσε· διότι ήτο θεμελιωμένη επί την πέτραν. 26 Και πας ο ακούων τους λόγους μου τούτους και μη κάμνων αυτούς θέλει ομοιωθή με άνδρα μωρόν, όστις ωκοδόμησε την οικίαν αυτού επί την άμμον· 27 και κατέβη η βροχή και ήλθον οι ποταμοί και έπνευσαν οι άνεμοι και προσέβαλον εις την οικίαν εκείνην, και έπεσε, και ήτο η πτώσις αυτής μεγάλη. 28 Ότε δε ετελείωσεν ο Ιησούς τους λόγους τούτους, εξεπλήττοντο οι όχλοι διά την διδαχήν αυτού· 29 διότι εδίδασκεν αυτούς ως έχων εξουσίαν, και ουχί ως οι γραμματείς.

8 Ότε δε κατέβη από του όρους, ηκολούθησαν αυτόν όχλοι πολλοί. 2 Και ιδού, λεπρός ελθών προσεκύνει αυτόν, λέγων· Κύριε, εάν θέλεις, δύνασαι να με καθαρίσης. 3 Και εκτείνας την χείρα ο Ιησούς ήγγισεν αυτόν, λέγων· θέλω, καθαρίσθητι. Και ευθύς εκαθαρίσθη η λέπρα αυτού. 4 Και λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Πρόσεχε μη είπης τούτο εις μηδένα, αλλ' ύπαγε, δείξον σεαυτόν εις τον ιερέα και πρόσφερε το δώρον, το οποίον προσέταξεν ο Μωϋσής διά μαρτυρίαν εις αυτούς. 5 Ότε δε εισήλθεν ο Ιησούς εις Καπερναούμ, προσήλθε προς αυτόν εκατόνταρχος παρακαλών αυτόν 6 και λέγων· Κύριε, ο δούλος μου κείται εν τη οικία παραλυτικός, δεινώς βασανιζόμενος. 7 Και λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Εγώ ελθών θέλω θεραπεύσει αυτόν. 8 Και αποκριθείς ο εκατόνταρχος είπε· Κύριε, δεν είμαι άξιος να

εισέλθης υπό την στέγην μου· αλλά μόνον ειπέ λόγον, και θέλει ιατρευθή ο δούλος μου. 9 Διότι και εγώ είμαι άνθρωπος υπό εξουσίαν, έχων υπ' εμαυτόν στρατιώτας, και λέγω προς τούτον, Ύπαγε, και υπάγει, και προς άλλον, Έρχου, και έρχεται, και προς τον δούλον μου, Κάμε τούτο, και κάμνει. 10 Ακούσας δε ο Ιησούς εθαύμασε και είπε προς τους ακολουθούντας· Αληθώς σας λέγω, ουδέ εν τω Ισραήλ εύρον τοσαύτην πίστιν. 11 Σας λέγω δε ότι πολλοί θέλουσιν ελθεί από ανατολών και δυσμών και θέλουσι καθήσει μετά του Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ εν τη βασιλεία των ουρανών, 12 οι δε υιοί της βασιλείας θέλουσιν εκβληθή εις το σκότος το εξώτερον· εκεί θέλει είσθαι ο κλαυθμός και ο τριγμός των οδόντων. 13 Και είπεν ο Ιησούς προς τον εκατόνταρχον, Ύπαγε, και ως επίστευσας, ας γείνη εις σε. Και ιατρεύθη ο δούλος αυτού εν τη ώρα εκείνη. 14 Και ελθών ο Ιησούς εις την οικίαν του Πέτρου, είδε την πενθεράν αυτού κατάκοιτον και πάσχουσαν πυρετόν· 15 και επίασε την χείρα αυτής, και αφήκεν αυτήν ο πυρετός, και εσηκώθη και υπηρέτει αυτούς. 16 Και ότε έγγεινεν εσπέρα, έφεραν προς αυτόν δαιμονιζομένους πολλούς, και εξέβαλε τα πνεύματα με λόγον και πάντας τους κακώς έχοντας εθεράπευσε, 17 διά να πληρωθή το ρηθέν διά Ησαΐου του προφήτου, λέγοντος· Αυτός τας ασθενείας ημών έλαβε και τας νόσους εβάστασεν. 18 Ιδών δε ο Ιησούς πολλούς όχλους περί εαυτόν, προσέταξε να αναχωρήσωσιν εις το πέραν. 19 Και πλησιάσας εις γραμματεύς είπε προς αυτόν, Διδάσκαλε, θέλω σοι ακολουθήσει όπου αν υπάγης. 20 Και λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Αι αλώπεκες έχουσι φωλεάς και τα πετεινά του ουρανού κατοικίας, ο δε Υιός του ανθρώπου δεν έχει που να κλίνη την κεφαλήν. 21 Άλλος δε εκ των μαθητών αυτού είπε προς αυτόν· Κύριε, συγχώρησόν μοι να υπάγω πρώτον και να θάψω τον πατέρα μου. 22 Ο δε Ιησούς είπε προς αυτόν· Ακολουθεί μοι και άφες τους νεκρούς να θάψωσι τους εαυτών νεκρούς. 23 Και ότε εισήλθεν εις το πλοίον, ηκολούθησαν αυτόν οι μαθηταί αυτού. 24 Και ιδού, τρικυμία μεγάλη έγγεινεν εν τη θαλάσση, ώστε το

πλοῖον εσκεπάζετο ὑπὸ τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ εκοιμάτο. **25** Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐξύπνισαν αὐτόν, λέγοντες· Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, χανόμεθα. **26** Καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· Διὰ τι εἴσθε δειλοὶ, ολιγόπιστοι; Τότε σηκωθείς ἐπετίμησε τοὺς ἀνέμους καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἔγεινε γαλήνη μεγάλη. **27** Οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, λέγοντες· Ὁποῖός ἐστίν οὗτος, ὅτι καὶ οἱ ἀνεμοὶ καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν εἰς αὐτόν; **28** Καὶ ὅτε ἦλθεν εἰς τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν, ὑπῆντησαν αὐτόν δύο δαιμονιζόμενοι ἐξερχόμενοι ἐκ τῶν μνημείων, ἀγριοὶ καθ' ὑπερβολήν, ὥστε οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ περᾶσθαι διὰ τῆς οδοῦ ἐκείνης. **29** Καὶ ἰδοῦ, ἐκράξαν λέγοντες· Τι εἶναι μεταξύ ἡμῶν καὶ σου, Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ; ἦλθες ἐδῶ πρὸ καιροῦ νὰ μας βασανίσῃς; **30** Ἦτο δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη. **31** Καὶ οἱ δαίμονες παρεκάλουν αὐτόν, λέγοντες· Ἐάν μας ἐκβάλῃς, ἐπίτρεψον εἰς ἡμᾶς νὰ ἀπέλθωμεν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. **32** Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὑπάγετε. Καὶ ἐκεῖνοι ἐξελθόντες ὑπήγαν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων· καὶ ἰδοῦ, ὥρμησε πάσα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασι. **33** Οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν πάντα καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων. **34** Καὶ ἰδοῦ, πάσα ἡ πόλις ἐξήλθεν εἰς συνάντησιν τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἰδόντες αὐτόν παρεκάλεσαν νὰ μεταβῆ ἀπὸ τῶν ὀρίων αὐτῶν.

9 Καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, διεπέρασε καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἐαυτοῦ πόλιν. **2** Καὶ ἰδοῦ, ἔφερον πρὸς αὐτόν παραλυτικόν κείμενον ἐπὶ κλίνης· καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπε πρὸς τὸν παραλυτικόν· Θάρρει, τέκνον· συγκεχωρημένοι εἶναι εἰς σε αἱ ἁμαρτίαι σου. **3** Καὶ ἰδοῦ, τινὲς ἐκ τῶν γραμματέων εἶπον καθ' ἑαυτούς· Οὗτος βλασφημεῖ. **4** Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, εἶπε· Διὰ τι σεῖς διαλογίζεσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις σας; **5** Διότι τι εἶναι εὐκολώτερον, νὰ εἶπω, Συγκεχωρημένοι εἶναι αἱ ἁμαρτίαι σου, ἢ νὰ εἶπω, Ἐγέρθητι καὶ περιπάτει; **6** Ἀλλὰ διὰ νὰ γνωρίσητε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς νὰ συγχωρῇ ἁμαρτίας,

τότε λέγει πρὸς τὸν παραλυτικόν· Ἐγερθεὶς σήκωσον τὴν κλίνην σου καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου. **7** Καὶ ἐγερθεὶς ἀνεχώρησεν εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ. **8** Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι, ἐθαύμασαν καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεόν, ὅστις ἔδωκε τοιαύτην ἐξουσίαν εἰς τοὺς ἀνθρώπους. **9** Καὶ διαβαίνων ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον εἰς τὸ τελώνιον, Ματθαῖον λεγόμενον, καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· Ἀκολούθει μοι. Καὶ σηκωθείς ἠκολούθησεν αὐτόν. **10** Καὶ ἐνῶ ἐκάθητο εἰς τὴν τράπεζαν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἰδοῦ, πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες συνεκάθητο μετὰ τοῦ Ἰησοῦ καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. **11** Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι εἶπον πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Διὰ τι ὁ Διδάσκαλός σας τρώγει μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν; **12** Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας εἶπε πρὸς αὐτούς· Δὲν ἔχουσι χρεῖαν ἰατροῦ οἱ υγιαίνοντες, ἀλλ' οἱ πάσχοντες. **13** Ὑπάγετε δὲ καὶ μάθετε τι εἶναι, Ἐλεον θέλω καὶ οὐχὶ θυσίαν. Διότι δὲν ἦλθον διὰ νὰ καλέσω δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν. **14** Τότε ἔρχονται πρὸς αὐτόν οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου, λέγοντες· Διὰ τι ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύομεν πολλά, οἱ δὲ μαθηταὶ σου δὲν νηστεύουσι; **15** Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς ὁ Ἰησοῦς· Μήπως δύνανται οἱ υιοὶ τοῦ νυμφῶνος νὰ πενθώσιν, ἐνὸς εἶναι μετ' αὐτῶν ὁ νυμφίος; θέλουσιν ὅμως ελθεῖ ἡμέραι, ὅταν ἀφαιρεθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε θέλουσι νηστεύσει. **16** Καὶ οὐδεὶς βάλλει ἐπίρραμμα ἀγνάφου πανίου ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· διότι ἀφαιρεῖ τὸ ἀναπλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἱματίου, καὶ γίνεται σχίσμα χειρότερον. **17** Οὐδέ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκούς παλαιούς· εἰ δὲ μὴ, σχίζονται οἱ ἀσκοί, καὶ ὁ οἶνος ἐκχέεται καὶ οἱ ἀσκοὶ φθειρόνται· ἀλλὰ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκούς νέους, καὶ ἀμφότερα διατηροῦνται. **18** Ἐνῶ αὐτὸς ἐλάλει ταῦτα πρὸς αὐτούς, ἰδοῦ, ἀρχῶν τις ἐλθὼν προσεκύνει αὐτόν, λέγων ὅτι ἡ θυγάτηρ μου ετελεύτησε πρὸ ὀλίγου· ἀλλὰ ἐλθέ καὶ βάλε τὴν χεῖρα σου ἐπ' αὐτήν καὶ θέλει ζῆσει. **19** Καὶ σηκωθείς ὁ Ἰησοῦς ἠκολούθησεν αὐτόν καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. **20** Καὶ ἰδοῦ, γυνὴ ἀιμορροοῦσα δώδεκα ἔτη, πλησιάσασα ὀπίσθεν ἤγγισε τὸ ἄκρον τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· **21** διότι ἔλεγε καθ' ἑαυτήν, Ἐάν μόνον ἐγγίσω τὸ ἱμάτιον

αυτού, θέλω σωθή. 22 Ο δε Ιησούς επιστραφείς αυτά και να θεραπεύωσι πάσαν νόσον και και ιδών αυτήν εἶπε· Θάρρει, θύγατερ· ἡ πίστις πάσαν ασθένειαν. 2 Τα δε ονόματα των δώδεκα σου σε ἔσωσε. Και εσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας αποστόλων εἶναι αὐτὰ· πρῶτος Σίμων ὁ εκείνης. 23 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν λεγόμενος Πέτρος καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, 3 Φίλιππος καὶ Βαρθολομαῖος, Θωμᾶς καὶ Ματθαῖος ὁ τελώνης, Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου καὶ Λεββαῖος ὁ ἐπονομασθεὶς Θαδδαῖος, 4 Σίμων ὁ Κανανίτης καὶ ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, ὅστις καὶ παρέδωκεν αὐτόν. 5 Τούτους τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς καὶ παρήγγειλεν εἰς αὐτούς, λέγων· Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ υπάγητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε· 6 ὑπάγετε δε μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ. 7 Καὶ υπάγοντες κηρύττετε, λέγοντες ὅτι ἐπλησίασεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. 8 Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε. 9 Μὴ ἔχετε χρυσὸν μηδὲ ἀργυρον μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας σας, 10 μὴ σακκίον διὰ τὴν ὁδὸν μηδὲ δύο χιτῶνας μηδὲ υποδήματα μηδὲ ράβδον· διότι ὁ ἐργάτης εἶναι ἄξιος τῆς τροφῆς αὐτοῦ. 11 Εἰς ὁποίαν δε πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθητε, ἐξετάσατε τίς εἶναι ἄξιος ἐν αὐτῇ, καὶ ἐκεῖ μένατε ἕως οὗ ἐξέλθητε. 12 Εἰσερχόμενοι δε εἰς τὴν οἰκίαν χαιρετήσατε αὐτήν. 13 Καὶ εἰάν μὲν ἡ οἰκία ἴσται ἀξία, ἀς ἔλθῃ ἡ εἰρήνη σας ἐπ' αὐτήν· ἀλλ' εἰάν μὲν ἴσται ἀξία, ἡ εἰρήνη σας ἀς ἐπιστρέψῃ εἰς εσάς. 14 Καὶ ὅστις δὲν σας δεχθῆ μηδὲ ἀκοῦσῃ τοὺς λόγους σας, ἐξερχόμενοι τῆς οἰκίας ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν σας. 15 Ἀληθῶς σας λέγω, Ἐλαφροτέρα θέλει εἶσθαι ἡ τιμωρία ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως εἰς τὴν γῆν τῶν Σοδόμων καὶ Γομόρρων παρά εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην. 16 Ἰδοῦ, ἐγὼ σας ἀποστέλλω ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε λοιπὸν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις καὶ ἀπλοῖ ὡς αἱ περιστεραί. 17 Προσέχετε δε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· διότι θέλουσι σας παραδώσει εἰς συνέδρια καὶ ἐν ταις συναγωγαῖς αὐτῶν θέλουσι σας μαστιγῶσαι 18 καὶ ἐτι ἐνώπιον ἡγεμόνων καὶ βασιλέων θέλετε φερθῆ ἕνεκεν ἐμοῦ πρὸς μαρτυρίαν εἰς αὐτούς καὶ εἰς τὰ ἔθνη. 19 Ὅταν δε σας παραδίδωσι, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί θέλετε

10 Καὶ προσκαλέσας τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν εἰς αὐτούς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε νὰ ἐκβάλλωσιν

λαλήσει· διότι θέλει σας δοθή εν εκείνη τη ώρα τι πρέπει να λαλήσητε. 20 Επειδή σεις δεν είσθε οι λαλούντες, αλλά το Πνεύμα του Πατρός σας, το οποίον λαλεί εν υμίν. 21 Θέλει δε παραδώσει αδελφός αδελφόν εις θάνατον και πατήρ τέκνον, και θέλουσιν επαναστή τέκνα κατά γονέων και θέλουσι θανατώσει αυτούς· 22 και θέλετε είσθαι μισούμενοι υπό πάντων διά το όνομά μου· ο δε υπομείνας έως τέλους, ούτος θέλει σωθή. 23 Όταν δε σας διώκωσιν εν τη πόλει ταύτη, φεύγετε εις την άλλην· διότι αληθώς σας λέγω, δεν θέλετε τελειώσει τας πόλεις του Ισραήλ, εωσού έλθη ο Υιός του ανθρώπου. 24 Δεν είναι μαθητής ανώτερος του διδασκάλου ουδέ δούλος ανώτερος του κυρίου αυτού. 25 Αρκετόν είναι εις τον μαθητήν να γείνη ως ο διδάσκαλος αυτού, και ο δούλος ως ο κύριος αυτού. Εάν τον οικοδεσπότην ωνόμασαν Βεελζεβούλ, πόσω μάλλον τους οικιακούς αυτού; 26 Μη φοβηθήτε λοιπόν αυτούς· διότι δεν είναι ουδέν κεκαλυμμένον, το οποίον δεν θέλει ανακαλυφθή, και κρυπτόν, το οποίον δεν θέλει γνωσθή. 27 ό, τι σας λέγω εν τω σκότει, είπατε εν τω φωτί, και ό, τι ακούετε εις το ωτίον, κηρύζατε επί των δωμαίων. 28 Και μη φοβηθήτε από των αποκτεινόντων το σώμα, την δε ψυχήν μη δυναμένων να αποκτείνωσι· φοβήθητε δε μάλλον τον δυνάμενον και ψυχήν και σώμα να απολέσει εν τη γεέννη. (Geenna g1067) 29 Δύο στρουθία δεν πωλούνται δι' εν ασάριον; και εν εξ αυτών δεν θέλει πέσει επί την γην άνευ του θελήματος του Πατρός σας. 30 Υμών δε και αι τρίχες της κεφαλής είναι πάσαι ηριθμημένα. 31 Μη φοβηθήτε λοιπόν· πολλών στρουθίων διαφέρετε σεις. 32 Πας λοιπόν όστις με ομολογήσει έμπροσθεν των ανθρώπων, θέλω ομολογήσει και εγώ αυτόν έμπροσθεν του Πατρός μου του εν ουρανοίς. 33 Όστις δε με αρνηθή έμπροσθεν των ανθρώπων, θέλω αρνηθή αυτόν και εγώ έμπροσθεν του Πατρός μου του εν ουρανοίς. 34 Μη νομίσητε ότι ήλθον να βάλω ειρήνην επί την γήν· δεν ήλθον να βάλω ειρήνην, αλλά μάχαιραν. 35 Διότι ήλθον να διαχωρίσω άνθρωπον κατά του πατρός αυτού και θυγατέρα κατά της μητρός

αυτής και νόμφην κατά της πενθεράς αυτής· 36 και εχθροί του ανθρώπου θέλουσιν είσθαι οι οικιακοί αυτού. 37 Όστις αγαπά πατέρα ή μητέρα υπέρ εμέ, δεν είναι άξιος εμού· και όστις αγαπά υιόν ή θυγατέρα υπέρ εμέ, δεν είναι άξιος εμού. 38 και όστις δεν λαμβάνει τον σταυρόν αυτού και ακολουθεί οπίσω μου, δεν είναι άξιος εμού. 39 Όστις εύρη την ζωήν αυτού θέλει απολέσει αυτήν, και όστις απολέση την ζωήν αυτού δι' εμέ θέλει ευρεί αυτήν. 40 Όστις δέχεται εσάς εμέ δέχεται, και όστις δέχεται εμέ δέχεται τον αποστείλαντά με. 41 Ο δεχόμενος προφήτην εις όνομα προφήτου μισθόν προφήτου θέλει λάβει, και ο δεχόμενος δίκαιον εις όνομα δικαίου, μισθόν δικαίου θέλει λάβει. 42 Και όστις ποτίση ένα των μικρών τούτων ποτήριον μόνον ψυχρού ύδατος εις όνομα μαθητού, αληθώς σας λέγω, δεν θέλει χάσει τον μισθόν αυτού.

11 Και ότε ετελειώσεν ο Ιησούς διατάττων εις τους δώδεκα μαθητάς αυτού, μετέβη εκείθεν διά να διδάσκη και να κηρύττη εν ταις πόλεσιν αυτών. 2 Ο δε Ιωάννης, ακούσας εν τω δεσμοτηρίω τα έργα του Χριστού, έπεμψε δύο των μαθητών αυτού, 3 και είπε προς αυτόν· Συ είσαι ο ερχόμενος, ή άλλον προσδοκώμεν; 4 Και αποκριθείς ο Ιησούς είπε προς αυτούς· Υπάγετε και απαγγείλατε προς τον Ιωάννην όσα ακούετε και βλέπετε· 5 τυφλοί αναβλέπουσι και χωλοί περιπατούσι, λεπροί καθαρίζονται και κωφοί ακούουσι, νεκροί εγείρονται και πτωχοί ευαγγελίζονται· 6 και μακάριος είναι όστις δεν σκανδαλισθή εν εμοί. 7 Ενώ δε ούτοι ανεχώρουν, ήρχισεν ο Ιησούς να λέγη προς τους όχλους περί του Ιωάννου· Τι εξήλθετε εις την έρημον να ιδητε; κάλαμον υπό ανέμου σαλευόμενον; 8 Αλλά τι εξήλθετε να ιδητε; άνθρωπον ενδεδυμένον μαλακά ιμάτια; ιδού, οι τα μαλακά φορούντες εν τοις οίκοις των βασιλέων ευρίσκονται. 9 Αλλά τι εξήλθετε να ιδητε; προφήτην; ναι, σας λέγω, και περισσότερον προφήτου. 10 Διότι ούτος είναι, περί του οποίου είναι γεγραμμένον· Ιδού, εγώ αποστέλλω τον άγγελόν μου προ προσώπου σου, όστις θέλει κατασκευάσει την

οδόν σου ἔμπροσθέν σου. **11** Ἀληθῶς σας λέγω, μεταξύ των γεννηθέντων υπό γυναικῶν δεν ηγέρθη μεγαλύτερος Ἰωάννου του βαπτιστοῦ· πλην ο μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ των ουρανῶν εἶναι μεγαλύτερος αὐτοῦ. **12** Ἀπό δε των ημερῶν Ἰωάννου του βαπτιστοῦ ἕως του νυν ἡ βασιλεία των ουρανῶν βιάζεται, καὶ οὐ βιασταὶ ἀρπάζουσιν αὐτήν. **13** Διότι πάντες οὖν προφήται καὶ ὁ νόμος ἕως Ἰωάννου προεφήτευσαν. **14** Καὶ ἀν θέλιτε νὰ δεχθῆτε τούτο, αὐτὸς εἶναι ὁ Ἡλίας, ὅστις ἐμέλλε νὰ ἔλθῃ. **15** Ὁ ἔχων ὠτα διὰ νὰ ἀκοῦσιν ἀσκούσιν. **16** Ἀλλὰ μετὰ τι νὰ ὁμοιωσῶ τὴν γενεάν ταύτην; εἶναι ὁμοία μετὰ παιδάρια καθήμενα ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ φωνάζοντα πρὸς τοὺς συντρόφους αὐτῶν, **17** καὶ λέγοντα: Ἀυλὸν σας ἐπαίζαμεν, καὶ δὲν ἐχορεύσατε, σας ἐθρηνηώδησαμεν, καὶ δὲν ἐκλαύσατε. **18** Διότι ἦλθεν ὁ Ἰωάννης μῆτε τρώγων μῆτε πίνων, καὶ λέγουσιν· Δαιμόνιον ἔχει. **19** Ἦλθεν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τρώγων καὶ πίνων, καὶ λέγουσιν· Ἰδοὺ, ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, φίλος τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν. Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ των τέκνων αὐτῆς. **20** Τότε ἤρχισε νὰ ονειδιζήσας πόλεις ἐν αἷς ἐγένιναν τὰ πλεῖον θαύματα αὐτοῦ, διότι δὲν μετενόησαν· **21** Οὐαὶ εἰς σε, Χοραζὶν, οὐαὶ εἰς σε, Βηθσαϊδάν· διότι εἴαν τὰ θαύματα τὰ γενόμενα ἐν ὑμῖν ἐγένοντο ἐν τῇ Τύρῳ καὶ Σιδῶνι πρὸ πολλοῦ ἤθελον μετανοήσῃ ἐν σάκκῳ καὶ σποδῶ. **22** Πλην σας λέγω εἰς τὴν Τύρον καὶ Σιδῶνα ἐλαφροτέρα θέλει εἰσθῆναι ἡ τιμωρία ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως παρά εἰς εἰσάς. **23** Καὶ σὺ, Καπερναοῦμ, ἡ ὑψωθεῖσα ἕως τοῦ οὐρανοῦ, θέλεις καταβιβασθῆναι ἕως ἄδου· διότι εἴαν τὰ θαύματα τὰ γενόμενα ἐν σοὶ ἐγένοντο ἐν Σοδόμοις, ἤθελον μείνει μέχρι τῆς ἡμέρας. **(Hadēs 986)** **24** Πλην σας λέγω, ὅτι εἰς τὴν γῆν των Σοδόμων ἐλαφροτέρα θέλει εἰσθῆναι ἡ τιμωρία ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως παρά εἰς σε. **25** Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Δοξάζω σε, Πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ εἰς νήπια· **26** ναι, ὦ Πάτερ, διότι οὕτως ἐγένινεν ἔμπροσθέν σου. **27** Πάντα παρεδόθησαν εἰς ἐμέ ἀπὸ τοῦ Πατρὸς μου· καὶ οὐδεὶς γινώσκει τον

Υἱόν ἐμὴν ὁ Πατήρ· οὐδέ τον Πατέρα γινώσκει τις ἐμὴν ὁ Υἱὸς καὶ εἰς ὄντινα θέλει ὁ Υἱὸς νὰ ἀποκαλύψῃ αὐτόν. **28** Ἐλθετε πρὸς με, πάντες οὖν κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ ἐγὼ θέλω σας ἀναπαύσει. **29** Ἄρατε τον ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, διότι πρᾶος εἶμαι καὶ ταπεινός τὴν καρδίαν, καὶ θέλετε εὐρεῖ ἀνάπαυσιν ἐν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· **30** διότι ὁ ζυγός μου εἶναι καλός καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν.

12 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς διὰ των σπαρτῶν ἐν σαββάτῳ· οὐδε μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπεινάσαν καὶ ἤρχισαν νὰ ἀνασπῶσιν ἀσάχνα καὶ νὰ τρώωσιν. **2** Οὖν Φαρισαῖοι ἰδόντες εἶπον πρὸς αὐτόν· Ἰδοὺ, οὖν μαθηταὶ σου πράττουσιν ὅ, τι δὲν συγχωρεῖται νὰ πράττηται τὸ σάββατον. **3** Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Δὲν ἀνεγνώσατε τὴν ἐπράξεν ὁ Δαβὶδ ὅτε ἐπεινάσεν αὐτὸς καὶ οὖν μετ' αὐτοῦ; **4** πῶς εἰσήλθεν εἰς τον οἶκον τοῦ Θεοῦ καὶ ἔφαγε τους ἄρτους τῆς προθέσεως, τους οὖν οὖν δὲν ἦτο συγκεχωρημένον εἰς αὐτόν νὰ φάγῃ, οὖν εἰς τους μετ' αὐτοῦ, ἐμὴν εἰς τους ἱερεῖς μόνους; **5** Ἡ δὲν ἀνεγνώσατε ἐν τῷ νόμῳ ὅτι ἐν τοῖς σάββασι οὖν ἱερεῖς βεβηλῶν οὖν τὸ σάββατον ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εἶναι ἀθῶοι; **6** Σας λέγω δὲ ὅτι ἐδῶ εἶναι μεγαλύτερος τοῦ ἱεροῦ. **7** Ἐάν ὁμῶς ἐγνωρίζετε τι εἶναι Ἐλεον θέλω καὶ οὖν θυσίαν, δὲν ἠέλετε καταδικάσει τους ἀθῶους. **8** Διότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι κύριος καὶ τοῦ σαββάτου. **9** Καὶ μεταβάς ἐκείθεν ἦλθεν εἰς τὴν συναγωγὴν αὐτῶν. **10** Καὶ ἰδοὺ, ἦτο ἄνθρωπος ἔχων τὴν χεῖρα ξηράν· καὶ ἠρώτησαν αὐτόν λέγοντες· Συγχωρεῖται τάχα νὰ θεραπεύῃ τις ἐν τῷ σαββάτῳ; διὰ νὰ κατηγορήσωσιν αὐτόν. **11** Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τίς ἄνθρωπος ἀπὸ σας θέλει εἰσθῆναι, ὅστις ἔχων πρόβατον ἐν, εἴαν τούτου πέσῃ ἐν τῷ σαββάτῳ εἰς λάκκον, δὲν θέλει πιάσει καὶ σηκῶσει αὐτό; **12** πόσον λοιπὸν διαφέρει ἄνθρωπος πρόβατου; ὥστε συγχωρεῖται ἐν τῷ σαββάτῳ νὰ ἀγαθοποιήσῃ τις. **13** Τότε λέγει πρὸς τον ἄνθρωπον· Ἐκτεινον τὴν χεῖρα σου· καὶ ἐξέτεινε, καὶ ἀποκατεστάθῃ υγιῆς ὡς ἡ ἄλλη. **14** Οὖν δε Φαρισαῖοι ἐξεληθόντες συμβουλευθήσαν κατ' αὐτοῦ, διὰ νὰ ἀπολέσωσιν αὐτόν. **15** Ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς νοήσας ἀνεχώρησεν ἐκείθεν·

και ηκολούθησαν αυτόν όχλοι πολλοί, και εθεράπευσεν αυτούς πάντας. 16 Και παρήγγειλεν εις αυτούς αυστηρώς διά να μη φανερώσωσιν αυτόν, 17 διά να πληρωθή το ρηθέν διά Ησαΐου του προφήτου, λέγοντος· 18 Ιδού, ο δούλος μου, τον οποίον εξέλεξα, ο αγαπητός μου, εις τον οποίον η ψυχή μου ευηρεστήθη· θέλω θέσει το Πνεύμα μου επ' αυτόν, και θέλει εξαγγείλει κρίσιν εις τα έθνη. 19 δεν θέλει αντιλογήσει ουδέ κραυγάσει, ουδέ θέλει ακούσει τις την φωνήν αυτού εν ταις πλατείαις. 20 Κάλαμον συντετριμμένον δεν θέλει θλάσει και λινάριον καπνίζον δεν θέλει σβέσει, εωσού εκφέρη εις νίκην την κρίσιν. 21 Και εν τω ονόματι αυτού θέλουσιν ελπίσει τα έθνη. 22 Τότε εφάρθη προς αυτόν δαιμονιζόμενος τυφλός και κωφός, και εθεράπευσεν αυτόν, ώστε ο τυφλός και κωφός και ελάλει και έβλεπε. 23 Και εξεπλήττοντο πάντες οι όχλοι και έλεγον· Μήπως είναι ούτος ο υιός του Δαβίδ; 24 Οι δε Φαρισαίοι ακούσαντες είπον· Ούτος δεν εκβάλλει τα δαιμόνια ειμή διά του Βεελζεβούλ, του άρχοντος των δαιμονίων. 25 Νοήσας δε ο Ιησούς τους διαλογισμούς αυτών, είπε προς αυτούς· Πάσα βασιλεία διαιρεθείσα καθ' εαυτής ερημούται, και πάσα πόλις ή οικία διαιρεθείσα καθ' εαυτής δεν θέλει σταθή. 26 Και αν ο Σατανάς τον Σατανάν εκβάλλη, διηρέθη καθ' εαυτού· πως λοιπόν θέλει σταθή η βασιλεία αυτού; 27 Και αν εγώ διά του Βεελζεβούλ εκβάλλω τα δαιμόνια, οι υιοί σας διά τίνος εκβάλλουσι; διά τούτο αυτοί θέλουσιν εισθαι κριταί σας. 28 Αλλ' εάν εγώ διά Πνεύματος Θεού εκβάλλω τα δαιμόνια, άρα έφθασεν εις εσάς η βασιλεία του Θεού. 29 Η πως δύναται τις να εισέλθη εις την οικίαν του δυνατού και να διαρπάση τα σκεύη αυτού, εάν πρώτον δεν δέση τον δυνατόν; και τότε θέλει διαρπάσει την οικίαν αυτού. 30 Όστις δεν είναι μετ' εμού είναι κατ' εμού, και όστις δεν συνάγει μετ' εμού σκορπίζει. 31 Διά τούτο σας λέγω, Πάσα αμαρτία και βλασφημία θέλει συγχωρηθή εις τους ανθρώπους, η κατά του Πνεύματος όμως βλασφημία δεν θέλει συγχωρηθή εις τους ανθρώπους. 32 και όστις είπη λόγον κατά του Υιού του ανθρώπου, θέλει συγχωρηθή εις αυτόν· όστις όμως είπη κατά του Πνεύματος του Αγίου, δεν θέλει συγχωρηθή εις αυτόν ούτε εν τούτω τω αιώνι ούτε εν τω μέλλοντι. (αιθη g165) 33 Η κάμετε το δένδρον καλόν, και τον καρπόν αυτού καλόν, ή κάμετε το δένδρον σαπρόν, και τον καρπόν αυτού σαπρόν· διότι εκ του καρπού γνωρίζεται το δένδρον. 34 Γεννήματα εχιδνών, πως δύνασθε να λαλήτε καλά όντες πονηροί; διότι εκ του περισσεύματος της καρδιάς λαλεί το στόμα. 35 Ο καλός άνθρωπος εκ του καλού θησαυρού της καρδιάς εκβάλλει τα καλά, και ο πονηρός άνθρωπος εκ του πονηρού θησαυρού εκβάλλει πονηρά. 36 Σας λέγω δε ότι διά πάντα λόγον αργόν, τον οποίον ήθελον λαλήσει οι άνθρωποι, θέλουσιν αποδώσει λόγον δι' αυτόν εν ημέρα κρίσεως. 37 Διότι εκ των λόγων σου θέλεις δικαιωθή, και εκ των λόγων σου θέλεις καταδικασθή. 38 Τότε απεκρίθησάν τινές των γραμματέων και Φαρισαίων, λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν να ιδωμεν σημείον από σου. 39 Εκείνος δε αποκριθείς είπε προς αυτούς· Γενεά πονηρά και μοιχαλίσ σημείον ζητεί, και σημείον δεν θέλει δοθή εις αυτήν ειμή το σημείον Ιωνά του προφήτου. 40 Διότι ως ο Ιωνάς ήτο εν τη κοιλία του κήτους τρεις ημέρας και τρεις νύκτας, ούτω θέλει εισθαι ο Υιός του ανθρώπου εν τη καρδιά της γης τρεις ημέρας και τρεις νύκτας. 41 Άνδρες Νινευίται θέλουσιν αναστηθή εν τη κρίσει μετά της γενεάς ταύτης και θέλουσι κατακρίνει αυτήν, διότι μετενόησαν εις το κήρυγμα του Ιωνά, και ιδού, πλειότερον του Ιωνά είναι εδώ. 42 Η βασίλισσα του νότου θέλει σηκωθή εν τη κρίσει μετά της γενεάς ταύτης και θέλει κατακρίνει αυτήν, διότι ήλθεν εκ των περάτων της γης διά να ακούση την σοφίαν του Σολομώντος, και ιδού, πλειότερον του Σολομώντος είναι εδώ. 43 Όταν δε το ακάθαρτον πνεύμα εξέλθη από του ανθρώπου, διέρχεται δι' ανύδρων τόπων και ζητεί ανάπαυσιν και δεν ευρίσκει. 44 Τότε λέγει· Ας επιστρέψω εις τον οίκόν μου, όθεν εξήλθον· και ελθόν ευρίσκει αυτόν κενόν, σεσαρωμένον και εστολισμένον. 45 Τότε υπάγει και παραλαμβάνει μεθ' εαυτού επτά άλλα πνεύματα πονηρότερα εαυτού, και εισελθόντα κατοικούσιν εκεί, και γίνονται τα

έσχατα του ανθρώπου εκείνου χειρότερα των πρώτων. Ούτω θέλει είσθαι και εις την γενεάν ταύτην την πονηράν. **46** Ενώ δε αυτός ελάλει έτι προς τους όχλους, ιδού, η μήτηρ και οι αδελφοί αυτού ίσταντο έξω, ζητούντες να λαλήσωσι προς αυτόν. **47** Είπε δε τις προς αυτόν· Ιδού, η μήτηρ σου και οι αδελφοί σου ίστανται έξω, ζητούντες να λαλήσωσι προς σε. **48** Ο δε αποκριθείς προς τον ειπόντα τούτο προς αυτόν είπε· Τις είναι η μήτηρ μου και τίνες είναι οι αδελφοί μου; **49** Και εκτείνας την χείρα αυτού προς τους μαθητάς αυτού είπεν· Ιδού η μήτηρ μου και οι αδελφοί μου. **50** Διότι όστις κάμη το θέλημα του Πατρός μου του εν ουρανοίς, αυτός μου είναι αδελφός και αδελφή και μήτηρ.

13 Εν εκείνη δε τη ημέρα εξελθών ο Ιησούς από της οικίας εκάθητο πλησίον της θαλάσσης· **2** και συνήχθησαν προς αυτόν όχλοι πολλοί, ώστε εμβάς εις το πλοίον εκάθητο, και πας ο όχλος ίστατο επί τον αιγιαλόν. **3** Και ελάλησε προς αυτούς πολλά διά παραβολών, λέγων· Ιδού, εξήλθεν ο σπείρων διά να σπείρη. **4** Και ενώ έσπειρεν, άλλα μεν έπεσον παρά την οδόν, και ήλθον τα πετεινά και κατέφαγον αυτά· **5** άλλα δε έπεσον επί τα πετρώδη, όπου δεν είχαν γην πολλήν, και ευθύς ανεφύησαν, επειδή δεν είχαν βάθος γης, **6** και ότε ανέτειλεν ο ήλιος εκαυματίσθησαν και επειδή δεν είχαν ρίζαν εξηράνθησαν· **7** άλλα δε έπεσον επί τας ακάνθας, και ανέβησαν αι άκανθαι και απέπνιξαν αυτά· **8** άλλα δε έπεσον επί την γην την καλήν και έδιδον καρπόν το μεν εκατόν, το δε εξήκοντα, το δε τριάκοντα. **9** Ο έχων ώτα διά να ακούη, ας ακούη. **10** Και προσελθόντες οι μαθηταί, είπον προς αυτόν· Διά τι λαλείς προς αυτούς διά παραβολών; **11** Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτούς· Διότι εις εσάς εδόθη να γνωρίσητε τα μυστήρια της βασιλείας των ουρανών, εις εκείνους όμως δεν εδόθη. **12** Διότι όστις έχει, έτι θέλει δοθή εις αυτόν και θέλει περισσευθή όστις όμως δεν έχει, και ό, τι έχει θέλει αφαιρεθή απ' αυτού. **13** Διά τούτο λαλώ προς αυτούς διά παραβολών, διότι βλέποντες δεν βλέπουν και ακούοντες δεν ακούουσιν ουδέ νοοοί. **14** Και εκπληρούται επ' αυτών η προφητεία του Ησαΐου

η λέγουσα· Με την ακοήν θέλετε ακούσει και δεν θέλετε εννοήσει, και βλέποντες θέλετε ιδεί και δεν θέλετε καταλάβει· **15** διότι επαχύνθη η καρδιά του λαού τούτου, και με τα ώτα βαρέως ήκουσαν και τους οφθαλμούς αυτών έκλεισαν μήποτε ιδώσι με τους οφθαλμούς και ακούσωσι με τα ώτα και νοήσωσι με την καρδίαν και επιστρέψωσι, και ιατρεύσω αυτούς. **16** Υμών δε οι οφθαλμοί είναι μακάριοι, διότι βλέπουν, και τα ώτα σας, διότι ακούουσιν. **17** Επειδή αληθώς σας λέγω ότι πολλοί προφήται και δίκαιοι επεθύμησαν να ιδώσιν όσα βλέπετε, και δεν είδον, και να ακούσωσιν όσα ακούετε, και δεν ήκουσαν. **18** Σεις λοιπόν ακούσατε την παραβολήν του σπείροντος. **19** Παντός ακούοντος τον λόγον της βασιλείας και μη νοούντος, έρχεται ο πονηρός και αρπάζει το εσπαρμένον εν τη καρδιά αυτού· ούτος είναι ο σπαρθείς παρά την οδόν. **20** Ο δε επί τα πετρώδη σπαρθείς, ούτος είναι ο ακούων τον λόγον και ευθύς μετά χαράς δεχόμενος αυτόν· **21** δεν έχει όμως ρίζαν εν εαυτώ, αλλ' είναι πρόσκαιρος, όταν δε γείνη θλίψις ή διωγμός διά τον λόγον, ευθύς σκανδαλίζεται. **22** Ο δε εις τας ακάνθας σπαρθείς, ούτος είναι ο ακούων τον λόγον, έπειτα η μέριμνα του αιώνος τούτου και η απάτη του πλούτου συμπνίγει τον λόγον, και γίνεται άκαρπος. **(αϊθη g165)** **23** Ο δε σπαρθείς επί την γην την καλήν, ούτος είναι ο ακούων τον λόγον και νοών· όστις και καρποφορεί και κάμνει ο μεν εκατόν, ο δε εξήκοντα, ο δε τριάκοντα. **24** Άλλην παραβολήν παρέθηκεν εις αυτούς, λέγων· Ωμοιωθή η βασιλεία των ουρανών με άνθρωπον, όστις έσπειρε καλόν σπόρον εν τω αγρώ αυτού· **25** αλλ' ενώ εκοιμώντο οι άνθρωποι, ήλθεν ο εχθρός αυτού και έσπειρε ζιζάνια ανά μέσον του σίτου και ανεχώρησεν. **26** Ότε δε εβλάστησεν ο χόρτος και έκαμε καρπόν, τότε εφάνησαν και τα ζιζάνια. **27** Προσελθόντες δε οι δούλοι του οικοδεσπότης είπον προς αυτόν· Κύριε, καλόν σπόρον δεν έσπειρας εν τω αγρώ σου; πόθεν λοιπόν έχει τα ζιζάνια; **28** Ο δε είπε προς αυτούς· Εχθρός άνθρωπος έκαμε τούτο· οι δε δούλοι είπον προς αυτόν· Θέλεις λοιπόν να υπάγωμεν και να συλλέξωμεν αυτά;

29 Ο δε είπεν· Ουχί, μήποτε συλλέγοντες τα εκεί θέλει είσθαι ο κλαυθμός και ο τριγμός
ζιζάνια εκριζώσητε μετ' αυτών τον σίτον· 30 των οδόντων. 43 Τότε οι δίκαιοι θέλουσιν
αφήσατε να συναυξάνωσιν αμφότερα μέχρι του εκλάμψει ως ο ήλιος εν τη βασιλεία του Πατρός
θερισμού, και εν τω καιρώ του θερισμού θέλω αυτών. Ο έχων ώτα διά να ακούη ας ακούη. 44
ειπεί προς τους θεριστάς· Συλλέξατε πρώτον Πάλιν ομοία είναι η βασιλεία των ουρανών με
τα ζιζάνια και δέσατε αυτά εις δέσμας διά θησαυρόν κεκρυμμένον εν τω αγρώ, τον οποίον
να κατακαύσητε αυτά, τον δε σίτον συνάξατε ευρών άνθρωπος έκρυψε, και από της χαράς
εις την αποθήκην μου. 31 Άλλην παραβολήν αυτού υπάγει και πωλεί πάντα όσα έχει και
παρέθηκεν εις αυτούς, λέγων· Ομοία είναι η αγοράζει τον αγρόν εκείνον. 45 Πάλιν ομοία
βασιλεία των ουρανών με κόκκον σινάπεως, είναι η βασιλεία των ουρανών με άνθρωπον
τον οποίον λαβών άνθρωπος έσπειρεν εν τω έμπορον ζητούντα καλούς μαργαρίτας· 46 όστις
αγρώ αυτού· 32 το οποίον είναι μεν μικρότερον ευρών ένα πολύτιμον μαργαρίτην, υπήγε και
πάντων των σπερμάτων, όταν όμως αυξηθή επώλησε πάντα όσα είχε και ηγόρασεν αυτόν. 47
είναι μεγαλύτερον των λαχάνων και γίνεται Πάλιν ομοία είναι η βασιλεία των ουρανών με
δένδρον, ώστε έρχονται τα πετεινά του ουρανού δίκτυον, το οποίον ερρίφη εις την θάλασσαν
και κατασκηνοῦσιν εν τοις κλάδοις αυτού. 33 και συνήγαγεν από παντός είδους· 48 το οποίον,
Άλλην παραβολήν είπε προς αυτούς· Ομοία αφού εγεμίσθη, ανεβίβασαν επί τον αιγιαλόν
είναι η βασιλεία των ουρανών με προζύμιον, το και καθήσαντες συνέλεξαν τα καλά εις αγγεία,
οποίον λαβούσα γυνή ενέκρυψεν εις τρία μέτρα τα δε αχρεία έρριψαν έξω. 49 Ούτω θέλει
αλεύρου, εωσοῦ έγεινεν όλον ένζυμον. 34 Ταῦτα είσθαι εν τη συντελεία του αιώνος. Θέλουσιν
πάντα ελάλησεν ο Ιησούς διά παραβολών προς εξέλθει οι άγγελοι και θέλουσιν αποχωρίσει
τους όχλους και χωρίς παραβολής δεν ελάλει τους πονηρούς εκ μέσου των δικαίων, (αιθη g165)
προς αυτούς, 35 διά να πληρωθή το ρηθέν 50 και θέλουσι ρίψει αυτούς εις την κάμινον
διά του προφήτου, λέγοντος· Θέλω ανοίξει εν του πυρός· εκεί θέλει είσθαι ο κλαυθμός και ο
παραβολαίς το στόμα μου, θέλω απαγγείλει τριγμός των οδόντων. 51 Λέγει προς αυτούς ο
36 Τότε αφήσας τους όχλους ήλθεν εις την Ιησούς· Ενοήσατε ταῦτα πάντα; Λέγουσι προς
οικίαν ο Ιησούς. Και προσήλθον προς αυτόν οι αυτόν· Ναι, Κύριε. 52 Ο δε είπε προς αυτούς·
μαθηταί αυτού, λέγοντες· Εξηγήσον εις ημάς Διά τούτο πας γραμματεῦς, μαθητευθείς εις τα
την παραβολήν των ζιζανίων του αγρού. 37 Ο περί της βασιλείας των ουρανών, είναι όμοιος
δε αποκριθείς είπε προς αυτούς· Ο σπείρων τον με άνθρωπον οικοδεσπότην, όστις εκβάλλει
καλόν σπόρον είναι ο Υιός του ανθρώπου· 38 ο δε εκ του θησαυρού αυτού νέα και παλαιά. 53
αγρός είναι ο κόσμος· ο δε καλός σπόρος, οῦτοι Και αφού ετελείωσεν ο Ιησούς τας παραβολάς
είναι οι υιοί της βασιλείας· τα δε ζιζάνια είναι οι ταῦτας, ανεχώρησεν εκείθεν, 54 και ελθών
υιοί του πονηρού· 39 ο δε εχθρός, όστις έσπειρεν εις την πατρίδα αυτού, εδίδασκεν αυτούς εν
αυτά, είναι ο διάβολος· ο δε θερισμός είναι η τη συναγωγή αυτών, ώστε εξεπλήττοντο και
συντέλεια του αιώνος· οι δε θερισταί είναι οι έλεγον· Πόθεν εις τούτον η σοφία αύτη και
αι άγγελοι. (αιθη g165) 40 Καθώς λοιπόν συλλέγονται αι δυνάμεις; 55 δεν είναι οῦτος ο υιός του
τα ζιζάνια και κατακαίονται εν πυρί, οῦτω θέλει τέκτονος; η μήτηρ αυτού δεν λέγεται Μαριάμ,
είσθαι εν τη συντελεία του αιώνος τούτου. (αιθη g165) 41 Θέλει αποστείλει ο Υιός του ανθρώπου και οι αδελφοί αυτού Ιάκωβος και Ιωσήs και
42 και αποστείλει ο Υιός του ανθρώπου τους άγγελους αυτού πάντα τα σκάνδαλα Σίμων και Ιούδας; 56 και αι αδελφαί αυτού δεν
και τους πράττοντας την ανομίαν, 42 και είναι πάσαι παρ' ημίν; πόθεν λοιπόν εις τούτον
θέλουσι ρίψει αυτούς εις την κάμινον του πυρός· 57 Και εσκανδαλίζοντο εν αυτώ. Ο
δε Ιησούς είπε προς αυτούς· Δεν είναι προφήτης άνευ τιμής ειμή εν τη πατρίδι αυτού και εν

τη οικία αυτού. 58 Και δεν έκαμεν εκεί πολλά θαύματα διά την απιστίαν αυτών.

14 Κατ' εκείνον τον καιρόν ήκουσεν Ηρώδης ο τετράρχης την φήμην του Ιησού 2 και είπε προς τους δούλους αυτού· Ούτος είναι Ιωάννης ο Βαπτιστής· αυτός ηγήρη από των νεκρών, και διά τούτο ενεργούσιν αι δυνάμεις εν αυτώ. 3 Διότι ο Ηρώδης συλλαβών τον Ιωάννην έδесен αυτόν και έβαλεν εν φυλακή διά Ηρωδιάδα την γυναίκα Φιλίππου του αδελφού αυτού. 4 Διότι έλεγε προς αυτόν ο Ιωάννης· Δεν σοι είναι συγκεχωρημένον να έχης αυτήν. 5 Και θέλων να θανατώση αυτόν εφοβήθη τον όχλον, διότι είχαν αυτόν ως προφήτην. 6 Ότε δε ετελούντο τα γενέθλια του Ηρώδου, εχόρευσεν η θυγάτηρ της Ηρωδιάδος εν τω μέσω και ήρσεν εις τον Ηρώδην· 7 όθεν μεθ' όρκου ώμολόγησεν εις αυτήν να δώση ό, τι αν ζητήση. 8 Η δε, παρακινήθεισα υπό της μητρός αυτής, Δος μοι, λέγει, εδώ επί πίνακι την κεφαλήν Ιωάννου του Βαπτιστού. 9 Και ελυπήθη ο βασιλεύς, διά τους όρκους όμως και τους συγκαθημένους προσέταξε να δοθή, 10 και πέμψας απεκεφάλισε τον Ιωάννην εν τη φυλακή. 11 Και εφέρθη η κεφαλή αυτού επί πίνακι και εδόθη εις το κοράσιον, και έφερεν αυτήν προς την μητέρα αυτής. 12 Και προσελθόντες οι μαθηταί αυτού εσήκωσαν το σώμα και έθαψαν αυτό, και ελθόντες απήγγειλαν τούτο εις τον Ιησούν. 13 Και ακούσας ο Ιησούς ανεχώρησεν εκείθεν εν πλοίω εις έρημον τόπον κατ' ιδίαν· και ακούσαντες οι όχλοι ηκολούθησαν αυτόν πεζοί από των πόλεων. 14 Και ότε ο Ιησούς, είδε πολύν όχλον και εσπλαγχνίσθη δι' αυτούς και εθεράπευσε τους αρρώστους αυτών. 15 Ότε δε έγεινεν εσπέρα, προσήλθον προς αυτόν οι μαθηταί αυτού, λέγοντες· Έρημος είναι ο τόπος και η ώρα ήδη παρήλθεν· απόλυσον τους όχλους, διά να υπάγωσιν εις τας κώμας και αγοράσωσιν εις εαυτούς τροφάς. 16 Ο δε Ιησούς είπε προς αυτούς· Δεν έχουσι χρείαν να υπάγωσι· δότε εις αυτούς σεις να φάγωσιν. 17 Οι δε λέγουσι προς αυτόν· Δεν έχομεν εδώ ειμή πέντε άρτους και δύο οψάρια. 18 Ο δε είπε· Φέρετέ μοι αυτά εδώ. 19 Και προστάξας τους όχλους

να καθήσωσιν επί τα χόρτα, και λαβών τους πέντε άρτους και τα δύο οψάρια, αναβλέψας εις τον ουρανόν ευλόγησε, και κόψας έδωκεν εις τους μαθητάς τους άρτους, οι δε μαθηταί εις τους όχλους. 20 Και έφαγον πάντες και εχορτάσθησαν, και εσήκωσαν το περίσσευμα των κλασμάτων, δώδεκα κοφίνους πλήρεις. 21 οι δε τρώγοντες ήσαν έως πεντακισχίλιοι άνδρες, εκτός γυναικών και παιδιών. 22 Και ευθύς ηνάγκασεν ο Ιησούς τους μαθητάς αυτού να εμβώσιν εις το πλοίον και να υπάγωσι προ αυτού εις το πέραν, εωσού απολύση τους όχλους. 23 Και αφού απέλυσε τους όχλους, ανέβη εις το όρος κατ' ιδίαν διά να προσευχηθή. Και ότε έγεινεν εσπέρα, ήτο μόνος εκεί. 24 Το δε πλοίον ήτο ήδη εν τω μέσω της θαλάσσης, βασιανιζόμενον υπό των κυμάτων· διότι ήτο εναντίος ο άνεμος. 25 Εν δε τη τετάρτη φυλακή της νυκτός υπήγε προς αυτούς ο Ιησούς, περιπατών επί την θάλασσαν. 26 Και ιδόντες αυτόν οι μαθηταί επί την θάλασσαν περιπατούντα, εταράχθησαν, λέγοντες ότι φάντασμα είναι, και από του φόβου έκραξαν. 27 Ευθύς δε ελάλησε προς αυτούς ο Ιησούς λέγων· Θαρσείτε, εγώ είμαι· μη φοβείσθε. 28 Αποκριθείς δε προς αυτόν ο Πέτρος είπε· Κύριε, εάν ήσαι συ, πρόσταξόν με να έλθω προς σε επί τα ύδατα. 29 Ο δε είπεν, Ελθέ. Και καταβάς από του πλοίου ο Πέτρος περιεπάτησεν επί τα ύδατα, διά να έλθη προς τον Ιησούν. 30 Βλέπων όμως τον άνεμον δυνατόν εφοβήθη, και αρχίσας να καταποντίζηται, έκραξε λέγων· Κύριε, σώσον με. 31 Και ευθύς ο Ιησούς εκτείνας την χείρα επίασεν αυτόν και λέγει προς αυτόν· Ολιγόπιστε, εις τι εδίστασας; 32 Και αφού εισήλθον εις το πλοίον, έπαυσεν ο άνεμος· 33 οι δε εν τω πλοίω ελθόντες προσεκύνησαν αυτόν, λέγοντες· Αληθώς Θεού Υιός είσαι. 34 Και διαπεράσαντες ήλθον εις την γην Γεννησαρέτ. 35 Και γνωρίσαντες αυτόν οι άνθρωποι του τόπου εκείνου, απέστειλαν εις όλην την περίχωρον εκείνην και έφεραν προς αυτόν πάντας τους πάσχοντας, 36 και παρεκάλουν αυτόν να εγγίσωσι μόνον το άκρον του ιματίου αυτού· και όσοι ήγγισαν ιατρεύθησαν.

15 Τότε προσέρχονται προς τον Ιησούν οι από Ιεροσολύμων γραμματείς και Φαρισαίοι, λέγοντες· 2 Διά τι οι μαθηταί σου παραβαίνουν την παράδοσιν των πρεσβυτέρων; διότι δεν νίπτονται τας χείρας αυτών όταν τρώγωσιν άρτον. 3 Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτούς· Διά τι και σεις παραβαίνετε την εντολήν του Θεού διά την παράδοσίν σας; 4 Διότι ο Θεός προσέταξε, λέγων· Τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα· και, Ο κακολογών πατέρα ή μητέρα εξάπαντος να θανατόνηται· 5 σεις όμως λέγετε· Όστις είπη προς τον πατέρα ή προς την μητέρα, Δώρον είναι ό, τι ήθελες ωφελήθη εξ εμού, αρκεί, και δύναται να μη τιμήση τον πατέρα αυτού ή την μητέρα αυτού· 6 και ηκυρώσατε την εντολήν του Θεού διά την παράδοσίν σας. 7 Υποκριταί, καλώς προεφήτευσε περί υμών ο Ησαΐας, λέγων· 8 Ο λαός ούτος με πλησιάζει με το στόμα αυτών και με τα χείλη με τιμά, ή δε καρδιά αυτών μακράν απέχει απ' εμού. 9 Εις μάτην δε με σέβονται, διδάσκοντες διδασκαλίας, εντάλματα ανθρώπων. 10 Και προσκαλέσας τον όχλον, είπε προς αυτούς· Ακούετε και νοείτε. 11 Δεν μολύνει τον άνθρωπον το εισερχόμενον εις το στόμα, αλλά το εξερχόμενον εκ του στόματος τούτο μολύνει τον άνθρωπον. 12 Τότε προσελθόντες οι μαθηταί αυτού, είπον προς αυτόν· Εξεύρεις ότι οι Φαρισαίοι ακούσαντες τον λόγον τούτον εσκανδαλίσθησαν; 13 Ο δε αποκριθείς είπε· Πάσα φυτεία, την οποίαν δεν εφύτευσεν ο Πατήρ μου ο ουράνιος, θέλει εκριζωθή. 14 Αφήσατε αυτούς· είναι οδηγοί τυφλοί τυφλών· τυφλός δε τυφλόν εάν οδηγή, αμφότεροι εις βόθρον θέλουσι πέσει. 15 Αποκριθείς δε ο Πέτρος είπε προς αυτόν· Εξήγησον εις ημάς την παραβολήν ταύτην. 16 Και ο Ιησούς είπεν· Έτι και σεις ασύνετοι είσθε; 17 Δεν εννοείτε έτι ότι παν το εισερχόμενον εις το στόμα καταβαίνει εις την κοιλίαν και εκβάλλεται εις αφεδρώνα; 18 Τα δε εξερχόμενα εκ του στόματος εκ της καρδιάς εξέρχονται, και εκείνα μολύνουσι τον άνθρωπον. 19 Διότι εκ της καρδιάς εξέρχονται διαλογισμοί πονηροί, φόνοι, μοιχείαι, πορνείαι, κλοπαί, ψευδομαρτυρίαί, βλασφημίαι. 20 Ταύτα είναι τα μολύνοντα τον άνθρωπον· το δε να φάγη τις με ανίπτους χείρας δεν μολύνει τον άνθρωπον. 21 Και εξελθών εκείθεν ο Ιησούς ανεχώρησεν εις τα μέρη Τύρου και Σιδώνας. 22 Και ιδού, γυνή Χαναναία, εξελθούσα από των ορίων εκείνων, εκραύγασε προς αυτόν λέγουσα· Ελέησόν με, Κύριε, υιέ του Δαβίδ· η θυγάτηρ μου κακώς δαιμονίζεται. 23 Ο δε δεν απεκρίθη προς αυτήν λόγον. Και προσελθόντες οι μαθηταί αυτού, παρεκάλουν αυτόν, λέγοντες· Απόλυσον αυτήν, διότι κράζει όπισθεν ημών. 24 Ο δε αποκριθείς είπε· Δεν απεστάλην ειμή εις τα πρόβατα τα απολωλότα του οίκου Ισραήλ. 25 Η δε ελθούσα προσεκύνει αυτόν, λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι. 26 Ο δε αποκριθείς είπε· Δεν είναι καλόν να λάβη τις τον άρτον των τέκνων και να ρίψη εις τα κυνάρια. 27 Η δε είπε· Ναι, Κύριε· αλλά και τα κυνάρια τρώγουσιν από των ψυχίων των πιπτόντων από της τραπέζης των κυρίων αυτών. 28 Τότε αποκριθείς ο Ιησούς είπε προς αυτήν· Ω γύναι, μεγάλη σου η πίστις· ας γείνη εις σε ως θέλεις. Και ιατρεύθη η θυγάτηρ αυτής από της ώρας εκείνης. 29 Και μεταβάς εκείθεν ο Ιησούς, ήλθε παρά την θάλασσαν της Γαλιλαίας, και αναβάς εις το όρος εκάθητο εκεί. 30 Και ήλθον προς αυτόν όχλοι πολλοί έχοντες μεθ' εαυτών χωλούς, τυφλούς, κωφούς, κουλλούς και άλλους πολλούς· και έρριψαν αυτούς εις τους πόδας του Ιησού, και εθεράπευσεν αυτούς· 31 ώστε οι όχλοι θαύμασαν βλέποντες κωφούς λαλούντας, κουλλούς υγιείς, χωλούς περιπατούντας και τυφλούς βλέποντας και εδόξασαν τον Θεόν του Ισραήλ. 32 Ο δε Ιησούς, προσκαλέσας τους μαθητάς αυτού, είπε· Σπλαγχνίζομαι διά τον όχλον, διότι τρεις ήδη ημέρας μένουσι πλησίον μου και δεν έχουσι τι να φάγωσι· και να απολύσω αυτούς νήστεις δεν θέλω, μήποτε αποκάμωσι καθ' οδόν. 33 Και λέγουσι προς αυτόν οι μαθηταί αυτού· Πόθεν εις ημάς εν τη ερημία άρτοι τόσοι, ώστε να χορτάσωμεν τόσον όχλον; 34 Και λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Πόσους άρτους έχετε; οι δε είπον· Επτά, και ολίγα οψαράκια. 35 Και προσέταξε τους όχλους να καθίσωσιν επί την γην. 36 Και λαβών τους επτά άρτους και τα οψάρια, αφού ευχαρίστησεν, έκοψε και έδωκεν

εις τους μαθητάς αυτού, οι δε μαθηταί εις τον όχλον. 37 Και έφαγον πάντες και χορτάσθησαν, και εσήκωσαν το περίσσευμα των κλασμάτων επτά σφυρίδας πλήρεις. 38 οι δε τρώγοντες ήσαν τετρακισχίλιοι άνδρες εκτός γυναικών και παιδιών. 39 Αφού δε απέλυσε τους όχλους, εισήλθεν εις το πλοίον και ήλθεν εις τα όρια Μαγδαλά.

16 Και προσελθόντες οι Φαρισαίοι και οι Σαδδουκαίοι, πειράζοντες αυτόν εξήτησαν να δείξει εις αυτούς σημείον εκ του ουρανού. 2 Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτούς· Όταν γείνη εσπέρα, λέγετε· Καλωσύνη· διότι κοκκινίζει ο ουρανός· 3 και το πρωί· Σήμερον χειμών· διότι κοκκινίζει σκυθρωπάζων ο ουρανός. Υποκριταί, το μεν πρόσωπον του ουρανού εξεύρετε να διακρίνητε, τα δε σημεία των καιρών δεν δύνασθε; 4 Γενεά πονηρά και μοιχαλίσ σημείον ζητεί, και σημείον δεν θέλει δοθή εις αυτήν ειμή το σημείον Ιωνά του προφήτου. Και αφήσας αυτούς ανεχώρησε. 5 Και ελθόντες οι μαθηταί αυτού εις το πέραν, ελησμόνησαν να λάβωσιν άρτους. 6 Ο δε Ιησούς είπε προς αυτούς· Βλέπετε και προσέχετε από της ζύμης των Φαρισαίων και Σαδδουκαίων. 7 Και εκείνοι διελογίζοντο εν εαυτοίς, λέγοντες ότι άρτους δεν ελάβομεν. 8 Νοήσας δε ο Ιησούς, είπε προς αυτούς· Τι διαλογίζεσθε εν εαυτοίς, ολιγόπιστοι, ότι άρτους δεν ελάβετε; 9 έτι δεν καταλαμβάνετε, ουδέ ενθυμείσθε τους πέντε άρτους των πεντακισχιλίων και πόσους κοφίνους ελάβετε; 10 ουδέ τους επτά άρτους των τετρακισχιλίων και πόσας σφυρίδας ελάβετε; 11 πως δεν καταλαμβάνετε ότι περι άρτου δεν σας είπον να προσέχητε από της ζύμης των Φαρισαίων και Σαδδουκαίων; 12 Τότε ενόησαν, ότι δεν είπε να προσέχωσιν από της ζύμης του άρτου, αλλ' από της διδαχής των Φαρισαίων και Σαδδουκαίων. 13 Ότε δε ήλθεν ο Ιησούς εις τα μέρη της Καισαρείας της Φιλίππου, ηρώτα τους μαθητάς αυτού, λέγων· Τίνα με λέγουσιν οι άνθρωποι ότι είμαι εγώ ο Υιός του ανθρώπου; 14 Οι δε είπον· Άλλοι μεν Ιωάννην τον Βαπτιστήν, άλλοι δε Ηλίαν και άλλοι Ιερεμίαν ή ένα των προφητών. 15 Λέγει προς αυτούς· Αλλά σεις τίνα

με λέγετε ότι είμαι; 16 Και αποκριθείς ο Σίμων Πέτρος είπε· Συ είσαι ο Χριστός ο Υιός του Θεού του ζώντος. 17 Και αποκριθείς ο Ιησούς είπε προς αυτόν· Μακάριος είσαι, Σίμων, υιέ του Ιωνά, διότι σαρξ και αίμα δεν σοι απεκάλυψε τούτο, αλλ' ο Πατήρ μου ο εν τοις ουρανοίς. 18 Και εγώ δε σοι λέγω ότι συ είσαι Πέτρος, και επί ταύτης της πέτρας θέλω οικοδομήσει την εκκλησίαν μου, και πύλα άδου δεν θέλουσιν ισχύσει κατ' αυτής. (Hadēs 986) 19 Και θέλω σοι δώσει τα κλειδιά της βασιλείας των ουρανών, και ό, τι εάν δέσης επί της γης, θέλει είσθαι δεδεμένον εν τοις ουρανοίς, και ό, τι εάν λύσης επί της γης, θέλει είσθαι λελυμένον εν τοις ουρανοίς. 20 Τότε παρήγγειλεν εις τους μαθητάς αυτού να μη είπωσι προς μηδένα ότι αυτός είναι Ιησούς ο Χριστός. 21 Από τότε ήρχισεν ο Ιησούς να δεικνύη εις τους μαθητάς αυτού ότι πρέπει να υπάγη εις Ιεροσόλυμα και να πάθη πολλά από των πρεσβυτέρων και αρχιερέων και γραμματέων, και να θανατωθή, και την τρίτην ημέραν να αναστηθή. 22 Και παραλαβών αυτόν ο Πέτρος κατ' ιδίαν ήρχισε να επιτιμά αυτόν, λέγων· Γενού ίλεως εις σεαυτόν, Κύριε· δεν θέλει γείνει τούτο εις σε. 23 Εκείνος δε στραφείς είπε προς τον Πέτρον· Υπαγε οπίσω μου, Σατανά· σκάνδαλόν μου είσαι· διότι δεν φρονείς τα του Θεού, αλλά τα των ανθρώπων. 24 Τότε ο Ιησούς είπε προς τους μαθητάς αυτού· Εάν τις θέλη να έλθη οπίσω μου, ας απαρνηθή εαυτόν και ας σηκώση τον σταυρόν αυτού και ας με ακολουθή. 25 Διότι όστις θέλει να σώση την ζωήν αυτού, θέλει απολέσει αυτήν· και όστις απολέσει την ζωήν αυτού ένεκεν εμού, θέλει ευρεί αυτήν. 26 Επειδή τι ωφελείται άνθρωπος εάν τον κόσμον όλον κερδήσει, την δε ψυχήν αυτού ζημιωθή; ή τι θέλει δώσει άνθρωπος εις ανταλλαγήν της ψυχής αυτού; 27 Διότι μέλλει ο Υιός του ανθρώπου να έλθη εν τη δόξη του Πατρός αυτού μετά των αγγέλων αυτού, και τότε θέλει αποδώσει εις έκαστον κατά την πράξιν αυτού. 28 Αληθώς σας λέγω, είναι τινές των εδώ ισταμένων, οίτινες δεν θέλουσι γευθή θάνατον, εωσού ιδωσι τον Υιόν του ανθρώπου ερχόμενον εν τη βασιλεία αυτού.

17 Και μεθ' ημεράς εξ παραλαμβάνει Ιησούς τον Πέτρον και Ιάκωβον και Ιωάννην τον αδελφόν αυτού και αναβιβάζει αυτούς εις όρος υψηλόν κατ' ιδίαν· 2 και μετεμορφώθη έμπροσθεν αυτών, και έλαμψε το πρόσωπον αυτού ως ο ήλιος, τα δε ιμάτια αυτού έγειναν λευκά ως το φως. 3 Και ιδού, εφάνησαν εις αυτούς Μωϋσής και Ηλίας συλλαλούντες μετ' αυτού. 4 Αποκριθείς δε ο Πέτρος είπε προς τον Ιησούν· Κύριε, καλόν είναι να ήμεθα εδώ· εάν θέλης, ας κάμωμεν εδώ τρεις σκηνάς, διά σε μίαν και διά τον Μωϋσήν μίαν και μίαν διά τον Ηλίαν. 5 Ενώ αυτός ελάλει έτσι, ιδού, νεφέλη φωτεινή επεσκίασεν αυτούς, και ιδού, φωνή εκ της νεφέλης λέγουσα· Ούτος είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, εις τον οποίον ευηρεστήθη· αυτού ακούετε. 6 Και ακούσαντες οι μαθηταί έπεσον κατά πρόσωπον αυτών και εφοβήθησαν σφόδρα. 7 Και προσελθών ο Ιησούς επίασεν αυτούς και είπεν· Εγέρθητε και μη φοβείσθε. 8 Υψώσαντες δε τους οφθαλμούς αυτών, δεν είδον ουδένα ειμή τον Ιησούν μόνον. 9 Και ενώ κατέβαινον από του όρους, παρήγγειλεν εις αυτούς ο Ιησούς, λέγων· Μη είπητε προς μηδένα το όραμα, εωσού ο Υιός του ανθρώπου αναστηθή εκ νεκρών. 10 Και ηρώτησαν αυτόν οι μαθηταί αυτού, λέγοντες· Διά τι λοιπόν λέγουσιν οι γραμματείς ότι πρέπει να έλθη ο Ηλίας πρώτον; 11 Ο δε Ιησούς αποκριθείς είπε προς αυτούς· Ο Ηλίας μεν έρχεται πρώτον και θέλει αποκαταστήσει πάντα· 12 σας λέγω όμως ότι ήλθεν ήδη ο Ηλίας, και δεν εγνώρισαν αυτόν, αλλ' έπραξαν εις αυτόν όσα ηθέλησαν· ούτω και ο Υιός του ανθρώπου μέλλει να πάθη υπ' αυτών. 13 Τότε ενόησαν οι μαθηταί, ότι περί Ιωάννου του Βαπτιστού είπε προς αυτούς. 14 Και ότε ήλθον προς τον όχλον, επλησίασεν εις αυτόν άνθρωπός τις γονυπετών εις αυτόν και λέγων· 15 Κύριε, ελέησόν μου τον υιόν, διότι σεληνιάζεται και κακώς πάσχει· διότι πολλάκις πίπτει εις το πυρ και πολλάκις εις το ύδωρ. 16 Και έφερα αυτόν προς τους μαθητάς σου, αλλά δεν ηδυνήθησαν να θεραπεύσωσιν αυτόν. 17 Αποκριθείς δε ο Ιησούς είπεν· Ω γενεά άπιστος και διεστραμμένη, έως πότε θέλω είσθαι μεθ' υμών; έως πότε θέλω

υποφέρει υμάς; φερέτέ μοι αυτόν εδώ. 18 Και επιτίμησεν αυτόν ο Ιησούς, και εξήλθεν απ' αυτού το δαιμόνιον και εθεραπεύθη το παιδίον από της ώρας εκείνης. 19 Τότε προσελθόντες οι μαθηταί προς τον Ιησούν κατ' ιδίαν, είπον· Διά τι ημείς δεν ηδυνήθημεν να εκβάλωμεν αυτό; 20 Ο δε Ιησούς είπε προς αυτούς· Διά την άπιστίαν σας. Διότι αληθώς σας λέγω, Εάν έχητε πίστιν ως κόκκον σινάπεως, θέλετε ειπει προς το όρος τούτο, Μετάβηθι εντεύθεν εκεί, και θέλει μεταβή· και δεν θέλει είσθαι ουδέν αδύνατον εις εσάς. 21 Τούτο δε το γένος δεν εξέρχεται, ειμή διά προσευχής και νηστείας. 22 Και ενώ διέτριβον εν τη Γαλιλαία, είπε προς αυτούς ο Ιησούς· Μέλλει ο Υιός του ανθρώπου να παραδοθή εις χείρας ανθρώπων· 23 και θέλουσι θανατώσει αυτόν, και την τρίτην ημέραν θέλει αναστηθή. Και ελυπήθησαν σφόδρα. 24 Ότε δε ήλθον εις την Καπερναούμ, προσήλθον προς τον Πέτρον οι λαμβάνοντες τα δίδραχμα και είπον· Ο διδάσκαλός σας δεν πληρώνει τα δίδραχμα; 25 Λέγει, Ναι. Και ότε εισήλθεν εις την οικίαν, προέλαβεν αυτόν ο Ιησούς λέγων· Τι σοι φαίνεται, Σίμων; οι βασιλείς της γης από τίνων λαμβάνουσι φόρους ή δασμόν; από των υιών αυτών ή από των ξένων; 26 Λέγει προς αυτόν ο Πέτρος· Από των ξένων. Είπε προς αυτόν ο Ιησούς· Άρα ελεύθεροι είναι οι υιοί. 27 Πλην διά να μη σκανδαλίσωμεν αυτούς, ύπαγε εις την θάλασσαν και ρίψον άγκιστρον και το πρώτον οψάριον, το οποίον αναβή, λάβε, και ανοίξας το στόμα αυτού θέλεις ευρεί στατήρα· εκείνον λαβών δος εις αυτούς δι' εμέ και σε.

18 Εν εκείνη τη ώρα ήλθον οι μαθηταί προς τον Ιησούν, λέγοντες· Τις άρα είναι μεγαλήτερος εν τη βασιλεία των ουρανών; 2 Και προσκαλέσας ο Ιησούς παιδίον, έστησεν αυτό εν τω μέσω αυτών 3 και είπεν· Αληθώς σας λέγω, εάν δεν επιστρέψητε και γείνητε ως τα παιδιά, δεν θέλετε εισέλθει εις την βασιλείαν των ουρανών. 4 Όστις λοιπόν ταπεινώση εαυτόν ως το παιδίον τούτο, ούτος είναι ο μεγαλήτερος εν τη βασιλεία των ουρανών. 5 Και όστις δεχθή εν τοιούτον παιδίον εις το όνομά μου, εμέ δέχεται· 6 όστις όμως σκανδαλίση ένα των μικρών τούτων

των πιστευόντων εις εμέ, συμφέρει εις αυτόν να κρεμασθή μύλου πέτρα επί τον τράχηλον αυτού και να καταποντισθή εις το πέλαγος της θαλάσσης. 7 Ουαί εις τον κόσμον διά τα σκάνδαλα· διότι είναι ανάγκη να έλθωσι τα σκάνδαλα· πλην ουαί εις τον άνθρωπον εκείνον, διά του οποίου το σκάνδαλον έρχεται. 8 Και εάν η χειρ σου ή ο πους σου σε σκανδαλίζη, έκκοψον αυτό και ρίψον από σου· καλύτερον σοι είναι να εισέλθης εις την ζωήν χωλός ή κουλλός, παρά έχων δύο χείρας ή δύο πόδας να ριφθής εις το πυρ το αιώνιον. (aiōnios g166) 9 Και εάν ο οφθαλμός σου σε σκανδαλίζη, έκβαλε αυτόν και ρίψον από σου· καλύτερον σοι είναι μονόφθαλμος να εισέλθης εις την ζωήν, παρά έχων δύο οφθαλμούς να ριφθής εις την γέενναν του πυρός. (Geenna g1067) 10 Προσέχετε μη καταφρονήσητε ένα των μικρών τούτων· διότι σας λέγω ότι οι άγγελοι αυτών εν τοις ουρανοίς διαπαντός βλέπουσι το πρόσωπον του Πατρός μου του εν ουρανοίς. 11 Επειδή ο Υιός του ανθρώπου ήλθε διά να σώση το απολωλός, 12 Τι σας φαίνεται; εάν άνθρωπός τις έχη εκατόν πρόβατα και πλανηθή εν εξ αυτών, δεν αφήνει τα ενενήκοντα εννέα και υπάγων επί τα όρη, ζητεί το πλανώμενον; 13 Και εάν συμβή να εύρη αυτό, αληθώς σας λέγω ότι χαίρει δι' αυτό μάλλον παρά διά τα ενενήκοντα εννέα τα μη πεπλανημένα. 14 Ούτω δεν είναι θέλημα έμπροσθεν του Πατρός σας του εν ουρανοίς να απολεσθή εις των μικρών τούτων. 15 Εάν δε αμαρτήση εις σε ο αδελφός σου, ύπαγε και έλεγξον αυτόν μεταξύ σου και αυτού μόνου· εάν σου ακούση, εκέρδησας τον αδελφόν σου· 16 εάν όμως δεν ακούση, παράλαβε μετά σου έτι ένα ή δύο, διά να βεβαιωθή πας λόγος επί στόματος δύο μαρτύρων ή τριών. 17 Και εάν παρακούση αυτών, ειπέ τούτο προς την εκκλησίαν· αλλ' εάν και της εκκλησίας παρακούση, ας είναι εις σε ως ο εθνικός και ο τελώνης. 18 Αληθώς σας λέγω, Όσα εάν δέσητε επί της γης, θέλουσιν είσθαι δεδεμένα εν τω ουρανώ, και όσα εάν λύσητε επί της γης, θέλουσιν είσθαι λελυμένα εν τω ουρανώ. 19 Πάλιν σας λέγω ότι εάν παντός πράγματος, περί του οποίου ήθελον κάμει αίτησιν, θέλει γείνει εις αυτούς παρά του Πατρός μου του εν ουρανοίς. 20 Διότι όπου είναι δύο ή τρεις συνηγμένοι εις το όνομά μου, εκεί είμαι εγώ εν τω μέσω αυτών. 21 Τότε προσελθών προς αυτόν ο Πέτρος, είπε· Κύριε, ποσάκις αν αμαρτήση εις εμέ ο αδελφός μου και θέλω συγχωρήσει αυτόν; έως επτάκις; 22 Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Δεν σοι λέγω έως επτάκις, αλλ' έως εβδομηκοντάκις επτά. 23 Διά τούτο η βασιλεία των ουρανών ωμοιώθη με άνθρωπον βασιλέα, όστις ηθέλησε να θεωρήση λογαριασμόν μετά των δούλων αυτού. 24 Και ότε ήρχισε να θεωρή, εφέρθη προς αυτόν εις οφειλέτης μυρίων ταλάντων. 25 Και επειδή δεν είχε να αποδώση, προσέταξεν ο κύριος αυτού να πωληθή αυτός και η γυνή αυτού και τα τέκνα και πάντα όσα είχε, και να αποδοθή το οφειλόμενον. 26 Πεσών λοιπόν ο δούλος προσεκύνη αυτόν, λέγων· Κύριε, μακροθύμησον εις εμέ, και πάντα θέλω σοι αποδώσει. 27 Σπλαγχνισθείς δε ο κύριος του δούλου εκείνου, απέλυσεν αυτόν και το δάνειον αφήκεν εις αυτόν. 28 Αφού όμως εξήλθεν ο δούλος εκείνος, εύρεν ένα των συνδούλων αυτού, όστις εχρεώσται εις αυτόν εκατόν δηνάρια, και πιάσας αυτόν έπιγε, λέγων· Απόδος μοι ό, τι χρεωστέεις. 29 Πεσών λοιπόν ο σύνδουλος αυτού εις τους πόδας αυτού, παρεκάλει αυτόν λέγων· Μακροθύμησον εις εμέ, και πάντα θέλω σοι αποδώσει. 30 Εκείνος όμως δεν ήθελεν, αλλ' απελθών έβαλεν αυτόν εις φυλακήν, εωσού αποδώση το οφειλόμενον. 31 Ιδόντες δε οι σύνδουλοι αυτού τα γενόμενα, ελυπήθησαν σφόδρα και ελθόντες εφανέρωσαν προς τον κύριον αυτών πάντα τα γενόμενα. 32 Τότε προσκαλέσας αυτόν ο κύριος αυτού, λέγει προς αυτόν· Δούλε πονηρέ, παν το χρέος εκείνο σοι αφήκα, επειδή με παρεκάλεσας· 33 δεν έπρεπε και συ να ελεήσης τον σύνδουλόν σου, καθώς και εγώ σε ηλέησα; 34 Και οργισθείς ο κύριος αυτού παρέδωκεν αυτόν εις τους βασανιστάς, εωσού αποδώση παν το οφειλόμενον εις αυτόν. 35 Ούτω και ο Πατήρ μου ο επουράνιος θέλει κάμει εις σάς, εάν δεν συγχωρήσητε εκ καρδίας

σας έκαστος εις τον αδελφόν αυτού τα πταιίσματα αυτών.

19 Και ότε ετελείωσεν ο Ιησούς τους λόγους τούτους, ανεχώρησεν από της Γαλιλαίας και ήλθεν εις τα όρια της Ιουδαίας πέραν του Ιορδάνου. **2** Και ηκολούθησαν αυτόν όχλοι πολλοί, και εθεράπευσεν αυτούς εκεί. **3** Και ήλθον προς αυτόν οι Φαρισαιοί, πειράζοντες αυτόν και λέγοντες προς αυτόν· Συγχωρείται εις τον άνθρωπον να χωρισθή την γυναίκα αυτού διά πάσαν αιτίαν; **4** Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτούς· Δεν ανεγνώσατε ότι ο πλάσας απ' αρχής άρσεν και θήλυ έπλασεν αυτούς **5** και είπεν, Ένεκεν τούτου θέλει αφήσει άνθρωπος τον πατέρα και την μητέρα και θέλει προσκολληθή εις την γυναίκα αυτού, και θέλουσιν είσθαι οι δύο εις σάρκα μίαν; **6** Ωστε δεν είναι πλέον δύο, αλλά μία σαρξ. Εκείνο λοιπόν το οποίο ο Θεός συνέζευξεν, άνθρωπος ας μη χωρίζη. **7** Λέγουσι προς αυτόν· Διά τι λοιπόν ο Μωϋσής προσέταξε να δώση έγγραφο διαζυγίου και να χωρισθή αυτήν; **8** Λέγει προς αυτούς· Διότι ο Μωϋσής διά την σκληροκαρδίαν σας συνεχώρησεν εις εσάς να χωρίζησθε τας γυναίκάς σας απ' αρχής όμως δεν έγινεν ούτω. **9** Σας λέγω δε ότι όστις χωρισθή την γυναίκα αυτού εκτός διά πορνείαν και νυμφευθή άλλην, γίνεται μοιχός και όστις νυμφευθή γυναίκα κεχωρισμένην, γίνεται μοιχός. **10** Λέγουσι προς αυτόν οι μαθηταί αυτού· Εάν ούτως έχη η υποχρέωσις του ανδρός προς την γυναίκα, δεν συμφέρει να νυμφευθή. **11** Ο δε είπε προς αυτούς· Δεν δύνανται πάντες να δεχθώσι τον λόγον τούτον, αλλ' εις όσους είναι δεδομένον. **12** Διότι είναι ευνούχοι, οίτινες εκ κοιλίας μητρός εγεννήθησαν ούτω, και είναι ευνούχοι, οίτινες ευνουχίσθησαν υπό των ανθρώπων, και είναι ευνούχοι, οίτινες ευνούχισαν εαυτούς διά την βασιλείαν των ουρανών. Όστις δύναται να δεχθή τούτο, ας δεχθή. **13** Τότε εφέρθησαν προς αυτόν παιδία, διά να επιθήση τας χείρας επ' αυτά και να ευχηθή· οι δε μαθηταί επέπληξαν αυτά. **14** Πλην ο Ιησούς είπεν· Αφήσατε τα παιδία και μη εμποδίζετε αυτά να έλθωσι προς εμέ· διότι των τοιούτων είναι η βασιλεία των ουρανών. **15** Και

αφού επέθηκεν επ' αυτά τας χείρας, ανεχώρησεν εκείθεν. **16** Και ιδού, προσελθών τις είπε προς αυτόν· Διδάσκαλε αγαθέ, τι καλόν να πράξω διά να έχω ζωήν αιώνιον; (aiōnios g166) **17** Ο δε είπε προς αυτόν· Τι με λέγεις αγαθόν; ουδεις αγαθός ειμή εις, ο Θεός. Αλλ' εάν θέλεις να εισέλθης εις την ζωήν, φύλαξον τας εντολάς. **18** Λέγει προς αυτόν· Ποίας; Και ο Ιησούς είπε· Το μη φονεύσης, μη μοιχεύσης, μη κλέψης, μη ψευδομαρτυρήσης, **19** τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα, και θέλεις αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν. **20** Λέγει προς αυτόν ο νεανίσκος· Πάντα ταύτα εφύλαξα εκ νεότητός μου· τι μοι λείπει έτι; **21** Είπε προς αυτόν ο Ιησούς· Εάν θέλεις να ήσαι τέλειος, ύπαγε, πώλησον τα υπάρχοντά σου και δος εις πτωχούς, και θέλεις έχει θησαυρόν εν ουρανώ, και ελθέ, ακολουθεί μοι. **22** Ακούσας δε ο νεανίσκος τον λόγον, ανεχώρησε λυπούμενος· διότι είχε κτήματα πολλά. **23** Και ο Ιησούς είπε προς τους μαθητάς αυτού· Αληθώς σας λέγω ότι δυσκόλως θέλει εισέλθει πλούσιος εις την βασιλείαν των ουρανών. **24** Και άπλιν σας λέγω, Ευκολώτερον είναι να περάση κάμηλος διά τρυπήματος βελόνης παρά πλούσιος να εισέλθη εις την βασιλείαν του Θεού. **25** Ακούσαντες δε οι μαθηταί αυτού εξεπλήττοντο σφόδρα, λέγοντες· Τις λοιπόν δύναται να σωθή; **26** Εμβλέψας δε ο Ιησούς, είπε προς αυτούς· Παρά ανθρώποις τούτο αδύνατον είναι, παρά τω Θεώ όμως τα πάντα είναι δυνατά. **27** Τότε αποκριθείς ο Πέτρος, είπε προς αυτόν· Ιδού, ημείς αφήκαμεν πάντα και σοι ηκολουθήσαμεν· τι λοιπόν θέλει είσθαι εις ημάς; **28** Ο δε Ιησούς είπε προς αυτούς· Αληθώς σας λέγω ότι σεις οι ακολουθήσαντές μοι, εν τη παλιγγενεσία, όταν καθήση ο Υιός του ανθρώπου επί του θρόνου της δόξης αυτού, θέλετε καθήσει και σεις επί δώδεκα θρόνους κρίνοντες τας δώδεκα φυλάς του Ισραήλ. **29** Και πας όστις αφήκεν οικίας ή αδελφούς ή αδελφάς ή πατέρα ή μητέρα ή γυναίκα ή τέκνα ή αγρούς ένεκεν του ονόματός μου, εκατονταπλάσια θέλει λάβει και ζωήν αιώνιον θέλει κληρονομήσει. (aiōnios g166) **30** Πολλοί όμως πρώτοι θέλουσιν είσθαι έσχατοι και έσχατοι πρώτοι.

20 Διότι η βασιλεία των ουρανών είναι ομοία με άνθρωπον οικοδεσπότην, ὅστις ἐξήλθεν ἀνά τω πρωΐ διὰ νὰ μισθώσῃ ἐργάτας διὰ τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. 2 Ἀφοῦ δε συνεφώνησε μετὰ τῶν ἐργατῶν πρὸς ἐν δηνάριον τὴν ἡμέραν, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. 3 Καὶ ἐξελθὼν περὶ τὴν τρίτην ὥραν, εἶδεν ἄλλους ἰσταμένους ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς, 4 καὶ πρὸς ἐκείνους εἶπεν· Ὑπάγετε καὶ σεις εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὅ, τι εἶναι δίκαιον θέλω σας δώσει. Καὶ ἐκεῖνοι ὑπήγον. 5 Πάλιν ἐξελθὼν περὶ τὴν ἕκτην καὶ ἐνάτην ὥραν, ἔκαμεν ὡσαύτως. 6 Περὶ δε τὴν ἐνδεκάτην ὥραν ἐξελθὼν εὔρεν ἄλλους ἰσταμένους ἀργούς, καὶ λέγει πρὸς αὐτοὺς· Διὰ τι ἵστασθε ἐδῶ ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί; 7 Λέγουσι πρὸς αὐτόν· Διότι οὐδεὶς ἐμισθῶσεν ἡμᾶς. Λέγει πρὸς αὐτοὺς· Ὑπάγετε καὶ σεις εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὅ, τι εἶναι δίκαιον θέλετε λάβει. 8 Ἀφοῦ δε ἐγένεεν ἑσπέρα, λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος πρὸς τὸν ἐπίτροπον αὐτοῦ· Κάλεσον τοὺς ἐργάτας καὶ ἀπόδος εἰς αὐτοὺς τὸν μισθόν, ἀρχίσας ἀπὸ τῶν ἐσχάτων ἕως τῶν πρώτων. 9 Καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν μισθωθέντες, ἔλαβον ἀνά ἐν δηνάριον. 10 Ἐλθόντες δε οἱ πρώτοι, ἐνόμισαν ὅτι θέλουσι λάβει πλεῖοτερα, ἔλαβον ὅμως καὶ αὐτοὶ ἀνά ἐν δηνάριον. 11 Καὶ λαβόντες ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότη, 12 λέγοντες ὅτι, Οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἔκαμον, καὶ ἔκαμες αὐτοὺς ἴσους με ἡμᾶς, οἵτινες ἐβαστάσαμεν τὸ βᾶρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα. 13 Ὁ δε ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς ἕνα ἐξ αὐτῶν· Φίλε, δὲν σε ἀδικῶ· δὲν συνεφώνησα ἐν δηνάριον μετ' ἐμοῦ; 14 λάβε τὸν σὸν καὶ ὑπάγε· θέλω δε νὰ δώσω εἰς τούτον τὸν ἔσχατον ὡς καὶ εἰς σε. 15 Ἡ δὲν ἔχω τὴν ἐξουσίαν νὰ κάμω ὅ, τι θέλω εἰς τὰ ἐμὰ; ἢ ὁ οφθαλμός σου εἶναι πονηρὸς διότι ἐγὼ εἶμαι ἀγαθός; 16 Οὕτω θέλουσιν εἶσθαι οἱ ἔσχατοι πρῶτοι καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι· διότι πολλοὶ εἶναι οἱ κεκλημένοι, ὀλίγοι δε οἱ ἐκλεκτοί. 17 Καὶ ἀναβαίνων ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, παρέλαβε τοὺς δώδεκα μαθητάς κατ' ἰδίαν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς. 18 Ἰδοῦ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει παραδοθῆ εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς καὶ θέλουσι καταδικάσει αὐτόν εἰς θάνατον, 19 καὶ θέλουσι παραδώσει αὐτόν εἰς τὰ ἔθνη διὰ νὰ ἐμπαίζωσι καὶ μαστιγώσωσι καὶ σταυρώσωσι, καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν θέλει ἀναστηθῆ. 20 Τότε προσήλθε πρὸς αὐτόν ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν τοῦ Ζεβεδαίου μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς, προσκυνούσα καὶ ζητούσα τι παρ' αὐτοῦ. 21 Ὁ δε εἶπε πρὸς αὐτήν· Τι θέλεις; Λέγει πρὸς αὐτόν· Εἰπέ νὰ καθήσωσιν οὗτοι οἱ δύο υἱοὶ μου εἰς ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἰς ἐξ ἀριστερῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. 22 Ἀποκριθεὶς δε ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Δὲν ἐξεύρετε τι ζητεῖτε. Δύνασθε νὰ πῖητε τὸ ποτήριον, τὸ ὁποῖον ἐγὼ μέλλω νὰ πῖω, καὶ νὰ βαπτισθῆτε τὸ βάπτισμα, τὸ ὁποῖον ἐγὼ βαπτίζομαι; Λέγουσι πρὸς αὐτόν· Δυνάμεθα. 23 Καὶ λέγει πρὸς αὐτοὺς· τὸ μεν ποτήριόν μου θέλετε πῖναι; καὶ τὸ βάπτισμα τὸ ὁποῖον ἐγὼ βαπτίζομαι θέλετε βαπτισθῆ· τὸ νὰ καθήσητε ὅμως ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ ἀριστερῶν μου δὲν εἶναι ἐμοῦ νὰ δώσω, ἐμῆ εἰς ὅσους εἶναι ἡτοιμασμένον ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου. 24 Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἠγανάκτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν. 25 Ὁ δε Ἰησοῦς προσκαλέσας αὐτοὺς, εἶπεν· Εξεύρετε ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτὰ καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτά. 26 Οὕτως ὅμως δὲν θέλει εἶσθαι ἐν ὑμῖν, ἀλλ' ὅστις θέλει νὰ γείνη μέγας ἐν ὑμῖν, ἀς ἦναι ὑπηρέτης ὑμῶν, 27 καὶ ὅστις θέλη νὰ ἦναι πρῶτος ἐν ὑμῖν, ἀς ἦναι δούλος ὑμῶν. 28 καθὼς ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἦλθε διὰ νὰ υπηρετηθῆ, ἀλλὰ διὰ νὰ υπηρετήσῃ καὶ νὰ δώσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν. 29 Καὶ ἐνῶ ἐξήρχοντο ἀπὸ τῆς Ἱεριχῶ, ἠκολούθησεν αὐτόν ὄχλος πολὺς. 30 Καὶ ἰδοῦ, δύο τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ τὴν ὁδόν, ἀκούσαντες ὅτι ὁ Ἰησοῦς διαβαίνει, ἐκράξαν λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, υἱέ τοῦ Δαβὶδ. 31 Ὁ δε ὄχλος ἐπέπληξεν αὐτοὺς διὰ νὰ σιωπήσωσιν· ἀλλ' ἐκεῖνοι ἐκράζον δυνατώτερα, λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, υἱέ τοῦ Δαβὶδ. 32 Καὶ σταθεὶς ὁ Ἰησοῦς, ἐκράξεν αὐτοὺς καὶ εἶπε· Τι θέλετε νὰ σας κάμω; 33 Λέγουσι πρὸς αὐτόν· Κύριε, νὰ ανοιχθῶσιν οἱ οφθαλμοὶ ἡμῶν. 34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς σπλαγχνισθεὶς ἤγγισε τοὺς οφθαλμούς αὐτῶν· καὶ ευθὺς ἀνέβλεψαν αὐτῶν οἱ οφθαλμοί, καὶ ἠκολούθησαν αὐτόν.

21 Και ότε επλησίασαν εις Ιεροσόλυμα και ήλθον εις Βηθφαγή προς το όρος των ελαιών, τότε ο Ιησούς απέστειλε δύο μαθητάς, 2 λέγων προς αυτούς: Υπάγετε εις την κώμην την απέναντι υμών, και ευθύς θέλετε ευρεί όνον δεδεμένην και πωλάριον μετ' αυτής· λύσατε και φέρετέ μοι. 3 Και εάν τις σας είπη τι, θέλετε ειπέι ότι ο Κύριος έχει χρείαν αυτών και ευθύς θέλει αποστείλει αυτά. 4 Τούτο δε όλον έγεινε διά να πληρωθή το ρηθέν διά του προφήτου, λέγοντος· 5 Είπατε προς την θυγατέρα Σιών, Ιδού, ο βασιλεύς σου έρχεται προς σε πραύς και καθήμενος επί όνου και πώλου υιού υποζυγίου. 6 Πορευθέντες δε οι μαθηταί και ποιήσαντες καθώς προσέταξεν αυτούς ο Ιησούς, 7 έφεραν την όνον και το πωλάριον, και έβαλον επάνω αυτών τα ιμάτια αυτών και επεκάθισαν αυτόν επάνω αυτών. 8 Ο δε περισσότερος όχλος έστρωσαν τα ιμάτια εαυτών εις την οδόν, άλλοι δε έκοπτον κλάδους από των δένδρων και έστρωνον εις την οδόν. 9 Οι δε όχλοι οι προπορευόμενοι και οι ακολουθούντες έκραζον, λέγοντες: Ωσαννά τω υιώ Δαβίδ· ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου· Ωσαννά εν τοις υψίστοις. 10 Και ότε εισήλθεν εις Ιεροσόλυμα, εσείσθη πάσα η πόλις, λέγουσα: Τις είναι ούτος; 11 Οι δε όχλοι έλεγον: Ούτος είναι Ιησούς ο προφήτης ο από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας. 12 Και εισήλθεν ο Ιησούς εις το ιερόν του Θεού και εξέβαλε πάντας τους πωλούντας και αγοράζοντας εν τω ιερώ, και τας τραπέζας των αργυραμοιβών άνέτρεψε και τα καθίσματα των πωλούντων τας περιστεράς, 13 και λέγει προς αυτούς: Είναι γεγραμμένον, Ο οίκός μου οίκος προσευχής θέλει ονομάζεσθαι, σεις δε εκάμετε αυτόν σπήλαιον ληστών. 14 Και προσήλθον προς αυτόν τυφλοί και χωλοί εν τω ιερώ και θεράπευσεν αυτούς. 15 Ιδόντες δε οι αρχιερείς και οι γραμματείς τα θαυμάσια, και τα οποία έκαμε, και τους παίδας κράζοντας εν τω ιερώ και λέγοντας, Ωσαννά τω υιώ Δαβίδ, ηγανάκτησαν 16 και είπον προς αυτόν: Ακούεις τι λέγουσιν ούτοι; Ο δε Ιησούς λέγει προς αυτούς: Ναί· ποτέ δεν ανεγνώσατε ότι εκ στόματος υμών εις την βασιλείαν του Θεού. 17 Και αφήσας αυτούς εξήλθεν έξω της πόλεως εις Βηθανίαν και διενυκτέρευσεν εκεί. 18 Ότε δε το πρωί επέστρεφεν εις την πόλιν, επείνασε· 19 και ιδών μίαν συκίην επί της οδοϋ, ήλθε προς αυτήν και ουδέν ήυρεν επ' αυτήν· ειμή φύλλα μόνον, και λέγει προς αυτήν: Να μη γείνη πλέον από σου καρπός εις τον αιώνα. Και παρευθύς εξηράνθη η συκίη. (αιθν 9:165) 20 Και ιδόντες οι μαθηταί, εθαύμασαν λέγοντες: Πως παρευθύς εξηράνθη συκίη; 21 Αποκριθείς δε ο Ιησούς είπε προς αυτούς: Αληθώς σας λέγω, εάν έχετε πίστιν και δεν διστάσητε, ουχί μόνον το της συκίης θέλετε κάμει, αλλά και εις το όρος τούτο αν είπητε, Σηκώθητι και ρίφθητι εις την θάλασσαν, θέλει γείνει· 22 και πάντα όσα αν ζητήσητε εν τη προσευχή έχοντες πίστιν θέλετε λάβει. 23 Και ότε ήλθεν εις το ιερόν, προσήλθον προς αυτόν, ενώ εδίδασκεν οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι του λαού, λέγοντες: Εν ποία εξουσία πράττεις ταύτα, και τις σοι έδωκε την εξουσίαν ταύτην; 24 Αποκριθείς δε ο Ιησούς, είπε προς αυτούς: Θέλω σας ερωτήσει και εγώ ένα λόγον, τον οποίον εάν μοι είπητε, και εγώ θέλω σας ειπέι εν ποία εξουσία πράττω ταύτα· 25 το βάπτισμα του Ιωάννου πόθεν ήτο, εξ ουρανού ή εξ ανθρώπων; Και εκείνοι διελογίζοντο καθ' εαυτούς λέγοντες: Εάν είπωμεν, Εξ ουρανού, θέλει ειπέι προς ημάς, Διά τι λοιπόν δεν επιστεύσατε εις αυτόν; 26 εάν δε είπωμεν, Εξ ανθρώπων, φοβούμεθα τον όχλον· διότι πάντες έχουσι τον Ιωάννην ως προφήτην. 27 Και αποκριθέντες προς τον Ιησούν, είπον: Δεν εξεύρομεν. Είπε προς αυτούς και αυτός: Ουδέ εγώ λέγω προς υμάς εν ποία εξουσία πράττω ταύτα. 28 Αλλά τι σας φαίνεται; Άνθρωπος τις είχε δύο υιούς, και ελθών προς τον πρώτον είπε: Τέκνον, ύπαγε σήμερον εργαζου εν τω αμπελώνι μου. 29 Ο δε αποκριθείς είπε: Δεν θέλω· ύστερον όμως μετανοήσας υπήγε. 30 Και ελθών προς τον δεύτερον είπεν ωσαύτως. Και εκείνος αποκριθείς είπεν: Εγώ υπάγω, κύριε· και δεν υπήγε. 31 Τις εκ των δύο έκαμε το θέλημα του πατρός; Λέγουσι προς αυτόν: Ο πρώτος. Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς Αληθώς σας λέγω ότι οι τελώναι και αι πόρναι υπάγουσι πρότερον υμών εις την βασιλείαν του Θεού. 32 Διότι ήλθε

προς υμάς ο Ιωάννης εν οδώ δικαιοσύνης, και δεν πιστεύσατε εις αυτόν· οι τελώναι όμως και αι πόρναι επίστευσαν εις αυτόν· σεις δε ιδόντες δεν μετεμελήθητε ύστερον, ώστε να πιστεύσητε εις αυτόν. 33 Άλλην παραβολήν ακούσατε. Ήτο άνθρωπός τις οικοδοεσότης, όστις εφύτευσεν αμπελώνα και περιέβαλεν εις αυτόν φραγμόν και έσκαψεν εν αυτώ ληνόν και ωκοδόμησε πύργον, και εμίσθωσεν αυτόν εις γεωργούς και απεδήμησεν. 34 Ότε δε επλησίασεν ο καιρός των καρπών, απέστειλε τους δούλους αυτού προς τους γεωργούς διά να λάβωσι τους καρπούς αυτού. 35 Και πιάσαντες οι γεωργοί τους δούλους αυτού, άλλον μεν έδειραν, άλλον δε εφόνευσαν, άλλον δε ελιθοβόλησαν. 36 Πάλιν απέστειλεν άλλους δούλους πλειοτέρους των πρώτων, και έκαμον εις αυτούς ωσαύτως. 37 Ύστερον δε απέστειλε προς αυτούς τον υιόν αυτού λέγων· Θέλουσιν εντραπή τον υιόν μου. 38 Αλλ' οι γεωργοί, ιδόντες τον υιόν, είπον προς αλλήλους· Ούτος είναι ο κληρονόμος· έλθετε, ας φονεύσωμεν αυτόν και ας κατακρατήσωμεν την κληρονομίαν αυτού. 39 Και πιάσαντες αυτόν, εξέβαλον έξω του αμπελώνος και εφόνευσαν. 40 Όταν λοιπόν έλθη ο κύριος του αμπελώνος, τι θέλει κάμει εις τους γεωργούς εκείνους; 41 Λέγουσι προς αυτόν· Κακούς κακώς θέλει απολέσει αυτούς, και τον αμπελώνα θέλει μισθώσει εις άλλους γεωργούς, οίτινες θέλουσιν αποδώσει εις αυτόν τους καρπούς εν τοις καιροίς αυτών. 42 Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Ποτέ δεν ανεγνώσατε εν ταις γραφαίς, Ο λίθος, τον οποίον απεδοκίμασαν οι οικοδομούντες, ούτος έγεινε κεφαλή γωνίας· παρά Κυρίου έγεινεν αύτη και είναι θαυμαστή εν οφθαλμοίς υμών; 43 Διά τούτο λέγω προς υμάς ότι θέλει αφαιρεθή αφ' υμών η βασιλεία του Θεού και θέλει δοθή εις έθνος κάμνον τους καρπούς αυτής. 44 και όστις πέση επί τον λίθον τούτον θέλει συντριφθή· εις όντινα δε επιπέση, θέλει κατασυντρίψει αυτόν. 45 Και ακούσαντες οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι τας παραβολάς αυτού, ενόησαν ότι περί αυτών λέγει· 46 και ζητούντες να πιάσωσιν αυτόν, εφοβήθησαν τους όχλους, επειδή είχαν αυτόν ως προφήτην.

22 Και αποκριθείς ο Ιησούς πάλιν είπε προς αυτούς διά παραβολών, λέγων· 2 Ωμοιώθη η βασιλεία των ουρανών με άνθρωπον βασιλέα, όστις έκαμε γάμους εις τον υιόν αυτού. 3 και απέστειλε τους δούλους αυτού να καλέσωσι τους προσκεκλημένους εις τους γάμους, και δεν ήθελον να έλθωσι. 4 Πάλιν απέστειλεν άλλους δούλους, λέγων· Είπατε προς τους προσκεκλημένους· Ιδού, το γεύμα μου ητοίμασα, οι ταύροι μου και τα θρεπτά είναι εσφαγμένα και πάντα είναι έτοιμα· έλθετε εις τους γάμους. 5 Εκείνοι όμως αμελήσαντες απήλθον, ο μεν εις τον αγρόν αυτού, ο δε εις το εμπόριον αυτού. 6 οι δε λοιποί πιάσαντες τους δούλους αυτού ύβρισαν και εφόνευσαν. 7 Ακούσας δε ο βασιλεύς ωργίσθη, και πέμψας τα στρατεύματα αυτού απώλεσε τους φονείς εκείνους και την πόλιν αυτών κατέκαυσε. 8 Τότε λέγει προς τους δούλους αυτού· Ο μεν γάμος είναι έτοιμος, οι δε προσκεκλημένοι δεν ήσαν άξιοι. 9 υπάγετε λοιπόν εις τας διεξόδους των οδών, και όσους αν εύρητε καλέσατε εις τους γάμους. 10 Και εξελθόντες οι δούλοι εκείνοι εις τας οδούς, συνήγαγον πάντας όσους εύρον, κακούς τε και καλούς· και εγεμίσθη ο γάμος από ανακεκλιμένω. 11 Εισελθών δε ο βασιλεύς διά να θεωρήση τους ανακεκλιμένους, είδεν εκεί άνθρωπον μη ενδεδυμένον ένδυμα γάμου, 12 και λέγει προς αυτόν· Φίλε, πως εισήλθες ενταύθα μη έχων ένδυμα γάμου; Ο δε απεστομώθη. 13 Τότε είπεν ο βασιλεύς προς τους υπηρέτας· Δέσαντες αυτού πόδας και χείρας, σηκώσατε αυτόν και ρίψατε εις το σκότος το εξώτερον· εκεί θέλει είσθαι ο κλαυθμός και ο τριγμός των οδόντων. 14 Διότι πολλοί είναι οι κεκλημένοι, ολίγοι δε οι εκλεκτοί. 15 Τότε υπήγον οι Φαρισαίοι και συνεβουλευθήσαν πως να παγιδεύσωσιν αυτόν εν λόγω. 16 Και αποστέλλουσι προς αυτόν τους μαθητάς αυτών μετά των Ηρωδιανών, λέγοντες· Διδάσκαλε, εξεύρομεν ότι αληθής είσαι και την οδόν του Θεού εν αληθεία διδάσκεις και δεν σε μέλει περί ουδενός· διότι δεν βλέπεις εις πρόσωπον ανθρώπων· 17 ειπέ λοιπόν προς ημάς, Τι σοι φαίνεται; είναι συγκεχωρημένον να δώσωμεν δασμόν εις τον Καίσαρα ή ουχί;

18 Γνωρίζας δε ο Ιησούς την πονηρίαν αυτών, εἶπε· Τι με πειράζετε, υποκριταί; 19 δείξατέ μοι το νόμισμα του δασμού· οι δε ἔφεραν προς αὐτόν δηνάριον. 20 Καὶ λέγει προς αὐτούς· Τίνος εἶναι ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή; 21 Λέγουσι προς αὐτόν· Του Καίσαρος. Τότε λέγει προς αὐτούς· Απόδοτε λοιπὸν τα του Καίσαρος εἰς τον Καίσαρα καὶ τα του Θεοῦ εἰς τον Θεόν. 22 Καὶ ἀκούσαντες εθαύμασαν, καὶ ἀφῆσαντες αὐτόν ἀνεχώρησαν. 23 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσήλθον προς αὐτόν Σαδδουκαῖοι, οἱ λέγοντες ὅτι δεν εἶναι ἀνάστασις, καὶ ἠρώτησαν αὐτόν, λέγοντες· 24 Διδάσκαλε, ο Μωϋσῆς εἶπεν, Ἐάν τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, θέλει νυμφευθῆ ὁ ἀδελφός αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ θέλει ἀναστήσει σπέρμα εἰς τον ἀδελφόν αὐτοῦ. 25 Ἦσαν δε παρ' ἡμῖν ἐπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος ἀφοῦ ἐνυμφεύθη ἐτελεύτησε, καὶ μὴ ἔχων τέκνον, ἀφήκε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ εἰς τον ἀδελφόν αὐτοῦ· 26 ὁμοίως καὶ ὁ δεῦτερος, καὶ ὁ τρίτος, ἕως των ἐπτὰ. 27 Ὑστερον δε πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή. 28 Ἐν τῇ ἀναστάσει λοιπὸν τίνος των ἐπτὰ θέλει εἶσθαι γυνή; διότι πάντες ἔλαβον αὐτήν. 29 Ἀποκριθεὶς δε ὁ Ιησούς, εἶπε προς αὐτούς· Πλανάσθε μὴ γνωρίζοντες τὰς γραφάς μὴδὲ τὴν δύναμιν του Θεοῦ. 30 Διότι ἐν τῇ ἀναστάσει οὔτε νυμφεύονται οὔτε νυμφεύουσιν, ἀλλ' εἶναι ὡς ἄγγελοι του Θεοῦ ἐν οὐρανῷ. 31 Περί δε τῆς ἀναστάσεως των νεκρῶν δεν ἀνεγνώσατε τὸ ρηθὲν προς εσάς ὑπὸ του Θεοῦ, λέγοντος· 32 Ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεός του Ἀβραάμ καὶ ὁ Θεός του Ἰσαάκ καὶ ὁ Θεός του Ἰακώβ; δεν εἶναι ὁ Θεός Θεός νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων. 33 Καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι, ἐξεπλήττοντο διὰ τὴν διδαχὴν αὐτοῦ. 34 Οἱ δε Φαρισαῖοι, ἀκούσαντες ὅτι ἀπεστόμωσε τους Σαδδουκαῖους, συνήχθησαν ὁμοῦ. 35 Καὶ εἰς ἐξ αυτών, νομικός, ἠρώτησε πειράζων αὐτόν καὶ λέγων· 36 Διδάσκαλε, ποία ἐντολή εἶναι μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ; 37 Καὶ ὁ Ιησούς εἶπε προς αὐτόν· Θέλεις ἀγαπᾶ Κύριον τον Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου. 38 Αὕτη εἶναι πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή. 39 Δευτέρα δε ὁμοία αὐτῆς· Θέλεις ἀγαπᾶ τον πλησίον σου ὡς σεαυτόν. 40 Ἐν ταύταις ταῖς δύο ἐντολαῖς

ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρέμανται. 41 Καὶ ἐνῶ ἦσαν συνηγμένοι οἱ Φαρισαῖοι, ἠρώτησεν αὐτούς ὁ Ιησούς, 42 λέγων· Τι σας φαίνεται περὶ του Χριστοῦ; τίνος υἱός εἶναι; Λέγουσι προς αὐτόν· Του Δαβίδ. 43 Λέγει προς αὐτούς· Πως λοιπὸν ὁ Δαβίδ διὰ Πνεύματος ὀνομάζει αὐτόν Κύριον, λέγων, 44 Εἶπεν ὁ Κύριος προς τον Κύριόν μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἐωσοῦ θέσω τους ἐχθρούς σου ὑποπόδιον των ποδῶν σου; 45 Ἐάν λοιπὸν ὁ Δαβίδ ὀνομάζῃ αὐτόν Κύριον, πως εἶναι υἱός αὐτοῦ; 46 Καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο να ἀποκριθῆ προς αὐτόν λόγον· οὐδ' ἐτόλμησέ τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας να ἐρωτήσῃ πλέον αὐτόν.

23 Τότε ὁ Ιησούς ἐλάλησε προς τους ὄχλους καὶ προς τους μαθητάς αὐτοῦ, 2 λέγων· Ἐπὶ τῆς καθέδρας του Μωϋσέως ἐκάθησαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι. 3 Πάντα λοιπὸν ὅσα ἀν εἶπωσι προς εσάς να φυλάττητε, φυλάττετε καὶ πράττετε, κατὰ δε τὰ ἔργα αυτών μὴ πράττετε· ἐπειδὴ λέγουσι καὶ δεν πράττουσι. 4 Διότι δένουσι φορτία βαρέα καὶ δυσβάστακτα καὶ ἐπιθέτουσιν ἐπὶ τους ὤμους των ἀνθρώπων, δεν θέλουσιν ὅμως οὐδέ διὰ του δακτύλου αυτών να κινήσωσιν αὐτά. 5 Πράττουσι δε πάντα τὰ ἔργα αυτών διὰ να βλέπωνται ὑπὸ των ἀνθρώπων. Καὶ πλατύνουσι τὰ φυλακτήρια αυτών καὶ μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα των ἱματίων αυτών, 6 καὶ ἀγαπῶσι τον πρῶτον τόπον ἐν τοῖς δειπνοῖς καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς 7 καὶ τους ἀσπασμούς ἐν ταῖς αγοραῖς καὶ να ὀνομάζωνται ὑπὸ των ἀνθρώπων Ραββί, Ραββί· 8 σεις ὅμως μὴ ὀνομασθῆτε Ραββί· διότι εἰς εἶναι ὁ καθηγητής σας, ὁ Χριστός· πάντες δε σεις ἀδελφοί εἰσθε. 9 Καὶ πατέρα σας μὴ ὀνομάσητε ἐπὶ τῆς γῆς διότι εἰς εἶναι ὁ Πατὴρ σας, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. 10 Μὴδὲ ὀνομασθῆτε καθηγηταί· διότι εἰς εἶναι ὁ καθηγητής σας, ὁ Χριστός. 11 Ὁ δε μεγαλῆτερος ἀπὸ σας θέλει εἶσθαι ὑπῆρέτης σας. 12 Ὅστις δε ὑψώσῃ ἐαυτόν θέλει ταπεινωθῆ, καὶ ὅστις ταπεινώσῃ ἐαυτόν θέλει ὑψωθῆ. 13 Ἀλλ' οὐαί εἰς εσάς, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, υποκριταί, διότι κατατρῶγετε τὰς οἰκίας των χηρῶν καὶ τοῦτο ἐπὶ προφάσει ὅτι κάμνετε μακράς προσευχάς· διὰ τοῦτο θέλετε

λάβει μεγαλύτεραν καταδίκην. 14 Ουαί εις εσάς, γραμματεῖς και Φαρισαῖοι, υποκριταί, διότι κλείετε την βασιλείαν των ουρανών ἔμπροσθεν των ανθρώπων· επειδή σεις δεν εισέρχεσθε οὐδέ τους εισερχομένους αφίνετε να εισέλθωσιν.

15 Ουαί εις εσάς, γραμματεῖς και Φαρισαῖοι, υποκριταί, διότι περιέρχεσθε την θάλασσαν και την ξηράν διά να κάμητε ἕνα προσήλυτον, και ὅταν γείνη, κάμνετε αὐτόν υἱόν της γέννησης διπλότερον υμῶν. (Geenna g1067) 16 Ουαί εις εσάς, οδηγοί τυφλοί, οι λέγοντες· Ὅστις ὁμῶση εν τω ναῷ εἶναι οὐδέν, ὅστις ὁμῶση εν τω χρυσῷ του ναοῦ, υποχρεοῦται. 17 Μωροί και τυφλοί· διότι τις εἶναι μεγαλύτερος, ο χρυσός ἢ ο ναός ο αγιάζων τον χρυσόν; 18 Καί· Ὅστις ὁμῶση εν τω θυσιαστηρίῳ, εἶναι οὐδέν, ὅστις ὁμῶς ὁμῶση εν τω δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ, υποχρεοῦται. 19 Μωροί και τυφλοί· διότι τι εἶναι μεγαλύτερον, το δῶρον ἢ το θυσιαστήριον το αγιάζον το δῶρον; 20 Ὁ ὁμόσας λοιπόν εν τῷ θυσιαστηρίῳ ὁμνύει εν αὐτῷ και εν πάσι τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ· 21 και ο ὁμόσας εν τῷ ναῷ ὁμνύει εν αὐτῷ και εν τῷ κατοικοῦντι αὐτόν. 22 Και ο ὁμόσας εν τῷ ουρανῷ, ὁμνύει εν τῷ θρόνῳ του Θεοῦ και εν τῷ καθημένῳ ἐπάνω αὐτοῦ. 23 Ουαί εις εσάς, γραμματεῖς και Φαρισαῖοι, υποκριταί, διότι αποδεκατίζετε το ἡδύοσμον και το ἀνηθον και το κύμινον, και αφήκατε τα βαρύτερα του νόμου, την κρίσιν και τον ἔλεον και την πίστιν· ταῦτα ἔπρεπε να πράττητε και ἐκεῖνα να μη αφήνητε. 24 Οδηγοί τυφλοί, οἵτινες διυλίζετε τον κώνωπα, την δε κάμηλον καταπίνετε. 25 Ουαί εις εσάς, γραμματεῖς και Φαρισαῖοι, υποκριταί, διότι καθαρίζετε το ἔξωθεν του ποτηρίου και του πινακίου, ἔσωθεν ὁμῶς γέμουσιν ἐξ ἀρπαγῆς και ακρασίας. 26 Φαρισαῖε τυφλέ, καθάρισον πρῶτον το εντός του ποτηρίου και του πινακίου, διά να γείνη και το εκτός αὐτῶν καθαρόν. 27 Ουαί εις εσάς, γραμματεῖς και Φαρισαῖοι υποκριταί, διότι ὁμοιάζετε με τάφους ασβεστωμένους, οἵτινες ἔξωθεν μεν φαίνονται ωραῖοι, ἔσωθεν ὁμῶς γέμουσιν οστέων νεκρῶν και πάσης ακαθαρσίας. 28 Οὕτω και σεις ἔξωθεν μεν φαίνεσθε εις τους ανθρώπους δίκαιοι, ἔσωθεν ὁμῶς εἰσθε πλήρεις υποκρίσεως και ανομίας. 29 Ουαί εις

εσάς, γραμματεῖς και Φαρισαῖοι υποκριταί· διότι οικοδομεῖτε τους τάφους των προφητῶν και στολίζετε τα μνημεῖα των δικαίων, 30 και λέγετε· Ἐάν ἡμεθα εν ταις ἡμέραις των πατέρων ἡμῶν, δεν ἠθέλομεν εἶσθαι συγκαινωνοί αὐτῶν εν τῷ αἵματι των προφητῶν. 31 Ὡστε μαρτυρεῖτε εις εαυτοῦς ὅτι εἰσθε υἱοί των φονευσάντων τους προφήτας. 32 Αναπληρώσατε και σεις το μέτρον των πατέρων σας. 33 Ὅφεις, γεννήματα ἐχιδνῶν· πως θέλετε φύγει ἀπό της καταδίκης της γέννησης; (Geenna g1067) 34 Διά τούτο ἰδοῦ, ἐγὼ αποπέλλω προς εσάς προφήτας και σοφοῦς και γραμματεῖς, και ἐξ αὐτῶν θέλετε θανατώσει και σταυρώσει, και ἐξ αὐτῶν θέλετε μαστιγώσει εν ταις συναγωγαῖς σας και διώξει ἀπό πόλεως εις πόλιν, 35 διά να ἔλθῃ ἐφ' ἡμᾶς παν αἷμα δίκαιον ἐκχυνόμενον ἐπὶ της γῆς ἀπό του αἵματος Ἄβελ του δικαίου ἕως του αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου, τον ὁποῖον ἐφονεύσατε μεταξύ του ναοῦ και του θυσιαστηρίου. 36 Ἀληθῶς σας λέγω, Πάντα ταῦτα θέλουσιν ἐλθεῖ ἐπὶ την γενεάν ταύτην. 37 Ἰερουσαλήμ, Ἰερουσαλήμ, η φονεύουσα τους προφήτας και λιθοβολούσα τους ἀπεσταλμένους προς σέ· ποσάκις ἠθέλησα να συνάξω τα τέκνα σου καθ' ὅν τρόπον συνάγει η ὄρνις τα ὀρνίθια ἐαυτῆς ὑπὸ τας πτέρυγας, και δεν ἠελέησατε. 38 Ἰδοῦ, ἀφίεται εις εσάς ο οἰκός σας ἔρημος. 39 Διότι σας λέγω, δεν θέλετε με ἰδεῖ εις το ἐξῆς, ἐωσοῦ εἶπητε, Εὐλογημένος ο ἐρχόμενος εν ὀνόματι Κυρίου.

24 Και ἐξελθὼν ο Ἰησοῦς ἀνεχώρει ἀπό του ἱεροῦ· και προσήλθον οι μαθηταί αὐτοῦ διά να ἐπιδειξῶσιν εις αὐτόν τας οικοδομάς του ἱεροῦ. 2 Ὁ δε Ἰησοῦς εἶπε προς αὐτούς· Δεν βλέπετε πάντα ταῦτα; ἀληθῶς σας λέγω, δεν θέλει ἀφεθῆ ἐδῶ λίθος ἐπὶ λίθον, ὅστις δεν θέλει κατακρημισθῆ. 3 Και ἐνῶ ἐκάθητο ἐπὶ του ὄρους των Ἐλαιῶν, προσήλθον προς αὐτόν οι μαθηταί καθ' ἰδίαν, λέγοντες· Εἰπέ προς ἡμᾶς πότε θέλουσι γείνει ταῦτα, και τι το σημεῖον της παρουσίας σου και της συντελείας του αἰῶνος; (αἰῶν g165) 4 Και ἀποκριθεῖς ο Ἰησοῦς, εἶπε προς αὐτούς· Βλέπετε μη σας πλανήση τις. 5 Διότι πολλοί θέλουσιν ἐλθεῖ ἐπὶ τῷ ὀνοματί μου, λέγοντες, Ἐγὼ εἶμαι ο Χριστός, και

πολλούς θέλουσι πλανήσει. 6 Θέλετε δε ακούσει καθώς η αστραπή εξέρχεται από ανατολών και πολέμους και φήμας πολέμων· προσέχετε μη φαίνεται έως δυσμών, ούτω θέλει είσθαι και ταραχθήτε· επειδή πάντα ταύτα πρέπει να η παρουσία του Υιού του ανθρώπου. 28 Διότι γείνωσιν, αλλά δεν είναι έτι το τέλος. 7 Διότι όπου είναι το πτώμα, εκεί θέλουσι συναχθή οι θέλει εγερθή έθνος επί έθνος και βασιλεία επί αετοί. 29 Ευθύς δε μετά την θλίψιν των ημερών βασιλείαν, και θέλουσι γείνει πείναι και λοιμοί εκείνων ο ήλιος θέλει σκοτισθή και η σελήνη και σεισμοί κατά τόπους· 8 πάντα δε ταύτα είναι δεν θέλει δώσει το φέγγος αυτής, και οι αστέρες αρχή ωδίνων. 9 Τότε θέλουσι σας παραδώσει θέλουσι πέσει από του ουρανού και αι δυνάμεις εις θλίψιν και θέλουσι σας θανατώσει, και των ουρανών θέλουσι σαλευθή. 30 Και τότε θέλετε είσθαι μισούμενοι υπό πάντων των θέλει φανή το σημείον του Υιού του ανθρώπου εθνών διά το όνομά μου. 10 Και τότε θέλουσι εν τω ουρανώ, και τότε θέλουσι θρηνήσει πάσαι σκανδαλισθή πολλοί και θέλουσι παραδώσει αι φυλαί της γης και θέλουσιν ιδεί τον Υιόν αλλήλους και θέλουσι μισήσει αλλήλους. 11 του ανθρώπου ερχόμενον επί των νεφελών Και πολλοί ψευδοπροφήται θέλουσιν εγερθή του ουρανού μετά δυνάμεως και δόξης πολλής. και πλανήσει πολλούς, 12 και επειδή θέλει 31 Και θέλει αποστείλει τους αγγέλους αυτού πληθυνθή η ανομία, η αγάπη των πολλών θέλει μετά σάλπιγγος φωνής μεγάλης, και θέλουσι ψυχρανθή. 13 Ο δε υπομείνας έως τέλους, ούτος συνάξει τους εκλεκτούς αυτού εκ των τεσσάρων θέλει σωθή. 14 Και θέλει κηρυχθή τούτο το ανέμων απ' άκρων ουρανών έως άκρων αυτών. 32 Από δε της συκής μάθετε την παραβολήν προς μαρτυρίαν εις πάντα τα έθνη, και τότε εκβλασάνη τα φύλλα, γνωρίζετε ότι πλησιάζει θέλει ελθεί το τέλος. 15 Όταν λοιπόν ιδητε το το θέρος· 33 ούτω και σεις, όταν ιδητε πάντα βδέλυγμα της ερημώσεως, το λαληθέν διά του ταύτα, εξεύρετε ότι πλησίον είναι επί τας θύρας. προφήτου Δανιήλ, ιστάμενον εν τω τόπω τω 34 Αληθώς σας λέγω, δεν θέλει παρέλθει η αγίω-ο αναγινώσκων· ας εννοή- 16 τότε οι εν τη γενεά αύτη, εωσού γείνωσι πάντα ταύτα. 35 Ιουδαία· ας φεύγωσιν επί τα όρη· 17 όστις ευρεθή Ο ουρανός και η γη θέλουσι παρέλθει, οι δε επί του δώματος, ας μη καταβή διά να λάβη τι λόγοι μου δεν θέλουσι παρέλθει. 36 Περί δε της εκ της οικίας αυτού· 18 και όστις ευρεθή εν τω ημέρας εκείνης και της ώρας ουδείς γινώσκει, ας μη επιστρέψη οπίσω διά να λάβη τα ουδέ οι άγγελοι των ουρανών, ειμή ο Πατήρ ιμάτια αυτού. 19 Ουαί δε εις τας εγκυμονούσας μου μόνος· 37 και καθώς αι ημέραι του Νώε, και τας θηλαζούσας εν εκείναις ταις ημέραις. 20 ούτω θέλει είσθαι και η παρουσία του Υιού Προσεύχεσθε δε διά να μη γείνη η φυγή υμών του ανθρώπου. 38 Διότι καθώς εν ταις ημέραις εν χειμώνι μηδέ εν σαββάτω. 21 Διότι τότε θέλει ταις προ του κατακλυσμού ήσαν τρώγοντες και είσθαι θλίψις μεγάλη, οποία δεν έγινεν απ' πίνοντες, νυμφευόμενοι και νυμφεύοντες, έως της ημέρας καθ' ην ο Νώε εισήλθεν εις την κιβωτόν, 39 και δεν ενόησαν, εωσού ήλθεν ο κατακλυσμός και εσήκωσε πάντας, ούτω θέλει είσθαι και η παρουσία του Υιού του ανθρώπου. 40 Τότε δύο θέλουσιν είσθαι εν τω αγρώ· ο εις παραλαμβάνεται και ο εις αφήνεται· 41 δύο θέλουσι δείξει σημεία μεγάλα και τέρατα, ώστε γυναίκες θέλουσιν αλέθει εν τω μύλω, μία να πλανήσωσιν, ει δυνατόν, και τους εκλεκτούς· παραλαμβάνεται και μία αφήνεται. 42 Αγρυπνείτε 25 Ιδού, προείπα προς υμάς. 26 Εάν λοιπόν είπωσι λοιπόν, διότι δεν εξεύρετε ποία ώρα έρχεται ο προς υμάς, Ιδού, εν τη ερήμω είναι, μη εξέλθητε, Κύριος υμών. 43 Τούτο δε γινώσκετε ότι εάν Ιδού, εν τοις ταμείοις, μη πιστεύσητε· 27 διότι ήξυρεν ο οικοδοεσπότης εν ποία φυλακή της

νυκτός έρχεται ο κλέπτης, ήθελεν αγρυπνήσει και δεν ήθελεν αφήσει να διορυχθή η οικία αυτού. **44** Διά τούτο και σεις γίνεσθε έτοιμοι, διότι καθ' ην ώραν δεν στοχάζεσθε, έρχεται ο Υιός του ανθρώπου. **45** Τις λοιπόν είναι ο πιστός και φρόνιμος δούλος, τον οποίον ο κύριος αυτού κατέστησεν επί των υπηρετών αυτού, διά να δίδη εις αυτούς την τροφήν εν καιρώ; **46** Μακάριος ο δούλος εκείνος, τον οποίον όταν έλθη ο κύριος αυτού θέλει ευρεί πράττοντα ούτως. **47** Αληθώς σας λέγω ότι θέλει καταστήσει αυτόν επί πάντων των υπάρχόντων αυτού. **48** Εάν δε είπη ο κακός εκείνος δούλος εν τη καρδία αυτού, Βραδύνει να έλθη ο κύριός μου, **49** και αρχίση να δέρη τους συνδούλους, να τρώγη δε και να πίνη μετά των μεθύοντων, **50** θέλει ελθεί ο κύριος του δούλου εκείνου καθ' ην ημέραν δεν προσμένει και καθ' ην ώραν δεν εξεύρει, **51** και θέλει αποχωρήσει αυτόν, και το μέρος αυτού θέλει θέσει μετά των υποκριτών· εκεί θέλει είσθαι ο κλαυθμός και ο τριγμός των οδόντων.

25 Τότε θέλει ομοιωθή η βασιλεία των ουρανών με δέκα παρθένους, αίτινες λαβούσαι τας λαμπάδας αυτών εξήλθον εις απάντησιν του νυμφίου. **2** Πέντε δε εξ αυτών ήσαν φρόνιμοι και πέντε μωραί. **3** Αίτινες μωραί, λαβούσαι τας λαμπάδας αυτών, δεν έλαβον μεθ' εαυτών έλαιον· **4** αι φρόνιμοι όμως έλαβον έλαιον εν τοις αγγείοις αυτών μετά των λαμπάδων αυτών. **5** Και επειδή ο νυμφίος εβράδυνεν, ενύσταξαν πάσαι και εκοιμήντο. **6** Εν τω μέσω δε της νυκτός έγεινε κραυγή· Ιδού, ο νυμφίος έρχεται, εξέλθετε εις απάντησιν αυτού. **7** Τότε εσηκώθησαν πάσαι αι παρθένοι εκείναι και ητοιμάσαν τας λαμπάδας αυτών. **8** Και αι μωραί είπον προς τας φρονίμους· Δότε εις ημάς εκ του ελαίου σας, διότι αι λαμπάδες ημών σβύνονται. **9** Απεκρίθησαν δε αι φρόνιμοι, λέγουσαι· Μήποτε δεν αρκέση εις ημάς και εις εσάς· όθεν υπάγετε κάλλιον προς τους πωλούντας και αγοράσατε εις εαυτάς. **10** Ενώ δε απήρχοντο διά να αγοράσωσιν, ήλθεν ο νυμφίος και αι έτοιμοι εισήλθον μετ' αυτού εις τους γάμους, και εκλείσθη η θύρα. **11**

Ύστερον δε έρχονται και αι λοιπαί παρθένοι, λέγουσαι· Κύριε, Κύριε, άνοιξον εις ημάς. **12** Ο δε αποκριθείς είπεν· Αληθώς σας λέγω, δεν σας γνωρίζω. **13** Αγρυπνείτε λοιπόν, διότι δεν εξεύρετε την ημέραν ουδέ την ώραν, καθ' ην ο Υιός του ανθρώπου έρχεται. **14** Διότι θέλει ελθεί ως άνθρωπος, όστις αποδημών εκάλεσε τους δούλους αυτού και παρέδωκεν εις αυτούς τα υπάρχοντα αυτού, **15** και εις άλλον μεν έδωκε πέντε τάλαντα, εις άλλον δε δύο, εις άλλον δε εν, εις έκαστον κατά την ιδίαν αυτού ικανότητα, και απεδήμησεν ευθύς. **16** Υπήγγε δε ο λαβών τα πέντε τάλαντα και εργαζόμενος δι' αυτών έκαμεν άλλα πέντε τάλαντα. **17** Οσαύτως και ο τα δύο εκέρδησε και αυτός άλλα δύο. **18** Ο δε λαβών το εν υπήγγε και έσκαψεν εις την γην και έκρυψε το αργύριον του κυρίου αυτού. **19** Μετά δε καιρόν πολύν έρχεται ο κύριος των δούλων εκείνων και θεωρεί λογαριασμόν μετ' αυτών. **20** Και ελθών ο λαβών τα πέντε τάλαντα, προσέφερεν άλλα πέντε τάλαντα, λέγων· Κύριε, πέντε τάλαντα μοι παρέδωκας ιδού, άλλα πέντε τάλαντα εκέρδησα επ' αυτοίς. **21** Και είπε προς αυτόν ο κύριος αυτού· Εύγε, δούλε αγαθέ και πιστέ· εις τα ολίγα εστάθης πιστός, επί πολλών θέλω σε καταστήσει· είσελθε εις την χαράν του κυρίου σου. **22** Προσελθών δε και ο λαβών τα δύο τάλαντα είπε· Κύριε, δύο τάλαντα μοι παρέδωκας ιδού, άλλα δύο τάλαντα εκέρδησα επ' αυτοίς. **23** Είπε προς αυτόν ο κύριος αυτού· Εύγε, δούλε αγαθέ και πιστέ· εις τα ολίγα εστάθης πιστός, επί πολλών θέλω σε καταστήσει· είσελθε εις την χαράν του κυρίου σου. **24** Προσελθών δε και ο λαβών το εν τάλαντον, είπε· Κύριε, σε εγνωρίσα ότι είσαι σκληρός άνθρωπος, θερίζων όπου δεν έσπειρας και συνάγων όθεν δεν διεσκόρπισας· **25** και φοβηθείς υπήγγα και έκρυψα το τάλαντόν σου εν τη γή· ιδού, έχεις το σον. **26** Αποκριθείς δε ο κύριος αυτού, είπε προς αυτόν· Πονηρέ δούλε και οκνηρέ· ήξευρες ότι θερίζω όπου δεν έσπειρα και συνάγω όθεν δεν διεσκόρπισα· **27** έπρεπε λοιπόν να βάλης το αργύριόν μου εις τους τραπεζίτας, και ελθών εγώ ήθελον λάβει το εμόν μετά τόκου. **28** Λάβετε λοιπόν απ' αυτού

το τάλαντον, και δότε εις τον έχοντα τα δέκα τάλαντα. **29** Διότι εις πάντα τον έχοντα θέλει δοθή και περισσευθή, από δε του μη έχοντος και εκείνο το οποίον έχει θέλει αφαιρεθή απ' αυτού. **30** Και τον αχρείον δούλον ρίψατε εις το σκότος το εξώτερον· εκεί θέλει είσθαι ο κλαυθμός και ο τριγμός των οδόντων. **31** Όταν δε έλθη ο Υίός του ανθρώπου εν τη δόξη αυτού και πάντες οι άγιοι άγγελοι μετ' αυτού, τότε θέλει καθήσει επί του θρόνου της δόξης αυτού, **32** και θέλουσι συναχθή έμπροσθεν αυτού πάντα τα έθνη, και θέλει χωρίσει αυτούς απ' αλληλων, καθώς ο ποιμήν χωρίζει τα πρόβατα από των εριφίων, **33** και θέλει στήσει τα μεν πρόβατα εκ δεξιών αυτού, τα δε ερίφια εξ αριστερών. **34** Τότε ο Βασιλεύς θέλει ειπέ προς τους εκ δεξιών αυτού· Έλθετε οι ευλογημένοι του Πατρός μου, κληρονομήσατε την ητοιμασμένην εις σας βασιλειάν από καταβολής κόσμου. **35** Διότι επείνασα, και μοι εδώκατε να φάγω, εδίψησα, και με εποτίσατε, ξένος ήμην, και με εφιλοξενήσατε, **36** γυμνός, και με ενεδύσατε, ησθένησα, και με επεσκέφθητε, εν φυλακή ήμην, και ήλθετε προς εμέ. **37** Τότε θέλουσιν αποκριθή προς αυτόν οι δίκαιοι, λέγοντες· Κύριε, πότε σε είδομεν πεινώντα και εθρέψαμεν, ή διψώντα και εποτίσαμεν; **38** πότε δε σε είδομεν ξένον και εφιλοξενήσαμεν, ή γυμνόν και ενεδύσαμεν; **39** πότε δε σε είδομεν ασθενή ή εν φυλακή και ήλθομεν προς σε; **40** Και αποκριθείς ο Βασιλεύς θέλει ειπέ προς αυτούς· Αληθώς σας λέγω, καθ' όσον εκάμετε εις ένα τούτων των αδελφών μου των ελαχίστων, εις εμέ εκάμετε. **41** Τότε θέλει ειπέ και προς τους εξ αριστερών· Υπάγετε απ' εμού οι κατηραμένοι εις το πυρ το αιώνιον, το ητοιμασμένον διά τον διάβολον και τους αγγέλους αυτού. **(aiōnios g166)** **42** Διότι επείνασα, και δεν μοι εδώκατε να φάγω, εδίψησα, και δεν με εποτίσατε, **43** ξένος ήμην, και δεν με εφιλοξενήσατε, γυμνός, και δεν με ενεδύσατε, ασθενής και εν φυλακή, και δεν με επεσκέφθητε. **44** Τότε θέλουσιν αποκριθή προς αυτόν και αυτοί, λέγοντες· Κύριε, πότε σε είδομεν πεινώντα ή διψώντα ή ξένον ή γυμνόν ή ασθενή ή εν φυλακή, και δεν σε

υπηρετήσαμεν; **45** Τότε θέλει αποκριθή προς αυτούς, λέγων· Αληθώς σας λέγω, καθ' όσον δεν εκάμετε εις ένα τούτων των ελαχίστων, ουδέ εις εμέ εκάμετε. **46** Και θέλουσιν απέλθει ούτοι μεν εις κόλασιν αιώνιον, οι δε δίκαιοι εις ζωήν αιώνιον. **(aiōnios g166)**

26 Και ότε ετελείωσεν ο Ιησούς πάντας τους λόγους τούτους, ειπε προς τους μαθητάς αυτού· **2** Εξεύρετε ότι μετά δύο ημέρας γίνεται το πάσχα, και ο Υίός του ανθρώπου παραδίδεται διά να σταυρωθή. **3** Τότε συνήχθησαν οι αρχιερείς και οι γραμματείς και οι πρεσβύτεροι του λαού εις την αυλήν του αρχιερέως του λεγομένου Καϊάφα, **4** και συνεβουλευθήσαν να συλλάβωσι τον Ιησούν με δόλον και να θανατώσωσιν. **5** Έλεγον δέ μη εν τη εορτή, διά να μη γείνη θόρυβος εν τω λαώ. **6** Όταν δε ο Ιησούς ήτο εν Βηθανία εν τη οικία Σίμωνος του λεπρού, **7** προσήλθε προς αυτόν γυνή έχουσα αλάβαστρον μύρου βαρυτίμου, και κατέχευεν αυτό επί την κεφαλήν αυτού, ενώ εκάθητο εις την τράπεζαν. **8** Ιδόντες δε οι μαθηταί αυτού, ηγανάκτησαν λέγοντες· Εις τι η απώλεια αύτη; **9** διότι ηδύνατο τούτο το μύρον να πωληθή με πολλήν τιμήν και να δοθή εις τους πτωχούς. **10** Νοήσας δε ο Ιησούς, ειπε προς αυτούς· Διά τι ενοχλείτε την γυναίκα; διότι έργον καλόν έπραξεν εις εμέ. **11** Διότι τους πτωχούς πάντοτε έχετε μεθ' εαυτών, εμέ όμως πάντοτε δεν έχετε. **12** Επειδή χύσασα αύτη το μύρον τούτο επί του σώματός μου, έκαμε τούτο διά τον ενταφιασμόν μου. **13** Αληθώς σας λέγω, όπου εάν κηρυχθή το ευαγγέλιον τούτο εν όλω τω κόσμω, θέλει λαληθή και τούτο, το οποίον έπραξεν αύτη, εις μνημόσυνον αυτής. **14** Τότε υπήγεν εις των δώδεκα, ο λεγόμενος Ιούδας Ισκαριώτης, προς τους αρχιερείς **15** και ειπέ· Τι θέλετε να μοι δώσητε, και εγώ θέλω σας παραδώσει αυτόν; Και εκείνοι έδωκαν εις αυτόν τριάκοντα αργύρια. **16** Και από τότε εζήτει ευκαιρίαν διά να παραδώση αυτόν. **17** Την δε πρώτην των αζύμων προσήλθον οι μαθηταί προς τον Ιησούν, λέγοντες προς αυτόν· Που θέλεις να σοι ετοιμάσωμεν διά να φάγης το πάσχα; **18** Και εκείνος ειπεν· Υπάγετε εις την πόλιν προς τον δείνα και ειπάτε προς αυτόν· Ο

Διδάσκαλος λέγει, Ο καιρός μου πλησίασεν· θέλω σε απαρνηθῆ. Ομοίως εἶπον και πάντες οι εν τη οικία σου θέλω κάμει το πάσχα μετά μαθηταί. 36 Τότε ἔρχεται μετ' αυτών ο Ιησούς εις χωρίον λεγόμενον Γεθσημανή και λέγει προς τους μαθητάς· Καθήσατε αυτού, εωσοῦ ητοιμάσαν το πάσχα. 20 Ὅτε δε ἐγένειεν εσπέρα, υπάγω και προσευχηθῶ εκεί. 37 Και παραλαβών εκάθητο εις την τράπεζαν μετά των δώδεκα. 21 Και ενώ ἔτρωγον, εἶπεν· Αληθώς σας λέγω ἡρχισε να λυπηταί και να αδημονή. 38 Τότε λέγει ὅτι εις εξ υμῶν θέλει με παραδώσει. 22 Και λυπούμενοι σφόδρα, ἡρχισαν να λέγωσι προς αυτόν ἕκαστος αυτών· Μήπως εγώ εἶμαι, Κύριε; 39 Και προχωρήσας ὀλίγον ἔπεσεν ἐπί πρόσωπον αυτου, προσευχόμενος και λέγων· Πάτερ μου, εάν ἦναι δυνατόν, ας παρέλθῃ απ' εμου το παραδώσει. 24 Ο μεν Υἱός του ανθρώπου υπάγει, ποτήριον τούτο· πλην ουχί ως εγώ θέλω, αλλ' καθώς εἶναι γεγραμμένον περί αυτου· ουαί δε ως συ. 40 Και ἔρχεται προς τους μαθητάς και εις τον άνθρωπον εκείνον, διὰ του οποίου ο Υἱός του ανθρώπου παραδίδεται· καλόν ἦτο εις τον ευρίσκει αυτους κοιμωμένους, και λέγει προς τον άνθρωπον εκείνον, αν δεν ἠθελε γεννηθῆ. 25 Ουτὸν δε ο Ιούδας, ὅστις παρέδιδεν αυτόν, εἶπε· Μήπως εγώ εἶμαι, Ραββί; λέγει προς αυτόν· Συ εἶπας. 26 Και ενώ ἔτρωγον, λαβών ο Ιησούς τον ἄρτον και ευλογήσας ἔκοψε και ἔδιδεν εις τους μαθητάς και εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τούτο εἶναι το σώμα μου. 27 και λαβών το ποτήριον και ευχαριστήσας, ἔδωκεν εις αυτους, λέγων· Πίετε εξ αυτου πάντες. 28 διότι τούτο εἶναι το αἷμα μου το της καινῆς διαθήκης, το υπέρ πολλῶν εκχυνόμενον εις ἄφεσιν αμαρτιῶν. 29 Σας λέγω δε ὅτι δεν θέλω πῖει εις το εξῆς εκ τούτου του γεννήματος της ἀμπέλου ἕως της ημέρας εκείνης, ὅταν πίνω αυτό νέον μεθ' υμῶν εν τη βασιλεία του Πατρός μου. 30 Και αφού ὕμνησαν, ἐξήλθον εις το ὄρος των ελαιῶν. 31 Τότε λέγει προς αυτους ο Ιησούς· Πάντες υμεῖς θέλετε σκανδαλισθῆ εν μοί την νύκτα ταύτην· διότι εἶναι γεγραμμένον, θέλω πατάξει τον ποιμένα, και θέλουσι διασκορπισθῆ τα πρόβατα της ποίμνης. 32 αφού δε ἀναστηθῶ, θέλω υπάγει πρότερον υμῶν εις την Γαλιλαίαν. 33 Αποκριθεῖς δε ο Πέτρος, εἶπε προς αυτόν· Και αν πάντες σκανδαλισθῶσιν εν σοι, εγώ ποτέ δεν θέλω σκανδαλισθῆ. 34 Εἶπε προς αυτόν ο Ιησούς· Αληθώς σοι λέγω ὅτι ταύτην την νύκτα, πριν φωνάξῃ ο ἀλέκτωρ, τρίς θέλεις με απαρνηθῆ. 35 λέγει προς αυτόν ο Πέτρος· Και αν γείνη χρεια να αποθάνω μετά σου, δεν μαχαιραν αυτου, και κτυπήσας τον δούλον του

αρχιερέως απέκοψε το ωτίον αυτού. **52** Τότε λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Επίστρεψον την μάχαιράν σου εις τον τόπον αυτής· διότι πάντες όσοι πιάσωσι μάχαιραν διά μαχαίρας θέλουσιν απολεσθή. **53** Η νομίζεις ότι δεν δύναμαι ήδη να παρακαλέσω τον Πατέρα μου, και θέλει στήσει πλησίον μου περισσότερους παρά δώδεκα λεγεώνας αγγέλων; **54** πως λοιπόν θέλουσι πληρωθή αι γραφαί ότι ούτω πρέπει να γείνη; **55** Εν εκείνη τη ώρα είπεν ο Ιησούς προς τους όχλους· Ως επί ληστήν εξήλθετε μετά μαχαιρών και ξύλων να με συλλάβητε; καθ' ημέραν εκαθήμην πλησίον υμών διδάσκων εν τω ιερώ, και δεν με επιάσατε. **56** Τούτο δε όλον έγεινε διά να πληρωθώσιν αι γραφαί των προφητών. Τότε οι μαθηταί πάντες αφήσαντες αυτόν έφυγον. **57** Οι δε πιάσαντες τον Ιησούν έφεραν προς Καϊάφαν τον αρχιερέα, όπου συνήχθησαν οι γραμματείς και οι πρεσβύτεροι. **58** Ο δε Πέτρος ηκολούθει αυτόν από μακρόθεν έως της αυλής του αρχιερέως, και εισελθών έσω εκάθητο μετά των υπηρετών διά να ιδη το τέλος. **59** Οι δε αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι και το συνέδριον όλον εξήτουν ψευδομαρτυρίαν κατά του Ιησού, διά να θανατώσωσιν αυτόν, **60** και δεν εύρον· και πολλών ψευδομαρτύρων προσελθόντων, δεν εύρον. Ύστερον δε προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες, **61** είπον· Ούτος είπε, Δύναμαι να χαλάσω τον ναόν του Θεού και διά τριών ημερών να οικοδομήσω αυτόν. **62** Και σηκωθείς ο αρχιερεύς είπε προς αυτόν· Δεν αποκρίνεσαι; τι μαρτυρούσιν ούτοι κατά σου; **63** Ο δε Ιησούς ειώπα. Και αποκριθείς ο αρχιερεύς είπε προς αυτόν· Σε ορκίζω εις τον Θεόν τον ζώντα να είπης προς ημάς αν συ ήσαι ο Χριστός ο Υιός του Θεού. **64** Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Συ είπας πλην σας λέγω, Εις το εξής θέλετε ιδεί τον Υιόν του ανθρώπου καθήμενον εκ δεξιών της δυνάμεως και ερχόμενον επί των νεφελών του ουρανού. **65** Τότε ο αρχιερεύς διέσχισε τα ιμάτια αυτού, λέγων ότι εβλασφήμησε· τι χρείαν έχομεν πλέον μαρτύρων; ιδού, τώρα ηκούσατε την βλασφημίαν αυτού· **66** τι σας φαίνεται; Και εκείνοι αποκριθέντες είπον· Ένοχος θανάτου είναι. **67** Τότε ενέπτυσαν εις το πρόσωπον αυτού

και εγρόνθισαν αυτόν, άλλοι δε ερράπισαν, **68** λέγοντες· Προφήτευσον εις ημάς, Χριστέ, τις είναι όστις σε εκτύπησεν; **69** Ο δε Πέτρος εκάθητο έξω εν τη αυλή και προσήλθε προς αυτόν μία δούλη, λέγουσα· Και συ ήσο μετά Ιησού του Γαλιλαίου. **70** Ο δε ηρνήθη έμπροσθεν πάντων, λέγων· Δεν εξεύρω τι λέγεις. **71** Και ότε εξήλθεν εις τον πυλώνα, είδεν αυτόν άλλη και λέγει προς τους εκεί, Και ούτος ήτο μετά Ιησού του Ναζωραίου. **72** Και πάλιν ηρνήθη μεθ' όρκου ότι δεν γνωρίζω τον άνθρωπον. **73** Μετ' ολίγον δε προσελθόντες οι εστώτες, είπον προς τον Πέτρον· Αληθώς και συ εξ αυτών είσαι· διότι η λαλιά σου σε κάμνει φανερόν. **74** Τότε ήρχισε να καταναθεματιζή και να ομνήη ότι δεν γνωρίζω τον άνθρωπον. Και ευθύς εφώναξεν ο αλέκτωρ. **75** Και ενεθυμήθη ο Πέτρος τον λόγον του Ιησού, όστις είχεν ειπέ προς αυτόν ότι πριν φωνάξη ο αλέκτωρ, τρίς θέλεις με απαρνηθή και εξελθών έξω έκλαυσε πικρώς.

27 Ότε δε έγεινε πρωΐ, συνεβουλευθήσαν πάντες οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι του λαού κατά του Ιησού διά να θανατώσωσιν αυτόν· **2** και δέσαντες αυτόν, έφεραν και παρέδωκαν αυτόν εις τον Πόντιον Πιλάτον τον ηγεμόνα. **3** Τότε ιδών Ιούδας ο παραδόσας αυτόν ότι κατεδικάσθη, μεταμεληθείς επέστρεψε τα τριάκοντα αργύρια εις τους πρεσβυτέρους, **4** λέγων· Ήμαρτον παραδόσας αίμα αθών. Οι δε είπον· Τι προς ημάς; συ όψει. **5** Και ρίψας τα αργύρια εν τω ναώ, ανεχώρησε και απελθών εκρεμάσθη. **6** Οι δε αρχιερείς, λαβόντες τα αργύρια, είπον· Δεν είναι συγκεχωρημένον να βάλωμεν αυτά εις το θησαυροφυλάκιον, διότι είναι τιμή αίματος. **7** Και συμβουλευθέντες ηγόρασαν με αυτά τον αγρόν του κεραμέως, διά να ενταφιάζωνται εκεί οι ξένοι. **8** Διά τούτο ωνομάσθη ο αγρός εκείνος Αγρός αίματος έως της σήμερον. **9** Τότε επληρώθη το ρηθέν διά Ιερεμίου του προφήτου, λέγοντος· Και έλαβον τα τριάκοντα αργύρια, την τιμήν του εκτιμηθέντος, τον οποίον εξετίμησαν από των υιών Ισραήλ, **10** και έδωκαν αυτά εις τον αγρόν του κεραμέως, καθώς μοι παρήγγειλεν ο Κύριος. **11** Ο δε Ιησούς εστάθη έμπροσθεν του ηγεμόνος· και

ηρώτησεν αυτόν ο ηγεμών, λέγων· Συ εἶσαι ο βασιλεύς των Ιουδαίων; Ο δε Ιησούς εἶπε προς αυτόν· Συ λέγεις. 12 Και ενώ εκατηγορεῖτο υπό των αρχιερέων και των πρεσβυτέρων, ουδέν απεκρίθη. 13 Τότε λέγει προς αυτόν ο Πιλάτος· Δεν ακούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσι; 14 Και δεν απεκρίθη προς αυτόν ουδέ προς ένα λόγον, ὥστε ο ηγεμών εθαύμαζε πολύ. 15 Κατά δε την εορτήν εσυνείθιζεν ο ηγεμών να απολύη εις τον ὄχλον ένα δέσμιον, ὄντινα ἴθελον. 16 Και εἶχον τότε δέσμιον περιβόητον λεγόμενον Βαραββάν. 17 Ενώ λοιπόν ἦσαν συνηγμένοι, εἶπε προς αυτούς ο Πιλάτος· Τίνα θέλετε να σας απολύσω; τον Βαραββάν ἢ τον Ιησοῦν τον λεγόμενον Χριστόν; 18 Επειδή ἤξευρεν ὅτι διά φθόνον παρέδωκαν αυτόν. 19 Ενώ δε ἐκάθητο ἐπί του βήματος, ἀπέστειλε προς αυτόν ἡ γυνή αυτού, λέγουσα· Ἄπεχε του δικαίου ἐκείνου· διότι πολλά ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αυτόν. 20 Οἱ δε αρχιερεῖς και οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν τους ὄχλους να ζητήσωσι τον Βαραββάν, τον δε Ιησοῦν να απολέσωσι. 21 Και ἀποκριθεὶς ο ηγεμών εἶπε προς αυτούς· Τίνα θέλετε ἀπό των δύο να σας απολύσω; οἱ δε εἶπον· Τον Βαραββάν. 22 Λέγει προς αυτούς ο Πιλάτος· Τι λοιπόν να κάμω τον Ιησοῦν τον λεγόμενον Χριστόν; Λέγουσι προς αυτόν πάντες· Σταυρωθήτω. 23 Ο δε ηγεμών εἶπε· Και τι κακόν ἔπραξεν; Οἱ δε περισσότερον ἔκραζον, λέγοντες· Σταυρωθήτω. 24 Και ἰδὼν ο Πιλάτος ὅτι ουδέν ὠφελεῖ, ἀλλά μάλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ ἔνιψε τας χεῖρας αυτού ἔμπροσθεν του ὄχλου, λέγων· Ἀθῶς εἶμαι ἀπό του αἵματος του δικαίου τούτου· υμεῖς ὄψεσθε. 25 Και ἀποκριθεὶς πας ο λαός εἶπε· το αἷμα αυτού ας ἴναι ἐφ' ἡμᾶς και ἐπί τα τέκνα ἡμῶν. 26 Τότε ἀπέλυσεν εις αυτούς τον Βαραββάν, τον δε Ιησοῦν μαστιγώσας παρέδωκε διά να σταυρωθῆ. 27 Τότε οἱ στρατιῶται του ηγεμόνος, παραλαβόντες τον Ιησοῦν εις το πραιτώριον, συνήθροισαν ἐπ' αυτόν ὅλον το τάγμα των στρατιωτῶν· 28 και ἐκδύσαντες αυτόν ἐνέδυσαν αυτόν χλαμύδα κοκκίνην, 29 και πλέξαντες στέφανον ἐξ ακανθῶν, ἔθεσαν ἐπί την κεφαλὴν αυτού και κάλαμον εις την δεξιάν αυτού, και γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν

και περιθέσας εις κάλαμον επότιζεν αυτόν. **49** Οι δε λοιποί έλεγον· Άφες, ας ιδωμεν αν έρχηται ο Ηλίας να σώση αυτόν. **50** Ο δε Ιησούς πάλιν κράζας μετά φωνής μεγάλης, αφήκε το πνεύμα. **51** Και ιδού, το καταπέτασμα του ναού εσχίσθη εις δύο από άνωθεν έως κάτω, και η γη εσεισθη και αι πέτραι εσχίσθησαν, **52** και τα μνημεία ηνοιχθησαν και πολλά σώματα των κεκοιμημένων αγίων ανέστησαν, **53** και εξελθόντες εκ των μνημείων μετά την ανάστασιν αυτού εισήλθον εις την αγίαν πόλιν και ενεφανίσθησαν εις πολλούς. **54** Ο δε εκατόνταρχος και οι μετ' αυτού φυλάττοντες τον Ιησούν, ιδόντες τον σεισμόν και τα γενόμενα, εφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες· Αληθώς Θεού Υιός ήτο ούτος. **55** Ήσαν δε εκεί γυναίκες πολλαί από μακρόθεν θεωρούσαι, αίτινες ηκολούθησαν τον Ιησούν από της Γαλιλαίας υπηρετούσαι αυτόν· **56** μεταξύ των οποίων ήτο Μαρία η Μαγδαληνή, και Μαρία η μήτηρ του Ιακώβου και Ιωσή, και η μήτηρ των υιών Ζεβεδαιού. **57** Ότε δε έγεινεν εσπέρα, ήλθεν άνθρωπος πλούσιος από Αριμαθαίας, το όνομα Ιωσήφ, όστις και αυτός εμαθήτευσεν εις τον Ιησούν· **58** ούτος ελθών προς τον Πιλάτον, εξήτησε το σώμα του Ιησού. Τότε ο Πιλάτος προσέταξε να αποδοθή το σώμα. **59** Και λαβών το σώμα ο Ιωσήφ, ετύλιξεν αυτό με σινδόνα καθαράν, **60** και έθεσεν αυτό εν τω νέω αυτού μνημείω, το οποίον ελατόμησεν εν τη πέτρα, και προσκυλίσας λίθον μέγαν εις την θύραν του μνημείου ανεχώρησεν. **61** Ήτο δε εκεί Μαρία η Μαγδαληνή και η άλλη Μαρία, καθήμεναι απέναντι του τάφου. **62** Και τη επαύριον, ήτις είναι μετά την παρασκευήν, συνήχθησαν οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι προς τον Πιλάτον **63** λέγοντες· Κύριε, ενεθυμήθημεν ότι εκείνος ο πλάνος είπεν έτι ζων, Μετά τρεις ημέρας θέλω αναστηθή. **64** Πρόσταξον λοιπόν να ασφαλισθή ο τάφος έως της τρίτης ημέρας, μήποτε οι μαθηταί αυτού ελθόντες διά νυκτός κλέψωσιν αυτόν και είπωσι προς τον λαόν, Ανέστη εκ των νεκρών· και θέλει εισθαι η εσχάτη πλάνη χειροτέρα της πρώτης. **65** Είπε δε προς αυτούς ο Πιλάτος· Έχετε φύλακας υπάγετε, ασφαλίσατε καθώς εξεύρετε. **66** Οι δε υπήγον

και ησφάλισαν τον τάφον, σφραγίσαντες τον λίθον και επιστήσαντες τους φύλακας.

28 Αφού δε επέρασε το σάββατον, περι τα χαράγματα της πρώτης ημέρας της εβδομάδος ήλθε Μαρία η Μαγδαληνή και η άλλη Μαρία, διά να θεωρήσωσι τον τάφον. **2** Και ιδού έγεινε σεισμός μέγας· διότι άγγελος Κυρίου καταβάς εξ ουρανού ήλθε και απεκύλισε τον λίθον από της θύρας και εκάθητο επάνω αυτού. **3** Ήτο δε η όψις αυτού ως αστραπή και το ένδυμα αυτού λευκόν ως χιών. **4** Και από του φόβου αυτού εταράχθησαν οι φύλακες και έγειναν ως νεκροί. **5** Αποκριθείς δε ο άγγελος είπε προς τας γυναίκας μη φοβείσθε σείς· διότι εξεύρω ότι Ιησούν τον εσταυρωμένον ζητείτε· **6** δεν είναι εδώ· διότι ανέστη, καθώς είπεν. Έλθετε, ίδετε τον τόπον όπου έκειτο ο Κύριος. **7** Και υπάγετε ταχέως και είπατε προς τους μαθητάς αυτού ότι ανέστη εκ των νεκρών, και ιδού, υπάγει πρότερον υμών εις την Γαλιλαίαν· εκεί θέλετε ιδεί αυτόν· ιδού, σας είπον. **8** Και εξελθούσαι ταχέως από του μνημείου μετά φόβου και χαράς μεγάλης έδραμον να απαγγείλωσι προς τους μαθητάς αυτού. **9** Ενώ δε ήρχοντο να απαγγείλωσι προς τους μαθητάς αυτού, ιδού, ο Ιησούς απήντησεν αυτάς, λέγων· Χαίρετε. Και εκείναι προσελθούσαι επίασαν τους πόδας αυτού και προσεκύνησαν αυτόν. **10** Τότε λέγει προς αυτάς ο Ιησούς· Μη φοβείσθε· υπάγετε, απαγγείλατε προς τους αδελφούς μου, διά να υπάγωσιν εις την Γαλιλαίαν· και εκεί θέλουσι με ιδεί. **11** Ενώ δε αυταί απήρχοντο, ιδού, τινές των φυλάκων ελθόντες εις την πόλιν απήγγειλαν προς τους αρχιερείς πάντα τα γενόμενα, **12** και συναχθέντες μετά των πρεσβυτέρων και συμβουλευθέντες έδωκαν εις τους στρατιώτας αργύρια ικανά, **13** λέγοντες· Είπατε ότι οι μαθηταί αυτού ελθόντες διά νυκτός έκλειψαν αυτόν, ενώ ημείς κοιμώμεθα. **14** Και εάν ακουσθή τούτο ενώπιον του ηγεμόνος, ημείς θέλομεν πείσει αυτόν και εσάς θέλομεν κάμει αμερίμνους. **15** Εκείνοι δε λαβόντες τα αργύρια, έπραξαν ως εδιδάχθησαν. Και διεφημίσθη ο λόγος ούτος παρά τοις Ιουδαίοις μέχρι της σήμερον. **16** Οι δε ένδεκα μαθηταί υπήγον εις την Γαλιλαίαν,

εις το όρος όπου παρήγγειλεν εις αυτούς ο Ιησούς. **17** Και ιδόντες αυτόν προσεκύνησαν αυτόν, τινές δε εδίστασαν. **18** Και προσελθών ο Ιησούς, ελάλησε προς αυτούς, λέγων· Εδόθη εις εμέ πάσα εξουσία εν ουρανώ και επί γης. **19** Πορευθέντες λοιπόν μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, **20** διδάσκοντες αυτούς να φυλάττωσι πάντα όσα παρήγγειλα εις εσάς· και ιδού, εγώ είμαι μεθ' υμών πάσας τας ημέρας έως της συντελείας του αιώνος. Αμήν. (αιση g165)

Κατα Μαρκον

1 Αρχή του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού, Υιού του Θεού. **2** Καθώς είναι γεγραμμένον εν τοις προφήταις· Ιδού, εγώ αποστέλλω τον άγγελόν μου προ προσώπου σου, όστις θέλει κατασκευάσει την οδόν σου έμπροσθέν σου· **3** Φωνή βοώντος εν τη ερήμω, ετοιμάσατε την οδόν του Κυρίου, ευθείας κάμετε τας τρίβους αυτού. **4** Ήτο ο Ιωάννης βαπτίζων εν τη ερήμω και κηρύττων βάπτισμα μετανοίας εις άφεςιν αμαρτιών. **5** Και εξήρχοντο προς αυτόν όλος ο τόπος της Ιουδαίας και οι Ιεροσολυμίται, και εβαπτίζοντο πάντες εν τω Ιορδάνη ποταμώ υπ' αυτού, εξομολογούμενοι τας αμαρτίας αυτών. **6** Ήτο δε ο Ιωάννης ενδεδυμένος τρίχας καμήλου και έχων ζώνην δερματίνην περί την οσφύν αυτού, και τρώγων ακρίδας και μέλι άγριον. **7** Και εκήρυττε, λέγων· Έρχεται ο ισχυρότερός μου οπίσω μου, του οποίου δεν είμαι άξιος σκύψας να λύσω το λωρίον των υποδημάτων αυτού. **8** Εγώ μεν σας εβάπτισα εν ύδατι, αυτός δε θέλει σας βαπτίσει εν Πνεύματι Αγίω. **9** Και εν εκείναις ταις ημέραις ήλθεν ο Ιησούς από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας και εβαπτίσθη υπό Ιωάννου εις τον Ιορδάνην. **10** Και ευθύς ενώ ανέβαινεν από του ύδατος, είδε τους ουρανούς σχιζομένους και το Πνεύμα καταβαίνον ως περιστεράν επ' αυτόν· **11** και φωνή έγεινεν εκ των ουρανών· Συ είσαι ο Υιός μου ο αγαπητός, εις τον οποίον ευηρεστήθην. **12** Και ευθύς το Πνεύμα εκβάλλει αυτόν εις την έρημον· **13** και ήτο εκεί εν τη ερήμω ημέρας τεσσαράκοντα πειραζόμενος υπό του Σατανά, και ήτο μετά των θηρίων, και οι άγγελοι υπηρετούν αυτόν. **14** Αφού δε παρεδόθη ο Ιωάννης, ήλθεν ο Ιησούς εις την Γαλιλαίαν κηρύττων το ευαγγέλιον της βασιλείας του Θεού **15** και λέγων ότι επληρώθη ο καιρός και επλησίασεν η βασιλεία του Θεού· μετανοείτε και πιστεύετε εις το ευαγγέλιον. **16** Περιπατών δε παρά την θάλασσαν της Γαλιλαίας, είδε τον Σίμωνα και Ανδρέαν τον αδελφόν αυτού, ρίπτοντας δίκτυον εις την θάλασσαν· διότι ήσαν αλιείς· **17** και είπε προς αυτούς· Έλθετε οπίσω μου, και θέλω σας κάμει να γείνητε

αλιείς ανθρώπων. **18** Και ευθύς αφήσαντες τα δίκτυα αυτών, ηκολούθησαν αυτόν. **19** Και προχωρήσας εκείθεν ολίγον, είδεν Ιάκωβον τον του Ζεβεδαίου και Ιωάννην τον αδελφόν αυτού, και αυτούς εν τω πλοίω επισκευάζοντας τα δίκτυα, **20** και ευθύς εκάλεσεν αυτούς. Και αφήσαντες τον πατέρα αυτών Ζεβεδαίον εν τω πλοίω μετά των μισθωτών, υπήγον οπίσω αυτού. **21** Και εισέρχονται εις Καπερναούμ· και ευθύς εν τω σαββάτω εισελθών ο Ιησούς εις την συναγωγήν εδίδασκε. **22** Και εξεπλήττοντο διά την διδαχήν αυτού· διότι εδίδασκεν αυτούς ως έχων εξουσίαν, και ουχί ως οι γραμματείς. **23** Και ήτο εν τη συναγωγή αυτών άνθρωπος έχων πνεύμα ακάθαρτον, και ανέκραξε, **24** λέγων· Φευ, τι είναι μεταξύ ημών και σου, Ιησού Ναζαρηνέ; ήλθες να μας απολέσης; σε γνωρίζω τις είσαι, ο Άγιος του Θεού. **25** Και επετίμησεν αυτό ο Ιησούς, λέγων· Σιώπα και έξελθε εξ αυτού. **26** Και το πνεύμα το ακάθαρτον, αφού εσπάραξεν αυτόν και έκραξε μετά φωνής μεγάλης, εξήλθεν εξ αυτού. **27** Και πάντες εξεπλάγησαν, ώστε συνεζήτουν προς αλλήλους, λέγοντες· Τι είναι τούτο; τις αύτη η νέα διδαχή, διότι μετά εξουσίας προστάζει και τα ακάθαρτα πνεύματα, και υπακούουσιν εις αυτόν; **28** Εξήλθε δε η φήμη αυτού ευθύς εις όλην την περιχώρον της Γαλιλαίας. **29** Και ευθύς εξελθόντες εκ της συναγωγής, ήλθον εις την οικίαν Σίμωνος και Ανδρέου μετά του Ιακώβου και Ιωάννου. **30** Η δε πενθερά του Σίμωνος ήτο κατάκοιτος πάσχουσα πυρετόν. Και ευθύς ελάλησαν προς αυτόν περί αυτής. **31** Και πλησιάσας ήγειρεν αυτήν πιάσας την χείρα αυτής, και αφήκεν αυτήν ο πυρετός ευθύς, και υπηρετεί αυτούς. **32** Αφού δε έγεινεν εσπέρα, ότε έδυσεν ο ήλιος, έφεραν προς αυτόν πάντας τους πάσχοντας και τους δαιμονιζομένους· **33** και η πόλις όλη ήτο συνηγμένη έμπροσθεν της θύρας· **34** και εθεράπευσε πολλούς πάσχοντας διαφόρους αρρωστίας, και δαιμόνια πολλά εξέβαλε, και δεν άφινε τα δαιμόνια να λαλώσιν, επειδή εγνώριζον αυτόν. **35** Και το πρωί ενώ ήτο όρθρος βαθύς, σηκωθείς εξήλθε· και υπήγεν εις έρημον τόπον και εκεί προσήχητο. **36** Και

έδραμον κατόπιν αυτού ο Σίμων και οι μετ' αυτού, 37 και ευρόντες αυτόν λέγουσι προς αυτόν ότι πάντες σε ζητούσι. 38 Και λέγει προς αυτούς: Ας υπάγωμεν εις τας πλησίον κωμοπόλεις, διά να κηρύξω και εκεί: επειδή διά τούτο εξήλθον. 39 Και εκήρυττεν εν ταις συναγωγαίς αυτών εις όλην την Γαλιλαίαν και εξέβαλλε τα δαιμόνια. 40 Και έρχεται προς αυτόν λεπρός παρακαλών αυτόν και γονυπετών έμπροσθεν αυτού και λέγων προς αυτόν ότι, εάν θέλης, δύνασαι να με καθαρίσης. 41 Ο δε Ιησούς σπλαγχνισθείς, εξέτεινε την χείρα και ήγγισεν αυτόν και λέγει προς αυτόν: Θέλω, καθαρίσθητι. 42 Και ως είπε τούτο, ευθύς έφυγεν απ' αυτού η λέπρα, και εκαθαρίσθη. 43 Και προστάξας αυτόν εντόνως, ευθύς απέπεμψεν αυτόν. 44 και λέγει προς αυτόν: Πρόσεχε μη είπης προς μηδένα μηδέν, αλλ' ύπαγε, δείξον σεαυτόν εις τον ιερέα και πρόσφερε περί του καθαρισμού σου όσα προσέταξεν ο Μωϋσής διά μαρτυρίαν εις αυτούς. 45 Αλλ' εκείνος εξελθών ήρχισε να κηρύττη πολλά και να διαφημιζή τον λόγον, ώστε πλέον δεν ηδύνατο αυτός να εισέλθη φανερά εις πόλιν, αλλ' ήτο έξω εν ερήμοις τόποις: και ήρχοντο προς αυτόν πανταχόθεν.

2 Και μεθ' ημέρας πάλιν εισήλθεν εις Καπερναούμ και ηκούσθη ότι είναι εις οίκον. 2 Και ευθύς συνήχθησαν πολλοί, ώστε δεν εχώρουν πλέον αυτούς ουδέ τα πρόθυρα: και εκήρυττεν εις αυτούς τον λόγον. 3 Και έρχονται προς αυτόν φέροντες παραλυτικόν, βασταζόμενον υπό τεσσάρων· 4 και μη δυνάμενοι να πλησιάσωσιν εις αυτόν εξ αιτίας του όχλου, εχάλασαν την στέγην όπου ήτο, και διατρπήσαντες καταβιβάζουσι τον κράββατον, εφ' ου κατέκειτο ο παραλυτικός. 5 Ιδών δε ο Ιησούς την πίστιν αυτών, λέγει προς τον παραλυτικόν: Τέκνον, συγκεχωρημένοι είναι εις σε αι αμαρτίαι σου. 6 Ήσαν δε τινές των γραμματέων εκεί καθήμενοι και διαλογιζόμενοι εν ταις καρδίαις αυτών· 7 Διά τι ούτος λαλεί τοιαύτας βλασφημίας; τις δύναται να συγχωρή αμαρτίας ειμή εις, ο Θεός; 8 Και ευθύς νοήσας ο Ιησούς διά του πνεύματος αυτού ότι ούτω διαλογίζονται καθ' εαυτούς, είπε προς αυτούς:

αφαιρεί από του παλαιού, και γίνεται σχίσμα χειρότερον. 22 Και ουδείς βάλλει οίνον νέον εις ασκούς παλαιούς· ει δε μη, ο οίνος ο νέος διασχίζει τους ασκούς, και ο οίνος εκχέεται και οι ασκοί φθειρονται· αλλά πρέπει οίνος νέος να βάλληται εις ασκούς νέους. 23 Και ότε διέβαιναν εν σαββάτω διά των σπαρτών, οι μαθηταί αυτού, ενώ ώδευον, ήρχισαν να ανασπώσι τα αστάχυα. 24 Και οι Φαρισαίοι έλεγον προς αυτόν· Ιδού, διά τι πράττουσιν εν τοις σάββασιν εκείνο, το οποίον δεν συγχωρείται; 25 Και αυτός έλεγε προς αυτούς· Ποτέ δεν ανεγνώσατε τι έπραξεν ο Δαβίδ, ότε έλαβε χρείαν και επείνασεν αυτός και οι μετ' αυτού; 26 πως εισήλθεν εις τον οίκον του Θεού επί Αβιάθαρ του αρχιερέως, και έφαγε τους άρτους της προθέσεως, τους οποίους δεν είναι συγκεχωρημένον ειμή εις τους ιερείς να φάγωσι, και έδωκε και εις τους όντας μετ' αυτού; 27 Και έλεγε προς αυτούς· το σάββατον έγεινε διά τον άνθρωπον, ουχι ο άνθρωπος διά το σάββατον· 28 ώστε ο Υιός του ανθρώπου κύριος είναι και του σαββάτου.

3 Και εισήλθε πάλιν εις την συναγωγήν· και ήτο εκεί άνθρωπος έχων εξηραμμένην την χείρα. 2 Και παρετήρουν αυτόν αν εν τω σαββάτω θέλη θεραπεύσει αυτόν, διά να κατηγορήσωσιν αυτόν. 3 Και λέγει προς τον άνθρωπον τον έχοντα εξηραμμένην την χείρα· Σηκώθητι εις το μέσον. 4 Και λέγει προς αυτούς· Είναι συγκεχωρημένον εν σαββάτω να αγαθοποιήση τις ή να κακοποιήση; να σώση ψυχήν ή να θανατώση; οι δε εισώπων. 5 Και περιβλέψας αυτούς μετ' οργής, λυπούμενος διά την πώρωσιν της καρδιάς αυτών, λέγει προς τον άνθρωπον· Έκτεινον την χείρα σου. Και εξέτεινε, και αποκατεστάθη η χειρ αυτού υγιής ως η άλλη. 6 Και εξελθόντες οι Φαρισαίοι συνεβουλευθήσαν ευθύς μετά των Ηρωδιανών κατ' αυτού, διά να απολέσωσιν αυτόν. 7 Και ο Ιησούς ανεχώρησε μετά των μαθητών αυτού προς την θάλασσαν· και ηκολούθησαν αυτόν πολύ πλήθος από της Γαλιλαίας και από της Ιουδαίας 8 και από Ιεροσολύμων και από της Ιδουμαίας και από πέραν του Ιορδάνου και οι περί Τύρον και Σιδώνα, πλήθος πολύ, ακούσαντες όσα έπραττεν, ήλθον προς αυτόν.

9 Και είπε προς τους μαθητάς αυτού να μένη πλησίον αυτού εν πλοιάριον εξ αιτίας του όχλου, διά να μη συνθλίβωσιν αυτόν· 10 διότι εθεράπευσε πολλούς, ώστε έπιπτον επ' αυτόν διά να εγγίσωσιν αυτόν όσοι είχαν αρρωστίας· 11 και τα πνεύματα τα ακάθαρτα, ότε εθεώρουν αυτόν, προσέπιπτον εις αυτόν και έκραζον, λέγοντα ότι συ είσαι ο Υιός του Θεού. 12 Και πολλά επετίμα αυτά διά να μη φανερώσωσιν αυτόν. 13 Και αναβαίνει εις το όρος και προσκαλεί όσους αυτός ήθελε, και υπήγον προς αυτόν. 14 Και εξέλεξε δώδεκα, διά να ήναι μετ' αυτού και διά να αποστέλλη αυτούς να κηρύττωσι 15 και να έχωσιν εξουσίαν να θεραπεύωσι τας νόσους και να εκβάλλωσι τα δαιμόνια· 16 Σίμωνα, τον οποίον επωνόμασε Πέτρον, 17 και Ιάκωβον τον του Ζεβεδαίου και Ιωάννην τον αδελφόν του Ιακώβου· και επωνόμασεν αυτούς Βοανεργές, το οποίον σημαίνει Υιοί βροντής· 18 και Ανδρέαν και Φίλιππον και Βαρθολομαίον και Ματθαίον και Θωμάν και Ιάκωβον τον του Αλφαίου και Θαδδαιον και Σίμωνα τον Κανανίτην 19 και Ιούδαν τον Ισκαριώτην, όστις και παρέδωκεν αυτόν. 20 Και έρχονται εις οίκον τινά και συναθροίζεται πάλιν όχλος, ώστε αυτοί δεν ηδύναντο μηδέ να φάγωσιν άρτον. 21 Και ότε ήκουσαν οι συγγενείς αυτού, εξήλθον διά να πιάσωσιν αυτόν· διότι έλεγον ότι είναι έξω εαυτού. 22 Και οι γραμματείς, οίτινες κατέβησαν από Ιεροσολύμων, έλεγον ότι έχει Βεελζεβούλ, και ότι διά του άρχοντος των δαιμονίων εκβάλλει τα δαιμόνια. 23 Και προσκαλέσας αυτούς, έλεγε προς αυτούς διά παραβολών· Πως δύναται Σατανάς να εκβάλλη Σατανάν; 24 και εάν βασιλεία διαιρεθή καθ' εαυτής, η βασιλεία εκείνη δεν δύναται να σταθή· 25 και εάν οικία διαιρεθή καθ' εαυτής, η οικία εκείνη δεν δύναται να σταθή. 26 Και αν ο Σατανάς εσηκώθη καθ' εαυτού και διηρέθη, δεν δύναται να σταθή, αλλ' έχει τέλος. 27 Ουδείς δύναται να αρπάση τα σκεύη του δυνατού, εισελθών εις την οικίαν αυτού, εάν πρώτον δεν δέση τον δυνατόν, και τότε θέλει διαρπάσει την οικίαν αυτού. 28 Αληθώς σας λέγω ότι πάντα τα αμαρτήματα θέλουσι συγχωρηθή εις τους

υιούς των ανθρώπων και αι βλασφημίας, όσας βλασφημύσωσιν· 29 όστις όμως βλασφημύση εις το Πνεύμα το Άγιον, δεν έχει συγχώρησιν εις τον αιώνα, αλλ' είναι ένοχος αιωνίου καταδίκης (αιθñ g165, αιθñios g166) 30 διότι έλεγον, Πνεύμα ακάθαρτον έχει. 31 Έρχονται λοιπόν οι αδελφοί και η μήτηρ αυτού, και σταθέντες έξω απέστειλαν προς αυτόν και έκραζον αυτόν. 32 Και εκάθητο όχλος περί αυτόν· είπον δε προς αυτόν· Ιδού, η μήτηρ σου και οι αδελφοί σου έξω σε ζητούσι. 33 Και απεκρίθη προς αυτούς, λέγων· Τις είναι η μήτηρ μου ή οι αδελφοί μου; 34 Και περιβλέψας κύκλω προς τους καθημένους περί αυτόν, λέγει· Ιδού η μήτηρ μου και οι αδελφοί μου· 35 διότι όστις κάμη το θέλημα του Θεού, ούτος είναι αδελφός μου και αδελφή μου και μήτηρ.

4 Και πάλιν ήρχισε να διδάσκη πλησίον της θαλάσσης· και συνήχθη προς αυτόν όχλος πολύς, ώστε εισελθών εις το πλοίον εκάθητο εις την θάλασσαν· και πας ο όχλος ήτο επί της γης πλησίον της θαλάσσης. 2 Και εδίδασκεν αυτούς διά παραβολών πολλά, και έλεγε προς αυτούς εν τη διδαχή αυτού· 3 Ακούετε· ιδού, εξήλθεν ο σπείρων διά να σπείρη. 4 Και ενώ έσπειρεν, άλλο μεν έπεσε παρά την οδόν, και ήλθον τα πετεινά του ουρανού και κατέφαγον αυτό. 5 Άλλο δε έπεσεν επί το πετρώδες, όπου δεν είχε γην πολλήν, και ευθύς ανεφύη, διότι δεν είχε βάθος γης, 6 και ότε ανέτειλεν ο ήλιος εκαυματίσθη, και επειδή δεν είχε ρίζαν εξηράνθη. 7 Και άλλο έπεσεν εις τας ακάνθας, και ανέβησαν αι άκανθαι και συνέπνιξαν αυτό, και καρπόν δεν έδωκε· 8 και άλλο έπεσεν εις την γην την καλήν και έδιδε καρπόν αναβαίνοντα και αυξάνοντα, και έδωκεν εν τριάκοντα και εν εξήκοντα και εν εκατόν. 9 Και έλεγε προς αυτούς· Ο έχων ώτα διά να ακούη, ας ακούη. 10 Ότε δε έμεινε καταμόνας, ηρώτησαν αυτόν οι περί αυτόν μετά των δώδεκα περί της παραβολής. 11 Και έλεγε προς αυτούς· Εις εσάς εδόθη να γνωρίσητε το μυστήριον της βασιλείας του Θεού· εις εκείνους δε τους έξω διά παραβολών τα πάντα γίνονται, 12 διά να βλέπωσι βλέποντες και να μη ίδωσι, και να ακούωσιν ακούντες και να μη νοήσωσι, μήποτε

επιστρέψωσι και συγχωρηθώσιν εις αυτούς τα αμαρτήματα. 13 Και λέγει προς αυτούς· Δεν εξεύρετε την παραβολήν ταύτην, και πως θέλετε γνωρίσει πάσας τας παραβολάς; 14 Ο σπείρων τον λόγον σπείρει. 15 Οι δε παρά την οδόν είναι ούτοι, εις τους οποίους σπείρεται ο λόγος, και όταν ακούσωσιν, ευθύς έρχεται ο Σατανάς, και αφαιρεί τον λόγον τον εσπαρμένον εν ταις καρδίαις αυτών. 16 Και ομοίως οι επί τα πετρώδη σπειρόμενοι είναι ούτοι, οίτινες όταν ακούσωσι τον λόγον, ευθύς μετά χαράς δέχονται αυτόν, 17 δεν έχουσιν όμως ρίζαν εν εαυτοίς, αλλ' είναι πρόσκαιροι· έπειτα όταν γείνη θλίψις ή διωγμός διά τον λόγον, ευθύς σκανδαλίζονται. 18 Και οι εις τας ακάνθας σπειρόμενοι είναι ούτοι, οίτινες ακούουσι τον λόγον, 19 και αι μέριμναι του αιώνος τούτου και η απάτη του πλούτου και αι επιθυμίας των άλλων πραγμάτων εισερχόμεναι συμπνίγουσι τον λόγον, και γίνεται άκαρπος. (αιθñ g165) 20 Και οι εις την γην την καλήν σπαρέντες είναι ούτοι, οίτινες ακούουσι τον λόγον και παραδέχονται και καρποφορούσιν εν τριάκοντα και εν εξήκοντα και εν εκατόν. 21 Και έλεγε προς αυτούς· Μήπως ο λύχνος έρχεται διά να τεθή υπό τον μόδιον ή υπό την κλίνην; ουχί διά να τεθή επί τον λυχνοστάτην; 22 διότι δεν είναι τι κρυπτόν, το οποίον δεν θέλει φανερωθή, ουδ' έγινε τι απόκρυφον, το οποίον δεν θέλει ελθεί εις το φανερόν. 23 Όστις έχει ώτα διά να ακούη, ας ακούη. 24 Και έλεγε προς αυτούς· Προσέχετε τι ακούετε. Με οποίον μέτρον μετρείτε, θέλει μετρηθή εις εσάς, και θέλει γείνει προσθήκη εις εσάς τους ακούοντας. 25 Διότι όστις έχει, θέλει δοθή εις αυτόν· και όστις δεν έχει, και εκείνο το οποίον έχει θέλει αφαιρεθή απ' αυτού. 26 Και έλεγεν· Ούτως είναι η βασιλεία του Θεού, ως εάν άνθρωπος ρίψη τον σπόρον επί της γης, 27 και κοιμάται και σηκώνηται νύκτα και ημέραν, και ο σπόρος βλαστώνη και αυξάνη καθώς αυτός δεν εξεύρει. 28 Διότι αφ' εαυτής η γη καρποφορεί, πρώτον χόρτον, έπειτα αστάχουον, έπειτα πλήρη σίτον εν τω ασταχύω. 29 Όταν δε ωριμάση ο καρπός, ευθύς αποστέλλει το δρέπανον, διότι ήλθεν ο θερισμός. 30 Έτι έλεγε·

Με τι να ομοιώσωμεν την βασιλείαν του Θεού; ἢ με ποίαν παραβολὴν να παραβάλωμεν αὐτήν; 31 Εἶναι ὁμοία με κόκκον σινάπεως, ὅστις, ὅταν σπαρῆ ἐπὶ τῆς γῆς, εἶναι μικρότερος πάντων των σπερμάτων των ἐπὶ τῆς γῆς· 32 ἀφοῦ δε σπαρῆ, ἀναβαίνει καὶ γίνεται μεγαλιήτερος πάντων των λαχάνων καὶ κάμνει κλάδους μεγάλους, ὥστε ὑπὸ τὴν σκιάν αὐτοῦ δύνανται τα πετεινά του οὐρανοῦ να κατασκηνώσι. 33 Καὶ διὰ τοιούτων πολλῶν παραβολῶν ἐλάλει πρὸς αὐτοὺς τὸν λόγον, καθὼς ἠδύνατο να ακούωσι, 34 χωρὶς δε παραβολῆς δεν ἐλάλει πρὸς αὐτοὺς· κατ' ἰδίαν ὁμως ἐξήγει πάντα εἰς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ. 35 Καὶ λέγει πρὸς αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὅτε ἐγένειεν ἐσπέρα· Ἀς διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν. 36 Καὶ ἀφήσαντες τὸν ὄχλον, παραλαμβάνουσιν αὐτόν ὡς ἦτο ἐν τῷ πλοίῳ καὶ ἄλλα δε πλοιάρια ἦσαν μετ' αὐτοῦ. 37 Καὶ γίνεται μέγας ἀνεμοστρόβιλος καὶ τα κύματα εἰσέβαλλον εἰς τὸ πλοῖον, ὥστε αὐτὸ ἤδη ἐγεμίζετο. 38 Καὶ αὐτὸς ἦτο ἐπὶ τῆς πρύμνης κοιμώμενος ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον· καὶ ἐξυπνοῦσιν αὐτόν καὶ λέγουσι πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, δεν σε μέλει ὅτι χανόμεθα; 39 Καὶ σηκωθείς ἐπετίμησε τὸν ἀνεμον καὶ εἶπε πρὸς τὴν θάλασσαν· Σιώπα, ἠσύχασον. Καὶ ἔπαυσεν ὁ ἀνεμος, καὶ ἐγένει γαλήνῃ μεγάλη. 40 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς· Διὰ τι εἰσθε οὕτω δειλοί; πῶς δεν ἔχετε πίστιν; 41 Καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· Τις λοιπόν εἶναι οὗτος, ὅτι καὶ ὁ ἀνεμος καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν εἰς αὐτόν;

5 Καὶ ἦλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης εἰς τὴν χώραν των Γαδαρηνῶν. 2 Καὶ ὡς ἐξήλθεν ἐκ τοῦ πλοίου, εὐθὺς ἀπῆντησεν αὐτόν ἐκ των μνημείων ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα ἀκάθαρτον, 3 ὅστις εἶχε τὴν κατοικίαν ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο να δέσῃ αὐτόν οὐδέ με ἀλύσεις, 4 διότι πολλάκις εἶχε δεθῆ με ποδόδεσμα καὶ με ἀλύσεις, καὶ διεσπάρθησαν ὑπ' αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις καὶ τα ποδόδεσμα συνετρίφθησαν, καὶ οὐδεὶς ἴσχυε να δαμάσῃ αὐτόν· 5 καὶ διὰ παντός νύκτα καὶ ἡμέραν ἦτο ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ ἐν τοῖς μνημείοις, κράζων καὶ κατακόπτων εαυτόν με λίθους. 6 Ἰδὼν δε τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ

μακρόθεν, ἔδραμε καὶ προσεκύνησεν αὐτόν, 7 καὶ κράζας μετὰ φωνῆς μεγάλης εἶπε· Τι εἶναι μεταξύ ἐμοῦ καὶ σου, Ἰησοῦ, γιὰ τοῦ Θεοῦ του υψίστου; ὀρκίζω σε εἰς τὸν Θεόν, μὴ με βασανίσῃς. 8 Διότι ἔλεγε πρὸς αὐτόν· Ἐξέλθε ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου το πνεῦμα το ἀκάθαρτον. 9 Καὶ ἠρώτησεν αὐτόν· Τι εἶναι τὸ ὄνομά σου; Καὶ ἀπεκρίθη λέγων· Λεγεὼν εἶναι τὸ ὄνομά μου, διότι πολλοὶ εἴμεθα. 10 Καὶ παρεκάλει αὐτόν πολλὰ να μὴ ἀποστείλῃ αὐτοὺς ἔξω τῆς χώρας. 11 Ἦτο δε ἐκεῖ πρὸς τα ὄρη ἀγέλι μεγάλη χοίρων βοσκομένη. 12 καὶ παρεκάλεσαν αὐτόν πάντες οἱ δαίμονες, λέγοντες· Πέμψον ἡμᾶς εἰς τοὺς χοίρους, διὰ να εἰσελθωμεν εἰς αὐτοὺς. 13 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εὐθὺς ἐπέτρεψεν εἰς αὐτοὺς. Καὶ ἐξελθόντα τα πνεύματα τα ἀκάθαρτα εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους· καὶ ὠρμησεν ἡ ἀγέλι κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν δε ἕως δύο χιλιάδες· καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσῃ. 14 Οἱ δε βόσκοντες τοὺς χοίρους ἐφυγον καὶ ἀνήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς· καὶ ἐξήλθον διὰ να ἰδῶσι τι εἶναι τὸ γεγονός. 15 Καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ θεωροῦσι τὸν δαιμονιζόμενον, ὅστις εἶχε τὸν λεγεῶνα, καθήμενον καὶ ἐνδεδυμένον καὶ σωφρονουντα, καὶ ἐφοβήθησαν. 16 Καὶ διηγῆθησαν πρὸς αὐτοὺς οἱ ἰδόντες πῶς ἐγένει τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν δαιμονιζόμενον, καὶ περὶ των χοίρων. 17 Καὶ ἤρχισαν να παρακαλῶσιν αὐτόν να ἀναχωρήσῃ ἀπὸ των ὀρίων αὐτῶν. 18 Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὸ πλοῖον, παρεκάλει αὐτόν ὁ δαιμονισθεὶς να ἴηαι μετ' αὐτοῦ. 19 Πλην ὁ Ἰησοῦς δεν ἀφήκεν αὐτόν, ἀλλὰ λέγει πρὸς αὐτόν· Ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τοὺς οἰκείους σου καὶ ἀνάγγειλον πρὸς αὐτοὺς ὅσα ὁ Κύριος σοι ἔκαμε καὶ σε ἠλέησε. 20 Καὶ ἀνεχώρησε καὶ ἤρχισε να κηρύττῃ ἐν τῇ δεκαπόλει ὅσα ἔκαμεν εἰς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς, καὶ πάντες ἐθαύμαζον. 21 Καὶ ἀφοῦ ὁ Ἰησοῦς διεπέρασε πάλιν ἐν τῷ πλοίῳ εἰς τὸ πέραν, συνήχθη πρὸς αὐτόν ὄχλος πολὺς, καὶ ἦτο πλησίον τῆς θαλάσσης. 22 Καὶ ἰδοῦ, ἔρχεται εἰς των ἀρχισυναγῶγων, ὀνόματι Ἰάειρος, καὶ ἰδὼν αὐτόν πίπτει πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ 23 καὶ παρεκάλει αὐτόν πολλὰ, λέγων ὅτι τὸ θυγάτριόν μου πνέει τα λίσσθια· να ἔλθῃς καὶ να βάλῃς

τας χείρας σου επ' αυτήν, διά να σωθή και θέλει ζήσει. 24 Και υπήγχε μετ' αυτού· και ηκολούθει αυτόν όχλος πολός, και συνέθλιβον αυτόν. 25 Και γυνή τις, έχουσα ρύσιν αίματος δώδεκα έτη 26 και πολλά παθούσα υπό πολλών ιατρών και δαπανήσασα πάσαν την περιουσίαν αυτής και μηδέν ωφεληθείσα, αλλά μάλλον εις το χείρον ελθούσα, 27 ακούσασα περί του Ιησού, ήλθε μεταξύ του όχλου όπισθεν και ήγγισε το ιμάτιον αυτού· 28 διότι έλεγεν ότι και αν τα ιμάτια αυτού εγγίσω, θέλω σωθή. 29 Και ευθύς εξηράνθη η πηγή του αίματος αυτής, και ησθάνθη εν τω σώματι αυτής ότι ιατρεύθη από της μάλιστα. 30 Και ευθύς ο Ιησούς, νοήσας εν εαυτώ την δύναμιν την εξελθούσαν απ' αυτού, στραφείς εν τω όχλω έλεγε· Τις ήγγισε τα ιμάτιά μου; 31 Και έλεγον προς αυτόν οι μαθηταί αυτόν· Βλέπεις τον όχλον συνθλιβοντά σε, και λέγεις τις μου ήγγισε; 32 Και περιέβλεπε διά να ίδη την πράξασαν τούτο. 33 Η δε γυνή, φοβηθείσα και τρέμουσα, επειδή ήξευρε τι έγένινεν επ' αυτήν, ήλθε και προσέπεσεν εις αυτόν και είπε προς αυτόν πάσαν την αλήθειαν. 34 Ο δε είπε προς αυτήν· Θύγατερ, η πίστις σου σε έσωσεν· ύπαγε εις ειρήνην και έσο υγιής από της μαστιγός σου. 35 Ενώ αυτός ελάλει έτι, έρχονται από του αρχισυναγώγου, λέγοντες ότι η θυγάτηρ σου απέθανε· τι πλέον ενοχλείς τον Διδάσκαλον; 36 Ο δε Ιησούς, ευθύς ότε ήκουσε τον λόγον λαλούμενον, λέγει προς τον αρχισυνάγωγον· Μη φοβού, μόνον πιστευε. 37 Και δεν αφήκεν ουδένα να ακολουθήση αυτόν ειμή τον Πέτρον και Ιάκωβον και Ιωάννην τον αδελφόν Ιακώβου. 38 Και έρχεται εις τον οίκον του αρχισυναγώγου και βλέπει θόρυβον, κλαίοντας και αλαλάζοντας πολλά, 39 και εισελθών λέγει προς αυτούς· Τι θορυβείσθε και κλαίετε; το παιδίον δεν απέθανεν, αλλά κοιμάται. 40 Και κατεγέλων αυτού. Ο δε, αφού εξέβαλεν άπαντας, παραλαμβάνει τον πατέρα του παιδίου και την μητέρα και τους μεθ' εαυτού και εισέρχεται όπου έκειτο το παιδίον, 41 και πιάσας την χείρα του παιδίου, λέγει προς αυτήν· Ταλιθά, κούμι· το οποίον μεθερμηνευόμενον είναι, Κοράσιον, σοι λέγω, σηκώητι. 42 Και

ευθύς εσηκώθη το κοράσιον και περιεπάτει· διότι ήτο ετών δώδεκα. Και εξεπλάγησαν με έκπληξιν μεγάλην. 43 Και παρηγγειλεν εις αυτούς πολλά να μη μάθη μηδείς τούτο και είπε να δοθή εις αυτήν να φάγη.

6 Και εξήλθεν εκείθεν και ήλθεν εις την πατρίδα αυτού· και ακολουθούσιν αυτόν οι μαθηταί αυτού. 2 Και ότε ήλθε το σάββατον, ήρχισε να διδάσκη εν τη συναγωγή· και πολλοί ακούοντες εξεπλήττοντο και έλεγον· Πόθεν εις τούτον ταύτα; και τις η σοφία η δοθείσα εις αυτόν, ώστε και θαύματα τοιαύτα γίνονται διά των χειρών αυτού; 3 Δεν είναι ούτος ο τέκτων, ο υιός της Μαρίας, αδελφός δε του Ιακώβου και Ιωσή και Ιούδα και Σίμωνος; και δεν είναι αι αδελφαί αυτού ενταύθα παρ' ημίν; Και εσκανδαλίζοντο εν αυτώ. 4 Έλεγε δε προς αυτούς ο Ιησούς ότι δεν είναι προφήτης άνευ τιμής ειμή εν τη πατρίδι αυτού και μεταξύ των συγγενών και εν τη οικία αυτού. 5 Και δεν ηδύνατο εκεί ουδέν θαύμα να κάμη, ειμή ότι επί ολίγους αρρώστους επιθέσας τας χείρας εθεράπευσεν αυτούς· 6 και εθαύμαζε διά την απιστίαν αυτών. Και περιήρχετο τας κώμας κύκλω διδάσκων. 7 Και προσκαλέσας τους δώδεκα, ήρχισε να αποστέλλη αυτούς δύο, και έδιδεν εις αυτούς εξουσίαν κατά των πνευμάτων των ακαθάρτων, 8 και παρηγγειλεν εις αυτούς να μη βαστάζωσι μηδέν εις την οδόν ειμή ράβδον μόνον, μη σακκίον, μη άρτον, μη χαλκόν εις την ζώνην, 9 αλλά να ήναι υποδεδεμένοι σανδάλια και να μη ενδύονται δύο χιτώνας. 10 Και έλεγε προς αυτούς· Όπου εάν εισέλθητε εις οικίαν, εκεί μένετε εωσού εξέλθητε εκείθεν. 11 Και όσοι δεν σας δεχθώσι μηδέ σας ακούσωσιν, εξερχόμενοι εκείθεν εκτινάξατε τον κονιορτόν τον υποκάτω των ποδών σας διά μαρτυρίαν εις αυτούς. Αληθώς σας λέγω, ελαφροτέρα θέλει είσθαι η τιμωρία εις τα Σόδομα ή Γόμορρα εν ημέρα κρίσεως, παρά εις την πόλιν εκείνην. 12 Και εξελθόντες εκήρυττον να μετανοήσωσι, 13 και εξέβαλλον πολλά δαιμόνια και ήλειφον πολλούς αρρώστους με έλαιον και εθεράπευον. 14 Και ήκουσεν ο βασιλεύς Ηρώδης· διότι φανερόν έγεινε το όνομα αυτού· και έλεγεν

ὅτι Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, εσῆκωσαν τὸ πτώμα αὐτοῦ καὶ ἔθεσαν αὐτὸ ἐν
καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ. 30 Καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς
15 Ἄλλοι ἔλεγον ὅτι ὁ Ἡλίας εἶναι· ἄλλοι τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπήγγειλαν πρὸς αὐτὸν πάντα,
δε ἔλεγον ὅτι προφήτης εἶναι ἢ ὡς εἰς τῶν καὶ ὅσα ἐπραξάν καὶ ὅσα ἐδίδαξαν. 31 Καὶ εἶπε
προφητῶν. 16 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρώδης εἶπεν πρὸς αὐτούς· Ἐλθετε σεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν εἰς
ὅτι οὗτος εἶναι ὁ Ἰωάννης, τὸν ὁποῖον ἐγὼ τόπον ἔρημον καὶ ἀναπαύεσθε ὀλίγον· διότι
ἀπεκεφάλισα· αὐτὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. 17 ἦσαν πολλοὶ οἱ ἐρχόμενοι καὶ οἱ υπάγοντες, καὶ
Διότι αὐτὸς ὁ Ἡρώδης ἀπέστειλε καὶ ἐπάσσε τὸν οὐδὲ νὰ φάγωσιν ἠκαίρουν· 32 καὶ υπήγον εἰς
Ἰωάννην καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ διὰ τὴν ἔρημον τόπον μετὰ τὸ πλοῖον κατ' ἰδίαν. 33 Καὶ
Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ εἶδον αὐτοῦ υπάγοντας οἱ ὄχλοι, καὶ πολλοὶ
αὐτοῦ, ἐπειδὴ εἶχε λάβει αὐτὴν εἰς γυναῖκα. 18 ἐγνώρισαν αὐτὸν καὶ συνέδραμον ἐκεῖ πεζοὶ
Διότι ὁ Ἰωάννης ἔλεγε πρὸς τὸν Ἡρώδη ὅτι ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων καὶ φθάσαντες πρὸ
δεν σοὶ εἶναι συγκεχωρημένον νὰ ἐχῆς τὴν αὐτῶν συνήχθησαν πλησίον αὐτοῦ. 34 Ἐξελθὼν
γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου. 19 Ἡ δὲ Ἡρωδιάς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶδε πολὺν ὄχλον καὶ ἐσπλαγχνίσθη
εμίσει αὐτὸν καὶ ἠθέλε νὰ θανατώσῃ αὐτὸν, δι' αὐτούς, ἐπειδὴ ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα
καὶ δὲν ἠδύνατο. 20 Διότι ὁ Ἡρώδης ἐφοβείτο ποιμένα, καὶ ἤρχισε νὰ διδάσκῃ αὐτοῦς πολλὰ.
καὶ ἅγιον, καὶ διεφύλαττεν αὐτὸν καὶ ἔκαμνε 35 Καὶ ἐπειδὴ εἶχεν ἤδη παρέλθει ὥρα πολλή,
πολλά ἀκούων αὐτοῦ καὶ εὐχαρίστως ἴκουεν προσελθόντες πρὸς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ,
αὐτοῦ. 21 Καὶ ὅτε ἦλθεν ἀρμόδιος ἡμέρα, καθ' ἔλεγον οἱ ὅτι ἔρημος εἶναι ὁ τόπος καὶ παρήλθεν
ἡν ὁ Ἡρώδης ἔκαμνε ἐν τοῖς γενεθλοῖς αὐτοῦ ἡδη πολλή ὥρα· 36 ἀπόλυσον αὐτούς, διὰ νὰ
δείπνον εἰς τοὺς μεγιστάνας αὐτοῦ καὶ εἰς τοὺς καὶ ἀγοράσωσιν εἰς ἑαυτοῦς ἄρτους· διότι δὲν
χιλιάρχους καὶ τοὺς πρῶτους τῆς Γαλιλαίας, 22 ἔχουσι τι νὰ φάγωσιν. 37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε
καὶ εἰσιήλθεν ἡ θυγάτηρ αὐτῆς τῆς Ἡρωδιάδος πρὸς αὐτούς· Δότε σεῖς εἰς αὐτούς νὰ φάγωσι.
καὶ ἐχόρευσε καὶ ἤρесе ἐν τῷ Ἡρώδη καὶ Καὶ λέγουσι πρὸς αὐτὸν· Νὰ υπάγωμεν νὰ
τοὺς συγκαθημένους, εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸ ἀγοράσωμεν διακοσίων δηναρίων ἄρτους καὶ νὰ
κοράσιον· Ζήτησον με ὅ, τι ἀν θέλης, καὶ θέλω δώσωμεν εἰς αὐτούς νὰ φάγωσιν; 38 Ὁ δὲ λέγει
σοὶ δώσει. 23 Καὶ ὤμοσε πρὸς αὐτὴν ὅτι θέλω πρὸς αὐτούς· Πόσους ἄρτους ἔχετε; υπάγετε
σοὶ δώσει ὅ, τι με ζητήσης, ἕως τοῦ ἡμίσεος τῆς καὶ ἴδετε. Καὶ ἀφοῦ εἶδον, λέγουσι· Πέντε,
βασιλείας μου. 24 Ἡ δὲ ἐξεληθούσα εἶπε πρὸς καὶ δύο οψάρια. 39 Καὶ προσέταξεν αὐτοῦς
τὴν μητέρα αὐτῆς· Τι νὰ ζητήσω; Ἡ δὲ εἶπε νὰ καθίσωσι πάντας ἐπὶ τοῦ χλωροῦ χόρτου
Τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. 25 Καὶ συμπόσια συμπόσια. 40 Καὶ ἐκάθησαν πρασιαὶ
εὐθὺς εἰσελθούσα μετὰ σπουδῆς εἰς τὸν βασιλέα, ἀνά εκατὸν καὶ ἀνά πενήτηκοντα. 41 Καὶ λαβὼν
εζήτησε λέγουσα· Θέλω νὰ μοὶ δώσης πάραυτα τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τὰ δύο οψάρια, ἀναβλέψας
ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. εἰς τὸν οὐρανὸν ἠυλόγησε καὶ κατέκοψε τοὺς
26 Καὶ ὁ βασιλεὺς, ἀν καὶ ἐλυπήθη πολὺ, διὰ ἄρτους καὶ ἔδιδεν εἰς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ
τοὺς ὄρκους ὁμῶς καὶ τοὺς συγκαθημένους διὰ νὰ βάλωσιν ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ τὰ δύο
δὲν ἠθέλησε νὰ ἀπορρίψῃ τὴν αἴτησιν αὐτῆς. οψάρια ἐμοίρασεν εἰς πάντας. 42 Καὶ ἔφαγον
27 Καὶ εὐθὺς ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς δῆμιον, πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν. 43 Καὶ εσῆκωσαν
προσέταξε νὰ φερθῇ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ. Ὁ δὲ ἀπὸ τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίλους πλήρεις
ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ καὶ ἀπὸ τῶν οψαρίων. 44 Ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες
28 καὶ ἔφερε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι τοὺς ἄρτους ἕως πεντακισχίλιοι ἄνδρες. 45
καὶ ἔδωκεν αὐτὴν εἰς τὸ κοράσιον, καὶ τὸ Καὶ εὐθὺς ἠνάγκασε τοὺς μαθητάς αὐτοῦ νὰ
κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν εἰς τὴν μητέρα αὐτῆς. ἐμβῶσιν εἰς τὸ πλοῖον καὶ νὰ προὔπαγωσιν
29 Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἦλθον καὶ εἰς τὸ πέραν πρὸς Βηθσαϊδάν, ἐωσοῦ αὐτοῦς

απολύση τον όχλον· 46 και απολύσας αυτούς, υπήγεν εις το όρος να προσευχηθή. 47 Και ότε έγινεν εσπέρα, το πλοίον ήτο εν τω μέσω της θαλάσσης και αυτός μόνος επί της γης. 48 Και είδεν αυτούς βασανιζομένους εις το να κωπηλατώσι· διότι ήτο ο άνεμος εναντίος εις αυτούς· και περί την τετάρτην φυλακήν της νυκτός έρχεται προς αυτούς περιπατών επί της θαλάσσης, και ήθελε να περάση αυτούς. 49 Οι δε ιδόντες αυτόν περιπατούντα επί της θαλάσσης ενόμισαν ότι είναι φάντασμα και ανέκραξαν· 50 διότι πάντες είδον αυτόν και εταράχθησαν. Και ευθύς ελάλησε μετ' αυτών και λέγει προς αυτούς· Θρασείτε, εγώ είμαι, μη φοβείσθε. 51 Και ανέβη προς αυτούς εις το πλοίον, και έπαυσεν ο άνεμος· και εξεπλήττοντο καθ' εαυτούς λίαν καθ' υπερβολήν και εθαύμαζον. 52 Διότι δεν ενόησαν εκ των άρτων, επειδή η καρδιά αυτών ήτο πεπωρωμένη. 53 Και διαπεράσαντες ήλθον εις την γην Γεννησαρέτ και ελιμενίσθησαν. 54 Και ότε εξήλθον εκ του πλοίου, ευθύς γνωρίσαντες αυτόν, 55 έδραμον εις πάντα τα περίχωρα εκείνα και ήρχισαν να περιφέρωσιν επί των κραββάτων τους αρρώστους, όπου ήκουον ότι είναι εκεί. 56 Και όπου εισήρχετο εις κώμας ή πόλεις ή αγρούς, έθετον εις τας αγοράς τους ασθeneίς και παρεκάλουν αυτόν να εγγίσωσι καν το κράσπεδον του ιματίου αυτού· και όσοι ήγγιζον αυτόν, εθεραπεύοντο.

7 Και συνάγονται προς αυτόν οι Φαρισαίοι και τινές των γραμματέων, ελθόντες από Ιεροσολύμων· 2 και ιδόντες τινάς των μαθητών αυτού τρώγοντας άρτους με χείρας μεμολυσμένας, τουτέστιν ανίπτους, εμέμφθησαν αυτούς· 3 διότι οι Φαρισαίοι και πάντες οι Ιουδαίοι, εάν δεν νίψωσι μέχρι του αγκώνος τας χείρας, δεν τρώγουσι, κρατούντες την παράδοσιν των πρεσβυτέρων· 4 και επιστρέψαντες από της αγοράς, εάν δεν νιφθώσι, δεν τρώγουσιν· είναι και άλλα πολλά, τα οποία παρέλαβον να φυλάττωσι, πλύματα ποτηρίων και ξεστών και σκευών χαλκίνων και κλινών· 5 έπειτα ερωτώσιν αυτόν οι Φαρισαίοι και οι γραμματείς· Διατί οι μαθηταί σου δεν περιπατούσι κατά την παράδοσιν των πρεσβυτέρων, αλλά με χείρας

ανίπτους τρώγουσι τον άρτον; 6 Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτούς· ότι καλώς προεφήτευσεν ο Ησαΐας περί υμών των υποκριτών, ως είναι γεγραμμένον· Ούτος ο λαός διά των χειλέων με τιμά, η δε καρδιά αυτών μακράν απέχει απ' εμού. 7 Εις μάτην δε με σέβονται, διδάσκοντες διδασκαλίας εντάλματα ανθρώπων. 8 Διότι αφήσαντες την εντολήν του Θεού, κρατείτε την παράδοσιν των ανθρώπων, πλύματα ξεστών και ποτηρίων, και άλλα παρόμοια τοιαύτα πολλά κάμνετε. 9 Και έλεγε προς αυτούς· Καλώς αθετείτε την εντολήν του Θεού, διά να φυλάτтите την παράδοσίν σας. 10 Διότι ο Μωϋσής είπε· Τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα σου. και· Ο κακολογών πατέρα ή μητέρα εξάπαντος να θανατόνηται· 11 σεις όμως λέγετε· Εάν άνθρωπος είπη προς τον πατέρα ή προς την μητέρα, Κορβάν, τουτέστι δώρον, είναι ό, τι ήθελες ωφεληθή εξ εμού, αρκεί, 12 και δεν αφίνετε πλέον αυτόν να κάμη ουδέν εις τον πατέρα αυτού ή εις την μητέρα αυτού, 13 ακυρούντες τον λόγον του Θεού χάριν της παραδόσεώς σας, την οποίαν παρεδώκατε· και κάμνετε παρόμοια τοιαύτα πολλά. 14 Και προσκαλέσας πάντα τον όχλον, έλεγε προς αυτούς· Ακουετέ μου πάντες και νοείτε. 15 Δεν είναι ουδέν εισερχόμενον έξωθεν του ανθρώπου εις αυτόν, το οποίον δύναται να μολύνη αυτόν, αλλά τα εξερχόμενα απ' αυτού, εκείνα είναι τα μολύνοντα τον άνθρωπον. 16 Ο έχων ώτα διά να ακούη, ας ακούη. 17 Και ότε εισήλθεν εις οίκον από του όχλου, ηρώτων αυτόν οι μαθηταί αυτού περί της παραβολής. 18 Και λέγει προς αυτούς· Ούτω και σεις ασύνετοι είσθε; δεν καταλαμβάνετε ότι παν το έξωθεν εισερχόμενον εις τον άνθρωπον δεν δύναται να μολύνη αυτόν; 19 διότι δεν εισέρχεται εις την καρδιαν αυτού, αλλ' εις την κοιλίαν, και εξέρχεται εις τον αφεδρώνα, καθαρίζον πάντα τα φαγητά. 20 Έλεγε δε ότι το εξερχόμενον εκ του ανθρώπου, εκείνο μολύνει τον άνθρωπον. 21 Διότι έσωθεν εκ της καρδιάς των ανθρώπων εξέρχονται οι διαλογισμοί οι κακοί, μοιχείαι, πορνείαι, φόνοι, 22 κλοπαί, πλεονεξία, πονηρία, δόλος, ασέλγεια, βλέμμα

πονηρόν· βλασφημία, υπερηφάνια, αφροσύνη· 23 πάντα ταύτα τα πονηρά έσωθεν εξέρχονται και μολύνουσι τον άνθρωπον. 24 Και σηκωθείς εκείθεν υπήγεν εις τα μεθόρια Τύρου και Σιδώνας. Και εισελθών εις την οικίαν, δεν ήθελε να μάθη τούτο μηδείς, δεν ηδυνήθη όμως να κρυφθή. 25 Διότι ακούσασα περί αυτού γυνή τις της οποίας το θυγάτριον είχε πνεύμα ακάθαρτον, ήλθε και προσέπεσεν εις τους πόδας αυτού· 26 ήτο δε η γυνή Ελληνίς, Συροφοίνισσα το γένος και παρεκάλει αυτόν να εκβάλη το δαιμόνιον εκ της θυγατρός αυτής. 27 Ο δε Ιησούς είπε προς αυτήν· Άφες πρώτον να χορτασθώσι τα τέκνα· διότι δεν είναι καλόν να λάβη τις τον άρτον των τέκνων και να ρίψη εις τα κυνάρια. 28 Η δε απεκρίθη και λέγει προς αυτόν· Ναι, Κύριε· αλλά και τα κυνάρια υποκάτω της τραπέζης τρώγουσιν από των ψιχίων των παιδίων. 29 Και είπε προς αυτήν· Διά τούτον τον λόγον ύπαγε· εξήλθε το δαιμόνιον από της θυγατρός σου. 30 Και ότε υπήγεν εις τον οίκον αυτής, εύρεν ότι το δαιμόνιον εξήλθε και την θυγατέρα κειμένην επί της κλίνης. 31 Και πάλιν εξελθών εκ των ορίων Τύρου και Σιδώνας ήλθε προς την θάλασσαν της Γαλιλαίας ανά μέσον των ορίων της Δεκαπόλεως. 32 Και φέρουσι προς αυτόν κωφόν μογιάλον και παρακαλούσιν αυτόν να επιθέση την χείρα επ' αυτόν. 33 Και παραλαβών αυτόν κατ' ιδίαν από του όχλου έβαλε τους δακτύλους αυτού εις τα ώτα αυτού, και πτύσας ήγγισε την γλώσσαν αυτού, 34 και αναβλέψας εις τον ουρανόν, εστέναξε και λέγει προς αυτόν· Εφραθά, τουτέστιν Ανοίχθητι. 35 Και ευθύς ηνοιχθήσαν τα ώτα αυτού και ελύθη ο δεσμός της γλώσσης αυτού, και ελάλει ορθώς. 36 Και παρήγγειλεν εις αυτούς να μη είπωσι τούτο εις μηδένα· πλην όσον αυτός παρήγγελλεν εις αυτούς, τόσον περισσότερον εκείνοι εκήρυττον. 37 Και εξεπλήττοντο καθ' υπερβολήν, λέγοντες· Καλώς έπραξε τα πάντα και τους κωφούς κάμνει να ακούωσι και τους αλάλους να λαλώσι.

8 Εν εκείναις ταις ημέραις, επειδή ήτο πάμπολυς όχλος και δεν είχαν τι να φάγωσι, προσκαλέσας ο Ιησούς τους μαθητάς αυτού

λέγει προς αυτούς· 2 Σπλαγχνίζομαι διά τον όχλον, ότι τρεις ήδη ημέρας μένουσι πλησίον μου και δεν έχουσι τι να φάγωσι· 3 και εάν απολύσω αυτούς νήσετει εις τους οίκους αυτών, θέλουσιν αποκάμει καθ' οδόν· διότι τινές εξ αυτών ήλθον μακρόθεν. 4 Και απεκρίθησαν προς αυτόν οι μαθηταί αυτού· Πόθεν θέλει τις δυνηθή να χορτάση τούτους από άρτων εδώ επί της ερημίας; 5 Και ηρώτησεν αυτούς· Πόσους άρτους έχετε; Οι δε είπον· Επτά. 6 Και προσέταξε τον όχλον να καθήσωσιν επί της γής· και λαβών τους επτά άρτους, αφού ευχαρίστησεν, έκοψε και έδιδεν εις τους μαθητάς αυτού διά να βάλωσιν έμπροσθεν του όχλου και έβαλον. 7 Είχον και ολίγα οψαράκια· και ευλογήσας είπε να βάλωσι και αυτά. 8 Έφαγον δε και εχορτάστησαν, και εσήκωσαν περισσεύματα κλασμάτων επτά σπυρίδας. 9 Ήσαν δε οι φαγόντες ως τετρακισχίλιοι· και απέλυσεν αυτούς. 10 Και ευθύς εμβάς εις το πλοίον μετά των μαθητών αυτού, ήλθεν εις τα μέρη Δαλαμανουθά. 11 Και εξήλθον οι Φαρισαίοι και ήρχισαν να κάμνωσιν ερωτήσεις προς αυτόν, και εζήτουν παρ' αυτού σημείον από του ουρανού, πειράζοντες αυτόν. 12 Τότε αναστενάξας εκ καρδιάς αυτού, λέγει· Διά τι η γενεά αύτη σημείον ζητεί; αληθώς σας λέγω, δεν θέλει δοθή εις την γενεάν ταύτην σημείον. 13 Και αφήσας αυτούς εισήλθε πάλιν εις το πλοίον και απήλθεν εις το πέραν. 14 Ελησμόνησαν δε να λάβωσιν άρτους και δεν είχαν μεθ' εαυτών εν τω πλοίω εμιμή ένα άρτον. 15 Και παρήγγελλεν εις αυτούς, λέγων· Βλέπετε, προσέχετε από της ζύμης των Φαρισαίων και της ζύμης του Ηρώδου. 16 Και διελογίζοντο προς αλλήλους, λέγοντες ότι άρτους δεν έχομεν. 17 Νοήσας δε ο Ιησούς, λέγει προς αυτούς· Τι διαλογίζεσθε ότι δεν έχετε άρτους; έτι δεν νοείτε ουδέ καταλαμβάνετε; έτι πεπωρωμένην έχετε την καρδίαν σας; 18 οφθαλμούς έχοντες δεν βλέπετε, και ώτα έχοντες δεν ακούετε; και δεν ενθυμείσθε; 19 ότε έκοψα τους πέντε άρτους εις τους πεντακισχιλίους, πόσους κοφίνους πλήρεις κλασμάτων εσηκώσατε; Λέγουσι προς αυτόν· δώδεκα. 20 Και ότε τους επτά εις

τους τετρακισχιλίους, πόσας σπυρίδας πλήρεις κλασμάτων εσηκώσατε; Οι δε είπον· Επτά. 21 Και έλεγε προς αυτούς· Πως δεν καταλαμβάνετε; 22 Και έρχεται εις Βηθσαϊδάν. Και φέρουσι προς αυτόν τυφλόν και παρακαλούσιν αυτόν να εγγίση αυτόν. 23 Και πιάσας την χείρα του τυφλού, έφερεν αυτόν έξω της κώμης και πτύσας εις τα όμματα αυτού, επέθεσεν επ' αυτόν τας χείρας και ηρώτα αυτόν αν βλέπη τι. 24 Και αναβλέψας έλεγε· Βλέπω τους ανθρώπους, ό,τι ως δένδρα βλέπω περιπατούντας. 25 Έπειτα πάλιν επέθεσε τας χείρας επί τους οφθαλμούς αυτού και έκαμεν αυτόν να αναβλέψη, και αποκατεστάθη η όρασις αυτού, και είδε καθαρώς άπαντας. 26 Και απέστειλεν αυτόν εις τον οίκον αυτού, λέγων· Μηδέ εις την κώμην εισέλθης μηδέ είπης τούτο εις τινά εν τη κώμη. 27 Και εξήλθεν ο Ιησούς και οι μαθηταί αυτού εις τας κώμας της Καισαρείας Φιλίππου· και καθ' οδόν ηρώτα τους μαθητάς αυτού, λέγων προς αυτούς· Τίνα με λέγουσιν οι άνθρωποι ότι είμαι; 28 Οι δε απεκρίθησαν· Ιωάννην τον Βαπτιστήν, και άλλοι τον Ηλίαν, άλλοι δε ένα των προφητών. 29 Και αυτός λέγει προς αυτούς· Αλλά σεις τίνα με λέγετε ότι είμαι; Και αποκριθείς ο Πέτρος, λέγει προς αυτόν· Συ είσαι ο Χριστός. 30 Και παρήγγειλεν αυστηρώς εις αυτούς να μη λέγωσιν εις μηδένα περί αυτού. 31 Και ήρχισε να διδάσκη αυτούς ότι πρέπει ο Υιός του ανθρώπου να πάθη πολλά, και να καταφρονηθή από των πρεσβυτέρων και αρχιερέων και γραμματέων, και να θανατωθή, και μετά τρεις ημέρας να αναστηθή· 32 και ελάλει τον λόγον παρηρησία. Και παραλαβών αυτόν ο Πέτρος κατ' ιδίαν, ήρχισε να επιτιμά αυτόν. 33 Ο δε επιστραφείς και ιδών τους μαθητάς αυτού, επετίμησε τον Πέτρον λέγων· Ύπαγε οπίσω μου, Σατανά· διότι δεν φρονείς τα του Θεού, αλλά τα των ανθρώπων. 34 Και προσκαλέσας τον όχλον μετά των μαθητών αυτού, είπε προς αυτούς· Όστις θέλει να έλθη οπίσω μου, ας απαρνηθή εαυτόν και ας σηκώση τον σταυρόν αυτού, και ας με ακολουθή. 35 Διότι όστις θέλει να σώση την ζωήν αυτού, θέλει απολέσει αυτήν· και όστις απολέση την ζωήν αυτού ένεκεν εμού και του ευαγγελίου, ούτος

θέλει σώσει αυτήν. 36 Επειδή τι θέλει ωφελήσει τον άνθρωπον, εάν κερδήση τον κόσμον όλον και ζημιωθή την ψυχήν αυτού; 37 Η τι θέλει δώσει ο άνθρωπος εις ανταλλαγήν της ψυχής αυτού; 38 Διότι όστις αισχυνθή δι' εμέ και διά τους λόγους μου εν τη γενεά ταύτη τη μοιχαλίδι και αμαρτωλώ, και ο Υιός του ανθρώπου θέλει αισχυνθή δι' αυτόν, όταν έλθη εν τη δόξη του Πατρός αυτού μετά των αγγέλων.

9 Και έλεγε προς αυτούς· Αληθώς, σας λέγω ότι είναι τινές των εδώ ισταμένων, οίτινες δεν θέλουσι γευθή θάνατον, εωσού ιδωσι την βασιλείαν του Θεού ελθούσαν μετά δυνάμεως. 2 Και μεθ' ημέρας εξ παραλαμβάνει ο Ιησούς τον Πέτρον και τον Ιάκωβον και τον Ιωάννην και αναβιβάζει αυτούς εις όρος υψηλόν κατ' ιδίαν μόνους· και μετεμορφώθη έμπροσθεν αυτών· 3 και τα ιμάτια αυτού έγειναν στιλπνά, λευκά λίαν ως χιών, οποία λευκαντής επί της γης δεν δύναται να λευκάνη. 4 Και εφάνη εις αυτούς ο Ηλίας μετά του Μωυσέως, και ήσαν συλλαούντες μετά του Ιησού. 5 Και αποκριθείς ο Πέτρος λέγει προς τον Ιησούν· Ραββί, καλόν είναι να ήμεθα εδώ και ας κάμωμεν τρεις σκηνάς, διά σε μίαν και διά τον Μωυσήν μίαν και διά τον Ηλίαν μίαν. 6 Διότι δεν ήξευρε τι να είπη· επειδή ήσαν πεφοβισμένοι. 7 Και νεφέλη επεσκίασεν αυτούς, και ήλθε φωνή εκ της νεφέλης, λέγουσα· Ούτος είναι ο Υιός μου ο αγαπητός· αυτού ακούετε. 8 Και εξαίφνης περιβλέψαντες, δεν είδον πλέον ουδένα, αλλά τον Ιησούν μόνον μεθ' εαυτών. 9 Ενώ δε κατέβαινον από του όρους, παρήγγειλεν εις αυτούς να μη διηγηθώσιν εις μηδένα όσα είδον, ειμη όταν ο Υιός του ανθρώπου αναστηθή εκ νεκρών. 10 Και εφύλαξαν τον λόγον εν εαυτοίς, συζητούντες προς αλλήλους τι είναι το να αναστηθή εκ νεκρών. 11 Και ηρώτων αυτόν λέγοντες, Διά τι λέγουσιν οι γραμματείς ότι πρέπει να έλθη ο Ηλίας πρώτον; 12 Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτούς· Ο Ηλίας μεν ελθών πρώτον αποκαθιστά πάντα· και ότι είναι γεγραμμένον περί του Υιού του ανθρώπου ότι πρέπει να πάθη πολλά και να εξουδενωθή· 13 σας λέγω όμως ότι και ο Ηλίας ήλθε, και

έπραξαν εις αυτόν όσα ηθέλησαν, καθώς είναι γεγραμμένον περί αυτού. 14 Και ότε ήλθε προς τους μαθητάς, είδε περί αυτούς όχλον πολύν και γραμματείς κάμνοντας συζητήσεις μετ' αυτών. 15 Και ευθύς πας ο όχλος ιδών αυτόν έγεινεν έκθαμβος και προστρέχοντες ησπάζοντο αυτόν. 16 Και ηρώτησε τους γραμματείς Τι συζητείτε μετ' αυτών; 17 Και αποκριθείς εις εκ του όχλου, είπε· Διδάσκαλε, έφερα προς σε τον υιόν μου, έχοντα πνεύμα άλαλον. 18 Και όπου πιάση αυτόν σπαράττει αυτόν, και αφρίζει και τρίζει τους οδόντας αυτού και ξηραίνεται και είπον προς τους μαθητάς σου να εκβάλωσιν αυτό, αλλά δεν ηδυνήθησαν. 19 Εκείνος δε αποκριθείς προς αυτόν, λέγει Ω γενεά άπιστος, έως ποτε θέλω είσθαι μεθ' υμών; έως ποτε θέλω υπομένει υμάς; φέρετε αυτόν προς εμέ. 20 Και έφεραν αυτόν προς αυτόν. Και ως είδεν αυτόν, ευθύς το πνεύμα εσπάραξεν αυτόν, και πεσών επί της γης εκυλίετο αφρίζων. 21 Και ηρώτησε τον πατέρα αυτού· Πόσος καιρός είναι αφού τούτο έγεινεν εις αυτόν; Ο δε είπε· Παιδιόθεν. 22 Και πολλάκις αυτόν και εις πυρ έρριψε και εις ύδατα, διά να απολέση αυτόν· αλλ' εάν δύνασαι τι, βοήθησον ημάς, σπλαγχνισθείς εφ' ημάς. 23 Ο δε Ιησούς είπε προς αυτόν· Το εάν δύνασαι να πιστεύσης, πάντα είναι δυνατά εις τον πιστευόντα. 24 Και ευθύς κράξας ο πατήρ του παιδίου μετά δακρύων, έλεγε· Πιστεύω, Κύριε· βοήθει εις την απιστίαν μου. 25 Ιδών δε ο Ιησούς ότι επισυντρέχει όχλος, επέτιμησε το πνεύμα το ακάθαρτον, λέγων προς αυτό· το πνεύμα το άλαλον και κωφόν, εγώ σε προστάζω, Έξελθε απ' αυτού και μη εισέλθης πλέον εις αυτόν. 26 Και το πνεύμα κράξαν και πολλά σπαράξαν αυτόν, εξήλθε, και έγεινεν ως νεκρός, ώστε πολλοί έλεγον ότι απέθανεν. 27 Ο δε Ιησούς πιάσας αυτόν από της χειρός ήγειρεν αυτόν, και εσηκώθη. 28 Και ότε εισήλθεν εις οίκον, οι μαθηταί αυτού ηρώτων αυτόν κατ' ιδίαν, Διά τι ημείς δεν ηδυνήθημεν να εκβάλωμεν αυτό; 29 Και είπε προς αυτούς· Τούτο το γένος δεν δύναται να εξέλθη δι' ουδενός άλλου τρόπου ειμή διά προσευχής και νηστείας. 30 Και εξελθόντες εκειθεν διεβαίνουν διά της Γαλιλαίας,

και δεν ήθελε να μάθη τούτο ουδείς. 31 Διότι edίδασκε τους μαθητάς αυτού και έλεγε προς αυτούς ότι ο Υιός του ανθρωπου παραδίδεται εις χείρας ανθρωπων, και θέλουσι θανατώσει αυτόν, και θανατωθείς την τρίτην ημέραν θέλει αναστηθή. 32 Εκείνοι όμως δεν ηνούν τον λόγον και εφοβούντο να ερωτήσωσιν αυτόν. 33 Και ήλθεν εις Καπερναούμ και ότε εισήλθεν εις την οικίαν, ηρώτα αυτούς· Τι διελογίζεσθε καθ' οδόν προς αλλήλους; 34 Οι δε εισώπων· διότι καθ' οδόν διελέχθησαν προς αλλήλους τις είναι μεγαλήτερος. 35 Και καθήσας εκάλεσε τους δώδεκα και λέγει προς αυτούς· Όστις θέλει να ήναι πρώτος, θέλει είσθαι πάντων έσχατος και πάντων υπηρέτης. 36 Και λαβών παιδίον έστησεν αυτό εν τω μέσω αυτών, και εναγκαλισθείς αυτό είπε προς αυτούς· 37 Όστις δεχθή εν των τοιούτων παιδίων εις το όνομά μου, εμέ δέχεται και όστις δεχθή εμέ, δεν δέχεται εμέ, αλλά τον αποστειλανά με. 38 Απεκρίθη δε προς αυτόν ο Ιωάννης, λέγων· Διδάσκαλε, είδομέν τινά εκβάλλοντα δαιμόνια εις το όνομά σου, όστις δεν ακολουθεί ημάς, και ημποδίσαμεν αυτόν, διότι δεν ακολουθεί ημάς. 39 Ο δε Ιησούς είπε· Μη εμποδίζετε αυτόν· διότι δεν είναι ουδείς όστις θέλει κάμει θαύμα εις το όνομά μου και θέλει δυνηθή ευθύς να με κακολογήση. 40 Επειδή όστις δεν είναι καθ' ημών, είναι υπέρ ημών. 41 Διότι όστις σας ποτίση ποτήριον ύδατος εις το όνομά μου, επειδή είσθε του Χριστού, αληθώς σας λέγω, δεν θέλει χάσει τον μισθόν αυτού. 42 Και όστις σκανδαλίση ένα των μικρών των πιστευόντων εις εμέ, συμφέρει εις αυτόν καλήτερον να περιτεθή μύλου πέτρα περί τον τράχηλον αυτού και να ριφθή εις την θάλασσαν. 43 Και εάν σε σκανδαλίξη η χειρ σου, απόκοψον αυτήν· καλήτερόν σοι είναι να εισέλθης εις την ζωήν κουλλός, παρά έχων τας δύο χείρας να απέλθης εις την γένναν, εις το πυρ το άσβεστον, (Geenna g1067) 44 όπου ο σκώληξ αυτών δεν τελευτά και το πυρ δεν σβύνεται. 45 Και εάν ο πους σου σε σκανδαλίξη, απόκοψον αυτόν· καλήτερόν σοι είναι να εισέλθης εις την ζωήν χωλός, παρά έχων τους δύο πόδας να ριφθής εις την γένναν, εις το πυρ το άσβεστον,

(Geenna g1067) 46 όπου ο σκώληξ αυτών δεν τελευτά και το πυρ δεν σβύνεται. 47 Και εάν ο οφθαλμός σου σε σκανδαλίξει, έκβαλε αυτόν· καλήτερόν σοι είναι να εισέλθης μονόφθαλμος εις την βασιλείαν του Θεού, παρά έχων δύο οφθαλμούς να ριφθής εις την γέενναν του πυρός, (Geenna g1067) 48 όπου ο σκώληξ αυτών δεν τελευτά και το πυρ δεν σβύνεται. 49 Διότι πας τις με πυρ θέλει αλατισθή, και πάσα θυσία με άλας θέλει αλατισθή. 50 Καλόν το άλας· αλλ' εάν το άλας γείνη ανάλατον, με τι θέλετε αρτύσει αυτό; έχετε άλας εν εαυτοίς και ειρηνεύετε εν αλληλόις.

10 Και σηκωθείς εκειθεν έρχεται εις τα όρια της Ιουδαίας διά του πέραν του Ιορδάνου, και συνέρχονται páλιν όχλοι προς αυτόν, και ως εσυνείθιζε, páλιν edίδασκεν αυτούς. 2 Και προσελθόντες οι Φαρισαίοι, ηρώτησαν αυτόν αν συγχωρήται εις άνδρα να χωρισθή την γυναίκα αυτού, πειράζοντες αυτόν. 3 Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτούς· τι προσέταξεν εις εσάς ο Μωϋσής; 4 Οι δε είπον· Ο Μωϋσής συνεχώρησε να γράψη έγγραφον διαζυγίου και να χωρισθή αυτήν. 5 Και αποκριθείς ο Ιησούς είπε προς αυτούς· Διά την σκληροκαρδίαν σας έγραψεν εις εσάς την εντολήν ταύτην· 6 απ' αρχής όμως της κτίσεως άρσεν και θήλυ epoiήσεν αυτούς ο Θεός· 7 ένεκεν τούτου θέλει αφήσει άνθρωπος τον πατέρα αυτού και την μητέρα, και θέλει προσκολληθή εις την γυναίκα αυτού, 8 και θέλουσιν είσθαι οι δύο εις σάρκα μίαν. Όστε δεν είναι πλέον δύο, αλλά μία σάρξ· 9 εκείνο λοιπόν, το οποίον ο Θεός συνέζευξεν, άνθρωπος ας μη χωρίζη. 10 Και εν τη οικία páλιν οι μαθηταί αυτού ηρώτησαν αυτόν περί του αυτού, 11 και λέγει προς αυτούς· Όστις χωρισθή την γυναίκα αυτού και νυμφευθή άλλην, πράττει μοιχείαν εις αυτήν· 12 και εάν γυνη χωρισθή τον άνδρα αυτής και συζευχθή με άλλον, μοιχέυεται. 13 Και έφεραν προς αυτόν παιδία, διά να εγγίση αυτά· οι δε μαθηταί επέπληττον τους φέροντας. 14 Ιδών δε ο Ιησούς ηγανάκτησε και είπε προς αυτούς· Αφήσατε τα παιδία να έρχωνται προς εμέ, και μη εμποδίζετε αυτά· διότι των τοιούτων είναι η βασιλεία του Θεού. 15 Αληθώς σας λέγω,

Όστις δεν δεχθή την βασιλείαν του Θεού ως παιδίον, δεν θέλει εισέλθει εις αυτήν. 16 Και εναγκαλισθείς αυτά, έθετε τας χείρας επ' αυτά και ηυλόγει αυτά. 17 Ενώ δε εξήρχετο εις την οδόν, έδραμέ τις και γονυπετήσας έμπροσθεν αυτού, ηρώτα αυτόν· Διδάσκαλε αγαθέ, τι να κάμω διά να κληρονομήσω ζωήν αιώνιον; (aiōnios g166) 18 Και ο Ιησούς είπε προς αυτόν· Τι με λέγεις αγαθόν; Ουδείς αγαθός ειμή εις, ο Θεός. 19 Τας εντολάς εξεύρεις· Μη μοιχεύσης, Μη φονεύσης, Μη κλέψης, Μη ψευδομαρτυρήσης, Μη αποστερήσης, Τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα. 20 Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτόν· Διδάσκαλε, ταύτα πάντα εφύλαξα εκ νεότητός μου. 21 Και ο Ιησούς εμβλέψας εις αυτόν, ηγάπησεν αυτόν και είπε προς αυτόν· Εν σοι λείπει· ύπαγε, πώλησον όσα έχεις καιδος εις τους πτωχούς, και θέλεις έχει θησαυρόν εν ουρανών, και ελθέ, ακολουθεί μοι, σηκώσας τον σταυρόν. 22 Εκείνος όμως σκυθρωπάσας διά τον λόγον, ανεχώρησε λυπούμενος· διότι είχε κτήματα πολλά. 23 Και περιβλέψας ο Ιησούς, λέγει προς τους μαθητάς αυτού· Πόσον δυσκόλως θέλουσιν εισέλθει εις την βασιλείαν του Θεού οι έχοντες τα χρήματα. 24 Οι δε μαθηταί εξεπλήττοντο διά τους λόγους αυτού. Και ο Ιησούς páλιν αποκριθείς λέγει προς αυτούς· Τέκνα, πόσον δύσκολον είναι να εισέλθωσιν εις την βασιλείαν του Θεού οι έχοντες το θάρρος αυτών εις τα χρήματα. 25 Ευκολώτερον είναι κάμηλος να περάση διά της τρύπης της βελόνης παρά πλούσιος να εισέλθη εις την βασιλείαν του Θεού. 26 Εκείνοι δε σφόδρα εξεπλήττοντο, λέγοντες προς εαυτούς· Και τις δύναται να σωθή; 27 Εμβλέψας δε εις αυτούς ο Ιησούς, λέγει· Παρά ανθρώποις είναι αδύνατον, αλλ' ουχι παρά τω Θεώ· διότι τα πάντα είναι δυνατά παρά τω Θεώ. 28 Και ήρχισεν ο Πέτρος να λέγη προς αυτόν· Ιδού, ημείς αφήκαμεν πάντα και σε ηκολουθήσαμεν. 29 Αποκριθείς δε ο Ιησούς είπεν· Αληθώς σας λέγω, δεν είναι ουδείς όστις, αφήσας οικίαν ή αδελφούς ή αδελφάς ή πατέρα ή μητέρα ή γυναίκα ή τέκνα ή αγρούς ένεκεν εμού και του ευαγγελίου, 30 δεν θέλει λάβει εκατονταπλασίονα τώρα εν τω καιρώ τούτω,

οικίας και αδελφούς και αδελφάς και μητέρας και τέκνα και αγρούς μετά διωγμών, και εν τω ερχομένω αιώνη ζωήν αιώνιον. (aiōn g165, aiōnios g166) **31** Πολλοί όμως πρώτοι θέλουσιν εἶσθαι ἔσχατοι και οι ἔσχατοι πρώτοι. **32** Ἦσαν δε εν τη οδῷ αναβαίνοντες εις Ιεροσόλυμα· και ο Ιησούς προεπορεύετο αυτών, και εθαύμαζον και ακολουθούντες εφοβούντο. Και παραλαβών πάλιν τους δώδεκα, ἤρχισε να λέγη προς αυτούς τα μέλλοντα να συμβώσιν εις αυτόν, **33** ὅτι ἰδοῦ, αναβαίνομεν εις Ιεροσόλυμα και ο Υἱός του ανθρώπου θέλει παραδοθῆ εις τους αρχιερεῖς και εις τους γραμματεῖς, και θέλουσι καταδικάσει αυτόν εις θάνατον και θέλουσι παραδώσει αυτόν εις τα ἔθνη, **34** και θέλουσιν εμπαίζει αυτόν και μαστιγώσει αυτόν και θέλουσιν εμπτύσει εις αυτόν και θανατώσει αυτόν, και την τρίτην ἡμέραν θέλει ἀναστηθῆ. **35** Τότε ἔρχονται προς αυτόν ο Ἰάκωβος και Ἰωάννης, οι υιοὶ του Ζεβεδαίου, λέγοντες Διδάσκαλε, θέλομεν να κάμης εις ἡμᾶς ὅ, τι ζητήσωμεν. **36** Ο δε εἶπε προς αυτούς Τι θέλετε να κάμω εις εσάς; **37** Οι δε εἶπον προς αυτόν· Δος εις ἡμᾶς να καθήσωμεν εις ἐκ δεξιῶν σου και εις ἐξ ἀριστερῶν σου εν τη δόξῃ σου. **38** Ο δε Ἰησούς εἶπε προς αυτούς· Δεν ἐξεύρετε τι ζητεῖτε. Δύνασθε να πῖητε το ποτήριον, το οποίον ἐγὼ πίνω, και να βαπτισθῆτε το βάπτισμα, το οποίον ἐγὼ βαπτίζομαι; **39** Οι δε εἶπον προς αυτόν· Δυνάμεθα. Ο δε Ἰησούς εἶπε προς αυτούς· το μεν ποτήριον, το οποίον ἐγὼ πίνω, θέλετε πῖει, και το βάπτισμα το οποίον ἐγὼ βαπτίζομαι, θέλετε βαπτισθῆ. **40** το να καθήσητε ὁμως ἐκ δεξιῶν μου και ἐξ ἀριστερῶν μου δεν εἶναι ἐμοῦ να δώσω, ἀλλ' εις ὅσους εἶναι ἠτοιμασμένοι. **41** Και ἀκούσαντες οι δέκα ἤρχισαν να ἀγανακῶσι περὶ Ἰακώβου και Ἰωάννου. **42** Ο δε Ἰησούς προσκαλέσας αυτούς, λέγει προς αυτούς· Ἐξεύρετε ὅτι οι νομιζόμενοι ἄρχοντες των ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτά· και οι μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτά· **43** οὕτως ὁμως δεν θέλει εἶσθαι εν μῖν, ἀλλ' ὅστις θέλει να γείνη μέγας εν μῖν, θέλει εἶσθαι ὑπηρετῆς ὑμῶν, **44** και ὅστις ἐξ ὑμῶν θέλει να γείνη πρῶτος, θέλει εἶσθαι δούλος πάντων· **45** διότι ο Υἱός του ἀνθρώπου δεν ἦλθε διὰ να

ὑπηρετηθῆ, ἀλλὰ διὰ να ὑπηρετήση και να δώση την ζωὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν. **46** Και ἔρχονται εις Ἰεριχώ. Και ἐνῶ ἐξήρχετο ἀπὸ της Ἰεριχώ αὐτός και οι μαθηταὶ αὐτοῦ και ὄχλος ἱκανός, ο υἱός του Τιμαίου Βαρτίμαιος ο τυφλός ἐκάθητο παρὰ την οδὸν ζητῶν. **47** Και ἀκούσας ὅτι εἶναι Ἰησούς ο Ναζωραῖος, ἤρχισε να κράζει και να λέγη· Υἱέ του Δαβὶδ Ἰησοῦ, ἐλέησόν με. **48** Και ἐπέπληττον αὐτὸν πολλοὶ διὰ να σιωπήσῃ· ἀλλ' ἐκεῖνος πολλῶ μάλλον ἐκράζεν· Υἱέ του Δαβὶδ, ἐλέησόν με. **49** Και σταθεῖς ο Ἰησούς, εἶπε να κραχή· και κρᾶζουσι τον τυφλόν, λέγοντες προς αὐτόν· Θάρσει, σηκώθητι· σε κρᾶζει. **50** Και ἐκεῖνος ἀπορρίψας το ἱμάτιον αὐτοῦ, εσηκώθη και ἦλθε προς τον Ἰησοῦν. **51** Και ἀποκριθεὶς λέγει προς αὐτόν ο Ἰησοῦς· Τι θέλεις να σοι κάμω; Και ο τυφλός εἶπε προς αὐτόν· Ραββουνί, να ἀναβλέψω. **52** Ο δε Ἰησοῦς εἶπε προς αὐτόν· Ὑπάγε, ἡ πίστις σου σε ἔσωσε. Και εὐθὺς ἀνέβλεψε και ἠκολούθει τον Ἰησοῦν εν τη οδῷ.

11 Και ὅτε πλησιάζουσιν εις Ἰερουσαλήμ εις Βηθφαγὴ και Βηθανίαν προς το ὄρος των Ἐλαιῶν, ἀποστέλλει δύο των μαθητῶν αὐτοῦ **2** και λέγει προς αὐτούς· Ὑπάγετε εις την κώμην την κατέναντι ὑμῶν, και εὐθὺς εἰσερχόμενοι εις αὐτήν θέλετε εὐρεῖ πωλᾶριον δεδεμένον, ἐπὶ του οποίου οὐδεὶς ἄνθρωπος ἐκάθησε· λύσατε αὐτό και φέρετε. **3** Και εἰάν τις εἶπη προς εσάς· Διὰ τι κάμνετε τούτο; εἶπατε ὅτι ο Κύριος ἔχει χρεῖαν αὐτοῦ, και εὐθὺς θέλει ἀποστείλει αὐτό ἐδῶ. **4** Και ὑπήγον και εὔρον το πωλᾶριον δεδεμένον προς την θύραν ἔξω ἐπὶ της διόδου, και λύουσιν αὐτό. **5** Και τινές των ἐκεῖ ἰσταμένων ἔλεγον προς αὐτούς· Τι κάμνετε λύοντες το πωλᾶριον; **6** Οι δε εἶπον προς αὐτούς καθὼς παρήγγειλεν ο Ἰησοῦς, και ἀφήκαν αὐτούς. **7** Και ἔφεραν το πωλᾶριον προς τον Ἰησοῦν και ἔβαλον ἐπ' αὐτοῦ τα ἱμάτια αὐτῶν, και ἐκάθησεν ἐπ' αὐτοῦ. **8** Πολλοὶ δε ἔστρωσαν τα ἱμάτια αὐτῶν εις την οδόν, ἄλλοι δε ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ των δένδρων και ἔστρωνον εις την οδόν. **9** Και οι προπορευόμενοι και οι ἀκολουθούντες ἐκράζον, λέγοντες· Ὡσαννά, εὐλογημένος ο ἐρχόμενος εν ὀνόματι Κυρίου. **10** Εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη

βασιλεία εν ονόματι Κυρίου του πατρός ημών
Δαβίδ· Ωσαννά εν τοις υψίστοις. **11** Και εισήλθεν
ο Ιησούς εις Ιεροσόλυμα και εις το ιερόν· και
αφού περιέβλεψε πάντα, επειδή η ώρα ήτο ήδη
προς εσπέραν, εξήλθεν εις Βηθανίαν μετά των
δώδεκα. **12** Και τη επαύριον, αφού εξήλθον από
Βηθανίας, επείνασε· **13** και ιδών μακρόθεν συκίην
έχουσαν φύλλα, ήλθεν αν τυχόν εύρη τι εν αυτή·
και ελθών επ' αυτήν ουδέν εύρεν ειμή φύλλα·
διότι δεν ήτο καιρός σύκων. **14** Και αποκριθείς
ο Ιησούς είπε προς αυτήν· Μηδείς πλέον εις
τον αιώνα να μη φάγη καρπόν από σου. Και
ήκουον τούτο οι μαθηταί αυτού. **(αϊθñ g165)** **15**
Και έρχονται εις Ιεροσόλυμα· και εισελθών
ο Ιησούς εις το ιερόν, ήρχισε να εκβάλλη
τους πωλούντας και αγοράζοντας εν τω ιερώ,
και τας τραπέζας των αργυραμοιβών και τα
καθίσματα των πωλούντων τας περιστεράς
ανέτρεψε, **16** και δεν άφινε να περάση τις σκεύος
διά του ιερού, **17** και εδίδασκε, λέγων προς
αυτούς· Δεν είναι γεγραμμένον, ότι Ο οίκός
μου θέλει ονομάζεσθαι οίκος προσευχής διά
πάντα τα έθνη; σεις δε εκάμετε αυτόν σπήλαιον
ληστών. **18** Και ήκουσαν οι γραμματείς και
οι αρχιερείς και εξήτουν πως να απολέσωσιν
αυτόν· διότι εφοβούντο αυτόν, επειδή πας ο
όχλος εξεπλήττετο εις την διδαχήν αυτού. **19** Και
ότε έγινεν εσπέρα, εξήρχετο έξω της πόλεως.
20 Και το πρωί διαβαίνοντες είδον την συκίην
εξηραμμένην εκ ριζών. **21** Και ενθυμηθείς ο
Πέτρος, λέγει προς αυτόν· Ραββί, ιδε, η συκή,
την οποίαν κατηράσθης, εξηράνθη. **22** Και
αποκριθείς ο Ιησούς, λέγει προς αυτούς· Έχετε
πίστιν Θεού. **23** Διότι αληθώς σας λέγω ότι
όστις είπη προς το όρος τούτο, Σηκώθητε και
ρίφθητι εις την θάλασσαν, και δεν διστάση εν
τη καρδιά αυτού, αλλά πιστεύση ότι εκείνα
τα οποία λέγει γίνονται, θέλει γείνει εις
αυτόν ό, τι εάν είπη. **24** Διά τούτο σας λέγω,
Πάντα όσα προσευχόμενοι ζητείτε, πιστεύετε ότι
λαμβάνετε, και θέλει γείνει εις εσάς. **25** Και όταν
ίστασθε προσευχόμενοι, συγχωρείτε εάν έχητέ
τι κατά τινός, διά να συγχωρήση εις εσάς και ο
Πατήρ σας ο εν τοις ουρανοίς τα αμαρτήματά
σας. **26** Αλλ' εάν σεις δεν συγχωρήτε, ουδέ ο

Πατήρ σας ο εν τοις ουρανοίς θέλει συγχωρήσει
τα αμαρτήματά σας. **27** Και έρχονται πάλιν
εις Ιεροσόλυμα· και ενώ περιεπάτει εν τω
ιερώ, έρχονται προς αυτόν οι αρχιερείς και οι
γραμματείς και οι πρεσβύτεροι **28** και λέγουσι
προς αυτόν· Εν ποία εξουσία πράττεις ταύτα;
και τις σοι έδωκε την εξουσίαν ταύτην, διά να
πράττης ταύτα; **29** Ο δε Ιησούς αποκριθείς είπε
προς αυτούς· Θέλω σας ερωτήσσει και εγώ ένα
λόγον, και αποκριθήτέ μοι, και θέλω σας ειπέι
εν ποία εξουσία πράττω ταύτα. **30** Το βάπτισμα
του Ιωάννου εξ ουρανού ήτο ή εξ ανθρώπων;
αποκριθήτέ μοι. **31** Και διελογίζοντο καθ'
εαυτούς, λέγοντες· Εάν είπωμεν, Εξ ουρανού,
θέλει ειπέι· Διά τι λοιπόν δεν επιστεύσατε εις
αυτόν; **32** Αλλ' εάν είπωμεν, Εξ ανθρώπων;
εφοβούντο τον λαόν· διότι πάντες είχαν τον
Ιωάννην ότι ήτο τώντι προφήτης. **33** Και
αποκριθέντες λέγουσι προς τον Ιησούν· Δεν
εξεύρομεν. Και ο Ιησούς αποκριθείς λέγει προς
αυτούς· Ουδέ εγώ λέγω προς υμάς εν ποία
εξουσία πράττω ταύτα.

12 Και ήρχισε να λέγη προς αυτούς διά
παραβολών· Άνθρωπος τις εφύτευσεν
αμπελώνα και περιέβαλεν εις αυτόν φραγμόν
και έσκαψεν υπολήνιον και ωκοδόμησε
τύργον, και εμίσθωσεν αυτόν εις γεωργούς
και απεδήμησε. **2** Και εν τω καιρώ των
καρπών απέστειλε προς τους γεωργούς δούλον,
διά να λάβη παρά των γεωργών από του
καρπού του αμπελώνος. **3** Εκείνοι δε πιάσαντες
αυτόν έδειραν και απέπεμψαν κενόν. **4** Και
πάλιν απέστειλε προς αυτούς άλλον δούλον·
και εκείνον λιθοβολήσαντες, επλήγωσαν την
κεφαλήν αυτού και απέπεμψαν ητιμωμένον.
5 Και πάλιν απέστειλεν άλλον· και εκείνον
εφόνευσαν, και πολλούς άλλους, τους μεν
εδειραν, τους δε εφόνευσαν. **6** Έτι λοιπόν
έχων ένα υιόν, αγαπητόν αυτού, απέστειλε
και αυτόν προς αυτούς έσχατον, λέγων ότι
θέλουσιν εντραπή τον υιόν μου. **7** Εκείνοι δε
οι γεωργοί είπον προς αλλήλους ότι ούτος
είναι ο κληρονόμος· έλθετε, ας φονεύσωμεν
αυτόν, και θέλει εισθαι ημών η κληρονομία. **8**
Και πιάσαντες αυτόν εφόνευσαν και έρριψαν

έξω του αμπελώνος. 9 Τι λοιπόν θέλει κάμει ο κύριος του αμπελώνος; Θέλει ελθεί και απολέσει τους γεωργούς και θέλει δώσει τον αμπελώνα εις άλλους. 10 Ουδέ την γραφήν ταύτην δεν ανεγνώσατε, ο λίθος, τον οποίον απεδοκίμασαν οι οικοδομούντες, ούτος έγινε κεφαλή γωνίας. 11 παρά Κυρίου έγινεν αυτή και είναι θαυμαστή εν οφθαλμοίς ημών. 12 Και εζήτησαν να πιάσωσιν αυτόν και εφοβήθησαν τον όχλον· επειδή ενόησαν ότι προς αυτούς είπε την παραβολήν· και αφήσαντες αυτόν ανεχώρησαν. 13 Και αποστέλλουσι προς αυτόν τινάς των Φαρισαίων και των Ηρωδιανών, διά να παγιδέσωσιν αυτόν εις λόγον. 14 Και εκείνοι ελθόντες, λέγουσι προς αυτόν· Διδάσκαλε, εξεύρομεν ότι είσαι αληθής και δεν σε μέλει περί ουδενός· διότι δεν βλέπεις εις πρόσωπον ανθρώπων, αλλ' επ' αληθείας την οδόν του Θεού διδάσκεις. Είναι συγκεχωρημένον να δώσωμεν δασμόν εις τον Καίσαρα, ή ουχι; να δώσωμεν ή να μη δώσωμεν; 15 Ο δε γνωρίσας την υπόκρισιν αυτών, είπε προς αυτούς· τι με πειράζετε; φέρετέ μοι δηνάριον διά να ίδω. 16 Και εκείνοι έφεραν. Και λέγει προς αυτούς· Τίνος είναι η εικών αύτη και η επιγραφή; οι δε είπον προς αυτόν· Του Καίσαρος. 17 Και αποκριθείς ο Ιησούς είπε προς αυτούς· Απόδοτε τα του Καίσαρος εις τον Καίσαρα και τα του Θεού εις τον Θεόν. Και εθαύμασαν δι' αυτόν. 18 Και έρχονται προς αυτόν Σαδδουκαίοι, οίτινες λέγουσιν ότι δεν είναι ανάστασις, και ηρώτησαν αυτόν, λέγοντες· 19 Διδάσκαλε, ο Μωϋσής μας έγγραψεν ότι εάν αποθάνη τινός ο αδελφός και αφήση γυναίκα και τέκνα δεν αφήση, να λάβη ο αδελφός αυτού την γυναίκα αυτού και να εξαναστήση σπέρμα εις τον αδελφόν αυτού. 20 Ήσαν λοιπόν επτά αδελφοί. Και ο πρώτος έλαβε γυναίκα, και αποθνήσκων δεν αφήκε σπέρμα· 21 και έλαβεν αυτήν ο δεύτερος και απέθανε, και ουδέ αυτός αφήκε σπέρμα· και ο τρίτος ωσαύτως. 22 Και έλαβον αυτήν οι επτά, και δεν αφήκαν σπέρμα. Τελευταία πάντων απέθανε και η γυνή. 23 Εν τη αναστάσει λοιπόν, όταν αναστηθώσι, τίνος αυτών θέλει είσθαι γυνή; διότι και οι επτά έλαβον αυτήν γυναίκα. 24 Και αποκριθείς ο Ιησούς, είπε προς αυτούς· Δεν πλανάσθε διά τούτο, μη γνωρίζοντες τας γραφάς μηδέ την δύναμιν του Θεού; 25 Διότι όταν αναστηθώσιν εκ νεκρών ούτε νυμφεύουσιν ούτε νυμφεύονται, αλλ' είναι ως άγγελοι οι εν τοις ουρανοίς. 26 Περί δε των νεκρών ότι ανίστανται, δεν ανεγνώσατε εν τη βίβλω του Μωϋσέως, πως είπε προς αυτόν ο Θεός επί της βάτου, λέγων, Εγώ είμαι ο Θεός του Αβραάμ και ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ; 27 Δεν είναι ο Θεός νεκρών, αλλά Θεός ζώντων· σεις λοιπόν πλανάσθε πολύ. 28 Και προσελθών εις των γραμματέων, όστις ήκουσεν αυτούς συζητούντας, γνωρίζων ότι καλώς απεκρίθη προς αυτούς, ηρώτησεν αυτόν· Ποία εντολή είναι πρώτη πασών; 29 Ο δε Ιησούς απεκρίθη προς αυτόν ότι πρώτη πασών των εντολών είναι· Άκουε Ισραήλ, Κύριος ο Θεός ημών είναι εις Κύριος· 30 και θέλεις αγαπά Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης της καρδιάς σου, και εξ όλης της ψυχής σου, και εξ όλης της διανοίας σου, και εξ όλης της δυνάμεώς σου· αύτη είναι η πρώτη εντολή. 31 Και δευτέρα ομοία, αύτη· Θέλεις αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν. Μεγαλητέρα τούτων άλλη εντολή δεν είναι. 32 Και είπε προς αυτόν ο γραμματεύς· Καλώς, Διδάσκαλε, αληθώς είπας ότι είναι εις Θεός, και δεν είναι άλλος εκτός αυτού· 33 και το να αγαπά τις αυτόν εξ όλης της καρδιάς και εξ όλης της συνέσεως και εξ όλης της ψυχής και εξ όλης της δυνάμεως, και το να αγαπά τον πλησίον ως εαυτόν, είναι πλειότερον πάντων των ολοκαυμάτων και των θυσιών. 34 Και ο Ιησούς, ιδών αυτόν ότι φρονίμως απεκρίθη, είπε προς αυτόν· Δεν είσαι μακράν από της βασιλείας του Θεού. Και ουδείς πλέον ετόλμα να ερωτήση αυτόν. 35 Και αποκριθείς ο Ιησούς, έλεγε διδάσκων εν τω ιερώ· Πως λέγουσιν οι γραμματείς ότι ο Χριστός είναι υιός του Δαβίδ; 36 Διότι αυτός ο Δαβίδ είπε διά του Πνεύματος του Αγίου· Είπεν ο Κύριος προς τον Κύριόν μου, Κάθου εκ δεξιών μου, εωσού θέσω τους εχθρούς σου υποπόδιον των ποδών σου. 37 Αυτός λοιπόν ο Δαβίδ λέγει αυτόν Κύριον· και πόθεν είναι υιός αυτού; Και ο πολυς όχλος ήκουεν αυτόν

ευχαρίστως. **38** Και έλεγε προς αυτούς εν τη διδαχή αυτού· Προσέχετε από των γραμματέων, οίτινες θέλουσι να περιπατώσιν εστολισμένοι και αγαπώσι τους ασπασμούς εν ταις αγοραίς **39** και πρωτοκαθεδρίας εν ταις συναγωγαίς και τους πρώτους τόπους εν τοις δείπνοις. **40** Οίτινες κατατρώγουσι τας οικίας των χηρών, και τούτο επί προφάσει ότι κάμνουσι μακράς προσευχάς· ούτοι θέλουσι λάβει μεγαλύτεραν καταδίκην. **41** Και καθήσας ο Ιησούς απέναντι του γαζοφυλακίου, θεώρει πως ο όχλος έβαλλε χαλκόν εις το γαζοφυλάκιον. Και πολλοί πλούσιοι έβαλλον πολλά· **42** και ελθούσα μία χήρα πτωχή έβαλε δύο λεπτά, τουτέστιν, ένα κοδράντην. **43** Και προσκαλέσας τους μαθητάς αυτού, λέγει προς αυτούς· Αληθώς σας λέγω ότι η χήρα αυτή η πτωχή έβαλε περισσότερο πάντων, όσοι έβαλον εις το γαζοφυλάκιον· **44** διότι πάντες εκ του περισσεύοντος εις αυτούς έβαλον· αυτή όμως εκ του υστερήματος αυτής έβαλε πάντα όσα είχεν, όλην την περιουσίαν αυτής.

13 Και ενώ εξήρχετο εκ του ιερού, λέγει προς αυτόν εις των μαθητών αυτού· Διδάσκαλε, ίδε οποίοι λίθοι και οποιαί οικοδομαί. **2** Και ο Ιησούς αποκριθείς είπε προς αυτόν· Βλέπεις ταύτας τας μεγάλας οικοδομάς; δεν θέλει αφεθή λίθος επί λίθον, όστις να μη κατακρημνισθή. **3** Και ενώ εκάθητο εις το όρος των Ελαιών κατέναντι του ιερού, ηρώτων αυτόν κατ' ιδίαν ο Πέτρος και Ιάκωβος και Ιωάννης και Ανδρέας. **4** Ειπέ προς ημάς πότε θέλουσι γείνει ταύτα, και τι το σημείον όταν ταύτα πάντα μέλλωσι να συντελεσθώσιν; **5** Ο δε Ιησούς αποκριθείς προς αυτούς, ήρχισε να λέγη· Βλέπετε μη σας πλανήση τις. **6** Διότι πολλοί θέλουσιν ελθεί εν τω ονόματί μου, λέγοντες ότι εγώ είμαι, και πολλούς θέλουσι πλανήσει. **7** Όταν δε ακούσητε πολέμους και φήμας πολέμων, μη ταράττεσθε· διότι πρέπει να γείνωσι ταύτα, αλλά δεν είναι έτι το τέλος. **8** Διότι θέλει εγερθή έθνος επί έθνος και βασιλεία επί βασιλείαν, και θέλουσι γείνει σεισμοί κατά τόπους και θέλουσι γείνει πείναι και ταραχαί. Ταύτα είναι αρχαί ωδίνων. **9** Σεις δε προσέχετε εις εαυτούς. Διότι θέλουσι

σας παραδώσει εις συνέδρια, και εις συναγωγάς θέλετε δαρθή, και ενώπιον ηγεμόνων και βασιλέων θέλετε σταθή ένεκεν εμού προς μαρτυρίαν εις αυτούς. **10** και πρέπει πρώτον να κηρυχθή το ευαγγέλιον εις πάντα τα έθνη. **11** Όταν δε σας φέρωσι διά να σας παραδώσωσι, μη προμεριμνάτε τι θέλετε λαλήσει, μηδέ μελετάτε, αλλ' ό, τι δοθή εις εσάς εν εκείνη τη ώρα, τούτο λαλείτε· διότι δεν είσθε σεις οι λαλούντες, αλλά το Πνεύμα το Άγιον. **12** Θέλει δε παραδώσει αδελφός αδελφόν εις θάνατον και πατήρ τέκνον, και θέλουσιν επαναστή τέκνα επί γονείς και θέλουσι θανατώσει αυτούς. **13** Και θέλετε είσθαι μισούμενοι υπό πάντων διά το όνομά μου· ο δε υπομείνας έως τέλους, ούτος θέλει σωθή. **14** Όταν δε ίδητε το βδέλυγμα της ερημώσεως, το λαληθέν υπό Δανιήλ του προφήτου, ιστάμενον όπου δεν πρέπει -ο αναγινώσκων ας εννοή- τότε οι εν τη Ιουδαία ας φεύγωσιν εις τα όρη **15** και ο επί του δώματος ας μη καταβή εις την οικίαν, μηδ' ας εισέλθη διά να λάβη τι εκ της οικίας αυτού, **16** και όστις είναι εις τον αγρόν, ας μη επιστρέψη εις τα οπίσω διά να λάβη το ιμάτιον αυτού. **17** Ουαί δε εις τας εγκυμονούσας και τας θηλαζούσας εν εκείναις ταις ημέραις. **18** Προσεύχεσθε δε διά να μη γείνη η φυγή υμών εν χειμώνι. **19** Διότι αι ημέραι εκείναι θέλουσιν είσθαι θλίψις τοιαύτη, οποία δεν έγεινεν απ' αρχής της κτίσεως, την οποίαν έκτισεν ο Θεός έως του νυν, ουδέ θέλει γείνει. **20** Και εάν ο Κύριος δεν ήθελε συντέμει τας ημέρας εκείνας, δεν ήθελε σωθή ουδεμία σάρξ· αλλά διά τους εκλεκτούς, τους οποίους εξέλεξε, συντέμε τας ημέρας. **21** Και τότε εάν τις είπη προς υμάς, Ιδού, εδώ είναι ο Χριστός, ή, Ιδού, εκεί, μη πιστεύσητε. **22** Διότι θέλουσιν εγερθή ψευδόχριστοι και ψευδοπροφήται και θέλουσι δείξει σημεία και τέρατα, διά να αποπλανώσιν, ει δυνατόν, και τους εκλεκτούς. **23** Σεις όμως προσέχετε· ιδού, σας προείπον πάντα. **24** Αλλ' εν εκείναις ταις ημέραις, μετά την θλίψιν εκείνην, ο ήλιος θέλει σκοτισθή και η σελίγη δεν θέλει δώσει το φέγγος αυτής **25** και οι αστέρες του ουρανού θέλουσι πίπτει και αι δυνάμεις αι εν τοις ουρανοίς θέλουσι σαλευθή. **26** Και τότε

θέλουσιν ιδεί τον Υιόν του ανθρώπου ερχόμενον εν νεφέλαις μετά δυνάμεως πολλής και δόξης. 27 Και τότε θέλει αποστείλει τους αγγέλους αυτού και συνάξει τους εκλεκτούς αυτού εκ των τεσσάρων ανέμων, απ' άκρου της γης έως άκρου του ουρανού. 28 Από δε της συκής μάθετε την παραβολήν. Όταν ο κλάδος αυτής γείνη ήδη απαλός και εκβλαστώνη τα φύλλα, εξεύρετε ότι πλησίον είναι το θέρος. 29 ούτω και σεις, όταν ιδίητε ταύτα γινόμενα, εξεύρετε ότι πλησίον είναι επί τας θύρας. 30 Αληθώς σας λέγω ότι δεν θέλει παρέλθει η γενεά αυτή, εωσού γείνωσι πάντα ταύτα. 31 Ο ουρανός και η γη θέλουσι παρέλθει, οι δε λόγοι μου δεν θέλουσι παρέλθει. 32 Περί δε της ημέρας εκείνης και της ώρας ουδείς γινώσκει, ουδέ οι άγγελοι οι εν ουρανών, ουδέ ο Υιός, ειμή ο Πατήρ. 33 Προσέχετε, αγρυπνείτε και προσεύχεσθε· διότι δεν εξεύρετε πότε είναι ο καιρός. 34 Επειδή τούτο θέλει είσθαι ως άνθρωπος αποδημών, όστις αφήκε την οικίαν αυτού και έδωκεν εις τους δούλους αυτού την εξουσίαν και εις έκαστον το έργον αυτού και εις τον θυρωρόν προσέταξε να αγρυπνή. 35 Αγρυπνείτε λοιπόν· διότι δεν εξεύρετε πότε έρχεται ο κύριος της οικίας, την εσπέραν ή το μεσονύκτιον ή όταν φωνάζη ο αλέκτωρ ή το πρωί· 36 μήποτε ελθών εξαίφνης, σας εύρη κοιμωμένους. 37 Και όσα λέγω προς εσάς προς πάντας λέγω· Αγρυπνείτε.

14 Μετά δε δύο ημέρας ήτο το πάσχα και τα άζυμα. Και εζήτουν οι αρχιερείς και οι γραμματείς πως να συλλάβωσιν αυτόν με δόλον και να θανατώσωσιν. 2 Έλεγον δε, Μη εν τη εορτή, μήποτε γείνη θόρυβος του λαού. 3 Και ενώ αυτός ήτο εν Βηθανία εν τη οικία Σίμωνος του λεπρού, και εκάθητο εις την τράπεζαν, ήλθε γυνή έχουσα αλάβαστρον μύρου νάρδου καθαράς πολυτίμου, και συντρίψασα το αλάβαστρον, έχυσε το μύρον επί της κεφαλής αυτού. 4 Ήσαν δε τινές αγανακτούντες καθ' εαυτούς και λέγοντες· Διά τι έγινεν η απώλεια αυτή του μύρου; 5 διότι ηδύνατο τούτο να πωληθή υπέρ τριακόσια δηνάρια και να δοθώσιν εις τους πτωχούς· και ωργίζοντο καθ' αυτής. 6 Αλλ' ο Ιησούς είπεν· Αφήσατε αυτήν· διά

τι ενοχλείτε αυτήν; καλόν έργον έπραξεν εις εμέ. 7 Διότι τους πτωχούς πάντοτε έχετε μεθ' εαυτών, και όταν θέλητε, δύνασθε να ευεργετήσητε αυτούς· εμέ όμως πάντοτε δεν έχετε. 8 ό, τι ηδύνατο αυτή έπραξε· προέλαβε να αλείψη με μύρον το σώμα μου διά τον ενταφιασμόν. 9 Αληθώς σας λέγω, Όταν αν κηρυχθή το ευαγγέλιον τούτο εις όλον τον κόσμον, και εκείνο το οποίον έπραξεν αυτή θέλει λαληθή εις μνημόσυνον αυτής. 10 Τότε ο Ιούδας ο Ισκαριώτης, εις των δώδεκα, υπήγχε προς τους αρχιερείς, διά να παραδώση αυτόν εις αυτούς. 11 Εκείνοι δε ακούσαντες εχάρησαν και υπεσχέθησαν να δώσωσιν εις αυτόν αργύρια· και εζήτη πως να παραδώση αυτόν εν ευκαιρία. 12 Και τη πρώτη ημέρα των άζύμων, ότε εθυσίαζον το πάσχα, λέγουσι προς αυτόν οι μαθηταί αυτού· Που θέλεις να υπάγωμεν και να ετοιμάσωμεν διά να φάγης το πάσχα; 13 Και αποστέλλει δύο των μαθητών αυτού και λέγει προς αυτούς· Υπάγετε εις την πόλιν, και θέλει σας απαντήσει άνθρωπος βαστάζων σταμνίον ύδατος· ακολουθήσατε αυτόν, 14 και όπου εισέλθη, είπατε προς τον οικοδεσπότην ότι ο Διδάσκαλος λέγει· Που είναι το κατάλυμα, όπου θέλω φάγει το πάσχα μετά των μαθητών μου; 15 Και αυτός θέλει σας δείξει ανώγειον μέγα εστρωμένον έτοιμον· εκεί ετοιμάσατε εις ημάς. 16 Και εζήληθον οι μαθηταί αυτού και ήλθον εις την πόλιν, και εύρον καθώς είπε προς αυτούς, και ητοιμάσαν το πάσχα. 17 Και ότε έγινεν εσπέρα, έρχεται μετά των δώδεκα· 18 και ενώ εκάθητο εις την τράπεζαν και έτρωγον, είπεν ο Ιησούς· Αληθώς σας λέγω ότι εις εξ υμών θέλει με παραδώσει, όστις τρώγει μετ' εμού. 19 Οι δε ήρχισαν να λυπώνται και να λέγωσι προς αυτόν εις έκαστος· Μήπως εγώ; και άλλος· Μήπως εγώ; 20 Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτούς· Εις εκ των δώδεκα, ο εμβάπτων μετ' εμού εις το πινάκιον την χείρα. 21 Ο μεν Υιός του ανθρώπου υπάγει, καθώς είναι γεγραμμένον περί αυτού· ουαί δε εις τον άνθρωπον εκείνον, διά του οποίου ο Υιός του ανθρώπου παραδίδεται· καλόν ήτο εις τον άνθρωπον εκείνον, αν δεν ήθελε γεννηθή. 22 Και ενώ έτρωγον, λαβών ο Ιησούς

άρτον ευλογήσας έκοψε και έδωκεν εις αυτούς και ειπε· λάβετε, φάγετε· τούτο είναι το σώμα μου. 23 Και λαβών το ποτήριον, ευχαρίστησε και έδωκεν εις αυτούς, και έπιον εξ αυτού πάντες. 24 Και ειπε προς αυτούς· Τούτο είναι το αίμα μου το της καινής διαθήκης, το περί πολλών εκχυνόμενον. 25 Αληθώς σας λέγω ότι δεν θέλω πείν πλέον εκ του γεννήματος της αμπέλου έως της ημέρας εκείνης, όταν πίνω αυτό νέον εν τη βασιλεία του Θεού. 26 Και αφού ύμνησαν, εξήλθον εις το όρος των ελαιών, 27 Και λέγει προς αυτούς ο Ιησούς ότι πάντες θέλετε σκανδαλισθή εν εμοί την νύκτα ταύτην· διότι είναι γεγραμμένον, Θέλω πατάξει τον ποιμένα και θέλουσι διασκορπισθή τα πρόβατα· 28 αφού όμως αναστηθώ, θέλω υπάγει πρότερον υμών εις την Γαλιλαίαν. 29 Ο δε Πέτρος ειπε προς αυτόν· Και εάν πάντες σκανδαλισθώσιν, εγώ όμως ουχί. 30 Και λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Αληθώς σοι λέγω ότι σήμερον την νύκτα ταύτην, πριν ο αλέκτωρ φωνάξη δις, τρίς θέλεις με απαρνηθή. 31 Ο δε έτι μάλλον έλεγεν· Εάν γείνη χρεία να συναποθάνω μετά σου, δεν θέλω σε απαρνηθή. Ωσαύτως δε και πάντες έλεγον. 32 Και έρχονται εις χωρίον ονομαζόμενον Γεθσημανή, και λέγει προς τους μαθητάς αυτού· Καθήσατε εδώ, εωσού προσευχηθώ· 33 και παραλαμβάνει τον Πέτρον και τον Ιάκωβον και Ιωάννην μεθ' εαυτού, και ήρχισε να εκθαμβήται και να αδημονή. 34 Και λέγει προς αυτούς· Περίλυπος είναι η ψυχή μου έως θανάτου· μείνατε εδώ και αγρυπνείτε. 35 Και προχωρήσας ολίγον, έπεσεν επί της γης και προσήχητο να παρέλθη αν ήναι δυνατόν απ' αυτού η ώρα εκείνη, 36 και έλεγεν· Αββά ο Πατήρ, πάντα είναι δυνατά εις σε· απομάκρυνον απ' εμού το ποτήριον τούτο. Ουχί όμως ό, τι θέλω εγώ, αλλ' ό, τι συ. 37 Και έρχεται και ευρίσκει αυτούς κοιμωμένους και λέγει προς τον Πέτρον· Σίμων, κοιμάσαι; δεν ηδυνήθης μίαν ώρα να αγρυπνήσης; 38 αγρυπνείτε και προσέχεσθε, διά να μη εισέλθητε εις πειρασμόν· το μεν πνεύμα πρόθυμον, η δε σαρξ ασθενής. 39 Και πάλιν υπήγε και προσηυχήθη, ειπών τον αυτόν λόγον. 40 Και επιστρέψας εύρεν αυτούς πάλιν κοιμωμένους· διότι οι οφθαλμοί αυτών ήσαν βεβαρημένοι και δεν ήξευρον τι να αποκριθώσι προς αυτόν. 41 Και έρχεται την τρίτην φοράν και λέγει προς αυτούς· Κοιμάσθε το λοιπόν και αναπαύεσθε. Αρκεί· ήλθεν η ώρα· ιδού, παραδίδεται ο Υιός του άνθρωπου εις τας χείρας των αμαρτωλών. 42 Εγέρθητε, υπάγωμεν· ιδού, ο παραδίδων με επλησίασε. 43 Και ευθύς, ενώ ελάλει έτι, έρχεται ο Ιούδας, εις εκ των δώδεκα, και μετ' αυτού όχλος πολός μετά μαχαιρών και ξύλων, παρά των αρχιερέων και των γραμματέων και των πρεσβυτέρων. 44 Ο δε παραδίδων αυτόν είχε δώσει εις αυτούς σημείον, λέγων· Όντινα φιλήσω, αυτός είναι πιάσατε αυτόν και φέρετε ασφαλώς. 45 Και ότε ήλθεν, ευθύς πλησιάσας εις αυτόν λέγει Ραββί, Ραββί, και κατεφίλησεν αυτόν. 46 Και εκείνοι επέβαλον επ' αυτόν τας χείρας αυτών και επίασαν αυτόν. 47 Εις δε τις των παρεστώτων σύρας την μάχαιραν, εκτύπησε τον δούλον του αρχιερέως και απέκοψε το ωτίον αυτού. 48 Και αποκριθείς ο Ιησούς ειπε προς αυτούς· Ως επί ληστήν εξήλθετε μετά μαχαιρών και ξύλων να με συλλάβητε; 49 καθ' ημέραν ήμην πλησίον υμών εν τω ιερώ διδάσκων, και δεν με επίασατε, πλην τούτο έγεινε διά να πληρωθώσιν αι γραφαί. 50 Και αφήσαντες αυτόν πάντες έφυγον. 51 Και εις τις νεανίσκος ηκολούθει αυτόν, περιτετυλιγμένος σινδόνα εις το γυμνόν σώμα αυτού· και πιάνουσιν αυτόν οι νεανίσκοι. 52 Ο δε αφήσας την σινδόνα, έφυγεν απ' αυτών γυμνός. 53 Και έφεραν τον Ιησούν προς τον αρχιερέα· και συνέρχονται προς αυτόν πάντες οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι και οι γραμματείς. 54 Και ο Πέτρος από μακρόθεν ηκολούθησεν αυτόν έως ένδον της αυλής του αρχιερέως, και συνεκάθητο μετά των υπηρετών και εθερμαίνετο εις το πυρ. 55 Οι δε αρχιερείς και όλον το συνέδριον εζήτουν κατά του Ιησού μαρτυρίαν, διά να θανατώσωσιν αυτόν, και δεν εύρισκον. 56 Διότι πολλοί εψευδομαρτύρουν κατ' αυτού, αλλ' αι μαρτυριαί δεν ήσαν σύμφωνοι. 57 Και τινές σηκωθέντες εψευδομαρτύρουν κατ' αυτού, λέγοντες 58 ότι Ημείς ηκούσαμεν αυτόν λέγοντα, ότι Εγώ θέλω χαλάσει τον ναόν τούτον

τον χειροποίητον και διά τριών ημερών άλλον χειροποίητον θέλω οικοδομήσει. **59** Πλην ουδέ ούτως ήτο σύμφωνος μαρτυρία αυτών. **60** Και σηκωθείς ο αρχιερεύς εις το μέσον, ηρώτησε τον Ιησούν, λέγων· Δεν αποκρίνεσαι ουδέν; τι μαρτυρούσιν ούτοι κατά σου; **61** Ο δε εσιώπα και δεν απεκρίθη ουδέν. Πάλιν ο αρχιερεύς ηρώτα αυτόν, λέγων προς αυτόν· Συ είσαι ο Χριστός ο Υιός του Ευλογητού; **62** Ο δε Ιησούς είπεν· Εγώ είμαι· και θέλετε ιδεί τον Υιόν του ανθρώπου καθήμενον εκ δεξιών της δυνάμεως και ερχόμενον μετά των νεφελών του ουρανού. **63** Τότε ο αρχιερεύς, διασχίσας τα ιμάτια αυτού, λέγει· Τι χρεϊαν έχομεν πλέον μαρτύρων; **64** ηκούσατε την βλασφημίαν· τι σας φαίνεται; Οι δε πάντες κατέκριναν αυτόν ότι είναι ένοχος θανάτου. **65** Και ήρχισάν τινές να εμπτύωσιν εις αυτόν και να περικαλύπτωσι το πρόσωπον αυτού και να γρονθίζωσιν αυτόν και να λέγωσι προς αυτόν· Προφήτευσον· και οι υπηρέται έτυπτον αυτόν με ραπίσματα. **66** Και ενώ ήτο ο Πέτρος εν τη αυλή κάτω, έρχεται μία των θεραπεινίδων του αρχιερέως, **67** και ότε είδε τον Πέτρον θερμαινόμενον, εμβλέψασα εις αυτόν, λέγει· Και συ έσο μετά του Ναζαρηνού Ιησού. **68** Ο δε ηρνήθη, λέγων· Δεν εξεύρω ουδέ καταλαμβάνω τι συ λέγεις. Και εξήλθεν έξω εις το προαύλιον, και ο αλέκτωρ εφώναζε. **69** Και η θεράπεινα ιδούσα αυτόν πάλιν, ήρχισε να λέγη προς τους παρεστώτας ότι ούτος εξ αυτών είναι. **70** Ο δε πάλιν ηρνεϊτο. Και μετ' ολίγον πάλιν οι παρεστώτες έλεγον προς τον Πέτρον· Αληθώς εξ αυτών είσαι· διότι Γαλιλαίος είσαι και η λαλιά σου ομοιάζει. **71** Εκείνος δε ήρχισε να αναθεματίζει και να ομνήη ότι δεν εξεύρω τον άνθρωπον τούτον, τον οποίον λέγετε. **72** Και ο αλέκτωρ εφώναζεν εκ δευτέρου. Και ενεθυμήθη ο Πέτρος τον λόγον, τον οποίον είπε προς αυτόν ο Ιησούς, ότι Πριν ο αλέκτωρ φωνάξη δις, θέλεις με αρνηθή τρίς. Και ήρχισε να κλαίη πικρώς.

15 Και ευθύς το πρωί συνεβουλεύθησαν οι αρχιερείς μετά των πρεσβυτέρων και γραμματέων και όλον το συνέδριον, και δέσαντες τον Ιησούν έφεραν και παρέδωκαν εις

τον Πιλάτον. **2** Και ηρώτησεν αυτόν ο Πιλάτος· Συ είσαι ο βασιλεύς των Ιουδαίων; Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτόν· Συ λέγεις. **3** Και κατηγορούν αυτόν οι αρχιερείς πολλά. **4** Ο δε Πιλάτος πάλιν ηρώτησεν αυτόν, λέγων· Δεν αποκρίνεσαι ουδέν; ιδε πόσα σου καταμαρτυρούσιν. **5** Ο δε Ιησούς έτι δεν απεκρίθη ουδέν, ώστε ο Πιλάτος εθαύμαζε. **6** Κατά δε την εορτήν απέλυεν εις αυτούς ένα δέσμιον, όντινα εξήτουν· **7** ήτο δε ο λεγόμενος Βαραββάς δεδεμένος μετά των συνωμοτών, οίτινες εν τη στάσει έπραξαν φόνον. **8** Και αναβοήσας ο όχλος, ήρχισε να ζητή να κάμη καθώς πάντοτε έκαμινεν εις αυτούς. **9** Ο δε Πιλάτος απεκρίθη προς αυτούς, λέγων· Θέλετε να σας απολύσω τον βασιλέα των Ιουδαίων; **10** Επειδή ήξευρεν ότι διά φθόνον παρέδωκαν αυτόν οι αρχιερείς. **11** Οι αρχιερείς όμως διήγειραν τον όχλον να ζητήσωσι να απολύση εις αυτούς μάλλον τον Βαραββάν. **12** Και ο Πιλάτος αποκριθείς πάλιν, είπε προς αυτούς· Τι λοιπόν θέλετε να κάμω τούτον, τον οποίον λέγετε βασιλέα των Ιουδαίων; **13** Οι δε πάλιν έκραξαν· Σταύρωσον αυτόν. **14** Ο δε Πιλάτος έλεγε προς αυτούς· Και τι κακόν έπραξεν; οι δε περισσότερον έκραξαν· Σταύρωσον αυτόν. **15** Ο Πιλάτος λοιπόν, θέλων να κάμη εις τον όχλον το αρεστόν, απέλυσεν εις αυτούς τον Βαραββάν και παρέδωκε τον Ιησούν, αφού εμαστήγωσεν αυτόν, διά να σταυρωθή. **16** Οι δε στρατιώται έφεραν αυτόν ένδον της αυλής, το οποίον είναι το πραιτώριον, και συγκαλούσιν όλον το τάγμα των στρατιωτών· **17** και ενδύουσιν αυτόν πορφύραν και πλέξαντες ακάνθινον στέφανον, βάλλουσι περί την κεφαλήν αυτού, **18** και ήρχισαν να χαιρετώσιν αυτόν, λέγοντες· Χαίρε, βασιλεϋ των Ιουδαίων· **19** και έτυπτον την κεφαλήν αυτού με κάλαμον και ενέπτουν εις αυτόν, και γονυπετούντες προσεκύνουν αυτόν. **20** Και αφού ενέπαιξαν αυτόν, εξέδυσαν αυτόν την πορφύραν και ενέδυσαν αυτόν τα ιμάτια αυτού και έφεραν αυτόν έξω, διά να σταυρώσωσιν αυτόν. **21** Και αγγαρεύουσι τινά Σίμωνα Κυρηναίον διαβαίνοντα, ενώ ήρχετο από του αγρού, τον πατέρα του Αλεξάνδρου και Ρούφου, διά να σηκώση τον σταυρόν αυτού. **22**

Και φέρουσιν αυτόν εις τον τόπον Γολγοθά, το οποίον μεθερμηνευόμενον είναι, Κρανίου τόπος. 23 Και έδιδον εις αυτόν να πίνη οίνον μεμιγμένον με σμύρναν· αλλ' εκείνος δεν έλαβε. 24 Και αφού εσταύρωσαν αυτόν, διεμερίζοντο τα ιμάτια αυτού, βάλλοντες κλήρον επ' αυτά τι έκάστος να λάβη. 25 Ήτο δε ώρα τρίτη και εσταύρωσαν αυτόν. 26 Και η επιγραφή της κατηγορίας αυτού ήτο επιγεγραμμένη, Ο βασιλεύς των Ιουδαίων. 27 Και μετ' αυτού σταυρόνουσι δύο ληστές, ένα εκ δεξιών και ένα εξ αριστερών αυτού. 28 Και επληρώθη η γραφή η λέγουσα· Και μετά ανόμων ελογίσθη. 29 Και οι διαβαίνοντες εβλασφήμουν αυτόν, κινούντες τας κεφαλάς αυτών και λέγοντες· Ουά, ο χαλών τον ναόν και διά τριών ημερών οικοδομών, 30 σώσον σεαυτόν και κατάβα από του σταυρού. 31 Ομοίως δε και οι αρχιερείς, εμπαιζοντες προς αλλήλους μετά των γραμματέων, έλεγον· Άλλους έσωσεν, εαυτόν δεν δύναται να σώση. 32 Ο Χριστός ο βασιλεύς του Ισραήλ ας καταβή τώρα από του σταυρού, διά να ιδωμεν και πιστευσωμεν. Και οι συνεσταυρωμένοι μετ' αυτού ωνείδιζον αυτόν. 33 Ότε δε ήλθεν η έκτη ώρα, σκότος έγεινεν εφ' όλην την γην έως ώρας εννάτης· 34 και την ώραν την εννάτην εβόησεν ο Ιησούς μετά φωνής μεγάλης, λέγων· Ελωϊ, Ελωϊ, λαμά σαβαθανί; το οποίον μεθερμηνευόμενον είναι, Θεέ μου, Θεέ μου, διά τι με εγκατέλιπες; 35 Και τινές των παρεστώτων ακούσαντες, έλεγον· Ιδού, τον Ηλίαν φωνάζει. 36 Δραμών δε εις και γεμίσας σπόγγον από όζους και περιθέσας αυτόν εις κάλαμον, επότιζεν αυτόν, λέγων· Αφήσατε, ας ιδωμεν αν έρχηται ο Ηλίας να καταβιβάση αυτόν. 37 Ο δε Ιησούς, εκβαλών φωνήν μεγάλην, εξέπνευσε. 38 Και το καταπέτασμα του ναού εσχίσθη εις δύο από άνωθεν έως κάτω. 39 Ιδών δε ο εκατόνταρχος ο παριστάμενος απέναντι αυτού ότι ούτω κράζας εξέπνευσεν, είπεν· Αληθώς ο άνθρωπος ούτος ήτο Υιός Θεού. 40 Ήσαν δε και γυναίκες από μακρόθεν θεωρούσαι, μεταξύ των οποίων ήτο και Μαρία η Μαγδαληνή και Μαρία η μήτηρ του Ιακώβου του μικρού και του Ιωσή, και η Σαλώμη, 41 αίτινες και

υπηρέτουν αυτόν, και άλλαι πολλαί, αίτινες συνανέβησαν μετ' αυτού εις Ιεροσόλυμα. 42 Και ότε έγεινεν ήδη εσπέρα, διότι ήτο παρασκευή, τουτέστι προσάββατον, 43 ήλθεν Ιωσήφ ο από Αριμαθαίας, έντιμος βουλευτής, όστις και αυτός περιέμενε την βασιλείαν του Θεού, και τολμήσας εισήλθε προς τον Πιλάτον και εξήτησε το σώμα του Ιησού. 44 Ο δε Πιλάτος εθαύμασεν αν ήδη απέθανε· και προσκαλέσας τον εκατόνταρχον, ηρώτησεν αυτόν αν προ πολλού απέθανε· 45 και μαθών παρά του εκατοντάρχου, εχάρισε το σώμα εις τον Ιωσήφ. 46 Και ούτος, αγοράσας σινδόνα και καταβιβάσας αυτόν, ετύλιξε με την σινδόνα και έθεσεν αυτόν εν μνημείω, το οποίον ήτο λελατομημένον εκ πέτρας, και προσεκύλισε λίθον επί την θύραν του μνημείου. 47 Η δε Μαρία η Μαγδαληνή και Μαρία η μήτηρ του Ιωσή έβλεπον που τίθεται.

16 Και αφού επέρασε το σάββατον, Μαρία η Μαγδαληνή και Μαρία η μήτηρ του Ιακώβου και η Σαλώμη ηγόρασαν αρώματα, διά να έλθωσι και αλειψωσιν αυτόν. 2 Και πολλά πρωϊ της πρώτης ημέρας της εβδομάδος έρχονται εις το μνημείον, ότε ανέτειλεν ο ήλιος. 3 Και έλεγον προς εαυτάς· Τις θέλει αποκυλίσει εις ημάς τον λίθον εκ της θύρας του μνημείου; 4 Και αναβλέψασαι θεωρούσιν ότι ο λίθος ήτο αποκεκλισμένος· διότι ήτο μέγας σφόδρα. 5 Και εισελθούσαι εις το μνημείον είδον νεανίσκον καθημένον εις τα δεξιά, ενδεδυμένον στολήν λευκήν, και ετρόμαξαν. 6 Ο δε λέγει προς αυτάς· Μη τρομάζετε· Ιησούν ζητείτε τον Ναζαρηνόν τον εσταυρωμένον· ανέστη, δεν είναι εδώ· ιδού ο τόπος, όπου έθεσαν αυτόν. 7 Αλλ' υπάγετε, είπατε προς τους μαθητάς αυτού και προς τον Πέτρον ότι υπάγει πρότερον υμών εις την Γαλιλαίαν· εκεί θέλετε ιδεί αυτόν, καθώς είπε προς εσάς. 8 Και εξελθούσαι ταχέως, έφυγον από του μνημείου· είχε δε αυτάς τρόμος και έκστασις, και δεν είπον ουδέν προς ουδένα· διότι εφοβούντο. 9 (note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.) Αφού δε ανέστη το πρωϊ της πρώτης της εβδομάδος, εφάνη πρώτον εις την Μαρίαν την Μαγδαληνήν, εξ ης είχαν εκβάλει επτά δαιμόνια. 10 Εκείνη υπήγε

και απήγγειλε προς εκείνους, οτινες είχαν σταθή μετ' αυτού, ενώ επένθουν και έκλαιον. **11** Και εκείνοι, ακούσαντες ότι ζη και εθεάθη υπ' αυτής, δεν είστευσαν. **12** Μετά δε ταύτα εμφανερώθη εν άλλη μορφή εις δύο εξ αυτών, ενώ περιεπάτουν και επορεύοντο εις τον αγρόν. **13** Και εκείνοι υπήγαν και απήγγειλαν προς τους λοιπούς· αλλ' ουδέ εις εκείνους είστευσαν. **14** Ύστερον εφάνη εις τους ένδεκα, ενώ εκάθηντο εις την τράπεζαν, και ωνείδισε την απιστίαν αυτών και σκληροκαρδίαν, διότι δεν είστευσαν εις τους ιδόντας αυτόν αναστάντα. **15** Και είπε προς αυτούς· Υπάγετε εις όλον τον κόσμον και κηρύξατε το ευαγγέλιον εις όλην την κτίσιν. **16** Όστις πιστεύση και βαπτισθή θέλει σωθή, όστις όμως απιστήση θέλει κατακριθή. **17** Σημεία δε εις τους πιστεύσαντας θέλουσι παρακολουθεί ταύτα, Εν τω ονόματί μου θέλουσιν εκβάλλει δαιμόνια· θέλουσι λαλεί νέας γλώσσας· **18** όφεις θέλουσι πιάνει· και εάν θανάσιμόν τι πίωσι, δεν θέλει βλάψει αυτούς· επί αρρώστους θέλουσιν επιθέσει τας χείρας, και θέλουσιν ιατρεύεσθαι. **19** Ο μεν λοιπόν Κύριος, αφού ελάλησεν προς αυτούς, ανελήφθη εις τον ουρανόν και εκάθισεν εκ δεξιών του Θεού. **20** Εκείνοι δε εξελθόντες εκήρυξαν πανταχού, συνεργούντος του Κυρίου και βεβαιούντος το κήρυγμα διά των επακολουθούντων θαυμάτων. Αμήν.

Κατα Λουκαν

1 Επειδή πολλοί επεχείρησαν να συντάξωσι διήγησιν περί των μετά πληροφορίας βεβαιωμένων εις ημάς πραγμάτων, **2** καθώς παρέδωσαν εις ημάς οι απ' αρχής γενόμενοι αυτόπται και υπηρέται του λόγου, **3** εφάνη και εις εμέ εύλογον, όστις διηρεύνησα πάντα εξ αρχής ακριβώς, να σοι γράψω κατά σειράν περί τούτων, κράτιστε Θεόφιλε, **4** διά να γνωρίσης την βεβαιότητα των πραγμάτων, περί των οποίων κατηχήθης. **5** Υπήρξεν επί των ημερών Ηρώδου, του βασιλέως της Ιουδαίας, ιερέυς τις το όνομα Ζαχαρίας εκ της εφημερίας Αβιά, και η γυνή αυτού ήτο εκ των θυγατέρων του Ααρών, και το όνομα αυτής Ελισάβετ. **6** Ήσαν δε αμφοτέροι δίκαιοι ενώπιον του Θεού, περιπατούντες εν πάσαις ταις εντολαίς και τοις δικαιώμασι του Κυρίου άμειπτοι. **7** Και δεν είχαν τέκνον, καθότι η Ελισάβετ ήτο στείρα, και αμφοτέροι ήσαν προβεβηκότες εις την ηλικίαν αυτών. **8** Ενώ δε ιεράτευεν αυτός εν τη τάξει της εφημερίας αυτού ενώπιον του Θεού, **9** κατά το έθος της ιερατείας έπεσεν εις αυτόν ο κλήρος να θυμιάση εισελθών εις τον ναόν του Κυρίου. **10** και παν το πλήθος του λαού προσούχето έξω εν τη ώρα του θυμιάματος. **11** Εφάνη δε εις αυτόν άγγελος Κυρίου, ιστάμενος εκ δεξιών του θυσιαστηρίου του θυμιάματος. **12** και ο Ζαχαρίας ιδών εταράχθη, και φόβος επέπεσεν επ' αυτόν. **13** Είπε δε προς αυτόν ο άγγελος Μη φοβού, Ζαχαρία· διότι εισηκούσθη η δέησίς σου, και η γυνή σου Ελισάβετ θέλει γεννήσει υιόν εις σε, και θέλεις καλέσει το όνομα αυτού Ιωάννην. **14** και θέλει είσθαι εις σε χαρά και αγαλλίασις, και πολλοί θέλουσι χαρή διά την γέννησιν αυτού. **15** Διότι θέλει είσθαι μέγας ενώπιον του Κυρίου, και οίνον και σίκερα δεν θέλει πίνει, και θέλει πληρωθή Πνεύματος Αγίου έτι εκ κοιλίας της μητρός αυτού, **16** και πολλούς των υιών Ισραήλ θέλει επιστρέψει εις Κύριον τον Θεόν αυτών. **17** Και αυτός θέλει ελθεί προ προσώπου αυτού εν πνεύματι και δυνάμει Ηλίου, διά να επιστρέψη τας καρδιάς των πατέρων εις τα τέκνα και τους απειθείς εις

την φρόνησιν των δικαίων, διά να ετοιμάση εις τον Κύριον λαόν προδιατεθειμένον. **18** Και είπεν ο Ζαχαρίας προς τον άγγελον· Πως θέλω γνωρίσει τούτο; διότι εγώ είμαι γέρων, και η γυνή μου προβεβηκυία εις την ηλικίαν αυτής. **19** Και αποκριθείς ο άγγελος, είπε προς αυτόν· Εγώ είμαι Γαβριήλ ο παριστάμενος ενώπιον του Θεού, και απεστάλην διά να λαλήσω προς σε και να σε ευαγγελίσω ταύτα. **20** Και ιδού, θέλεις είσθαι σιωπών και μη δυνάμενος να λαλήσης έως της ημέρας, καθ' ην θέλουσι γείνει ταύτα, διότι δεν είπιστευσας εις τους λόγους μου, οίτινες θέλουσιν εκπληρωθή εις τον καιρόν αυτών. **21** Και ο λαός περιέμενε τον Ζαχαριαν, και εθαύμαζον ότι εβράδυνεν εν τω ναώ. **22** Ότε δε εξήλθε, δεν ηδύνατο να λαλήση προς αυτούς· και ενόησαν ότι οπτασίαν είδεν εν τω ναώ· και αυτός έκαμνεν εις αυτούς νεύματα και διέμενε κωφός. **23** Και αφού ετελείωσαν αι ημέραι της λειτουργίας αυτού, απήλθεν εις τον οίκον αυτού. **24** Μετά δε ταύτας τας ημέρας συνέλαβεν Ελισάβετ η γυνή αυτού, και έκρυπτεν εαυτήν πέντε μήνας, λέγουσα **25** ότι ούτως έκαμεν εις εμέ ο Κύριος εν ταις ημέραις, καθ' ας επέβλεψε να αφαιρέση το όνειδός μου μεταξύ των ανθρώπων. **26** Εν δε τω μηνί τω έκτω απεστάλη ο άγγελος Γαβριήλ υπό του Θεού εις πόλιν της Γαλιλαίας ονομαζομένην Ναζαρέτ, **27** προς παρθένον ηρραβωνισμένην με άνδρα ονομαζόμενον Ιωσήφ, εξ οίκου Δαβίδ, και το όνομα της παρθένου Μαριάμ. **28** Και εισελθών ο άγγελος προς αυτήν, είπε· Χαίρε, κεχαριτωμένη· ο Κύριος μετά σου· ευλογημένη συ εν γυναιξίν. **29** Εκείνη δε ιδούσα διαεταράχθη διά τον λόγον αυτού, και διελογίζετο οποίος τάχα ήτο ο ασπασμός ούτος. **30** Και είπεν ο άγγελος προς αυτήν· Μη φοβού, Μαριάμ· διότι εύρες χάριν παρά τω Θεώ. **31** Και ιδού, θέλεις συλλάβει εν γαστρί και θέλεις γεννήσει υιόν και θέλεις καλέσει το όνομα αυτού Ιησούν. **32** Ούτος θέλει είσθαι μέγας και Υιός Υψίστου θέλει ονομασθή, και θέλει δώσει εις αυτόν Κύριος ο Θεός τον θρόνον Δαβίδ του πατρός αυτού, **33** και θέλει βασιλεύσει επί τον οίκον του Ιακώβ εις τους αιώνας, και της βασιλείας αυτού δεν

θέλει εἶσθαι τέλος. (αἰθῆ g165) 34 Εἶπε δε ἡ Μαριάμ ενθυμηθεὶς τὸ ἔλεος αὐτοῦ, 55 Καθὼς ἐλάλησε πρὸς τὸν ἄγγελον. Πῶς θέλει εἶσθαι τούτο, πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, πρὸς τὸν Ἀβραάμ καὶ ἐπειδὴ ἄνδρα δὲν γνωρίζω; 35 Καὶ ἀποκριθεὶς οὗτος πρὸς τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα. (αἰθῆ g165) 56 Ἐμεινε δε ἡ Μαριάμ μετ' αὐτῆς ὡς τρεῖς μῆνας καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. 57 Εἰς δε τὴν Ἐλισάβετ συνεπληρώθη ὁ καιρὸς τοῦ να γεννήσῃ, καὶ ἐγέννησεν υἱόν. 58 Καὶ ἤκουσαν οἱ γείτονες καὶ οἱ συγγενεὶς αὐτῆς ὅτι ἐμεγάλυνεν ὁ Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ πρὸς αὐτήν, καὶ συνέχαιρον αὐτήν. 59 Καὶ ἐν τῇ ὀγδῷ ἡμέρᾳ, ἦλθον διὰ να περιτέμῃσι τὸ παιδίον, καὶ ὠνόμαζον αὐτὸ κατὰ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ζαχαρίαν. 60 Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ, εἶπεν· Οὐχί, ἀλλ' Ἰωάννης θέλει ὀνομασθῆ. 61 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν ὅτι οὐδεὶς ὑπάρχει ἐν τῇ συγγενείᾳ σου, ὅστις καλεῖται μετὰ τὸ ὄνομα τοῦτο. 62 Ἡρώτων δε διὰ νευμάτων τὸν πατέρα αὐτοῦ τί ὄνομα ἤθελε να δοθῆ εἰς αὐτό. 63 Καὶ ζητήσας πινακίδιον ἔγραψε, λέγων· Ἰωάννης εἶναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ εθαύμασαν πάντες. 64 Ἡνοίχθη δε τὸ στόμα αὐτοῦ πάραυτα καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν Θεόν. 65 Καὶ ἐπεσε φόβος ἐπὶ πάντας τοὺς γείτονας αὐτῶν, καὶ καθ' ὅλην τὴν ὀρεινὴν τῆς Ἰουδαίας διελαλοῦντο πάντα τὰ πράγματα ταῦτα, 66 καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἔβαλον αὐτὰ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες· Τί ἄρα θέλει εἶσθαι τὸ παιδίον τοῦτο; καὶ χεὶρ Κυρίου ἦτο μετ' αὐτοῦ. 67 Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου καὶ προεφῆτευσεν, λέγων· 68 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, διότι ἐπεσκέφθη καὶ ἔκαμε λύτρωσιν εἰς τὸν λαόν αὐτοῦ, 69 καὶ ἀνήγειρεν εἰς ἡμᾶς κέρας σωτηρίας ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ δούλου αὐτοῦ, 70 καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ, (αἰθῆ g165) 71 σωτηρίαν ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ ἐκ τῆς χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς, 72 διὰ να ἐκπληρώσῃ τὸ ἔλεος αὐτοῦ πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν καὶ να ἐνθυμηθῆ τὴν ἁγίαν διαθήκην αὐτοῦ, 73 τὸν ὄρκον, τὸν ὁποῖον ὤμοσε πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν, ὅτι θέλει δώσει εἰς ἡμᾶς 74 να ἐλευθερωθῶμεν ἐκ τῆς χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ να λατρεύωμεν αὐτὸν ἀφόβως 75 ἐν οἰσότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας

τας ημέρας της ζωής ημών. **76** Και συ, παιδίον, προφήτης του Υψίστου θέλεις ονομασθή. Διότι θέλεις προπορευθή προ προσώπου του Κυρίου εις το να ετοιμάσης τας οδούς αυτού, **77** εις το να δώσης γνώσιν σωτηρίας εις τον λαόν αυτού διά της αφέσεως των αμαρτιών αυτών **78** διά σπλάγχνα ελέους του Θεού ημών με τα οποία επεσκέφθη ημάς ανατολή εξ ύψους, **79** διά να φωτίση τους καθημένους εν σκότει και σκιά θανάτου, ώστε να κατευθύνη τους πόδας ημών εις οδόν ειρήνης. **80** Το δε παιδίον ηύξανε και εδυναμούτο κατά το πνεύμα, και ήτο εν ταις ερήμοις έως της ημέρας καθ' ην έμελλε να αναδειχθή προς τον Ισραήλ.

2 Εν εκείναις δε ταις ημέραις εξήλθε διάταγμα παρά του Καίσαρος Αυγούστου να απογραφή πάσα η οικουμένη. **2** Αύτη η απογραφή έγινε πρώτη, ότε ηγεμόνευε της Συρίας ο Κυρήνιος. **3** Και ήρχοντο πάντες να απογράφωνται, έκαστος εις την εαυτού πόλιν. **4** Ανέβη δε και Ιωσήφ από της Γαλιλαίας εκ της πόλεως Ναζαρέτ εις την Ιουδαίαν εις την πόλιν του Δαβίδ, ήτις καλείται Βηθλεέμ, επειδή αυτός ήτο εκ του οίκου και της πατριάς του Δαβίδ, **5** διά να απογραφή μετά της Μαριάμ της ηραβωνισμένης με αυτόν εις γυναίκα, ήτις ήτο έγκυος. **6** Και ενώ ήσαν εκεί, επληρώθησαν αι ημέραι του να γεννήση. **7** και εγέννησε τον υιόν αυτής τον πρωτότοκον, και εσπαργάνωσεν αυτόν και κατέκλινεν αυτόν εν τη φάτνη, διότι δεν ήτο τόπος δι' αυτούς εν τω καταλύματι. **8** Και ποιμένες ήσαν κατά το αυτό μέρος διανυκτερεύοντες εν τοις αγροίς και φυλάττοντες φυλακάς της νυκτός επί το ποίμνιον αυτών. **9** Και ιδού, άγγελος Κυρίου εξαίφνης εφάνη εις αυτούς, και δόξα Κυρίου έλαμψε περι αυτούς, και εφοβήθησαν φόβον μέγαν. **10** Και είπε προς αυτούς ο άγγελος Μη φοβείσθε· διότι ιδού, ευαγγελίζομαι εις εσάς χαράν μεγάλην, ήτις θέλει είσθαι εις πάντα τον λαόν, **11** διότι σήμερον εγεννήθη εις εσάς εν πόλει Δαβίδ σωτήρ, όστις είναι Χριστός Κύριος. **12** Και τούτο θέλει είσθαι το σημείον εις εσάς· θέλετε ευρεί βρέφος εσπαργανωμένον, κείμενον εν τη φάτνη. **13** Και εξαίφνης μετά του αγγέλου εφάνη πλήθος στρατιάς ουρανού υμνούντων

τον Θεόν και λεγόντων· **14** Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία. **15** Και καθώς οι άγγελοι ανεχώρησαν απ' αυτών εις τον ουρανό, οι άνθρωποι οι ποιμένες είπον προς αλλήλους. Ας υπάγωμεν λοιπόν έως Βηθλεέμ και ας ίδωμεν το πράγμα τούτο το γεγονός, το οποίον ο Κύριος εφανέρωσεν εις ημάς. **16** Και ήλθον μετά σπουδής και εύρον την τε Μαριάμ και τον Ιωσήφ και το βρέφος κείμενον εν τη φάτνη. **17** Και ιδόντες, διεκήρυξαν τον λόγον τον λαληθέντα προς αυτούς περι του παιδίου τούτου· **18** και πάντες οι ακούσαντες εθαύμασαν περι των λαληθέντων υπό των ποιμένων προς αυτούς. **19** Η δε Μαριάμ εφύλαττε πάντας τους λόγους τούτους, διαλογιζόμενη περι αυτών εν τη καρδιά αυτής. **20** Και υπέστρεψαν οι ποιμένες, δοξάζοντες και υμνούντες τον Θεόν διά πάντα όσα ήκουσαν και είδον, καθώς ελαλήθησαν προς αυτούς. **21** Και ότε επληρώθησαν αι οκτώ ημέραι διά να περιτέμωσι το παιδίον, εκλήθη το όνομα αυτού Ιησούς, το ονομασθέν υπό του αγγέλου πριν συλληφθή εν τη κοιλία. **22** Και ότε επληρώθησαν αι ημέραι του καθαρισμού αυτής κατά τον νόμον του Μωϋσέως, ανεβίβασαν αυτόν εις Ιερουσόλυμα διά να παραστήσωσιν εις τον Κύριον, **23** καθώς είναι γεγραμμένον εν τω νόμω του Κυρίου, ότι παν αρσενικόν διανοίγον μήτραν θέλει κληθή άγιον εις τον Κύριον, **24** και διά να προσφέρωσι θυσίαν κατά το ειρημένον εν τω νόμω του Κυρίου, ζεύγος τρυγόνων ή δύο νεοσσούς περιστερών. **25** Και ιδού, ήτο άνθρωπός τις εν Ιερουσαλήμ, ονομαζόμενος Συμεών, και ο άνθρωπος ούτος ήτο δίκαιος και ευλαβής, προσμένων την παρηγορίαν του Ισραήλ, και Πνεύμα Άγιον ήτο επ' αυτόν· **26** και ήτο εις αυτόν αποκεκαλυμμένον υπό του Πνεύματος του Αγίου ότι δεν θέλει ιδεί θάνατον, πριν ιδη τον Χριστόν του Κυρίου. **27** Και ήλθε διά του Πνεύματος εις το ιερόν· και ότε οι γονείς εισέφεραν το παιδίον Ιησούν διά να κάμωσι περι αυτού κατά την συνήθειαν του νόμου, **28** αυτός εδέχθη αυτό εις τας αγκάλας αυτού και ευλόγησε τον Θεόν και είπε· **29** Νυν απολύεις τον δούλον σου, δέσποτα, κατά το ρήμα σου, εν ειρήνη· **30** διότι είδον οι οφθαλμοί μου το σωτήριόν σου,

31 το οποίον ητοιμάσας ενώπιον πάντων των λαών, 32 φως εις φωτισμόν των εθνών και δόξαν του λαού σου Ισραήλ. 33 Και ο Ιωσήφ και η μήτηρ αυτού εθαύμαζον διά τα λεγόμενα περί αυτού. 34 Και ευλόγησεν αυτούς ο Συμεών, και είπε προς Μαριάμ την μητέρα αυτού· Ιδού, ούτος κείται εις πτώσιν και ανάστασιν πολλών εν τω Ισραήλ και εις σημείον αντιλεγόμενον. 35 Και σου δε αυτής την ψυχήν ρομφαία θέλει διαπεράσει, διά να ανακαλυφθώσιν οι διαλογισμοί πολλών καρδιών. 36 Και υπήρχε τις Άννα προφήτις, θυγάτηρ Φανουήλ, εκ της φυλής Ασήρ· αυτή ήτο πολύ προβεηκία εις ηλικίαν, ήτις έζησε μετά του ανδρός αυτής επτά έτη από της παρθενίας αυτής, 37 και αυτή ήτο χήρα ως ετών ογδοήκοντα τεσσάρων, ήτις δεν απεμακρύνετο από του ιερού, νύκτα και ημέραν λατρεύουσα τον Θεόν εν νηστείαις και προσευχαίς· 38 και αυτή φθάσασα εν αυτή τη ώρα, εδοξολογει τον Κύριον και ελάλει περί αυτού προς πάντας τους προσμένοντας λύτρωσιν εν Ιερουσαλήμ. 39 Και αφού ετελείωσαν πάντα τα κατά τον νόμον του Κυρίου, υπέστρεψαν εις την Γαλιλαίαν, εις την πόλιν αυτών Ναζαρέτ. 40 Το δε παιδίον ηύξανε και εδυναμούτο κατά το πνεύμα πληρούμενον σοφίας, και χάρις Θεού ήτο επ' αυτό. 41 Επορεύοντο δε οι γονείς αυτού κατ' έτος εις Ιερουσαλήμ εν τη εορτή του πάσχα. 42 Και ότε έγεινεν ετών δώδεκα, αφού ανέβησαν εις Ιεροσόλυμα κατά το έθος της εορτής 43 και ετελείωσαν τας ημέρας, ενώ αυτοί υπέστρεφον, το παιδίον ο Ιησούς έμεινεν οπίσω εν Ιερουσαλήμ, και δεν ενόησεν ο Ιωσήφ και η μήτηρ αυτού. 44 Νομίσαντες δε ότι αυτός ήτο εν τη συνοδία, ήλθον μιας ημέρας οδόν και ανεζήτουν αυτόν μεταξύ των συγγενών και των γνωρίμων. 45 Και μη ευρόντες αυτόν, υπέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ ζητούντες αυτόν. 46 Και μετά τρεις ημέρας εύρον αυτόν εν τω ιερώ καθημένον εν μέσω των διδασκάλων και ακούοντα αυτόν και ερωτώντα αυτούς. 47 Εξίσταντο δε πάντες οι ακούοντες αυτόν διά την σύνεσιν και τας αποκρίσεις αυτού. 48 Και ιδόντες αυτόν εξεπλάγησαν, και είπε προς αυτόν η μήτηρ αυτού· Τέκνον, διά τι έπραξας

εις ημάς ούτως; Ιδού, ο πατήρ σου και εγώ καταλυπούμενοι σε εξητούμεν. 49 Και είπε προς αυτούς· Διά τι με εξητείτε; δεν ηξεύρετε ότι πρέπει να ήμαι εις τα του Πατρός μου; 50 Και αυτοί δεν ενόησαν τον λόγον, τον οποίον ελάλησε προς αυτούς. 51 Και κατέβη μετ' αυτών και ήλθεν εις Ναζαρέτ, και ήτο υποτασσόμενος εις αυτούς. Η δε μήτηρ αυτού εφύλαττε πάντας τους λόγους τούτους εν τη καρδιά αυτής. 52 Και ο Ιησούς προέκοπτεν εις σοφίαν και ηλικίαν και χάριν παρά Θεώ και ανθρώποις.

3 Εν δε τω δεκάτω πέμπτω έτει της ηγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ότε ο Πόντιος Πιλάτος ηγεμόνευε της Ιουδαίας, και τετράρχης της Γαλιλαίας ήτο ο Ηρώδης, Φίλιππος δε ο αδελφός αυτού τετράρχης της Ιτουραίας και της Τραχωνίτιδος χώρας, και ο Λυσανίας τετράρχης της Αβιλινης, 2 επί αρχιερέων Άννα και Καϊάφα, έγεινε λόγος Θεού προς Ιωάννην, τον υιόν του Ζαχαρίου, εν τη ερήμω, 3 και ήλθεν εις πάσαν την περίχωρον του Ιορδάνου, κηρύττων βάπτισμα μετανοίας εις άφεςιν αμαρτιών, 4 ως είναι γεγραμμένον εν τω βιβλίω των λόγων Ησαΐου του προφήτου, λέγοντος· Φωνή βοώντος εν τη ερήμω, ετοιμάσατε την οδόν του Κυρίου, ευθείας κάμετε τας τρίβους αυτού. 5 πάσα φάραγξ θέλει γεμισθή και παν όρος και βουνός θέλει ταπεινωθή, και τα σκολιά θέλουσι γείνει ευθέα και αι τραχείαι οδοί ομαλαί, 6 και πάσα σαρξ θέλει ιδεί το σωτήριον του Θεού. 7 Έλεγε δε προς τους όχλους τους εξερχομένους διά να βαπτισθώσιν υπ' αυτού· Γεννήματα εχιδνών, τις έδειξεν εις εσάς να φύγητε από της μελλούσης οργής; 8 Κάμετε λοιπόν καρπούς αξίους της μετανοίας, και μη αρχίσητε να λέγητε καθ' εαυτούς, Πατέρα έχομεν τον Αβραάμ· διότι σας λέγω ότι δύναται ο Θεός εκ των λίθων τούτων να αναστήση τέκνα εις τον Αβραάμ. 9 Ήδη δε και η αξίνη κείται προς την ρίζαν των δένδρων· παν λοιπόν δένδρον μη κάμνον καρπόν καλόν εκκόπτεται και εις πυρ βάλλεται. 10 Και ηρώτων αυτόν οι όχλοι, λέγοντες· Τι λοιπόν θέλομεν κάμει; 11 Αποκριθείς δε λέγει προς αυτούς· Ο έχων δύο χιτώννας ας μεταδώση εις τον μη έχοντα, και ο έχων τροφάς ας κάμη ομοίως. 12

ἦλθον δε και τελώναι διά να βαπτισθώσι, και είπον προς αυτόν· Διδάσκαλε, τι θέλομεν κάμει; **13** Ο δε είπε προς αυτούς· Μη εισπράττετε μηδέν περισσότερον παρά το διατεταγμένον εις εσάς. **14** Ηρώτων δε αυτόν και στρατιωτικοί, λέγοντες· Και ημείς τι θέλομεν κάμει; Και είπε προς αυτούς· Μη βιάσθετε μηδένα μηδέ συκοφαντήσητε, και αρκείσθε εις τα σιτηρέσιά σας. **15** Ενώ δε επρόσμενον ο λαός, και διελογίζοντο πάντες εν ταις καρδίαις αυτών περί του Ιωάννου, μήποτε αυτός είναι ο Χριστός, **16** απεκρίθη ο Ιωάννης προς πάντας, λέγων· Εγώ μεν σας βαπτίζω εν ύδατι· έρχεται όμως ο ισχυρότερός μου, του οποίου δεν είμαι άξιος να λύσω το λωρίον των υποδημάτων αυτού· αυτός θέλει σας βαπτίσει εν Πνεύματι Αγίω και πυρί. **17** Του οποίου το πτυάριον είναι εν τη χειρί αυτού και θέλει διακαθαρίσει το αλώνιον αυτού, και θέλει συνάξει τον σίτον εις την αποθήκην αυτού, το δε άχυρον θέλει κατακαύσει εν πυρί ασβέστω. **18** Και άλλα πολλά προτρέπων ευηγγελιζετο τον λαόν. **19** Ο δε Ηρώδης ο τετράρχης, ελεγχόμενος υπ' αυτού περί της Ηρωδιάδος, της γυναικός Φιλίππου του αδελφού αυτού, και περί πάντων των κακών όσα έπραξεν ο Ηρώδης, **20** προσέθεσε και τούτο επί πάσι και κατέκλεισε τον Ιωάννην εν τη φυλακή. **21** Αφού δε εβαπτίσθη πας ο λαός, βαπτισθέντος και του Ιησού και προσευχομένου, ηνοιχθη ο ουρανός **22** και κατέβη το Πνεύμα το Άγιον εν σωματική μορφή ως περιστέρα επ' αυτόν, και έγινε φωνή εκ του ουρανού, λέγουσα· Συ είσαι ο Υιός μου ο αγαπητός, εις σε ευηρεστήτην. **23** Και αυτός ο Ιησούς ήρχιζε να ήναι ως τριάκοντα ετών, ων καθώς ενομιζετο, υιός Ιωσήφ, του Ηλί, **24** του Ματθάτ, του Λευϊ, του Μελχι, του Ιαννά, του Ιωσήφ, **25** του Ματταθίου, του Αμώς, του Ναούμ, του Εσλί, του Ναγκαί, **26** του Μαάθ, του Ματταθίου, του Σεμεϊ, του Ιωσήφ, του Ιούδα, **27** του Ιωαννά, του Ρησά, του Ζοροβάβελ, του Σαλαθιήλ, του Νηρί, **28** του Μελχι, του Αδδί, του Κωσάμ, του Ελμωδάμ, του Ηρ, **29** του Ιωσή, του Ελιέξερ, του Ιωρείμ, του Ματθάτ, του Λευϊ, **30** του Συμεών, του Ιούδα, του Ιωσήφ, του Ιωνάν, του Ελιακείμ, **31** του Μελεά, του Μαϊνάν, του Ματταθά, του

Ναθάν, του Δαβίδ, **32** του Ιεσσαί, του Ωβήδ, του Βοόζ, του Σαλμών, του Ναασσών, **33** του Αμιναδάβ, του Αράμ, του Εσρώμ, του Φαρές, του Ιούδα, **34** του Ιακώβ, του Ισαάκ, του Αβραάμ, του Θάρα, του Ναχώρ, **35** του Σερούχ, του Ραγαύ, του Φαλέκ, του Έβερ, του Σαλά, **36** του Καϊνάν, του Αρφαξάδ, του Σημ, του Νώε, του Λάμεχ, **37** του Μαθουσάλα, του Ενώχ, του Ιαρέδ, του Μαλελεήλ, του Καϊνάν, **38** του Ενώς, του Σηθ, του Αδάμ, του Θεού.

4 Ο δε Ιησούς, πλήρης Πνεύματος Αγίου, υπέστρεψεν από τον Ιορδάνην και εφέρετο διά του Πνεύματος εις την έρημον, **2** πειραζόμενος υπό του διαβόλου ημέρας τεσσαράκοντα, και δεν έφαγεν ουδέν τας ημέρας εκείνας· αφού δε αύται ετελείωσαν, ύστερον επείνασε. **3** Και είπε προς αυτόν ο διάβολος· Εάν είσαι Υιός του Θεού, ειπέ προς τον λίθον τούτον να γείνη άρτος. **4** Και απεκρίθη ο Ιησούς προς αυτόν, λέγων· είναι γεγραμμένον ότι με άρτον μόνον δεν θέλει ζήσει ο άνθρωπος, αλλά με πάντα λόγον Θεού. **5** Και αναβιβάσας αυτόν ο διάβολος εις όρος υψηλόν, έδειξεν εις αυτόν πάντα τα βασίλεια της οικουμένης εν μία στιγμή χρόνου, **6** και είπε προς αυτόν ο διάβολος· εις σε θέλω δώσει άπασαν την εξουσίαν ταύτην και την δόξαν αυτών, διότι εις εμέ είναι παραδεδομένη, και εις όντινα θέλω δίδω αυτήν. **7** Συ λοιπόν εάν προσκυνήσης ενώπιόν μου, σου θέλουσιν είσθαι πάντα. **8** Και αποκριθείς προς αυτόν, είπεν ο Ιησούς· Ύπαγε οπίσω μου, Σατανά· διότι είναι γεγραμμένον, θέλεις προσκυνήσει Κύριον τον Θεόν σου και αυτόν μόνον θέλεις λατρεύσει. **9** Και έφερεν αυτόν εις Ιερουσαλήμ και έστησεν αυτόν επί το πτερύγιον του ιερού και είπε προς αυτόν· Εάν είσαι ο Υιός του Θεού, ρίψον σεαυτόν εντεύθεν κάτω· **10** διότι είναι γεγραμμένον ότι εις τους αγγέλους αυτού θέλει προστάξει περί σου, διά να σε διαφυλάξωσι, **11** και ότι θέλουσι σε σηκώσει επί των χειρών αυτών, διά να μη προσκόψης προς λίθον τον πόδα σου. **12** Και αποκριθείς είπε προς αυτόν ο Ιησούς ότι είναι ειρημένον, δεν θέλεις πειράσει Κύριον τον Θεόν σου. **13** Και αφού ετελείωσε πάντα πειρασμόν ο

διάβολος, απεμακρύνθη απ' αυτού μέχρι καιρού. 14 Και ο Ιησούς υπέστρεψεν εν τη δυνάμει του Πνεύματος εις την Γαλιλαίαν· και εξήλθε φήμη περί αυτού καθ' όλην την περίχωρον. 15 Και αυτός εδίδασκεν εν ταις συναγωγαίς αυτών, δοξαζόμενος υπό πάντων. 16 Και ήλθεν εις την Ναζαρέτ, όπου ήτο ανατεθραμμένος, και εισήλθε κατά την συνήθειαν αυτού εις την συναγωγήν εν τη ημέρα του σαββάτου και εσηκώθη να αναγνώση. 17 Και εδόθη εις αυτόν το βιβλίον Ησαΐου του προφήτου, και ανοίξας το βιβλίον εύρε τον τόπον, όπου ήτο γεγραμμένον· 18 Πνεύμα Κυρίου είναι επ' εμέ, διά τούτο με έχρισε· με απέστειλε διά να ευαγγελίζωμαι προς τους πτωχούς, διά να ιατρεύσω τους συτετριμμένους την καρδίαν, να κηρύξω προς τους αιχμαλώτους ελευθερίαν και προς τους τυφλούς ανάβλεψιν, να αποστείλω τους συντεθλασμένους εν ελευθερία, 19 διά να κηρύξω ευπρόσδεκτον Κυρίου ενιαυτόν. 20 Και κλείσας το βιβλίον, απέδωκεν εις τον υπηρέτην και εκάθησε· πάντων δε οι οφθαλμοί των εν τη συναγωγή ήσαν ατενίζοντες εις αυτόν. 21 Και ήρχισε να λέγη προς αυτούς ότι σήμερον επληρώθη η γραφή αυτή εις τα ότα υμών. 22 Και πάντες εμαρτύρουν εις αυτόν και εθαύμαζον διά τους λόγους της χάριτος τους εξερχομένους εκ του στόματος αυτού και έλεγον· Δεν είναι ούτος ο υιός του Ιωσήφ; 23 Και είπε προς αυτούς· Βεβαίως θέλετε με επειί την παραβολήν ταύτην· Ιατρέ, θεράπευσον σεαυτόν· όσα ηκούσαμεν ότι έγειναν εν τη Καπερναούμ, κάμε και εδώ εν τη πατρίδι σου. 24 Είπε δε· Αληθώς σας λέγω ότι ουδείς προφήτης είναι δεκτός εν τη πατρίδι αυτού. 25 Και επ' αληθείας σας λέγω, Πολλοί χήραι ήσαν εν τω Ισραήλ επί των ημερών Ηλίου, ότε εκλείσθη ο ουρανός επί έτη τρία και μήνας εξ, καθ' ον καιρόν έγεινε πείνα μεγάλη εφ' όλην την γην, 26 και προς ουδεμίαν αυτών επέμφθη ο Ηλίας, ειμή εις Σαρεπτά της Σιδώνος προς γυναίκα χήραν. 27 Και πολλοί λεπροί ήσαν επί Ελισαίου του προφήτου εν τω Ισραήλ, και ουδείς αυτών εκαθαρίσθη, ειμή Νεεμάν ο Σύρος. 28 Και επλήσθησαν πάντες θυμού εν τη συναγωγή, ακούοντες ταύτα, 29 και σηκωθέντες εξέβαλον αυτόν έξω της πόλεως και έφεραν αυτόν έως της οφρούς του όρους, επί του οποίου η πόλις αυτών ήτο ωκοδομημένη, διά να κατακρημνίσωσιν αυτόν· 30 αυτός όμως περάσας διά μέσου αυτών επορεύετο. 31 Και κατέβη εις Καπερναούμ, πόλιν της Γαλιλαίας, και εδίδασκεν αυτούς εν τοις σάββασιν· 32 και εξεπλήττοντο διά την διδαχήν αυτού, διότι ο λόγος αυτού ήτο μετά εξουσίας. 33 Και εν τη συναγωγή ήτο άνθρωπος έχων πνεύμα δαιμονίου ακαθάρτου, και ανέκραξε μετά φωνής μεγάλης, 34 λέγων· Φευ, τι είναι μεταξύ υμών και σου, Ιησού Ναζαρηνέ; ήλθες να απολέςης ημάς; Σε γνωρίζω τις είσαι, ο Άγιος του Θεού. 35 Και επετίμησεν αυτό ο Ιησούς, λέγων· Σιώπα και έξελθε εξ αυτού. Και το δαιμόνιον έρριψεν αυτόν εις το μέσον και εξήλθεν απ' αυτού, χωρίς να βλάψη αυτόν παντελώς. 36 Και εξεπλάγησαν πάντες και συνελάουν προς αλλήλους, λέγοντες· Τις είναι ο λόγος ούτος, ότι μετά εξουσίας και δυνάμεως προστάζει τα ακάθαρτα πνεύματα, και εξέρχονται; 37 και διεδίδετο φήμη περί αυτού εις πάντα τόπον της περιχώρου. 38 Σηκωθείς δε εκ της συναγωγής, εισήλθεν εις την οικίαν του Σίμωνος. Η πενθερά δε του Σίμωνος εκρατείτο υπό πυρετού μεγάλου, και παρεκάλεσαν αυτόν περί αυτής. 39 Και σταθείς επάνω αυτής επετίμησε τον πυρετόν, και αφήκεν αυτήν και παρευθής σηκωθείσα υπηρέτει αυτούς. 40 Ενώ δε έδυνεν ο ήλιος, πάντες όσοι είχαν ασθενούντας υπό διαφόρων νόσων έφεραν αυτούς προς αυτόν· εκείνος δε επιθέσας τας χείρας εις ένα έκαστον αυτών εθεράπευσεν αυτούς. 41 Εξήρχοντο δε και δαιμόνια από πολλών, κράζοντα και λέγοντα ότι Συ είσαι ο Χριστός ο Υιός του Θεού. Και επιτιμών αυτά δεν άφινε να λαλώσιν, επειδή εγνώριζον αυτόν ότι είναι ο Χριστός. 42 Και ότε έγεινεν ημέρα, εξελθών υπήγεν εις έρημον τόπον και οι όχλοι εξήτουν αυτόν, και ήλθον έως αυτού και εκράτουν αυτόν διά να μη αναχωρήση απ' αυτών. 43 Ο δε είπε προς αυτούς ότι· Και εις τας άλλας πόλεις πρέπει να ευαγγελίσω την βασιλείαν του Θεού επειδή εις τούτο είμαι απεσταλμένος. 44 Και εκήρυττεν εν ταις συναγωγαίς της Γαλιλαίας.

5 Ενώ δε ο όχλος συνέθλιβεν αυτόν διά να ακούη τον λόγον του Θεού, αυτός ίστατο πλησίον της λίμνης Γεννησαρέτ, **2** και είδε δύο πλοία ιστάμενα παρά την λίμνην οι δε αλιείς αποβάντες απ' αυτών εξέπλυναν τα δίκτυα. **3** Εμβάς δε εις εν των πλοίων, το οποίον ήτο του Σίμωνος, παρεκάλεσεν αυτόν να απομακρύνη αυτό ολίγον από της γης, και καθήσας εδίδασκεν εκ του πλοίου τους όχλους. **4** Καθώς δε έπαυσε λαλών, είπε προς τον Σίμωνα· Επανάγαγε το πλοίον εις τα βαθέα και ρίψατε τα δίκτυα υμών διά να οψαρευήσθε. **5** Και αποκριθείς ο Σίμων, είπε προς αυτόν· Διδάσκαλε, δι' όλης της νυκτός κοπιάσαντες δεν επιάσαμεν ουδέν· αλλ' όμως επί τω λόγω σου θέλω ρίψει το δίκτυον. **6** Και αφού έκαμον τούτο, συνέκλεισαν πλήθος πολύ ιχθύων και διεσχίζετο το δίκτυον αυτών. **7** Και έκαμον νεύμα εις τους συντρόφους τους εν τω άλλω πλοίω, διά να έλθωσι να βοηθήσωσιν αυτούς και ήλθον και εγέμισαν αμφότερα τα πλοία, ώστε εβυθίζοντο. **8** Ιδών δε ο Σίμων Πέτρος, προσέπεσε προς τα γόνατα του Ιησού, λέγων· Έξελθε απ' εμού, διότι είμαι άνθρωπος αμαρτωλός, Κύριε. **9** Επειδή έκπληξις κατέλαβεν αυτόν και πάντας τους μετ' αυτού διά την άγραν των ιχθύων, την οποίαν συνέλαβον, **10** ομοίως δε και τον Ιάκωβον και Ιωάννην, τους υιούς του Ζεβεδαιού, οίτινες ήσαν σύντροφοι του Σίμωνος. Και είπε προς τον Σίμωνα ο Ιησούς· Μη φοβού· από του νυν ανθρώπους θέλεις αγρεύει. **11** Και αφού έφεραν τα πλοία επί την γην, αφήσαντες άπαντα ηκολούθησαν αυτόν. **12** Και ενώ ήτο εν μιά των πόλεων ιδού, άνθρωπος πλήρης λέπρας· και ιδών τον Ιησούν, έπεσε κατά πρόσωπον και παρεκάλεσεν αυτόν, λέγων· Κύριε, εάν θέλης, δύνασαι να με καθαρίσης. **13** Και εκτείνας την χείρα, ήγγισεν αυτόν και είπε· Θέλω, καθαρίσθητι. Και ευθύς η λέπρα έφυγεν απ' αυτού. **14** Και αυτός παρήγγειλεν αυτόν να μη είπη τούτο προς μηδένα, αλλ' ύπαγε, λέγει, και δείξον σεαυτόν εις τον ιερέα και πρόσφερε περί του καθαρισμού σου, καθώς προσέταξεν ο Μωϋσής, διά μαρτυρίαν εις αυτούς. **15** Αλλ' έτι μάλλον διήρχετο η φήμη περί αυτού, και συνηθοίζοντο όχλοι πολλοί, διά να ακούωσι και να θεραπεύωνται υπ' αυτού από των ασθενειών αυτών. **16** αυτός δε απεσύρετο εις τας ερήμους και προσήυχετο. **17** Και εν μιά των ημερών, ενώ αυτός εδίδασκεν, εκάθηντο Φαρισαίοι και νομοδιδάσκαλοι, οίτινες είχαν ελθεί εκ πάσης κώμης της Γαλιλαίας και Ιουδαίας και Ιερουσαλήμ· και δύναμις Κυρίου ήτο εις το να ιατρεύη αυτούς. **18** Και ιδού, άνδρες φέροντες επί κλίνης άνθρωπον, όστις ήτο παραλυτικός, και εξήτουν να φέρωσιν αυτόν έσω και να θέσωσιν ενώπιον αυτού. **19** και μη ευρόντες διά ποίας εισόδου να φέρωσιν αυτόν έσω εξ αιτίας του όχλου, ανέβησαν επί το δώμα και διά των κεραμίδων κατεβίβασαν αυτόν μετά του κλινιδίου εις το μέσον έμπροσθεν του Ιησού. **20** Και ιδών την πίστιν αυτών, είπε προς αυτόν· Άνθρωπε, συγκεχωρημένα είναι εις σε αι αμαρτίαι σου. **21** Και ήρχισαν να διαλογίζωνται οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι, λέγοντες· Τις είναι ούτος, όστις λαλεί βλασφημίας; τις δύναται να συγχωρή αμαρτίας ειμή μόνος ο Θεός; **22** Νοήσας δε ο Ιησούς τους διαλογισμούς αυτών, απεκρίθη και είπε προς αυτούς· Τι διαλογίζεσθε εν ταις καρδίαις σας; **23** τι είναι ευκολώτερον, να είπω, Συγκεχωρημένα είναι εις σε αι αμαρτίαι σου, ή να είπω, Σηκώθητι και περιπάτει; **24** αλλά διά να γνωρίσητε ότι εξουσίαν έχει ο Υιός του ανθρώπου επί της γης να συγχωρή αμαρτίας, είπε προς τον παραλυτικόν· Προς σε λέγω, Σηκώθητι και σήκωσον το κλινίδιον σου και ύπαγε εις τον οίκόν σου. **25** Και παρευθύς εγερθείς ενώπιον αυτών, εσήκωσε το κλινίδιον εφ' ου κατέκειτο και ανεχώρησεν εις τον οίκον αυτού, δοξάζων τον Θεόν. **26** Και έκστασις κατέλαβεν άπαντας και εδόξαζον τον Θεόν, και επλήσθησαν φόβου, λέγοντες ότι είδομεν παράδοξα σήμερον. **27** Και μετά ταύτα εξήλθε και είδε τελώνην τινά Λευϊν το όνομα, καθημενον εις το τελώνιον, και είπε προς αυτόν· Ακολούθει μοι. **28** Και αφήσας άπαντα, εσηκώθη και ηκολούθησεν αυτόν. **29** Και έκαμεν εις αυτόν ο Λευϊς υποδοχήν μεγάλην εν τη οικία αυτού, και ήτο πλήθος πολύ τελωνών και άλλων, οίτινες εκάθηντο μετ' αυτών εις την τράπεζαν. **30** Και εγόγγυζον οι γραμματείς αυτών και οι Φαρισαίοι

προς τους μαθητάς αυτού, λέγοντες· Διά τι μετά 7 Παρητήρουν δε αυτόν οι γραμματείς και οι
τελωνών και αμαρτωλών τρώγετε και πίνετε; Φαρισαίοι, αν εν τω σαββάτω θέλη θεραπεύσει,
31 Και αποκριθείς ο Ιησούς, είπε προς αυτούς· διά να εύρωσι κατηγορίαν κατ' αυτού. 8 Αυτός
Δεν έχουσι χρείαν ιατρού οι υγιαίνοντες, αλλ' όμως εγνώριζε τους διαλογισμούς αυτών και
οι πάσχοντες. 32 Δεν ήλθον διά να καλέσω ειπε προς τον άνθρωπον τον έχοντα ξηράν
δικαίους, αλλά αμαρτωλούς εις μετάνοιαν. Και εκείνος σηκωθείς εστάθη. 9 Είπε λοιπόν ο
33 Οι δε είπον προς αυτόν· Διά τι οι μαθηταί Ιησούς προς αυτούς· Θέλω σας ερωτήσει τι είναι
του Ιωάννου νηστεύουσι συχνά και κάμνουσι συγκεχωρημένον, να αγαθοποιήση τις εν τοις
δείσεις, ομοίως και οι των Φαρισαίων, οι δε ιδικοί σου τρώγουσι και πίνουν· 34 Ο δε είπε
προς αυτούς· Μήπως δύνασθε να κάμητε τους σάββασιν ή να κακοποιήση; να σώση ψυχήν ή
υιούς του νυμφώνος να νηστεύωσιν, ενόσω είπε προς τον άνθρωπον· Έκτεινον την χείρα
είναι μετ' αυτών ο νυμφίος; 35 θέλουσιν όμως σου. Ο δε έκαμεν ούτω, και αποκατεστάθη η χειρ
ελθεί ημέραι, όταν αφαιρεθή απ' αυτών ο αυτού υγιής ως η άλλη. 11 Αυτοί δε επλήσθησαν
νυμφίος· τότε θέλουσι νηστεύει εν εκείναις μανίας και συνωμίλουν προς αλλήλους τι να
ταις ημέραις. 36 Έλεγε δε και παραβολήν προς κάμωσιν εις τον Ιησούν. 12 Εν εκείναις δε ταις
αυτούς, ότι ουδείς βάλλει επίρραμμα ιματίου ημέραις εξήλθεν εις το όρος να προσευχηθή, και
νούο επί ιμάτιον παλαιόν ει δε μη, και το διενυκτέρευεν εν τη προσευχή του Θεού. 13 Και
νέον σχίζει και με το παλαιόν δεν συμφωνεί ότε έγγεινεν ημέρα, έκραξε τους μαθητάς αυτού
το επίρραμμα το από του νέου. 37 Και ουδείς και εξέλεξεν εξ αυτών δώδεκα, τους οποίους
βάλλει οίνον νέον εις ασκούς παλαιούς ει δε και ωνόμασεν αποστόλους, 14 τον Σίμωνα, τον
μη, ο νέος οίνος θέλει σχίσει τους ασκούς, και οποιόν και ωνόμασε Πέτρον, και Ανδρέαν τον
αυτός θέλει εκχυθή και οι ασκοί θέλουσι φθαρή αδελφόν αυτού, Ιάκωβον και Ιωάννην, Φίλιππον
38 αλλά πρέπει να βάλληται ο νέος οίνος εις και Βαρθολομαίον, 15 Ματθαίον και Θωμάν,
ασκούς νέους, και αμφοτερα διατηρούνται. Ιάκωβον τον του Αλφαίου και Σίμωνα τον
39 Και ουδείς αφού πήη οίνον παλαιόν, θέλει ευθύς καλούμενον Ζηλωτήν, 16 Ιούδαν τον αδελφόν
νέον· διότι λέγει· Ο παλαιός είναι καλήτερος. Ιακώβου, και Ιούδαν τον Ισκαριώτην, όστις και
έγεινε προδότης, 17 και καταβάς μετ' αυτών έγγεινε προδότης, 17 και καταβάς μετ' αυτών
εστάθη επί τόπου πεδινού, και παρήσαν όχλος εστάθη επί τόπου πεδινού, και παρήσαν όχλος
μαθητών αυτού και πλήθος πολύ του λαού από μαθητών αυτού και πλήθος πολύ του λαού από
πάσης της Ιουδαίας και Ιερουσαλήμ και της πάσης της Ιουδαίας και Ιερουσαλήμ και της
παραλίαις Τύρου και Σιδώνος, οίτινες ήλθον παραλίαις Τύρου και Σιδώνος, οίτινες ήλθον
διά να ακούσωσιν αυτόν και να ιατρευθώσιν διά να ακούσωσιν αυτόν και να ιατρευθώσιν
από των νόσων αυτών, 18 και οι ενοχλούμενοι από των νόσων αυτών, 18 και οι ενοχλούμενοι
υπό πνευμάτων ακαθάρτων, και εθεραπεύοντο. υπό πνευμάτων ακαθάρτων, και εθεραπεύοντο.
19 Και πας ο όχλος εξήτει να εγγίζη αυτόν, 19 Και πας ο όχλος εξήτει να εγγίζη αυτόν,
διότι δύναμις εξήρχετο παρ' αυτού και ιάτρευε διότι δύναμις εξήρχετο παρ' αυτού και ιάτρευε
πάντας. πάντας. 20 Και αυτός σηκώσας τους οφθαλμούς αυτού εις τους μαθητάς αυτού, έλεγε· Μακάριοι
20 Και αυτός σηκώσας τους οφθαλμούς αυτού εις τους μαθητάς αυτού, έλεγε· Μακάριοι
σεις οι πτωχοί, διότι υμετέρα είναι η βασιλεία σεις οι πτωχοί, διότι υμετέρα είναι η βασιλεία
του Θεού. του Θεού. 21 Μακάριοι οι πεινώντες τώρα, διότι θέλετε χορτασθή. Μακάριοι οι πεινώντες τώρα, διότι
θέλετε χορτασθή. θέλετε χορτασθή. Μακάριοι οι κλαίοντες τώρα, διότι θέλετε γελάσει. Μακάριοι οι κλαίοντες τώρα, διότι
θέλετε γελάσει. θέλετε γελάσει. 22 Μακάριοι είσθε, όταν σας θέλετε γελάσει. 22 Μακάριοι είσθε, όταν σας
μισήσωσιν οι άνθρωποι, και όταν σας αφορίσωσι μισήσωσιν οι άνθρωποι, και όταν σας αφορίσωσι
και ονειδίσωσι και εκβάλωσι το όνομά σας και ονειδίσωσι και εκβάλωσι το όνομά σας

6 Κατά δε το δευτερόπρωτον σάββατον
διέβαινεν αυτός διά των σπαρτών και οι
μαθηταί αυτού ανέσπων τα στάχυα και έτρωγον,
τρίβοντες με τας χείρας. 2 Τινές δε των
Φαρισαίων είπον προς αυτούς· Διά τι πράττετε ό,
τι δεν συγχωρείται να πράττηται εν τοις σάββασι;
3 Και αποκριθείς προς αυτούς, είπεν ο Ιησούς·
Ουδέ τούτο δεν ανεγνώσατε, το οποιόν έπραξεν
ο Δαβίδ, όποτε επείνασεν αυτός και οι μετ' αυτού
όντες; 4 πως εισήλθεν εις τον οίκον του Θεού και
έλαβε τους άρτους της προθέσεως και έφαγε και
έδωκε και εις τους μετ' αυτού, τους οποίους δεν
είναι συγκεχωρημένον να φάγωσιν ειμη μόνοι
οι ιερείς; 5 Και έλεγε προς αυτούς ότι ο Υιός
του ανθρώπου κύριος είναι και του σαββάτου.
6 Και πάλιν εν άλλω σαββάτω εισήλθεν εις
την συναγωγήν και εδίδασκε· και ήτο εκεί
άνθρωπος, του οποιού η δεξιά χειρ ήτο ξηρά.

ως κακόν ένεκεν του Υιού του άνθρώπου. 23 θέλουσι δώσει εις τον κόλπον σας. Διότι με Χαίρετε εν εκείνη τη ημέρα και σκιρτήσατε· διότι ιδού, ο μισθός σας είναι πολύς εν τω ουρανών· επειδή ούτως έπραττον εις τους προφήτας οι πατέρες αυτών. 24 Πλην ουαί εις εσάς τους πλουσίους, διότι απηλαύσατε την παρηγορίαν σας. 25 Ουαί εις εσάς, οι κεχορτασμένοι, διότι θέλετε πεινάσει. Ουαί εις εσάς, οι γελώντες τώρα, διότι θέλετε πενήθει και κλαύσει. 26 Ουαί εις εσάς, όταν πάντες οι άνθρωποι σας ευφημήσωσι· διότι ούτως έπραττον εις τους ψευδοπροφήτας οι πατέρες αυτών. 27 Αλλά προς εσάς τους ακούοντας λέγω· Αγαπάτε τους εχθρούς σας, αγαθοποιείτε εκείνους, οίτινες σας μισούσιν, 28 ευλογείτε εκείνους, οίτινες σας καταρώνται, και προσεύχεσθε υπέρ εκείνων, οίτινες σας βλάπτουσιν. 29 Εις τον τύποντά σε επί την σιαγόνα πρόσφερε και την άλλην, και από του αφαιρούντος το ιμάτιόν σου μη εμποδίσης και τον χιτώνα. 30 Εις πάντα δε τον ζητούντα παρά σου δίδε, και από του αφαιρούντος τα σα μη απαίτει. 31 Και καθώς θέλετε να πράττωσιν εις εσάς οι άνθρωποι, και σεις πράττετε ομοίως εις αυτούς. 32 Και εάν αγαπάτε τους αγαπώντάς σας, ποία χάρις χρεωστείται εις εσάς; διότι και οι αμαρτωλοί αγαπώσι τους αγαπώντας αυτούς. 33 Και εάν αγαθοποιήτε τους αγαθοποιούντάς σας, ποία χάρις χρεωστείται εις εσάς; διότι και οι αμαρτωλοί το αυτό πράττουσι. 34 Και εάν δανείζετε εις εκείνους, παρ' ων ελπίζετε πάλιν να λάβητε, ποία χάρις χρεωστείται εις εσάς; διότι και οι αμαρτωλοί εις αμαρτωλούς δανείζουσι διά να λάβωσι πάλιν τα ίσα. 35 Πλην αγαπάτε τους εχθρούς σας και αγαθοποιείτε και δανείζετε, μηδεμίαν απολαβήν ελπίζοντες, και θέλει είσθαι ο μισθός σας πολύς, και θέλετε είσθαι υιοί του Υψίστου· διότι αυτός είναι αγαθός προς τους χαρισίτους και κακούς. 36 Γίνεσθε λοιπόν οικτίρμονες, καθώς και ο Πατήρ σας είναι οικτίρμων. 37 Και μη κρίνετε, και δεν θέλετε κριθή· μη καταδικάζετε, και δεν θέλετε καταδικασθή· συγχωρείτε, και θέλετε συγχωρηθή· 38 δίδετε, και θέλει δοθή εις εσάς μέτρον καλόν, πεπιεσμένον και συγκεκαθισμένον και υπερεκχυνόμενον 23 θέλουσι δώσει εις τον κόλπον σας. Διότι με το αυτό μέτρον, με το οποίον μετρείτε, θέλει αντιμετρηθή εις εσάς. 39 Είπε δε παραβολήν προς αυτούς, Μήπως δύναται τυφλός να οδηγή τυφλόν; δεν θέλουσι πέσει αμφοτέροι εις βόθρον; 40 Δεν είναι μαθητής ανώτερος του διδασκάλου αυτού· πας δε τετελειοποιημένος θέλει είσθαι ως ο διδάσκαλος αυτού. 41 Και διά τι βλέπεις το ξυλάριον το εν τω οφθαλμώ του αδελφού σου, την δε δοκόν την εν τω ιδίω σου οφθαλμώ δεν παρατηρείς; 42 ή πως δύνασαι να λέγης προς τον αδελφόν σου· Αδελφέ, άφες να εκβάλω το ξυλάριον το εν τω οφθαλμώ σου, ενώ συ δεν βλέπεις την δοκόν την εν τω οφθαλμώ σου; Υποκριτά, έκβαλε πρώτον την δοκόν εκ του οφθαλμού σου, και τότε θέλεις ιδεί καθαρώς διά να εκβάλης το ξυλάριον το εν τω οφθαλμώ του αδελφού σου. 43 Διότι δεν είναι δένδρον καλόν, το οποίον κάμνει καρπόν σαπρόν, ουδέ δένδρον σαπρόν, το οποίον κάμνει καρπόν καλόν· 44 επειδή έκαστον δένδρον εκ του καρπού αυτού γνωρίζεται. Διότι δεν συναγόουσιν εξ ακανθών σύκα, ουδέ τρυγώσιν εκ βάτου σταφύλια. 45 Ο αγαθός άνθρωπος εκ του αγαθού θησαυρού της καρδιάς αυτού εκφέρει το αγαθόν, και ο κακός άνθρωπος εκ του κακού θησαυρού της καρδιάς αυτού εκφέρει το κακόν· διότι εκ του περισσεύματος της καρδιάς λαλεί το στόμα αυτού. 46 Διά τι δε με κράζετε, Κύριε, Κύριε, και δεν πράττετε όσα λέγω; 47 Πας όστις έρχεται προς εμέ και ακούει τους λόγους μου και κάμνει αυτούς, θέλω σας δείξει με ποίον είναι όμοιος· 48 είναι όμοιος με άνθρωπον οικοδομούντα οικίαν, όστις έσκαψε και εβάθυνε και έβαλε θεμέλιον επί την πέτραν· ότε δε έγεινε πλημμύρα, προσέβαλεν ο ποταμός κατά της οικίας εκείνης και δεν ηδυνήθη να σαλεύση αυτήν· διότι ήτο τεθεμελιωμένη επί την πέτραν. 49 Όστις όμως ακούση και δεν κάμη, είναι όμοιος με άνθρωπον οικοδομήσαντα οικίαν επί την γην χωρίς θεμέλιον· κατά της οποίας προσέβαλεν ο ποταμός, και ευθύς έπεσε, και έγεινεν ο κρημισμός της οικίας εκείνης μέγας.

7 Αφού δε ετελείωσε πάντας τους λόγους ημίν, και ότι επεσκέφθη ο Θεός τον λαόν αυτού. **17** Και εξήλθεν ο λόγος ούτος περί αυτού εν όλη αυτου εις τας ακοάς του λαού, εισήλθεν εις τη Ιουδαία και εν πάσι τοις περιχώροις. **18** Και όστις ήτο πολύτιμος εις αυτόν, κακώς έχων απήγγειλαν προς τον Ιωάννην οι μαθηταί αυτού έμελλε να αποθάνη. **3** Και ακούσας περί του Ιησού, απέστειλε προς αυτόν πρεσβυτέρους των Ιουδαίων, παρακαλών αυτόν να έλθη να διασώση τον δούλον αυτού. **4** Οι δε ελθόντες προς τον Ιησούν, παρεκάλουν αυτόν επιμόνως, λέγοντες ότι είναι άξιος εκείνος, εις τον οποίον θέλεις κάμει τούτο. **5** διότι αγαπά το έθνος υμών, και την συναγωγήν αυτος ωκοδόμησεν εις ημάς. **6** Ο δε Ιησούς επορευέτο μετ' αυτών. Ενώ δε απείχεν ήδη ου μακράν από της οικίας, έπεμψε προς αυτόν ο εκατόνταρχος φίλους, λέγων προς αυτόν· Κύριε, μη ενοχλείσαι· διότι δεν είμαι άξιος να εισέλθης υπό την στέγην μου. **7** όθεν ουδέ εμαυτόν έκρινα άξιον να έλθω προς σε· αλλά ειπέ λόγον, και θέλει ιατρευθή ο δούλός μου. **8** Διότι και εγώ είμαι άνθρωπος υποκείμενος εις εξουσίαν, έχων υπ' εμαυτόν στρατιώτας, και λέγω προς τούτον, Έγχαγε, και υπάγει; και προς άλλον, Έρχου, και έρχεται, και προς τον δούλον μου, Κάμε τούτο, και κάμνει. **9** Ακούσας δε ταύτα ο Ιησούς εθαύμασεν αυτόν, και στραφείς προς τον όχλον τον ακολουθούντα αυτόν, ειπέ· Σας λέγω, Ουδέ εν τω Ισραήλ εύρον τοσαύτην πίστιν. **10** Και υποστρέψαντες οι απεσταλμένοι εις τον οίκον, εύρον τον ασθενή δούλον υγαιίνοντα. **11** Την δε ακόλουθον ημέραν επορευέτο ο Ιησούς εις πόλιν ονομαζομένην Ναϊν· και συνεπορευόντο μετ' αυτού ικανοί εκ των μαθητών αυτού και όχλος πολύς. **12** Ως δε επλησίασεν εις την πύλην της πόλεως, ιδού, εφέρετο έξω νεκρός υιός μονογενής της μητρος αυτού, και αύτη ήτο χήρα, και όχλος πολύς της πόλεως ήτο μετ' αυτής. **13** Και ιδών αυτήν ο Κύριος, εσπλαγχνίσθη δι' αυτήν και ειπέ προς αυτήν· Μη κλαίε· **14** και πλησιάσας ήγγισε το νεκροκάββατον, οι δε βαστάζοντες εστάθησαν, και ειπέ· Νεανίσκε, προς σε λέγω, σηκώθητι. **15** Και ανεκάθησεν ο νεκρός και ήρχισε να λαλή, και έδωκεν αυτόν εις την μητέρα αυτού. **16** Κατέλαβε δε άπαντας φόβος και εδόξαζον τον Θεόν, λέγοντες ότι προφήτης μέγας ηγέρθη εν ημίν, και ότι επεσκέφθη ο Θεός τον λαόν αυτού. **17** Και εξήλθεν ο λόγος ούτος περί αυτού εν όλη τη Ιουδαία και εν πάσι τοις περιχώροις. **18** Και απήγγειλαν προς τον Ιωάννην οι μαθηταί αυτού περί πάντων τούτων. **19** Και προσκαλέσας ο Ιωάννης δύο τινάς των μαθητών αυτού, έπεμψε προς τον Ιησούν, λέγων· Συ είσαι ο ερχόμενος, ή άλλον προσδοκώμεν; **20** Και ελθόντες προς αυτόν οι άνθρωποι, ειπον· Ιωάννης ο Βαπτιστής απέστειλεν ημάς προς σε, λέγων· Συ είσαι ο ερχόμενος, ή άλλον προσδοκώμεν; **21** Εν αυτή δε τη ώρα εθεράπευσε πολλούς από νόσων και μαστίγων και πνευμάτων πονηρών, και εις τυφλούς πολλούς εχάρισε, το βλέπειν. **22** Και αποκριθείς ο Ιησούς, ειπέ προς αυτούς· Υπάγετε και απαγγείλατε προς τον Ιωάννην όσα ειδετε και ηκούσατε· ότι τυφλοί αναβλέπουσι, χωλοί περιπατούσι, λεπροί καθαρίζονται, κωφοί ακούουσι, νεκροί εγείρονται, πτωχοί ευαγγελίζονται. **23** και μακάριος είναι όστις δεν σκανδαλισθή εν εμοί. **24** Αφού δε ανεχώρησαν οι απεσταλμένοι του Ιωάννου, ήρχισε να λέγη προς τους όχλους περί του Ιωάννου· Τι εξήλθετε εις την έρημον να ιδητε; κάλαμον υπό ανέμου σαλευόμενον; **25** Αλλά τι εξήλθετε να ιδητε; άνθρωπον ενδεδυμένον μαλακά ιμάτια; ιδού, οι λαμπρώς ενδεδυμένοι και τρυφώντες ευρίσκονται εν τοις βασιλικούς παλατίοις. **26** Αλλά τι εξήλθετε να ιδητε; προφήτην; Ναι, σας λέγω, και περισσότερο προφήτου. **27** Ούτος είναι, περί του οποίου είναι γεγραμμένον, Ιδού, εγώ αποστέλλω τον άγγελόν μου προ προσώπου σου, Όστις θέλει κατασκευάσει την οδόν σου εμπροσθέν σου. **28** Διότι σας λέγω, μεταξύ των γεννηθέντων εκ γυναικών ουδείς προφήτης είναι μεγαλύτερος Ιωάννου του βαπτιστού· πλην ο μικρότερος εν τη βασιλεία του Θεού είναι μεγαλύτερος αυτού. **29** Και πας ο λαός ακούσας και οι τελώναι εδικαίωσαν τον Θεόν, βαπτισθέντες το βάπτισμα του Ιωάννου. **30** Οι δε Φαρισαίοι και οι νομικοί ηθέτησαν εις εαυτούς την βουλήν του Θεού, μη βαπτισθέντες υπ' αυτού. **31** Και ειπεν ο Κύριος· Με τι λοιπόν να ομοιώσω τους ανθρώπους της γενεάς ταύτης; και με τι είναι

όμοιοι; **32** Είναι όμοιοι με παιδιά καθήμενα εν τη αγορά και φωνάζοντα προς άλλα και λέγοντα· Αυλόν σας παίζαμεν, και δεν εχορεύσατε· σας εθρηνωδήσαμεν, και δεν εκλαύσατε. **33** Διότι ήλθεν Ιωάννης ο Βαπτιστής μήτε άρτον τρώγων μήτε οίνον πίνων, και λέγετε· Δαιμόνιον έχει. **34** Ήλθεν ο Υιός του ανθρώπου τρώγων και πίνων, και λέγετε· Ιδού άνθρωπος φάγος και οινόποτης, φίλος τελωνών και αμαρτωλών. **35** Και εδικαιώθη η σοφία από πάντων των τέκνων αυτής. **36** Παρεκάλει δε αυτόν εις εκ των Φαρισαίων να φάγη μετ' αυτού· και εισελθών εις την οικίαν του Φαρισαίου, εκάθησεν εις την τράπεζαν. **37** Και ιδού, γυνή τις εν τη πόλει, ήτις ήτο αμαρτωλή, μαθούσα ότι κάθηται εις την τράπεζαν εν τη οικία του Φαρισαίου, έφερεν αλάβαστρον μύρου **38** και σταθείσα πλησίον των ποδών αυτού οπίσω κλαίουσα, ήρχισε να βρέχη τους πόδας αυτού με τα δάκρυα και εσπόγγιζε με τας τρίχας της κεφαλής αυτής και κατεφίλει τους πόδας αυτού και ήλειψε με το μύρον. **39** Ιδών δε ο Φαρισαίος ο καλέσας αυτόν, είπε καθ' εαυτόν λέγων· Ούτος, εάν ήτο προφήτης, ήθελε γνωρίζει τις και οποία είναι η γυνή, ήτις εγγίζει αυτόν, ότι είναι αμαρτωλή. **40** Και αποκριθείς ο Ιησούς, είπε προς αυτόν· Σίμων, έχω να σοι είπω τι. Ο δε λέγει· Διδάσκαλε, ειπέ. **41** Είχε τις δανειστάς δύο χρεωφειλέτας· ο εις εχρέωσται δηναρία πεντακόσια, ο δε άλλος πενήκοντα. **42** Και επειδή δεν είχαν να αποδώσωσιν, εχάρισεν αυτά εις αμφοτέρους. Τις λοιπόν εξ αυτών, ειπέ, θέλει αγαπήσει αυτόν περισσότερο; **43** Αποκριθείς δε ο Σίμων, είπε· Νομίζω ότι εκείνος, εις τον οποίον εχάρισε το περισσότερο. Ο δε είπε προς αυτόν· Ορθώς έκρινας. **44** Και στραφείς προς την γυναίκα, είπε προς τον Σίμωνα· Βλέπεις ταύτην την γυναίκα; Εισήλθον εις την οικίαν σου, ύδωρ διά τους πόδας μου δεν έδωκας· αυτή δε με τα δάκρυα έβρεξε τους πόδας μου και με τας τρίχας της κεφαλής αυτής εσπόγγισε. **45** Φίλημα δεν μοι έδωκας· αυτή δε, αφ' ης εισήλθον, δεν έπαυσε καταφιλούσα τους πόδας μου. **46** Με έλαιον την κεφαλήν μου δεν ήλειψας· αυτή δε με μύρον ήλειψε τους πόδας μου. **47** Διά τούτο σοι

λέγω, συγκεχωρημένοι είναι αι αμαρτίαι αυτής αι πολλάι, διότι ηγάπησε πολύ· εις όντινα δε συγχωρείται ολίγον, ολίγον αγαπά. **48** Και είπε προς αυτήν· Συγκεχωρημένοι είναι αι αμαρτίαι σου. **49** Και ήρχισαν οι συγκαθήμενοι εις την τράπεζαν να λέγωσι καθ' εαυτούς· Τις είναι ούτος, όστις και αμαρτίας συγχωρεί; **50** Είπε δε προς την γυναίκα· Η πίστις σου σε έσωσεν· ύπαγε εις ειρήνην.

8 Και μετά ταύτα διήρχετο αυτός πάσαν πόλιν και κώμην, κηρύττων και ευαγγελιζόμενος την βασιλείαν του Θεού, και οι δώδεκα ήσαν μετ' αυτού, 2 και γυναίκες τινές, αίτινες ήσαν τεθεραπευμένοι από πνευμάτων πονηρών και ασθενειών, Μαρία η καλουμένη Μαγδαληνή, εκ της οποίας είχαν εκβή επτά δαιμόνια, 3 και Ιωάννα η γυνή του Χουζά, επιτρόπου του Ηρώδου, και Σουσάννα και άλλαι πολλάι, αίτινες διηκόνουν αυτόν από των υπάρχόντων αυτών. 4 Επειδή δε συνέτρεχεν όχλος πολύς και ήρχοντο προς αυτόν από πάσης πόλεως, είπε διά παραβολής· 5 Εξήλθεν ο σπείρων, διά να σπείρη τον σπόρον αυτού. Και ενώ έσπειρεν, άλλο μεν έπεσε παρά την οδόν και κατεπατήθη, και τα πετεινά του ουρανού κατέφαγον αυτό· 6 άλλο δε έπεσεν επί την πέτραν και αναφυέν εξηράνθη, διότι δεν είχαν ικμάδα· 7 και άλλο έπεσεν εις το μέσον των ακανθών, και συμφutrύσασαι αι άκανθαι απέπνιξαν αυτό· 8 και άλλο έπεσεν επί την γην την αγαθήν, και αναφυέν έκαμε καρπόν εκατονταπλασίονα. Ταύτα λέγων, εφώναζεν· Ο έχων ώτα διά να ακούη, ας ακούη. 9 Ηρώτων δε αυτόν οι μαθηταί αυτού, λέγοντες· Τι σημαίνει η παραβολή αυτή; 10 Ο δε είπεν· Εις εσάς εδόθη να γνωρίσητε τα μυστήρια της βασιλείας του Θεού, εις δε τους λοιπούς διά παραβολών, διά να μη βλέπωσιν ενώ βλέπουσι και να μη καταλαμβάνωσιν ενώ ακούουσιν. 11 Αυτή δε είναι η παραβολή· Ο σπόρος είναι ο λόγος του Θεού· 12 οι δε σπειρόμενοι παρά την οδόν είναι οι ακούοντες, έπειτα έρχεται ο διάβολος και αφαιρεί τον λόγον από της καρδιάς αυτών, διά να μη πιστεύωσι και σωθώσιν. 13 Οι δε επί της πέτρας είναι εκείνοι οίτινες, όταν ακούσωσι, μετά χαράς δέχονται τον λόγον, και ούτοι ρίζαν

δεν έχουν, οίτινες προς καιρόν πιστεύουσι και εν καιρώ πειρασμού αποστατούσι. **14** Το δε πεσόν εις τας ακάνθας, ούτοι είναι εκείνοι οίτινες ήκουσαν, και υπό μεριμνών και πλούτου και ηδονών του βίου υπάγουσι και συμπνίγονται και δεν τελεσφορούσι. **15** Το δε εις την καλήν γην, ούτοι είναι εκείνοι, οίτινες ακούσαντες τον λόγον, κρατούσιν εν καρδία καλή και αγαθή και καρποφορούσιν εν υπομονή. **16** Ουδείς δε λύχνον ανάψας, σκεπάζει αυτόν με σκεύος και θέτει υποκάτω κλίνης, αλλά θέτει επί του λυχνοστάτου, διά να βλέπωσι το φως οι εισερχόμενοι. **17** Διότι δεν υπάρχει κρυπτόν, το οποίον δεν θέλει γίνει φανερόν; ουδέ απόκρυφον, το οποίον δεν θέλει γίνει γνωστόν και ελθεί εις το φανερόν. **18** Προσέχετε λοιπόν πως ακούετε· διότι όστις έχει, θέλει δοθή εις αυτόν, και όστις δεν έχει, και εκείνο το οποίον νομίζει ότι έχει θέλει αφαιρεθή απ' αυτού. **19** Ήλθον δε προς αυτόν η μήτηρ και οι αδελφοί αυτού και δεν ηδύναντο διά τον όχλον να πλησιάσωσιν αυτόν. **20** Και απηγγέλη προς αυτόν υπό τινών λεγόντων· Η μήτηρ σου και οι αδελφοί σου ίστανται έξω θέλοντες να σε ίδωσιν. **21** Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτούς· Μήτηρ μου και αδελφοί μου είναι ούτοι, οι ακούοντες τον λόγον του Θεού και πράττοντες αυτόν. **22** Και εν μία των ημερών εισήλθεν εις πλοίον αυτός και οι μαθηταί αυτού, και είπε προς αυτούς· Ας διέλθωμεν εις το πέραν της λίμνης και εσηκώθησαν. **23** Ενώ δε έπλεον, απεκοιμήθη. Και κατέβη ανεμοστρόβιλος εις την λίμνην, και εγεμίζετο το πλοίον και εκινδύνευον. **24** Προσελθόντες δε εξύπνησαν αυτόν, λέγοντες· Επιστάτα, Επιστάτα, χανόμεθα. Ο δε σηκωθείς επιτίμησε τον άνεμον και την ταραχήν του ύδατος, και έπαυσαν, και έγεινε γαλήνη. **25** Είπε δε προς αυτούς, που είναι η πίστις σας; Και φοβηθέντες εθαύμασαν, λέγοντες προς αλλήλους· Τις λοιπόν είναι ούτος, ότι και τους ανέμους προστάζει και το ύδωρ, και υπακούουσιν εις αυτόν; **26** Και κατέπλευσαν εις την χώραν των Γαδαρηνών, ήτις είναι αντιπέραν της Γαλιλαίας. **27** Και καθώς εξήλθεν επί την γην, υπήντησεν αυτόν άνθρωπος τις εκ

της πόλεως, όστις είχε δαιμόνια από χρόνων πολλών, και ιμάτιον δεν ενεδύετο και εν οικία δεν έμενεν, αλλ' εν τοις μνήμασιν. **28** Ιδών δε τον Ιησούν, ανέκραξε και προσέπεσεν εις αυτόν και μετά φωνής μεγάλης είπε· Τι είναι μεταξύ εμού και σου, Ιησού, Υιέ του Θεού του Υψίστου; δέομαί σου, μη με βασάνισης. **29** Διότι προσέταξεν εις το πνεύμα το ακάθαρτον να εξέλθη από του ανθρώπου. Επειδή προ πολλών χρόνων είχε συναρπάσει αυτόν, και εδεδεμένετο με αλύσεις και εφυλάττετο με ποδόδεσμα και διασπών τα δεσμά, εφέρετο υπό του δαίμονος εις τας ερήμους. **30** Και ηρώτησεν αυτόν ο Ιησούς, λέγων· Τι είναι το όνομά σου; Ο δε είπε· Λεγεών· διότι δαιμόνια πολλά εισήλθον εις αυτόν. **31** και παρεκάλουν αυτόν να μη προστάξη αυτά να απέλθωσιν εις την άβυσσον. (Abyssos g12) **32** Ήτο δε εκεί αγέλη χοίρων πολλών βοσκομένων εν τω όρει· και παρεκάλουν αυτόν να επιτρέψη εις αυτά να εισέλθωσιν εις εκείνους και επέτρεψεν εις αυτά. **33** Εξελθόντα δε τα δαιμόνια από του ανθρώπου, εισήλθον εις τους χοίρους, και ώρμησεν η αγέλη κατά του κρημνού εις την λίμνην και απεπνίγη. **34** Ιδόντες δε οι βοσκοί το γενόμενον έφυγον, και απελθόντες απήγγειλαν εις την πόλιν και εις τους αγρούς. **35** Και εξήλθον διά να ίδωσι το γεγονός, και ήλθον προς τον Ιησούν και εύρον τον άνθρωπον, εκ του οποίου είχαν εξέλθει τα δαιμόνια, καθήμενον παρά τους πόδας του Ιησού, ενδεδυμένον και σωφρονούντα· και εφοβήθησαν. **36** Διηγήθησαν δε προς αυτούς και οι ιδόντες πως εσώθη ο δαιμονιζόμενος. **37** Και άπαν το πλήθος της περιχώρου των Γαδαρηνών παρεκάλεσαν αυτόν να αναχωρήση απ' αυτών, διότι κατείχοντο υπό μεγάλο φόβου, αυτός δε εμβάς εις το πλοίον υπέστρεψεν. **38** Ο δε άνθρωπος, εκ του οποίου είχαν εξέλθει τα δαιμόνια, παρεκάλει αυτόν να ήναι μετ' αυτού· ο Ιησούς όμως απέλυσε αυτόν, λέγων. **39** Επίστρεψον εις τον οίκόν σου και διηγού όσα έκαμεν εις σε ο Θεός· και ανεχώρησε εις αυτόν ο Ιησούς. **40** Ότε δε υπέστρεψεν ο Ιησούς, υπεδέχθη αυτόν ο όχλος· διότι πάντες ήσαν περιμένοντες αυτόν. **41** Και ιδού, ήλθεν

άνθρωπος ονομαζόμενος Ιάειρος, όστις ήτο άρχων της συναγωγής και πεσών εις τους πόδας του Ιησού, παρεκάλει αυτόν να εισέλθη εις τον οίκον αυτού, 42 διότι είχε θυγατέρα μονογενή ως ετών δώδεκα, και αύτη απέθνησκειν. Ενώ δε επορευέτο, οι όχλοι συνέθλιβον αυτόν. 43 Και γυνή τις έχουσα ρύσιν αίματος δώδεκα έτη, ήτις δαπανήσασα εις ιατρούς όλον τον βίον αυτής δεν ήδυνήθη να θεραπευθή υπ' ουδενός, 44 πλησιάσασα όπισθεν ήγγισε το άκρον του ιματίου αυτού, και παρευθύς εστάθη η ρύσις του αίματος αυτής. 45 Και είπεν ο Ιησούς: Τις διήρχοντο από κώμης εις κώμην, κηρύττοντες μου ήγγισε; και ενώ ηρνούντο πάντες, είπεν ο Πέτρος και οι μετ' αυτού: Επιστάτα, οι όχλοι σε συμπιέζουσι και σε συνθλίβουσι, και λέγεις: Τις μου ήγγισεν; 46 Ο δε Ιησούς είπε: Μου ήγγισέ τις διότι εγώ ενόησα ότι εξήλθε δύναμις απ' εμού. 47 Ιδούσα δε η γυνή ότι δεν εκρύφθη, ήλθε τρέμουσα και προσπεσούσα εις αυτόν, απήγγειλε προς αυτόν ενώπιον παντός του λαού διά ποίαν αιτίαν ήγγισεν αυτόν, και ότι παρευθύς ιατρεύθη. 48 Ο δε είπε προς αυτήν: Θάρρει, θυγατερ, η πίστις σου σε έσωσεν· ύπαγε εις ειρήνην. 49 Ενώ δε ελάλει έτι, έρχεταιί τις παρά του αρχισυναγώγου, λέγων προς αυτόν ότι απέθανεν η θυγάτηρ σου· μη ενόχλει τον Διδάσκαλον. 50 Ο δε Ιησούς ακούσας απεκρίθη προς αυτόν, λέγων: Μη φοβού· μόνον πίστευε, και θέλει σωθή. 51 Και ότε εισήλθεν εις την οικίαν, δεν αφήκεν ουδένα να εισέλθη ειμή τον Πέτρον και Ιάκωβον και Ιωάννην και τον πατέρα της κόρης και την μητέρα. 52 Έκλαιον δε πάντες και εθρήνουν αυτήν. Ο δε είπε: Μη κλαίετε· δεν απέθανεν, αλλά κοιμάται. 53 Και κατεγέλων αυτόν, εξεύροντες ότι απέθανεν. 54 Αλλ' αυτός εκβαλών έξω πάντας και πιάσας την χείρα αυτής, εφώνασε λέγων: Κοράσιον, σηκώθητι. 55 Και υπέστρεψε το πνεύμα αυτής, και ανέστη παρευθύς, και προσέταξε να δοθή εις αυτήν να φάγη. 56 Και εξεπλάγησαν οι γονείς αυτής. Ο δε παρήγγειλεν εις αυτούς να μη είπωσιν εις μηδένα το γεγονός.

9 Συγκαλέσας δε τους δώδεκα μαθητάς αυτού, έδωκεν εις αυτούς δύναμιν και εξουσίαν κατά πάντων των δαιμονίων και να θεραπεύωσι

νόσους· 2 και απέστειλεν αυτούς διά να κηρύττωσι την βασιλείαν του Θεού και να ιατρεύωσι τους ασθενούντας, 3 και είπε προς αυτούς: Μη βαστάζετε μηδέν εις την οδόν, μήτε ράβδους μήτε σακκίον μήτε άρτον μήτε αργύριον μήτε να έχητε ανά δύο χιτώνας. 4 Και εις ήντινα οικίαν εισέλθητε, εκεί μένετε και εκείθεν εξέρχεσθε. 5 Και όσοι δεν σας δεχθώσιν, εξερχόμενοι από της πόλεως εκείνης αποτινάξατε και τον κονιορτόν από των ποδών σας διά μαρτυρίαν κατ' αυτών. 6 Εξερχόμενοι δε διήρχοντο από κώμης εις κώμην, κηρύττοντες το ευαγγέλιον και θεραπεύοντες πανταχού. 7 Ήκουσε δε Ηρώδης ο τετράρχης πάντα τα γινόμενα υπ' αυτού, και ήτο εν απορία, διότι ελέγετο υπό τινών ότι ο Ιωάννης ανέστη εκ νεκρών. 8 υπό τινών δε ότι ο Ηλίας εφάνη, υπ' άλλων δε, ότι ανέστη εις των αρχαίων προφητών. 9 Και είπεν ο Ηρώδης: Τον Ιωάννην εγώ απεκεφάλισα· τις δε είναι ούτος, περί του οποίου εγώ ακούω τοιαύτα; και εζήτει να ιδη αυτόν. 10 Και υποστρέψαντες οι απόστολοι, διηγήθησαν προς αυτόν όσα έπραξαν. Και παραλαβών αυτούς απεσύρθη κατ' ιδίαν εις τόπον έρημον πόλεώς τινός ονομαζομένης Βηθσαϊδά. 11 Οι δε όχλοι νοήσαντες ηκολούθησαν αυτόν, και δεχθείς αυτούς ελάλει προς αυτούς περί της βασιλείας του Θεού, και τους έχοντας χρείαν θεραπείας ιάτρειεν. 12 Η δε ημέρα ήρχισε να κλίνη· και προσελθόντες οι δώδεκα, είπον προς αυτόν: Απόλυσον τον όχλον, διά να υπάγωσιν εις τας πέριξ κώμας και τους αγρούς και να καταλύωσι και να εύρωσι τροφάς, διότι εδώ είμεθα εν ερήμω τόπω. 13 Και είπε προς αυτούς: Δότε σεις εις αυτούς να φάγωσιν. Οι δε είπον: Ημείς δεν έχομεν πλειότερον παρά πέντε άρτους και δύο ιχθύας, εκτός εάν υπάγωμεν ημείς και αγοράσωμεν τροφάς δι' όλον τον λαόν τούτον· 14 διότι ήσαν ως πεντακισχίλιοι άνδρες και είπε προς τους μαθητάς αυτού: Καθίσατε αυτούς κατά αθροίσματα ανά πενήκοντα. 15 Και έπραξαν ούτω, και εκάθησαν άπαντας. 16 Λαβών δε τους πέντε άρτους και τους δύο ιχθύας, ανέβλεψεν εις τον ουρανόν και ευλόγησεν αυτούς και

κατέκοψε, και έδιδεν εις τους μαθητάς διά ύπνου και ότε εξύπνησαν, είδον την δόξαν να βάλλωσιν έμπροσθεν του όχλου. 17 Και αυτου και τους δύο άνδρας τους ισταμένους έφαγον και εχορτάσθησαν πάντες, και εσηκώθη μετ' αυτου. 33 Και ενώ αυτοί εχωρίζοντο το περισσεύσαν εις αυτούς εκ των κλασμάτων απ' αυτου, είπεν ο Πέτρος προς τον Ιησούν· δώδεκα κοφίνια. 18 Και ενώ αυτός προσηύχετο Επιστάτα, καλόν είναι να ήμεθα εδώ· και ας καταμόνας, ήσαν μετ' αυτου οι μαθηταί, και κάμωμεν τρεις σκηνάς, μίαν διά σε και διά ηρώτησεν αυτούς λέγων· Τίνα με λέγουσιν οι τον Μωϋσήν μίαν και μίαν διά τον Ηλίαν, όχλοι ότι είμαι; 19 οι δε αποκριθέντες είπον μη εξεύρων τι λέγει. 34 Ενώ δε αυτός έλεγε Ιωάννην τον Βαπτιστήν, άλλοι δε Ηλίαν, άλλοι ταύτα, ήλθε νεφέλη και επεσκίασεν αυτούς· δε ότι ανέστη τις των αρχαίων προφητών. 20 και εφοβήθησαν ότε εισήλθον εις την νεφέλην· 35 και έγεινε φωνή εκ της νεφέλης, λέγουσα· Ούτος είναι ο Υιός μου ο αγαπητός· αυτου ακούετε. 36 Και αφού έγεινεν η φωνή, ευρέθη ο Ιησούς μόνος· και αυτοί εισίωπησαν και προς ουδένα είπον εν εκείναις ταις ημέραις ουδέν 22 ειπών ότι πρέπει ο Υιός του ανθρωπου να εξ όσων είδον. 37 Την δε ακόλουθον ημεράν, πάθη πολλά και να καταφρονηθή από των οτε κατέβησαν από του όρους, υπήντησεν πρεσβυτέρων και αρχιερέων και γραμματέων, αυτόν όχλος πολύς. 38 Και ιδού, άνθρωπος και να θανατωθή και τη τρίτη ημερα να τις εκ του όχλου ανέκραξε, λέγων· Διδάσκαλε, αναστηθή. 23 Έλεγε δε προς πάντας· Εάν τις δέομαί σου, επίβλεψον επί τον υιόν μου, διότι και ας σηκώση τον σταυρόν αυτου καθ' ημεράν μονογενής μου είναι· 39 και ιδού, δαιμόνιον και ας με ακολουθή. 24 Διότι όστις θέλει να πιάνει αυτόν, και εξαίφνης κράζει και σπαράττει αυτόν μετά αφρού, και μόλις αναχωρεί απ' αυτου, συντρίβον αυτόν· 40 και παρεκάλεσα τους μαθητάς σου διά να εκβάλωσιν αυτό, και δεν ηδυνηθήσαν. 41 Αποκριθείς δε ο Ιησούς, είπεν· Ω γενεά άπιστος και διεστραμμένη, έως πότε θέλω είσθαι μεθ' υμών και θέλω υπομένει υμάς; 25 Επειδή τι ωφελείται εαυτόν δε απολέση ή ζημιωθή; 26 Διότι όστις φέρε τον υιόν σου εδώ. 42 Και ενώ αυτός έτι επαισχυνθή δι' εμέ και τους λόγους μου, διά προσήρχετο, έρριψεν αυτόν κάτω το δαιμόνιον· ούτος θέλει σώσει αυτήν. 25 Επειδή τι ωφελείται αυτόν και κατεσπάραξεν· ο δε Ιησούς επετίμησε το ο άνθρωπος, εάν κερδήση τον κόσμον όλον, και πνεύμα το ακάθαρτον και ιάτρευσε το παιδίον εαυτόν δε απολέση ή ζημιωθή; 26 Διότι όστις και απέδωκεν αυτό εις τον πατέρα αυτου. 43 Εξεπλήττοντο δε πάντες επί την μεγαλειότητα του Θεου. Και ενώ πάντες εθαύμαζον διά πάντα 29 Και ενώ προσηύχετο, ηλλοιώθη η όψις του όσα έκαμεν ο Ιησούς, είπε προς τους μαθητάς αυτου· 44 Βάλετε σεις εις τα ώτα σας τους 29 Και ενώ προσηύχετο, ηλλοιώθη η όψις του προσώπου αυτου και τα ιμάτια αυτου έγειναν λόγους τούτου· διότι ο Υιός του ανθρωπου 29 Και ενώ προσηύχετο, ηλλοιώθη η όψις του λευκά εξαστράπτοντα. 30 και ιδού, άνδρες δύο μέλλει να παραδοθή εις χείρας ανθρωπων. 45 29 Και ενώ προσηύχετο, ηλλοιώθη η όψις του συνελάλουν μετ' αυτου, ότινες ήσαν Μωϋσής Εκείνοι όμως δεν ενόουν τον λόγον τούτον, 29 Και ενώ προσηύχετο, ηλλοιώθη η όψις του και Ηλίας, 31 ότινες φανέντες εν δόξη, έλεγον και ήτο αποκεκρυμμένος απ' αυτών, διά να μη 29 Και ενώ προσηύχετο, ηλλοιώθη η όψις του τον θάνατον αυτου, τον οποίον έμελλε να νοήσωσιν αυτόν, και εφοβούντο να ερωτήσωσιν 29 Και ενώ προσηύχετο, ηλλοιώθη η όψις του εκπληρώση εν Ιερουσαλήμ. 32 Ο δε Πέτρος αυτόν περί του λόγου τούτου. 46 Εισήλθε δε 29 Και ενώ προσηύχετο, ηλλοιώθη η όψις του και οι μετ' αυτου ήσαν βεβαρημένοι υπό του εις αυτούς διαλογισμός, τις τάχα εξ αυτών 29 Και ενώ προσηύχετο, ηλλοιώθη η όψις του ήτο μεγαλήτερος. 47 Ο δε Ιησούς, ιδών τον

διαλογισμόν της καρδίας αυτών, επίασε παιδίον και έστησεν αυτό πλησίον εαυτού **48** και είπε προς αυτούς· Όστις δεχθή τούτο το παιδίον εις το όνομά μου, εμέ δέχεται, και όστις δεχθή εμέ, δέχεται τον αποστείλαντά με· διότι ο υπάρχων μικρότερος μεταξύ πάντων υμών ούτος θέλει είσθαι μέγας. **49** Αποκριθείς δε ο Ιωάννης, είπεν· Επιστάτα, είδομέν τινά εκβάλλοντα τα δαιμόνια εν τω ονόματί σου, και ημποδίσαμεν αυτόν, διότι δεν ακολουθεί μεθ' ημών. **50** Και είπε προς αυτόν ο Ιησούς· Μη εμποδίζετε· διότι όστις δεν είναι καθ' ημών, είναι υπέρ ημών. **51** Και ότε συνεπληρούντο αι ημέραι διά να αναληφθή, τότε αυτός έκαμε στερεάν απόφασιν να υπάγη εις Ιερουσαλήμ. **52** Και απέστειλεν έμπροσθεν αυτού μηνυτάς, οίτινες πορευθέντες εισήλθον εις κώμην Σαμαρειτών, διά να κάμωσιν ετοιμασίαν εις αυτόν. **53** Και δεν εδέχθησαν αυτόν, διότι εφαινετο ότι επορευετο εις Ιερουσαλήμ. **54** Ιδόντες δε οι μαθηταί αυτού Ιάκωβος και Ιωάννης, είπον· Κύριε, θέλεις να είπωμεν να καταβή πυρ από του ουρανού και να αφανίση αυτούς, καθώς και ο Ηλίας έκαμε; **55** Στραφείς δε επέπληξεν αυτούς και είπε· δεν εξεύρετε ποίου πνεύματος είσθε σείς· **56** διότι ο Υιός του ανθρώπου δεν ήλθε να απολέση εις άλλην κώμην. **57** Ενώ δε επορευόντο, είπε τις προς αυτόν καθ' οδόν· Θέλω σε ακολουθήσει όπου αν υπάγης, Κύριε. **58** Και είπε προς αυτόν ο Ιησούς· Αι αλώπεκες έχουσι φωλεάς και τα πετεινά του ουρανού κατοικίας, ο δε Υιός του ανθρώπου δεν έχει που να κλίνη την κεφαλήν. **59** Είπε δε προς άλλον· Ακολουθεί μοι. Ο δε είπε· Κύριε, συγχώρησόν μοι να υπάγω πρώτον να θάψω τον πατέρα μου. **60** Και ο Ιησούς είπε προς αυτόν· Άφες τους νεκρούς να θάψωσι τους εαυτών νεκρούς· συ δε απελθών κήρυττε την βασιλείαν του Θεού. **61** Είπε δε και άλλος· Θέλω σε ακολουθήσει, Κύριε· πρώτον όμως συγχώρησόν μοι να αποχαιρετήσω τους εις τον οίκόν μου. **62** Και είπε προς αυτόν ο Ιησούς· Ουδέεις βαλών την χείρα αυτού επί άροτρον και βλέπων εις τα οπίσω είναι αρμόδιος διά την βασιλείαν του Θεού.

10 Μετά δε ταύτα διώρισεν ο Κύριος και άλλους εβδομήκοντα, και απέστειλεν αυτούς ανά δύο έμπροσθεν αυτού εις πάσαν πόλιν και τόπον, όπου έμελλεν αυτός να υπάγη. **2** Έλεγε λοιπόν προς αυτούς· Ο μεν θερισμός είναι πολύς, οι δε εργάται ολίγοι· παρακαλέσατε λοιπόν τον Κύριον του θερισμού να αποστείλη εργάτας εις τον θερισμόν αυτού. **3** Υπάγετε· ιδού, εγώ σας αποστέλλω ως αρνία εν μέσω λύκων. **4** Μη βαστάζετε βαλάντιον, μη σακκίον, μηδέ υποδήματα, και μηδένα χαιρετήσητε κατά την οδόν. **5** Εις ήντινα δε οικίαν εισέρχησθε, πρώτον λέγετε· Ειρήνη εις τον οίκον τούτον. **6** Και εάν μεν ήναι εκεί υιός ειρήνης, θέλει αναπαυθή επ' αυτόν η ειρήνη σας· ει δε μη, θέλει επιστρέψει εις εσάς. **7** Εν αυτή δε τη οικία μένετε τρώγοντες και πίνοντες τα παρ' αυτών διδόμενα· διότι ο εργάτης είναι άξιος του μισθού αυτού· μη μεταβαίνετε εξ οικίας εις οικίαν. **8** Και εις ήντινα πόλιν εισέρχησθε και σας δέχωνται, τρώγετε τα παρατιθέμενα εις εσάς, **9** και θεραπεύετε τους εν αυτή ασθενείς και λέγετε προς αυτούς· Επλησίασεν εις εσάς η βασιλεία του Θεού. **10** Εις ήντινα όμως πόλιν εισέρχησθε και δεν σας δέχωνται, εξελθόντες εις τας πλατείας αυτής, είπατε· **11** Και τον κονιορτόν, όστις εκολλήθη εις ημάς εκ της πόλεώς σας, εκτινάσσομεν εις εσάς πλην τούτο γινώσκετε, ότι επλησίασεν εις εσάς η βασιλεία του Θεού. **12** Σας λέγω δε ότι εν τη ημέρα εκείνη ελαφροτέρα θέλει είσθαι η τιμωρία εις τα Σδόδομα παρά εις την πόλιν εκείνην. **13** Ουαί εις σε, Χοραζίν, ουαί εις σε, Βηθσαϊδά· διότι εάν εν τη Τύρω και Σιδώνι ήθελον γείνει τα θαύματα τα γενόμενα εν τω μέσω υμών, προ πολλού ήθελον μετανοήσει καθήμεναι εν σάκκω και σποδώ. **14** Πλην εις την Τύρον και Σιδώνα ελαφροτέρα θέλει είσθαι η τιμωρία εν τη κρίσει παρά εις εσάς. **15** Και συ, Καπερναούμ, ήτις υψώθης έως του ουρανού, θέλεις καταβιβασθή έως άδου. (Hadēs 986) **16** Όστις ακούει εσάς εμέ ακούει, και όστις αθετεί εσάς εμέ αθετεί, ο δε αθετών εμέ αθετεί τον αποστείλαντά με. **17** Υπέστρεψαν δε οι εβδομήκοντα μετά χαράς, λέγοντες Κύριε, και τα δαιμόνια υποτάσσονται

εις ημάς εν τω ονόματί σου. 18 Είπε δε προς αυτούς· Εθεώρουν τον Σατανάν ως αστραπὴν εκ του ουρανοῦ πεσόντα. 19 Ἰδοῦ, δίδω εις εσάς την εξουσίαν του να πατήτε ἐπάνω ὄφρων και σκορπιῶν και ἐπὶ πάσαν την δύναμιν του εχθροῦ, και ουδέν θέλει σας βλάψει. 20 Πλην εις τούτο μη χαίρετε, ὅτι τα πνεύματα υποτάσσονται εις εσάς· ἀλλά χαίρετε μάλλον ὅτι τα ονόματά σας εγράφησαν εν τοις ουρανοῖς. 21 Εν αὐτῇ τη ὥρᾳ ηγαλλιάσθη κατὰ το πνεῦμα ο Ἰησοῦς και εἶπεν· Ευχαριστῶ σοι, Πάτερ, Κύριε του ουρανοῦ και της γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν και συνετῶν και ἀπεκάλυψας αὐτά εις νηπια· ναι, ὦ Πάτερ, διότι οὕτως ἐγένεεν ἀρεστόν ἐμπροσθέν σου. 22 Πάντα παρεδόθησαν εις ἐμέ ὑπὸ του Πατρὸς μου· και ουδεὶς γινώσκει τις εἶναι ο Υἱός, εὐμὴ ο Πατήρ, και τις εἶναι ο Πατήρ, εὐμὴ ο Υἱός και εις ὄντινα θέλη ο Υἱός να ἀποκαλύψῃ αὐτόν. 23 Και στραφεὶς προς τους μαθητάς, εἶπε κατ' ἰδίαν· Μακάριοι οὖ οφθαλμοὶ οὖι βλέποντες ὅσα βλέπετε. 24 Διότι σας λέγω ὅτι πολλοὶ προφῆται και βασιλεῖς ἐπεθύμησαν να ἴδωσιν ὅσα σεις βλέπετε, και δεν εἶδον, και να ακούσωσιν ὅσα ακούετε, και δεν ἤκουσαν. 25 Και ἰδοῦ, νομικός τις ἐσηκώθη πειράζων αὐτόν και λέγων· Διδάσκαλε, τι πράξας θέλω κληρονομήσει ζωὴν αἰώνιον; (αἰῶνιος g166) 26 Ο δε εἶπε προς αὐτόν· Εν τω νόμῳ τι εἶναι γεγραμμένον; πως αναγινώσκεις; 27 Ο δε ἀποκριθεὶς εἶπε· Θέλεις αγαπά Κύριον τον Θεόν σου ἐξ ὅλης της καρδίας σου και ἐξ ὅλης της ψυχῆς σου και ἐξ ὅλης της δυνάμεώς σου και ἐξ ὅλης της διανοίας σου, και τον πλησίον σου ὡς σεαυτόν. 28 Εἶπε δε προς αὐτόν· Ὀρθῶς ἀπεκρίθης· τούτο κάμνε και θέλεις ζήσει. 29 Ἀλλ' ἐκεῖνος, θέλων να δικαιώσῃ εαυτόν, εἶπε προς τον Ἰησοῦν· Και τις εἶναι ο πλησίον μου; 30 Και ἀποκριθεὶς ο Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄνθρωπος τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ εις Ἱεριχώ και περιέπεσεν εις ληστὰς· οἵτινες και γυμνώσαντες αὐτόν και καταπληγώσαντες, ἀνεχώρησαν ἀφήσαντες αὐτόν ἡμιθανή. 31 Κατὰ συγκυρίαν δε ἱερεὺς τις κατέβαινε δι' ἐκείνης της ὁδοῦ, και ἰδὼν αὐτόν ἐπέρασεν ἀπὸ το ἄλλο μέρος. 32 Ὁμοίως δε και Λευίτης, φθάσας εις

τον τόπον, ἐλθὼν και ἰδὼν ἐπέρασεν ἀπὸ το ἄλλο μέρος. 33 Σαμαρεῖτης δε τις ὁδοιπορὼν ἦλθεν εις τον τόπον ὅπου ἦτο, και ἰδὼν αὐτόν ἐσπλαγχνίσθη, 34 και πλησιάσας ἔδεσε τας πληγὰς αὐτοῦ ἐπιχέων ἔλαιον και οἶνον, και ἐπιβιάσας αὐτόν ἐπὶ το κτήνος αὐτοῦ, ἔφερον αὐτόν εις ξενοδοχεῖον και ἐπεμελήθη αὐτοῦ· 35 και την επαύριον, ὅτε ἐξήρχετο, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκεν εις τον ξενοδόχον και εἶπε προς αὐτόν· Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, και ὅ, τι συ δαπανήσης περιπλέον, ἐγὼ ὅταν ἐπανέλθω θέλω σοι ἀποδώσει. 36 Τις λοιπὸν εκ των τριῶν τούτων σοι φαίνεται ὅτι ἐγένεεν πλησίον του ἐμπεσόντος εις τους ληστὰς; 37 Ο δε εἶπεν· Ὁ ποιήσας το ἔλεος εις αὐτόν· Εἶπε λοιπὸν προς αὐτόν ο Ἰησοῦς· Ὑπαγε και συ, κάμνε ὁμοίως. 38 Ἐνὼ δε ἀπῆρχοντο, αὐτὸς εἰσῆλθεν εις κώμην τινὰ· και γυνὴ τις ὀνομαζομένη Μάρθα ὑπεδέχθη αὐτόν εις τον οἶκον αὐτῆς. 39 Και αὐτὴ εἶχεν ἀδελφὴν καλουμένην Μαρίαν, ἣτις και καθήσασα παρὰ τους πόδας του Ἰησοῦ, ἤκουε τον λόγον αὐτοῦ. 40 Ἡ δε Μάρθα ἐνησχολεῖτο εις πολλὴν ὑπηρεσίαν· και ἐλθούσα ἐμπροσθεν αὐτοῦ εἶπε· Κύριε, δεν σε μέλει ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου με ἀφήκε μόνην να υπηρετῶ; εἶπε λοιπὸν προς αὐτὴν να μοι βοηθήσῃ. 41 Ἀποκριθεὶς δε ο Ἰησοῦς, εἶπε προς αὐτὴν· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνάς και αγωνίζεσαι περὶ πολλά· 42 πλην ἐνός εἶναι χρεῖα· ἡ Μαρία ὁμως ἐξέλεξε την αγαθὴν μερίδα, ἣτις δεν θέλει ἀφαιρεθῆ ἀπ' αὐτῆς.

11 Και ἐνὼ αὐτὸς προσηύχετο ἐν τόπῳ τινί, καθὼς ἔπαυσεν, εἶπε τις των μαθητῶν αὐτοῦ προς αὐτόν· Κύριε, δίδαξον ημάς να προσευχώμεθα, καθὼς και ο Ἰωάννης ἐδίδαξε τους μαθητάς αὐτοῦ. 2 Εἶπε δε προς αὐτοῦς· Ὅταν προσεύχησθε, λέγετε· Πάτερ ημῶν ο ἐν τοις ουρανοῖς, ἁγιασθήτω το ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω το θέλημά σου ὡς ἐν ουρανῶ, και ἐπὶ της γῆς· 3 τον ἄρτον ημῶν τον ἐπιούσιον δίδε εις ημάς κατ' ἡμέραν· 4 και συγχώρησον εις ημάς τας ἀμαρτίας ημῶν, διότι και ημεῖς συγχωρούμεν εις πάντα ἀμαρτάνοντα εις ημάς· και μη φέρης ημάς εις πειρασμόν, ἀλλ' ἐλευθέρωσον ημάς ἀπὸ του πονηροῦ. 5

Και είπε προς αυτούς· Εάν τις εξ υμών έχη καθωπλισμένους φυλάττη την εαυτού αυλήν, φίλον, και υπάγη προς αυτόν το μεσονύκτιον τα υπάρχοντα αυτού είναι εν ειρήνῃ· 22 όταν και είπη προς αυτόν· Φίλε, δάνεισόν μοι τρεις όμως ο ισχυρότερος αυτού επελθών νικήση άρτους, 6 επειδή ήλθε φίλος μου προς εμέ εξ αυτόν, αφαιρεί την πανοπλίαν αυτού, εις την οδοιορίας, και δεν έχω τι να βάλω έμπροσθεν οποίαν εθάρρει, και διαμοιράζει τα λάφυρα αυτού. 7 Και εκείνος αποκριθείς έσωθεν είπη· εμου, και όστις δεν είναι μετ' εμού είναι κατ' εμου, και όστις δεν συνάγει μετ' εμού σκορπίζει. 24 Όταν το ακάθαρτον πνεύμα εξέλθη από του Μη με ενόχλει· η θύρα είναι ήδη κεκλεισμένη ανθρώπου, διέρχεται δι' ανύδρων τόπων και και τα παιδιά μου είναι μετ' εμού εις την κλίνη· δεν δύναμαι να σηκωθώ και να σοι δώσω. 8 ζητεί ανάπαυσιν, και μη ευρίσκον λέγει· ας Σας λέγω· Και αν δεν σηκωθή και δώση εις υποστρέψω εις τον οίκον μου όθεν εξήλθον· αυτόν, διότι είναι φίλος αυτού, τουλάχιστον 25 και ελθόν ευρίσκει αυτόν σεσαρωμένον και διά την αναίδειαν αυτού θέλει σηκωθή και εστολισμένον. 26 Τότε υπάγει και παραλαμβάνει δώσει εις αυτόν όσα χρειάζεται. 9 Και εγω σας επτά άλλα πνεύματα πονηρότερα εαυτού, και λέγω· Αιτείτε και θέλει σας δοθή· ζητείτε και εισελθόντα κατοικούσιν εκεί, και γίνονται και θέλετε ευρεί, κρούετε και θέλει σας ανοιχθή. 10 Διότι πας ο αιτών λαμβάνει, και ο ζητών έσχατα του ανθρώπου εκείνου χειρότερα των ευρίσκει, και εις τον κρούοντα θέλει ανοιχθή. πρώτων. 27 Και ενώ αυτός έλεγε ταύτα, γυνή 11 Και εάν τις εξ υμών ήναι πατήρ, και ο υιός τις εκ του όχλου υψώσασα φωνήν, είπε προς αυτού ζητήση άρτον, μήπως θέλει δώσει εις αυτόν· Μακαρία η κοιλία ήτις σε εβάστασε, και αυτοί μαστοί, τους οποίους εθήλασας. 28 Αυτός δε οι μαστοί, τους οποίους εθήλασας. 28 Αυτός δε είπε· Μακάριοι μάλλον οι ακούοντες τον λόγον του Θεού και φυλάττοντες αυτόν. 29 Και ενώ οι του Θεού και φυλάττοντες αυτόν. 29 Και ενώ οι όχλοι συνηθορίζοντο, ήρχισε να λέγη· Η γενεά αυτή είναι πονηρά· σημείον ζητεί, και σημείον 30 Διότι καθώς ο Ιωνάς έγεινε δεν θέλει δοθή εις αυτήν ειμή το σημείον Ιωνά του προφήτου. 30 Διότι καθώς ο Ιωνάς έγεινε σημείον εις τους Νινευίτας, ούτω θέλει είσθαι και ο Υιός του ανθρώπου εις την γενεάν ταύτην. 31 Η βασιλίσα του νότου θέλει σηκωθή εν τη κρίσει μετά των ανθρώπων της γενεάς ταύτης και θέλει κατακρίνει αυτούς, διότι ήλθεν εκ των περάτων της γης διά να ακούση την σοφίαν του Σολομώντος, και ιδού, πλειότερον του Σολομώντος είναι εδώ. 32 Οι άνδρες της Νινευί θέλουσιν αναστηθή εν τη κρίσει μετά της γενεάς ταύτης και θέλουσι κατακρίνει αυτήν, διότι μετενόησαν εις το κήρυγμα του Ιωνά, και ιδού, πλειότερον του Ιωνά είναι εδώ. 33 Ουδείς δε λέγετε ότι εγω εκβάλλω τα δαιμόνια διά του λύχνον ανάψας θέτει εις τόπον απόκρυφον ουδέ Βεελζεβούλ. 19 Αλλ' εάν εγω διά του Βεελζεβούλ υπό τον μόδιον, αλλ' επί τον λυχνοστάτην, διά εκβάλλω τα δαιμόνια, οι υιοί σας διά τίνος να βλέπωσι το φως οι εισερχόμενοι. 34 Ο λύχνος εκβάλλουσι; διά τούτο αυτοί θέλουσιν είσθαι του σώματος είναι ο οφθαλμός όταν λοιπόν ο κριταί σας. 20 Αλλ' εάν διά του δακτύλου του οφθαλμός σου ήναι καθαρός, και όλον το σώμα σου είναι φωτεινόν· αλλ' όταν ήναι πονηρός, και Θεού εκβάλλω τα δαιμόνια, άρα έφθασεν εις το σώμα σου είναι σκοτεινόν. 35 Πρόσεχε λοιπόν εσάς η βασιλεία του Θεού. 21 Όταν ο ισχυρός

μήποτε το φως το εν σοι ήναι σκότος. 36 Εάν λοιπόν όλον το σώμα σου ήναι φωτεινόν, μη έχον τι μέρος σκοτεινόν, θέλει είσθαι φωτεινόν όλον, καθώς όταν ο λύχνος σε φωτίζει διά της λάμπειως. 37 Και αφού ελάλησε ταύτα, Φαρισαίός τις παρεκάλει αυτόν να γευματίση εν τω οίκω αυτού· εισελθών δε εκάθησεν εις την τράπεζαν. 38 Ο δε Φαρισαίος ιδών εθαύμασεν ότι δεν ενίφθη πρώτον πριν του γεύματος. 39 Και ο Κύριος είπε προς αυτόν· Τώρα σεις οι Φαρισαίοι το έξωθεν του ποτηρίου και του πινακίου καθαρίζετε, το δε εσωτερικόν σας γέμει αρπαγής και πονηρίας. 40 Άφρονες, εκείνος όστις έκαμε το έξωθεν δεν έκαμε και το έσωθεν; 41 Πλην δότε ελεημοσύνην τα υπάρχοντα υμών, και ιδού, τα πάντα είναι καθαρά εις εσάς. 42 Αλλ' ουαί εις εσάς τους Φαρισαίους, διότι αποδεκατίζετε το ηδύοσμον και το πήγανον και παν λάχανον, και παραβλέπετε την κρίσιν και την αγάπην του Θεού· ταύτα έπρεπε να κάμητε και εκείνα να μη αφήσητε. 43 Ουαί εις εσάς τους Φαρισαίους, διότι αγαπάτε την πρωτοκαθεδρίαν εν ταις συναγωγαίς και τους ασπασμούς εν ταις αγοραίς. 44 Ουαί εις εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριταί, διότι είσθε ως τα μνημεία, τα οποία δεν φαίνονται, και οι άνθρωποι οι περιπατούντες επάνω δεν γνωρίζουσιν. 45 Αποκριθείς δε τις των νομικών, λέγει προς αυτόν· Διδάσκαλε, ταύτα λέγων και ημάς υβρίζεις. 46 Ο δε είπε· Και εις εσάς τους νομικούς ουαί, διότι φορτίζετε τους ανθρώπους φορτία δυσβάστακτα, και σεις με ένα των δακτύλων σας δεν εγγίζετε τα φορτία. 47 Ουαί εις εσάς, διότι οικοδομείτε τα μνημεία των προφητών, οι δε πατέρες σας εφόνευσαν αυτούς. 48 Άρα μαρτυρείτε και συμφωνείτε εις τα έργα των πατέρων σας, διότι αυτοί μεν εφόνευσαν αυτούς, σεις δε οικοδομείτε τα μνημεία αυτών. 49 Διά τούτο και η σοφία του Θεού είπε· Θέλω αποστείλει εις αυτούς προφήτας και αποστόλους, και εξ αυτών θέλουσι φονεύσει και εκδιώξει, 50 διά να εκζητηθή το αίμα πάντων των προφητών, το εκχυνόμενον από της αρχής του κόσμου, από της γενεάς ταύτης, 51 από του αίματος του Άβελ έως του αίματος Ζαχαρίου

του φονευθέντος μεταξύ του θυσιαστηρίου και του ναού· ναι, σας λέγω, θέλει εκζητηθή από της γενεάς ταύτης. 52 Ουαί εις εσάς τους νομικούς, διότι αφηρέσατε το κλειδίον της γνώσεως· σεις δεν εισήλθετε και τους εισερχομένους ημποδίσατε. 53 Ενώ δε αυτός έλεγε ταύτα προς αυτούς, ήρχισαν οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι να διεγείρωσιν αυτόν σφόδρα και να βιάζωσιν αυτόν να ομιλήση, ερωτώντες περί πολλών, 54 ενεδρεύοντες αυτόν και ζητούντες να αρπάσωσι τι από του στόματος αυτού, διά να κατηγορήσωσιν αυτόν.

12 Εν τω μεταξύ αφού συνηθροίσθησαν αι μυριάδες του όχλου, ώστε κατεπάτουν αλλήλους, ήρχισε να λέγη προς τους μαθητάς αυτού πρώτον· Προσέχετε εις εαυτούς από της ζύμης των Φαρισαίων, ήτις είναι υπόκρισις. 2 Αλλά δεν είναι ουδέν κεκαλυμμένον, το οποίον δεν θέλει ανακαλυφθή, και κρυπτόν, το οποίον δεν θέλει γνωρισθή· 3 όθεν όσα είπετε εν τω σκότει εν τω φωτί θέλουσιν ακουσθή, και ό, τι ελαλήσατε προς το ωτίον εν τοις ταμείοις θέλει κηρυχθή επί των δωματών. 4 Λέγω δε προς εσάς τους φίλους μου· Μη φοβηθήτε από των αποκτεινόντων το σώμα και μετά ταύτα μη δυναμένων περισσότερόν τι να πράξωσι. 5 Θέλω δε σας δείξει ποίον να φοβηθήτε· Φοβήθητε εκείνον, όστις αφού αποκτείνη, έχει εξουσίαν να ρίψη εις την γέενναν· ναι, σας λέγω, τούτον φοβήθητε. (Geenna g1067) 6 Δεν πωλούνται πέντε στρουθία διά δύο ασσάρια; και εν εξ αυτών δεν είναι ληλησημονημένον ενώπιον του Θεού· 7 αλλά και αι τρίχες της κεφαλής υμών είναι πάσαι ηριθμημέναι. Μη φοβείσθε λοιπόν· από πολλών στρουθίων διαφέρετε. 8 Σας λέγω δέ· Πας όστις με ομολογήση έμπροσθεν των ανθρώπων, και ο Υιός του ανθρώπου θέλει ομολογήσει αυτόν έμπροσθεν των αγγέλων του Θεού· 9 όστις δε με αρνηθή ενώπιον των ανθρώπων, και ο Υιός του ανθρώπου θέλει αρνηθή αυτόν ενώπιον των αγγέλων του Θεού. 10 Και πας όστις θέλει ειπέ λόγον κατά του Υιού του ανθρώπου, θέλει συγχωρηθή εις αυτόν· όστις όμως βλασφημίση κατά του Αγίου Πνεύματος, εις αυτόν δεν θέλει συγχωρηθή. 11 Όταν δε σας φέρωσιν εις τας

συναγωγάς και τας αρχάς και τας εξουσίας, μη μεριμνάτε πως ή τι να απολογηθήτε, ή τι να είπητε· **12** διότι το Άγιον Πνεύμα θέλει σας διδάξει εν αυτή τη ώρα τι πρέπει να είπητε. **13** Είπε δε τις προς αυτόν εκ του όχλου· Διδάσκαλε, ειπέ προς τον αδελφόν μου να μοιρασθή μετ' εμού την κληρονομίαν. **14** Ο δε είπε προς αυτόν· Άνθρωπε, τις με κατέστησε δικαστήν ή μεριστήν εφ' υμάς; **15** Και είπε προς αυτούς· Προσέχετε και φυλάττεσθε από της πλεονεξίας· διότι εάν τις έχη περισσά, η ζωή αυτού δεν συνίσταται εκ των υπάρχόντων αυτού. **16** Είπε δε προς αυτούς παραβολήν, λέγων· Άνθρώπου τίνος πλουσίου ητύχησαν τα χωράφια· **17** Και διελογίζετο εν εαυτώ λέγων· Τι να κάμω, διότι δεν έχω που να συνάξω τους καρπούς μου; **18** Και είπε· Τούτο θέλω κάμει· θέλω χαλάσει τας αποθήκας μου και θέλω οικοδομήσει μεγαλητέρας και συνάξει εκεί πάντα τα γεννήματά μου και τα αγαθά μου, **19** και θέλω ειπέ προς την ψυχήν μου· Ψυχή, έχεις πολλά αγαθά εναποτεταμιευμένα δι' έτη πολλά· αναπαύου, φάγε, πίε, ευφραίνου. **20** Είπε δε προς αυτόν ο Θεός· Άφρον, ταύτην την νύκτα την ψυχήν σου απαιτούσιν από σου· όσα δε ητοίμασας, τίνος θέλουσιν είσθαι; **21** Ούτω θέλει είσθαι όστις θησαυρίζει εις εαυτόν και δεν πλουτεί εις Θεόν. **22** Είπε δε προς τους μαθητάς αυτού· Διά τούτο λέγω προς εσάς, Μη μεριμνάτε διά την ζωήν σας, τι να φάγητε, μηδέ διά το σώμα, τι να ενδυθήτε. **23** Η ζωή είναι τιμιώτερον της τροφής και το σώμα του ενδύματος. **24** Παρατηρήσατε τους κόρακας, ότι δεν σπείρουσιν ουδέ θερίζουσιν, οίτινες δεν έχουσι ταμείον ουδέ αποθήκην, και ο Θεός τρέφει αυτούς· πόσω μάλλον σεις διαφέρετε των πτηνών. **25** Και τις εξ υμών μεριμνών δύναται να προσθέση εις το ανάστημα αυτού μίαν πήχυν; **26** Εάν λοιπόν ουδέ το ελάχιστον δύνασθε, τι μεριμνάτε περί των λοιπών; **27** Παρατηρήσατε τα κρίνα πως αυξάνουσι· δεν κοπιάζουσιν ουδέ κλώθουσι· σας λέγω όμως, ουδέ ο Σολομών εν πάση τη δόξη αυτού ενεδύθη ως εν τούτων. **28** Αλλ' εάν τον χόρτον, όστις σήμερα είναι εν τω αγρώ και αύριον ρίπτεται εις κλίβανον, ο Θεός ενδύη ούτω, πόσω μάλλον εσάς, ολιγόπιστοι. **29** Και σεις μη ζητείτε τι να φάγητε ή τι να πίνητε, και μη ήσθε μετέωροι· **30** διότι ταύτα πάντα ζητούσι τα έθνη του κόσμου· υμών δε ο Πατήρ εξεύρει ότι έχετε χρείαν τούτων· **31** πλην ζητείτε την βασιλειάν του Θεού, και ταύτα πάντα θέλουσι σας προστεθή. **32** Μη φοβού, μικρόν ποίμνιον· διότι ο Πατήρ σας ηυδόκησε να σας δώση την βασιλειάν. **33** Πωλήσατε τα υπάρχοντά σας και δότε ελεημοσύνην. Κάμετε εις εαυτούς βαλάντια τα οποία δεν παλαιούνται, θησαυρόν εν τοις ουρανοίς όστις δεν εκλείπει, όπου κλέπτης δεν πλησιάζει ουδέ ο σκώληξ διαφθείρει· **34** διότι όπου είναι ο θησαυρός σας, εκεί θέλει είσθαι και η καρδιά σας. **35** Ας ήναι αι οσφύες σας περιεζωσμένοι και οι λύχνοι καιόμενοι· **36** και σεις όμοιοι με ανθρώπους, οίτινες προσμένουσι τον κύριον αυτών, πότε θέλει επιστρέψει εκ των γάμων, διά να ανοίξωσιν ευθύς εις αυτόν όταν έλθη και κρούση. **37** Μακάριοι οι δούλοι εκείνοι, τους οποίους ελθών ο κύριος θέλει ευρεί αγρυπνούντας. Αληθώς σας λέγω, ότι θέλει περιζωσθή και καθίσει αυτούς εις την τράπεζαν, και ελθών εις το μέσον θέλει υπηρετήσει αυτούς. **38** Και εάν έλθη εν τη δευτέρα φυλακή και εν τη τρίτη φυλακή έλθη και εύρη ούτω, μακάριοι είναι οι δούλοι εκείνοι. **39** Τούτο δε γίνωσκετε, ότι εάν ήξευρεν ο οικοδεσπότης ποίαν ώραν ο κλέπτης έρχεται, ήθελεν αγρυπνήσει και δεν ήθελεν αφήσει να διορυχθή ο οίκος αυτού. **40** Και σεις λοιπόν γίνεσθε έτοιμοι· διότι καθ' ην ώραν δεν στοχάζεσθε, έρχεται ο Υιός του ανθρώπου. **41** Είπε δε προς αυτόν ο Πέτρος· Κύριε, προς ημάς λέγεις την παραβολήν ταύτην ή και προς πάντας; **42** Και ο Κύριος είπε· Τις λοιπόν είναι ο πιστός οικονόμος και φρόνιμος, τον οποίον θέλει καταστήσει ο κύριος αυτού επί των υπηρετών αυτού, διά να δίδη εν καιρώ την διωρισμένην τροφήν; **43** Μακάριος ο δούλος εκείνος, τον οποίον ελθών ο κύριος αυτού θέλει ευρεί πράττοντα ούτως. **44** Αληθώς σας λέγω, ότι θέλει καταστήσει αυτόν επί πάντων των υπάρχόντων αυτού. **45** Εάν δε είπη ο δούλος εκείνος εν τη καρδιά αυτού, Βραδύνει να έλθη ο κύριός μου· και αρχίση να δέρη τους δούλους και τας δούλας, και να τρώγη και να πίνη και

να μεθύη, 46 θέλει ελθεί ο κύριος του δούλου διότι έπαθον τοιαύτα; 3 Ουχί, σας λέγω, αλλ' εάν εκείνου, καθ' ην ημέραν δεν προσμένει και δεν μετανοήτε, πάντες ομοίως θέλετε απολεσθή. καθ' ην ώραν δεν εξεύρει, και θέλει αποχωρήσει 4 Η εκείνοι οι δεκαοκτώ, επί τους οποίους έπεσεν ο πύργος εν τω Σιλωάμ και εθανάτωσεν αυτούς, νομίζετε ότι ούτοι ήσαν αμαρτωλοί υπέρ πάντας τους ανθρώπους τους κατοικούντας εν Ιερουσαλήμ; 5 Ουχί, σας λέγω, αλλ' εάν δεν θέλει δαρθή πολύ· 48 όστις όμως μη γνωρίσας μετανοήτε, πάντες ομοίως θέλετε απολεσθή. έπραξεν άξια δαρμών, θέλει δαρθή ολίγον· εις 6 Έλεγε δε ταύτην την παραβολήν· Είχε τις πάντα δε, εις τον οποίον εδόθη πολύ, πολύ θέλει συκήν πεφυτευμένην εν τω αμπελώνι αυτού, και ήλθε ζητών καρπόν εν αυτή και δεν εύρε. 7 Και είπε προς τον αμπελοουργόν· Ιδού, τρία έτη 8 Ο δε αποκριθείς λέγει προς αυτόν· έρχομαι ζητών καρπόν εν τη συκή ταύτη και δεν ευρίσκω· έκκοψον αυτήν· διά τι καταργεί και την γην; 8 Ο δε αποκριθείς λέγει προς αυτόν· Κύριε, άφες αυτήν και τούτο το έτος, έως ότου σκάψω περι αυτήν και βάλω κοπρίαν· 9 και εάν μεν κάμη καρπόν, καλώς ει δε μη, θέλεις εκκόψει αυτήν μετά ταύτα. 10 Εδίδασκε δε εν μιά των συναγωγών το σάββατον. 11 Και ιδού, γυνή τις είχε πνεύμα ασθeneίας δεκαοκτώ έτη και ήτο συγκύπτουσα και δεν ηδύνατο παντελώς να ανακύψη. 12 Ιδών δε αυτήν ο Ιησούς, εφώναξε και είπε προς αυτήν· Γύναϊ, ηλευθερωμένη είσαι από της ασθeneίας σου· 13 και έθεσεν επ' αυτήν τας χείρας και παρευθύς ανωρθώθη και εδόξαζε τον Θεόν. 14 Αποκριθείς δε ο αρχισυνάγωγος, αγανακτών ότι εις το σάββατον εθεράπευσεν ο Ιησούς, έλεγε προς τον όχλον· Εξ ημέραι είναι, εις τας οποίας πρέπει να εργαζιζηθε· εν ταύταις λοιπόν ερχόμενοι θεραπεύεσθε, και μη τη ημέρα του σαββάτου. 15 Απεκρίθη λοιπόν προς αυτόν ο Κύριος και είπεν· Υποκριτά, δεν λύει έκαστος υμών εν τω σαββάτω τον βουν αυτού ή τον όνον από της φάτνης και φέρων ποτίζει; 16 αυτή δε, ούσα θυγάτηρ του Αβραάμ, την οποίαν ο Σατανάς έδεσεν, ιδού, δεκαοκτώ έτη, δεν έπρεπε να λυθή από του δεσμού τούτου τη ημέρα του σαββάτου; 17 Και ενώ, αυτός έλεγε ταύτα, κατησχύνοντο πάντες οι εναντίοι αυτού, και πας ο όχλος έχαιρε δι' όλα τα ένδοξα έργα τα γινόμενα υπ' αυτού. 18 Έλεγε δέ· Με τι είναι ομοία η βασιλεία του Θεού, και με τι να ομοιώσω αυτήν; 19 Είναι ομοία με κόκκον σινάπεως, τον οποίον λαβών άνθρωπος έρριψεν εις τον κήπον

13 Κατ' εκείνον δε τον καιρόν ήλθον τινές, απαγγέλλοντες προς αυτόν περί των Γαλιλαίων, των οποίων το αίμα ο Πιλάτος έμιξε με τας θυσίας αυτών. 2 Και αποκριθείς ο Ιησούς, είπε προς αυτούς· Νομίζετε ότι οι Γαλιλαίοι ούτοι ήσαν αμαρτωλοί υπέρ πάντας τους Γαλιλαίους,

αυτού· και ηύξησε και έγεινε δένδρον μέγα, και τα πετεινά του ουρανού κατεσκήνωσαν εν τοις κλάδοις αυτού. **20** Και πάλιν είπε· Με τι να ομοιώσω την βασιλείαν του Θεού; **21** Είναι ομοία με προζύμιον, το οποίον λαβούσα γυνή ενέκρυσεν εις τρία μέτρα αλεύρου, εωσού ανέβη όλον το φύραμα. **22** Και διήρχετο τας πόλεις και κώμας διδασκων και οδοιπορών εις Ιερουσαλήμ. **23** Είπε δε τις προς αυτόν· Κύριε, ολίγοι άρα είναι οι σωζόμενοι; Ο δε είπε προς αυτούς· **24** Αγωνίζεσθε να εισέλθητε διά της στενής πύλης· διότι πολλοί, σας λέγω, θέλουσι ζητήσει να εισέλθωσι και δεν θέλουσι δυνηθή. **25** Αφού σηκωθή ο οικοδεσπότης και αποκλείση την θύραν, και αρχίσητε να στέκησθε έξω και να κρούητε την θύραν, λέγοντες· Κύριε, Κύριε, άνοιξον εις ημάς· και εκείνος αποκριθείς σας είπη, δεν σας εξεύρω πόθεν είσθε· **26** τότε θέλετε αρχίσει να λέγητε· Εφάγομεν έμπροσθέν σου και επίομεν, και εν ταις πλατεΐαις ημών edίδαξας. **27** Και θέλει ειπεί· Σας λέγω, δεν σας εξεύρω πόθεν είσθε· φύγετε απ' εμού πάντες οι εργάται της αδικίας. **28** Εκεί θέλει είσθαι ο κλαυθμός και ο τριγμός των οδόντων, όταν ίδητε τον Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ και πάντας τους προφήτας εν τη βασιλεία του Θεού, εαυτούς δε εκβαλλομένους έξω. **29** Και θέλουσιν ελθεί από ανατολών και δυσμών και από βορρά και νότου και θέλουσι καθήσει εν τη βασιλεία του Θεού. **30** Και ιδού, είναι έσχατοι, οίτινες θέλουσιν είσθαι πρώτοι, και είναι πρώτοι, οίτινες θέλουσιν είσθαι έσχατοι. **31** Κατ' εκείνην την ημέραν προσήλθον τινές Φαρισαίοι, λέγοντες προς αυτόν· Έξελθε και αναχώρησον εντεύθεν, διότι ο Ηρώδης θέλει να σε θανατώση. **32** Και είπε προς αυτούς· Υπάγετε και είπατε προς την αλώπεκα ταύτην· Ιδού, εκβάλλω δαιμόνια και κάμνω θεραπείας σήμερον και αύριον, και την τρίτην ημέραν τελειούμαι. **33** Πλην πρέπει εγώ σήμερον και αύριον και την εφεξής ημέραν να υπάγω· διότι δεν είναι δυνατόν προφήτης να απολεσθή έξω της Ιερουσαλήμ. **34** Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ, η φονεύουσα τους προφήτας και λιθοβολούσα τους απεσταλμένους προς αυτήν, ποσάκις ηθέλησα να συνάξω τα τέκνα σου

καθ' ον τρόπον η όρνις τα ορνίθια εαυτής υπό τας πτέρυγας, και δεν ηθελήσατε. **35** Ιδού, σας αφίνεται ο οίκός σας έρημος· αληθώς δε σας λέγω ότι δεν θέλετε με ιδεί, εωσού έλθη ο καιρός ότε θέλετε ειπεί· Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

14 Και ότε ήλθεν αυτός εις τον οίκον τινός των αρχόντων των Φαρισαίων το σάββατον διά να φάγη άρτον, εκείνοι παρετήρουν αυτόν. **2** Και ιδού, άνθρωπός τις υδρωπικός ήτο έμπροσθεν αυτού. **3** Και αποκριθείς ο Ιησούς, είπε προς τους νομικούς και Φαρισαίους, λέγων· Είναι τάχα συγκεχωρημένον να θεραπεύη τις εν τω σαββάτω; **4** Οι δε εσιώπησαν. Και πιάσας ιάτρευσεν αυτόν και απέλυσε. **5** Και αποκριθείς προς αυτούς είπε· Τίνος υμών ο όνος ή ο βους θέλει πέσει εις φρέαρ, και δεν θέλει ευθύς ανασύρει αυτόν εν τη ημέρα του σαββάτου; **6** Και δεν ηδυνήθησαν να αποκριθώσιν εις αυτόν προς ταύτα. **7** Είπε δε παραβολήν προς τους κεκλημένους, επειδή παρετήρει πως εξέλεγον τας πρωτοκαθεδρίας, λέγων προς αυτούς. **8** Όταν προσκληθής υπό τινός εις γάμους, μη καθήσης εις τον πρώτον τόπον, μήποτε είναι προσκεκλημένος υπ' αυτού εντιμότερός σου, **9** και ελθών εκείνος, όστις εκάλεσε σε και αυτόν, σοι είπη· Δος τόπον εις τούτον· και τότε αρχίσης με αισχύνην να λαμβάνης τον έσχατον τόπον. **10** Αλλ' όταν προσκληθής, ύπαγε και κάθησον εις τον έσχατον τόπον, διά να σοι είπη όταν έλθη εκείνος, όστις σε εκάλεσε· Φίλε, ανάβα ανωτέρω· τότε θέλεις έχει δόξαν ενώπιον των συγκαθημένων μετά σου. **11** Διότι πας ο υψών εαυτόν θέλει ταπεινωθή και ο ταπεινών εαυτόν θέλει υψωθή. **12** Έλεγε δε και προς εκείνον, όστις προσεκάλεσεν αυτόν· Όταν κάμνης γεύμα ή δείπνον, μη προσκάλει τους φίλους σου μηδέ τους αδελφούς σου μηδέ τους συγγενείς σου μηδέ γείτονας πλουσίους, μήποτε και αυτοί σε αντικαλέσωσι, και γείνη εις σε ανταπόδοσις. **13** Αλλ' όταν κάμνης υποδοχήν, προσκάλει πτωχούς, βεβλαμμένους, χωλούς, τυφλούς, **14** και θέλεις είσθαι μακάριος, διότι δεν έχουσι να σοι ανταποδώσωσιν· επειδή η ανταπόδοσις θέλει γείνη εις σε εν τη αναστάσει

των δικαίων. **15** Ακούσας δε ταῦτα εἰς τῶν συγκαθημένων, εἶπε πρὸς αὐτόν· Μακάριος ὅστις φάγη ἄρτον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. **16** Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἄνθρωπος τις ἔκαμε δείπνον μέγα καὶ ἐκάλεσε πολλοὺς· **17** καὶ ἀπέστειλε τὸν δούλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου διὰ νὰ εἴπῃ πρὸς τοὺς κεκλημένους· Ἐρχεσθε, ἐπειδὴ πάντα εἶναι ἤδη ἔτοιμα. **18** Καὶ ἤρχισαν πάντες με μίαν γνώμην νὰ παραιτῶνται. Ὁ πρῶτος εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἀγρόν ἠγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκη νὰ ἐξέλθω καὶ νὰ ἴδω αὐτόν· παρακαλῶ σε, ἔχε με παρητημένον. **19** Καὶ ἄλλος εἶπεν· ἠγόρασα πέντε ζεύγη βοῶν, καὶ ὑπάγω νὰ δοκιμάσω αὐτά· παρακαλῶ σε, ἔχε με παρητημένον. **20** καὶ ἄλλος εἶπε· Ἰσχυραία ἐνυμφεύθην, καὶ διὰ τοῦτο δὲν δύναμαι νὰ ἔλθω. **21** Καὶ ἐλθὼν ὁ δούλος ἐκεῖνος, ἀπήγγειλε πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ ταῦτα. Τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης, εἶπε πρὸς τὸν δούλον αὐτοῦ· Ἐξέλθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ τὰς οδοὺς τῆς πόλεως, καὶ εἰσάγαγε ἐδῶ τοὺς πτωχοὺς καὶ βεβλαμμένους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλοὺς. **22** Καὶ εἶπεν ὁ δούλος· Κύριε, ἐγένεεν ὡς προσέταξας, καὶ εἶναι ἐτι τόπος. **23** Καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δούλον· Ἐξέλθε εἰς τὰς οδοὺς καὶ φραγμοὺς καὶ ἀνάγκασον νὰ εἰσέλθωσι, διὰ νὰ γεμισθῇ ὁ οἶκός μου. **24** Διότι σὰς λέγω ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκεῖνων τῶν κεκλημένων θέλει γευθῆναι τοῦ δείπνου μου. **25** Ἦρχοντο δὲ μετ' αὐτοῦ ὄχλοι πολλοί. Καὶ στραφεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· **26** Ἐάν τις ἐρχῆται πρὸς ἐμέ καὶ δὲν μισῇ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα καὶ τοὺς ἀδελφούς καὶ τὰς ἀδελφάς, ἐτι δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ ζωὴν, δὲν δύναται νὰ ἴηται μαθητῆς μου. **27** Καὶ ὅστις δὲν βασιτάζει τὸν σταυρόν αὐτοῦ καὶ ἔρχεται ὀπίσω μου, δὲν δύναται νὰ ἴηται μαθητῆς μου. **28** Διότι τις ἐξ ὑμῶν, θέλων νὰ οἰκοδομήσῃ πύργον, δὲν κἀθηται πρῶτον καὶ λογαριάζει τὴν δαπάνην, ἀν ἔχη τὰ ἀναγκαῖα διὰ νὰ τελειώσῃ αὐτόν; **29** μήποτε ἀφοῦ βάλῃ θεμέλιον καὶ δὲν δύναται νὰ τελειώσῃ αὐτόν, ἀρχίσωσι πάντες οἱ βλέποντες νὰ ἐμπαίζωσιν αὐτόν, **30** λέγοντες· Ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἤρχισε νὰ οἰκοδομῇ καὶ δὲν ἠδυνήθη νὰ τελειώσῃ. **31** Ἡ τις

βασιλεύς ὑπάγων νὰ πολεμήσῃ ἄλλον βασιλέα δὲν κἀθηται πρῶτερον καὶ σκέπτεται ἐάν ἴηται δυνατός με δέκα χιλιάδας νὰ ἀπαντήσῃ τὸν ἐρχόμενον κατ' αὐτοῦ με εἴκοσι χιλιάδας; **32** Εἰ δὲ μὴ, ἐνῶ αὐτός εἶναι ἐτι μακρὰν, ἀποστέλλει πρέσβεις καὶ ζητεῖ εἰρήνην. **33** Οὕτω λοιπὸν πας ὅστις ἐξ ὑμῶν δὲν ἀπαρνείται πάντα τὰ ἑαυτοῦ ὑπάρχοντα, δὲν δύναται νὰ ἴηται μαθητῆς μου. **34** Καλὸν τὸ ἄλας· ἀλλ' ἐάν τὸ ἄλας διαφθαρῇ, με τι θέλει ἀρτυθῆναι; **35** δὲν εἶναι πλέον χρήσιμον οὔτε διὰ τὴν γῆν οὔτε διὰ τὴν κοπρίαν· ἐξὼ ρίπτουσιν αὐτό. Ὁ ἔχων ὠτα διὰ νὰ ἀκούῃ καὶ ἀκοῦη.

15 Ἐπλησίαζον δὲ εἰς αὐτόν πάντες οἱ τελῶνας καὶ οἱ ἀμαρτωλοὶ, διὰ νὰ ἀκούωσιν αὐτόν. **2** Καὶ διεγόγγυζον οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς, λέγοντες ὅτι οὗτος ἀμαρτωλὸς δέχεται καὶ συντρώγει μετ' αὐτῶν. **3** Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς τὴν παραβολὴν ταύτην, λέγων· **4** Τis ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἐάν ἔχη ἑκατὸν πρόβατα καὶ χάσῃ ἐν ἐξ αὐτῶν, δὲν ἀφίνει τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ὑπάγει ζητῶν τὸ ἀπολωλὸς, εὐσού εὐρήν αὐτό; **5** Καὶ εὐρῶν αὐτό, βάλλει ἐπὶ τοὺς ὠμούς αὐτοῦ χαίρων. **6** Καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον, συγκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας, λέγων πρὸς αὐτούς· Συγχαρήτε μοι, διότι εὐρον τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλὸς. **7** Σὰς λέγω ὅτι οὕτω θέλει εἶσθαι χαρὰ ἐν τῷ οὐρανῷ διὰ ἓνα ἀμαρτωλὸν μετανοοῦντα μᾶλλον παρά διὰ ἐνενήκοντα ἐννέα δικαίους, οἵτινες δὲν ἔχουσι χρεῖαν μετανοίας. **8** Ἡ τις γυνὴ ἔχουσα δέκα δραχμάς, ἐάν χάσῃ δραχμὴν μίαν, δὲν ἀνάπτει λύχνον καὶ σαρόνει τὴν οἰκίαν καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς, ἕως ὅτου εὐρῇ αὐτήν; **9** καὶ ἀφοῦ εὐρῇ, συγκαλεῖ τὰς φίλας καὶ τὰς γείτονας, λέγουσα· Συγχαρήτε μοι, διότι εὐρον τὴν δραχμὴν τὴν ὁποῖαν ἔχασα. **10** Οὕτω, σὰς λέγω, χαρὰ γίνεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ διὰ ἓνα ἀμαρτωλὸν μετανοοῦντα. **11** Εἶπε δὲ· Ἄνθρωπος τις εἶχε δύο υἱούς. **12** Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν πρὸς τὸν πατέρα· Πάτερ, δος μοι τὸ ἀνήκον μέρος τῆς περιουσίας. Καὶ διεμοίρασεν εἰς αὐτούς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. **13** Καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας συνάξας πάντα ὁ νεώτερος υἱός, ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακρὰν

και εκεί διεσκόρπισε την περιουσίαν αυτού ζων ασώτως. 14 Αφού δε εδαπάνησε πάντα, έγεινε πείνα μεγάλη εν τη χώρα εκείνη, και αυτός ήρχισε να στερήται. 15 Τότε υπήγε και προσεκολλήθη εις ένα των πολιτών της χώρας εκείνης, όστις έπεμψεν αυτόν εις τους αγρούς αυτού διά να βόσκη χοίρους. 16 Και επεθύμει να γεμίση την κοιλίαν αυτού από των ξυλοκεράτων, τα οποία έτρωγον οι χοίροι, και ουδείς έδιδεν εις αυτόν. 17 Ελθών δε εις εαυτόν, είπε· Πόσοι μισθωτοί του πατρός μου περισσεύουσιν άρτον, και εγώ χάνομαι υπό της πείνης. 18 Σηκωθείς θέλω υπάγει προς τον πατέρα μου και θέλω ειπέ προς αυτόν· Πάτερ, ήμαρτον εις τον ουρανόν και ενώπιόν σου· 19 και δεν είμαι πλέον άξιος να ονομασθώ υιός σου· κάμε με ως ένα των μισθωτών σου. 20 Και σηκωθείς ήλθε προς τον πατέρα αυτού. Ενώ, δε απείχεν έτι μακράν, είδεν αυτόν ο πατήρ αυτού και εσπλαγχνίσθη, και δραμών επέπεσεν επί τον τράχηλον αυτού και κατεφίλησεν αυτόν. 21 είπε δε προς αυτόν ο υιός· Πάτερ, ήμαρτον εις τον ουρανόν και ενώπιόν σου, και δεν είμαι πλέον άξιος να ονομασθώ υιός σου. 22 Και ο πατήρ είπε προς τους δούλους αυτού· Φέρετε έξω την στολήν την πρώτην και ενδύσατε αυτόν, και δότε δακτυλίδιον εις την χείρα αυτού και υποδήματα εις τους πόδας, 23 και φέροντες τον μόσχον τον σιτευτόν σφάζατε, και φαγόντες ας ευφρανθώμεν, 24 διότι ούτος ο υιός μου νεκρός ήτο και ανεζήσθη, και απολωλώς ήτο και ευρέθη. Και ήρχισαν να ευφραίνωνται. 25 Ήτο δε ο πρεσβύτερος αυτού υιός εν τω αγρώ και καθώς ερχόμενος επλησίασεν εις την οικίαν, ήκουσε συμφωνίαν και χορούς, 26 και προσκαλέσας ένα των δούλων, ηρώτα τι είναι ταύτα. 27 Ο δε είπε προς αυτόν ότι ο αδελφός σου ήλθε· και έσφαξεν ο πατήρ σου τον μόσχον τον σιτευτόν, διότι απήλαυσεν αυτόν υγιαίνοντα. 28 Και ωργίσθη και δεν ήθελε να εισέλθη. Εξήλθε λοιπόν ο πατήρ αυτού και παρεκάλει αυτόν. 29 Ο δε αποκριθείς είπε προς τον πατέρα· Ιδού, τόσα έτη σε δουλεύω, και ποτέ εντολήν σου δεν παρέβην, και εις εμέ ουδέ ερίφιον έδωκάς ποτέ διά να ευφρανθώ μετά των φίλων μου. 30 Ότε δε ο

υιός σου ούτος, ο καταφαγών σου τον βίον μετά πορνών, ήλθεν, έσφαξας δι' αυτόν τον μόσχον τον σιτευτόν. 31 Ο δε είπε προς αυτόν· Τέκνον, συ πάντοτε μετ' εμού είσαι, και πάντα τα εμά σα είναι· 32 έπρεπε δε να ευφρανθώμεν και να χαρώμεν, διότι ο αδελφός σου ούτος νεκρός ήτο και ανεζήσθη, και απολωλώς ήτο και ευρέθη.

16 Έλεγε δε και προς τους μαθητάς αυτού· Ήτο άνθρωπός τις πλούσιος, όστις είχεν οικονόμον, και ούτος κατηγορήθη προς αυτόν ως διασκορπίζων τα υπάρχοντα αυτού. 2 Και κράξας αυτόν, είπε προς αυτόν· Τι είναι τούτο το οποίον ακούω περί σου; δος τον λογαριασμόν της οικονομίας σου· διότι δεν θέλεις δυνηθή πλέον να ήσαι οικονόμος. 3 Είπε δε καθ' εαυτόν ο οικονόμος· Τι να κάμω, επειδή ο κύριός μου αφαιρεί απ' εμού την οικονομίαν; να σκάπτω δεν δύναμαι, να ζητώ εντρέπομαι· 4 ενόησα τι πρέπει να κάμω, διά να με δεχθώσιν εις τους οίκους αυτών, όταν αποβληθώ της οικονομίας. 5 Και προσκαλέσας ένα έκαστον των χρεωφειλετών του κυρίου αυτού, είπε προς τον πρώτον· Πόσον χρεωστείς εις τον κύριόν μου; 6 Ο δε είπεν· Εκατόν μέτρα ελαίου. Και είπε προς αυτόν· Λάβε το έγγραφόν σου και καθήσας ταχέως γράψον πεντήκοντα. 7 Έπειτα είπε προς άλλον· Συ δε πόσον χρεωστείς; Ο δε είπεν· Εκατόν μόδια σίτου. Και λέγει προς αυτόν· Λάβε το έγγραφόν σου και γράψον ογδοήκοντα. 8 Και επήνεσεν ο κύριος τον άδικον οικονόμον, ότι φρονίμως έπραξε· διότι οι υιοί του αιώνος τούτου είναι φρονιμώτεροι εις την εαυτών γενεάν παρά τους υιούς του φωτός. (αιθñ g165) 9 Και εγώ σας λέγω· Κάμετε εις εαυτούς φίλους εκ του μαμωνά της αδικίας, διά να σας δεχθώσιν εις τας αιωνίους σκηνάς, όταν εκλείψητε. (αιθñ g166) 10 Ο εν τω ελαχίστω πιστός και εν τω πολλώ πιστός είναι, και ο εν τω ελαχίστω άδικος και εν τω πολλώ άδικος είναι. 11 Εάν λοιπόν εις τον άδικον μαμωνά δεν εφάνητε πιστοί, τον αληθινόν πλούτον τις θέλει σας εμπιστευθή; 12 Και εάν εις το ξένον δεν εφάνητε πιστοί, τις θέλει σας δώσει το ιδικόν σας; 13 Ουδείς δούλος δύναται να δουλεύη δύο κυρίους διότι ή τον ένα θέλει μισήσει και τον άλλον θέλει αγαπήσει· ή εις τον

ένα θέλει προσκολληθή και τον άλλον θέλει καταφρονήσει. Δεν δύνασθε να δουλεύετε Θεόν και μαμωνά. **14** Ήκουον δε ταύτα πάντα και οι Φαρισαίοι, φιλάργυροι όντες, και περιεγέλων αυτόν. **15** Και είπε προς αυτούς· Σεις είσθε οι δικαιοόντες εαυτούς ενώπιον των ανθρώπων, ο Θεός όμως γνωρίζει τας καρδίας σας· διότι εκείνο, το οποίον μεταξύ των ανθρώπων είναι υψηλόν, βδέλυγμα είναι ενώπιον του Θεού. **16** Ο νόμος και οι προφήται έως Ιωάννου υπήρχον από τότε η βασιλεία του Θεού ευαγγελίζεται, και πας τις βιάζεται να εισέλθη εις αυτήν. **17** Ευκολώτερον δε είναι ο ουρανός και η γη να παρέλθωσι παρά μία κεραία του νόμου να πέση. **18** Πας όστις χωρίζεται την γυναίκα αυτού και νυμφεύεται άλλην, μοιχεύει, και πας όστις νυμφεύεται κεχωρισμένην από ανδρός, μοιχεύει. **19** Ήτο δε άνθρωπός τις πλούσιος και ενεδύετο πορφύραν και στολήν βυσσίνην, ευφραινόμενος καθ' ημέραν μεγαλοπρεπώς. **20** Ήτο δε πτωχός τις ονομαζόμενος Λάζαρος, όστις έκείτο πεπληγωμένος πλησίον της πύλης αυτού **21** και επεθύμει να χορτασθή από των ψιχίων των πιπτόντων από της τραπέζης του πλουσίου· αλλά και οι κύνες ερχόμενοι έγλειφον τας πληγάς αυτού. **22** Απέθανε δε ο πτωχός και εφέρθη υπό των αγγέλων εις τον κόλπον του Αβραάμ· απέθανε δε και ο πλούσιος και ετάφη. **23** Και εν τω άδη ύψωσας τους οφθαλμούς αυτού, ενώ ήτο εν βασάνοις, βλέπει τον Αβραάμ από μακρόθεν και τον Λάζαρον εν τοις κόλποις αυτού. **(Hadēs 986)** **24** Και αυτός φωνάζας είπε· Πάτερ Αβραάμ, ελέησόν με και πέμψον τον Λάζαρον, διά να βάψη το άκρον του δακτύλου αυτού εις ύδωρ και να καταδροσίση την γλώσσαν μου, διότι βασανίζομαι εν τη φλογί ταύτη **25** είπε δε ο Αβραάμ· Τέκνον, ενθυμήθητι ότι απέλαβες συ τα αγαθά σου εν τη ζωή σου, και ο Λάζαρος ομοίως τα κακά· τώρα ούτος μεν παρηγορείται, συ δε βασανίζεσαι· **26** και εκτός τούτων πάντων, μεταξύ ημών και υμών χάσμα μέγα είναι εστηριγμένον, ώστε οι θέλοντες να διαβώσιν εντεύθεν προς εσάς να μη δύνανται, μηδέ οι εκείθεν να διαπερώσι προς υμάς. **27** Είπε δέ παρακαλώ σε λοιπόν, πάτερ, να πέμψης αυτόν εις τον οίκον του πατρός μου· **28** διότι έχω πέντε αδελφούς· διά να μαρτυρήση εις αυτούς, ώστε να μη έλθωσι και αυτοί εις τον τόπον τούτον της βασάνου. **29** Λέγει προς αυτόν ο Αβραάμ, Έχουσι τον Μωϋσήν και τους προφήτας· ας ακούσωσιν αυτούς. **30** Ο δε είπεν· Ουχί, πάτερ Αβραάμ, αλλ' εάν τις από νεκρών υπάγη προς αυτούς, θέλουσι μετανοήσει. **31** Είπε δε προς αυτόν· Εάν τον Μωϋσήν και τους προφήτας δεν ακούωσιν, ουδέ εάν τις αναστηθή εκ νεκρών θέλουσι πεισθή.

17 Είπε δε προς τους μαθητάς· Αδύνατον είναι να μη έλθωσι τα σκάνδαλα· πλην ουαί εις εκείνον, διά του οποίου έρχονται. **2** Συμφέρει εις αυτόν να κρεμασθή περί τον τράχηλον αυτού μύλου πέτρα και να ριφθή εις την θάλασσαν, παρά να σκανδαλίση ένα των μικρών τούτων. **3** Προσέχετε εις εαυτούς. Εάν δε ο αδελφός σου αμαρτήση εις σε, επίπληξον αυτόν· και εάν μετανοήση, συγχώρησον αυτόν. **4** και εάν επτάκις της ημέρας αμαρτήση εις σε, και επτάκις της ημέρας επιστρέψη προς σε λέγων· Μετανιώ, θέλεις συγχωρήσει αυτόν. **5** Και είπον οι απόστολοι προς τον Κύριον· Αύξησον εις ημάς την πίστιν. **6** Ο δε Κύριος είπεν· Εάν έχετε πίστιν ως κόκκον σινάπεως, ηθέλετε ειπεί εις την σκαμίνον ταύτην, Εκριζώθητι και φυτεύθητι εις την θάλασσαν· και ήθελε σας υπακούσει. **7** Τις δε από σας έχων δούλον αροτριώντα ή ποιμαίνοντα, θέλει ειπεί προς αυτόν, ευθύς αφού έλθη εκ του αγρού· Ύπαγε, κάθησον να φάγης, **8** και δεν θέλει ειπεί προς αυτόν· Ετοιμάσον τι να δειπνήσω, και περιζωσθείς υπηρετεί με, εωσού φάγω και πίω, και μετά ταύτα θέλεις φάγει και πίει συ; **9** Μήπως γνωρίζει χάριν εις τον δούλον εκείνον, διότι έκαμε τα διαταχθέντα εις αυτόν; δεν μοι φαίνεται. **10** Ούτω και σεις, όταν κάμητε πάντα τα διαταχθέντα εις εσάς, λέγετε ότι δούλοι αχρείοι είμεθα, επειδή εκάμαμεν ό, τι εχρεωστούμεν να κάμωμεν. **11** Και ότε αυτός επορεύετο εις την Ιερουσαλήμ, διέβαινε διά μέσου της Σαμαρείας και Γαλιλαίας. **12** Και ενώ εισήρχετο εις τινά κώμην, αφήντησαν αυτόν δέκα άνθρωποι λεπροί, οίτινες εστάθησαν μακρόθεν, **13** και αυτοί ύψωσαν φωνήν,

λέγοντες· Ιησού, Επιστάτα, ελέησον ημάς. **14** Και ιδών εἶπε πρὸς αὐτούς· Υπάγετε καὶ δεῖξατε εαυτοὺς εἰς τοὺς ἱερεῖς. Καὶ ἐνῶ, ἐπορεύοντο, ἐκαθαρίσθησαν. **15** Εἰς δὲ ἐξ αὐτῶν, ιδῶν ὅτι ἰατρεύθη, ὑπέστρεψε μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν Θεόν, **16** καὶ ἔπεσε κατὰ πρόσωπον εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, εὐχαριστῶν αὐτόν· καὶ αὐτός ἦτο Σαμαρεῖτης. **17** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Δεν ἐκαθαρίσθησαν οἱ δέκα; οἱ δὲ ἐννέα ποὺ εἶναι; **18** Δεν εὐρέθησαν ἄλλοι να ὑποστρέψωσι διὰ να δοξάσωσι τὸν Θεόν ἐμῆ ὁ ἀλλογενῆς οὗτος; **19** Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Σηκωθείς ὑπάγε· ἡ πίστις σου σε ἔσωσεν. **20** Ἐρωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Φαρισαίων, πότε ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀπεκρίθη πρὸς αὐτοὺς καὶ εἶπε· Δεν ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ οὕτως ὥστε να παρατηρήται· **21** οὐδὲ θέλουσιν εἰπεῖ· Ἰδοῦ, ἐδῶ εἶναι, ἢ Ἰδοῦ ἐκεῖ· διότι ἰδοῦ, ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐντὸς ὑμῶν. **22** Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς· θέλουσιν ἐλθεῖ ἡμέραι, ὅτε θέλετε ἐπιθυμήσει να ἰδητε μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ δεν θέλετε ἰδεῖ. **23** καὶ θέλουσι σας εἰπεῖ· Ἰδοῦ, ἐδῶ εἶναι, ἢ Ἰδοῦ ἐκεῖ· μὴ υπάγητε μὴδ' ἀκολουθήσητε. **24** Διότι ὡς ἡ ἀστραπὴ ἡ ἀστράπτουσα ἐκ τῆς ὑπ' οὐρανόθεν λάμπει εἰς τὴν ὑπ' οὐρανόν, οὕτω θέλει εἶσθαι καὶ ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ. **25** Πρῶτον ὁμῶς πρέπει αὐτός να πάθη πολλά καὶ να καταφρονηθῆ ἀπὸ τῆς γενεάς ταύτης. **26** Καὶ καθὼς ἐγένειεν ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Νῶε, οὕτω θέλει εἶσθαι καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· **27** ἔτρωγον, ἐπίνον, ἐνύμφευον, ἐνυμφεύοντο, μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὁ Νῶε εἰσῆλθεν εἰς τὴν κιβωτόν, καὶ ἦλθεν ὁ κατακλυσμός καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας. **28** Ὁμοίως καὶ καθὼς ἐγένειεν ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Λῶτ· ἔτρωγον, ἐπίνον, ἠγόραζον, ἐπώλουν, ἐφύτευον, ὠκοδόμουν· **29** καθ' ἣν δὲ ἡμέραν ἐξῆλθεν ὁ Λῶτ ἀπὸ Σοδόμων, ἔβρεξε πυρ καὶ θεῖον ἀπ' οὐρανοῦ καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας. **30** Ὁσαύτως θέλει εἶσθαι καθ' ἣν ἡμέραν ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου θέλει φανερωθῆ. **31** Κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ὅστις εὐρεθῆ ἐπὶ τοῦ δώματος καὶ τα σκεύη αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀς μὴ καταβῆ διὰ να λάβῃ αὐτά, καὶ ὅστις ἐν τῷ ἀγρῷ ὁμοίως ἀς

μὴ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰ ὀπίσω. **32** Ἐνθυμίσθε τὴν γυναῖκα τοῦ Λῶτ. **33** Ὅστις ζητήσῃ να σώσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ, θέλει ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὅστις ἀπολέσῃ αὐτήν, θέλει διαφυλάξῃ αὐτήν. **34** Σας λέγω, ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ θέλουσιν εἶσθαι δύο ἐπὶ μίας κλίνης, ὁ εἰς παραλαμβάνεται καὶ ὁ ἄλλος ἀφίνεται· **35** δύο γυναῖκες θέλουσιν ἀλέθει ὁμοῦ, ἡ μία παραλαμβάνεται καὶ ἡ ἄλλη ἀφίνεται· **36** δύο θέλουσιν εἶσθαι ἐν τῷ ἀγρῷ, ὁ εἰς παραλαμβάνεται καὶ ὁ ἄλλος ἀφίνεται. **37** Καὶ ἀποκριθέντες λέγουσι πρὸς αὐτόν· Που, Κύριε; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὅπου εἶναι τὸ σῶμα, ἐκεῖ θέλουσι συναχθῆ οἱ αἰετοί.

18 Ἐλεγε δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς αὐτοὺς περὶ τοῦ ὅτι πρέπει πάντοτε να προσεύχωνται καὶ να μὴ ἀποκάμνωσι, **2** λέγων· Κριτὴς τις ἦτο ἐν τινὶ πόλει, ὅστις τὸν Θεόν δεν ἐφοβέτο καὶ ἀνθρώπων δεν ἐντρέπετο. **3** Ἦτο δὲ χήρα τις ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτόν, λέγουσα· Ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου. **4** Καὶ μέχρι τινός δεν ἠθέλησε μετὰ δὲ ταῦτα εἶπε καθ' ἑαυτόν· Ἄν καὶ τὸν Θεόν δεν φοβῶμαι καὶ ἀνθρώπων δεν ἐντρέπωμαι, **5** τουλάχιστον ἐπειδὴ με ἐνοχλεῖ ἡ χήρα αὕτη, ἀς ἐκδικήσω αὐτήν, διὰ να μὴ ἔρχηται πάντοτε καὶ με βασανίζῃ. **6** Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος· Ἀκούσατε τι λέγει ὁ ἀδίκος κριτὴς· **7** ὁ δὲ Θεός δεν θέλει κάμει τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τῶν βωόντων πρὸς αὐτόν ἡμέραν καὶ νύκτα, ἀν καὶ μακροθυμῇ δι' αὐτούς; **8** σας λέγω ὅτι θέλει κάμει τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ταχέως. Πλὴν ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν ἔλθῃ, ἀρα γε θέλει εὐρεῖ τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς; **9** Εἶπε δὲ καὶ πρὸς τινάς, τοὺς θαρροῦντας εἰς ἑαυτοὺς ὅτι εἶναι δίκαιοι καὶ καταφρονούντας τοὺς λοιπούς, τὴν παραβολὴν ταύτην· **10** Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερόν διὰ να προσευχηθῶσιν, ὁ εἰς Φαρισαῖος καὶ ὁ ἄλλος τελώνης. **11** Ὁ Φαρισαῖος σταθεῖς προσήυχετο καθ' ἑαυτόν ταῦτα· Ἐυχαριστῶ σοι, Θεέ, ὅτι δεν εἶμαι καθὼς οἱ λοιποὶ ἄνθρωποι, ἀρπαγες, ἀδικοὶ, μοιχοί, ἢ καὶ καθὼς οὗτος ὁ τελώνης· **12** νηστεύω δις τῆς ἐβδομάδος, ἀποδεκατίζω πάντα ὅσα ἔχω. **13** Καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἰστάμενος, δεν ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμούς να ὑψώσῃ εἰς

τον ουρανόν, ἀλλ' ἔτυπεν εἰς τὸ στήθος αὐτοῦ, ἱεροσόλυμα, καὶ θέλουσιν ἐκτελεσθῆ πάντα τὰ λέγων· Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ αμαρτωλῷ. 14 Σας λέγω, Κατέβη οὗτος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ δεδικαιωμένος μάλλον παρά εκείνος· διότι πας ὁ υψῶν εαυτὸν θέλει ταπεινωθῆ, ὁ δὲ ταπεινῶν εαυτὸν θέλει υψωθῆ. 15 Ἐφερον δὲ πρὸς αὐτὸν καὶ τὰ βρέφη, διὰ νὰ ἐγγίξῃ αὐτά· ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταί, ἐπέπληξαν αὐτούς. 16 Ὁ Ἰησοῦς ὁμῶς προσκαλέσας αὐτά, εἶπεν· Αφήσατε τὰ παιδιά νὰ ἔρχωνται πρὸς ἐμὲ, καὶ μὴ ἐμποδίζετε αὐτά· διότι τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. 17 Ἀληθῶς σας λέγω, Ὅστις δὲν δεχθῆ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, δὲν θέλει εἰσελθεῖ εἰς αὐτήν. 18 Καὶ ἄρχων τις ἠρώτησεν αὐτὸν λέγων· Διδάσκαλε ἀγαθέ, τι νὰ πράξω διὰ νὰ κληρονομήσω ζωὴν αἰώνιον; (αἰῶνιος g166) 19 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθός εἰμὴ εἰς ὁ Θεός. 20 Τας ἐντολάς ἐξεύρεις· Μὴ μοιχεύσης, Μὴ φονεύσης, Μὴ κλέψῃς, Μὴ ψευδομαρτυρήσης, Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου. 21 Ὁ δὲ εἶπε· Ταῦτα πάντα ἐφύλαξα ἐκ νεότητός μου. 22 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐτι ἐν σοὶ λείπει· πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον καὶ διαμοίρασον εἰς πτωχοῦς, καὶ θέλεις ἔχει θησαυρόν ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐλθέ, ἀκολουθεῖ μοι. 23 Ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα ἔγεινε περίλυπος διότι ἦτο πλούσιος σφόδρα. 24 Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς περίλυπον γενόμενον, εἶπε· Πῶς δυσκόλως θέλουσιν εἰσελθεῖ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ οἱ ἔχοντες τὰ χρήματα· 25 διότι ευκολώτερον εἶναι νὰ περάσῃ κάμηλος διὰ τρύπης βελόνης, παρά πλούσιος νὰ εἰσελθῇ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. 26 Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες· Καὶ τις δύναται νὰ σωθῆ; 27 Ὁ δὲ εἶπε· Τα ἀδύνατα παρά ἀνθρώποις εἶναι δυνατά παρά τῷ Θεῷ. 28 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· Ἰδοῦ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ σε ἠκολουθήσαμεν. 29 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἀληθῶς σας λέγω ὅτι δὲν εἶναι οὐδεὶς, ὅστις ἀφήκεν οἰκίαν ἢ γονεῖς ἢ ἀδελφούς ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα ἔνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, 30 ὅστις δὲν θέλει ἀπολαῦσει πολλαπλάσια ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ καὶ ἐν τῷ ἐρχομένῳ αἰῶνι ζωὴν αἰώνιον. (αἰῶν g165, αἰῶνιος g166) 31 Παραλαβὼν δὲ τοὺς δώδεκα, εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἰδοῦ, ἀναβαίνομεν εἰς

ἱεροσόλυμα, καὶ θέλουσιν ἐκτελεσθῆ πάντα τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν προφητῶν εἰς τὸν Υἱόν τοῦ ἀνθρώπου. 32 Διότι θέλει παραδοθῆ εἰς τὰ ἔθνη καὶ θέλει ἐμπαυχθῆ καὶ υβρισθῆ καὶ ἐμπτυσθῆ, 33 καὶ μαστιγώσαντες θέλουσι θανατώσει αὐτόν, καὶ τὴ τρίτῃ ἡμέρα θέλει ἀναστηθῆ. 34 Καὶ αὐτοὶ δὲν ἐνόησαν οὐδὲν ἐκ τούτων, καὶ ἦτο ὁ λόγος οὗτος κεκρυμμένος ἀπ' αὐτῶν, καὶ δὲν ἐνόουν τὰ λεγόμενα. 35 Ὅτε δὲ ἐπλησίαζεν εἰς τὴν Ἱερικῶν, τυφλὸς τις ἐκάθητο παρά τὴν ὁδὸν ζητῶν· 36 ἀκούσας δὲ ὄχλον διαβαίοντα, ῥώτα τι εἶναι τούτο. 37 Ἀπήγγειλαν δὲ πρὸς αὐτόν ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος διαβαίνει. 38 Καὶ ἐφώνησε λέγων· Ἰησοῦ, υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, ἐλέησόν με. 39 Καὶ οἱ προπορευόμενοι ἐπέπληττον αὐτόν διὰ νὰ σιωπήσῃ· ἀλλ' αὐτὸς πολλὰ μάλλον ἔκραζεν· Υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, ἐλέησόν με. 40 Σταθεῖς δὲ ὁ Ἰησοῦς, προσέταξε νὰ φερθῆ πρὸς αὐτόν. Καὶ ἀφοῦ ἐπλησίασεν, ἠρώτησεν αὐτόν· 41 λέγων· Τί θέλεις νὰ σοὶ κάμω; Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, νὰ ἀναβλέψω. 42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σε ἔσωσε. 43 Καὶ παρευθὺς ἀνέβλεψε καὶ ἠκολούθει αὐτόν δοξάζων τὸν Θεόν· καὶ πας ὁ λαὸς ἰδὼν ἠνεσε τὸν Θεόν.

19 Καὶ εἰσελθὼν διήρχετο τὴν Ἱερικῶν· 2 καὶ ἰδοῦ, ἄνθρωπος ὀνομαζόμενος Ζακχαῖος, ὅστις ἦτο ἀρχιτελώνης, καὶ οὗτος ἦτο πλούσιος, 3 καὶ ἐζήτηε νὰ ἴδῃ τὸν Ἰησοῦν τις εἶναι, καὶ δὲν ἠδύνατο διὰ τὸν ὄχλον, διότι ἦτο μικρὸς το ἀνάστημα. 4 καὶ δραμῶν ἐμπρὸς ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν διὰ νὰ ἴδῃ αὐτόν· ἐπειδὴ δι' ἐκείνης τῆς οδοῦ ἔμελλε νὰ περάσῃ. 5 Καὶ ὡς ἦλθεν εἰς τὸν τόπον ὁ Ἰησοῦς, ἀναβλέψας εἶδεν αὐτόν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, κατὰβα ταχέως· διότι σήμερον πρέπει νὰ μείνω ἐν τῷ οἴκῳ σου. 6 Καὶ κατέβη ταχέως καὶ υπεδέχθη αὐτόν μετὰ χαράς. 7 Καὶ ἰδόντες ἅπαντες ἐγγόγγυζον, λέγοντες ὅτι εἰς αμαρτωλὸν ἄνθρωπον εἰσήλθε νὰ καταλύσῃ. 8 Σταθεῖς δὲ ὁ Ζακχαῖος, εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· Ἰδοῦ, τὰ ἡμῖση τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδω εἰς τοὺς πτωχοῦς, καὶ εἴν εσυκοφάντησά τινά εἰς τι, ἀποδίδω τετραπλοῦν. 9 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς ὅτι, Σήμερον ἔγεινε σωτηρία εἰς τὸν οἶκον τούτον, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς τοῦ Ἀβραάμ εἶναι. 10 Διότι ὁ

Υιός του ανθρώπου ήλθε να ζητήσει και να σώση το απολωλός. **11** Και ενώ αυτοί ήκουον ταύτα, προσθέσας είπε παραβολήν, διότι ήτο πλησίον της Ιερουσαλήμ και αυτοί ενόμιζον ότι η βασιλεία του Θεού έμελλεν ευθύς να φανή. **12** Είπε λοιπόν· Άνθρωπος τις ευγενής υπήγεν εις χώραν μακράν διά να λάβη εις εαυτόν βασιλείαν και να υποστρέψη. **13** Και καλέσας δέκα δούλους εαυτού, έδωκεν εις αυτούς δέκα μνας και είπε προς αυτούς· Πραγματευθήτε εωσού έλθω. **14** Οι συμπολίται αυτού όμως εμίσουν αυτόν και απέστειλαν κατόπιν αυτού πρέσβεις, λέγοντες· Δεν θέλομεν τούτον να βασιλεύση επ' ημάς. **15** Και αφού υπέστρεψε λαβών την βασιλείαν, είπε να προσκληθώσι προς αυτόν οι δούλοι εκείνοι, εις τους οποίους έδωκε το αργύριον, διά να μάθη τι εκέρδησεν έκαστος. **16** Και ήλθεν ο πρώτος, λέγων· Κύριε, η μνα σου εκέρδησε δέκα μνας. **17** Και είπε προς αυτόν· Εύγε, αγαθέ δούλε· επειδή εις το ελάχιστον εφάνης πιστός, έχε εξουσίαν επάνω δέκα πόλεων. **18** Και ήλθεν ο δεύτερος, λέγων· Κύριε, η μνα σου έκαμε πέντε μνας. **19** Είπε δε και προς τούτον· Και συ γενού εξουσιαστής επάνω πέντε πόλεων. **20** Ήλθε και άλλος, λέγων· Κύριε, ιδού η μνα σου, την οποίαν είχαν πεφυλαγμένην εν μανδηλίω. **21** Διότι σε εφοβούμην, επειδή είσαι άνθρωπος αυστηρός· λαμβάνεις ό, τι δεν κατέβαλες, και θερίζεις ό, τι δεν έσπειρας. **22** Και λέγει προς αυτόν· Εκ του στόματός σου θέλω σε κρίνει, πονηρέ δούλε· ήξευρες ότι εγώ είμαι άνθρωπος αυστηρός, λαμβάνων ό, τι δεν κατέβαλον, και θερίζων ό, τι δεν έσπειρα· **23** διά τι λοιπόν δεν έδωκας το αργύριόν μου εις την τράπεζαν, ώστε εγώ ελθών ήθελον συνάξει αυτό μετά του τόκου; **24** Και είπε προς τους παρεστώτας· Αφαιρέσατε απ' αυτού την μναν και δότε εις τον έχοντα τας δέκα μνας. **25** Και είπον προς αυτόν· Κύριε, έχει δέκα μνας. **26** Διότι σας λέγω ότι εις πάντα τον έχοντα θέλει δοθή, από δε του μη έχοντος και ό, τι έχει θέλει αφαιρεθή απ' αυτού. **27** Πλην τους εχθρούς μου εκείνους, οίτινες δεν με ηθέλησαν να βασιλεύσω επ' αυτούς, φέρετε εδώ και κατασφάζατε έμπροσθέν μου. **28** Και ειπών ταύτα, προεχώρει αναβαίνων εις Ιερουσόλυμα. **29** Και ως επλησίασεν εις Βηθθαγή και Βηθανίαν, προς το όρος το καλούμενον Ελαιών, απέστειλε δύο των μαθητών αυτού, **30** ειπών· Υπάγετε εις την κατέναντι κώμην, εις την οποίαν εμβαίνοντες θέλετε ευρεί πωλάριον δεδεμένον, επί του οποίου ουδείς άνθρωπος εκάθησέ ποτε· λύσατε αυτό και φέρετε. **31** Και εάν τις σας ερωτήσει, Διά τι λύετε αυτό ούτω θέλετε ειπεί προς αυτόν, Ότι ο Κύριος έχει χρείαν αυτού. **32** Υπήγαν δε οι απεσταλμένοι και εύρον καθώς είπε προς αυτούς· **33** και ενώ έλυντο το πωλάριον, είπον προς αυτούς οι κύριοι αυτού· Διά τι λύετε το πωλάριον; **34** Οι δε είπον· Ο Κύριος έχει χρείαν αυτού, **35** και έφεραν αυτό προς τον Ιησούν· και ρίψαντες επί το πωλάριον τα ιμάτια αυτών, επεκάθισαν τον Ιησούν. **36** Ενώ δε επορευέτο, υπέστρωνον τα ιμάτια αυτών εις την οδόν. **37** Και ότε επλησίαζεν ήδη εις την κατάβασιν του όρους των Ελαιών, ήρχισαν άπαν το πλήθος των μαθητών χαίροντες να υμνώσι τον Θεόν μεγαλοφώνως διά πάντα τα θαύματα, τα οποία είδον, **38** λέγοντες· Ευλογημένος ο ερχόμενος Βασιλεύς εν ονόματι του Κυρίου· ειρήνη εν ουρανώ, και δόξα εν υψίστοις. **39** Και τινές των Φαρισαίων από του όχλου είπον προς αυτόν· Διδάσκαλε, επίπληξον τους μαθητάς σου. **40** Και αποκριθείς είπε προς αυτούς· Σας λέγω ότι εάν ούτοι σιωπήσωσιν, οι λίθοι θέλουσι φωνάζει. **41** Και ότε επλησίασεν, ιδών την πόλιν έκλαυσεν επ' αυτήν, **42** λέγων, Είθε να εγνώριζες και συ, τουλάχιστον εν τη ημέρα σου ταύτη, τα προς ειρήνην σου αποβλέποντα· αλλά τώρα εκκρύφθησαν από των οφθαλμών σου· **43** διότι θέλουσιν ελθει ημέραι επί σε και οι εχθροί σου θέλουσι κάμει χαράκωμα περί σε, και θέλουσι σε περικυκλώσει και θέλουσι σε στενοχωρήσει πανταχόθεν, **44** και θέλουσι κατεδαφίσει σε και τα τέκνα σου εν σοι, και δεν θέλουσιν αφήσει εν σοι λίθον επί λίθον, διότι δεν εγνώρισας τον καιρόν της επισκέψεώς σου. **45** Και εισελθών εις το ιερόν, ήρχισε να εκβάλλη τους πωλούντας εν αυτώ και αγοράζοντας, **46** λέγων προς αυτούς· Είναι γεγραμμένον, Ο οίκός μου είναι οίκος προσευχής· σεις δε εκάμετε αυτόν σπήλαιον ληστών. **47** Και εδίδασκε καθ' ημέραν εν τω ιερώ

οι δε αρχιερείς και οι γραμματείς και οι πρώτοι του λαού εξήτουν να απολέσωσιν αυτόν. 48 Και δεν εύρισκον το τι να πράξωσι· διότι πας ο λαός ήτο προσηλωμένος εις το να ακούη αυτόν.

20 Και εν μιά των ημερών εκείνων, ενώ αυτός εδίδασκε τον λαόν εν τω ιερῷ, και ευηγγελίζετο, ήλθον εξαίφνης οι αρχιερείς και οι γραμματείς μετά των πρεσβυτέρων 2 και είπον προς αυτόν, λέγοντες· Είπέ προς ημάς εν ποία εξουσία πράττετε ταύτα, ή τις είναι όστις σοι έδωκε την εξουσίαν ταύτην; 3 Αποκριθείς δε είπε προς αυτούς· Θέλω σας ερωτήσῃ και εγώ ένα λόγον, και είπατέ μοι· 4 το βάπτισμα του Ιωάννου εξ ουρανού ήτο ή εξ ανθρώπων; 5 Οι δε εσυλλογίσθησαν καθ' εαυτούς λέγοντες, ότι Εάν είπωμεν, Εξ ουρανού, θέλει ειπέ, Διά τι λοιπόν δεν επιστεύσατε εις αυτόν; 6 Εάν δε είπωμεν, Εξ ανθρώπων, πας ο λαός θέλει μας λιθοβολήσῃ· επειδή είναι πεπεισμένοι ότι ο Ιωάννης είναι προφήτης. 7 Και απεκρίθησαν ότι δεν εξεύρουσι πόθεν ήτο. 8 Και ο Ιησούς είπε προς αυτούς· Ουδέ εγώ σας λέγω εν ποία εξουσία πράττω ταύτα. 9 Ήρχισε δε να λέγη προς τον λαόν την παραβολήν ταύτην· Άνθρωπος τις εφύτευσεν αμπελώνα, και εμίσθωσεν αυτόν εις γεωργούς, και απεδήμησε πολύν καιρόν. 10 Και εν τω καιρώ των καρπών απέστειλε προς τους γεωργούς δούλον διά να δώσωσιν εις αυτόν από του καρπού του αμπελώνος· οι γεωργοί όμως δείραντες αυτόν εξαπέστειλαν κενόν· 11 Καιάλιν έπεμψεν άλλον δούλον. Πλην αυτοί δείραντες και εκείνον και ατιμάσαντες εξαπέστειλαν κενόν. 12 Καιάλιν έπεμψε τρίτον. Αλλ' εκείνοι και τούτον πληγώσαντες απεδίωξαν. 13 Είπε δε ο κύριος του αμπελώνος· Τι να κάμω; ως πέμψω τον υιόν μου τον αγαπητόν· ίσως ιδόντες τούτον θέλουσιν εντραπέι. 14 Πλην ιδόντες αυτόν οι γεωργοί, διελογίζοντο καθ' εαυτούς λέγοντες· Ούτος είναι ο κληρονόμος· έλθετε ας φονεύσωμεν αυτόν, διά να γείνη ημών η κληρονομία. 15 Και εκβαλόντες αυτόν έξω του αμπελώνος, εφόνευσαν· Τι λοιπόν θέλει κάμει εις αυτούς ο κύριος του αμπελώνος; 16 Θέλει ελθεί και απολέσει τους γεωργούς τούτους, και θέλει δώσει τον αμπελώνα εις

άλλους. Ακούσαντες δε είπον· Μη γένοιτο. 17 Ο δε εμβλέψας εις αυτούς είπε· Τι λοιπόν είναι τούτο το γεγραμμένον, Ο λίθος, τον οποίον απεδοκίμασαν οι οικοδομούντες, ούτος έγεινε κεφαλή γωνίας; 18 Πας όστις πέσῃ επί τον λίθον εκείνον θέλει συντριφθή· εις όντινα δε επιπέσῃ, θέλει κατασυντρίψῃ αυτόν. 19 Και εξήτησαν οι αρχιερείς και οι γραμματείς να βάλωσιν επ' αυτόν τας χείρας εν αυτή τη ώρα, πλην εφοβήθησαν τον λαόν· διότι ηνόησαν ότι προς αυτούς είπε την παραβολήν ταύτην. 20 Και παραφυλάξαντες απέστειλαν ενεδρευτάς, υποκρινόμενους ότι είναι δίκαιοι, επί σκοπῷ να πιάσωσιν αυτόν από λόγου, διά να παραδώσωσιν αυτόν εις την αρχήν και εις την εξουσίαν του ηγεμόνος. 21 Και ηρώτησαν αυτόν λέγοντες· Διδάσκαλε, εξεύρομεν ότι ορθώς ομιλείς και διδάσκεις και δεν βλέπεις εις πρόσωπον, αλλ' επ' αληθείας την οδόν του Θεού διδάσκεις; 22 είναι συγκεχωρημένον εις ημάς να δώσωμεν φόρον εις τον Καίσαρα ή ουχί; 23 Ενοήσας δε την πανουργίαν αυτών, είπε προς αυτούς· Τι με πειράζετε; 24 δείξατέ μοι δηνάριον· τίνας εικόνα έχει και επιγραφήν; Και αποκριθέντες είπον· Του Καίσαρος. 25 Ο δε είπε προς αυτούς· Απόδοτε λοιπόν τα του Καίσαρος εις τον Καίσαρα και τα του Θεού εις τον Θεόν. 26 Και δεν ηδυνήθησαν να πιάσωσιν αυτόν από λόγου έμπροσθεν του λαού, και θαυμάσαντες διά την απόκρισιν αυτού εσιώπησαν. 27 Προσελθόντες δε τινές των Σαδδουκαίων, οίτινες αρνούνται ότι είναι ανάστασις, ηρώτησαν αυτόν, 28 λέγοντες· Διδάσκαλε, ο Μωϋσής μας έγραψεν· Εάν τινός ο αδελφός αποθάνῃ έχων γυναίκα, και ούτος αποθάνῃ άτεκνος, να λάβῃ ο αδελφός αυτού την γυναίκα και να εξαναστήσῃ σπέρμα εις τον αδελφόν αυτού. 29 Ήσαν λοιπόν επτά αδελφοί και ο πρώτος λαβών γυναίκα, απέθανεν άτεκνος· 30 και έλαβεν ο δεύτερος την γυναίκα, και ούτος απέθανεν άτεκνος· 31 και ο τρίτος έλαβεν αυτήν· ωσαύτως δε και οι επτά· και δεν αφήκαν τέκνα, και απέθανον. 32 Ύστερον δε πάντων απέθανε και η γυνή. 33 Εν τη αναστάσει λοιπόν τίνος αυτών γίνεται γυνή; διότι και οι επτά έλαβον αυτήν γυναίκα. 34 Και ο Ιησούς αποκριθείς

είπε προς αυτούς· οι υιοί του αιώνος τούτου
νυμφεύουσι και νυμφεύονται· (αἰθ̄ν g165) 35 οι
δε καταξιωθέντες να απολαύσωσιν εκείνον
τον αιώνα και την εκ νεκρών ανάστασιν ούτε
νυμφεύουσιν ούτε νυμφεύονται· (αἰθ̄ν g165) 36
διότι ούτε να αποθάνωσι πλέον δύνανται· επειδή
εἶναι ισάγγελιοι και εἶναι υιοί του Θεού, ὄντες
υιοί της αναστάσεως. 37 Ὅτι δε εγείρονται
οι νεκροί, και ο Μωϋσῆς εφανέρωσεν ἐπὶ
της βάρου, ὅτε λέγει Κύριον τον Θεόν του
Αβραάμ και τον Θεόν του Ισαάκ και τον Θεόν
του Ιακώβ. 38 Ο δε Θεός δεν εἶναι νεκρών,
αλλά ζώντων· διότι πάντες ζῶσι εν αὐτῷ. 39
Αποκριθέντες δε τινές των γραμματέων εἶπον·
Διδάσκαλε, καλώς εἶπας. 40 Και δεν ετόλμων
πλέον να ερωτώσιν αὐτόν ουδέν. 41 Εἶπε δε
προς αυτούς· Πως λέγουσι τον Χριστόν ὅτι
εἶναι υἱός του Δαβίδ; 42 Και αὐτός ο Δαβίδ
λέγει εν τη βίβλω των ψαλμῶν· Εἶπεν ο Κύριος
προς τον Κύριόν μου, κάθου εκ δεξιῶν μου,
43 εωσού θέσω τους εχθρούς σου υποπόδιον
των ποδῶν σου. 44 Ο Δαβίδ λοιπόν ονομάζει
αὐτόν Κύριον· και πως εἶναι υἱός αὐτού; 45 Και
ενώ ἤκουε πας ο λαός, εἶπε προς τους μαθητάς
αὐτού· 46 Προσέχετε ἀπό των γραμματέων,
οἵτινες θέλουσι να περιπατώσιν εστολισμένοι
και αγαπῶσιν ασπασμούς εν ταις αγοραῖς και
πρωτοκαθεδρίας εν ταις συναγωγαῖς και τους
πρώτους τόπους εν τοις δείπνοις, 47 οἵτινες
κατατρώγουσι τας οἰκίας των χηρῶν, και τούτο
ἐπὶ προφάσει ὅτι κάμνουσι μακράς προσευχάς·
οὔτοι θέλουσι λάβει μεγαλιτέραν καταδίκην.

21 Αναβλέψας δε εἶδε τους πλουσίους,
τους βάλλοντας τα δῶρα αὐτῶν εις το
γαζοφυλάκιον· 2 εἶδε δε και χήραν τινά πτωχήν,
βάλλουσαν ἐκεῖ δύο λεπτά, 3 και εἶπεν· Αληθῶς
σας λέγω ὅτι η πτωχὴ αὕτη χήρα ἔβαλε
περισσότερον πάντων· 4 διότι ἅπαντες οὔτοι
εκ του περισσεύματος αὐτῶν ἔβαλον εις τα
δῶρα του Θεού, αὕτη ὁμως εκ του υστερήματος
αὐτῆς ἔβαλεν ὅλην την περιουσίαν ὅσην εἶχε.
5 Και ενώ τινές ἔλεγον περί του ιεροῦ ὅτι
εἶναι εστολισμένον με λίθους ωραίους και
αφιερῶματα, εἶπε· 6 Ταῦτα, τα οποία θεωρεῖτε,
θέλουσιν ελθεῖ ἡμέραι, εις τας οποίας δεν

θέλει αφεθῆ λίθος ἐπὶ λίθον, ὅστις δεν θέλει
κατακρημνισθῆ. 7 Ηρώτησαν δε αὐτόν, λέγοντες·
Διδάσκαλε, πότε λοιπόν θέλουσι γείνει ταῦτα
και τι το σημεῖον, ὅταν μέλλωσι ταῦτα να
γείνωσιν; 8 Ο δε εἶπε· Βλέπετε μη πλανηθῆτε·
διότι πολλοί θέλουσιν ελθεῖ εν τῷ ονόματι
μου, λέγοντες ὅτι Εγώ εἶμαι και Ο καιρός
επλησίασε. Μη υπάγητε λοιπόν ὀπίσω αὐτῶν. 9
Ὅταν δε ἀκούσητε πολέμους και ακαταστασίας,
μη φοβηθῆτε· διότι πρέπει ταῦτα να γείνωσι
πρώτον, αλλά δεν εἶναι ευθύς το τέλος. 10
Τότε ἔλεγε προς αυτούς· θέλει εγερθῆ ἔθνος
ἐπὶ ἔθνος και βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, 11 και
θέλουσι γείνει κατὰ τόπους σεισμοί μεγάλοι και
πείναι και λοιμοί, και θέλουσιν εἶσθαι φόβητρα
και σημεῖα μεγάλα ἀπό του ουρανοῦ. 12 Προ
δε τούτων πάντων θέλουσιν επιβάλει εφ' υμᾶς
τας χεῖρας αὐτῶν, και θέλουσι σας καταδιώξει,
παραδίδοντες εις συναγωγάς και φυλακάς,
φερομένους ἐμπροσθεν βασιλέων και ηγεμόνων
ένεκεν του ονόματός μου· 13 και τούτο θέλει
αποβῆ εις εσάς προς μαρτυρίαν. 14 Βάλετε
λοιπόν εις τας καρδίας σας να μη προμελετάτε
τι να απολογηθῆτε· 15 διότι εγώ θέλω σας δώσει
στόμα και σοφίαν, εις την οποίαν δεν θέλουσι
δυνηθῆ να αντιλογήσωσιν ουδέ να αντισταθῶσι
πάντες οι εναντίοι σας. 16 Θέλετε δε παραδοθῆ
και ὑπό γονέων και ἀδελφῶν και συγγενῶν
και φίλων, και θέλουσι θανατώσει τινάς ἐξ
υμῶν, 17 και θέλετε εἶσθαι μισούμενοι ὑπό
πάντων διὰ το ὄνομά μου· 18 πλην θριξ εκ της
κεφαλῆς σας δεν θέλει χαθῆ· 19 διὰ της υπομονῆς
σας ἀποκτήσατε τας ψυχάς σας. 20 Ὅταν δε
ἴδητε την Ιερουσαλήμ περικυκλουμένην ὑπό
στρατοπέδων, τότε γνωρίσατε ὅτι ἐπλησίασεν
η ἐρήμωσις αὐτῆς. 21 Τότε οι ὄντες εν τη
Ιουδαίᾳ ας φεύγωσιν εις τα ὄρη, και οι εν
μέσω αὐτῆς ας αναχωρώσιν ἔξω, και οι εν
τοῖς ἀγροῖς ας μη εμβαίνωσιν εις αὐτήν, 22
διότι ἡμέραι εκδικήσεως εἶναι αὗται, διὰ να
πληρωθῶσι πάντα τα γεγραμμένα. 23 Ουαί δε
εις τας εγκυμονούσας και τας θηλαζούσας εν
ἐκείναις ταις ἡμέραις· διότι θέλει εἶσθαι μεγάλη
στενοχωρία ἐπὶ της γῆς και ὀργή κατὰ του
λαοῦ τούτου, 24 και θέλουσι πέσει εν στόματι

μαχαίρας και θέλουσι φερθή αιχμάλωτοι εις πάντα τα έθνη, και η Ιερουσαλήμ θέλει είσθαι πατουμένη υπό εθνών, εωσού εκπληρωθώσιν οι καιροί των εθνών. **25** Και θέλουσιν είσθαι σημεία εν τω ηλίω και τη σελήνη και τοις άστροις, και επί της γης στενοχωρία εθνών εν απορία, και θέλει ηχεί η θάλασσα και τα κύματα, **26** οι άνθρωποι θέλουσιν αποψυχεί εκ του φόβου και προσδοκίας των επερχομένων δεινών εις την οικουμένην· διότι αι δυνάμεις των ουρανών θέλουσι σαλευθή. **27** Και τότε θέλουσιν ιδεί τον Υιόν του ανθρώπου ερχόμενον εν νεφέλη μετά δυνάμεως και δόξης πολλής. **28** Όταν δε ταύτα αρχίσωσι να γίνωνται, ανακύψατε και σηκώσατε τας κεφαλάς σας, διότι πλησιάζει η απολύτρωσίς σας. **29** Και είπε προς αυτούς παραβολήν· Ίδετε την συκήν και πάντα τα δένδρα. **30** Όταν ήδη ανοίξωσι, βλέποντες γνωρίζετε αφ' εαυτών ότι ήδη το θέρος είναι πλησίον. **31** Ούτω και σεις, όταν ίδητε ταύτα γινόμενα, εξεύρετε ότι είναι πλησίον η βασιλεία του Θεού. **32** Αληθώς σας λέγω ότι δεν θέλει παρέλθει η γενεά αύτη, εωσού γείνωσι πάντα ταύτα. **33** Ο ουρανός και η γη θέλουσι παρέλθει, οι δε λόγοι μου δεν θέλουσι παρέλθει. **34** Προσέχετε δε εις εαυτούς μήποτε βαρυνθώσιν αι καρδιαί σας από κραιπάλης και μέθης και μεριμνών βιωτικών, και επέλθη αιφνίδιος εφ' υμάς η ημέρα εκείνη **35** διότι ως παγίς θέλει επέλθει επί πάντας τους καθημένους επί πρόσωπον πάσης της γης. **36** Αγρυπνείτε λοιπόν δεόμενοι εν παντί καιρώ, διά να καταξιωθήτε να εκφύγητε πάντα ταύτα τα μέλλοντα να γείνωσι και να σταθήτε έμπροσθεν του Υιού του ανθρώπου. **37** Και τας μεν ημέρας εδίδασκεν εν τω ιερώ, τας δε νύκτας εξερχόμενος διενυκτέρευεν εις το όρος το ονομαζόμενον Ελαιών· **38** και πας ο λαός από του όρθρου συνήρχετο προς αυτόν εν τω ιερώ διά να ακούη αυτόν.

22 Επλησίαζε δε η εορτή των αζύμων, λεγομένη Πάσχα. **2** Και εξήτουν οι αρχιερείς και οι γραμματείς το πως να θανατώσωσιν αυτόν διότι φοβούντο τον λαόν. **3** Εισήλθε δε ο Σατανάς εις τον Ιούδα τον επονομαζόμενον Ισκαριώτην, όντα εκ του αριθμού των δώδεκα, **4**

και υπήγε και συνελάλησε μετά των αρχιερέων και των στρατηγών το πως να παραδώση αυτόν εις αυτούς. **5** Και εκάρησαν και συνεφώνησαν να δώσωσιν εις αυτόν αργύριον· **6** και έδωκεν υπόσχεσιν και εξήτει ευκαιρίαν να παραδώση αυτόν εις αυτούς χωρίς θορύβου. **7** Ήλθε δε ημέρα των αζύμων, καθ' ην έπρεπε να θυσιάσωσι το πάσχα, **8** και απέστειλε τον Πέτρον και Ιωάννην, ειπών· Υπάγετε και ετοιμάσατε εις ημάς το πάσχα, διά να φάγωμεν. **9** Οι δε είπον προς αυτόν· Που θέλεις να ετοιμάσωμεν; **10** Ο δε είπε προς αυτούς· Ιδού, όταν εισέλθητε εις την πόλιν, θέλει σας συναπαντήσει άνθρωπος βαστάζων σταμνίον ύδατος· ακολουθήσατε αυτόν εις την οικίαν όπου εισέρχεται. **11** Και θέλετε ειπεί προς τον οικοδεσπότην της οικίας· Ο Διδάσκαλος σοι λέγει, Που είναι το κατάλυμα, όπου θέλω φάγει το πάσχα μετά των μαθητών μου; **12** και εκείνος θέλει σας δείξει ανώγειον μέγα εστρωμένον· εκεί ετοιμάσατε. **13** Αφού δε υπήγον, εύρον καθώς είπε προς αυτούς, και ητοιμάσαν το πάσχα. **14** Και ότε ήλθεν η ώρα, εκάθησεν εις την τράπεζαν, και οι δώδεκα απόστολοι μετ' αυτού. **15** Και είπε προς αυτούς· Πολύ επεθύμησα να φάγω το πάσχα τούτο με σας προ του να πάθω· **16** διότι σας λέγω, ότι δεν θέλω φάγει πλέον εξ αυτού, εωσού εκπληρωθή εν τη βασιλεία του Θεού. **17** Και λαβών το ποτήριον, ευχαρίστησε και είπε· Λάβετε τούτο και διαμοιράσατε εις αλλήλους· **18** διότι σας λέγω ότι δεν θέλω πίνει από του γεννήματος της αμπέλου, εωσού έλθη η βασιλεία του Θεού. **19** Και λαβών άρτον, ευχαριστήσας έκοψε και έδωκεν εις αυτούς, λέγων· Τούτο είναι το σώμα μου το υπέρ υμών διδόμενον· τούτο κάμνετε εις την ιδικήν μου ανάμνησιν. **20** Οσαύτως και το ποτήριον, αφού εδείπνησαν, λέγων· Τούτο το ποτήριον είναι η καινή διαθήκη εν τω αίματί μου, το υπέρ υμών εκχυνόμενον. **21** Πλην ιδού, η χειρ εκείνου όστις με παραδίδει, είναι μετ' εμού επί της τραπέζης. **22** Και ο μεν Υιός του ανθρώπου υπάγει κατά το ωρισμένον· πλην ουαί εις τον άνθρωπον εκείνον, δι' ου παραδίδεται. **23** Και αυτοί ήρχισαν να συζητώσι προς αλλήλους το ποίος τάχα ήτο εξ αυτών, όστις έμελλε να

κάμη τούτο. 24 Έγινε δε και φιλονεικία μεταξύ αυτών, περί του τις εξ αυτών νομίζεται ότι είναι μεγαλύτερος. 25 Ο δε είπε προς αυτούς: οι βασιλείς των εθνών κυριεύουσιν αυτά, και οι εξουσιάζοντες αυτά ονομάζονται ευεργέται. 26 Σεις όμως ουχί ούτως, αλλ' ο μεγαλύτερος μεταξύ σας ας γείνη ως ο μικρότερος, και ο προϊστάμενος ως ο υπηρετών. 27 Διότι τις είναι μεγαλύτερος, ο καθημέμος εις την τράπεζαν ή ο υπηρετών; ουχί ο καθημέμος; αλλ' εγώ είμαι εν μέσω υμών ως ο υπηρετών. 28 Σεις δε είσθε οι διαμείναντες μετ' εμού εν τοις πειρασμοίς μου. 29 όθεν εγώ ετοιμάζω εις εσάς βασιλείαν, ως ο Πατήρ μου ητοίμασεν εις εμέ, 30 διά να τρώγητε και να πίνητε επί της τραπέζης μου εν τη βασιλεία μου, και να καθήσητε επί θρόνων, κρίνοντες τας δώδεκα φυλάς του Ισραήλ. 31 Είπε δε ο Κύριος Σίμων, Σίμων, ιδού, ο Σατανάς σας εξήτησε διά να σας κοσκινίση ως τον σίτον. 32 πλην εγώ εδείθην περί σου διά να μη εκλείψη η πίστις σου· και συ, όταν ποτέ επιστρέψης, στηρίζον τους αδελφούς σου. 33 Ο δε είπε προς αυτόν· Κύριε, έτοιμος είμαι μετά σου να υπάγω και εις φυλακήν και εις θάνατον. 34 Ο δε είπε· Σοι λέγω, Πέτρε, δεν θέλει φωνάζει σήμερον ο αλέκτωρ, πριν απαρνηθής τρίς ότι δεν με γνωρίζεις. 35 Και είπε προς αυτούς· Ότε σας απέστειλα χωρίς βαλαντίου και σακκίου και υποδημάτων, μήπως εστερήθητέ τινός; οι δε είπον· Ουδενός. 36 Είπε λοιπόν προς αυτούς· Αλλά τώρα όστις έχει βαλάντιον ας λάβη αυτό μεθ' εαυτού, ομοίως και σακκίον, και όστις δεν έχει ας πωλήση το ιμάτιον αυτού και ας αγοράση μάχαιραν. 37 Διότι σας λέγω ότι έτι τούτο το γεγραμμένον πρέπει να εκτελεσθή εις εμέ, το, Και μετά ανόμων ελογίσθη. Διότι τα περί εμού γεγραμμένα λαμβάνουσι τέλος. 38 Οι δε είπον· Κύριε, ιδού, ήδη δύο μάχαιραι. Ο δε είπε προς αυτούς· Ικανόν είναι. 39 Και εξελθών υπήγε κατά την συνήθειαν εις το όρος των Ελαιών ηκολούθησαν δε αυτόν και οι μαθηταί αυτού. 40 Αφού δε ήλθεν εις τον τόπον, είπε προς αυτούς· Προσεύχεσθε, διά να μη εισέλθητε εις πειρασμόν. 41 Και αυτός εχωρίσθη απ' αυτών ως λίθου βολήν, και γονατίσας προσήυχετο, 42 λέγων· Πάτερ, εάν θέλεις να απομακρύνης το ποτήριον τούτο απ' εμού· πλην ουχί το θέλημά μου, αλλά το σον ας γείνη. 43 Εφάνη δε εις αυτόν άγγελος απ' ουρανού ενισχύων αυτόν. 44 Και ελθών εις αγωνίαν, προσήυχετο θερμότερον, έγεινε δε ο ιδρώς αυτού ως θρόμβοι αίματος καταβαίνοντες εις την γην. 45 Και σηκωθείς από της προσευχής, ήλθε προς τους μαθητάς αυτού και εύρεν αυτούς κοιμωμένους από της λύπης, 46 και είπε προς αυτούς· Τι κοιμάσθε; σηκώθητε και προσεύχεσθε, διά να μη εισέλθητε εις πειρασμόν. 47 Ενώ δε αυτός ελάλει έτι, ιδού όχλος, και ο λεγόμενος Ιούδας, εις των δώδεκα, ήρχετο προ αυτών και επλησίασεν εις τον Ιησούν, διά να φιλήση αυτόν. 48 Ο δε Ιησούς είπε προς αυτόν· Ιούδα, με φίλημα παραδίδεις τον Υιόν του ανθρώπου; 49 Ιδόντες δε οι περί αυτόν τι έμελλε να γείνη, είπον προς αυτόν· Κύριε, να κτυπήσωμεν με την μάχαιραν; 50 Και εκτύπησεν εις εξ αυτών τον δούλον του αρχιερέως και απέκοψεν αυτού το ωτίον το δεξιόν. 51 Αποκριθείς δε ο Ιησούς, είπεν· Αφήσατε έως τούτου· και πιάσας το ωτίον αυτού ιάτρευσεν αυτόν. 52 Είπε δε ο Ιησούς προς τους ελθόντας επ' αυτόν αρχιερείς και στρατηγούς του ιερού και πρεσβυτέρους. Ως επί ληστήν εξήλαθετε μετά μαχαιρών και ξύλων; 53 καθ' ημέραν ήμην μεθ' υμών εν τω ιερώ και δεν ηπλώσατε τας χείρας επ' εμέ. Αλλ' αυτή είναι η ώρα σας και η εξουσία του σκότους. 54 Συλλαβόντες δε αυτόν, έφεραν και εισήγαγον αυτόν εις τον οίκον του αρχιερέως. Ο δε Πέτρος εν μέσω της αυλής συνεκάθησαν, εκάθητο ο Πέτρος εν μέσω αυτών. 56 Ιδούσα δε αυτόν μία τις δούλη καθημέμον προς το φως και ενατενίσασα εις αυτόν, είπε· Και ούτος ήτο μετ' αυτού. 57 Ο δε ηρνήθη, λέγων· Γύναι, δεν γνωρίζω αυτόν. 58 Και μετ' ολίγον άλλος τις ιδών αυτόν, είπε· Και συ εξ αυτών είσαι. Ο δε Πέτρος είπεν· Άνθρωπε, δεν είμαι. 59 Και αφού επέρασεν ως μία ώρα, άλλος τις διίσχυρίζετο, λέγων· Επ' αληθείας και ούτος μετ' αυτού ήτο· διότι Γαλιλαίος είναι. 60 Είπε δε ο Πέτρος· Άνθρωπε, δεν εξεύρω τι λέγεις. Και παρευθύς,

ενώ αυτός ελάλει έτι, εφώναζεν ο αλέκτωρ. 61 Και στραφείς ο Κύριος ενέβλεψεν εις τον Πέτρον, και ενεθυμήθη ο Πέτρος τον λόγον του Κυρίου, ότι είπε προς αυτόν ότι πριν φωνάξη ο αλέκτωρ, θέλεις με απαρνηθή τρίς. 62 Και εξελθών έξω ο Πέτρος έκλαυσε πικρώς. 63 Και οι άνδρες οι κρατούντες τον Ιησούν ενέπαιζον αυτόν δέροντες, 64 και περικαλύψαντες αυτόν ερράπιζον το πρόσωπον αυτού και ηρώτων αυτόν, λέγοντες Προφήτευσον τις είναι όστις σε εκτόπησε; 65 Και άλλα πολλά βλασφημούντες έλεγον εις αυτόν. 66 Και καθώς έγγεινεν ημέρα, συνήχηθη το πρεσβυτέριον του λαού, αρχιερείς τε και γραμματείς, και ανεβίβασαν αυτόν εις το συνέδριον αυτών, λέγοντες· 67 Συ είσαι ο Χριστός; ειπέ προς ημάς· είπε δε προς αυτούς· Εάν σας είπω, δεν θέλετε πιστεύσει, 68 εάν δε και ερωτήσω, δεν θέλετε μοι αποκριθή ουδέ θέλετε με απολύσει· 69 από του νυν θέλει είσθαι ο Υιός του ανθρώπου καθήμενος εκ δεξιών της δυνάμεως του Θεού. 70 Είπον δε πάντες· Συ λοιπόν είσαι ο Υιός του Θεού; Ο δε είπε προς αυτούς· Σεις λέγετε ότι εγώ είμαι. 71 Οι δε είπον· Τι χρείαν έχομεν πλέον μαρτυρίας; διότι ημείς αυτοί ηκούσαμεν από του στόματος αυτού.

23 Τότε εσηκώθη άπαν το πλήθος αυτών και έφεραν αυτόν προς τον Πιλάτον. 2 Και ήρχισαν να κατηγορώσιν αυτόν, λέγοντες· Τούτον εύρομεν διαστρέφοντα το έθνος και εμποδίζοντα το να διδωσι φόρους εις τον Καίσαρα, λέγοντα εαυτόν ότι είναι Χριστός βασιλεύς. 3 Ο δε Πιλάτος ηρώτησεν αυτόν, λέγων· Συ είσαι ο βασιλεύς των Ιουδαίων; Ο δε αποκριθείς προς αυτόν, είπε· Συ λέγεις. 4 Και ο Πιλάτος είπε προς τους αρχιερείς και τους όχλους· Ουδέν έγκλημα ευρίσκω εν τω ανθρώπω τούτω. 5 Οι δε επέμενον λέγοντες ότι Ταράττει τον λαόν, διδάσκων καθ' όλην την Ιουδαίαν, αρχίσας από της Γαλιλαίας έως εδώ. 6 Ο δε Πιλάτος ακούσας Γαλιλαίαν ηρώτησεν αν ο ανθρωπος ήναι Γαλιλαίος, 7 και μαθών ότι είναι εκ της επικρατείας του Ηρώδου, έπεμψεν αυτόν προς τον Ηρώδη, όστις ήτο και αυτός εν Ιεροσολύμοις εν ταύταις ταις ημέραις. 8 Ο δε Ηρώδης, ιδών τον Ιησούν, εχάρη πολύ· διότι ήθελε προ πολλού να ιδη αυτόν, επειδή ήκουε πολλά περι αυτού και ήλπιζε να ιδη τι θαύμα γινόμενον υπ' αυτού. 9 Ηρώτα δε αυτόν με λόγους πολλούς· πλην αυτός δεν απεκρίθη προς αυτόν ουδέν. 10 Ίσταντο δε οι αρχιερείς και οι γραμματείς, κατηγορούντες αυτόν εντόνως. 11 Αφού δε ο Ηρώδης μετά των στρατευμάτων αυτού εξουθένησεν αυτόν και ενέπαιξεν, ενέδυσεν αυτόν λαμπρόν ιμάτιον και έπεμψεν αυτόν páλιν προς τον Πιλάτον. 12 Εν αυτή δε τη ημέρα ο Πιλάτος και ο Ηρώδης έγγειναν φίλοι μετ' αλληήλων· διότι πρότερον ήσαν εις έχθραν προς αλληήλους. 13 Ο δε Πιλάτος, συγκαλέσας τους αρχιερείς και τους άρχοντας και τον λαόν, 14 είπε προς αυτούς· Εφέρατε προς εμέ τον ανθρωπον τούτον ως στασιάζοντα τον λαόν, και ιδού, εγώ ενώπιόν σας ανακρίνας δεν εύρον εν τω ανθρώπω τούτω ουδέν έγκλημα εξ όσων κατηγορείτε κατ' αυτού, 15 αλλ' ουδέ ο Ηρώδης, διότι σας έπεμψα προς αυτόν· και ιδού, ουδέν άξιον θανάτου είναι πεπραγμένον υπ' αυτού. 16 Αφού λοιπόν παιδεύσω αυτόν, θέλω απολύσει. 17 Έπρεπε δε αναγκαίως να απολύη εις αυτούς ένα εν τη εορτή. 18 Πάντες δε ομού ανέκραξαν, λέγοντες· Σήκωσον τούτον, απόλυσον δε εις ημάς τον Βαραββάν· 19 όστις διά στάσιν τινά γενομένην εν τη πόλει και διά φόνον ήτο βεβλημένος εις φυλακήν. 20 Πάλιν λοιπόν ο Πιλάτος ελάλησε προς αυτούς, θέλων να απολύση τον Ιησούν. 21 Οι δε εφώναζον, λέγοντες· Σταύρωσον, σταύρωσον αυτόν. 22 Ο δε και τρίτην φοράν είπε προς αυτούς· Και τι κακόν έπραξεν ούτος; ουδεμίαν αιτίαν θανάτου εύρον εν αυτώ· αφού λοιπόν παιδεύσω αυτόν, θέλω απολύσει. 23 Αλλ' εκείνοι επέμενον, με φωνάς μεγάλας ζητούντες να σταυρωθή, και αι φωναί αυτών και των αρχιερέων υπερίσχουν. 24 Και ο Πιλάτος απεφάσισε να γείνη το ζήτημα αυτών, 25 και απέλυσεν εις αυτούς τον διά στάσιν και φόνον βεβλημένον εις την φυλακήν, τον οποίον εξήτουν, τον δε Ιησούν παρέδωκεν εις το θέλημα αυτών. 26 Και καθώς έφεραν αυτόν έξω, επίασαν Σίμωνα τινά Κυρηναίον, ερχόμενον από του αγρού, και έθεσαν επάνω αυτού τον σταυρόν, διά να φέρη αυτόν όπισθεν

του Ιησού. 27 Ηκολούθει δε αυτόν πολύ πλήθος του λαού και γυναικών, αίτινες και ωδύροντο και εθρήνουν αυτόν. 28 Στραφείς δε προς αυτάς ο Ιησούς, είπε· θυγατέρες της Ιερουσαλήμ, μη κλαίετε δι' εμέ, αλλά δι' εαυτάς κλαίετε και διά τα τέκνα σας. 29 Διότι ιδού, έρχονται ημέραι καθ' ας θέλουσιν ειπεί· Μακάριαι αι στείραι και αι κοιλίαι, αίτινες δεν εγέννησαν, και οι μαστοί, οίτινες δεν εθήλασαν. 30 Τότε θέλουσιν αρχίσει να λέγωσιν εις τα όρη, Πέσετε εφ' ημάς, και εις τα βουνά, Σκεπάσατε ημάς· 31 διότι εάν εις το υγρόν ξύλον πράττωσι ταύτα, τι θέλει γείνει εις το ξηρόν; 32 Εφέροντο δε και άλλοι δύο μετ' αυτού, οίτινες ήσαν κακούργοι διά να θανατωθώσι. 33 Και ότε ήλθον εις τον τόπον τον ονομαζόμενον Κρανίον, εκεί εσταύρωσαν αυτόν και τους κακούργους, τον μεν εκ δεξιών, τον δε εξ αριστερών. 34 Ο δε Ιησούς έλεγε· Πάτερ, συγχώρησον αυτούς· διότι δεν εξεύρουσι τι πράττουσι. Διαμεριζόμενοι δε τα ιμάτια αυτού, έβαλον κλήρον. 35 Και ίστατο ο λαός θεωρών. Ενέπαιζον δε και οι άρχοντες μετ' αυτών, λέγοντες· Άλλους έσωσεν, ας σώση αυτόν, εάν ούτος ήναι ο Χριστός ο εκλεκτός του Θεού. 36 Ενέπαιζον δε αυτόν και οι στρατιώται, πλησιάζοντες και προσφέροντες όξος εις αυτόν 37 και λέγοντες· Εάν συ ήσαι ο βασιλεύς των Ιουδαίων, σώσον σεαυτόν. 38 Ήτο δε και επιγραφή γεγραμμένη επάνωθεν αυτού με γράμματα Ελληνικά και Ρωμαϊκά και Εβραϊκά· Ούτος εστίν ο Βασιλεύς των Ιουδαίων. 39 Εις δε των κρεμασθέντων κακούργων εβλασφήμει αυτόν, λέγων· Εάν συ ήσαι ο Χριστός, σώσον σεαυτόν και ημάς. 40 Αποκριθείς δε ο άλλος, επέπληττεν αυτόν, λέγων· Ουδέ τον Θεόν δεν φοβείσαι συ, όστις είσαι εν τη αυτη καταδίκη; 41 και ημείς μεν δικαίως· διότι άξια των όσα επράξαμεν απολαμβάνομεν· ούτος όμως ουδέν άτοπον έπραξε. 42 Και έλεγε προς τον Ιησούν· Μνήσθητί μου, Κύριε, όταν έλθης εν τη βασιλεία σου. 43 Και είπε προς αυτόν ο Ιησούς· Αληθώς σοι λέγω, σήμερον θέλεις είσθαι μετ' εμού εν τω παραδείσω. 44 Ήτο δε ως έκτη ώρα και έγινε σκότος εφ' όλην την γην έως ώρας εννάτης, 45 και εσκοτίσθη ο ήλιος και εσχίσθη εις το μέσον

το καταπέτασμα του ναού· 46 και φωνάξας με φωνήν μεγάλην ο Ιησούς είπε· Πάτερ, εις χείρας σου παραδίδω το πνεύμά μου· και ταύτα ειπών εξέπνευσεν. 47 Ιδών δε ο εκατόνταρχος το γεγόμενον, εδόξασε τον Θεόν, λέγων· Όντως ο άνθρωπος ούτος ήτο δίκαιος. 48 Και πάντες οι όχλοι οι συνελθόντες εις την θεωρίαν ταύτην, βλέποντες τα γενόμενα, υπέστρεφον τύπτοντες τα στήθη αυτών. 49 Ίσταντο δε μακρόθεν πάντες οι γνωστοί αυτού, και αι γυναίκες αίτινες συνηκολούθησαν αυτόν από της Γαλιλαίας, και έβλεπον ταύτα. 50 Και ιδού, ανήρ τις Ιωσήφ το όνομα, όστις ήτο βουλευτής, ανήρ αγαθός και δίκαιος, 51 ούτος δεν ήτο σύμφωνος με την βουλήν και την πράξιν αυτών, από Αριμαθαίας πόλεως των Ιουδαίων, όστις και αυτός περιέμενε την βασιλείαν του Θεού, 52 ούτος ελθών προς τον Πιλάτον, εξήτησε το σώμα του Ιησού, 53 και καταβίβασας αυτό ετύλιξεν αυτό με σινδόνα και έθεσεν αυτό εν μνημείω λελατομημένω όπου ουδείς έτι είχαν ενταφιασθή. 54 Και ήτο ημέρα παρασκευή, και εξημέρονε σάββατον. 55 Ηκολούθησαν δε και γυναίκες, αίτινες είχαν ελθεί μετ' αυτού από της Γαλιλαίας, και είδον το μνημείον και πως ετέθη το σώμα αυτού. 56 Και αφού υπέστρεψαν ητοίμασαν αρώματα και μύρα. Και το μεν σάββατον ησύχασαν κατά την εντολήν.

24 Την δε πρώτην ημέραν της εβδομάδος, ενώ ήτο όρθρος βαθύς, ήλθον εις το μνήμα φέρουσαι τα οποία ητοίμασαν αρώματα, και άλλαι τινές μετ' αυτών. 2 Εύρον δε τον λίθον αποκεκυλισμένον από του μνημείου, 3 και εισελθούσαι δεν εύρον το σώμα του Κυρίου Ιησού. 4 Και ενώ ήσαν εν απορία περί τούτου, ιδού, δύο άνδρες εστάθησαν έμπροσθεν αυτών με ιμάτια αστράπτοντα. 5 Καθώς δε αύται εφοβήθησαν και έκλινον το πρόσωπον εις την γην, είπον προς αυτάς· Τι ζητείτε τον ζώντα μετά των νεκρών; 6 δεν είναι εδώ, αλλ' ανέστη ενθυμήθητε πως ελάλησε προς εσάς, ενώ ήτο έτι εν τη Γαλιλαία, 7 λέγων ότι πρέπει ο Υιός του ανθρώπου να παραδοθή εις χείρας ανθρώπων αμαρτωλών και να σταυρωθή και την τρίτην ημέραν να αναστηθή. 8 Και ενεθυμήθησαν τους

λόγους αυτού. **9** Και αφού υπέστρεψαν από του μνημείου, απήγγειλαν ταύτα πάντα προς τους ένδεκα και πάντας τους λοιπούς. **10** Ἦσαν δε ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία ἡ μήτηρ του Ἰακώβου καὶ αἱ λοιπαὶ μετ' αὐτῶν, αἰτίνες ἔλεγον ταῦτα προς τοὺς ἀποστόλους. **11** Καὶ οἱ λόγοι αὐτῶν ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡς φλυαρία, καὶ δὲν ἐπίστευον εἰς αὐτάς. **12** Ὁ δὲ Πέτρος σηκωθείς ἔδραμεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ σάβανα κείμενα μόνα, καὶ ἀνεχώρησε, θαυμάζων καθ' ἑαυτὸν τὸ γεγονός. **13** Καὶ ἰδοὺ, δύο ἐξ αὐτῶν ἐπορεύοντο ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ὀνομαζομένην Ἐμμαοὺς, ἀπέχουσαν ἐξήκοντα στάδια ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. **14** Καὶ αὐτοὶ ὠμίλουσιν προς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. **15** Καὶ ἐνῶ ὠμίλουσιν καὶ συνδιελέγοντο, πλησιάσας καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐπορεύετο μετ' αὐτῶν. **16** ἀλλ' οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο διὰ νὰ μὴ γνωρίσωσιν αὐτόν. **17** Εἶπε δὲ προς αὐτοὺς Τίνες εἶναι οἱ λόγοι οὗτοι, τοὺς οὗσους συνομιλεῖτε προς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ εἰσθε σκυθρωποὶ; **18** Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἰς, ὀνομαζόμενος Κλεόπας, εἶπε προς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ δὲν ἔμαθες τὰ γινόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; **19** Καὶ εἶπε προς αὐτοὺς Ποία; Οἱ δὲ εἶπον προς αὐτόν· Τα περὶ Ἰησοῦ του Ναζωραίου, ὅστις ἐστάθη ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐνώπιον του Θεοῦ καὶ παντός του λαοῦ, **20** καὶ πῶς παρέδωκαν αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς καταδίκην θανάτου καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. **21** Ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ μέλλων νὰ λυτρώσῃ τὸν Ἰσραὴλ· ἀλλὰ καὶ προς τούτοις πάσι τρίτῃ ἡμέρᾳ εἶναι σήμερον αὐτῇ, ἀφοῦ ἐγένιναν ταῦτα. **22** Ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινὲς ἐξ ἡμῶν ἐξέπληξαν ἡμᾶς, αἰτίνες ὑπήγον τὴν αὐγὴν εἰς τὸ μνημεῖον, **23** καὶ μὴ εὐρούσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἦλθον λέγουσαι ὅτι εἶδον καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων, οἵτινες λέγουσιν ὅτι αὐτὸς ζῆ. **24** Καὶ τινὲς τῶν υμετέρων ὑπήγον εἰς τὸ μνημεῖον καὶ εὐρον οὕτω, καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον, αὐτόν ὁμῶς δὲν εἶδον. **25** Καὶ αὐτὸς εἶπε προς αὐτοὺς· Ὡ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τὴν καρδίαν εἰς τὸ νὰ πιστεύητε εἰς πάντα ὅσα ἐλάλησαν οἱ προφῆται· **26** δὲν ἔπρεπε νὰ πάθῃ ταῦτα ὁ Χριστὸς καὶ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; **27** Καὶ ἀρχίσας ἀπὸ Μωϋσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διηρμήνευεν εἰς αὐτοὺς τὰ περὶ ἑαυτοῦ γεγραμμένα ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς. **28** Καὶ ἐπλησίασαν εἰς τὴν κώμην ὅπου ἐπορεύοντο, καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο ὅτι ὑπάγει μακρότερα· **29** καὶ παρεβίασαν αὐτόν, λέγοντες· Μείνον μετ' ἡμῶν, διότι πλησιάζει ἡ ἐσπέρα καὶ ἐκλίνειν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε διὰ νὰ μείνῃ μετ' αὐτῶν. **30** Καὶ ἀφοῦ ἐκάθησε μετ' αὐτῶν εἰς τὴν τράπεζαν, λαβὼν τὸν ἄρτον εὐλόγησε καὶ κόψας ἔδιδεν εἰς αὐτοὺς. **31** Αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐγνώρισαν αὐτόν. Καὶ αὐτὸς ἐγένινεν ἀφαντος ἀπ' αὐτῶν. **32** Καὶ εἶπον προς ἀλλήλους· Δὲν ἐκαίετο ἐν ὑμῖν ἡ καρδία ἡμῶν, ὅτε ἐλάλει προς ἡμᾶς καθ' ὁδὸν καὶ μᾶς ἐξήγει τὰς γραφάς; **33** Καὶ σηκωθέντες τῇ αὐτῇ ὥρᾳ υπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εὐρον συνηθροισμένους τοὺς ένδεκα καὶ τοὺς μετ' αὐτῶν, **34** οἵτινες ἔλεγον ὅτι ὄντως ἀνέστη ὁ Κύριος καὶ ἐφάνη εἰς τὸν Σίμωνα. **35** Καὶ αὐτοὶ διηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ πῶς ἐγνωρίσθη εἰς αὐτοὺς, ἐνῶ ἔκοπτε τὸν ἄρτον. **36** Ἐνῶ δὲ ἐλάλουσιν ταῦτα, αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐστάθη ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ λέγει προς αὐτοὺς· Εἰρήνη ὑμῖν. **37** Ἐκεῖνοι δὲ ἐκπλαγέντες καὶ ἔμφοβοι γινόμενοι ἐνόμιζον ὅτι ἔβλεπον πνεῦμα. **38** Καὶ εἶπε προς αὐτοὺς· Διὰ τι εἰσθε τεταραγμένοι; καὶ διὰ τι ἀναβαῖνουσιν εἰς τὰς καρδίας σας διαλογισμοί; **39** Ἴδετε τὰς χεῖρας μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἶμαι· ψηλαφίσατέ με καὶ ἴδετε, διότι πνεῦμα σὰρκα καὶ ὀστέα δὲν ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. **40** Καὶ τούτο εἰπὼν, ἔδειξεν εἰς αὐτοὺς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. **41** Ἐνῶ δὲ αὐτοὶ ἠπίστουν ἐτι ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ εθαύμαζον, εἶπε προς αὐτοὺς· Ἐχετε τι φαγώσιμον ἐνταῦθα; **42** Οἱ δὲ ἔδωκαν εἰς αὐτόν μέρος ὀπτοῦ ἰχθύος καὶ ἀπὸ κηρήθραν μέλιτος. **43** Καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. **44** Εἶπε δὲ προς αὐτοὺς· Οὗτοι εἶναι οἱ λόγοι, τοὺς οὗσους ἐλάλησα προς ὑμᾶς ὅτε ἤμην ἐτι μετ' ὑμῶν, ὅτι πρέπει νὰ πληρωθῶσι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ του Μωϋσέως καὶ προφήταις καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. **45** Τότε

διήνοιξεν αυτών τον νούν, διά να καταλάβωσι
τας γραφάς· 46 και είπε προς αυτούς ότι ούτως
είναι γεγραμμένον και ούτως έπρεπε να πάθη ο
Χριστός και να αναστηθή εκ νεκρών τη τρίτη
ημέρα, 47 και να κηρυχθή εν τω ονόματι αυτού
μετάνοια και άφεσις αμαρτιών εις πάντα τα
έθνη, γινομένης αρχής από Ιερουσαλήμ. 48
Σεις δε είσθε μάρτυρες τούτων. 49 Και ιδού,
εγώ αποστέλλω την επαγγελίαν του Πατρός
μου εφ' υμάς· σεις δε καθήσατε εν τη πόλει
Ιερουσαλήμ εωσού ενδυθήτε δύναμιν εξ ύψους.
50 Και έφερεν αυτούς έξω έως εις Βηθανίαν, και
υψώσας τας χείρας αυτού ευλόγησεν αυτούς.
51 Και ενώ ευλόγει αυτούς, απεχωρίσθη απ'
αυτών και ανεφέρετο εις τον ουρανόν. 52
Και αυτοί προσκυνήσαντες αυτόν, υπέστρεψαν
εις Ιερουσαλήμ μετά χαράς μεγάλης, 53 και
ήσαν διαπαντός εν τω ιερώ, αινούντες και
ευλογούντες τον Θεόν. Αμήν.

Κατα Ιωαννην

1 Εν αρχή ήτο ο Λόγος, και ο Λόγος ήτο παρά τω Θεώ, και Θεός ήτο ο Λόγος. **2** Ούτος ήτο εν αρχή παρά τω Θεώ. **3** Πάντα δι' αυτού έγειναν, και χωρίς αυτού δεν έγεινεν ουδέ εν, το οποίον έγεινεν. **4** Εν αυτώ ήτο ζωή, και η ζωή ήτο το φως των ανθρώπων. **5** Και το φως εν τη σκοτία φέγγει και η σκοτία δεν κατέλαβεν αυτό. **6** Υπήρξεν άνθρωπος απεσταλμένος παρά Θεού, ονομαζόμενος Ιωάννης· **7** ούτος ήλθεν εις μαρτυρίαν, διά να μαρτυρήση περί του φωτός, διά να πιστεύσωσι πάντες δι' αυτού. **8** Δεν ήτο εκείνος το φως, αλλά διά να μαρτυρήση περί του φωτός. **9** Ήτο το φως το αληθινόν, το οποίον φωτίζει πάντα άνθρωπον ερχόμενον εις τον κόσμον. **10** Ήτο εν τω κόσμω, και ο κόσμος έγεινε δι' αυτού, και ο κόσμος δεν εγνώρισεν αυτόν. **11** Εις τα ίδια ήλθε, και οι ίδιοι δεν εδέχθησαν αυτόν. **12** Όσοι δε εδέχθησαν αυτόν, εις αυτούς έδωκεν εξουσία να γείνωσι τέκνα Θεού, εις τους πιστεύοντας εις το όνομα αυτού· **13** οίτινες ουχί εξ αιμάτων ουδέ εκ θελήματος σαρκός ουδέ εκ θελήματος ανδρός, αλλ' εκ Θεού εγεννήθησαν. **14** Και ο Λόγος έγεινε σαρξ και κατώκησε μεταξύ ημών, και είδομεν την δόξαν αυτού, δόξαν ως μονογενοός παρά του Πατρός, πλήρης χάριτος και αληθείας. **15** Ο Ιωάννης μαρτυρεί περί αυτού και εφώναξε, λέγων· Ούτος ήτο περί ου είπον, Ο οπίσω μου ερχόμενος είναι ανώτερος μου, διότι ήτο πρότερός μου. **16** Και πάντες ημείς ελάβομεν εκ του πληρώματος αυτού και χάριν αντί χάριτος. **17** διότι και ο νόμος εδόθη διά του Μωϋσέως· η δε χάρις και αλήθεια έγεινε διά Ιησού Χριστού. **18** Ουδείς είδε ποτέ τον Θεόν· ο μονογενής Υιός, ο ων εις τον κόλπον του Πατρός, εκείνος εφανέρωσεν αυτόν. **19** Και αύτη είναι η μαρτυρία του Ιωάννου, ότε απέστειλαν οι Ιουδαίοι εξ Ιεροσολύμων ιερείς και Λευίτας διά να ερωτήσωσιν αυτόν· Συ τις είσαι; **20** Και ώμολόγησε και δεν ηρνήθη· και ώμολόγησεν ότι δεν είμαι εγώ ο Χριστός. **21** Και ηρώτησαν αυτόν· Τι λοιπόν; Ηλίος είσαι συ; και λέγει, δεν είμαι. Ο προφήτης είσαι συ; και απεκρίθη, Ουχί. **22** Είπον λοιπόν προς αυτόν·

Τις είσαι; διά να δώσωμεν απόκρισιν εις τους αποστείλαντας ημάς· τι λέγεις περί σεαυτού; **23** Απεκρίθη· Εγώ είμαι φωνή βοώντος εν τη ερήμω, ευθύνατε την οδόν του Κυρίου, καθώς είπεν Ησαΐας ο προφήτης. **24** Οι δε απεσταλμένοι ήσαν εκ των Φαρισαίων· **25** και ηρώτησαν αυτόν και είπον προς αυτόν· Διά τι λοιπόν βαπτίζεις, εάν συ δεν είσαι ο Χριστός ούτε ο Ηλίος ούτε ο προφήτης; **26** Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιωάννης λέγων· Εγώ βαπτίζω εν ύδατι· εν μέσω δε υμών ίσταται εκείνος, τον οποίον σεις δεν γνωρίζετε· **27** αυτός είναι ο οπίσω μου ερχόμενος, όστις είναι ανώτερός μου, του οποίου εγώ δεν είμαι άξιος να λύσω το λωρίον του υποδήματος αυτού. **28** Ταύτα έγειναν εν Βηθαβαρά πέραν του Ιορδάνου, όπου ήτο ο Ιωάννης βαπτίζων. **29** Τη επαύριον βλέπει ο Ιωάννης τον Ιησούν ερχόμενον προς αυτόν και λέγει· Ιδού, ο Αμνός του Θεού ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου. **30** Ούτος είναι περί ου εγώ είπον· Οπίσω μου έρχεται ανήρ, όστις είναι ανώτερός μου, διότι ήτο πρότερός μου. **31** Και εγώ δεν εγνώριζον αυτόν, αλλά διά να φανερωθή εις τον Ισραήλ, διά τούτο ήλθον εγώ βαπτίζων εν τω ύδατι. **32** Και εμαρτύρησεν ο Ιωάννης, λέγων ότι Είδον το Πνεύμα καταβαίνον ως περιστεράν εξ ουρανού και έμεινεν επ' αυτόν. **33** Και εγώ δεν εγνώριζον αυτόν· αλλ' ο πέμψας με διά να βαπτίζω εν ύδατι εκείνος μοι είπεν· εις όντινα ίδης το Πνεύμα καταβαίνον και μένον επ' αυτόν, ούτος είναι ο βαπτίζων εν Πνεύματι Αγίω. **34** Και εγώ είδον και εμαρτύρησα, ότι ούτος είναι ο Υιός του Θεού. **35** Τη επαύριον páλιν ίστατο ο Ιωάννης και δύο εκ των μαθητών αυτού, **36** και εμβλέψας εις τον Ιησούν περιπατούντα, λέγει· Ιδού, ο Αμνός του Θεού. **37** Και ήκουσαν αυτόν οι δύο μαθηταί λαλούντα και ηκολούθησαν τον Ιησούν. **38** Στραφείς δε ο Ιησούς και ιδών αυτούς ακολουθούντας, λέγει προς αυτούς· Τι ζητείτε; Οι δε είπον προς αυτόν, Ραββί, το οποίον ερμηνευόμενον λέγεται, Διδάσκαλε, που μένεις; **39** Λέγει προς αυτούς· Έλθετε και ίδετε, ήλθον και είδον που μένει, και έμειναν παρ' αυτό την ημέραν εκείνην· η δε ώρα ήτο ως δεκάτη. **40** Ήτο Ανδρέας ο αδελφός του Σίμωνος Πέτρου εις

εκ των δύο, οίτινες ήκουσαν περί αυτού παρά του Ιωάννου και ηκολούθησαν αυτόν. **41** Ούτος πρώτος ευρίσκει τον εαυτού αδελφόν Σίμωνα και λέγει προς αυτόν· Ευρήκαμεν τον Μεσσίαν, το οποίον μεθερμηνευόμενον είναι ο Χριστός. **42** Και έφεραν αυτόν προς τον Ιησούν. Εμβλέψας δε εις αυτόν ο Ιησούς είπε· Συ είσαι Σίμων, ο υιός του Ιωνά· συ θέλεις ονομασθή Κηφάς, το οποίον ερμηνεύεται Πέτρος. **43** Τη επαύριον ηθέλησεν ο Ιησούς να εξέλθῃ εις την Γαλιλαίαν· και ευρίσκει τον Φίλιππον και λέγει προς αυτόν· Ακολουθεί μοι. **44** Ήτο δε ο Φίλιππος από Βηθσαϊδά, εκ της πόλεως Ανδρέου και Πέτρου. **45** Ευρίσκει Φίλιππος τον Ναθαναήλ και λέγει προς αυτόν· Εκείνον τον οποίον έγραψεν ο Μωϋσής εν τω νόμω και οι προφήται ευρήκαμεν, Ιησούν τον υιόν του Ιωσήφ τον από Ναζαρέτ. **46** Και είπε προς αυτόν ο Ναθαναήλ· Εκ Ναζαρέτ δύναται να προέλθῃ τι αγαθόν; Λέγει προς αυτόν ο Φίλιππος, Έρχου και ιδε. **47** Είδεν ο Ιησούς τον Ναθαναήλ ερχόμενον προς αυτόν και λέγει περί αυτού· Ιδού, αληθώς Ισραηλίτης, εις τον οποίον δόλος δεν υπάρχει. **48** Λέγει προς αυτόν ο Ναθαναήλ· Πόθεν με γινώσκεις; Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτόν· Πριν ο Φίλιππος σε φωνάξῃ, όντα υποκάτω της συκῆς, είδόν σε. **49** Απεκρίθη ο Ναθαναήλ και λέγει προς αυτόν· Ραββί, συ είσαι ο Υιός του Θεού, συ είσαι ο βασιλεύς του Ισραήλ. **50** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτόν· Επειδή σοι είπον· είδόν σε υποκάτω της συκῆς, πιστεύεις; μεγαλύτερα τούτων θέλεις ιδεί. **51** Και λέγει προς αυτόν· Αληθώς, αληθώς σας λέγω· από του νυν θέλετε ιδεί τον ουρανόν ανεωγμένον και τους αγγέλους του Θεού αναβαίνοντας και καταβαίνοντας επί τον Υιόν του ανθρωπου.

2 Και την τρίτην ημέραν έγεινε γάμος εν Κανά της Γαλιλαίας, και ήτο η μήτηρ του Ιησού εκεί. **2** Προσεκλήθη δε και ο Ιησούς και οι μαθηταί αυτού εις τον γάμον. **3** Και επειδή έλειπεν ο οίνος, λέγει η μήτηρ του Ιησού προς αυτόν· Οίνον δεν έχουσι. **4** Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Τι είναι μεταξύ εμού και σου, γυναί; δεν ήλθεν έτι η ώρα μου. **5** Λέγει η μήτηρ αυτού προς τους υπηρέτας· ό, τι σας λέγει, κάμετε. **6** Ήσαν δε

εκεί υδρίαί λίθιναι εξ κείμεναι κατά το έθος του καθαρισμού των Ιουδαίων, χωρούσαι εκάστη δύο ή τρία μέτρα. **7** Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Γεμίσατε τας υδρίας ύδατος. Και εγένισαν αυτάς έως άνω. **8** Και λέγει προς αυτούς· Αντλήσατε τώρα και φέρετε προς τον αρχιτρίκλινον. Και έφεραν. **9** Καθώς δε ο αρχιτρίκλινος εγεύθη το ύδωρ εις οίνον μεταβελημένον και δεν ήξευρε πόθεν είναι, οι υπηρέται όμως ήξευρον οι αντλήσαντες το ύδωρ φωνάζει τον νυμφίον ο αρχιτρίκλινος **10** και λέγει προς αυτόν· Πας άνθρωπος πρώτον τον καλόν οίνον βάλλει, και αφού πίσω πολύ, τότε τον κατώτερον· συ εφύλαξας τον καλόν οίνον έως τώρα. **11** Ταύτην την αρχήν των θαυμάτων έκαμεν ο Ιησούς εν Κανά της Γαλιλαίας και εφανέρωσε την δόξαν αυτού, και έπίστευσαν εις αυτόν οι μαθηταί αυτού. **12** Μετά τούτο κατέβη εις Καπερναούμ αυτός και η μήτηρ αυτού και οι αδελφοί αυτού και οι μαθηταί αυτού, και εκεί έμειναν ουχ πολλάς ημέρας. **13** Επλησίαζε δε το πάσχα των Ιουδαίων, και ανέβη εις Ιεροσόλυμα ο Ιησούς. **14** Και εύρεν εν τω ιερώ, τους πωλούντας βόας και πρόβατα και περιστεράς, και τους αργυραμοιβούς καθημένους. **15** Και ποιήσας μάλιστα εκ σχοινίων, εδιώξε πάντας εκ του ιερού και τα πρόβατα και τους βόας, και τα νομίσματα των αργυραμοιβών έχυσε και τας τραπέζας ανέτρεψε, **16** και προς τους πωλούντας τας περιστεράς είπε· Σηκώσατε ταύτα εντεύθεν· μη κάμνετε τον οίκον του Πατρός μου οίκον εμπορίου. **17** Τότε ενεθυμήθησαν οι μαθηταί αυτού ότι είναι γεγραμμένον, Ο ζήλος του οίκου σου με κατέφαγεν. **18** Απεκρίθησαν λοιπόν οι Ιουδαίοι και είπον προς αυτόν· Τι σημείον δεικνύεις εις ημάς, διότι κάμνεις ταύτα; **19** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτούς· Χαλάσατε τον ναόν τούτον, και διά τριών ημερών θέλω εγειρεί αυτόν. **20** Και οι Ιουδαίοι είπον· Εις τεσσαράκοντα και εξ έτη ωκοδομήθη ο ναός ούτος, και συ θέλεις εγειρεί αυτόν εις τρεις ημέρας; **21** Εκείνος όμως έλεγε περί του ναού του σώματος αυτού. **22** Ότε λοιπόν ηγήρθη εκ νεκρών, ενεθυμήθησαν οι μαθηταί αυτού ότι τούτο έλεγε προς αυτούς, και έπίστευσαν εις

την γραφήν και εις τον λόγον, τον οποίον είπεν ο Ιησούς. **23** Και ενώ ήτο εν Ιεροσολύμοις κατά την εορτήν του πάσχα, πολλοί επίστευσαν εις το όνομα αυτού, βλέποντες αυτού τα θαύματα, τα οποία έκαμνεν. **24** Αυτός δε ο Ιησούς δεν ενεπιστεύετο εις αυτούς, διότι εγνώριζε πάντας, **25** και διότι δεν είχε χρείαν διά να μαρτυρήση τις περί του ανθρώπου· επειδή αυτός εγνώριζε τι ήτο εντός του ανθρώπου.

3 Ήτο δε άνθρωπος τις εκ των Φαρισαίων, Νικόδημος ονομαζόμενος, άρχων των Ιουδαίων. **2** Ούτος ήλθε προς τον Ιησούν διά νυκτός και είπε προς αυτόν· Ραββί, εξεύρομεν ότι από Θεού ήλθες διδάσκαλος· διότι ουδείς δύναται να κάμνη τα σημεία ταύτα, τα οποία συ κάμνεις, εάν δεν ήναι ο Θεός μετ' αυτού. **3** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτόν· Αληθώς, αληθώς σοι λέγω, εάν τις δεν γεννηθή άνωθεν, δεν δύναται να ίδη την βασιλείαν του Θεού. **4** Λέγει προς αυτόν ο Νικόδημος· Πως δύναται άνθρωπος να γεννηθή γέρωνων; μήποτε δύναται να εισέλθη δευτέραν φοράν εις την κοιλίαν της μητρός αυτού και να γεννηθή; **5** Απεκρίθη ο Ιησούς· Αληθώς, αληθώς σοι λέγω, εάν τις δεν γεννηθή εξ ύδατος και Πνεύματος, δεν δύναται να εισέλθη εις την βασιλείαν του Θεού. **6** Το γεγεννημένον εκ της σαρκός είναι σαρξ και το γεγεννημένον εκ του Πνεύματος είναι πνεύμα. **7** Μη θαυμάσης ότι σοι είπον, Πρέπει να γεννηθήτε άνωθεν. **8** Ο άνεμος όπου θέλει πνέει, και την φωνήν αυτού ακούεις, αλλά δεν εξεύρεις πόθεν έρχεται και που υπάγει· ούτως είναι πας, όστις εγεννήθη εκ του Πνεύματος. **9** Απεκρίθη ο Νικόδημος και είπε προς αυτόν· Πως δύναται να γείνωσι ταύτα; **10** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτόν· Συ είσαι ο διδάσκαλος του Ισραήλ και ταύτα δεν εξεύρεις; **11** Αληθώς, αληθώς σοι λέγω ότι εκείνο το οποίον εξεύρομεν λαλούμεν και εκείνο το οποίον είδομεν μαρτυρούμεν, και την μαρτυρίαν ημών δεν δέχεσθε. **12** Εάν τα επίγεια σας είπον και δεν πιστεύητε, πως, εάν σας είπω τα επουράνια, θέλετε πιστεύσει; **13** Και ουδείς ανέβη εις τον ουρανόν ειμή ο καταβάς εκ του ουρανού, ο Υιός του ανθρώπου, ο ων εν

τω ουρανώ. **14** Και καθώς ο Μωϋσής ύψωσε τον όφιν εν τη ερήμω, ούτω πρέπει να υψωθή ο Υιός του ανθρώπου, **15** διά να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις αυτόν, αλλά να έχη ζωήν αιώνιον. (αιθnios g166) **16** Διότι τόσον ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ώστε έδωκε τον Υιόν αυτού τον μονογενή, διά να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις αυτόν, αλλά να έχη ζωήν αιώνιον. (αιθnios g166) **17** Επειδή δεν απέστειλεν ο Θεός τον Υιόν αυτού εις τον κόσμον διά να κρίνη τον κόσμον, αλλά διά να σωθή ο κόσμος δι' αυτού. **18** Όστις πιστεύει εις αυτόν δεν κρίνεται, όστις όμως δεν πιστεύει είναι ήδη κεκριμένος, διότι δεν επίστευσεν εις το όνομα του μονογενούς Υιού του Θεού. **19** Και αύτη είναι η κρίσις, ότι το φως ήλθεν εις τον κόσμον, και οι άνθρωποι ηγάπησαν το σκότος μάλλον παρά το φώς διότι ήσαν πονηρά τα έργα αυτών. **20** Επειδή πας, όστις πράττει φαύλα, μισεί το φως και δεν έρχεται εις το φως, διά να μη ελεγχθώσι τα έργα αυτού· **21** όστις όμως πράττει την αλήθειαν, έρχεται εις το φως, διά να φανερωθώσι τα έργα αυτού ότι επράχθησαν κατά Θεόν. **22** Μετά ταύτα ήλθεν ο Ιησούς και οι μαθηταί αυτού εις την γην της Ιουδαίας, και εκεί διέτριβε μετ' αυτών και εβάπτιζεν. **23** Ήτο δε και ο Ιωάννης βαπτίζων εν Αινών πλησίον του Σαλείμ, διότι ήσαν εκεί ύδατα πολλά, και ήρχοντο και εβαπτίζοντο· **24** Επειδή ο Ιωάννης δεν ήτο έτι βεβλημένος εις την φυλακήν. **25** Έγινε λοιπόν συζήτησις περί καθαρισμού παρά των μαθητών του Ιωάννου με Ιουδαίους τινάς. **26** Και ήλθον προς τον Ιωάννην και είπον προς αυτόν· Ραββί, εκείνος όστις ήτο μετά σου πέραν του Ιορδάνου, εις τον οποίον συ εμαρτύρησας, ιδού, ούτος βαπτίζει και πάντες έρχονται προς αυτόν. **27** Απεκρίθη ο Ιωάννης και είπε· Δεν δύναται ο άνθρωπος να λαμβάνη ουδέν, εάν δεν ήναι δεδομένον εις αυτόν εκ του ουρανού. **28** Σεις αυτοί είσθε μάρτυρές μου ότι είπον· Δεν είμαι εγώ ο Χριστός, αλλ' ότι είμαι απεσταλμένος έμπροσθεν εκείνου. **29** Όστις έχει την νύμφην είναι νυμφίος· ο δε φίλος του νυμφίου, ο ιστάμενος και ακούων αυτόν, χαίρει καθ' υπερβολήν διά την φωνήν του νυμφίου. Αύτη λοιπόν η χαρά η ιδική μου

επληρώθη. 30 Εκείνος πρέπει να αυξάνη, εγώ δε να ελαττώνωμαι. 31 Ο ερχόμενος άνωθεν είναι υπεράνω πάντων. Ο ων εκ της γης εκ της γης είναι και εκ της γης λαλεί· ο ερχόμενος εκ του ουρανού είναι υπεράνω πάντων, 32 και εκείνο το οποίον είδε και ήκουσε, τούτο μαρτυρεί, και ουδείς δέχεται την μαρτυρίαν αυτού. 33 Όστις δεχθή την μαρτυρίαν αυτού επεσφράγισεν ότι ο Θεός είναι αληθής. 34 Διότι εκείνος, τον οποίον απέστειλεν ο Θεός, τους λόγους του Θεού λαλεί επειδή ο Θεός δεν δίδει εις αυτόν το Πνεύμα με μέτρον. 35 Ο Πατήρ αγαπά τον Υιόν και πάντα έδωκεν εις την χείρα αυτού. 36 Όστις πιστεύει εις τον Υιόν έχει ζωήν αιώνιον· όστις όμως απειθεί εις τον Υιόν δεν θέλει ιδεί ζωήν, αλλ' η οργή του Θεού μένει επάνω αυτού. (aiōnios g166)

4 Καθώς λοιπόν έμαθεν ο Κύριος ότι ήκουσαν οι Φαρισαίοι ότι ο Ιησούς πλειοτέρους μαθητάς κάμνει και βαπτίζει παρά ο Ιωάννης- 2 αν και ο Ιησούς αυτός δεν εβάπτιζεν, αλλ' οι μαθηταί αυτού- 3 αφήκε την Ιουδαίαν και απήλθε πάλιν εις την Γαλιλαίαν. 4 Έπρεπε δε να περάση διά της Σαμαρείας. 5 Έρχεται λοιπόν εις πόλιν της Σαμαρείας λεγομένην Σιχάρ, πλησίον του αγρού, τον οποίον έδωκεν ο Ιακώβ εις τον Ιωσήφ τον υιόν αυτού. 6 Ήτο δε εκεί πηγή του Ιακώβ. Ο Ιησούς λοιπόν κεκοπιακώς εκ της οδοιορίας εκάθητο ούτως εις την πηγήν. Ώρα ήτο περίπου έκτη. 7 Έρχεται γυνή τις εκ της Σαμαρείας, διά να αντλήση ύδωρ. Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Δος μοι να πίνω. 8 Διότι οι μαθηταί αυτού είχαν υπάγει εις την πόλιν, διά να αγοράσωσι τροφάς. 9 Λέγει λοιπόν προς αυτόν η γυνή η Σαμαρείτις· Πως συ, Ιουδαίος ων, ζητείς να πής παρ' εμού, ήτις είμαι γυνή Σαμαρείτις; Διότι δεν συγκοινωνούσιν οι Ιουδαίοι με τους Σαμαρείτας. 10 Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτήν· Εάν ήξευρες την δωρεάν του Θεού, και τις είναι ο λέγων σοι, Δος μοι να πίνω, συ ήθελες ζητήσαι παρ' αυτού, και ήθελε σοι δώσει ύδωρ ζων. 11 Λέγει προς αυτόν η γυνή· Κύριε, ούτε άντλημα έχεις, και το φρέαρ είναι βαθύ· πόθεν λοιπόν έχεις το ύδωρ το ζων; 12 μήπως συ είσαι μεγαλήτερος του πατρός ημών Ιακώβ, όστις έδωκεν εις ημάς το φρέαρ, και αυτός έπιεν

εξ αυτού και οι υιοί αυτού και τα θρέμματα αυτού; 13 Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτήν· Πας όστις πίνει εκ του ύδατος τούτου θέλει διψήσει πάλιν· 14 όστις όμως πή εκ του ύδατος, το οποίον εγώ θέλω δώσει εις αυτόν, δεν θέλει διψήσει εις τον αιώνα, αλλά το ύδωρ, το οποίον θέλω δώσει εις αυτόν, θέλει γείνει εν αυτό πηγή ύδατος αναβλύζοντος εις ζωήν αιώνιον. (aiōn g165, aiōnios g166) 15 Λέγει προς αυτόν η γυνή· Κύριε,δος μοι τούτο το ύδωρ, διά να μη διψώ μηδέ να έρχωμαι εδώ να αντλώ. 16 Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Ύπαγε, κάλεσον τον άνδρα σου και ελθέ εδώ. 17 Απεκρίθη η γυνή και είπε· Δεν έχω άνδρα. Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Καλώς είπας ότι δεν έχω άνδρα· 18 διότι πέντε άνδρας έλαβες, και εκείνος, τον οποίον έχεις τώρα, δεν είναι ανήρ σου· τούτο αληθές είπας. 19 Λέγει προς αυτόν η γυνή· Κύριε, βλέπω ότι συ είσαι προφήτης. 20 Οι πατέρες ημών εις τούτο το όρος προσεκύνησαν, και σεις λέγετε ότι εν τοις Ιεροσολύμοις είναι ο τόπος όπου πρέπει να προσκυνώμεν. 21 Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Γύναι, πιστευσόν μοι ότι έρχεται ώρα, ότε ούτε εις το όρος τούτο ούτε εις τα Ιεροσόλυμα θέλετε προσκυνήσει τον Πατέρα. 22 Σεις προσκυνείτε εκείνο το οποίον δεν εξεύρετε, ημείς προσκυνούμεν εκείνο το οποίον εξεύρομεν, διότι η σωτηρία είναι εκ των Ιουδαίων. 23 Πλην έρχεται ώρα, και ήδη είναι, ότε οι αληθινοί προσκυνηταί θέλουσι προσκυνήσει τον Πατέρα εν πνεύματι και αληθεία· διότι ο Πατήρ τοιούτους ζητεί τους προσκυνούντας αυτόν. 24 Ο Θεός είναι Πνεύμα, και οι προσκυνούντες αυτόν εν πνεύματι και αληθεία πρέπει να προσκυνώσι. 25 Λέγει προς αυτόν η γυνή· Εξεύρω ότι έρχεται ο Μεσσίας, ο λεγόμενος Χριστός· όταν έλθη εκείνος, θέλει αναγγείλει εις ημάς πάντα. 26 Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Εγώ είμαι, ο λαλών σοι. 27 Και επάνω εις τούτο ήλθον οι μαθηταί αυτού και εθαύμασαν ότι ελάλει μετά γυναικός· ουδείς όμως είπε, Τι ζητείς; ή Τι λαλείς μετ' αυτής; 28 Αφήκε λοιπόν η γυνή την υδρίαν αυτής και υπήγεν εις την πόλιν και λέγει προς τους ανθρώπους· 29 Έλθετε να ιδήτε άνθρωπον,

όστις μοι εἶπε πάντα ὅσα ἐπράξα· μήπως οὗτος εἶναι ὁ Χριστός; 30 Ἐξήλθον λοιπὸν ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν. 31 Ἐν δὲ τῷ μεταξύ οἱ μαθηταὶ παρεκάλουν αὐτόν λέγοντες· Ραββί, φάγε. 32 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐγὼ ἔχω φαγητόν να φάγω, τὸ οποίον σεις δὲν ἐξεύρετε. 33 Ἐλεγον λοιπὸν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους· Μήπως τις ἔφερε πρὸς αὐτόν να φάγη; 34 Λέγει πρὸς αὐτούς ὁ Ἰησοῦς· Τὸ ἐμὸν φαγητόν εἶναι να πράττω τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με καὶ να τελειώσω τὸ ἔργον αὐτοῦ. 35 Δὲν λέγετε σεις ὅτι τέσσαρες μῆνες εἶναι ἐτι καὶ ὁ θερισμός ἐρχεται; Ἰδοὺ, σας λέγω, ὑψώσατε τοὺς ὀφθαλμούς σας καὶ ἴδετε τὰ χωράφια, ὅτι εἶναι ἤδη λευκά πρὸς θερισμόν. 36 Καὶ ὁ θερίζων λαμβάνει μισθόν καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ να χαίρη ὁμοῦ καὶ ὁ σπεύρων καὶ ὁ θερίζων. (αἰθῆνιος g166) 37 Διότι κατὰ τούτο ἀληθεύει ὁ λόγος, ὅτι ἄλλος εἶναι ὁ σπεύρων καὶ ἄλλος ὁ θερίζων. 38 Ἐγὼ σας ἀπέστειλα να θερίζητε ἐκεῖνο, εἰς τὸ οποίον σεις δὲν ἐκοπιάσατε· ἄλλοι ἐκοπίασαν, καὶ σεις εἰσήλθετε εἰς τὸν κόπον αὐτῶν. 39 Ἐξ ἐκείνης δὲ τῆς πόλεως πολλοὶ τῶν Σαμαρειτῶν ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικῆς, μαρτυροῦσης ὅτι μοι εἶπε πάντα ὅσα ἐπράξα. 40 Καθὼς λοιπὸν ἦλθον πρὸς αὐτόν οἱ Σαμαρεῖται, παρεκάλουν αὐτόν να μείνη παρ' αὐτοῖς· καὶ ἐμείνεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας. 41 Καὶ πολὺ πλειότεροι ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ, 42 καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα ἔλεγον, ὅτι δὲν πιστεύομεν πλέον διὰ τὸν λόγον σου· επειδὴ ἡμεῖς ἠκούσαμεν, καὶ γνωρίζομεν ὅτι οὗτος εἶναι ἀληθῶς ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός. 43 Μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας ἐξήλθεν ἐκεῖθεν καὶ ὑπήγεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. 44 Διότι αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν ὅτι προφήτης ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ δὲν ἔχει τιμὴν. 45 Ὅτε λοιπὸν ἦλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐδέχθησαν αὐτόν οἱ Γαλιλαῖοι, ἰδόντες πάντα ὅσα ἔκαμεν ἐν Ἱεροσολύμοις κατὰ τὴν εορτὴν· διότι καὶ αὐτοὶ ἦλθον εἰς τὴν εορτὴν. 46 Ἦλθε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἰς τὴν Κανά τῆς Γαλιλαίας, ὅπου ἔκαμε τὸ ὕδωρ οἶνον. Καὶ ἦτο τις βασιλικὸς ἄνθρωπος, τοῦ οποίου ὁ υἱὸς ἠσθένει ἐν Καπερναοῦμ· 47 οὗτος ἀκούσας ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦλθεν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν

Γαλιλαίαν, ὑπήγε πρὸς αὐτόν καὶ παρεκάλει αὐτόν να καταβῆ καὶ να ἰατρεύσῃ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· διότι ἐμέλλε να αποθάνῃ. 48 Εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν· Ἐάν δὲν ἴδητε σημεῖα καὶ τέρατα, δὲν θέλετε πιστεῦσαι. 49 Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ βασιλικὸς· Κύριε, κατάβα πρὶν αποθάνῃ τὸ παιδίον μου. 50 Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Ὑπάγε, ὁ υἱὸς σου ζῆ. Καὶ ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν λόγον, τὸν οποίον εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀνεχώρει. 51 Ἐνῶ δὲ οὗτος ἤδη κατέβαινεν, ἀπήνησαν αὐτόν οἱ δούλοι αὐτοῦ καὶ ἀπήγγειλαν λέγοντες ὅτι ὁ υἱὸς σου ζῆ. 52 Ἠρώτησε λοιπὸν αὐτούς τὴν ὥραν, καθ' ἣν ἔγεινε καλῆτερα. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν ὅτι Χθες τὴν ἐβδόμην ὥραν ἀφήκεν αὐτόν ὁ πυρετός. 53 Ἐνόησε λοιπὸν ὁ πατήρ ὅτι ἔγεινε τούτο κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν, καθ' ἣν ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν ὅτι Ὁ υἱὸς σου ζῆ· καὶ ἐπίστευσεν αὐτός καὶ ὅλη ἡ οἰκία αὐτοῦ. 54 Τούτο πάλιν δεῦτερον θαῦμα ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, ἀφοῦ ἦλθεν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

5 Μετὰ ταῦτα ἦτο εορτὴ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. 2 Εἶναι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις πλησίον τῆς προβατικῆς πύλης κολυμβήθρα, ἡ ἐπονομαζομένη Ἐβραϊστὶ Βηθεσδά, ἔχουσα πέντε στοάς. 3 Ἐν ταῦταις κατέκειτο πλήθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, οἵτινες περιέμενον τὴν κίνησιν τοῦ ὕδατος. 4 Διότι ἄγγελος κατέβαινε κατὰ καιρόν εἰς τὴν κολυμβήθραν καὶ ἐτάρατε τὸ ὕδωρ· ὅστις λοιπὸν εἰσήρχετο πρῶτος μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ἐγίνετο υγιῆς ἀπὸ ὁποιανδήποτε νόσον ἔπασχεν. 5 Ἦτο δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπός τις τριάκοντα οκτῶ ἔτη πάσχων ἀσθένειαν. 6 Τούτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ ἐξεύρων ὅτι πολὺν ἤδη καιρόν πάσχει, λέγει πρὸς αὐτόν· Θέλεις να γείνης υγιῆς; 7 Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτόν ὁ ἀσθενῶν· Κύριε, ἄνθρωπον δὲν ἔχω, διὰ να με βάλῃ εἰς τὴν κολυμβήθραν, ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ· ἐνῶ δὲ ἔρχομαι ἐγὼ, ἄλλος προ ἐμοῦ καταβαίνει. 8 Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Ἐγέρθητι, σήκωσον τὸν κράββατόν σου καὶ περιπάτει. 9 Καὶ εὐθὺς ἔγεινεν ὁ ἄνθρωπος υγιῆς καὶ ἐσήκωσε τὸν κράββατον αὐτοῦ, καὶ

περιπάτει. Ἦτο δε σάββατον εκείνην την **g166** 25 Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι έρχεται ημέραν. 10 Ἐλεγον λοιπόν οι Ιουδαίοι προς τον τεθεραπευμένον· Σάββατον είναι· Δεν σοι είναι συγκεχωρημένον να σηκώσης τον κράββατον. 11 Απεκρίθη προς αυτούς· Ο ιατρεύσας με, εκείνος Πατήρ έχει ζωήν εν εαυτώ, ούτως έδωκε και εις τον Υιόν να έχει ζωήν εν εαυτώ· 27 και εξουσίαν έδωκεν εις αυτόν να κάμνη και κρίσιν, διότι είναι Υιός ανθρώπου. 28 Μη θαυμάζετε τούτο· διότι έρχεται ώρα, καθ' ην πάντες οι εν τοις μνημείοις θέλουσιν ακούσει την φωνήν αυτού, 29 και θέλουσιν εξέλθει οι πράξαντες τα αγαθά εις ανάστασιν ζωής, οι δε πράξαντες τα φαύλα εις ανάστασιν κρίσεως. 30 Δεν δύναμαι εγώ να κάμνω απ' εμαυτού ουδέν. Καθώς ακούω κρίνω, και η κρίσις η εμή δικαία είναι· διότι δεν ζητώ θέλημα το εμόν, αλλά το θέλημα του πέμψαντός με Πατρός. 31 Εάν εγώ μαρτυρώ περί εμαυτού, η μαρτυρία μου δεν είναι αληθής. 32 Άλλος είναι ο μαρτυρών περί εμού, και εξεύρω ότι είναι αληθής η μαρτυρία, την οποίαν μαρτυρεί περί εμού. 33 Σεις απεστείλατε προς τον Ιωάννην, και μαρτύρησεν εις την αλήθειαν· 34 εγώ δε παρά ανθρώπου δεν λαμβάνω την μαρτυρίαν, αλλά λέγω ταύτα διά να σωθήτε σεις. 35 Εκείνος ήτο ο λύχνος ο καιόμενος και φέγγων, και σεις ηθελήσατε να αγαλλιασθήτε προς ώραν εις το φως αυτού. 36 Αλλ' εγώ έχω την μαρτυρίαν μεγαλητέραν της του Ιωάννου· διότι τα έργα, τα οποία μοι έδωκεν ο Πατήρ διά να τελειώσω αυτά, αυτά τα έργα, τα οποία εγώ πράττω, μαρτυρούσι περί εμού ότι ο Πατήρ με απέστειλε· 37 και ο πέμψας με Πατήρ, αυτός μαρτύρησε περί εμού. Ούτε φωνήν αυτού ηκούσατε πώποτε ούτε όψιν αυτού είδατε. 38 Και τον λόγον αυτού δεν έχετε μένοντα εν εαυτοίς, διότι σεις δεν πιστεύετε εις τούτον, τον οποίον εκείνος απέστειλεν. 39 Ερευνάτε τας γραφάς, διότι σεις νομίζετε ότι εν αυταίς έχετε ζωήν αιώνιον· και εκείναι είναι αι μαρτυρούσαι περί εμού· (aiōnios **g166**) 40 πλην δεν θέλετε να έλθητε προς εμέ, διά να έχητε ζωήν. 41 Δόξαν παρά ανθρώπων δεν λαμβάνω· 42 αλλά σας εγνώρισα ότι την αγάπην του Θεού δεν έχετε εν εαυτοίς· 43 εγώ ήλθον εν τω ονόματι του Πατρός μου, και δεν με δέχεσθε· εάν άλλος έλθη εν τω ονόματι

εαυτού, εκείνον θέλετε δεχθή. **44** Πως δύνασθε σεις να πιστεύσητε, οίτινες λαμβάνετε δόξαν ο εις παρά του άλλου, και δεν ζητείτε την δόξαν την παρά του μόνου Θεού; **45** Μη νομίζετε ότι εγώ θέλω σας κατηγορήσει προς τον Πατέρα· υπάρχει ο κατήγορός σας ο Μωϋσής, εις τον οποίον σεις ηλίπισατε. **46** Διότι εάν επιστεύετε εις τον Μωϋσήν, ηθέλετε πιστεύσει εις εμέ· επειδή περί εμού εκείνος έγραψεν. **47** Εάν δε εις τα γεγραμμένα εκείνου δεν πιστεύητε, πως θέλετε πιστεύσει εις τους ιδικούς μου λόγους;

6 Μετά ταύτα ανεχώρησεν ο Ιησούς πέραν της θαλάσσης της Γαλιλαίας της Τιβεριάδος· **2** και ηκολούθει αυτόν όχλος πολύς, διότι έβλεπον τα θαύματα αυτού, τα οποία έκαμνεν επί των ασθενούντων. **3** Ανέβη δε εις το όρος ο Ιησούς και εκεί εκάθητο μετά των μαθητών αυτού. **4** Επλησίαζε δε το πάσχα, η εορτή των Ιουδαίων. **5** Υψώσας λοιπόν ο Ιησούς τους οφθαλμούς και ιδών ότι πολύς όχλος έρχεται προς αυτόν, λέγει προς τον Φίλιππον· Πόθεν θέλομεν αγοράσει άρτους, διά να φάγωσιν ούτοι; **6** Έλεγε δε τούτο δοκιμάζων αυτόν· διότι αυτός ήξευρε τι έμελλε να κάμη. **7** Απεκρίθη προς αυτόν ο Φίλιππος· Διακοσίων δηναρίων άρτοι δεν αρκούσιν εις αυτούς, διά να λάβη ολίγον τι έκάστος αυτών. **8** Λέγει προς αυτόν εις εκ των μαθητών αυτού, Ανδρέας ο αδελφός Σίμωνος Πέτρου· **9** Εδώ είναι εν παιδάριον, το οποίον έχει πέντε άρτους κριθίνους και δύο οψάρια· αλλά ταύτα τι είναι εις τοσούτους; **10** Είπε δε ο Ιησούς· Κάμετε τους ανθρώπους να καθήσωσιν· ήτο δε χόρτος πολύς εν τω τόπω. Εκάθησαν λοιπόν οι άνδρες τον αριθμόν έως πεντακισχίλιοι. **11** Και έλαβεν ο Ιησούς τους άρτους και ευχαριστήσας διεμοίρασεν εις τους μαθητάς, οι δε μαθηταί εις τους καθημένους· ομοίως και εκ των οψαρίων όσον ήθελον. **12** Αφού δε εχορτάσθησαν, λέγει προς τους μαθητάς αυτούς· Συνάξατε τα περισσεύσαντα κλάσματα, διά να μη χαθή τίποτε. **13** Εσύναξαν λοιπόν και εγέμισαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων εκ των πέντε άρτων των κριθίνων, τα οποία επερίσευσαν εις τους φαγόντας. **14** Οι άνθρωποι λοιπόν, ιδόντες το θαύμα, το οποίον έκαμνεν

ο Ιησούς, έλεγον ότι Ούτος είναι αληθώς ο προφήτης ο μέλλων να έλθη εις τον κόσμον. **15** Ο Ιησούς λοιπόν γνωρίσας ότι μέλλουσι να έλθωσι και να αρπάσωσιν αυτόν, διά να κάμωσιν αυτόν βασιλέα, ανεχώρησε πάλιν εις το όρος αυτός μόνος. **16** Καθώς δε έγένινεν εσπέρα, κατέβησαν οι μαθηταί αυτού εις την θάλασσαν, **17** και εμβάντες εις το πλοίον, ήρχοντο πέραν της θαλάσσης εις Καπερναούμ. Και είχαν ήδη γείνει σκότος και ο Ιησούς δεν είχαν ελθεί προς αυτούς, **18** και η θάλασσα υψόνετο, επειδή έπνεε δυνατός άνεμος. **19** Αφού λοιπόν εκωπηλάτησαν ως εικοσιπέντε ή τριάκοντα στάδια βλέπουσι τον Ιησούν περιπατούντα επί της θαλάσσης και πλησιάζοντα εις το πλοίον, και εφοβήθησαν. **20** Εκείνος δε λέγει προς αυτούς· Εγώ είμαι· μη φοβείσθε. **21** Ήθελον λοιπόν να λάβωσιν αυτόν εις το πλοίον, και παρευθής το πλοίον έφθασεν εις την γην, εις την οποίαν υπήγαινον. **22** Τη επαύριον ο όχλος ο ιστάμενος πέραν της θαλάσσης ότε είδεν ότι πλοiάριον άλλο δεν ήτο εκεί· ειμή εν, εκείνο εις το οποίον εισήλθον οι μαθηταί αυτού, και ότι ο Ιησούς δεν εισήλθε μετά των μαθητών αυτού εις το πλοiάριον, αλλά μόνοι οι μαθηταί αυτού ανεχώρησαν· **23** ήλθον δε άλλα πλοiάρια εκ της Τιβεριάδος πλησίον του τόπου, όπου έφαγον τον άρτον, αφού ο Κύριος ευχαρίστησεν· **24** ότε λοιπόν είδεν ο όχλος ότι ο Ιησούς δεν είναι εκεί, ουδέ οι μαθηταί αυτού, εισήλθον και αυτοί εις τα πλοiα και ήλθον εις Καπερναούμ ζητούντες τον Ιησούν. **25** Και ευρόντες αυτόν πέραν της θαλάσσης, είπον προς αυτόν· Ραββί, πότε ήλθες εδώ; **26** Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς και είπεν· Αληθώς, αληθώς σας λέγω, με ζητείτε, ουχί διότι είδετε θαύματα, αλλά διότι εφάγετε εκ των άρτων και εχορτάσθητε. **27** Εργάζεσθε μη διά την τροφήν την φθειρομένην, αλλά διά την τροφήν την μένουσαν εις ζωήν αιώνιον, την οποίαν ο Υιός του ανθρώπου θέλει σας δώσει· διότι τούτον εσφράγισεν ο Πατήρ ο Θεός. **(αιθnios g166)** **28** Είπον λοιπόν προς αυτόν· Τι να κάμωμεν, διά να εργαζώμεθα τα έργα του Θεού; **29** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτούς· Τούτο είναι το έργον του Θεού, να πιστεύσητε εις

τούτον, τον οποίον εκείνος απέστειλε. 30 Τότε είπον προς αυτόν· Τι σημεῖον λοιπόν κάμνεις συ, διὰ νὰ ἴδωμεν καὶ πιστεῦσωμεν εἰς σε; τι ἐργάζεσαι; 31 οἱ πατέρες ἡμῶν ἔφαγον τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς νὰ φάγωσιν. 32 Εἶπε λοιπὸν πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ἀληθῶς, ἀληθῶς σας λέγω, δὲν ἔδωκεν εἰς ἐσάς τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὁ Μωϋσῆς, ἀλλ' ὁ Πατὴρ μου σας δίδει τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸν ἀληθινόν. 33 Διότι ὁ ἄρτος τοῦ Θεοῦ εἶναι ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ δίδων ζωὴν εἰς τὸν κόσμον. 34 Εἶπον λοιπὸν πρὸς αὐτόν· Κύριε, πάντοτε δος εἰς ἡμᾶς τὸν ἄρτον τούτον. 35 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Εγὼ εἶμαι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· ὅστις ἔρχεται πρὸς ἐμέ, δὲν θέλει πεινάσει, καὶ ὅστις πιστεῦει εἰς ἐμέ, δὲν θέλει διψήσει πώποτε. 36 Πλην σας είπον ὅτι καὶ με εἶδετε καὶ δὲν πιστεῦετε. 37 Παν ὅ, τι μοι δίδει ὁ Πατὴρ, πρὸς ἐμέ θέλει ελθεῖ, καὶ τὸν ἐρχόμενον πρὸς ἐμέ δὲν θέλω ἐκβάλλει ἔξω. 38 διότι κατέβην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, οὐχὶ διὰ νὰ κάμω τὸ θέλημα τὸ ἐμόν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με. 39 Τούτο δὲ εἶναι τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με Πατρός, παν ὅ, τι μοι ἔδωκε νὰ μὴ ἀπολέσω οὐδὲν ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ νὰ ἀναστήσω αὐτὸ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. 40 Καὶ τούτο εἶναι τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με, πας ὅστις βλέπει τὸν Υἱόν καὶ πιστεῦει εἰς αὐτόν νὰ ἔχη ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἐγὼ θέλω ἀναστήσει αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. (αἰθῆνος g166) 41 Εγὼ γυγυζον λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι εἶπεν, Εγὼ εἶμαι ὁ ἄρτος ὁ καταβάς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, 42 καὶ ἔλεγον· δὲν εἶναι οὗτος Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ, τοῦ οὐοίου ἡμεῖς γνωρίζομεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα; πῶς λοιπὸν λέγει οὗτος ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατέβην; 43 Ἀπεκρίθη λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς· Μὴ γογγύζετε μεταξύ σας. 44 Οὐδεὶς δύναται νὰ ἔλθῃ πρὸς ἐμέ, ἐὰν δὲν ἐλκύσῃ αὐτόν ὁ Πατὴρ ὁ πέμψας με, καὶ ἐγὼ θέλω ἀναστήσει αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. 45 Εἶναι γεγραμμένον ἐν τοῖς προφήταις· Καὶ πάντες θέλουσιν εἰσθαι διδασκτοὶ τοῦ Θεοῦ. Πας λοιπὸν, ὅστις ἀκούσῃ παρά τοῦ Πατρός καὶ μάθη, ἔρχεται πρὸς ἐμέ· 46 οὐχὶ ὅτι εἶδε τις τὸν

Πατέρα, εἰμὴ εκείνος ὅστις εἶναι παρά τοῦ Θεοῦ, οὗτος εἶδε τὸν Πατέρα. 47 Ἀληθῶς ἀληθῶς, σας λέγω, Ὁ πιστεῦων εἰς ἐμέ ἔχει ζωὴν αἰώνιον. (αἰθῆνος g166) 48 Εγὼ εἶμαι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς. 49 Οἱ πατέρες σας ἔφαγον τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἀπέθανον· 50 οὗτος εἶναι ὁ ἄρτος ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, διὰ νὰ φάγῃ τις ἐξ αὐτοῦ καὶ νὰ μὴ ἀποθάνῃ. 51 Εγὼ εἶμαι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν, ὁ καταβάς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. Ἐὰν τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου, θέλει ζήσει εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ὁ ἄρτος δὲ τὸν οὐοίον ἐγὼ θέλω δώσει, εἶναι ἡ σὰρξ μου τὴν οὐοίαν ἐγὼ θέλω δώσει ὑπὲρ τῆς ζωῆς τοῦ κόσμου. (αἰθῆνος g165) 52 Εμάχοντο λοιπὸν πρὸς ἀλλήλους Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Πῶς δύναται οὗτος νὰ δώσει εἰς ἡμᾶς νὰ φάγωμεν τὴν σάρκα αὐτοῦ; 53 Εἶπε λοιπὸν εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ἀληθῶς, ἀληθῶς σας λέγω, Ἐὰν δὲν φάγητε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ πῖντε τὸ αἷμα αὐτοῦ, δὲν ἔχετε ζωὴν ἐν εαυτοῖς. 54 Ὅστις τρώγει τὴν σάρκα μου καὶ πίνει τὸ αἷμα μου, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἐγὼ θέλω ἀναστήσει αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. (αἰθῆνος g166) 55 Διότι ἡ σὰρξ μου ἀληθῶς εἶναι τροφή, καὶ τὸ αἷμα μου ἀληθῶς εἶναι πόσις. 56 Ὅστις τρώγει τὴν σάρκα μου καὶ πίνει τὸ αἷμα μου ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ. 57 Καθὼς με ἀπέστειλεν ὁ ζῶν Πατὴρ καὶ ἐγὼ ζῶ διὰ τὸν Πατέρα, οὕτω καὶ ὅστις με τρώγει θέλει ζήσει καὶ ἐκεῖνος δι' ἐμέ. 58 Οὗτος εἶναι ὁ ἄρτος ὁ καταβάς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, οὐχὶ καθὼς οἱ πατέρες σας ἔφαγον τὸ μάννα καὶ ἀπέθανον· ὅστις τρώγει τούτον τὸν ἄρτον θέλει ζήσει εἰς τὸν αἰῶνα. (αἰθῆνος g165) 59 Ταῦτα εἶπεν ἐν τῇ συναγωγῇ, διδασκῶν ἐν Καπερναοῦμ. 60 Πολλοὶ λοιπὸν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀκούσαντες, εἶπον· Σκληρὸς εἶναι οὗτος ὁ λόγος· τις δύναται νὰ ἀκούῃ αὐτόν; 61 Νοήσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν εαυτῷ ὅτι γογγύζουσι περὶ τούτου οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπε πρὸς αὐτοὺς· Τούτο σας σκανδαλίζει; 62 ἐὰν λοιπὸν θεωρῆτε τὸν Υἱόν τοῦ ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα ὅπου ἦτο τὸ πρότερον; 63 τὸ πνεῦμα εἶναι ἐκεῖνο τὸ οὐοίον ζωοποιεῖ, ἡ σὰρξ δὲν ὠφελεῖ οὐδὲν· οἱ λόγοι, τοὺς οὐοίους ἐγὼ λαλῶ πρὸς ἐσάς, πνεῦμα εἶναι καὶ ζωὴ εἶναι. 64 Πλην εἶναι τινές ἀπὸ σας, οἵτινες δὲν πιστεῦουσι. Διότι ἤξευρεν ἐξ ἀρχῆς

ο Ιησούς, τίνες είναι οι μη πιστεύοντες και τις είναι ο μέλλων να παραδώσει αυτόν. **65** Και έλεγε· Διά τούτο σας είπον ότι ουδείς δύναται να έλθη προς εμέ, εάν δεν είναι δεδομένον εις αυτόν εκ του Πατρός μου. **66** Έκτοτε πολλοί των μαθητών αυτού εστράφησαν εις τα οπίσω και δεν περιεπάτουν πλέον μετ' αυτού. **67** Είπε λοιπόν ο Ιησούς προς τους δώδεκα· Μήπως και σεις θέλετε να υπάγητε; **68** Απεκρίθη λοιπόν προς αυτόν ο Σίμων Πέτρος· Κύριε, προς τίνα θέλωμεν υπάγει; λόγους ζωής αιωνίου έχεις· **(αἰῶνιος g166)** **69** και ημεῖς ἐπιστεύσαμεν και ἐγνωρίσαμεν ότι συ εἶσαι ο Χριστός ο Υἱός του Θεοῦ του ζώντος. **70** Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς· Δεν εξέλεξα εγώ εσάς τους δώδεκα και εις από σας είναι διάβολος; **71** Έλεγε δε τον Ιούδαν του Σίμωνος τον Ισκαριώτην· διότι ούτος, εις ων εκ των δώδεκα, έμελλε να παραδώσει αυτόν.

7 Και περιεπάτει ο Ιησούς μετά ταῦτα ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ· διότι δεν ἠθέλε να περιπατή ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, ἐπειδὴ οἱ Ἰουδαῖοι ἐζήτουν να θανατώσωσιν αὐτόν. **2** Ἐπλησίαζε δε ἡ εορτὴ των Ἰουδαίων, ἡ σκηνοπηγία. **3** Εἶπον λοιπόν προς αὐτόν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ· Μετάβηθι ἐντεύθεν και ὑπάγε εις τὴν Ἰουδαίαν, διὰ να ἰδῶσι και οἱ μαθηταὶ σου τα ἔργα σου, τα ὁποῖα κάμνεις· **4** διότι ουδείς πράττει τι κρυφίως και ζητεῖ αὐτός να ἦναι φανερός. Εἴαν πράττης ταῦτα, φανέρωσον σεαυτὸν εις τὸν κόσμον. **5** Διότι ουδὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπίστευον εις αὐτόν. **6** Λέγει λοιπόν προς αὐτούς ο Ιησούς· Ο καιρός ο ἰδικός μου δεν ἦλθεν ἔτι, ο δε καιρός ο ἰδικός σας είναι πάντοτε ἑτοιμος. **7** Δεν δύναται ο κόσμος να μισή εσάς· ἐμέ ὁμως μισεῖ, διότι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ ότι τα ἔργα αὐτοῦ είναι πονηρά. **8** Σεις ἀνάβητε εις τὴν εορτὴν ταύτην· ἐγὼ δεν ἀναβαίνω ἔτι εις τὴν εορτὴν ταύτην, διότι ο καιρός μου δεν ἐπληρώθη ἔτι. **9** Και ἀφού εἶπε ταῦτα προς αὐτούς, ἔμεινεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ. **10** Ἀφού δε ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, τότε και αὐτός ἀνέβη εις τὴν εορτὴν, οὐχὶ φανερώς ἀλλὰ κρυφίως πως. **11** Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπόν ἐζήτουν αὐτόν ἐν τῇ εορτῇ και ἔλεγον· Που είναι ἐκεῖνος; **12** Και ἦτο πολὺς γογγυσμός περὶ αὐτοῦ μεταξύ των ὄχλων. Ἄλλοι μὲν ἔλεγον ότι είναι καλός

ἄλλοι δε ἔλεγον, Οὐχί, ἀλλὰ πλανᾷ τον ὄχλον. **13** Ουδείς ὁμως ἐλάλει παρρησία περὶ αὐτοῦ διὰ τον φόβον των Ἰουδαίων. **14** Και ἐνὼ ἡ εορτὴ ἦτο ἤδη περὶ τα μέσα, ἀνέβη ο Ιησούς εις το ἱερόν και ἐδίδασκε. **15** Και ἐθαύμαζον οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Πως οὗτος ἐξεύρει γράμματα, ἐνὼ δεν ἔμαθεν; **16** Απεκρίθη προς αὐτούς ο Ιησούς και εἶπεν· Ἡ ἰδικὴ μου διδαχὴ δεν είναι ἐμοῦ, ἀλλὰ του πέμψαντός με. **17** Εἴαν τις θέλη να κάμη το θέλημα αὐτοῦ, θέλει γνωρίσει περὶ τῆς διδαχῆς, ἀν ἦναι εκ του Θεοῦ ἢ ἐν ἐγὼ λαλῶ ἀπ' ἐμαυτοῦ. **18** Ὅστις λαλεῖ ἀπ' ἐαυτοῦ, ζητεῖ τὴν δόξαν τὴν ἰδικὴν αὐτοῦ, ὅστις ὁμως ζητεῖ τὴν δόξαν του πέμψαντος αὐτόν, οὗτος είναι ἀληθής, και ἀδικία ἐν αὐτῷ δεν ὑπάρχει. **19** Ο Μωϋσῆς δεν σας ἔδωκε τον νόμον; και ουδείς ἀπὸ σας ἐκπληροῖ τον νόμον. Διὰ τι ζητεῖτε να μη θανατώσητε; **20** Απεκρίθη ο ὄχλος και εἶπε· Δαιμόνιον ἔχεις· τις ζητεῖ να σε θανατώση; **21** Απεκρίθη ο Ιησούς και εἶπε προς αὐτούς· Ἐν ἔργον ἔκαμον, και πάντες θαυμάζετε. **22** Διὰ τούτο ο Μωϋσῆς σας ἔδωκε τὴν περιτομὴν, οὐχὶ ότι είναι εκ του Μωϋσέως, ἀλλ' εκ των πατέρων, και ἐν σαββάτῳ περιτέμνετε ἄνθρωπον. **23** Εἴαν λαμβάνῃ ἄνθρωπος περιτομὴν ἐν σαββάτῳ, διὰ να μη λυθῇ ο νόμος του Μωϋσέως, οργίζεσθε κατ' ἐμοῦ διότι ἔκαμον ὀλόκληρον ἄνθρωπον υγιή ἐν σαββάτῳ; **24** Μη κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνατε. **25** Έλεγον λοιπόν τίνες εκ των Ἱεροσολυμιτῶν· Δεν είναι οὗτος, τον ὁποῖον ζητοῦσι να θανατώσωσι; **26** Και ἰδού, παρρησία λαλεῖ, και δεν λέγουσι προς αὐτόν ουδέν. Μήπως τῶντι ἐγνωρίσαν οἱ ἄρχοντες ότι οὗτος είναι ἀληθῶς ο Χριστός; **27** Ἀλλὰ τούτον ἐξεύρομεν πόθεν είναι· ο δε Χριστός ὅταν ἔρχεται, ουδείς γινώσκει πόθεν είναι. **28** Εφώναξε λοιπόν ο Ιησούς, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, και εἶπε· Και ἐμεῖ ἐξεύρετε και πόθεν εἶμαι ἐξεύρετε· και ἀπ' ἐμαυτοῦ δεν ἦλθον, ἀλλ' είναι ἀληθινός ο πέμψας με, τον ὁποῖον σεις δεν ἐξεύρετε· **29** ἐγὼ ὁμως ἐξεύρω αὐτόν, διότι παρ' αὐτοῦ εἶμαι και ἐκεῖνος με ἀπέστειλεν. **30** Εζήτουν λοιπόν να πιάσωσιν αὐτόν, και ουδείς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τὴν χεῖρα, διότι δεν εἶχεν ἐλθεῖ ἔτι ἡ ὥρα αὐτοῦ. **31** Πολλοὶ δε εκ του

όχλουπίστευσαν εις αυτόν και έλεγον ότι ο Χριστός όταν έλθη, μήπως θέλει κάμει θαύματα πλειότερα τούτων, τα οποία ούτος έκαμεν; 32 Έκουσαν οι Φαρισαίοι τον όχλον ότι εγόγγυζε ταύτα περί αυτού, και απέστειλαν οι Φαρισαίοι και οι αρχιερείς υπηρέτας διά να πιάσωσιν αυτόν. 33 Είπε λοιπόν προς αυτούς ο Ιησούς: Έτι ολίγον καιρόν είμαι μεθ' υμών, και υπάγω προς τον πέμψαντά με. 34 Θέλετε με ζητήσει και δεν θέλετε με ευρεί και όπου είμαι εγώ, σεις δεν δύνασθε να έλθητε. 35 Είπον λοιπόν οι Ιουδαίοι προς αλλήλους: Που μέλλει ούτος να υπάγη, ώστε ημεείς δεν θέλομεν ευρεί αυτόν; Μήπως μέλλει να υπάγη εις τους διεσπαρμένους μεταξύ των Ελλήνων και να διδάσκη τους Έλληνας; 36 Τις είναι ούτος ο λόγος τον οποίον είπε, Θέλετε με ζητήσει και δεν θέλετε με ευρεί, και, όπου είμαι εγώ, σεις δεν δύνασθε να έλθητε; 37 Κατά δε την τελευταίαν ημέραν την μεγάλην της εορτής ίστατο ο Ιησούς και έκραζε λέγων: Εάν τις διψά, ας έρχηται προς εμέ και ας πίνη. 38 Όστις πιστεύει εις εμέ, καθώς είπεν η γραφή, ποταμοί ύδατος ζώντος θέλουσι ρεύσει εκ της κοιλίας αυτού. 39 Τούτο δε είπε περί του Πνεύματος, το οποίον έμελλον να λαμβάνωσιν οι πιστεύοντες εις αυτόν· διότι δεν ήτο έτι δεδομένον Πνεύμα Άγιον, επειδή ο Ιησούς έτι δεν εδοξάσθη. 40 Πολλοί λοιπόν εκ του όχλου ακούσαντες τον λόγον, έλεγον: Ούτος είναι αληθώς ο προφήτης. 41 Άλλοι έλεγον: Ούτος είναι ο Χριστός. Άλλοι δε έλεγον: Μη γαρ εκ της Γαλιλαίας έρχεται ο Χριστός; 42 Δεν είπεν η γραφή ότι εκ του σπέρματος του Δαβίδ και από της κόμης Βηθλεέμ, όπου ήτο ο Δαβίδ, έρχεται ο Χριστός; 43 Σχίσμα λοιπόν έγεινε μεταξύ του όχλου δι' αυτόν. 44 Τινές δε εξ αυτών ήθελον να πιάσωσιν αυτόν, αλλ' ουδείς επέβαλεν επ' αυτόν τας χείρας. 45 Ηλθον λοιπόν οι υπηρέται προς τους αρχιερείς και Φαρισαίους, και εκείνοι είπον προς αυτούς: Διά τι δεν εφέρετε αυτόν; 46 Απεκρίθησαν οι υπηρέται: Ουδέποτε ελάλησεν άνθρωπος ούτω, καθώς ούτος ο άνθρωπος. 47 Απεκρίθησαν λοιπόν προς αυτούς οι Φαρισαίοι: Μήπως και σεις επλανήθητε; 48 Μήπως τις εκ των αρχόντωνπίστευσεν εις αυτόν ή εκ των

Φαρισαίων; 49 Αλλ' ο όχλος ούτος, όστις δεν γνωρίζει τον νόμον, είναι επικατάρατοι. 50 Λέγει ο Νικόδημος προς αυτούς, ο ελθών προς αυτόν διά νυκτός, εις ων εξ αυτών. 51 Μήπως ο νόμος ημών κρίνει τον άνθρωπον, εάν δεν ακούση παρ' αυτού πρότερον και μάθη τι πράττει; 52 Απεκρίθησαν και είπον προς αυτόν: Μήπως και συ εκ της Γαλιλαίας είσαι; ερεύνησον και ίδε ότι προφήτης εκ της Γαλιλαίας δεν ηγέρθη. 53 Και υπήγεν έκαστος εις τον οίκον αυτού.

8 Ο δε Ιησούς υπήγεν εις το όρος των Ελαιών. 2 Και την αυγήν ήλθε πάλιν εις το ιερόν, και πας ο λαός ήρχετο προς αυτόν· και καθήσας εδίδασκεν αυτούς. 3 Φέρουσι δε προς αυτόν οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι γυναίκα συλληφθείσαν επί μοιχεία, και στήσαντες αυτήν εν τω μέσω, 4 λέγουσι προς αυτόν: Διδάσκαλε, αυτή η γυνή συνελήφθη επ' αυτοφώρω μοιχευομένη. 5 Εν δε τω νόμω ο Μωϋσής προσέταξεν ημάς να λιθοβολώνται αι τοιαύται· συ λοιπόν τι λέγεις; 6 Έλεγον δε τούτο δοκιμάζοντες αυτόν, διά να έχωσι ίνα κατηγορώσιν αυτόν. Ο δε Ιησούς κύψας κάτω, έγραφε διά του δακτύλου εις την γην. 7 Και επειδή επέμενον ερωτώντες αυτόν, ανακύψας είπε προς αυτούς: Όστις από σας είναι αναμάρτητος, πρώτος ας ρίψη τον λίθον επ' αυτήν. 8 Και πάλιν κύψας κάτω έγραφεν εις την γην. 9 Εκείνοι δε ακούσαντες, και υπό της συνειδήσεως ελεγχόμενοι, εξήρχοντο εις έκαστος, αρχίσαντες από των πρεσβυτέρων έως των εσχάτων· και έμεινε μόνος ο Ιησούς και η γυνή ίσταμένη εν τω μέσω. 10 Ανακύψας δε ο Ιησούς, είπε προς αυτήν: Γύναι, που είναι εκείνοι οι κατηγοροί σου; δεν σε κατεδίκασεν ουδείς; 11 Και εκείνη είπεν: Ουδείς, Κύριε. Και ο Ιησούς είπε προς αυτήν: Ουδέ εγώ σε καταδικάζω· υπαγε, και εις το εξής μη αμάρτανε. 12 Πάλιν λοιπόν ο Ιησούς ελάλησε προς αυτούς λέγων: Εγώ είμαι το φως του κόσμου· όστις ακολουθεί εμέ δεν θέλει περιπατήσει εις το σκότος, αλλά θέλει έχει το φως της ζωής. 13 Είπον λοιπόν προς αυτόν οι Φαρισαίοι: Συ περί σεαυτού μαρτυρείς· η μαρτυρία σου δεν είναι αληθής. 14 Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς

αυτούς· Και αν εγώ μαρτυρώ περί εμαυτού, η μαρτυρία μου είναι αληθής, διότι εξεύρω πόθεν ήλθον και που υπάγω· σεις όμως δεν εξεύρετε πόθεν έρχομαι και που υπάγω. 15 Σεις κατά την σάρκα κρίνετε· εγώ δεν κρίνω ουδένα. 16 Αλλά και εάν εγώ κρίνω, η κρίσις η εμή είναι αληθής, διότι μόνος δεν είμαι, αλλ' εγώ και ο Πατήρ ο πέμψας με. 17 Και εν τω νόμω δε υμών είναι γεγραμμένον ότι δύο ανθρώπων η μαρτυρία είναι αληθινή. 18 Εγώ είμαι ο μαρτυρών περί εμαυτού, και ο πέμψας με Πατήρ μαρτυρεί περί εμού. 19 Έλεγον λοιπόν προς αυτόν· Που είναι ο Πατήρ σου; Απεκρίθη ο Ιησούς· Ούτε εμέ εξεύρετε ούτε τον Πατέρα μου· εάν ηξεύρετε εμέ, ηθέλετε εξεύρει και τον Πατέρα μου. 20 Τούτους τους λόγους ελάλησεν ο Ιησούς εν τω θησαυροφυλακίω, διδάσκων εν τω ιερώ, και ουδείς επίασεν αυτόν, διότι δεν είχαν ελθεί έτι η ώρα αυτού. 21 Είπε λοιπόν πάλιν προς αυτούς ο Ιησούς· Εγώ υπάγω και θέλετε με ζητήσει, και θέλετε αποθάνει εν τη αμαρτία υμών· όπου εγώ υπάγω, σεις δεν δύνασθε να έλθητε. 22 Έλεγον λοιπόν οι Ιουδαίοι· Μήπως θέλει θανατώσει εαυτόν, και διά τούτου λέγει, Όπου εγώ υπάγω, σεις δεν δύνασθε να έλθητε; 23 Και είπε προς αυτούς· Σεις είσθε εκ των κάτω, εγώ είμαι εκ των άνω· σεις είσθε εκ του κόσμου τούτου, εγώ δεν είμαι εκ του κόσμου τούτου. 24 Σας είπον λοιπόν ότι θέλετε αποθάνει εν ταις αμαρτίαις υμών· διότι εάν δεν πιστεύσητε ότι εγώ είμαι, θέλετε αποθάνει εν ταις αμαρτίαις υμών. 25 Έλεγον λοιπόν προς αυτόν· Συ τις είσαι; και είπε προς αυτούς ο Ιησούς· ό, τι σας λέγω απ' αρχής. 26 Πολλά έχω να λέγω και να κρίνω περί υμών· αλλ' ο πέμψας με είναι αληθής, και εγώ όσα ήκουσα παρ' αυτού, ταύτα λέγω εις τον κόσμον. 27 δεν ενόησαν ότι έλεγε προς αυτούς περί του Πατρός. 28 Είπε λοιπόν προς αυτούς ο Ιησούς· Όταν υψώσητε τον Υιόν του ανθρώπου, τότε θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι, και απ' εμαυτού δεν κάμνω ουδέν, αλλά καθώς με edίδαξεν ο Πατήρ μου, ταύτα λαλώ. 29 Και ο πέμψας με είναι μετ' εμού· δεν με αφήκεν ο Πατήρ μόνον, διότι εγώ κάμνω πάντοτε τα αρεστά εις αυτόν. 30 Ενώ ελάλει ταύτα, πολλοί επίστευσαν εις αυτόν. 31 Έλεγε λοιπόν ο Ιησούς προς τους Ιουδαίους τους πιστεύσαντας εις αυτόν· Εάν σεις μείνητε εν τω λόγω τω εμώ, είσθε αληθώς μαθηταί μου, 32 και θέλετε γνωρίσει την αλήθειαν, και η αλήθεια θέλει σας ελευθερώσει. 33 Απεκρίθησαν προς αυτόν· Σπέρμα του Αβραάμ είμεθα, και δεν εγειναμεν δούλοι εις ουδένα· πώποτε· πως συ λέγεις ότι θέλετε γείνει ελεύθεροι; 34 Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς· Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι πας όστις πράττει την αμαρτίαν δούλος είναι της αμαρτίας. 35 Ο δε δούλος δεν μένει πάντοτε εν τη οικία· ο υιός μένει πάντοτε. (αϊθη g165) 36 Εάν λοιπόν ο Υιός σας ελευθερώσει, όντως ελεύθεροι θέλετε είσθαι. 37 Εξεύρω ότι είσθε σπέρμα του Αβραάμ· αλλά ζητείτε να με θανατώσητε, διότι ο λόγος ο εμός δεν χωρεί εις εσάς. 38 Εγώ λαλώ ό, τι είδον πλησίον του Πατρός μου· και σεις ομοίως κάμνετε ό, τι είδετε πλησίον του πατρός σας. 39 Απεκρίθησαν και είπον προς αυτόν· Ο πατήρ ημών είναι ο Αβραάμ. Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Εάν ήσθε τέκνα του Αβραάμ, τα έργα του Αβραάμ ηθέλετε κάμνει. 40 Τώρα δε ζητείτε να με θανατώσητε, άνθρωπον όστις σας ελάλησα την αλήθειαν, την οποίαν ήκουσα παρά του Θεού· τούτο ο Αβραάμ δεν έκαμε. 41 Σεις κάμνετε τα έργα του πατρός σας. Είπον λοιπόν προς αυτόν· Ημείς δεν εγεννήθημεν εκ πορνείας· ένα Πατέρα έχομεν, τον Θεόν. 42 Είπε λοιπόν προς αυτούς ο Ιησούς· Εάν ο Θεός ήτο Πατήρ σας, ηθέλετε αγαπά εμέ· διότι εγώ εκ του Θεού εξήλθον και έρχομαι· επειδή δεν ήλθον απ' εμαυτού, αλλ' εκείνος με απέστειλε. 43 Διά τι δεν γνωρίζετε την λαλιάν μου; διότι δεν δύνασθε να ακούητε τον λόγον μου. 44 Σεις είσθε εκ πατρός του διαβόλου και τας επιθυμίας του πατρός σας θέλετε να πράττητε. Εκείνος ήτο απ' αρχής ανθρωποκτόνος και δεν μένει εν τη αληθεία, διότι αλήθεια δεν υπάρχει εν αυτώ· όταν λαλή το ψεύδος, εκ των ιδίων λαλεί, διότι είναι ψεύστης και ο πατήρ αυτού του ψεύδους. 45 Εγώ δε διότι λέγω την αλήθειαν, δεν με πιστεύετε. 46 Τις από σας με ελέγχει περί αμαρτίας; εάν δε αλήθειαν λέγω, διά τι σεις δεν με πιστεύετε; 47 Όστις είναι εκ του Θεού,

τους λόγους του Θεού ακούει· διά τούτο σεις δεν ακούετε, διότι εκ του Θεού δεν είσθε. **48** Απεκρίθησαν λοιπόν οι Ιουδαίοι και είπον προς αυτόν· Δεν λέγομεν ημεῖς καλώς ὅτι Σαμαρείτης εἶσαι συ και δαιμόνιον ἔχεις; **49** Απεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Εγὼ δαιμόνιον δεν ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τον Πατέρα μου, και σεις με ατιμάζετε. **50** Και εγὼ δεν ζητῶ την δόξαν μου· υπάρχει ὁ ζητῶν και κρίνων. **51** Ἀληθῶς, ἀληθῶς σας λέγω· Εάν τις φυλάξη τον λόγον μου, θάνατον δεν θέλει ιδεῖ εἰς τον αἰῶνα. (αἰθῆ g165) **52** Εἶπον λοιπόν προς αυτόν οἱ Ιουδαῖοι· Τώρα κατελάβομεν ὅτι δαιμόνιον ἔχεις. Ὁ Ἀβραάμ ἀπέθανε και οἱ προφήται, και συ λέγεις· Εάν τις φυλάξη τον λόγον μου, δεν θέλει γευθῆ θάνατον εἰς τον αἰῶνα. (αἰθῆ g165) **53** Μήπως συ εἶσαι μεγαλύτερος του πατρός ημῶν Ἀβραάμ, ὅστις ἀπέθανε; και οἱ προφήται ἀπέθανον· συ τίνα κάμνεις σεαυτόν; **54** Απεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Εάν εγὼ δοξάζω εμαυτόν, ἡ δόξα μου εἶναι οὐδέν· Ὁ Πατήρ μου εἶναι ὅστις με δοξάζει, τον οποίον σεις λέγετε ὅτι εἶναι Θεός σας. **55** Και δεν εγνωρίσατε αυτόν εγὼ ὁμως γνωρίζω αυτόν· και εάν εἶπω ὅτι δεν γνωρίζω αυτόν, θέλω εἶσθαι ὁμοίος σας ψεύστης· ἀλλά γνωρίζω αυτόν και τον λόγον αυτού φυλάττω. **56** Ὁ Ἀβραάμ ὁ πατήρ σας εἶχεν ἀγαλλίασιν να ἴδῃ την ἡμέραν την ἐμήν και εἶδε και ἐχάρη. **57** Εἶπον λοιπόν οἱ Ιουδαῖοι προς αυτόν· Πεντήκοντα ἔτη δεν ἔχεις ἔτι, και εἶδες τον Ἀβραάμ; **58** Εἶπε προς αυτούς ὁ Ἰησοῦς· Ἀληθῶς, ἀληθῶς σας λέγω· Πριν γείνη ὁ Ἀβραάμ, εγὼ εἶμαι. **59** Εσῆκωσαν λοιπόν λίθους διά να ρίψωσι κατ' αυτού· πλην ὁ Ἰησοῦς ἐκρύβη και ἐξῆλθεν εκ του ἱεροῦ περάσας διά μέσον αυτών, και οὕτως ἀνεχώρησε.

9 Και ἐνῶ ἀνεχώρει, εἶδεν ἄνθρωπον τυφλόν εκ γενετής. **2** Και ἠρώτησαν αυτόν οἱ μαθηταὶ αυτού, λέγοντες· Ραββί, τις ἡμάρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αυτού, ὥστε να γεννηθῆ τυφλός; **3** Απεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὔτε οὗτος ἡμάρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αυτού, ἀλλά διά να φανερωθῶσι τα ἔργα του Θεοῦ ἐν αυτώ. **4** Εγὼ πρέπει να ἐργάζωμαι τα ἔργα του πέμψαντός με, εωσού εἶναι ἡμέρα· ἔρχεται νυξ ὅτε οὐδεὶς δύναται να ἐργάζεται. **5** Ἐνώσω εἶμαι ἐν τῷ κόσμῳ, εἶμαι

φως του κόσμου. **6** Ἀφού εἶπε ταῦτα, ἔπτυσε χαμαὶ και ἔκαμε πηλόν εκ του πτύσματος και ἐπέχρισε τον πηλόν ἐπὶ τους οφθαλμούς του τυφλοῦ **7** και εἶπε προς αυτόν· Ὑπαγε, νίφθητι εἰς την κολυμβήθραν του Σιλωάμ, το οποίον ἐρμηνεύεται ἀπεσταλμένος. Ὑπήγε λοιπόν και ἐνίφθη, και ἦλθε βλέπων. **8** Οἱ δε γείτονες και ὅσοι ἐβλεπον αυτόν πρότερον ὅτι ἦτο τυφλός ἔλεγον δεν εἶναι οὗτος, ὅστις ἐκάθητο και ἐζήτηι; **9** Ἄλλοι ἔλεγον ὅτι οὗτος εἶναι ἄλλοι δε ὅτι ὁμοῖος αυτού εἶναι. Εκείνος ἔλεγεν ὅτι εγὼ εἶμαι. **10** Ἐλεγον λοιπόν προς αυτόν· Πως ἠνοίχθησαν οἱ οφθαλμοὶ σου; **11** Απεκρίθη εκείνος και εἶπεν· Ἄνθρωπος λεγόμενος Ἰησοῦς ἔκαμε πηλόν και ἐπέχρισε τους οφθαλμούς μου και μοι εἶπεν· Ὑπαγε εἰς την κολυμβήθραν του Σιλωάμ και νίφθητι· ἀφού δε ὑπήγα και ἐνίφθην, ἀνέβλεψα. **12** Εἶπον λοιπόν προς αυτόν· Που εἶναι εκείνος; Λέγει· Δεν ἐξεύρω. **13** Φέρουσιν αυτόν τον ποτέ τυφλόν προς τους Φαρισαίους. **14** Ἦτο δε σάββατον, ὅτε ἔκαμε τον πηλόν ὁ Ἰησοῦς και ἠνόηξε τους οφθαλμούς αυτού. **15** Πάλιν λοιπόν ἠρώτων αυτόν και οἱ Φαρισαῖοι πως ἀνέβλεψε. Και εκείνος εἶπε προς αυτούς· Πηλόν ἔβαλεν ἐπὶ τους οφθαλμούς μου, και ἐνίφθην, και βλέπω. **16** Ἐλεγον λοιπόν τινές εκ των Φαρισαίων· Οὗτος ὁ ἄνθρωπος δεν εἶναι παρά του Θεοῦ, διότι δεν φυλάττει το σάββατον. Ἄλλοι ἔλεγον· Πως δύναται ἄνθρωπος ἀμαρτωλός να κάμνη τοιαῦτα θαύματα; Και ἦτο σχίσμα μεταξύ αυτών. **17** Λέγουσι πάλιν προς τον τυφλόν· Συ τι λέγεις περί αυτού, επειδή ἠνόηξε τους οφθαλμούς σου; Και εκείνος εἶπεν ὅτι προφήτης εἶναι. **18** Δεν ἐπίστευσαν λοιπόν οἱ Ιουδαῖοι περί αυτού ὅτι ἦτο τυφλός και ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου ἐφώνησαν τους γονεῖς αυτού του ἀναβλέψαντος **19** και ἠρώτησαν αυτούς, λέγοντες· Οὗτος εἶναι ὁ υἱός σας, τον οποίον σεις λέγετε ὅτι ἐγεννήθη τυφλός; πως λοιπόν βλέπει τώρα; **20** Απεκρίθησαν προς αυτούς οἱ γονεῖς αυτού και εἶπον· Ἐξεύρομεν ὅτι οὗτος εἶναι ὁ υἱός ημῶν και ὅτι ἐγεννήθη τυφλός· **21** Πως δε βλέπει τώρα δεν ἐξεύρομεν, ἢ τις ἠνόηξε τους οφθαλμούς αυτού ημεῖς δεν ἐξεύρομεν· αυτός ἠλικίαν ἔχει, αυτόν

ερωτήσατε, αυτός περί εαυτού θέλει λαλήσει. 22 Ταύτα είπον οι γονείς αυτού, διότι εφοβούντο τους Ιουδαίους· επειδή ήδη είχαν συμφωνήσει οι Ιουδαίοι, εάν τις ομολογήσει αυτόν Χριστόν, να γείνη αποσυνάγωγος. 23 Διά τούτο οι γονείς αυτού είπον ότι ηλικίαν έχει, αυτόν ερωτήσατε. 24 Εφώναξαν λοιπόν εκ δευτέρου τον άνθρωπον, όστις ήτο τυφλός, και είπον προς αυτόν· Δόξασον τον Θεόν· ημείς εξεύρομεν ότι ο άνθρωπος ούτος είναι αμαρτωλός. 25 Απεκρίθη λοιπόν εκείνος και είπεν· Αν ήναι αμαρτωλός δεν εξεύρω· εν εξεύρω, ότι ήμην τυφλός και τώρα βλέπω. 26 Είπον δε προς αυτόν· Πάλιν· τι σοι έκαμε; πως ήνοιξε τους οφθαλμούς σου; 27 Απεκρίθη προς αυτούς· Σας είπον ήδη, και δεν ηκούσατε· διά τι πάλιν θέλετε να ακούητε; μήπως και σεις θέλετε να γείνητε μαθηταί αυτού; 28 Ελοιδόρησαν λοιπόν αυτόν και είπον· Συ είσαι μαθητής εκείνου· ημείς δε του Μωϋσέως είμεθα μαθηταί. 29 Ημείς εξεύρομεν ότι προς τον Μωϋσήν ελάλησεν ο Θεός· τούτον όμως δεν εξεύρομεν πόθεν είναι. 30 Απεκρίθη ο άνθρωπος και είπε προς αυτούς· Εν τούτω μάλιστα είναι το θαυμαστόν, ότι σεις δεν εξεύρετε πόθεν είναι, και ήνοιξέ μου τους οφθαλμούς. 31 Εξεύρομεν δε ότι αμαρτωλός ο Θεός δεν ακούει, αλλ' εάν τις ήναι θεοσεβής και κάμνη το θέλημα αυτού, τούτον ακούει. 32 Εκ του αιώνος δεν ηκούσθη ότι ήνοιξέ τις οφθαλμούς γεγεννημένου τυφλού. (αϊθν g165) 33 Εάν ούτος δεν ήτο παρά Θεού, δεν ηδύνατο να κάμνη ουδέν. 34 Απεκρίθησαν και είπον προς αυτόν· Συ εγεννήθης όλος εν αμαρτίαις, και συ διδάσκεις ημάς; και εξέβαλον αυτόν έξω. 35 Έκουσεν ο Ιησούς ότι εξέβαλον αυτόν έξω, και ευρών αυτόν είπε προς αυτόν· Συ πιστεύεις εις τον Υιόν του Θεού; 36 Απεκρίθη εκείνος και είπε· Τις είναι, Κύριε, διά να πιστεύσω εις αυτόν; 37 Και ο Ιησούς είπε προς αυτόν· Και είδες αυτόν και ο λαλών μετά σου εκείνος είναι. 38 Ο δε είπε· Πιστεύω, Κύριε· και προσεκύνησεν αυτόν. 39 Και είπεν ο Ιησούς· Εγώ διά κρίσιν ήλθον εις τον κόσμον τούτον, διά να βλέπωσιν οι μη βλέποντες και να γείνωσι τυφλοί οι βλέποντες. 40 Και ήκουσαν ταύτα όσοι εκ των Φαρισαίων

ήσαν μετ' αυτού, και είπον προς αυτόν· Μήπως και ημείς είμεθα τυφλοί; 41 Είπε προς αυτούς ο Ιησούς· Εάν ήσθε τυφλοί, δεν ηθέλετε έχει αμαρτίαν· τώρα όμως λέγετε ότι βλέπομεν η αμαρτία σας λοιπόν μένει.

10 Αληθώς, αληθώς σας λέγω, όστις δεν εισέρχεται διά της θύρας εις την αυλήν των προβάτων, αλλά αναβαίνει αλλαχόθεν, εκείνος είναι κλέπτης και ληστής· 2 όστις όμως εισέρχεται διά της θύρας, είναι ποιμήν των προβάτων. 3 Εις τούτον ο θυρωρός ανοίγει, και τα πρόβατα την φωνήν αυτού ακούουσι, και τα εαυτού πρόβατα κράζει κατ' όνομα και εξάγει αυτά. 4 Και όταν εκβάλη τα εαυτού πρόβατα, υπάγει έμπροσθεν αυτών, και τα πρόβατα ακολουθούσιν αυτόν, διότι γνωρίζουσι την φωνήν αυτού. 5 Ξένον όμως δεν θέλουσιν ακολουθήσει, αλλά θέλουσι φύγει απ' αυτού, διότι δεν γνωρίζουσι την φωνήν των ξένων. 6 Ταύτην την παραβολήν είπε προς αυτούς ο Ιησούς· εκείνοι όμως δεν ενόησαν τι ήσαν ταύτα, τα οποία ελάλει προς αυτούς. 7 Είπε λοιπόν πάλιν προς αυτούς ο Ιησούς· Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι εγώ είμαι η θύρα των προβάτων. 8 Πάντες όσοι ήλθον προ εμού κλέπται είναι και λησταί· αλλά δεν ήκουσαν αυτούς τα πρόβατα. 9 Εγώ είμαι η θύρα· δι' εμού εάν τις εισέλθη, θέλει σωθή και θέλει εισέλθει και εξέλθει και θέλει ευρεί βοσκήν. 10 Ο κλέπτης δεν έρχεται, ειμή διά να κλέψη και θύση και απολέση· εγώ ήλθον διά να έχωσι ζωήν και να έχωσιν αυτήν εν αφθονία. 11 Εγώ είμαι ο ποιμήν ο καλός. Ο ποιμήν ο καλός την ψυχήν αυτού βάλλει υπέρ των προβάτων· 12 ο δε μισθωτός και μη ων ποιμήν, του οποίου δεν είναι τα πρόβατα ιδικά του, θεωρεί τον λύκον ερχόμενον και αφίνει τα πρόβατα και φεύγει· και ο λύκος αρπάζει αυτά και σκορπίζει τα πρόβατα. 13 Ο δε μισθωτός φεύγει, διότι είναι μισθωτός και δεν μέλει αυτόν περί των προβάτων. 14 Εγώ είμαι ο ποιμήν ο καλός, και γνωρίζω τα εμά και γνωρίζομαι υπό των εμών, 15 καθώς με γνωρίζει ο Πατήρ και εγώ γνωρίζω τον Πατέρα, και την ψυχήν μου βάλλω υπέρ των προβάτων. 16 Και άλλα πρόβατα έχω, τα οποία δεν είναι

εκ της αυλής ταύτης· και εκείνα πρέπει να συνάξω, και θέλουσιν ακούσει την φωνήν μου, και θέλει γείνει μία ποιμήν, εις ποιμήν. 17 Διά τούτο ο Πατήρ με αγαπά, διότι εγώ βάλλω την ψυχήν μου, διά να λάβω αυτήν πάλιν. 18 Ουδείς αφαιρεί αυτήν απ' εμού, αλλ' εγώ βάλλω αυτήν απ' εμαυτού· εξουσίαν έχω να βάλω αυτήν, και εξουσίαν έχω πάλιν να λάβω αυτήν· ταύτην την εντολήν έλαβον παρά του Πατρός μου. 19 Σχίσμα λοιπόν έγινε πάλιν μεταξύ των Ιουδαίων διά τους λόγους τούτους. 20 Και έλεγον πολλοί εξ αυτών· Δαιμόνιον έχει και είναι μαινόμενος· τι ακούετε αυτόν; 21 Άλλοι έλεγον· Ούτοι οι λόγοι δεν είναι δαιμονιζόμενου· μήπως δύναται δαιμόνιον να ανοίγη οφθαλμούς τυφλών; 22 Έγειναν δε τα εγκαίνια εν Ιεροσολύμοις, και ήτο χειμών· 23 και ο Ιησούς περιεπάτει εν τω ιερώ εν τη στοά του Σολομώντος. 24 Περιεκύκλωσαν λοιπόν αυτόν οι Ιουδαίοι και έλεγον προς αυτόν· Έως πότε κρατείς εν αμφιβολία την ψυχήν ημών; εάν συ ήσαι ο Χριστός, ειπέ προς ημάς παρρησία. 25 Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς· Σας είπον, και δεν πιστεύετε. Τα έργα, τα οποία εγώ κάμνω εν τω ονόματι του Πατρός μου, ταύτα μαρτυρούσι περί εμού· 26 αλλά σεις δεν πιστεύετε· διότι δεν είσθε εκ των προβάτων των εμών, καθώς σας είπον. 27 Τα πρόβατα τα εμά ακούουσι την φωνήν μου, και εγώ γνωρίζω αυτά, και με ακολουθούσι. 28 Και εγώ δίδω εις αυτά ζωήν αιώνιον, και δεν θέλουσιν απολεσθή εις τον αιώνα, και ουδείς θέλει αρπάσει αυτά εκ της χειρός μου. (aiōn g165, aiōnios g166) 29 Ο Πατήρ μου, όστις μοι έδωκεν αυτά, είναι μεγαλύτερος πάντων, και ουδείς δύναται να αρπάση εκ της χειρός του Πατρός μου. 30 Εγώ και ο Πατήρ εν είμεθα. 31 Επίασαν λοιπόν πάλιν οι Ιουδαίοι λίθους, διά να λιθοβολήσωσιν αυτόν. 32 Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς· Πολλά καλά έργα έδειξα εις εσάς εκ του Πατρός μου· διά ποίον έργον εξ αυτών με λιθοβολείτε; 33 Απεκρίθησαν προς αυτόν οι Ιουδαίοι, λέγοντες· Περί καλού έργου δεν σε λιθοβολούμεν, αλλά περί βλασφημίας, και διότι συ άνθρωπος ων κάμνεις σεαυτόν Θεόν. 34 Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς· Δεν

είναι γεγραμμένον εν τω νόμω υμών, Εγώ είπα, θεοί είσθε; 35 Εάν εκείνους είπε θεούς, προς τους οποίους έγινεν ο λόγος του Θεού, και δεν δύναται να αναιρεθή η γραφή, 36 εκείνον, τον οποίον ο Πατήρ ηγίασε και απέστειλεν εις τον κόσμον, σεις λέγετε ότι βλασφημείς, διότι είπον, Υιός του Θεού είμαι; 37 Εάν δεν κάμνω τα έργα του Πατρός μου, μη πιστεύετε εις εμέ· 38 αλλ' εάν κάμνω, αν και εις εμέ δεν πιστεύητε, πιστεύσατε εις τα έργα, διά να γνωρίσητε και πιστεύσητε ότι ο Πατήρ είναι εν εμοί και εγώ εν αυτώ. 39 Εζήτουν λοιπόν πάλιν να πιάσωσιν αυτόν· και εξέφυγεν εκ της χειρός αυτών. 40 Και υπήγε πάλιν πέραν του Ιορδάνου, εις τον τόπον όπου εβάπτιζε κατ' αρχάς ο Ιωάννης, και έμεινεν εκεί. 41 Και πολλοί ήλθον προς αυτόν και έλεγον ότι ο Ιωάννης μεν ουδέν θαύμα έκαμε, πάντα όμως όσα είπεν ο Ιωάννης περί τούτου, ήσαν αληθινά. 42 Και εκεί επίστευσαν πολλοί εις αυτόν.

11 Ήτο δε τις ασθενής Λάζαρος από Βηθανίας, εκ της κώμης της Μαρίας και Μάρθας της αδελφής αυτής. 2 Η δε Μαρία ήτο η αλείψασα τον Κύριον με μύρον και σπογγίσασα τους πόδας αυτού με τας τρίχας αυτής, της οποίας ο αδελφός Λάζαρος ησθένει. 3 Απέστειλαν λοιπόν αι αδελφαί προς αυτόν, λέγουσαι· Κύριε, ιδού, εκείνος τον οποίον αγαπάς, ασθενεί. 4 Και ακούσας ο Ιησούς είπεν· Αύτη η ασθένεια δεν είναι προς θάνατον, αλλ' υπέρ της δόξης του Θεού, διά να δοξασθή ο Υιός του Θεού δι' αυτής. 5 Ηγάπα δε ο Ιησούς την Μάρθαν και την αδελφήν αυτής και τον Λάζαρον. 6 Καθώς λοιπόν ήκουσεν ότι ασθενεί, τότε μεν έμεινε δύο ημέρας εν τω τόπω όπου ήτο· 7 έπειτα μετά τούτο λέγει προς τους μαθητάς· Ας υπάγωμεν εις την Ιουδαίαν πάλιν. 8 Λέγουσι προς αυτόν οι μαθηταί· Ραββί, τώρα εξήτουν να σε λιθοβολήσωσιν οι Ιουδαίοι, και πάλιν υπάγεις εκεί; 9 Απεκρίθη ο Ιησούς· Δεν είναι δώδεκα αι ώραι της ημέρας; εάν τις περιπατή εν τη ημέρα, δεν προσκόπτει, διότι βλέπει το φως του κόσμου τούτου· 10 εάν τις όμως περιπατή εν τη νυκτί, προσκόπτει, διότι το φως δεν είναι εν αυτώ. 11 Ταύτα είπε, και μετά τούτο λέγει

προς αυτούς· Λάζαρος ο φίλος ημών κοιμήθη· αλλά υπάγω διά να εξυπνήσω αυτόν. **12** Είπον λοιπόν οι μαθηταί αυτού· Κύριε, αν κοιμήθη, θέλει σωθή. **13** Αλλ' ο Ιησούς είχε ειπέ περί του θανάτου αυτού· εκείνοι όμως ενόμισαν ότι λέγει περί της κοιμήσεως του ύπνου. **14** Τότε λοιπόν είπε προς αυτούς ο Ιησούς παρηγοσία· Ο Λάζαρος απέθανε. **15** Και χαίρω διά σας, διά να πιστεύσητε, διότι δεν ήμην εκεί· αλλ' ας υπάγωμεν προς αυτόν. **16** Είπε δε ο Θωμάς, ο λεγόμενος Δίδυμος προς τους συμμαθητάς· Ας υπάγωμεν και ημείς, διά να αποθάνωμεν μετ' αυτού. **17** Ελθών λοιπόν ο Ιησούς εύρεν αυτόν τέσσαρας ημέρας έχοντα ήδη εν τω μνημείω. **18** Ήτο δε η Βηθανία πλησίον των Ιεροσολύμων, απέχουσα ως δεκαπέντε στάδια. **19** Και πολλοί εκ των Ιουδαίων είχαν ελθεί προς την Μάρθαν και Μαρίαν, διά να παρηγορήσωσιν αυτάς περί του αδελφού αυτών. **20** Η Μάρθα λοιπόν, καθώς ήκουσεν ότι ο Ιησούς έρχεται, υπήντησεν αυτόν· η δε Μαρία εκάθητο εν τω οίκω. **21** Είπε λοιπόν η Μάρθα προς τον Ιησούν· Κύριε, εάν ήσο εδώ, ο αδελφός μου δεν ήθελεν αποθάνει. **22** Πλην και τώρα εξεύρω ότι όσα ζητήσης παρά του Θεού, θέλει σοι δώσει ο Θεός. **23** Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Ο αδελφός σου θέλει αναστηθή. **24** Λέγει προς αυτόν η Μάρθα· Εξεύρω ότι θέλει αναστηθή εν τη αναστάσει εν τη εσχάτη ημέρα. **25** Είπε προς αυτήν ο Ιησούς· Εγώ είμαι η ανάστασις και η ζωή· ο πιστεύων εις εμέ, και αν αποθάνη, θέλει ζήσει· **26** και πας όστις ζη και πιστεύει εις εμέ δεν θέλει αποθάνει εις τον αιώνα. Πιστεύεις τούτο; (αϊθν g165) **27** Λέγει προς αυτόν· Ναι, Κύριε, εγώ επίστευσα ότι συ είσαι ο Χριστός, ο Υιός του Θεού, ο ερχόμενος εις τον κόσμον. **28** Και αφού είπε ταύτα, υπήγε και εφώναξε Μαρίαν την αδελφήν αυτής κρυφίως και είπεν· Ο Διδάσκαλος ήλθε και σε κράζει. **29** Εκείνη, καθώς ήκουσε, σηκώνεται ταχέως και έρχεται προς αυτόν. **30** Δεν είχε δε ελθεί ο Ιησούς έτι εις την κώμην, αλλ' ήτο εν τω τόπω, όπου υπήντησεν αυτόν η Μάρθα. **31** Οι Ιουδαίοι λοιπόν, οι όντες μετ' αυτής εν τη οικία και παρηγορούντες αυτήν, ιδόντες την Μαρίαν ότι εσηκώθη ταχέως και εξήλθεν, ηκολούθησαν αυτήν, λέγοντες ότι υπάγει εις το μνημείον, διά να κλαύση εκεί. **32** Η Μαρία λοιπόν καθώς ήλθεν όπου ήτο ο Ιησούς, ιδούσα αυτόν έπεσεν εις τους πόδας αυτού, λέγουσα προς αυτόν· Κύριε, εάν ήσο εδώ, ο αδελφός μου δεν ήθελεν αποθάνει. **33** Ο δε Ιησούς, καθώς είδεν αυτήν κλαίουσαν και τους ελθόντας μετ' αυτής Ιουδαίους κλαίοντας, εστενάξεν εν τη ψυχή αυτού και εταράχθη, **34** και είπε· Που εβάλετε αυτόν; Λέγουσι προς αυτόν· Κύριε, ελθέ και ίδε. **35** Εδάκρυσεν ο Ιησούς. **36** Έλεγον λοιπόν οι Ιουδαίοι· Ιδέ πόσον ηγάπα αυτόν. **37** Τινές δε εξ αυτών είπον· Δεν ηδύνατο ούτος, όστις ήνοιξε τους οφθαλμούς του τυφλού, να κάμη ώστε και ούτος να μη αποθάνη; **38** Ο Ιησούς λοιπόν, πάλιν στενάζων εν εαυτώ, έρχεται εις το μνημείον· ήτο δε σπήλαιον, και εκείτο λίθος επ' αυτού. **39** Λέγει ο Ιησούς· Σηκώσατε τον λίθον. Λέγει προς αυτόν η αδελφή του αποθανόντος η Μάρθα· Κύριε, όζει ήδη· διότι είναι τεσσάρων ημερών. **40** Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Δεν σοι είπον ότι εάν πιστεύσης, θέλεις ιδεί την δόξαν του Θεού; **41** Εσήκωσαν λοιπόν τον λίθον, όπου εκείτο ο αποθανών. Ο δε Ιησούς, υψώσας τους οφθαλμούς άνω, είπε· Πάτερ, ευχαριστώ σοι ότι μου ήκουσας. **42** Και εγώ εγνωρίζον ότι πάντοτε μου ακούεις· αλλά διά τον όχλον τον περιστώτα είπον τούτο, διά να πιστεúσωσιν ότι συ με απέστειλας. **43** Και ταύτα ειπών, μετά φωνής μεγάλης εκραύγασε· Λάζαρε, ελθέ έξω. **44** Και εξήλθεν ο τεθνηκώς, δεδεμένος τους πόδας και τας χείρας με τα σάβανα, και το πρόσωπον αυτού ήτο περιδεδεμένον με σουδάριον. Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Λύσατε αυτόν και αφήσατε να υπάγη. **45** Πολλοί λοιπόν εκ των Ιουδαίων, οίτινες είχαν ελθεί εις την Μαρίαν και είδον όσα έκαμεν ο Ιησούς, είσπευσαν εις αυτόν. **46** Τινές δε εξ αυτών απήλθον προς τους Φαρισαίους και είπον προς αυτούς όσα έκαμεν ο Ιησούς. **47** Συνεκρότησαν λοιπόν συνέδριον οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι και έλεγον· Τι κάμνομεν, διότι ούτος ο άνθρωπος πολλά θαύματα κάμνει. **48** Εάν αφήσωμεν αυτόν ούτω, πάντες θέλουσι πιστεύει εις αυτόν, και θέλουσιν ελθεί οι Ρωμαίοι και αφανίσει και τον τόπον ημών και

το έθνος. **49** Εις δε τις εξ αυτών, ο Καΐάφας, όστις ήτο αρχιερέύς του ενιαυτού εκείνου, είπε προς αυτούς· Σεις δεν εξεύρετε τίποτε, **50** ουδέ συλλογίζεσθε ότι μας συμφέρει να αποθάνη εις άνθρωπος υπέρ του λαού και να μη απολεσθή όλον το έθνος. **51** Τούτο δε αφ' εαυτού δεν είπεν, αλλ' αρχιερέύς ων του ενιαυτού εκείνου προεφήτευσεν ότι έμελλεν ο Ιησούς να αποθάνη υπέρ του έθνους, **52** και ουχί μόνον υπέρ του έθνους, αλλά και διά να συναξη εις εν τα τέκνα του Θεού τα διεσκορπισμένα. **53** Απ' εκείνης λοιπόν της ημέρας συνεβουλευθήσαν, διά να θανατώσωσιν αυτόν. **54** Όθεν ο Ιησούς δεν περιεπάτει πλέον παρρησία μεταξύ των Ιουδαίων, αλλ' ανεχώρησεν εκείθεν εις τον τόπον πλησίον της ερήμου, εις πόλιν λεγομένην Εφραΐμ, και εκεί διέτριβε μετά των μαθητών αυτού. **55** Επλησίαζε δε το πάσχα των Ιουδαίων, και πολλοί ανέβησαν εκ του τόπου εκείνου εις Ιεροσόλυμα προ του πάσχα, διά να καθαρίσωσιν εαυτούς. **56** Εζήτουν λοιπόν τον Ιησούν και έλεγον προς αλλήλους ιστάμενοι εν τω ιερώ· Τι σας φαίνεται ότι δεν θέλει ελθει εις την εορτήν; **57** Είχον δε δώσει προσταγήν και οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι, εάν τις μάθη που είναι, να μηνύση, διά να πιάσωσιν αυτόν.

12 Ο Ιησούς λοιπόν προ εξ ημερών του πάσχα ήλθεν εις Βηθανίαν, όπου ήτο ο Λάζαρος ο αποθανών, τον οποίον ανέστησεν εκ νεκρών. **2** Και έκαμαν εις αυτόν δείπνον εκεί, και η Μάρθα υπηρέτει· ο δε Λάζαρος ήτο εις εκ των συγκαθημένων μετ' αυτού. **3** Τότε η Μαρία, λαβούσα μίαν λίτραν μύρου νάρδου καθαράς πολυτίμου, ήλειψε τους πόδας του Ιησού και με τας τρίχας αυτής εσπόγγισε τους πόδας αυτού· η δε οικία επλήσθη εκ της οσμής του μύρου. **4** Λέγει λοιπόν εις εκ των μαθητών αυτού, ο Ιούδας Σίμωνος ο Ισκαριώτης, όστις έμελλε να παραδώση αυτόν· **5** Διά τι τούτο το μύρον δεν επωλήθη τριακόσια δηνάρια και εδόθη εις τους πτωχούς; **6** Είπε δε τούτο ουχί διότι έμελεν αυτόν περί των πτωχών, αλλά διότι ήτο κλέπτης και είχε το γλωσσόκομον και εβάσταζε τα βαλλόμενα εις αυτό. **7** Είπε λοιπόν ο Ιησούς· Άφες αυτήν, εις την ημέραν του ενταφιασμού

μου εφύλαξεν αυτό. **8** Διότι τους πτωχούς πάντοτε έχετε μεθ' εαυτών, εμέ όμως πάντοτε δεν έχετε. **9** Έμαθε δε όχλος πολύς εκ των Ιουδαίων ότι είναι εκεί, και ήλθον ουχί διά τον Ιησούν μόνον, αλλά διά να ιδωσι και τον Λάζαρον, τον οποίον ανέστησεν εκ νεκρών. **10** Συνεβουλευθήσαν δε οι αρχιερείς, διά να θανατώσωσι και τον Λάζαρον, **11** διότι πολλοί εκ των Ιουδαίων δι' αυτόν υπήγαινον και επίστευον εις τον Ιησούν. **12** Τη επαύριον όχλος πολύς ο ελθών εις την εορτήν, ακούσαντες ότι έρχεται ο Ιησούς εις Ιεροσόλυμα, **13** έλαβον τα βαΐα των φοινίκων και εξήλθον εις υπάντησιν αυτού και έκραζον· Ωσαννά, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου, ο βασιλεύς του Ισραήλ. **14** Ευρών δε ο Ιησούς ονάριον, εκάθησεν επ' αυτό, καθώς είναι γεγραμμένον· **15** Μη φοβού, θύγατερ Σιών· ιδού, ο βασιλεύς σου έρχεται καθήμενος επί πώλου όνου. **16** Ταύτα όμως δεν ενόησαν οι μαθηταί αυτού κατ' αρχάς, αλλ' ότε εδοξάσθη ο Ιησούς, τότε ενεθυμήθησαν ότι ταύτα ήσαν γεγραμμένα δι' αυτόν, και ταύτα έκαμον εις αυτόν. **17** Εμαρτύρει λοιπόν ο όχλος, ο ων μετ' αυτού ότε εφώναξε τον Λάζαρον εκ του μνημείου και ανέστησεν αυτόν εκ νεκρών. **18** Διά τούτο και υπήντησεν αυτόν ο όχλος, διότι ήκουσεν ότι έκαμε το θαύμα τούτο. **19** Οι Φαρισαίοι λοιπόν είπον προς αλλήλους· Βλέπετε ότι δεν ωφελείτε ουδέν; ιδού, ο κόσμος οπίσω αυτού υπήγεν. **20** Ήσαν δε τινές Έλληνες μεταξύ των αναβαινόντων διά να προσκυνήσωσιν εν τη εορτή. **21** Ούτοι λοιπόν ήλθον προς τον Φίλιππον τον από Βηθσαϊδά της Γαλιλαίας, και παρεκάλουν αυτόν, λέγοντες· Κύριε, θέλομεν να ιδωμεν τον Ιησούν. **22** Έρχεται ο Φίλιππος και λέγει προς τον Ανδρέαν, καιάλιν ο Ανδρέας και ο Φίλιππος λέγουσι προς τον Ιησούν. **23** Ο δε Ιησούς απεκρίθη προς αυτούς λέγων· Ήλθεν η ώρα διά να δοξασθή ο Υιός του ανθρώπου. **24** Αληθώς, αληθώς σας λέγω, Εάν ο κόκκος του σίτου δεν πέση εις την γην και αποθάνη, αυτός μόνος μένει· εάν όμως αποθάνη, πολύν καρπόν φέρει. **25** Όστις αγαπά την ψυχήν αυτού, θέλει απολέση αυτήν, και όστις μισεί την ψυχήν αυτού εν τω κόσμω τούτω, εις ζωήν αιώνιον

θέλει φυλάξει αυτήν. (αἰθῆνιος g166) 26 Εάν ἐμὲ διὰ να μη γείνωσιν αποσυνάγωγοι. 43 Διότι ὑπηρετή τις, ἐμὲ ας ἀκολουθή, καὶ ὅπου εἶμαι ἠγάπησαν τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἐγώ, ἐκεῖ θέλει εἶσθαι καὶ ὁ ὑπηρετῆς ὁ ἐμὸς παρά τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ. 44 Ὁ δε Ἰησοῦς ἐκράξε καὶ εἶπεν· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ δὲν πιστεύει εἰς ἐμὲ, ἀλλ' εἰς τὸν πέμψαντά με, 45 καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με. 46 Ἐγὼ ἦλθον φῶς εἰς τὸν κόσμον, διὰ να μη μείνη ἐν τῷ σκότει πας ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ. 47 Καὶ εἰ τις ἀκούσῃ τοὺς λόγους μου καὶ δὲν πιστεύσῃ, ἐγὼ δὲν κρίνω αὐτόν· διότι δὲν ἦλθον διὰ να κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλὰ διὰ να σώσω τὸν κόσμον. 48 Ὁ ἀθετῶν ἐμὲ καὶ μη δεχόμενος τοὺς λόγους μου, ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον ἐλάλησα, ἐκεῖνος θέλει κρίνει αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ· 49 διότι ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ δὲν ἐλάλησα, ἀλλ' ὁ πέμψας με Πατὴρ αὐτός μοι ἔδωκεν ἐντολήν τι να εἶπω καὶ τι να λαλήσω 50 καὶ ἐξεύρω ὅτι ἡ ἐντολή αὐτοῦ εἶναι ζωὴ αἰώνιος. Ὅσα λοιπὸν λαλῶ ἐγώ, καθὼς μοι εἶπεν ὁ Πατὴρ, οὕτω λαλῶ. (αἰθῆνιος g166)

13 Προ δε τῆς εορτῆς τοῦ πάσχα ἐξεύρων ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτοῦ διὰ να μεταβῆ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὸν Πατέρα, ἀγαπήσας τοὺς ἰδικούς του ἐν τῷ κόσμῳ, μέχρι τέλους ἠγάπησεν αὐτούς. 2 Καὶ ἀφοῦ ἐγένετο δείπνος, ὁ δε διάβολος εἶχεν ἤδη βάλει εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Ἰούδα Σίμωνος τοῦ Ἰσκαριώτου να παραδώσῃ αὐτόν, 3 ἐξεύρων ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἔδωκεν εἰς αὐτόν ὁ Πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐξήλθε καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπάγει, 4 ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου καὶ ἐκδύεται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λαβὼν προσόψιον διεζώσθη· 5 ἔπειτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτήρα, καὶ ἤρχισε να νίπτῃ τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ να σπογγίζῃ με τὸ προσόψιον, με τὸ ὁποῖον ἦτο διεζωσμένος. 6 Ἐρχεται λοιπὸν πρὸς τὸν Σίμωνα Πέτρον, καὶ λέγει πρὸς αὐτόν ἐκεῖνος Κύριε, συ μου νίπτεις τοὺς πόδας; 7 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐγὼ κάμνω, συ δὲν ἐξεύρεις τώρα, θέλεις ὅμως γνωρίσει μετὰ ταῦτα. 8 Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Πέτρος· Δὲν θέλεις νίψῃ τοὺς πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Εάν δὲν σε νίψω, δὲν ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ. (αἰθῆνιος g165) 9 Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Σίμων Πέτρος·

Κύριε, μη τους πόδας μου μόνον, αλλά και τας χείρας και την κεφαλήν. **10** Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Ο λελουμένος δεν έχει χρειάν ειμή τους πόδας να νιφθῆ, ἀλλ' εἶναι ὅλος καθαρός· και σεις εἴσθε καθαροί, ἀλλ' ουχί πάντες. **11** Διότι ἤξευρεν εκείνον, ὅστις ἐμέλλε να παραδώσῃ αυτόν· διὰ τούτου εἶπε· Δεν εἴσθε πάντες καθαροί. **12** Ἀφοῦ λοιπόν ἐνιψε τους πόδας αυτών και ἔλαβε τα ἱμάτια αυτού, καθήσας πάλιν εἶπε προς αυτοὺς· Εξεύρετε τὴ ἑκάμον εις εσάς; **13** Σεις με φωνάζετε, Ὁ Διδάσκαλος και ὁ Κύριος, και καλῶς λέγετε, διότι εἶμαι. **14** Εὖν λοιπόν ἐγώ, ὁ Κύριος και ὁ Διδάσκαλος, σας ἐνίψα τους πόδας, και σεις χρεωστεῖτε να νίπτῃτε τους πόδας ἀλλήλων. **15** Διότι παράδειγμα ἔδωκα εις εσάς, διὰ να κάμνητε και σεις, καθῶς ἐγώ ἑκάμον εις εσάς. **16** Ἀληθῶς, ἀληθῶς σας λέγω, δεν εἶναι δούλος ἀνώτερος του κυρίου αυτού, ουδέ ἀπόστολος ἀνώτερος του πέμπσαντος αυτόν. **17** Εὖν ἐξεύρητε ταῦτα, μακάριοι εἴσθε εὖν κάμνητε αὐτά. **18** Δεν λέγω τούτου περί πάντων υμῶν· ἐγώ ἐξεύρω ποίους ἐξέλεξα· ἀλλά διὰ να πληρωθῆ ἡ γραφή, Ὁ τρώγων μετ' ἐμοῦ τον ἄρτον ἐσήκωσεν ἐπ' ἐμέ τὴν πτέρναν αυτού. **19** Ἀπό του νυν σας λέγω τούτου πριν γείνη, διὰ να πιστεῦσητε ὅταν γείνη, ὅτι ἐγώ εἶμαι. **20** Ἀληθῶς, ἀληθῶς σας λέγω, ὅστις δέχεται ὄντινα πέμπω, ἐμὲ δέχεται, και ὅστις δέχεται, ἐμὲ δέχεται τον πέμπσαντά με. **21** Ἀφοῦ εἶπε ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, ἐταράχθη τὴν ψυχὴν και ἐμαρτύρησε και εἶπεν· Ἀληθῶς, ἀληθῶς σας λέγω ὅτι εις ἐξ υμῶν θέλει με παραδώσει. **22** Ἐβλεπον λοιπόν εις ἀλλήλους οἱ μαθηταί, ἀπορούντες περί τίνος λέγει. **23** Ἐκάθητο δε κεκλιμένος εις τον κόλπον του Ἰησοῦ εις των μαθητῶν αυτού, τον ὁποῖον ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς. **24** Νεύει λοιπόν προς τούτον ὁ Σίμων Πέτρος διὰ να ἐρωτήσῃ τις εἶναι ἐκεῖνος, περί του ὁποῖου λέγει. **25** Και πεσών ἐκεῖνος ἐπὶ το στήθος του Ἰησοῦ, λέγει προς αυτόν· Κύριε, τις εἶναι; **26** Ἀποκρίνεται ὁ Ἰησοῦς· Ἐκεῖνος εἶναι, εις τον ὁποῖον ἐγώ βάρπας το ψωμίον θέλω δώσει. Και ἐμβάρπας το ψωμίον δίδει εις τον Ἰούδαν Σίμωνος τον Ἰσκαριώτην. **27** Και μετὰ το ψωμίον τότε εἰσηλθεν εις ἐκεῖνον ὁ Σατανάς. Λέγει λοιπόν προς αυτόν ὁ Ἰησοῦς· Ὁ, τι κάμνεις,

κάμε ταχύτερον. **28** Τούτου ὅμως ουδεῖς των καθημένων ἐνόησε προς τι εἶπε προς αυτόν. **29** Διότι τίνες ἐνόμιζον, ἐπειδὴ ὁ Ἰούδας εἶχε το γλωσσόκομον, ὅτι λέγει προς αυτόν ὁ Ἰησοῦς, Ἀγόρασον ὅσων ἔχομεν χρειάν διὰ τὴν εορτήν, ἢ να δώσῃ τε εις τους πτωχοὺς. **30** Λαβῶν λοιπόν ἐκεῖνος το ψωμίον, ἐξήλθεν εὐθύς· ἦτο δε νυξ. **31** Ὅτε λοιπόν ἐξήλθε, λέγει ὁ Ἰησοῦς· Τώρα ἐδοξάσθη ὁ Υἱός του ἀνθρώπου, και ὁ Θεός ἐδοξάσθη ἐν αὐτώ. **32** Εὖν ὁ Θεός ἐδοξάσθη ἐν αὐτώ, και ὁ Θεός θέλει δοξάσει αὐτόν ἐν εαυτώ και εὐθύς θέλει δοξάσει αὐτόν. **33** Τεκνία, ἐτί ὀλίγον εἶμαι μετ' υμῶν. Θέλετε με ζητήσῃ, και καθῶς εἶπον προς τους Ἰουδαίους ὅτι ὅπου υπάγω ἐγώ, σεις δεν δύνασθε να ἐλθῃτε, και προς εσάς λέγω τώρα. **34** Ἐντολήν καινήν σας δίδω, Να ἀγαπάτε ἀλλήλους, καθῶς ἐγώ σας ἠγάπησα και σεις να ἀγαπάτε ἀλλήλους. **35** Ἐκ τούτου θέλουσι γνωρίσει πάντες ὅτι εἴσθε μαθηταί μου, εὖν ἐχῃτε ἀγάπην προς ἀλλήλους. **36** Λέγει προς αυτόν ὁ Σίμων Πέτρος· Κύριε, που υπάγεις; Ἀπεκρίθη εις αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Ὅπου υπάγω, δεν δύνασαι τώρα να με ἀκολουθήσῃς, ὕστερον ὅμως θέλεις με ἀκολουθήσει. **37** Λέγει προς αὐτόν ὁ Πέτρος· Κύριε, διατί δεν δύναμαι να σε ἀκολουθήσω τώρα; τὴν ψυχὴν μου θέλω βάλει ὑπὲρ σου. **38** Ἀπεκρίθη προς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Τὴν ψυχὴν σου θέλεις βάλει ὑπὲρ ἐμοῦ; ἀληθῶς, ἀληθῶς σοι λέγω, δεν θέλει φωνάζει ὁ ἀλέκτωρ, ἐωσοῦ με ἀπαρνηθῆς τρίς.

14 Ἄς μη ταράττηται ἡ καρδία σας πιστεῦετε εις τον Θεόν, και εις ἐμὲ πιστεῦετε. **2** Ἐν τὴ οἰκία του Πατρός μου εἶναι πολλὰ οἰκήματα· εἰ δε μη, ἠθέλον σας εἰπεῖ· υπάγω να σας ἐτοιμάσω τόπον· **3** και ἀφοῦ υπάγω και σας ἐτοιμάσω τόπον, πάλιν ἐρχομαι και θέλω σας παραλάβει προς ἐμαυτόν, διὰ να εἴσθε και σεις, ὅπου εἶμαι ἐγώ. **4** Και ὅπου ἐγώ υπάγω ἐξεύρετε, και τὴν ὁδὸν ἐξεύρετε. **5** Λέγει προς αὐτόν ὁ Θωμάς· Κύριε, δεν ἐξεύρομεν που υπάγεις· και πως δύναμεθα να ἐξεύρωμεν τὴν ὁδόν; **6** Λέγει προς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἶμαι ἡ ὁδός και ἡ ἀλήθεια και ἡ ζωὴ· ουδεῖς ἐρχεται προς τον Πατέρα, ειμή δι' ἐμοῦ. **7** Εὖν ἐγνωρίζετε ἐμὲ, και τον Πατέρα μου ἠθέλετε γνωρίσει. Και ἀπό

του νυν γνωρίζετε αυτόν και είδατε αυτόν. **8** Ελθεί και εν αυτώ θέλομεν κατοικήσει. **24** Ο μη λέγει προς αυτόν ο Φίλιππος· Κύριε, δείξον εις ημάς τον Πατέρα και αρκεί εις ημάς. **9** Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Τόσον καιρόν είμαι μεθ' υμών, και δεν με εγνωρίσας, Φίλιππε; όστις είδεν εμέ είδε τον Πατέρα· και πως συ λέγεις, Δείξον εις ημάς τον Πατέρα; **10** Δεν πιστεύεις ότι εγώ είμαι εν τω Πατρί και ο Πατήρ είναι εν εμοί; τους λόγους, τους οποίους εγώ λαλώ προς υμάς, απ' εμαυτού δεν λαλώ· αλλ' ο Πατήρ ο μένων εν εμοί αυτός εκτελεί τα έργα. **11** Πιστεύετέ μοι ότι εγώ είμαι εν τω Πατρί και ο Πατήρ είναι εν εμοί· ει δε μη, διά τα έργα αυτά πιστεύετέ μοι. **12** Αληθώς, αληθώς σας λέγω, όστις πιστεύει εις εμέ, τα έργα τα οποία κάμνω και εκείνος θέλει κάμει, και μεγαλύτερα τούτων θέλει κάμει, διότι εγώ υπάγω προς τον Πατέρα μου, **13** και ό, τι αν ζητήσητε εν τω ονόματί μου, θέλω κάμει τούτο, διά να δοξασθή ο Πατήρ εν τω Υιώ. **14** Εάν ζητήσητέ τι εν τω ονόματί μου, εγώ θέλω κάμει αυτό. **15** Εάν με αγαπάτε, τας εντολάς μου φυλάξατε. **16** Και εγώ θέλω παρακαλέσει τον Πατέρα, και θέλει σας δώσει άλλον Παράκλητον, διά να μένη μεθ' υμών εις τον αιώνα, (αιὼν g165) **17** το Πνεύμα της αληθείας, το οποίον ο κόσμος δεν δύναται να λάβη, διότι δεν βλέπει αυτό ουδέ γνωρίζει αυτό· σεις όμως γνωρίζετε αυτό, διότι μένει μεθ' υμών και εν υμίν θέλει εἶσθαι. **18** Δεν θέλω σας αφήσει ορφανούς· έρχομαι προς εσάς. **19** Έτι ολίγον και ο κόσμος πλέον δεν με βλέπει, σεις όμως με βλέπετε, διότι εγώ ζω και σεις θέλετε ζη. **20** Εν εκείνη τη ημέρα σεις θέλετε γνωρίσει, ότι εγώ είμαι εν τω Πατρί μου και σεις εν εμοί και εγώ εν υμίν. **21** Ο έχων τας εντολάς μου και φυλάττων αυτάς, εκείνος είναι ο αγαπών με· ο δε αγαπών με θέλει αγαπηθή υπό του Πατρός μου, και εγώ θέλω αγαπήσει αυτόν και θέλω φανερώσει εμαυτόν εις αυτόν. **22** Λέγει προς αυτόν ο Ιούδας, ουχί ο Ισκαριώτης· Κύριε, τι συμβαίνει ότι μέλλεις να φανερώσης σεαυτόν εις ημάς και ουχί εις τον κόσμον; **23** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτόν· Εάν τις με αγαπά, τον λόγον μου θέλει φυλάξει, και ο Πατήρ μου θέλει αγαπήσει αυτόν, και προς αυτόν θέλομεν

ελθεί και εν αυτώ θέλομεν κατοικήσει. **24** Ο μη αγαπών με τους λόγους μου δεν φυλάττει και ο λόγος, τον οποίον ακούετε, δεν είναι ιδικός μου, αλλά του πέμψαντός με Πατρός. **25** Ταύτα ελάλησα προς εσάς ενώ ευρισκομαι μεθ' υμών· **26** ο δε Παράκλητος, το Πνεύμα το Άγιον, το οποίον θέλει πέμψει ο Πατήρ εν τω ονόματί μου, εκείνος θέλει σας διδάξει πάντα και θέλει σας υπενθυμίσει πάντα όσα είπον προς εσάς. **27** Ειρήνην αφίνω εις εσάς, ειρήνην την εμίν· δίδω εις εσάς ουχί καθώς ο κόσμος δίδει, σας δίδω εγώ. Ας μη ταράττηται η καρδιά σας μηδέ ως δειλιά. **28** Ηκούσατε ότι εγώ σας είπον, Υπάγω και έρχομαι προς εσάς. Εάν με ηγαπάτε, ηθέλετε χαρή ότι είπον, Υπάγω προς τον Πατέρα· διότι ο Πατήρ μου είναι μεγαλύτερός μου· **29** και τώρα σας είπον πριν γείνη, διά να πιστεύσητε όταν γείνη. **30** Δεν θέλω πλέον λαλήσει πολλά μεθ' υμών· διότι έρχεται ο άρχων του κόσμου τούτου και δεν έχει ουδέν εν εμοί. **31** Αλλά διά να γνωρίση ο κόσμος ότι αγαπώ τον Πατέρα, και καθώς με προσέταξεν ο Πατήρ, ούτω κάμνω. Εγέρθητε, ας υπάγωμεν εντεύθεν.

15 Εγώ είμαι η άμπελος η αληθινή, και ο Πατήρ μου είναι ο γεωργός. **2** Παν κλήμα εν εμοί μη φέρον καρπόν, εκκόπτει αυτό, και παν το φέρον καρπόν, καθαρίζει αυτό, διά να φέρη πλειότερον καρπόν. **3** Τώρα σεις εἴσθε καθαροί διά τον λόγον τον οποίον ελάλησα προς εσάς. **4** Μείνατε εν εμοί, και εγώ εν υμίν. Καθώς το κλήμα δεν δύναται να φέρη καρπόν αφ' εαυτού, εάν δεν μείνη εν τη αμπέλω, ούτως ουδέ σεις, εάν δεν μείνητε εν εμοί. **5** Εγώ είμαι η άμπελος, σεις τα κλήματα. Ο μένων εν εμοί και εγώ εν αυτώ, ούτος φέρει καρπόν πολύν, διότι χωρίς εμού δεν δύνασθε να κάμητε ουδέν. **6** Εάν τις δεν μείνη εν εμοί, ρίπτεται έξω ως το κλήμα και ξηραίνεται, και συνάγουσιν αυτά και ρίπτουσιν εις το πυρ, και καίνονται. **7** Εάν μείνητε εν εμοί και οι λόγοι μου μείνωσιν εν υμίν, θέλετε ζητεί ό, τι αν θέλητε, και θέλει γείνει εις εσάς. **8** Εν τούτω δοξάζεται ο Πατήρ μου, εις το να φέρητε καρπόν πολύν· και ούτω θέλετε εἶσθαι μαθηταί μου. **9** Καθώς εμέ ηγάπησεν ο Πατήρ, και εγώ ηγάπησα εσάς· μείνατε εν τη

αγάπη μου. **10** Εάν τας εντολάς μου φυλάξητε, θέλετε μείνει εν τη αγάπη μου, καθώς εγώ εφύλαξα τας εντολάς του Πατρός μου και μένω εν τη αγάπη αυτού. **11** Ταύτα ελάλησα προς εσάς διά να μείνη εν υμίν η χαρά μου και η χαρά υμών να ήναι πλήρης. **12** Αύτη είναι η εντολή μου, να αγαπάτε αλλήλους, καθώς σας ηγάπησα. **13** Μεγαλητέραν ταύτης αγάπην δεν έχει ουδείς, του να βάλη τις την ψυχήν αυτού υπέρ των φίλων αυτού. **14** Σεις είσθε φίλοι μου, εάν κάμνητε όσα εγώ σας παραγγέλλω. **15** Δεν σας λέγω πλέον δούλους, διότι ο δούλος δεν εξεύρει τι κάμνει ο κύριος αυτού· εσάς δε είπον φίλους, διότι πάντα όσα ήκουσα παρά του Πατρός μου, εμφανέρωσα εις εσάς. **16** Σεις δεν εξελέξατε εμέ, αλλ' εγώ εξέλεξα εσάς, και σας διέταξα διά να υπάγητε σεις και να κάμνητε καρπόν, και ο καρπός σας να μένη, ώστε, ό,τι αν ζητήσητε παρά του Πατρός εν τω ονόματί μου, να σας δώση αυτό. **17** Ταύτα σας παραγγέλλω, να αγαπάτε αλλήλους. **18** Εάν ο κόσμος σας μισή, εξεύρετε ότι εμέ πρότερον υμών εμίσησεν. **19** Εάν ήσθε εκ του κόσμου, ο κόσμος ήθελεν αγαπά το ιδικόν του· επειδή όμως δεν είσθε εκ του κόσμου, αλλ' εγώ σας εξέλεξα εκ του κόσμου, διά τούτο σας μισεί ο κόσμος. **20** Ενθυμείσθε τον λόγον, τον οποίον εγώ είπον προς εσάς· Δεν είναι δούλος μεγαλήτερος του κυρίου αυτού. Εάν εμέ εδίωξαν, και σας θέλουσι διώξει· εάν τον λόγον μου εφύλαξαν, και τον υμέτερον θέλουσι φυλάξει. **21** Αλλά ταύτα πάντα θέλουσι κάμει εις εσάς διά το όνομά μου, διότι δεν εξεύρουσι τον πέμψαντά με. **22** Εάν δεν ήλθον και ελάλησα προς αυτούς, αμαρτίαν δεν ήθελον έχει· τώρα όμως δεν έχουσι πρόφασιν περί της αμαρτίας αυτών. **23** Ο μισών εμέ και τον Πατέρα μου μισεί. **24** Εάν δεν έκαμον μεταξύ αυτών τα έργα, τα οποία ουδείς άλλος έκαμεν, αμαρτίαν δεν ήθελον έχει· αλλά τώρα και είδον και εμίσησαν και εμέ και τον Πατέρα μου. **25** Αλλά τούτο έγεινε διά να πληρωθή ο λόγος, ο γεγραμμένος εν τω νόμω αυτών, Ότι εμίσησάν με δωρεάν. **26** Όταν όμως έλθη ο Παράκλητος, τον οποίον εγώ θέλω πέμψει προς εσάς παρά του Πατρός, το Πνεύμα της αληθείας, το οποίον εκπορεύεται

παρά του Πατρός, εκείνος θέλει μαρτυρήσει περί εμού. **27** Αλλά και σεις μαρτυρείτε, διότι απ' αρχής μετ' εμού είσθε.

16 Ταύτα ελάλησα προς εσάς διά να μη σκανδαλισθήτε. **2** Θέλουσι σας κάμει αποσυναγώγους· μάλιστα έρχεται ώρα, καθ' ην πας όστις σας θανατώση θέλει νομίσει ότι προσφέρει λατρείαν εις τον Θεόν. **3** Και ταύτα θέλουσι σας κάμει, διότι δεν εγνώρισαν τον Πατέρα ουδέ εμέ. **4** Αλλά ταύτα είπον προς εσάς διά να ενθυμήσθε αυτά, όταν έλθη η ώρα, ότι εγώ είπον προς εσάς. Δεν είπον δε ταύτα προς εσάς εξ αρχής, διότι ήμην μετ' υμών. **5** Τώρα δε υπάγω προς τον πέμψαντά με, και ουδείς εξ υμών με ερωτά· Που υπάγεις; **6** Αλλ' επειδή ελάλησα προς εσάς ταύτα, η λύπη εγένιμισε την καρδίαν σας. **7** Εγώ όμως την αλήθειαν σας λέγω· συμφέρει εις εσάς να απέλθω εγώ. Διότι εάν δεν απέλθω, ο Παράκλητος δεν θέλει ελθεί προς εσάς· αλλ' αφού απέλθω, θέλω πέμψει αυτόν προς εσάς· **8** και ελθών εκείνος θέλει ελέγξει τον κόσμον περί αμαρτίας και περί δικαιοσύνης και περί κρίσεως· **9** περί αμαρτίας μεν, διότι δεν πιστεύουσιν εις εμέ· **10** περί δικαιοσύνης δε, διότι υπάγω προς τον Πατέρα μου και πλέον δεν με βλέπετε· **11** περί δε κρίσεως, διότι ο άρχων του κόσμου τούτου εκρίθη. **12** Έτι πολλά έχω να είπω προς εσάς, δεν δύνασθε όμως τώρα να βαστάζητε αυτά. **13** Όταν δε έλθη εκείνος, το Πνεύμα της αληθείας, θέλει σας οδηγήσει εις πάσαν την αλήθειαν· διότι δεν θέλει λαλήσει αφ' εαυτού, αλλ' όσα αν ακούση θέλει λαλήσει, και θέλει σας αναγγείλει τα μέλλοντα. **14** Εκείνος θέλει δοξάσει εμέ, διότι εκ του εμού θέλει λάβει και αναγγείλει προς εσάς. **15** Πάντα όσα έχει ο Πατήρ, εμού είναι· διά τούτο είπον ότι εκ του εμού θέλει λάβει και αναγγείλει προς εσάς. **16** Ολίγον έτι και δεν με βλέπετε, και πάλιν ολίγον και θέλετε με ιδεί, διότι εγώ υπάγω προς τον Πατέρα. **17** Τότε τινές εκ των μαθητών αυτού είπον προς αλλήλους· Τι είναι τούτο, το οποίον μας λέγει, Ολίγον και δεν με βλέπετε, και πάλιν ολίγον και θέλετε με ιδεί, και, Ότι εγώ υπάγω προς τον Πατέρα; **18** Έλεγον λοιπόν· Τούτο τι είναι, το οποίον λέγει το ολίγον; Δεν εξεύρομεν

τι λαλεί. **19** Ενόησε λοιπόν ο Ιησούς ότι ήθελον να ερωτήσωσιν αυτόν, και είπε προς αυτούς: **Περί τούτου συζητείτε μετ' αλλήλων** ότι είπον, **Ολίγον και δεν με βλέπετε, και πάλιν ολίγον και θέλετε με ιδεί;** **20** Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι σεις θέλετε κλάυσει και θρηνήσει, ο δε κόσμος θέλει χαρή· και σεις θέλετε λυπηθή, η λύπη σας όμως θέλει μεταβληθή εις χαράν. **21** Η γυνή όταν γεννά, λύπην έχει, διότι ήλθεν ώρα αυτής αφού όμως γεννήσῃ το παιδίον, δεν ενθυμείται πλέον την θλίψιν, διά την χαράν ότι εγεννήθη άνθρωπος εις τον κόσμον. **22** Και σεις λοιπόν τώρα μεν έχετε λύπην· πάλιν όμως θέλω σας ιδεί, και θέλει χαρή η καρδιά σας, και την χαράν σας ουδείς αφαιρεί από σας. **23** Και εν εκείνη τη ημέρα δεν θέλετε ζητήσῃ παρ' εμού ουδέν. Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι όσα αν αιτήσῃτε παρά του Πατρός εν τω ονόματί μου, θέλει σας δώσει. **24** Έως τώρα δεν ητήσατε ουδέν εν τω ονόματί μου· αιτείτε και θέλετε λαμβάνει, διά να ήναι πλήρης η χαρά σας. **25** Ταύτα διά παροιμιών ελάλησα προς εσάς· αλλ' έρχεται ώρα, ότε δεν θέλω σας λαλήσει πλέον διά παροιμιών, αλλά παρρησία θέλω σας αναγγείλει περί του Πατρός. **26** Εν εκείνη τη ημέρα θέλετε ζητήσῃ εν τω ονόματί μου· και δεν σας λέγω ότι εγώ θέλω παρακαλέσει τον Πατέρα περί υμών· **27** διότι αυτός ο Πατήρ σας αγαπά, επειδή σεις ηγαπήσατε εμέ και πιστεύσατε ότι εγώ παρά του Θεού εξήλθον. **28** Εξήλθον παρά του Πατρός και ήλθον εις τον κόσμον· πάλιν αφίνω τον κόσμον και υπάγω προς τον Πατέρα. **29** Λέγουσι προς αυτόν οι μαθηταί αυτού· **Ιδού, τώρα παρρησία λαλείς και, ουδεμίαν παροιμίαν λέγεις.** **30** Τώρα γνωρίζομεν ότι εξεύρεις πάντα και δεν έχεις χρείαν να σε ερωτά τις. Εκ τούτου πιστεύομεν ότι από Θεού εξήλθες. **31** Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς· **Τώρα πιστεύετε;** **32** **Ιδού, έρχεται ώρα, και ήδη ήλθε, να σκορπισθήτε έκαστος εις τα ίδια και να αφήσῃτε εμέ μόνον· αλλά δεν είμαι μόνος, διότι ο Πατήρ είναι μετ' εμού.** **33** Ταύτα ελάλησα προς εσάς, διά να έχῃτε ειρήνην εν εμοί. Εν τω κόσμω θέλετε έχει θλίψιν· αλλά θαρσείτε, εγώ ενίκησα τον κόσμον.

17 Ταύτα ελάλησεν ο Ιησούς, και ύψωσε τους οφθαλμούς αυτού εις τον ουρανόν και είπε· **Πάτερ, ήλθεν η ώρα· δόξασον τον Υιόν σου, διά να σε δοξάσῃ και ο Υιός σου,** **2** **καθώς έδωκας εις αυτόν εξουσίαν πάσης σαρκός, διά να δώσῃ ζωήν αιώνιον εις πάντας όσους έδωκας εις αυτόν.** **(αἰῶνιος g166)** **3** **Αυτή δε είναι η αιώνιος ζωή, το να γνωρίζωσι σε τον μόνον αληθινόν Θεόν και τον οποίον απέστειλας Ιησοῦν Χριστόν.** **(αἰῶνιος g166)** **4** **Εγώ σε εδόξασα επί της γῆς, το έργον ετελείωσα, το οποίον μοι έδωκας διά να κάμω·** **5** **και τώρα δόξασον με συ, Πάτερ, πλησίον σου με την δόξαν, την οποίαν είχαν παρά σοι πριν γείνη ο κόσμος.** **6** **Εφανέρωσα το όνομά σου εις τους ανθρώπους, τους οποίους μοι έδωκας εκ του κόσμου. Ιδιικοί σου ήσαν και εις εμέ έδωκας αυτούς, και τον λόγον σου εφύλαξαν.** **7** **Τώρα εγνώρισαν ότι πάντα όσα μοι έδωκας παρά σου είναι·** **8** **διότι τους λόγους, τους οποίους μοι έδωκας, έδωκα εις αυτούς, και αυτοί εδέχθησαν και εγνώρισαν αληθώς ότι παρά σου εξήλθον, και επίστευσαν ότι συ με απέστειλας.** **9** **Εγώ περί αυτών παρακαλώ· δεν παρακαλώ περί του κόσμου, αλλά περί εκείνων, τους οποίους μοι έδωκας, διότι ιδικοί σου είναι.** **10** **Και τα εμά πάντα σα είναι και τα σα εμά, και εδοξάσῃτην εν αυτοίς.** **11** **Και δεν είμαι πλέον εν τω κόσμω, αλλ' ούτοι είναι εν τω κόσμω, και εγώ έρχομαι προς σε. Πάτερ άγιε, φύλαξον αυτούς εν τω ονόματί σου, τους οποίους μοι έδωκας, διά να ήναι εν καθώς ημείς.** **12** **Ότε ήμῃν μετ' αυτών εν τω κόσμω, εγώ εφύλαττον αυτούς εν τω ονόματί σου· εκείνους τους οποίους μοι έδωκας εφύλαξα, και ουδείς εξ αυτών απωλέσθη ειμή ο υιός της απωλείας, διά να πληρωθή η γραφή.** **13** **Τώρα δε έρχομαι προς σε, και ταύτα λαλώ εν τω κόσμω διά να έχωσι την χαράν μου πλήρη εν εαυτοίς.** **14** **Εγώ έδωκα εις αυτούς τον λόγον σου, και ο κόσμος εμίσησεν αυτούς, διότι δεν είναι εκ του κόσμου, καθώς εγώ δεν είμαι εκ του κόσμου.** **15** **Δεν παρακαλώ να σηκώσῃ αυτούς εκ του κόσμου, αλλά να φυλάξῃσιν αυτούς εκ του πονηρού.** **16** **Εκ του κόσμου δεν είναι, καθώς εγώ δεν είμαι εκ του κόσμου.** **17** **Αγίασον αυτούς εν τη αληθεία σου· ο λόγος ο ιδικός**

σου είναι αλήθεια. **18** Καθώς εμέ απέστειλας εις τον κόσμον, και εγώ απέστειλα αυτούς εις τον κόσμον. **19** και υπέρ αυτών εγώ αγιάζω εμαυτόν, διά να ήναι και αυτοί ηγιασμένοι εν τη αληθεία. **20** Και δεν παρακαλώ μόνον περί τούτων, αλλά και περί των πιστευσόντων εις εμέ διά του λόγου αυτών. **21** διά να ήναι πάντες εν, καθώς συ, Πάτερ, είσαι εν εμοί και εγώ εν σοι, να ήναι και αυτοί εν ημίν εν, διά να πιστεύση ο κόσμος ότι συ με απέστειλας. **22** Και εγώ την δόξαν την οποίαν μοι έδωκας, έδωκα εις αυτούς, διά να ήναι εν καθώς ημείς είμεθα εν, **23** εγώ εν αυτοίς και συ εν εμοί, διά να ήναι τετελειωμένοι εις εν, και να γνωρίζη ο κόσμος ότι συ με απέστειλας και ηγάπησας αυτούς καθώς εμέ ηγάπησας. **24** Πάτερ, εκείνους τους οποίους μοι έδωκας, θέλω, όπου είμαι εγώ, να ήναι και εκείνοι μετ' εμού, διά να θεωρώσι την δόξαν μου, την οποίαν μοι έδωκας, διότι με ηγάπησας προ καταβολής κόσμου. **25** Πάτερ δίκαιε, και ο κόσμος δεν σε εγνώρισεν, εγώ δε σε εγνώρισα, και ούτοι εγνώρισαν ότι συ με απέστειλας. **26** Και εφανέρωσα εις αυτούς το όνομά σου και θέλω φανερώσει, διά να ήναι η αγάπη, με την οποίαν με ηγάπησας, εν αυτοίς, και εγώ εν αυτοίς.

18 Αφού είπε ταύτα ο Ιησούς, εξήλθε μετά των μαθητών αυτού πέραν του χειμάρρου των Κέδρων, όπου ήτο κήπος, εις τον οποίον εισήλθεν αυτός και οι μαθηταί αυτού. **2** Ήξυρε δε τον τόπον και Ιούδας ο παραδίδων αυτόν· διότι πολλάκις συνήλθεν εκεί ο Ιησούς μετά των μαθητών αυτού. **3** Ο Ιούδας λοιπόν, λαβών το τάγμα και εκ των αρχιερέων και Φαρισαίων υπηρέτας, έρχεται εκεί μετά φανών και λαμπάδων και όπλων. **40** δε Ιησούς, εξεύρων πάντα τα ερχόμενα επ' αυτόν, εξήλθε και είπε προς αυτούς· Τίνα ζητείτε; **5** Απεκρίθησαν προς αυτόν· Ιησούν τον Ναζωραίον. Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Εγώ είμαι. Ίστατο δε μετ' αυτών και Ιούδας ο παραδίδων αυτόν. **6** Καθώς λοιπόν είπε προς αυτούς ότι εγώ είμαι, απεσύρθησαν εις τα οπίσω και έπεσον χαμαί. **7** Πάλιν λοιπόν ηρώτησεν αυτούς· Τίνα ζητείτε; Οι δε είπον· Ιησούν τον Ναζωραίον. **8** Απεκρίθη

ο Ιησούς· Σας είπον ότι εγώ είμαι. Εάν λοιπόν εμέ ζητήτε, αφήσατε τούτους να υπάγωσι· **9** διά να πληρωθή ο λόγος, τον οποίον είπεν, Ύτι εξ εκείνων τους οποίους μοι έδωκας, δεν απώλεσα ουδένα. **10** Τότε ο Σίμων Πέτρος έχων μάχαιραν έσυρεν αυτήν και εκτύπησε τον δούλον του αρχιερέως και απέκοψεν αυτού το ωτίον το δεξιόν· ήτο δε το όνομα του δούλου Μάλχος. **11** Είπε λοιπόν ο Ιησούς προς τον Πέτρον· Βάλε την μάχαιράν σου εις την θήκην· το ποτήριον, το οποίον μοι έδωκεν ο Πατήρ, δεν θέλω πίνει αυτό; **12** Το τάγμα λοιπόν και ο χιλίαρχος και οι υπηρέται των Ιουδαίων συνέλαβον τον Ιησούν και έδεσαν αυτόν, **13** και έφεραν αυτόν εις τον Άνναν πρώτον· διότι ήτο πενθερός του Καϊάφα, όστις ήτο αρχιερεύς του ενιαυτού εκείνου. **14** Ήτο δε ο Καϊάφας ο συμβουλευσας τους Ιουδαίους ότι συμφέρει να απολεσθή εις άνθρωπος υπέρ του λαού. **15** Ηκολούθει δε τον Ιησούν ο Σίμων Πέτρος και ο άλλος μαθητής. Ο δε μαθητής εκείνος ήτο γνωστός εις τον αρχιερέα και εισήλθε μετά του Ιησού εις την αυλήν του αρχιερέως. **16** Ο δε Πέτρος ίστατο έξω πλησίον της θύρας. Εξήλθε λοιπόν ο μαθητής ο άλλος, όστις ήτο γνωστός εις τον αρχιερέα, και ώμίλησεν εις την θυρωρόν, και εισήγαγε τον Πέτρον. **17** Λέγει λοιπόν η δούλη η θυρωρός προς τον Πέτρον· Μήπως και συ είσαι εκ των μαθητών του ανθρώπου τούτου; Λέγει εκείνος· Δεν είμαι. **18** Ίσταντο δε οι δούλοι και οι υπηρέται, οίτινες είχαν κάμει ανθρακιάν, διότι ήτο ψύχος, και θερμαίνοντο· και μετ' αυτών ίστατο ο Πέτρος και θερμαίνετο. **19** Ο αρχιερεύς λοιπόν ηρώτησε τον Ιησούν περί των μαθητών αυτού και περί της διδαχής αυτού. **20** Απεκρίθη προς αυτόν ο Ιησούς· Εγώ παρρησία ελάλησα εις τον κόσμον· εγώ πάντοτε edίδαξα εν τη συναγωγή και εν τω ιερώ, όπου οι Ιουδαίοι συνέρχονται πάντοτε, και εν κρυπτώ δεν ελάλησα ουδέν. **21** Τι με ερωτάς; ερώτησον τους ακούσαντας, τι ελάλησα προς αυτούς· ιδού, ούτοι εξεύρουσιν όσα είπον εγώ. **22** Ότε δε είπε ταύτα, εις των υπηρετών ιστάμενος πλησίον έδωκε ράπισμα εις τον Ιησούν, ειπών· Ούτως αποκρίνεσαι προς τον αρχιερέα; **23** Απεκρίθη

προς αυτόν ο Ιησούς· Εάν κακώς ελάλησα, μαρτύρησον περί του κακού· εάν δε καλώς, τι με δέρεις; **24** Είχε δε αποστείλει αυτόν ο Άννας δεδεμένος προς Καϊάφαν τον αρχιερέα. **25** Ο δε Σίμων Πέτρος ίστατο και εθερμαίνετο· είπον λοιπόν προς αυτόν· Μήπως και συ εκ των μαθητών αυτού είσαι; Ηρνήθη εκείνος και είπε· Δεν είμαι. **26** Λέγει εις εκ των δούλων του αρχιερέως, όστις ήτο συγγενής εκείνου, του οποίου ο Πέτρος απέκοψε το ωτίον· Δεν σε είδον εγώ εν τω κήπω μετ' αυτού; **27** Πάλιν λοιπόν ηρνήθη ο Πέτρος, και ευθύς εφώναζεν ο αλέκτωρ. **28** Φέρουσι λοιπόν τον Ιησούν από του Καϊάφα εις το πραιτώριον· ήτο δε πρωΐ· και αυτοί δεν εισήλθον εις το πραιτώριον, διά να μη μιανθώσιν, αλλά διά να φάγωσι το πάσχα. **29** Εξήλθε λοιπόν ο Πιλάτος προς αυτούς και είπε· Τίνα κατηγορίαν φέρετε κατά του ανθρώπου τούτου; **30** Απεκρίθησαν και είπον προς αυτόν· Εάν ούτος δεν ήτο κακοποιός, δεν ηθέλομεν σοι παραδώσει αυτόν. **31** Είπε λοιπόν προς αυτούς ο Πιλάτος· Λάβετε αυτόν σεις και κατά τον νόμον σας κρίνατε αυτόν. Είπον δε προς αυτόν οι Ιουδαίοι· Ημείς δεν έχομεν εξουσίαν να θανατώσωμεν ουδένα. **32** Διά να πληρωθή ο λόγος του Ιησού, τον οποίον είπε, δεικνύων με ποίον θάνατον έμελλε να αποθάνη. **33** Εισήλθε πάλιν εις το πραιτώριον ο Πιλάτος και εφώναζε τον Ιησούν και είπε προς αυτόν· Συ είσαι ο βασιλεύς των Ιουδαίων; **34** Απεκρίθη προς αυτόν ο Ιησούς· Αφ' εαυτού λέγεις συ τούτο, ή άλλοι σοι είπον περί εμού; **35** Απεκρίθη ο Πιλάτος· Μήπως εγώ είμαι Ιουδαίος; το έθνος το ιδικόν σου και οι αρχιερείς σε παρέδωκαν εις εμέ· τι έκαμες; **36** Απεκρίθη ο Ιησούς· Η βασιλεία η εμή δεν είναι εκ του κόσμου τούτου· εάν η βασιλεία η εμή ήτο εκ του κόσμου τούτου, οι υπηρέται μου ήθελον αγωνίζεσθαι, διά να μη παραδωθώ εις τους Ιουδαίους· τώρα δε η βασιλεία η εμή δεν είναι εντεύθεν. **37** Και ο Πιλάτος είπε προς αυτόν· Λοιπόν βασιλεύς είσαι συ; Απεκρίθη ο Ιησούς· Συ λέγεις ότι βασιλεύς είμαι εγώ. Εγώ διά τούτο εγεννήθην και διά τούτο ήλθον εις τον κόσμον, διά να μαρτυρήσω εις την αλήθειαν. Πας όστις είναι εκ της αληθείας ακούει την

φωνήν μου. **38** Λέγει προς αυτόν ο Πιλάτος· Τι είναι αλήθεια; Και τούτο ειπών, πάλιν εξήλθε προς τους Ιουδαίους και λέγει προς αυτούς· Εγώ δεν ευρίσκω ουδέν έγκλημα εν αυτώ· **39** είναι δε συνήθεια εις εσάς να σας απολύσω ένα εν τω πάσχα· θέλετε λοιπόν να σας απολύσω τον βασιλέα των Ιουδαίων; **40** Πάλιν λοιπόν εκραύγασαν πάντες, λέγοντες· Μη τούτον, αλλά τον Βαραββάν. Ήτο δε ο Βαραββάς ληστής.

19 Τότε λοιπόν έλαβεν ο Πιλάτος τον Ιησούν και εμαστίγωσε. **2** Και οι στρατιώται, πλέξαντες στέφανον εξ ακανθών, έθεσαν επί της κεφαλής αυτού και ενέδυσαν αυτόν ιμάτιον πορφυρούν **3** και έλεγον· Χαίρε βασιλεύ των Ιουδαίων· και έδιδον εις αυτόν ραπίσματα. **4** Εξήλθε δε πάλιν έξω ο Πιλάτος και λέγει προς αυτούς· Ιδού, σας φέρω αυτόν έξω, διά να γνωρίσητε ότι ουδέν έγκλημα ευρίσκω εν αυτώ. **5** Εξήλθε λοιπόν ο Ιησούς έξω, φορών τον ακάνθινον στέφανον και το πορφυρούν ιμάτιον, και λέγει προς αυτούς ο Πιλάτος· Ιδέ ο άνθρωπος. **6** Ότε δε είδον αυτόν οι αρχιερείς και οι υπηρέται, εκραύγασαν λέγοντες· Σταύρωσον, σταύρωσον αυτόν. Λέγει προς αυτούς ο Πιλάτος· Λάβετε αυτόν σεις και σταυρώσατε· διότι εγώ δεν ευρίσκω εν αυτώ έγκλημα. **7** Απεκρίθησαν προς αυτόν οι Ιουδαίοι· Ημείς νόμον έχομεν, και κατά τον νόμον ημών πρέπει να αποθάνη, διότι έκαμεν εαυτόν Υιόν του Θεού. **8** Ότε δε ήκουσεν ο Πιλάτος τούτον τον λόγον, μάλλον εφοβήθη, **9** και εισήλθε πάλιν εις το πραιτώριον, και λέγει προς τον Ιησούν· Πόθεν είσαι συ; Ο δε Ιησούς απόκρισιν δεν έδωκεν εις αυτόν. **10** Λέγει λοιπόν προς αυτόν ο Πιλάτος· Προς εμέ δεν λαλείς; δεν εξεύρεις ότι εξουσίαν έχω να σε σταυρώσω και εξουσίαν έχω να σε απολύσω; **11** Απεκρίθη ο Ιησούς· Δεν είχες ουδεμίαν εξουσίαν κατ' εμού, εάν δεν σοι ήτο δεδομένος άνωθεν· διά τούτο ο παραδίδων με εις σε έχει μεγαλιτέραν αμαρτίαν. **12** Έκτοτε εζήτει ο Πιλάτος να απολύση αυτόν· οι Ιουδαίοι όμως έκραζον, λέγοντες· Εάν τούτον απολύσης, δεν είσαι φίλος του Καίσαρος. Πας όστις κάμνει εαυτόν βασιλέα αντιλέγει εις τον Καίσαρα. **13** Ο Πιλάτος λοιπόν, ακούσας τούτον τον λόγον, έφερεν έξω τον Ιησούν

και εκάθησεν επί του βήματος εις τον τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Εβραϊστί δε Γαβαθθά. 14 Ήτο δε παρασκευή του πάσχα και ώρα περίπου έκτη· και λέγει προς τους Ιουδαίους· Ιδού ο βασιλεύς σας. 15 Οι δε εκραύγασαν· Άρον, άρον, σταύρωσον αυτόν. Λέγει προς αυτούς ο Πιλάτος· Τον βασιλέα σας να σταυρώσω; Απεκρίθησαν οι αρχιερείς· Δεν έχομεν βασιλέα ειμή Καίσαρα. 16 Τότε λοιπόν παρέδωκεν αυτόν εις αυτούς διά να σταυρωθή. Και παρέλαβον τον Ιησούν και απήγαγον· 17 και βαστάζων τον σταυρόν αυτού, εξήλθεν εις τον λεγόμενον Κρανίου τόπον, όστις λέγεται Εβραϊστί Γολγοθά, 18 όπου εσταύρωσαν αυτόν και μετ' αυτού άλλους δύο εντεύθεν και εντεύθεν, μέσον δε τον Ιησούν. 19 Έγραψε δε και τίτλον ο Πιλάτος και έθεσεν επί του σταυρού· ήτο δε γεγραμμένον· Ιησούς ο Ναζωραίος ο Βασιλεύς των Ιουδαίων. 20 Και τούτον τον τίτλον ανέγνωσαν πολλοί των Ιουδαίων, διότι ήτο πλησίον της πόλεως ο τόπος, όπου εσταυρώθη ο Ιησούς και ήτο γεγραμμένον Εβραϊστί, Ελληνιστί, Ρωμαϊστί. 21 Έλεγον λοιπόν προς τον Πιλάτον οι αρχιερείς των Ιουδαίων· Μη γράφε, Ο βασιλεύς των Ιουδαίων· αλλ' ότι εκείνος είπε, Βασιλεύς είμαι των Ιουδαίων. 22 Απεκρίθη ο Πιλάτος· Ο γέγραφα, γέγραφα. 23 Οι στρατιώται λοιπόν, αφού εσταύρωσαν τον Ιησούν, έλαβον τα ιμάτια αυτού και έκαμον τέσσαρα μερίδια, εις έκαστον στρατιώτην εν μερίδιον, και τον χιτών· ήτο δε ο χιτών άρραφος, από άνωθεν όλος υφαντός. 24 Είπον λοιπόν προς αλληλους· Ας μη σχίσωμεν αυτόν, αλλ' ας ρίψωμεν λαχνόν περί αυτού τίνος θέλει είσθαι· διά να πληρωθή η γραφή η λέγουσα· Διεμερίσθησαν τα ιμάτιά μου εις εαυτούς, και επί τον ιματισμόν μου έβαλον κλήρον· οι μεν λοιπόν στρατιώται ταύτα έκαμον. 25 Ίσταντο δε πλησίον εις τον σταυρόν του Ιησού η μήτηρ αυτού και η αδελφή της μητρός αυτού, Μαρία η γυνή του Κλωπά και Μαρία η Μαγδαληνή. 26 Ο Ιησούς λοιπόν, ως είδε την μητέρα και τον μαθητήν παριστάμενον, τον οποίον ηγάπα, λέγει προς την μητέρα αυτού· Γύναι, ιδού ο υιός σου. 27 Έπειτα λέγει προς τον μαθητήν· Ιδού η μήτηρ σου. Και απ' εκείνης της ώρας έλαβεν αυτήν ο μαθητής εις την οικίαν αυτού. 28 Μετά τούτο γινώσκων ο Ιησούς ότι πάντα ήδη ετελέσθησαν διά να πληρωθή η γραφή, λέγει· Διψώ. 29 Έκειτο δε εκεί αγχείον πλήρες όξους και εκείνοι γεμίσαντες σπόγγον από όξους και περιθέσαντες εις ύσωπον προσέφεραν εις το στόμα αυτού. 30 Ότε λοιπόν έλαβε το όξος ο Ιησούς, είπε, Τετέλεσται· και κλίνας την κεφαλήν παρέδωκε το πνεύμα. 31 Οι δε Ιουδαίοι, διά να μη μείνωσιν επί του σταυρού τα σώματα εν τω σαββάτω, επειδή ήτο παρασκευή· διότι ήτο μεγάλη εκείνη η ημέρα του σαββάτου· παρεκάλεσαν τον Πιλάτον διά να συνθλασθώσιν αυτών τα σκέλη, και να σηκωθώσιν. 32 Ήλθον λοιπόν οι στρατιώται, και του μεν πρώτου συνέθλασαν τα σκέλη και του άλλου του συσταυρωθέντος μετ' αυτού· 33 εις δε τον Ιησούν ελθόντες, ως είδον αυτόν ήδη τεθηνηκότα, δεν συνέθλασαν αυτού τα σκέλη, 34 αλλ' εις των στρατιωτών εκέντησε με λόγχην την πλευράν αυτού, και ευθύς εξήλθεν αίμα και ύδωρ. 35 Και ο ιδών μαρτυρεί, και αληθινή είναι η μαρτυρία αυτού, και εκείνος εξευρει ότι αλήθειαν λέγει, διά να πιστεύσητε σεις. 36 Διότι έγειναν ταύτα, διά να πληρωθή η γραφή, Οστούν αυτού δεν θέλει συντριφθή. 37 Και πάλιν άλλη γραφή λέγει· Θέλουσιν επιβλέψει εις εκείνον, τον οποίον εξεκένησαν. 38 Μετά δε ταύτα Ιωσήφ ο από Αριμαθαίας, όστις ήτο μαθητής του Ιησού, κεκρυμμένος όμως διά τον φόβον των Ιουδαίων, παρεκάλεσε τον Πιλάτον να σηκώση το σώμα του Ιησού· και ο Πιλάτος έδωκεν άδειαν. Ήλθε λοιπόν και εσήκωσε το σώμα του Ιησού. 39 Ήλθε δε και ο Νικόδημος, όστις είχεν ελθεί προς τον Ιησούν διά νυκτός κατ' αρχάς, φέρων μίγμα σμύρνης και αλόης έως εκατόν λίτρας. 40 Έλαβον λοιπόν το σώμα του Ιησού και έδεσαν αυτό με σάβανα μετά των αρωμάτων, καθώς είναι συνήθεια εις τους Ιουδαίους να ενταφιάζωσιν. 41 Ήτο δε εν τω τόπω όπου εσταυρώθη κήπος, και εν τω κήπω μνημείον νέον, εις το οποίον ουδείς έτι είχε τεθή. 42 Εκεί λοιπόν έθεσαν τον Ιησούν διά την παρασκευήν των Ιουδαίων, διότι ήτο πλησίον το μνημείον.

20 Την δε πρώτην της εβδομάδος Μαρία η Μαγδαληνή έρχεται εις το μνημείον το πρωϊ, ενώ έτι ήτο σκότος, και βλέπει τον λίθον σηκωμένον εκ του μνημείου. **2** Τρέχει λοιπόν και έρχεται προς τον Σίμωνα Πέτρον και προς τον άλλον μαθητήν, τον οποίον ηγάπα ο Ιησούς, και λέγει προς αυτούς: Εσήκωσαν τον Κύριον εκ του μνημείου, και δεν εξεύρομεν που έθεσαν αυτόν. **3** Εξήλθε λοιπόν ο Πέτρος και ο άλλος μαθητής και ήρχοντο εις το μνημείον. **4** Έτρεχον δε οι δύο ομού· και ο άλλος μαθητής προέτρεξε ταχύτερον του Πέτρου και ήλθε πρώτος εις το μνημείον, **5** και παρακύψας βλέπει κείμενα τα σάβανα, δεν εισήλθεν όμως. **6** Έρχεται λοιπόν ο Σίμων Πέτρος ακολουθών αυτόν, και εισήλθεν εις το μνημείον και θεωρεί τα σάβανα κείμενα, **7** και το σουδάριον, το οποίον ήτο επί της κεφαλής αυτού, κείμενον ουχί ομού με τα σάβανα, αλλά χωριστά τετυλιγμένον εις ένα τόπον. **8** Τότε λοιπόν εισήλθε και ο άλλος μαθητής ο ελθών πρώτος εις το μνημείον, και είδε και είστευσε· **9** διότι δεν ενόουν έτι την γραφήν ότι πρέπει αυτός να αναστηθή εκ νεκρών. **10** Ανεχώρησαν λοιπόν πάλιν εις τα ίδια οι μαθηταί. **11** Η δε Μαρία ίστατο πλησίον του μνημείου κλαίουσα έξω. Ενώ λοιπόν έκλαιεν, έκυψεν εις το μνημείον· **12** και βλέπει δύο αγγέλους με λευκά ιμάτια καθημένους, ένα προς την κεφαλήν και ένα προς τους πόδας, εκεί όπου έκειτο το σώμα του Ιησού. **13** Και λέγουσι προς αυτήν εκείνοι: Γύναι, τι κλαίεις; Λέγει προς αυτούς: Διότι εσήκωσαν τον Κύριόν μου, και δεν εξεύρω που έθεσαν αυτόν. **14** Και αφού είπε ταύτα, εστράφη εις τα οπίσω και θεωρεί τον Ιησούν ιστάμενον, και δεν ήξευρεν ότι είναι ο Ιησούς. **15** Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς: Γύναι, τι κλαίεις; τίνα ζητείς; Εκείνη νομιζουσα ότι είναι ο κηπουρός, λέγει προς αυτόν: Κύριε, εάν συ εσήκωσας αυτόν, ειπέ μοι που έθεσας αυτόν, και εγώ θέλω σηκώσαι αυτόν. **16** Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς: Μαρία. Εκείνη στραφείσα λέγει προς αυτόν: Ραββουνί, το οποίον λέγεται, Διδάσκαλε. **17** Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς: Μη μου άπτου· διότι δεν ανέβην έτι προς τον Πατέρα μου. Αλλ' ύπαγε προς τους αδελφούς μου και ειπέ προς τους: Αναβαίνω προς τον Πατέρα μου και αυτοίς: Αναβαίνω προς τον Πατέρα μου και Θεόν μου και Θεόν σας. **18** Έρχεται Μαρία η Μαγδαληνή και απαγγέλλει προς τους μαθητάς ότι είδε τον Κύριον και ότι είπε ταύτα προς αυτήν. **19** Το εσπέρας λοιπόν της ημέρας εκείνης της πρώτης της εβδομάδος, ενώ αι θύραι ήσαν κεκλεισμέναι, όπου οι μαθηταί ήσαν συνηγμένοι διά τον φόβον των Ιουδαίων, ήλθεν ο Ιησούς και εστάθη εις το μέσον, και λέγει προς αυτούς: Ειρήνη υμίν. **20** Και τούτο ειπών έδειξεν εις αυτούς τας χείρας και την πλευράν αυτού. Εχάρησαν λοιπόν οι μαθηταί ιδόντες τον Κύριον. **21** Είπε δε πάλιν προς αυτούς ο Ιησούς: Ειρήνη υμίν· καθώς με απέστειλεν ο Πατήρ, και εγώ πέμπω εσάς. **22** Και τούτο ειπών, ενεφύσησε και λέγει προς αυτούς: Λάβετε Πνεύμα Άγιον. **23** Αν τινών συγχωρήσητε τας αμαρτίας, είναι συγκεχωρημένα εις αυτούς, αν τινών κρατήτε, είναι κεκρατημένα. **24** Θωμάς δε, εις εκ των δώδεκα, ο λεγόμενος Δίδυμος, δεν ήτο μετ' αυτών ότε ήλθεν ο Ιησούς. **25** Έλεγον λοιπόν προς αυτόν οι άλλοι μαθηταί: Είδομεν τον Κύριον. Ο δε είπε προς αυτούς: Εάν δεν ίδω εν ταις χερσίν αυτού τον τύπον των ήλων και βάλω τον δάκτυλόν μου εις τον τύπον των ήλων, και βάλω την χείρα μου εις την πλευράν αυτού, δεν θέλω πιστεύσει. **26** Και μεθ' ημέρας οκτώ πάλιν ήσαν έσω οι μαθηταί αυτού και Θωμάς μετ' αυτών. Έρχεται ο Ιησούς, ενώ αι θύραι ήσαν κεκλεισμέναι, και εστάθη εις το μέσον και είπεν: Ειρήνη υμίν. **27** Έπειτα λέγει προς τον Θωμάν: Φέρε τον δάκτυλόν σου εδώ και ίδε τας χείρας μου, και φέρε την χείρα σου και βάλε εις την πλευράν μου, και μη γίνου άπιστος αλλά πιστός. **28** Και απεκρίθη ο Θωμάς και είπε προς αυτόν: Ο Κύριός μου και ο Θεός μου. **29** Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς: Επειδή με είδες, Θωμά, είστευσας· μακάριοι όσοι δεν είδον και είστευσαν. **30** Και άλλα πολλά θαύματα έκαμεν ο Ιησούς ενώπιον των μαθητών αυτού, τα οποία δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω τούτω· **31** ταύτα δε εγράφησαν διά να πιστεύσητε ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός ο Υιός του Θεού, και πιστεύοντες να έχητε ζωήν εν τω ονόματι αυτού.

21 Μετά ταύτα εφανέρωσεν εαυτόν πάλιν ο Ιησούς εις τους μαθητάς επί της θαλάσσης της Τιβεριάδος· εφανέρωσε δε ούτως. **2** Ἦσαν ομοῦ Σίμων Πέτρος και Θωμάς ο λεγόμενος Δίδυμος και Ναθαναήλ ο από Κανά της Γαλιλαίας, και οι υιοί του Ζεβεδαίου και άλλοι δύο εκ των μαθητών αυτού. **3** Λέγει προς αυτούς Σίμων Πέτρος Υπάγω να αλιεύσω. Λέγουσι προς αυτόν· Ερχόμεθα και ημεῖς μετά σου. Εξήλθον και ανέβησαν εις το πλοῖον ευθύς, και καθ' εκείνην την νύκτα δεν επίασαν ουδέν. **4** Αφού δε ἐγένειεν ἤδη πρωΐ, εστάθη ο Ιησούς εις τον αιγιαλόν· δεν εγνωρίζον όμως οι μαθηταί ότι είναι ο Ιησούς. **5** Λέγει λοιπόν προς αυτούς ο Ιησούς· Παιδιά, μήπως ἔχετε τι προσφάγιον; Απεκρίθησαν προς αυτόν· Ουχί. **6** Ο δε εἶπε προς αυτούς· Ρίψατε το δίκτυον εις τα δεξιά μέρη του πλοίου και θέλετε ευρεῖ. Ἐρριψαν λοιπόν και δεν ἠδυνήθησαν πλέον να σύρωσιν αυτό από του πλήθους των ιχθύων. **7** Λέγει λοιπόν προς τον Πέτρον ο μαθητής εκείνος, τον οποίον ἠγάπα ο Ιησούς· Ο Κύριος είναι. Ο δε Σίμων Πέτρος, ακούσας ότι είναι ο Κύριος, και εζώσθη το ἐπένδυμα· διότι ἦτο γυμνός· και ἔρριψεν εαυτόν εις την θάλασσαν. **8** Οι δε άλλοι μαθηταί ἦλθον με το πλοῖαριον· διότι δεν ἦσαν μακράν από της γης, ἀλλ' ἕως διακοσίας πήχας· σύροντες το δίκτυον των ιχθύων. **9** Καθώς λοιπόν ἀπέβησαν εις την γην, βλέπουσιν ἀνθρακιάν κειμένην και οψάριον επικείμενον και ἄρτον. **10** Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Φέρετε από των οψαρίων, τα οποία ἐπιάσατε τώρα. **11** Ἀνέβη Σίμων Πέτρος και ἔσυρε το δίκτυον ἐπί της γης, γέμον ιχθύων μεγάλων εκατόν πεντήκοντα τριών· και ἐνώ ἦσαν τόσοι, δεν εσχίσθη το δίκτυον. **12** Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Ἐλθετε, γευματίσατε. Ουδεῖς όμως των μαθητών ἐτόλμα να ἐξετάσῃ αυτόν, Συ τις εἶσαι, ἐξεύροντες ότι είναι ο Κύριος. **13** Ἐρχεται λοιπόν ο Ιησούς και λαμβάνει τον ἄρτον και δίδει εις αυτούς, και το οψάριον ομοίως. **14** Αὕτη ἦτο ἡδη τρίτη φορά, καθ' ἣν ο Ιησούς εφανερώθη εις τους μαθητάς αυτού, αφού ἠγέρθη εκ νεκρών. **15** Αφού λοιπόν εγευματίσαν, λέγει προς τον Σίμωνα Πέτρον ο Ιησούς· Σίμων Ιωνά, ἀγαπάς με περισσότερο τούτων; Λέγει προς αυτόν· Ναι, Κύριε, συ ἐξεύρεις ότι σε ἀγαπῶ. Λέγει προς αυτόν· Βόσκει τα ἀρνία μου. **16** Λέγει προς αυτόν πάλιν δευτέραν φοράν· Σίμων Ιωνά, ἀγαπάς με; Λέγει προς αυτόν· Ναι, Κύριε, συ ἐξεύρεις ότι σε ἀγαπῶ. Λέγει προς αυτόν· Ποίμαινε τα πρόβατά μου. **17** Λέγει προς αυτόν την τρίτην φοράν· Σίμων Ιωνά, ἀγαπάς με; Ελυπήθη ο Πέτρος ότι εἶπε προς αυτόν την τρίτην φοράν· Ἀγαπάς με; και εἶπε προς αυτόν· Κύριε, συ ἐξεύρεις τα πάντα, συ γνωρίζεις ότι σε ἀγαπῶ. Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Βόσκει τα πρόβατά μου. **18** Ἀληθώς, ἀληθώς σοι λέγω, ὅτε ἡσο νεώτερος, ἐζώνωνες σεαυτόν και περιεπάτεῖς ὅπου ἠθελες· αφού όμως γηράσῃς, θέλεις ἐκτείνει τας χεῖρας σου, και ἄλλος θέλει σε ζώσει, και θέλει σε φέρει ὅπου δεν θέλεις. **19** Εἶπε δε τούτο δεικνύων με ποῖον θάνατον μέλλει να δοξάσῃ τον Θεόν. Και τούτου εἰπών λέγει προς αυτόν· Ἀκολουθεῖ μοι. **20** Στραφεῖς δε ο Πέτρος, βλέπει ἀκολουθοῦντα τον μαθητήν, τον οποίον ἠγάπα ο Ιησούς, ὅστις και ἀνέπεσεν ἐν τῷ δειπνῷ ἐπί το στήθος αυτού και εἶπε· Κύριε, τις είναι ο παραδίδων σε; **21** Τούτον ἰδών ο Πέτρος λέγει προς τον Ιησοῦν· Κύριε, οὗτος δε τι; **22** Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Εάν αυτόν θέλω να μένη εωσού ἔλθω, τι προς σε; συ ἀκολουθεῖ μοι. **23** Διεδόθη λοιπόν ο λόγος οὗτος εις τους ἀδελφούς ότι ο μαθητής εκείνος δεν ἀποθνήσκει· ο Ιησούς όμως δεν εἶπε προς αυτόν ότι δεν ἀποθνήσκει, ἀλλ' εάν θέλω αυτόν να μένη εωσού ἔλθω, τι προς σε; **24** Οὗτος είναι ο μαθητής ο μαρτυρῶν περί τούτων και γράψας ταῦτα, και ἐξεύρομεν ότι είναι ἀληθῆς ἡ μαρτυρία αυτού. **25** Είναι δε και ἄλλα πολλά ὅσα ἔκαμεν ο Ιησούς, τα οποία εάν γραφθῶσι καθ' ἐν, ουδ' αυτός ο κόσμος νομίζω θέλει χωρήσει τα γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

Πραξεις

1 Τον μεν πρώτον λόγον έκαμον, ω Θεόφιλε, περί πάντων όσα ήρχισεν ο Ιησούς να κάμνη και να διδάσκη, 2 μέχρι της ημέρας καθ' ην ανελήφθη, αφού διά Πνεύματος Αγίου έδωκεν εντολάς εις τους αποστόλους, τους οποίους εξέλεξεν· 3 εις τους οποίους και εφανέρωσεν εαυτόν ζώντα μετά το πάθος αυτού διά πολλών τεκμηρίων, εμφανιζόμενος εις αυτούς τεσσαράκοντα ημέρας και λέγων τα περί της βασιλείας του Θεού. 4 Και συνερχόμενος μετ' αυτών, παρήγγειλε να μη απομακρυνθώσιν από Ιεροσολύμων, αλλά να περιμένωσι την επαγγελίαν του Πατρός, την οποίαν ηκούσατε, είπε, παρ' εμού. 5 Διότι ο μεν Ιωάννης εβάπτισεν εν ύδατι, σεις όμως θέλετε βαπτισθή εν Πνεύματι Αγίω ουχί μετά πολλάς ταύτας ημέρας. 6 Εκείνοι λοιπόν συνελθόντες ηρώτων αυτόν, λέγοντες Κύριε, τάχα εν τω καιρώ τούτω αποκαθιστάνεις την βασιλείαν εις τον Ισραήλ; 7 Είπε δε προς αυτούς· Δεν ανήκει εις εσάς να γνωρίζητε τους χρόνους ή τους καιρούς, τους οποίους ο Πατήρ έθεσεν εν τη ίδια αυτού εξουσία, 8 αλλά θέλετε λάβει δύναμιν, όταν επέλθη το Άγιον Πνεύμα εφ' υμάς, και θέλετε είσθαι εις εμέ μάρτυρες και εν Ιερουσαλήμ και εν πάση τη Ιουδαία και Σαμαρεία και έως εσχάτου της γης. 9 Και αφού είπε ταύτα, βλεπόντων αυτών ανελήφθη, και νεφέλη υπέλαβεν αυτόν από των οφθαλμών αυτών. 10 Και ενώ ήσαν ατενίζοντες εις τον ουρανόν ότε αυτός ανέβαινεν, ιδού, άνδρες δύο με ιμάτια λευκά εστάθησαν πλησίον αυτών, 11 οίτινες και είπον· Άνδρες Γαλιλαίοι, τι ίστασθε εμβλέποντες εις τον ουρανόν; ούτος ο Ιησούς, όστις ανελήφθη αφ' υμών εις τον ουρανόν, θέλει ελθεί ούτω καθ' ον τρόπον είδετε αυτόν πορευόμενον εις τον ουρανόν. 12 Τότε υπέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ από του όρους του καλουμένου Ελαιώνος, το οποίον είναι πλησίον της Ιερουσαλήμ, απέχον οδόν σαββάτου. 13 Και ότε εισήλθον, ανέβησαν εις το ανώγειον, όπου είχον το κατάλυμα, ο Πέτρος και Ιάκωβος και Ιωάννης και Ανδρέας, Φίλιππος και Θωμάς, Βαρθολομαίος και Ματθαίος, Ιάκωβος

Αλφαίου και Σίμων ο Ζηλωτής και Ιούδας Ιακώβου. 14 Ούτοι πάντες ενέμενον ομοθυμαδόν εις την προσευχήν και την δέησιν μετά των γυναικών και Μαρίας της μητρός του Ιησού και μετά των αδελφών αυτού. 15 Και εν ταις ημέραις ταύταις σηκωθείς ο Πέτρος εις το μέσον των μαθητών, είπεν· ήτο δε ο αριθμός των εκεί παρόντων ως εκατόν είκοσιν· 16 Άνδρες αδελφοί, έπρεπε να πληρωθή η γραφή αυτή, την οποίαν προείπε το Πνεύμα το Άγιον διά στόματος του Δαβίδ περί του Ιούδα, όστις έγγεινεν οδηγός εις τους συλλαβόντας τον Ιησούν, 17 διότι ήτο συνηριθμημένος με ημάς και έλαβε την μερίδα της διακονίας ταύτης. 18 Ούτος λοιπόν απέκτησεν αγρόν εκ του μισθού της αδικίας, και πεσών πρόμυττα εσχίσθη εις το μέσον, και εξεχύθησαν όλα τα εντόσθια αυτού· 19 και έγγεινε γνωστόν εις πάντας τους κατοικούντας την Ιερουσαλήμ, ώστε ο αγρός εκείνος ωνομάσθη εν τη ίδια αυτών διαλέκτω Ακελδαμά, τουτέστιν, αγρός αίματος. 20 Διότι είναι γεγραμμένον εν τω βιβλίω των Ψαλμών· Ας γείνη η κατοικία αυτού έρημος και ας μη ήναι ο κατοικών εν αυτή· και, Άλλος ας λάβη την επισκοπήν αυτού. 21 Πρέπει λοιπόν εκ των ανδρών, οίτινες συνήλθον μεθ' ημών καθ' όλον τον καιρόν, καθ' ον εισήλθε και εξήλθε προς ημάς ο Κύριος Ιησούς, 22 αρχίσας από του βαπτίσματος του Ιωάννου έως της ημέρας καθ' ην ανελήφθη αφ' ημών, εις εκ τούτων να γείνη μεθ' ημών μάρτυς της αναστάσεως αυτού. 23 Και έστησαν δύο, Ιωσήφ τον καλούμενον Βαρσαβάν, όστις επωνομάσθη Ιούστος, και Ματθίαν. 24 Και προσευχηθέντες είπον· Συ, Κύριε, καρδιογνώστα πάντων, ανάδειξον εκ των δύο τούτων ένα, όντινα εξέλεξας, 25 διά να λάβη την μερίδα της διακονίας ταύτης και αποστολής, εκ της οποίας εξέπεσεν ο Ιούδας διά να απέλθη εις τον τόπον αυτού. 26 Και έδωκαν τους κλήρους αυτών, και έπεσεν ο κλήρος εις τον Ματθίαν, και συγκατεψηφίσθη μετά των ένδεκα αποστόλων.

2 Και ότε ήλθεν η ημέρα της Πεντηκοστής, ήσαν άπαντες ομοθυμαδόν εν τω αυτώ τόπω. 2 Και εξαίφνης έγγεινεν ήχος εκ του ουρανού ως ανέμου βιαίως φερομένου, και εγέμισεν

ολον τον οίκον όπου ήσαν καθήμενοι· 3 και εφάνησαν εις αυτούς διαμεριζόμεναι γλώσσαι ως πυρός, και εκάθησεν επί ένα έκαστον αυτών, 4 και επλήσθησαν άπαντες Πνεύματος Αγίου, και ήρχισαν να λαλώσι ξένας γλώσσας, καθώς το Πνεύμα έδιδεν εις αυτούς να λαλώσιν. 5 Ήσαν δε κατοικούντες εν Ιερουσαλήμ Ιουδαίοι, άνδρες ευλαβείς από παντός έθνους των υπό τον ουρανόν· 6 και καθώς έγεινεν η φωνή αύτη, συνήλθε το πλήθος και συνεταράχθη, διότι ήκουον αυτούς εις έκαστος λαλούντας με την ιδίαν αυτού διάλεκτον. 7 Εξεπλήττοντο δε πάντες και εθαύμαζον, λέγοντες προς αλλήλους Ιδού, πάντες ούτοι οι λαλούντες δεν είναι Γαλιλαίοι; 8 Και πως ημείς ακούομεν έκαστος εν τη ιδία ημών διαλέκτω, εν ή εγεννήθημεν; 9 Πάρθοι και Μήδοι και Ελαμίται και οι κατοικούντες την Μεσοποταμίαν, την Ιουδαίαν τε και Καππαδοκίαν, τον Πόντον και την Ασίαν, 10 την Φρυγίαν τε και την Παμφυλίαν, την Αίγυπτον και τα μέρη της Λιβύης της κατά την Κυρήνην και οι παρεπιδημούντες Ρωμαίοι, Ιουδαίοι τε και προσήλυτοι, 11 Κρήτες και Άραβες, ακούομεν αυτούς λαλούντας εν ταις γλώσσαις ημών τα μεγαλεία του Θεού. 12 Εθαύμαζον δε πάντες και ηπόρουν, άλλος προς άλλον λέγοντες· Τι σημαίνει τούτο; 13 Άλλοι δε χλευάζοντες έλεγον ότι είναι μεστοί από γλυκύν οίνον. 14 Σταθείς δε ο Πέτρος μετά των ένδεκα, ύψωσε την φωνήν αυτού και έλάλησε προς αυτούς· Άνδρες Ιουδαίοι και πάντες οι κατοικούντες την Ιερουσαλήμ, τούτο ας ήναι γνωστόν εις εσάς και ακούσατε τους λόγους μου. 15 Διότι ούτοι δεν είναι μεθυσμένοι, καθώς σεις νομίζετε· διότι είναι τρίτη ώρα της ημέρας· 16 αλλά τούτο είναι το ρηθέν διά του προφήτου Ιωήλ· 17 Και εν ταις εσχάταις ημέραις, λέγει ο Θεός, Θέλω εκχέει από του Πνεύματός μου επί πάσαν σάρκα, και θέλουσι προφητεύσει οι υιοί σας και αι θυγατέρες σας, και οι νεανίσκοι σας θέλουσιν ιδεί οράσεις, και οι πρεσβύτεροί σας θέλουσιν ενυπνιασθή ενύπνια· 18 και έτι επί τους δούλους μου και επί τας δούλας μου εν ταις ημέραις εκείναις θέλω εκχέει από του Πνεύματός μου, και θέλουσι προφητεύσει· 19 και θέλω δείξει τέρατα εν τω ουρανών άνω και σημεία επί της γης κάτω, αίμα και πυρ και ατμίδα καπνού· 20 ο ήλιος θέλει μεταστραφή εις σκότος και η σελήνη εις αίμα, πριν έλθη η ημέρα του Κυρίου η μεγάλη και επιφανής. 21 Και πας όστις αν επικαλεσθή το όνομα του Κυρίου, θέλει σωθή. 22 Άνδρες Ισραηλίται, ακούσατε τους λόγους τούτους· τον Ιησούν τον Ναζωραϊόν, άνδρα αποδεδειγμένον προς εσάς από του Θεού διά θαυμάτων και τεραστίων και σημείων, τα οποία ο Θεός έκαμε δι' αυτού εν μέσω υμών, καθώς και σεις εξεύρετε, 23 τούτον λαβόντες παραδεδομένον κατά την ωρισμένην βουλήν και πρόγνωσιν του Θεού, διά χειρών ανόμων σταυρώσαντες εθανατώσατε· 24 τον οποίον ο Θεός ανέστησε, λύσας τας ωδίνας του θανάτου, διότι δεν ήτο δυνατόν να κρατήται υπ' αυτού. 25 Επειδή ο Δαβίδ λέγει περί αυτού· Έβλεπον τον Κύριον ενώπιόν μου διαπαντός, διότι είναι εκ δεξιών μου διά να μη σαλευθώ. 26 Διά τούτο ευφράνθη η καρδιά μου και ηγαλλίασεν η γλώσσα μου· έτι δε και η σαρξ μου θέλει αναπαυθή επ' ελπίδι. 27 Διότι δεν θέλεις εγκαταλείψει την ψυχήν μου εν τω άδη ουδέ θέλεις αφήσει τον όσιόν σου να ίδη διαφθοράν. (Hadēs g86) 28 Εφανέρωσας εις εμέ οδούς ζωής, θέλεις με χορτάσει από ευφροσύνης διά του προσώπου σου. 29 Άνδρες αδελφοί, δύναμαι να σας είπω μετά παρηρησίας περί του πατριάρχου Δαβίδ ότι και ετελεύτησε και ετάφη, και το μήημα αυτού είναι παρ' ημίν μέχρι της ημέρας ταύτης. 30 Επειδή λοιπόν ήτο προφήτης και ήξευρεν ότι μεθ' όρκου ώμοσε προς αυτόν ο Θεός, ότι εκ του καρπού της οσφύος αυτού θέλει αναστήσει κατά σάρκα τον Χριστόν διά να καθίση αυτόν επί του θρόνου αυτού, 31 προϊδών έλάλησε περί της αναστάσεως του Χριστού ότι δεν εγκατελείφθη η ψυχή αυτού εν τω άδη ουδέ η σαρξ αυτού είδε διαφθοράν. (Hadēs g86) 32 Τούτον τον Ιησούν ανέστησεν ο Θεός, του οποίου πάντες ημείς είμεθα μάρτυρες. 33 Αφού λοιπόν υψώθη διά της δεξιός του Θεού και έλαβε παρά του Πατρός την επαγγελίαν του Αγίου Πνεύματος, εξέχεε τούτο, το οποίον τώρα σεις βλέπετε και ακούετε. 34 Διότι ο Δαβίδ δεν

ανέβη εις τους ουρανοὺς, λέγει ὁμως αὐτός, Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Κύριόν μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου, **35** εἰσώσου τοὺς ἐχθρούς σου υποπόδιον τῶν ποδῶν σου. **36** Βεβαίως λοιπὸν αὐτὸς εἰσεύρη παρὰ οὐκ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ ὅτι ὁ Θεὸς Κύριον καὶ Χριστὸν ἔκαμεν αὐτὸν τούτον τὸν Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον σεις ἐσταυρώσατε. **37** Ἀφοῦ δὲ ἤκουσαν ταῦτα, ἦλθεν εἰς κατάνυξιν ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ εἶπον πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους· Τί πρέπει νὰ κάμωμεν, ἄνδρες ἀδελφοί; **38** Καὶ ὁ Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτούς· Μετανοήσατε, καὶ αὐτὸς βαπτισθὲν ἕκαστος ὑμῶν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ θέλετε λάβει τὴν δωρεάν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. **39** Διότι πρὸς ἐσὰς εἶναι ἡ ἐπαγγελία καὶ πρὸς τὰ τέκνα σας καὶ πρὸς πάντας τοὺς εἰς μακρὰν, ὅσους ἀν προσκαλέσῃ ὁ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. **40** Καὶ με ἄλλους πολλοὺς λόγους διεμαρτύρητο καὶ προέτρεπε, λέγων, Σώθητε ἀπὸ τῆς διεστραμμένης ταύτης γενεάς. **41** Εκείνοι λοιπὸν μετὰ χαρὰς δεχθέντες τὸν λόγον αὐτοῦ ἐβαπτίσθησαν, καὶ προσετέθησαν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἕως τρεῖς χιλιάδες ψυχαί. **42** Καὶ ἐνέμενον ἐν τῇ διδασκίᾳ τῶν ἀποστόλων καὶ ἐν τῇ κοινῶνι καὶ ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου καὶ ἐν ταῖς προσευχαῖς. **43** Κατέλαβε δὲ πάσαν ψυχὴν φόβος, καὶ πολλὰ τεράστια καὶ σημεῖα ἐγίνοντο διὰ τῶν ἀποστόλων. **44** Καὶ πάντες οἱ πιστεύοντες ἦσαν ὁμοῦ καὶ εἶχον τὰ πάντα κοινά, **45** καὶ τὰ κτήματα καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν ἐπώλουν καὶ διεμοίραζον αὐτὰ εἰς πάντας, καθ' ἣν ἕκαστος εἶχε χρεῖαν. **46** Καὶ καθ' ἡμέραν ἐμμένοντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ κόπτοντες τὸν ἄρτον κατ' οἴκους, μετελάμβανον τὴν τροφὴν ἐν ἀγαλλιάσει καὶ ἀπλότῃ καρδίας, **47** δοξολογούντες τὸν Θεὸν καὶ εὐρίσκοντες χάριν ἐνώπιον ὅλου τοῦ λαοῦ. Ὁ δὲ Κύριος προσέθετε καθ' ἡμέραν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοὺς σωζομένους.

3 Ἀνέβαινον δὲ ὁμοῦ ὁ Πέτρος καὶ Ἰωάννης εἰς τὸ ἱερὸν κατὰ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐννάτην. **2** Καὶ ἄνθρωπός τις χωλὸς ὑπάρχων ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ἐβαστάζετο, τὸν ὁποῖον ἔθετον καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην Ὠραίαν, διὰ νὰ ζητή

ελεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσερχομένων εἰς τὸ ἱερὸν· **3** οὗτος ἰδὼν τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην μέλλοντας νὰ εἰσελθῶσιν εἰς τὸ ἱερὸν, ἐζήτη νὰ λάβῃ ἐλεημοσύνην. **4** Ἀτενίσας δὲ εἰς αὐτὸν ὁ Πέτρος μετὰ τοῦ Ἰωάννου, εἶπε· Βλέψον εἰς ἡμᾶς. **5** Καὶ ἐκεῖνος ἐβλέπεν αὐτούς μετὰ προσοχῆς, προσμένων νὰ λάβῃ τι παρ' αὐτῶν. **6** Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν· Ἀργύριον καὶ χρυσίον ἐγὼ δὲν ἔχω· ἀλλ' ὅ, τι ἔχω, τούτο σοὶ δίδω· ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου σηκώθητι καὶ περιπάτει. **7** Καὶ πιάσας αὐτὸν ἀπὸ τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἐσήκωσε· καὶ παρευθὺς ἐστερεώθησαν αἱ βάσεις καὶ τὰ σφυρά τῶν ποδῶν αὐτοῦ, **8** καὶ ἀναπηδήσας ἐστάθη ὀρθῶς καὶ περιεπάτει, καὶ εἰσήλθε μετ' αὐτῶν εἰς τὸ ἱερὸν περιπατῶν καὶ πηδῶν καὶ δοξάζων τὸν Θεόν. **9** Καὶ εἶδεν αὐτὸν παρὰ οὐκ λαὸς περιπατοῦντα καὶ δοξάζοντα τὸν Θεόν· **10** καὶ ἐγνώριζον αὐτὸν ὅτι οὗτος ἦτο ὁ καθήμενος διὰ ἐλεημοσύνην εἰς τὴν Ὠραίαν πύλην τοῦ ἱεροῦ, καὶ ἐπλήσθησαν ἀπὸ θάμβους καὶ ἐκστάσεως διὰ τὸ γεγονός εἰς αὐτόν. **11** Καὶ ἐνῶ ὁ ἰατρευθεὶς χωλὸς ἐκράτει τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, συνέδραμε πρὸς αὐτούς παρὰ οὐκ λαὸς εἰς τὴν στοᾶν τὴν λεγομένην Σολομώντος ἐκθαμβοί. **12** Ἰδὼν δὲ ὁ Πέτρος, ἀπεκρίθη πρὸς τὸν λαόν· Ἄνδρες Ἰσραηλίται, τι θαυμάζετε διὰ τούτο, ἢ τι ἀτενίζετε εἰς ἡμᾶς, ὡς εἴαν ἐκάμομεν ἀπὸ ἰδίας ἡμῶν δυνάμεως ἢ εὐσεβείας νὰ περιπατή αὐτός; **13** Ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ἐδόξασε τὸν Υἱόν αὐτοῦ Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον σεις παρεδώκατε καὶ ἠρνήθητε αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ Πιλάτου, ἐνῶ ἐκεῖνος ἔκρινε νὰ ἀπολύσῃ αὐτόν. **14** Σεις ὁμως τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον ἠρνήθητε, καὶ ἐζητήσατε ἄνδρα φονέα νὰ χαρισθῇ εἰς ἐσὰς, **15** τὸν δὲ ἀρχηγόν τῆς ζωῆς ἐθανατώσατε, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν, τοῦ ὁποῖου ἡμεῖς εἴμεθα μάρτυρες. **16** Καὶ διὰ τῆς εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ πίστεως τούτου, τὸν ὁποῖον θεωρεῖτε καὶ γνωρίζετε, τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐστερέωσε, καὶ ἡ πίστις ἡ δι' αὐτοῦ ἔδωκεν εἰς αὐτόν τὴν τελείαν ταύτην υγιείαν ἐνώπιον πάντων ὑμῶν. **17** Καὶ τώρα, ἀδελφοί, ἐξεύρω ὅτι ἐπράξατε κατὰ ἀγνοίαν, καθὼς καὶ οἱ ἄρχοντές σας· **18** ὁ δὲ Θεὸς ὅσα προείπε

διά στόματος πάντων των προφητών αυτού ότι ο Χριστός έμελλε να πάθη, εξεπλήρωσεν ούτω. **19** Μετανοήσατε λοιπόν και επιστρέψατε, διά να εξαλειφθώσιν αι αμαρτίαι σας, διά να έλθωσι καιροί αναψυχής από της παρουσίας του Κυρίου, **20** και αποστείλῃ τον προκεκηρυγμένον εις εσάς Ιησούν Χριστόν, **21** τον οποίον πρέπει να δεχθῆ ὁ ουρανός μέχρι των καιρῶν της αποκαταστάσεως πάντων, ὅσα ελάλησεν ὁ Θεός ἀπ' αἰῶνος διά στόματος πάντων των ἁγίων αὐτοῦ προφητῶν. (αἰθῆ g165) **22** Διότι ὁ Μωϋσῆς εἶπε πρὸς τοὺς πατέρας Ὅτι Κύριος ὁ Θεός σας θέλει ἀναστήσει εἰς εσάς προφήτην ἐκ τῶν ἀδελφῶν σας ὡς ἐμέ· αὐτοῦ θέλετε ἀκοῦει κατὰ πάντα ὅσα ἀνὸς λαλήσῃ πρὸς εσάς. **23** Καὶ πάσα ψυχὴ, ἥτις δὲν ἀκούσῃ τοῦ προφήτου ἐκείνου, θέλει ἐξολοθρευθῆ ἐκ τοῦ λαοῦ. **24** Καὶ πάντες δε οἱ προφῆται ἀπὸ Σαμουὴλ καὶ τῶν καθεξῆς, ὅσοι ἐλάλησαν, προανήγγειλαν καὶ τὰς ἡμέρας ταύτας. **25** Σεις εἴσατε υἱοὶ τῶν προφητῶν καὶ τῆς διαθήκης, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ Θεός πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, λέγων πρὸς τὸν Ἀβραάμ· Καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου θέλουσιν εὐλογηθῆ πάσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. **26** Πρὸς εσάς πρῶτον ὁ Θεός ἀναστήσας τὸν Υἱὸν αὐτοῦ Ἰησοῦν ἀπέστειλεν αὐτόν διά να σας εὐλογῆ ὅταν επιστρέφῃτε ἕκαστος ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν.

4 Ἐνὼ δὲ αὐτοὶ ἐλάλουν πρὸς τὸν λαόν, ἦλθον ἐπ' αὐτοὺς οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ στρατηγός τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι, **2** ἀγανακτοῦντες διότι ἐδίδασκον τὸν λαόν καὶ ἐκήρυττον διά τοῦ Ἰησοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν· **3** καὶ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτοὺς τὰς χεῖρας καὶ ἔθεσαν ὑπὸ φύλαξιν ἕως τῆς αὔριον, διότι ἤτο ἤδη εσπέρα. **4** Πολλοὶ δὲ τῶν ακουσάντων τὸν λόγον ἐπίστευσαν, καὶ ἐγένεον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν ὡς πέντε χιλιάδες. **5** Καὶ τῆ ἐπαύριον συνήχθησαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς, **6** καὶ Ἄννας ὁ ἀρχιερεὺς καὶ Καϊάφας καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀλέξανδρος καὶ ὅσοι ἦσαν ἐκ γένους ἀρχιερατικοῦ. **7** Καὶ στήσαντες αὐτοὺς εἰς τὸ μέσον, ἠρώτων· Διά ποίας δυνάμεως ἢ διά ποίου ὀνόματος ἐπράξατε τούτο σεις; **8** Τότε ὁ Πέτρος, πλησθεὶς Πνεύματος Ἁγίου, εἶπε πρὸς

αὐτοὺς· Ἄρχοντες τοῦ λαοῦ καὶ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ, **9** εἰάν ἡμεῖς ἀνακρινώμεθα σήμερον διά εὐεργεσίαν πρὸς ἄνθρωπον ἀσθενούντα, διά ποίας δυνάμεως οὗτος ἰατρεύθη, **10** ἂς ἴηαι γνωστόν εἰς πάντας ὑμᾶς καὶ εἰς πάντα τὸν λαόν τοῦ Ἰσραὴλ ὅτι διά τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, τὸν ὁποῖον σεις ἐσταυρώσατε, τὸν ὁποῖον ὁ Θεός ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν, διά τούτου παρίσταται οὗτος ἐνώπιον ὑμῶν υγιής. **11** Οὗτος εἶναι ὁ λίθος ὁ ἐξουθενηθεὶς ἐφ' ὑμῶν τῶν οἰκοδομούντων, ὅστις ἐγένετο κεφαλὴ γωνίας. **12** Καὶ δὲν ὑπάρχει δι' οὐδενὸς ἄλλου ἡ σωτηρία· διότι οὔτε ὄνομα ἄλλο εἶναι ὑπὸ τὸν οὐρανόν δεδομένον μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, διά τοῦ ὁποῖου πρέπει να σωθῶμεν. **13** Θεωροῦντες δε τὴν παρρησίαν τοῦ Πέτρου καὶ Ἰωάννου, καὶ πληροφορηθέντες ὅτι εἶναι ἄνθρωποι ἀγράμματοι καὶ ἰδιῶται, ἐθαύμαζον καὶ ἀνεγνώριζον αὐτοὺς ὅτι ἦσαν μετὰ τοῦ Ἰησοῦ· **14** βλέποντες δε τὸν ἄνθρωπον τὸν τεθεραπευμένον ἰστάμενον μετ' αὐτῶν, δὲν εἶχον οὐδέν να ἀντεῖπωσι. **15** Προσάξαντες δε αὐτοὺς να ἀπέλθωσιν ἐξω τοῦ συνεδρίου, συμβουλευθήσαν πρὸς ἀλλήλους, **16** λέγοντες· Τὶ θέλομεν κάμει εἰς τοὺς ἀνθρώπους τούτους; ἐπειδὴ ὅτι μεν ἐγένετο δι' αὐτῶν γνωστόν θαῦμα, εἶναι φανερόν εἰς πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ δὲν δυνάμεθα να ἀρνηθῶμεν τούτο· **17** ἀλλὰ διά να μὴ διαδοθῆ περισσότερον εἰς τὸν λαόν, ἂς ἀπειλήσωμεν αὐτοὺς αὐστηρῶς να μὴ λαλώσι πλέον ἐν τῷ ὀνόματι τούτω πρὸς μηδένα ἄνθρωπον. **18** Καὶ καλέσαντες αὐτοὺς, παρήγγειλαν εἰς αὐτοὺς να μὴ λαλώσι καθόλου μηδὲ να διδάσκωσιν ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ. **19** Ὁ δε Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀποκριθέντες πρὸς αὐτοὺς, εἶπον· Ἄν ἴηαι δίκαιον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ να ἀκούωμεν εσάς μάλλον παρά τὸν Θεόν, κρίνατε. **20** Διότι ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα να μὴ λαλώμεν ὅσα εἶδομεν καὶ ἠκούσαμεν. **21** Οἱ δε, πάλιν ἀπειλήσαντες αὐτοὺς ἀπέλυσαν, μὴ εὐρίσκοντες τὸ πῶς να τιμωρήσωσιν αὐτοὺς, διά τὸν λαόν, διότι πάντες ἐδόξαζον τὸν Θεόν διά τὸ γεγονός. **22** Ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐγένετο τὸ θαῦμα τούτο τῆς θεραπείας, ἤτο περισσότερον τῶν τεσσαράκοντα ἐτῶν.

23 Και αφού απελύθησαν, ήλθον προς τους 5 Άνθρωπος δε τις Ανανίας το όνομα μετά της οικείους και απήγγειλαν όσα είπον προς αυτούς γυναικός αυτού Σαπφείρης επώλησε κτήμα 2 οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι. 24 Οι δε και εκράτησεν από της τιμής, εν γνώσει και της ακούσαντες, ομοθυμαδόν ύψωσαν την φωνήν γυναικός αυτού, και φέρων μέρος τι έθεσεν εις προς τον Θεόν και είπον· Δέσποτα, συ είσαι ο τους πόδας των αποστόλων. 3 Είπε δε ο Πέτρος Θεός, όστις έκαμες τον ουρανόν και την γην και Ανανία, διά τι εγέμισεν ο Σατανάς την καρδίαν την θάλασσαν και πάντα τα εν αυτοίς, 25 όστις σου, ώστε να ψευσθής εις το Πνεύμα το Άγιον και να κρατήσης από της τιμής του αγρού; 4 τι εφρύαξαν τα έθνη και οι λαοί εμελέτησαν Ενώ έμενε, δεν ήτο σου; και αφού επωλήθη, μάταια; 26 παρεστάθησαν οι βασιλείς της γης δεν ήτο εν τη εξουσία σου; διά τι έβαλες εν και οι άρχοντες συνήχθησαν ομού κατά του τη καρδιά σου το πράγμα τούτο; δεν εψεύσθης Κυρίου και κατά του Χριστού αυτού. 27 Διότι εις ανθρώπους, αλλ' εις τον Θεόν. 5 Ενώ δε συνήχθησαν επ' αληθείας εναντίον του αγίου ήκουεν ο Ανανίας τους λόγους τούτους, έπεσε και εξεψύχησε, και επέπεσε φόβος μέγας επί Παιδός σου Ιησού, τον οποίον έχρισας, και ο πάντας τους ακούοντας ταύτα. 6 Σηκωθέντες δε Ηρώδης και ο Πόντιος Πιλάτος μετά των εθνών οι νεώτεροι, ετύλιξαν αυτόν και εκβαλόντες και των λαών του Ισραήλ, 28 διά να κάμωσιν έθαψαν. 7 Μετά δε περίπου τρεις ώρας εισήλθεν όσα η χειρ σου και η βουλή σου προώρισε να η γυνή αυτού, μη εξεύρουσα το γεγονός. 8 γείνωσι· 29 και τώρα, Κύριε, βλέψον εις τας Και απεκρίθη προς αυτήν ο Πέτρος· Ειπέ μοι, απειλάς αυτών και δος εις τους δούλους σου να διά τόσον επωλήσατε τον αγρόν; Και εκείνη λαλώσι τον λόγον σου μετά πάσης παρρησίας, είπε· Ναι, διά τόσον. 9 Και ο Πέτρος είπε προς 30 εκτείνων την χείρα σου εις θεραπείαν και αυτήν· Διά τι συνεφωνήσατε να πειράζιτε το γινομένων σημείων και τεραστίων διά του Πνεύμα του Κυρίου; ιδού, εις την θύραν οι πόδες ονόματος του αγίου Παιδός σου Ιησού. 31 Μετά των θαψάντων τον άνδρα σου και θέλουσιν δε την δέησιν αυτών εσείσθη ο τόπος όπου εκβάλει και σε. 10 Και έπεσε παρευθύς εις τους ήσαν συνηγμένοι, και επλήσθησαν άπαντες πόδας αυτού και εξεψύχησεν· εισελθόντες δε οι Πνεύματος Αγίου και ελάουν τον λόγον του νεανίσκοι, εύρον αυτήν νεκράν και εκβαλόντες Θεού μετά παρρησίας. 32 Του δε πλήθους των έθαψαν πλησίον του ανδρός αυτής. 11 Και πιστευσάντων η καρδιά και η ψυχή ήτο μία, επέπεσε φόβος μέγας εφ' όλην την εκκλησίαν και ουδέ εις έλεγεν ότι είναι εαυτού τι εκ και επί πάντας τους ακούοντας ταύτα. 12 Πολλά των υπαρχόντων αυτού αλλ' είχαν τα πάντα δε σημεία και τέρατα εγίνοντο εν τω λαώ διά των κοινά. 33 Και μετά δυνάμεως μεγάλης απέδιδον χειρών των αποστόλων· και ήσαν ομοθυμαδόν οι απόστολοι την μαρτυριάν της αναστάσεως άπαντες εν τη στοά του Σολομώντος. 13 Εκ δε του Κυρίου Ιησού, και χάρις μεγάλη ήτο επί των λοιπών ουδείς ετόλμα να προσκολληθή άπαντες εν τη στοά του Σολομώντος. 14 Εκ δε των 34 Επειδή ουδέ ήτο τις μεταξύ των λουμένων 35 και έθετον εις τους πόδας εις αυτούς, ο λαός όμως μεγάλυνεν αυτούς· 14 και αποστόλων· και διεμοιράζετο εις έκαστον και προσετίθεντο μάλλον πιστεύοντες εις τον κατά την χρείαν την οποίαν είχε. 36 Και ο Κύριον, πλήθη ανδρών τε και γυναικών, 15 Ιωσής, ο επονομασθείς υπό των αποστόλων ώστε έφερον έξω εις τας πλατείας τους ασθενείς Βαρνάβας, το οποίον μεθερμηνευόμενον είναι και έθετον επί κλινών και κραββάτων, διά να υιός παρηγορίας Λευίτης, Κύπριος το γένος, 37 επισκιάση καν η σκιά του Πέτρου ερχομένου έχων αγρόν επώλησε και έφερε τα χρήματα και τινά εξ αυτών. 16 Συνήρχετο δε και το πλήθος ασθενείς και ενοχλουμένους υπό πνευμάτων ακαθάρτων, οίτινες εθεραπεύοντο άπαντες. 17 έθεσεν εις τους πόδας των αποστόλων. Και σηκωθείς ο αρχιερεύς και πάντες οι μετ'

αυτού, οίτινες ήσαν αίρεσις των Σαδδουκαίων, επλήσθησαν ζήλου **18** και επέβαλον τας χείρας αυτών επί τους αποστόλους, και έβαλον αυτούς εις δημοσίαν φυλακήν. **19** Άγγελος όμως Κυρίου διά της νυκτός ήνοιξε τας θύρας της φυλακής, και εκβαλών αυτούς είπεν· **20** Υπάγετε, και σταθέντες λαλείτε εν τω ιερώ προς τον λαόν πάντας τους λόγους της ζωής ταύτης. **21** Και ακούσαντες εισήλθον την αυγήν εις το ιερόν και εδίδασκον. Ελθών δε ο αρχιερέυς και οι μετ' αυτού, συνεκάλεσαν το συνέδριον και όλην την γερουσίαν των υιών του Ισραήλ και έστειλαν εις το δεσμοπήριον, διά να φέρωσιν αυτούς. **22** Οι δε υπηρέται ελθόντες δεν εύρον αυτούς εν τη φυλακή, και επιστρέψαντες απήγγειλαν, **23** λέγοντες ότι το μεν δεσμοπήριον εύρομεν κεκλεισμένον μετά πάσης ασφαλείας, και τους φύλακας ισταμένους έξω έμπροσθεν των θυρών, ανοίξαντες δε ουδένα εύρομεν έσω. **24** Ως δε ήκουσαν τους λόγους τούτους και ο ιερέυς και ο στρατηγός του ιερού και οι αρχιερείς, ήσαν εν απορία περί αυτών εις τι έμελλε να καταντήση τούτο. **25** Και ελθών τις απήγγειλε προς αυτούς, λέγων ότι ιδού, οι άνθρωποι, τους οποίους εβάλατε εις την φυλακήν, ίστανται εν τω ιερώ και διδάσκουσι τον λαόν. **26** Τότε υπήγην ο στρατηγός μετά των υπηρετών και έφερον αυτούς, ουχί μετά βίας· διότι εφοβούντο τον λαόν, μη λιθοβοληθώσι. **27** Και αφού έφεραν αυτούς, έστησαν εν τω συνεδρίω. Και ηρώτησεν αυτούς ο αρχιερέυς **28** λέγων· Δεν σας παρηγγείλαμεν ρητώς να μη διδάσκητε εν τω ονόματι τούτω; και ιδού, εγεμίσατε την Ιερουσαλήμ από της διδαχής σας, και θέλετε να φέριτε εφ' ημάς το αίμα του ανθρώπου τούτου. **29** Αποκριθείς δε ο Πέτρος και οι απόστολοι, είπον· Πρέπει να πειθαρχώμεν εις τον θεόν μάλλον παρά εις τους ανθρώπους. **30** Ο θεός των πατέρων ημών ανέστησε τον Ιησούν, τον οποίον σεις εθανατώσατε κρεμάσαντες επί ξύλου· **31** τούτον ο θεός ύψωσε διά της δεξιάς αυτού Αρχηγόν και Σωτήρα, διά να δώση μετάνοιαν εις τον Ισραήλ και άφεςιν αμαρτιών. **32** Και ημείς είμεθα μάρτυρες αυτού περί των λόγων τούτων, και το Πνεύμα δε

το Άγιον, το οποίον έδωκεν ο θεός εις τους πειθαρχούντας εις αυτόν. **33** Οι δε ακούσαντες έτριζον τους οδόντας και εβουλεύοντο να θανατώσωσιν αυτούς. **34** Σηκωθείς δε εν τω συνεδρίω Φαρισαίός τις Γαμαλιήλ το όνομα, νομοδιδάσκαλος τιμώνμενος υπό παντός του λαού, προσέταξε να εκβάλωσι τους αποστόλους δι' ολίγην ώραν, **35** και είπε προς αυτούς· Άνδρες Ισραηλίται, προσέχετε εις εαυτούς περί των ανθρώπων τούτων τι μέλλετε να πράξητε. **36** Διότι προ τούτων των ημερών εσηκώθη ο Θευδάς, λέγων εαυτόν ότι είναι μέγας τις, εις τον οποίον προσεκολλήθη αριθμός ανδρών έως τετρακοσίων· όστις εφρονεύθη, και πάντες όσοι επείθοντο εις αυτόν διελύθησαν και κατήνησαν εις ουδέν. **37** Μετά τούτον εσηκώθη Ιούδας ο Γαλιλαίος εν ταις ημέραις της απογραφής και έσυρεν οπίσω αυτού αρκετόν λαόν· και εκείνος απωλέσθη, και πάντες όσοι επείθοντο εις αυτόν διεσκορπίσθησαν. **38** Και τώρα σας λέγω, απέχετε από των ανθρώπων τούτων και αφήσατε αυτούς· διότι εάν η βουλή αύτη ή το έργον τούτο ήναι εξ ανθρώπων, θέλει ματαιωθή· **39** εάν όμως ήναι εκ θεού, δεν δύνασθε να ματαιώσητε αυτό, και προσέχετε μήπως ευρεθήτε και θεομάχοι. Και επείσθησαν εις αυτόν, **40** και προσκαλέσαντες τους αποστόλους, έδειραν και παρήγγειλαν να μη λαλώσιν εν τω ονόματι του Ιησού, και απέλυσαν αυτούς. **41** Εκείνοι λοιπόν ανεχώρουν από προσώπου του συνεδρίου, χαίροντες ότι υπέρ του ονόματος αυτού ηξιώθησαν να ατιμασθώσι. **42** Και πάσαν ημέραν εν τω ιερώ και κατ' οίκον δεν έπαυον διδάσκοντες και ευαγγελιζόμενοι τον Ιησούν Χριστόν.

6 Εν δε ταις ημέραις ταύταις, ότε επληθύνοντο οι μαθηταί, έγεινε γογγυσμός των Ελληνιστών κατά των Εβραίων, ότι αι χήραι αυτών παρεβλέποντο εν τη καθημερινή διακονία. **2** Τότε οι δώδεκα, προσκαλέσαντες το πλήθος των μαθητών, είπον· Δεν είναι πρόπον να αφήσωμεν ημείς τον λόγον του θεού και να διακονώμεν εις τραπέζας. **3** Σκέφθητε λοιπόν, αδελφοί, να εκλέξητε εξ υμών επτά άνδρας μαρτυρουμένους, πλήρεις Πνεύματος Αγίου

και σοφίας, τους οποίους ας καταστήσωμεν επί της χρείας ταύτης· 4 ημείς δε θέλομεν εμμένει εν τη προσευχή και τη διακονία του λόγου. 5 Και ήρσεν ο λόγος ενώπιον παντός του πλήθους· και εξέλεξαν τον Στέφανον, άνδρα πλήρη πίστεως και Πνεύματος Αγίου, και Φίλιππον και Πρόχορον και Νικάνορα και Τίμωνα και Παρμενάν και Νικόλαον, προσήλυτον Αντιοχέα, 6 τους οποίους έστησαν ενώπιον των αποστόλων και προσευχηθέντες επέθεσαν επ' αυτούς τας χείρας. 7 Και ο λόγος του Θεού ηύξανε, και επληθύνετο ο αριθμός των μαθητών εν Ιερουσαλήμ σφόδρα, και πολύ πλήθος των ιερών υπήκουον εις την πίστιν. 8 Ο δε Στέφανος, πλήρης πίστεως και δυνάμεως, έκαμνε τέρατα και σημεία μεγάλα εν τω λαώ. 9 Και εσηκώθησάν τινές των εκ της συναγωγής της λεγομένης Λιβερτίων και Κυρηναίων και Αλεξανδρέων και των από Κιλικίας και Ασίας, φιλονεικούντες με τον Στέφανον, 10 και δεν ηδύναντο να αντισταθώσιν εις την σοφίαν και εις το πνεύμα, με το οποίον ελάλει. 11 Τότε έβαλον κρυφίως ανθρώπους, λέγοντας ότι ηκούσαμεν αυτόν λαλούντα λόγια βλάσφημα κατά του Μωϋσέως και του Θεού· 12 και διήγειραν τον λαόν και τους πρεσβυτέρους και τους γραμματεείς, και επελθόντες ήρπασαν αυτόν και έφεραν εις το συνέδριον, 13 και έστησαν μάρτυρας ψευδείς, λέγοντας· Ο άνθρωπος ούτος δεν παύει λαλών λόγια βλάσφημα κατά του αγίου τούτου τόπου και του νόμου· 14 διότι ηκούσαμεν αυτόν λέγοντα, ότι Ιησούς ο Ναζωραίος ούτος θέλει καταλύσει τον τόπον τούτον και αλλάξει τα έθιμα, τα οποία παρέδωκεν εις ημάς ο Μωϋσής. 15 Και ατενίσαντες εις αυτόν πάντες οι καθηήμενοι εν τω συνεδρίω, είδον το πρόσωπον αυτού ως πρόσωπον αγγέλου.

7 Είπε δε ο αρχιερεύς· Τωόντι ούτως έχουσι ταύτα; 2 Ο δε είπεν· Άνδρες αδελφοί και πατέρες, ακούσατε. Ο Θεός της δόξης εφάνη εις τον πατέρα ημών Αβραάμ ότε ήτο εν τη Μεσοποταμία, πριν κατοικήση εν Χαρράν, 3 και είπε προς αυτόν· Έξελθε εκ της γης σου και εκ της συγγενείας σου, και ελθέ εις γην, την

οποίαν θέλω σοι δείξει. 4 Τότε εξελθών εκ της γης των Χαλδαιών κατώκησεν εν Χαρράν· και εκείθεν μετά τον θάνατον του πατρός αυτού μετώκισεν αυτόν εις την γην ταύτην, εις την οποίαν σεις κατοικείτε τώρα· 5 και δεν έδωκεν εις αυτόν κληρονομίαν εν αυτή ουδέ βήμα ποδός, υπεσχήθη δε ότι θέλει δώσει αυτήν κτήμα εις αυτήν και εις το σπέρμα αυτού μετ' αυτόν, ενώ δεν είχε τέκνον. 6 Ελάλησε δε προς αυτόν ο Θεός ούτως, ότι το σπέρμα αυτού θέλει εϊσθαι πάροικον εν γη ξένη, και θέλουσι δουλώσει αυτό και καταθλίψει τετρακόσια έτη· 7 και το έθνος, εις το οποίον θέλουσι δουλωθή, εγώ θέλω κρίνει, είπεν ο Θεός· και μετά ταύτα θέλουσιν εξέλθει και θέλουσι με λατρεύσει εν τω τόπω τούτω. 8 Και έδωκεν εις αυτόν διαθήκην περιτομής· και ούτως εγέννησε τον Ισαάκ και περιέτεμεν αυτόν τη ογδόη ημέρα, και ο Ισαάκ εγέννησε τον Ιακώβ, και ο Ιακώβ τους δώδεκα πατριάρχας. 9 Και οι πατριάρχει, φθονήσαντες τον Ιωσήφ, επώλησαν εις την Αίγυπτον. Ο Θεός όμως ήτο μετ' αυτού, 10 και ηλευθέρωσεν αυτόν εκ πασών των θλίψεων αυτού και έδωκεν εις αυτόν χάριν και σοφίαν ενώπιον Φαραώ του βασιλέως της Αιγύπτου, όστις κατέστησεν αυτόν κυβερνήτην επί της Αιγύπτου και όλου του οίκου αυτού. 11 Ήλθε δε πείνα εφ' όλην την γην της Αιγύπτου και Χαναάν και θλίψις μεγάλη, και δεν εύρισκον τροφάς οι πατέρες ημών. 12 Ακούσας δε ο Ιακώβ ότι υπήρχε σίτος εν Αιγύπτω, εξαπέστειλε πρώτην φοράν τους πατέρας ημών· 13 και εν τη δευτέρα ανεγνωρίσθη ο Ιωσήφ εις τους αδελφούς αυτού, και εφανερώθη εις τον Φαραώ το γένος του Ιωσήφ. 14 Αποστείλας δε ο Ιωσήφ, εκάλεσε προς εαυτόν τον πατέρα αυτού Ιακώβ και πάσαν την συγγένειαν αυτού εβδομήκοντα πέντε ψυχάς. 15 Και κατέβη ο Ιακώβ εις Αίγυπτον και ετελεύτησεν εκεί αυτός και οι πατέρες ημών, 16 και μετεκοιμήθησεν εις Συχέμ και ετέθησεν εν τω μνήματι, το οποίον ηγόρασεν ο Αβραάμ με τιμήν αργυρίου παρά των υιών του Εμμώρ πατρός του Συχέμ. 17 Καθώς δε επλησίαζεν ο καιρός της επαγγελίας, την οποίαν ώμοσεν ο Θεός προς τον Αβραάμ, ηύξησεν ο λαός και

επληθύνθη εν Αιγύπτω, 18 εωσού εσηκώθη βασιλεύς άλλος, όστις δεν ήξευρε τον Ιωσήφ. 35 Τούτον 19 Ούτος δολιευθείς το γένος ημών, κατέθλιψε τους πατέρας ημών, ώστε να κάμη να ρίπτωνται τα βρέφη αυτών, διά να μη ζωογονώνται. 20 εν τούτω τω καιρώ εγεννήθη ο Μωϋσής, και είχε θεϊόν κάλλος· όστις ανετράφη τρεις μήνας εν τω οίκω του πατρός αυτού. 21 Αφού δε ερρίφθη, ανέλαβεν αυτόν η θυγάτηρ του Φαραώ και ανέθρεψεν αυτόν διά να ήναι υιός αυτής. 22 Και εδιδάχθη ο Μωϋσής πάσαν την σοφίαν των Αιγυπτίων και ήτο δυνατός εν λόγοις και εν έργοις. 23 Ενώ δε ετελείονε το τεσσαρακοστόν έτος της ηλικίας αυτού, ήλθεν εις την καρδίαν αυτού να επισκεφθή τους αδελφούς αυτού, τους υιούς Ισραήλ. 24 Και ιδών τινά αδικούμενον, υπερησπίσθη αυτόν και έκαμεν εκδίκησιν υπέρ του καταθλιβομένου, πατάξας τον Αιγύπτιον. 25 Ενόμιζε δε ότι οι αδελφοί αυτού ήθελον νοήσει ότι ο Θεός διά της χειρός αυτού δίδει εις αυτούς σωτηρίαν· εκείνοι όμως δεν ενόησαν. 26 Την δε ακόλουθον ημέραν εφάνη εις αυτούς, ενώ εμάχοντο, και παρεκίνησεν αυτούς εις ειρήνην, ειπών· Άνθρωποι, αδελφοί είσθε σείς· διά τι αδικείτε αλλήλους; 27 Ο δε αδικών τον πλησίον απέσπρωξεν αυτόν, ειπών· Τις σε κατέστησεν άρχοντα και δικαστήν εφ' ημάς; 28 Μήπως θέλεις συ να με φονεύσης, καθ' ον τρόπον εφόνευσας χθές τον Αιγύπτιον; 29 Τότε ο Μωϋσής έφυγε διά τον λόγον τούτον και έγεινε πάροικος εν γη Μαδιάμ, όπου εγέννησε δύο υιούς. 30 Και αφού συνεπληρώθησαν τεσσαράκοντα έτη, εφάνη εις αυτόν άγγελος Κυρίου εν τη ερήμω του όρους Σινά εν μέσω φλογός καιομένης βάτου. 31 Ο δε Μωϋσής ιδών εθαύμασε διά το όραμα· και ενώ επλησίαζε διά να παρατηρήσει, ήλθε φωνή Κυρίου προς αυτόν· 32 Εγώ είμαι ο Θεός των πατέρων σου, ο Θεός του Αβραάμ και ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ. Έντρομος δε γενόμενος ο Μωϋσής, δεν ετόλμα να παρατηρήσει. 33 Και είπε προς αυτόν ο Κύριος· Λύσον το υπόδημα των ποδών σου· διότι ο τόπος, επί του οποίου ίστασαι, είναι γη αγία. 34 Είδον, είδον την ταλαιπωρίαν του λαού μου του εν Αιγύπτω και ήκουσα τον στεναγμόν αυτών και κατέβην διά να ελευθερώσω αυτούς· και τώρα ελθέ, θέλω σε αποστείλει εις Αίγυπτον. 35 Τούτον τον Μωϋσήν τον οποίον ηρνήθησαν ειπόντες· Τις σε κατέστησεν άρχοντα και δικαστήν; τούτον ο Θεός απέστειλεν αρχηγόν και λυτρωτήν διά χειρός του αγγέλου του φανέντος εις αυτόν εν τη βάτω. 36 Ούτος εξήγαγεν αυτούς, αφού έκαμε τέρατα και σημεία εν γη Αιγύπτου και εν τη Ερυθρά θαλάσση και εν τη ερήμω τεσσαράκοντα έτη. 37 Ούτος είναι ο Μωϋσής, όστις είπε προς τους υιούς του Ισραήλ· προφήτην εκ των αδελφών σας θέλει σας αναστήσει Κύριος ο Θεός σας, ως εμέ· αυτού θέλετε ακούσει. 38 Ούτος είναι όστις εν τη εκκλησία εν τη ερήμω εστάθη μετά του αγγέλου του λαλούντος προς αυτόν εν τω όρει Σινά και μετά των πατέρων ημών, και παρέλαβε λόγια ζωοποιά διά να δώση εις ημάς. 39 Εις τον οποίον οι πατέρες ημών δεν ηθέλησαν να υπακούσωσιν, αλλ' απέβαλον και εστράφησαν εν ταις καρδίαις αυτών εις Αίγυπτον 40 ειπόντες προς τον Ααρών· Κάμε εις ημάς θεούς, οίτινες θέλουσι προπορεύεσθαι ημών· διότι ούτος ο Μωϋσής, όστις εξήγαγεν ημάς εξ Αιγύπτου, δεν εξεύρομεν τι συνέβη εις αυτόν. 41 Και κατεσκεύασαν μόσχον εν ταις ημέραις εκείναις και προσέφεραν θυσίαν εις το είδωλον και ευφραίνοντο εις τα έργα των χειρών αυτών. 42 Όθεν εστράφη ο Θεός και παρέδωκεν αυτούς εις το να λατρεύσωσι την στρατιάν του ουρανού, καθώς είναι γεγραμμένον εν τω βιβλίω των προφητών. Μήπως προσεφέρατε εις εμέ σφάγια και θυσίας τεσσαράκοντα έτη εν τη ερήμω, οίκος Ισραήλ; 43 Μάλιστα ανελάβετε την σκηνήν του Μολόχ και το άστρον του Θεού σας Ρεμφάν, τους τύπους, τους οποίους εκάμετε διά να προσκυνήτε αυτούς· διά τούτο θέλω σας μετοικίσει επέκεινα της Βαβυλώνας. 44 Η σκηνή του μαρτυρίου ήτο μετά των πατέρων ημών εν τη ερήμω, καθώς διέταξεν εκείνος, όστις ελάλει προς τον Μωϋσήν, να κατασκευάση αυτήν κατά τον τύπον τον οποίον είχεν ιδεί· 45 την οποίαν και παραλαβόντες οι πατέρες ημών, έφεραν μετά του Ιησού εις την κατακτηθείσαν γην των εθνών, τα οποία ο Θεός έξωσεν απ' εμπροσθεν των πατέρων ημών, έως των ημερών

του Δαβίδ· 46 όστις εύρε χάριν ενώπιον του Θεού και ηυχήθη να εύρη κατοικίαν διά τον Θεόν του Ιακώβ. 47 Ο Σολομών δε ωκοδόμησεν εις αυτόν οίκον. 48 Αλλ' ο Ύψιστος δεν κατοικεί εν χειροποιήτοις ναοίς, καθώς ο προφήτης λέγει· 49 Ο ουρανός είναι θρόνος μου, η δε γη υποπόδιον των ποδών μου· ποίον οίκον θέλετε οικοδομήσει δι' εμέ, λέγει Κύριος, ή ποίος ο τόπος της αναπαύσεώς μου; 50 Η χειρ μου δεν έκαμε ταύτα πάντα; 51 Σκληροτράχηλοι και απερίτμητοι την καρδίαν και τα ώτα, σεις πάντοτε αντιφέρεσθε κατά του Πνεύματος του Αγίου· καθώς οι πατέρες σας, ούτω και σεις. 52 Τίνα των προφητών δεν εδίωξαν οι πατέρες σας; μάάλιστα εφόνευσαν εκείνους, οίτινες προκατήγγειλαν περί της ελευσεως του δικαίου, του οποίου σεις εγείνατε τώρα προδοται και φονείς· 53 οίτινες ελάβετε τον νόμον εκ διαταγών αγγέλων και δεν εφυλάξατε. 54 Ακούοντες δε ταύτα, και κατεκόπτοντο τας καρδιάς αυτών και έτριζον τους οδόντας κατ' αυτού. 55 Ο δε Στέφανος, πλήρης ων Πνεύματος Αγίου, ατενίσας εις τον ουρανόν, είδε την δόξαν του Θεού και τον Ιησούν ιστάμενον εκ δεξιών του Θεού· 56 και είπεν· Ιδού, θεωρώ τους ουρανούς ανεωγμένους και τον Υιόν του ανθρώπου ιστάμενον εκ δεξιών του Θεού. 57 Τότε φωνάζαντες μετά φωνής μεγάλης, έφραξαν τα ώτα αυτών και ώρμησαν ομοθυμαδόν επ' αυτόν, 58 και εκβαλόντες έξω της πόλεως ελιθοβόλουν. Και οι μάρτυρες απέθεσαν τα ιμάτια αυτών εις τους πόδας νεανίου τινός ονομαζομένου Σαύλου. 59 Και ελιθοβόλουν τον Στέφανον, επικαλούμενον και λέγοντα· Κύριε Ιησού, δέξαι το πνεύμά μου. 60 Και γονατίσας εφώναξε μετά φωνής μεγάλης· Κύριε, μη λογαριάσής εις αυτούς την αμαρτίαν ταύτην. Και τούτο ειπών εκοιμήθη.

8 Ο δε Σαύλος ήτο σύμφωνος εις τον φόνον αυτού. Και έγεινεν εν εκείνη τη ημέρα διωγμός μέγας κατά της εκκλησίας της εν Ιεροσολύμοις και πάντες διεσπάρθησαν εις τους τόπους της Ιουδαίας και Σαμαρείας, πλην των αποστόλων. 2 Έφεραν δε τον Στέφανον εις τον τάφον άνδρες ευλαβείς και έκαμον θρήνον μέγαν επ' αυτόν. 3 Ο δε Σαύλος εκακοποιεί

την εκκλησίαν, εμβαίνων εις πάσαν οικίαν και σύρων άνδρας και γυναίκας, παρέδιδεν εις την φυλακήν. 4 Οι μεν λοιπόν διασπαρέντες διήλθον ευαγγελιζόμενοι τον λόγον. 5 Ο δε Φίλιππος, καταβάς εις την πόλιν της Σαμαρείας, εκήρυττεν εις αυτούς τον Χριστόν. 6 Και οι όχλοι προσείχον ομοθυμαδόν εις τα λεγόμενα υπό του Φιλίππου, ακούοντες και βλέποντες τα θαύματα, τα οποία έκαμνε. 7 Διότι εκ πολλών εχόντων πνεύματα ακάθαρτα εξήρχοντο αυτά φωνάζοντα μετά μεγάλης φωνής, και πολλοί παραλυτικοί και χωλοί εθεραπεύθησαν, 8 και έγεινε χαρά μεγάλη εν εκείνη τη πόλει. 9 Άνθρωπος δε τις Σίμων ονομαζόμενος προυπήρχεν εν τη πόλει, κάμνων μαγείας και εκπλήττων τον λαόν της Σαμαρείας, λέγων εαυτόν ότι είναι μέγας τις· 10 εις τον οποίον έδιδον προσοχήν πάντες από μικρού έως μεγάλο, λέγοντες· Ούτος είναι η δύναμις του Θεού η μεγάλη. 11 Έδιδον δε προσοχήν εις αυτόν, διότι είχεν εκπλήξει αυτούς πολύν καιρόν με τας μαγείας. 12 Ότε όμως επίστευσαν εις τον Φίλιππον ευαγγελιζόμενον τα περί της βασιλείας του Θεού και του ονόματος του Ιησού Χριστού, εβαπτίζοντο άνδρες τε και γυναίκες. 13 Ο δε Σίμων και αυτός επίστευσε, και βαπτισθείς έμενε πάντοτε μετά του Φιλίππου, και θεωρών σημεία και θαύματα μεγάλα γινόμενα εξεπλήττετο. 14 Ακούσαντες δε οι απόστολοι οι εν Ιεροσολύμοις ότι η Σαμάρεια εδέχθη τον λόγον του Θεού, απέστειλαν προς αυτούς τον Πέτρον και Ιωάννην· 15 Οίτινες καταβάντες προσηυχήθησαν περί αυτών διά να λάβωσι Πνεύμα Αγίου· 16 διότι δεν είχεν έτι επιπέσει επ' ουδένα εξ αυτών, αλλά μόνον ήσαν βεβαπτισμένοι εις το όνομα του Κυρίου Ιησού. 17 Τότε επέθετον τας χείρας επ' αυτούς, και ελάμβανον Πνεύμα Άγιον. 18 Ιδών δε ο Σίμων ότι διά της επιθέσεως των χειρών των αποστόλων δίδεται το Πνεύμα το Άγιον, προσέφερεν εις αυτούς χρήματα, 19 λέγων· Δότε και εις εμέ την εξουσίαν ταύτην, ώστε εις όντινα επιθέσω τας χείρας να λαμβάνη Πνεύμα Άγιον. 20 Και ο Πέτρος είπε προς αυτόν· το αργυρίον σου ας ήναι μετά σου εις απώλειαν, διότι ενόμισας ότι η δωρεά του Θεού αποκτάται διά χρημάτων.

21 Σὺ δὲν ἔχεις μερίδα οὐδὲ κλήρον ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ· διότι ἡ καρδιά σου δὲν εἶναι εὐθεία ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. 22 Μετανόησον λοιπὸν ἀπὸ τῆς κακίας σου ταύτης καὶ δεήθητι τοῦ Θεοῦ, ἴσως συγχωρηθῆί σε ἡ ἐπινοία τῆς καρδίας σου· 23 ἐπειδὴ σε βλέπω ὅτι εἶσαι εἰς χολὴν πικρίας καὶ δεσμὸν ἀδικίας. 24 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων, εἶπε· Δεήθητε σεις ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Κύριον, διὰ νὰ μὴ ἔλθῃ ἐπ' ἐμέ μηδὲν ἐξ ὧσων εἶπετε. 25 Εκείνοι λοιπὸν, ἀφοῦ ἐμαρτύρησαν καὶ ἐλάλησαν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, κηρύττοντες τὸ εὐαγγέλιον καὶ ἐν πολλαῖς κώμαις τῶν Σαμαρειτῶν. 26 Ἄγγελος δὲ Κυρίου ἐλάλησε πρὸς τὸν Φίλιππον, λέγων· Σηκώθητι καὶ ὑπάγε πρὸς μεσημβρίαν εἰς τὴν ὁδὸν τὴν καταβαίνουσαν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ εἰς Γάζαν· αὕτη εἶναι ἔρημος. 27 Καὶ σηκωθείς ὑπάγε. Καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπος Αἰθίοψ εὐνοῦχος, ἄρχων τῆς Κανδάκης τῆς βασιλείσης τῶν Αἰθιοπῶν, ὅστις ἦτο ἐπὶ πάντων τῶν θησαυρῶν αὐτῆς, οὗτος εἶχεν ἐλθεῖ διὰ νὰ προσκυνήσῃ εἰς Ἱερουσαλήμ, 28 καὶ ὑπέστρεφε καὶ καθήμενος ἐπὶ τῆς ἀμάξης αὐτοῦ, ἀνεγίνωσκε τὸν προφήτην Ἡσαΐαν. 29 Εἶπε δὲ τὸ Πνεῦμα πρὸς τὸν Φίλιππον· Πλησίασον καὶ προσκολλήθητι εἰς τὴν ἀμαξάν ταύτην. 30 Καὶ ὁ Φίλιππος ἔδραμε πλησίον καὶ ἤκουσεν αὐτὸν ἀναγινώσκοντα τὸν προφήτην Ἡσαΐαν καὶ εἶπεν· Ἄραγε γινώσκεις ἂν ἀναγινώσκεις; 31 Ὁ δὲ εἶπε· Καὶ πῶς ἠθέλον δυνηθῆί, εἴν δὲν με ὀδηγήσῃ τις; Καὶ παρεκάλεσε τὸν Φίλιππον νὰ ἀναβῆ καὶ νὰ καθίσῃ μετ' αὐτοῦ. 32 Τὸ δὲ χωρίον τῆς γραφῆς, τὸ ὁποῖον ἀνεγίνωσκεν, ἦτο τοῦτο. Εφῆρθη ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγῆν· καὶ ὡς ἀρνίον ἐμπροσθεν τοῦ κείροντος αὐτὸ ἄφωνον, οὕτω δὲν ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. 33 Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἀφῆρέθη ἡ κρίσις αὐτοῦ· τὴν δὲ γενεάν αὐτοῦ τις θέλει διηγηθῆί; διότι σηκώνεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ. 34 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εὐνοῦχος πρὸς τὸν Φίλιππον, εἶπε· Παρακαλῶ σε, περὶ τίνος λέγει τούτο ὁ προφήτης; περὶ ἐαυτοῦ περὶ ἄλλου τινός; 35 Καὶ ἀνοίξας ὁ Φίλιππος τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ ἀρχίσας ἀπὸ τῆς γραφῆς ταύτης, εὐηγγελίσατο εἰς αὐτὸν τὸν Ἰησοῦν. 36 Καὶ καθὼς ἐξηκολούθουν τὴν ὁδόν, ἦλθον εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ λέγει ὁ εὐνοῦχος

Ἰδοὺ ὕδωρ· τί με ἐμποδίζει νὰ βαπτισθῶ; 37 Καὶ ὁ Φίλιππος εἶπεν· Εἴν πιστεύῃς ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, δύνασαι. Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπε· Πιστεύω ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. 38 Καὶ προσέταξε νὰ σταθῆ ἡ ἀμαξά, καὶ κατέβησαν ἀμφότεροι εἰς τὸ ὕδωρ, ὁ Φίλιππος καὶ ὁ εὐνοῦχος, καὶ ἐβάπτισεν αὐτόν. 39 Ὅτε δὲ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ ὕδατος, Πνεῦμα Κυρίου ἦρπασε τὸν Φίλιππον, καὶ δὲν εἶδεν αὐτόν πλέον ὁ εὐνοῦχος· ἀλλ' ἐπορεύετο τὴν ὁδὸν αὐτοῦ χαίρων. 40 Ὁ δὲ Φίλιππος εὐρέθη εἰς Ἄζωτον, καὶ διερχόμενος ἐκήρυττεν εἰς πάσας τὰς πόλεις, ἕως οὗ ἦλθεν εἰς Καισάρειαν.

9 Ὁ δὲ Σαῦλος, πνέων ἐπὶ ἀπειλήν καὶ φόνον κατὰ τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου, ἦλθε πρὸς τὸν ἀρχιερέα 2 καὶ ἐζήτησε παρ' αὐτοῦ ἐπιστολάς εἰς Δαμασκόν πρὸς τὰς συναγωγάς, ὅπως εἴν εὐρῆ τινάς ἐκ τῆς ὁδοῦ ταύτης, ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, φέρῃ δεδεμένους εἰς Ἱερουσαλήμ. 3 Ἐνὼ δὲ πορευόμενος ἐπλησίαζεν εἰς τὴν Δαμασκόν, ἐξαίφνης ἤστραψε περὶ αὐτόν φῶς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, 4 καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν, ἤκουσε φωνὴν λέγουσαν πρὸς αὐτόν· Σαούλ, Σαούλ, τί με διώκεις; 5 Καὶ εἶπε· Τίς εἶσαι, Κύριε; Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν· Εγὼ εἶμαι ὁ Ἰησοῦς, τὸν ὁποῖον σὺ διώκεις· σκληρόν σοι εἶναι νὰ λακτίζῃς πρὸς κέντρα. 6 Ὁ δὲ τρέμων καὶ ἔκθαμβος γενόμενος, εἶπε· Κύριε, τί θέλεις νὰ κάμω; Καὶ ὁ Κύριος εἶπε πρὸς αὐτόν· Σηκώθητι καὶ εἰσελθε εἰς τὴν πόλιν, καὶ θέλει σοι λαληθῆί τι πρέπει νὰ κάμῃς. 7 Ὁ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτόν ἴσαντο ἄφωνοι, ἀκούοντες μὲν τὴν φωνήν, μηδὲνα ὁμῶς βλέποντες. 8 Ἐσηκώθη δὲ ὁ Σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἔχων ἀνεωγμένους τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ δὲν ἔβλεπεν οὐδέν· καὶ χειραγωγούντες αὐτόν εἰσήγαγον εἰς Δαμασκόν. 9 Καὶ ἦτο τρεῖς ἡμέρας χωρὶς νὰ βλέπῃ, καὶ δὲν ἔφαγεν οὐδέ ἔπιεν. 10 Ἦτο δὲ τίς μαθητῆς ἐν Δαμασκῷ Ἀνανίας ὀνομαζόμενος, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Κύριος δι' ὀράματος· Ἀνανία· Ὁ δὲ εἶπεν· Ἰδοὺ ἐγὼ, Κύριε. 11 Καὶ ὁ Κύριος εἶπε πρὸς αὐτόν· Σηκωθείς ὑπάγε εἰς τὴν ὁδὸν τὴν ὀνομαζομένην Εὐθείαν καὶ ζήτησον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Ἰούδα τινὰ Σαῦλον ὀνομαζόμενον Ταρσέα· διότι ἰδοὺ, προσεύχεται, 12 καὶ εἶδε δι'

οράματος άνθρωπων Ανανίαν ονομαζόμενον και διηγίθη προς αυτούς πως είδε τον Κύριον ότι εισήλθε και έθεσεν επ' αυτόν την χείρα, εν τη οδώ και ότι ελάλησε προς αυτόν, και πως διά να αναβλέψη. 13 Απεκρίθη δε ο Ανανίας, εν Δαμασκώ, εκήρυξε μετά παρρησίας εν τω Κύριε, ήκουσα από πολλών περί του ανδρός ονόματι του Ιησού. 28 Και ήτο μετ' αυτών εν τούτου, όσα κακά έπραξεν εις τους αγίους Ιερουσαλήμ εισερχόμενος και εξερχόμενος και σου εν Ιερουσαλήμ· 14 και εδώς έχει εξουσίαν μετά παρρησίας κηρύττων εν τω ονόματι του παρά των αρχιερέων να δέση πάντας τους Κυρίου Ιησού, 29 και ελάλει και εφιλονείκει επικαλουμένους το όνομά σου. 15 Είπε δε προς μετά των Ελληνιστών· εκείνοι δε κατεγίνοντο αυτόν ο Κύριος Έπαγε, διότι ούτος είναι σκευός εις το να θανατώσωσιν αυτόν. 30 Μαθόντες δε οι εκλογής εις εμέ, διά να βαστάση το όνομά αδελφοί, κατεβίβασαν αυτόν εις Καισάρειαν και μου ενώπιον εθνών και βασιλέων και των εξαπέστειλαν αυτόν εις Ταρσόν. 31 Αι μεν λοιπόν υιών Ισραήλ· 16 επειδή εγώ θέλω δείξει εις εκκλησία καθ' όλην την Ιουδαίαν και Γαλιλαίαν αυτόν όσα πρέπει να πάθη υπέρ του ονόματός και Σαμάρειαν είχαν ειρήνην, οικοδομούμεναι και περιπατούσαι εν τω φόβω του Κυρίου, και δια της παρηγορίας του Αγίου Πνεύματος και επιθέσας επ' αυτόν τας χείρας επληθύνοντο. 32 Ο δε Πέτρος, διερχόμενος είπε· Σαούλ αδελφέ, ο Κύριος με απέστειλεν, δια πάντων, κατέβη και προς τους αγίους ο Ιησούς όστις εφάνη εις σε εν τη οδώ καθ' τους κατοικούντας την Λύδδαν. 33 Και εύρεν ην ήρχου, διά να αναβλέψης και να πλησθής άνθρωπον τινά Αινέαν το όνομα, όστις ήτο Πνεύματος Αγίου. 18 Και ευθύς έπεσον από παραλυτικός, από ετών οκτώ κατακείμενος των οφθαλμών αυτού ως λέπη, και ανέβλεψεν επί κραββάτου. 34 Και είπε προς αυτόν ο ευθύς, και σηκωθείς εβαπτίσθη. 19 Και λαβών Πέτρος· Αινέα, σε ιατρεύει Ιησούς ο Χριστός τροφήν εδυναμώθη. Διέτριψε δε ο Σαύλος σηκώθητι και στρώσον την κλίνην σου. Και ημέρας τινάς μετά των εν Δαμασκώ μαθητών, ευθύς εσηκώθη. 35 Και είδον αυτόν πάντες 20 και ευθύς εκήρτυεν εν ταις συναγωγαίς οι κατοικούντες την Λύδδαν και τον Σάρωνα, τον Χριστόν ότι ούτος είναι ο Υιός του Θεού. οίτινες επέστρεψαν εις τον Κύριον. 36 Και 21 Εξεπλήττοντο δε πάντες οι ακούοντες και εν Ιόπη ήτο τις μαθήτρια ονόματι Ταβιθά, έλεγον· Δεν είναι ούτος, όστις εξωλόθρευσεν ήτις διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αύτη ήτο εν Ιερουσαλήμ τους επικαλουμένους το όνομα πλήρης αγαθών έργων και ελεημοσυών, τας τούτο και εδώς διά τούτο είχαν ελθεί διά να ποίας έκαμνε· 37 κατ' εκείνας δε τας ημέρας φέρη αυτούς δεδεμένους προς τους αρχιερείς; συνέβη ασθενήσασα να αποθάνη και λούσαντες 22 Ο δε Σαύλος μάλλον ενεδυναμούτο και αυτήν έθεσαν εις ανώγειον. 38 Και επειδή η συνέχεε τους Ιουδαίους τους κατοικούντας Λύδδα ήτο πλησίον της Ιόππης, ακούσαντες οι εν Δαμασκώ, αποδεικνύων ότι ούτος είναι ο μαθηταί ότι ο Πέτρος είναι εν αυτή, απέστειλαν προς αυτόν δύο άνδρας, παρακαλούντες να μη βραδύνη να περάση έως εις αυτούς. 39 Και σηκωθείς ο Πέτρος, υπήγε μετ' αυτών· τον 23 Και αφού παρήλθον ημέραι ικαναί, τον οποίον ελθόντα ανεβίβασαν εις το ανώγειον, συνεβουλεύθησαν οι Ιουδαίοι να θανατώσωσιν και παρεστάθησαν ενώπιον αυτού πάσαι αι αυτόν· 24 εγνωστοποιήθη δε εις τον Σαύλον η χήραι, κλαίουσαι και δεικνύουσαι χιτώνας και επιβουλή αυτών. Και παρεφύλαττον τας πύλας και ιμάτια, όσα η Δορκάς ειργάζετο ότε ήτο μετ' ημέραν και νύκτα, διά να θανατώσωσιν αυτόν· 25 λαβόντες δε αυτόν οι μαθηταί, διά νυκτός και κατεβίβασαν διά του τείχους κρεμάσαντες τους οφθαλμούς αυτής και ιδούσα τον Πέτρον εντός σπυρίδος. 26 Και ελθών ο Σαύλος εις τους μαθητάς πλην πάντες εφοβούντο αυτόν, μη εγονάτισε και προσηυχίθη και στραφείς προς 27 Ο Βαρνάβας δε παραλαβών αυτόν έφερε προς τους αποστόλους, τους οφθαλμούς αυτής και ιδούσα τον Πέτρον

ανεκάθησεν. 41 Ο δε έδωκε χείρα εις αυτήν και εσήκωσεν αυτήν, και φωνάξας τους αγίους και τας χήρας παρέστησεν αυτήν ζώσαν. 42 Έγεινε δε τούτο γνωστόν καθ' όλην την Ιόππην, και πολλοί επίστευσαν εις τον Κύριον. 43 Και ο Πέτρος έμεινεν ικανάς ημέρας εν Ιόππη παρά τινί Σίμωνι βυρσοδέψη.

10 Ήτο δε τις άνθρωπος εν Καισαρεία ονόματι Κορνήλιος, εκατόνταρχος εκ του τάγματος του λεγομένου Ιταλικού, 2 ευσεβής και φοβούμενος τον Θεόν μετά παντός του οίκου αυτού, όστις και έκαμνεν ελεημοσύνας εις τον λαόν πολλές και εδέετο του Θεού διαπαντός· 3 ούτος είδε φανερά δι' οράματος περί την εννάτην ώραν της ημέρας άγγελον του Θεού, ότι εισήλθε προς αυτόν και είπε προς αυτόν· Κορνήλιε. 4 Ο δε ατενίσας εις αυτόν και έμφοβος γενόμενος, είπε· Τι είναι, Κύριε; Και είπε προς αυτόν· Αι προσευχαί σου και αι ελεημοσύναι σου ανέβησαν εις μνημόσυνόν σου ενώπιον του Θεού. 5 Και τώρα πέμψον εις Ιόππην ανθρώπους και προσκάλεσον τον Σίμωνα, όστις επονομάζεται Πέτρος· 6 ούτος ξενίζεται παρά τινί Σίμωνι βυρσοδέψη, έχοντι οικίαν πλησίον της θαλάσσης. Ούτος θέλει σοι λαλήσει τι πρέπει να κάμνης. 7 Καθώς δε ανεχώρησεν ο άγγελος ο λαλών προς τον Κορνήλιον, εφώνησε δύο εκ των υπηρετών αυτού και ένα στρατιώτην ευσεβή εκ των διαμενόντων πάντοτε πλησίον αυτού, 8 και διηγηθείς προς αυτούς τα πάντα, απέστειλεν αυτούς εις την Ιόππην. 9 Τη δε επαύριον, ενώ εκείνοι ώδοιπόρουν και επλησίαζον εις την πόλιν, ανέβη ο Πέτρος εις το δώμα διά να προσευχηθή περί την έκτην ώραν. 10 Και πεινάσας ήθελε να φάγη· ενώ δε ητοιμάζον, επήλθεν επ' αυτόν έκστασις, 11 και θεωρεί τον ουρανόν ανεωγμένον και καταβαίνον επ' αυτόν σκεύος τι ως σινδόνα μεγάλην, το οποίον ήτο δεδεμένον από των τεσσάρων άκρων και κατεβιβάζετο επί την γην, 12 εντός του οποίου υπήρχον πάντα τα τετράποδα της γης και τα θηρία και τα ερπετά και τα πετεινά του ουρανού. 13 Και έγεινε φωνή προς αυτόν· Σηκωθείς, Πέτρε, σφάξον και φάγε· 14 Ο δε Πέτρος είπε·

Μη γένοιτο, Κύριε· διότι ουδέποτε έφαγον ουδέν βέβηλον ή ακάθαρτον. 15 Και πάλιν εκ δευτέρου έγεινε φωνή προς αυτόν· Όσα ο Θεός εκαθάρισε, συ μη λέγε βέβηλα. 16 Έγεινε δε τούτο τρίς, και πάλιν ανελήφθη το σκεύος εις τον ουρανόν. 17 Ενώ δε ο Πέτρος ήτο εν απορία καθ' εαυτόν τι εσήμαινε το όραμα, το οποίον είδεν, ιδού, οι άνθρωποι οι απεσταλμένοι παρά του Κορνηλίου ερωτήσαντες και μαθόντες την οικίαν του Σίμμωνος έφθασαν εις την ύπλην, 18 και φωνάξαντες ηρώτων αν ο Σίμων ο επονομαζόμενος Πέτρος ξενίζεται ενταύθα. 19 Και ενώ ο Πέτρος διελογιζετο περί του οράματος, είπε προς αυτόν το Πνεύμα· Ιδού, τρεις άνθρωποι σε ζητούσι· 20 σηκωθείς λοιπόν καταβήθι και ύπαγε μετ' αυτών, μηδόλως διατάζων, διότι εγώ απέστειλα αυτούς. 21 Καταβάς δε ο Πέτρος προς τους ανθρώπους τους απεσταλμένους προς αυτόν από του Κορνηλίου, είπεν· Ιδού, εγώ είμαι εκείνος τον οποίον ζητείτε· τις η αιτία διά την οποίαν ήλθετε; 22 Οι δε είπον· Κορνήλιος ο εκατόνταρχος, ανήρ δίκαιος και φοβούμενος τον Θεόν και μαρτυρούμενος υπό όλου του έθνους των Ιουδαίων, διετάχθη θεόθεν υπό αγίου αγγέλου να σε προσκαλέση εις τον οίκον αυτού και να ακούση λόγους παρά σου. 23 Προσκαλέσας λοιπόν αυτούς έσω, επιλοξένησε. Τη δε επαύριον εξήλθεν ο Πέτρος μετ' αυτών, και τινές των αδελφών των από της Ιόππης υπήγον μετ' αυτόν, 24 και τη επαύριον εισήλθον εις την Καισαρείαν. Ο δε Κορνήλιος περιέμενεν αυτούς, συγκαλέσας τους συγγενείς αυτού και τους οικείους φίλους. 25 Ως δε εισήλθεν ο Πέτρος, ελθών ο Κορνήλιος εις συνάντησιν αυτού, έπεσεν εις τους πόδας αυτού και προσεκύνησεν. 26 Αλλ' ο Πέτρος εσήκωσεν αυτόν, λέγων· Σηκώθητι· και εγώ αυτός άνθρωπος είμαι. 27 Και συνομιλών μετ' αυτού εισήλθε και ευρίσκει συνηγμένους πολλούς, 28 και είπε προς αυτούς· Σεις εξεύρετε ότι είναι ασυγχώρητον εις άνθρωπον Ιουδαίον να συναναστρέφηται ή να πλησιάζη εις αλλόφυλον· ο Θεός όμως έδειξεν εις εμέ να μη λέγω μηδένα άνθρωπον βέβηλον ή ακάθαρτον· 29 όθεν και προσκληθείς ήλθον χωρίς αντιλογίας. Ερωτώ λοιπόν διά τίνα

λόγον με προσεκαλέσατε; **30** Και ο Κορνήλιος είπε· Από τεσσάρων ημερών ήμην νηστεύων μέχρι της ώρας ταύτης, και την εννάτην ώραν προσηυχόμην εν τω οίκω μου· και ιδού, εστάθη ενώπιόν μου ανήρ με ενδύματα λαμπρά, **31** και λέγει· Κορνήλιε, εισηκούσθη η προσευχή σου και αι ελεημοσύναι σου εμνημονεύθησαν ενώπιον του Θεού. **32** Πέμψον λοιπόν εις Ιόππην και προσκάλεσον τον Σίμωνα, όστις επονομάζεται Πέτρος· ούτος ξενίζεται εν τη οικία Σίμωνος του βυρσοδέψου πλησίον της θαλάσσης· όστις ελθών θέλει σοι λαλήσει. **33** Ευθύς λοιπόν έπεμψα προς σε, και συ έκαμες καλά ότι ήλθες. Τώρα λοιπόν ημείς πάντες παριστάμεθα ενώπιον του Θεού, διά να ακούσωμεν πάντα όσα προσετάχθησαν εις σε υπό του Θεού. **34** Τότε ο Πέτρος ανοίξας το στόμα είπεν· Επ' αληθείας γνωρίζω ότι δεν είναι προσωπολήπτης ο Θεός, **35** αλλ' εν παντί έθνει, όστις φοβείται αυτόν και εργάζεται δικαιοσύνην, είναι δεκτός εις αυτόν. **36** Τον λόγον, τον οποίον απέστειλε προς τους υιούς Ισραήλ ευαγγελιζόμενος ειρήνην διά Ιησού Χριστού· ούτος είναι ο Κύριος πάντων· **37** τον λόγον τούτον σεις εξεύρετε, όστις εκηρύχθη καθ' όλην την Ιουδαίαν, αρχίσας από της Γαλιλαίας, μετά το βάπτισμα, το οποίον εκήρξεν ο Ιωάννης, **38** πώς ο Θεός έχρισε τον Ιησούν τον από Ναζαρέτ με Πνεύμα Άγιον και με δύναμιν, όστις διήλθεν ευεργετών και θεραπεύων πάντας τους καταδυναστευομένους υπό του διαβόλου, διότι ο Θεός ήτο μετ' αυτού· **39** και ημείς είμεθα μάρτυρες πάντων όσα έκαμε και εν τη γη των Ιουδαίων και εν Ιερουσαλήμ· τον οποίον εφόνευσαν κρεμάσαντες επί ξύλου. **40** Τούτον ο Θεός ανέστησε την τρίτην ημέραν και έκαμεν αυτόν να εμφανισθή **41** ουχί εις πάντα τον λαόν, αλλ' εις μάρτυρας τους προδιωρισμένους υπό του Θεού, εις ημάς, οίτινες συνεφάγομεν και συνεπίομεν μετ' αυτού, αφού ανέστη εκ νεκρών· **42** και παρήγγειλεν εις ημάς να κηρύξωμεν προς τον λαόν και να μαρτυρήσωμεν ότι αυτός είναι ο ωρισμένος υπό του Θεού κριτής ζώντων και νεκρών. **43** Εις τούτον πάντες οι προφήται μαρτυρούσιν, ότι διά του ονόματος αυτού θέλει λάβει άφεσιν αμαρτιών πας ο πιστεύων εις

αυτόν. **44** Ενώ έτι ελάλει ο Πέτρος τους λόγους τούτους, επήλθε το Πνεύμα το Άγιον επί πάντας τους ακούοντας τον λόγον. **45** Και εξαπλάγησαν οι εκ περιτομής πιστοί, όσοι ήλθον μετά του Πέτρου, ότι η δωρεά του Αγίου Πνεύματος εξεχύθη και επί τα έθνη· **46** διότι ήκουον αυτούς λαλούντας γλώσσας και μεγαλύνοντας τον Θεόν. Τότε απεκρίθη ο Πέτρος· **47** Μήπως δύναταί τις να εμποδίση το ύδωρ, ώστε να μη βαπτισθώσιν ούτοι, οίτινες έλαβον το Πνεύμα το Άγιον καθώς και ημείς; **48** Και προσέταξεν αυτούς να βαπτισθώσιν εις το όνομα του Κυρίου. Τότε παρεκάλεσαν αυτόν να διαμεΐνη ημέρας τινάς.

11 Ήκουσαν δε οι απόστολοι και οι αδελφοί οι όντες εν τη Ιουδαία ότι και τα έθνη εδέχθησαν τον λόγον του Θεού. **2** Και ότε ανέβη ο Πέτρος εις Ιεροσόλυμα, εφιλονείκουν μετ' αυτού οι εκ περιτομής, **3** λέγοντες ότι Εισήλθες προς ανθρώπους απεριτμήτους και συνέφαγες μετ' αυτών. **4** Ο δε Πέτρος ήρχισε και εξέθετε προς αυτούς τα γενόμενα κατά σειράν, λέγων· **5** Εγώ ήμην προσευχόμενος εν τη πόλει Ιόππη, και είδον όραμα εν εκστάσει, σκευός τι καταβαίνον ως σινδόνα μεγάλην, ήτις δεδεμένη από των τεσσάρων άκρων κατεβιβάζετο εκ του ουρανού και ήλθε μέχρις εμού· **6** εις την οποίαν ατενίσας παρετήρουν και είδον τα τετράποδα της γης και τα θηρία και τα ερπετά και τα πτεινά του ουρανού. **7** Και ήκουσα φωνήν λέγουσαν προς εμέ· Σηκωθείς, Πέτρε, σφάξον και φάγε. **8** Και είπον· Μη γένοιτο, Κύριε, διότι ουδέν βέβηλον ή ακάθαρτον εισήλθε ποτέ εις το στόμα μου. **9** Και η φωνή μοι απεκρίθη εκ δευτέρου εκ του ουρανού· Όσα ο Θεός εκαθάρισε, συ μη λέγε βέβηλα. **10** Έγεινε δε τούτο τρίς, και πάλιν ανεσύρθησαν άπαντα εις τον ουρανόν. **11** Και ιδού, τη αυτή ώρα τρεις άνθρωποι έφθασαν εις την οικίαν, εν ή ήμην, απεσταλμένοι προς εμέ από Καισαρείας. **12** Είπε δε προς εμέ το Πνεύμα να υπάγω μετ' αυτών, μηδόλως διστάζων. Ήλθον δε μετ' εμού και οι εξ ούτοι αδελφοί, και εισήλθομεν εις τον οίκον του ανθρώπου, **13** και απήγγειλε προς ημάς πώς είδε τον άγγελον εν τω οίκω αυτού,

ὅτι ἐστάθη και εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἀπόστειλον ἀνθρώπους εἰς Ἰόππην και προσκάλεσον τον Σίμωνα τον επονομαζόμενον Πέτρον, 14 ὅστις θέλει λαλήσει πρὸς σε λόγους, δι' ὧν θέλεις σωθῆ σου και πας ο οἶκός σου. 15 Και ἐνὼ ἤρχισα να λαλώ, το Πνεῦμα το Ἅγιον ἐπήλθεν ἐπ' αὐτούς καθὼς και ἐφ' ἡμᾶς κατ' ἀρχάς. 16 Τότε ἐνεθυμήθην τον λόγον του Κυρίου, ὅτι ἔλεγεν· Ἰωάννης μεν ἐβάπτισεν ἐν ὕδατι, σεις ὁμως θέλετε βαπτισθῆ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. 17 Εἴαν λοιπόν ο Θεός ἐδῶκεν εἰς αὐτούς την ἴσην δωρεάν ὡς και εἰς ἡμᾶς, διότι ἐπίστευσαν εἰς τον Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἐγὼ τις ἤμην ὥστε να δυνηθῶ να ἐμποδίσω τον Θεόν; 18 Ἀκούσαντες δε ταῦτα ἠσύχασαν και ἐδόξαζον τον Θεόν, λέγοντες· Και εἰς τα ἔθνη λοιπόν ἐδῶκεν ο Θεός την μετάνοιαν εἰς ζωήν. 19 Οἱ μεν λοιπόν διασκορπισθέντες ἐκ του διωγμοῦ του γενομένου διὰ τον Στέφανον, ἐπέρασαν ἕως Φοινίκης και Κύπρου και Ἀντιοχείας, εἰς μηδένα κηρύττοντες τον λόγον, εἰμὴ μόνον εἰς Ἰουδαίους. 20 Ἦσαν δε τινές ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι και Κυρηναῖοι, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς Ἀντιόχειαν, ἐλάλουν πρὸς τους Ἑλληνιστάς, ευαγγελιζόμενοι τον Κύριον Ἰησοῦν. 21 Και ἦτο χεῖρ Κυρίου μετ' αὐτῶν, και πολύ πλήθος πιστεύσαντες ἐπέστρεψαν εἰς τον Κύριον. 22 Ἠκούσθη δε ο λόγος περὶ αὐτῶν εἰς τα ὦτα της ἐκκλησίας της ἐν Ἱεροσολύμοις, και ἐξαπέστειλαν τον Βαρνάβαν, διὰ να περάσῃ ἕως Ἀντιοχείας. 23 ὅστις ἐλθὼν και ἰδὼν την χάριν του Θεοῦ, ἐχάρη και παρεκίνηει πάντας να ἐμμένωσιν ἐν σταθερότητι καρδίας εἰς τον Κύριον, 24 ἐπειδὴ ἦτο ἀνὴρ ἀγαθός και πλήρης Πνεύματος Ἁγίου και πίστεως και προσετέθη εἰς τον Κύριον πλήθος ἱκανόν. 25 Τότε ἐξήλθεν εἰς Ταρσόν ο Βαρνάβας, διὰ να ἀναζητήσῃ τον Σαῦλον, 26 και εὐρών αὐτόν, ἐφέρεν αὐτόν εἰς Ἀντιόχειαν. Και συνελθόντες εἰς την ἐκκλησίαν ἐν ολόκληρον ἔτος ἐδίδαξαν πλήθος ἱκανόν, και πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ ὠνομάσθησαν οἱ μαθηταὶ Χριστιανοί. 27 Ἐν ἐκείναις δε ταῖς ἡμέραις κατέβησαν ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν· 28 σηκωθεὶς δε εἰς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἄγαβος, ἐφάνέρωσε διὰ του Πνεύματος

ὅτι ἐμελλε να γείνη μεγάλη πείνα καθ' ὅλην την οἰκουμένην· ἦτις και ἐγένειεν ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. 29 Ὅθεν οἱ μαθηταὶ ἀπεφάσισαν, ἕκαστος αὐτῶν κατὰ την εαυτοῦ κατάστασιν, να ἐπέμψωσι βοήθειαν πρὸς τους ἀδελφούς τους κατοικοῦντας ἐν τη Ἰουδαίᾳ· 30 το ὁποῖον και ἔκαμον ἀποστειλάντες αὐτήν πρὸς τους πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα και Σαύλου.

12 Κατ' ἐκεῖνον δε τον καιρόν ἐπεχείρησεν Ἡρώδης ο βασιλεὺς να κακοποιήσῃ τινὰς ἀπὸ της ἐκκλησίας. 2 Ἐφρόνευσε δε διὰ μαχαίρας Ἰάκωβον τον ἀδελφόν του Ἰωάννου. 3 Και ἰδὼν ὅτι ἦτο ἀρεστόν εἰς τους Ἰουδαίους, προσέθεσε να συλλάβῃ και τον Πέτρον· ἦσαν δε αἱ ἡμέραι των ἀζύμων· 4 τον ὁποῖον και πιάσας ἔβαλεν εἰς φυλακὴν, παραδώσας αὐτόν εἰς τέσσαρας τετραδάς στρατιωτῶν διὰ να φυλάττωσιν αὐτόν, θέλων μετὰ το πάσχα να παραστήσῃ αὐτόν εἰς τον λαόν. 5 Ο μεν λοιπόν Πέτρος ἐφυλάττετο ἐν τη φυλακῇ· ἐγένετο δε ὑπὸ της ἐκκλησίας ἀκατάπαυστος προσευχὴ πρὸς τον Θεόν ὑπὲρ αὐτοῦ. 6 Ὅτε δε ἐμελλεν ο Ἡρώδης να παραστήσῃ αὐτόν, την νύκτα ἐκείνην ο Πέτρος ἐκοιμάτο μεταξύ δύο στρατιωτῶν δεδεμένος με δύο ἀλύσει, και φύλακες ἐμπροσθεν της θύρας ἐφύλαττον το δεσμοτήριον. 7 Και ἰδοῦ, ἄγγελος Κυρίου ἦλθεν ἐξαίφνης και φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· κτυπήσας δε την πλευράν του Πέτρου ἐξύπνησεν αὐτόν, λέγων· Σηκώθητι ταχέως. Και ἔπεσον αἱ ἀλύσει αὐτοῦ ἐκ των χειρῶν. 8 Και εἶπεν ο ἄγγελος πρὸς αὐτόν· Περιζώσθητι και ὑπόδησον τα σανδάλια σου. Και ἔκαμεν οὕτω. Και λέγει πρὸς αὐτόν· Φόρεσον το ἱμάτιόν σου και ἀκολούθει μοι. 9 Και ἐξελθὼν ἠκολούθει αὐτόν, και δεν ἤξευρεν ὅτι το γινόμενον διὰ του ἀγγέλου ἦτο ἀληθινόν, ἀλλ' ἐνόμιζεν ὅτι βλέπει ὄραμα. 10 Ἀφοῦ δε ἐπέρασαν πρῶτην και δευτέραν φρουράν, ἦλθον εἰς την πύλην την σιδηράν την φέρουσαν εἰς την πόλιν, ἦτις ἀφ' εαυτῆς ἠνοίχθη εἰς αὐτούς, και ἐξελθόντες διεπέρασαν ὁδὸν μίαν, και εὐθὺς ο ἄγγελος ἀνεχώρησεν ἀπ' αὐτοῦ. 11 Και ο Πέτρος συνελθὼν εἰς εαυτόν, εἶπε· Τώρα γνωρίζω ἀληθῶς ὅτι Κύριος ἐξαπέστειλε τον ἄγγελον αὐτοῦ και με ἠλευθέρωσεν ἐκ της χειρὸς του

Ηρώδου και όλης της ελπίδος του λαού των Ιουδαίων. **12** Και αφού εσκέφθη, ήλθεν εις την οικίαν Μαρίας της μητρός του Ιωάννου του επονομαζομένου Μάρκου, όπου ήσαν ικανοί και συνηθρισμένοι και προσευχόμενοι. **13** Ότε δε ο Πέτρος έκρουσε την θύραν του προαυλίου, προσήλθε θεράπαινα ονομαζομένη Ρόδη, διά να ακούση, **14** και γνωρίσασα την φωνήν του Πέτρου από της χαράς δεν ήνοιξε την πύλην, αλλ' έτρεξε και απήγγειλεν ότι ο Πέτρος ίσταται έμπροσθεν της πύλης. **15** Οι δε είπον προς αυτήν· Παραφρονείς. Εκείνη όμως διίσχυρίζετο ότι ούτως έχει. Οι δε έλεγον· Ο άγγελος αυτού είναι. **16** Ο δε Πέτρος επέμενε κρούων. Και ανοιξαντες είδον αυτόν και εξεπλάγησαν. **17** Και σείσας εις αυτούς την χείρα διά να σιωπήσωσι, διηγήθη προς αυτούς πως ο Κύριος εξήγαγεν αυτόν εκ της φυλακής, και είπεν· Απαγγείλατε ταύτα προς τον Ιάκωβον και τους αδελφούς. Και εξελθών υπήγεν εις άλλον τόπον. **18** Αφού δε εξημέρωσεν, ήτο ταραχή ουκ ολίγη μεταξύ των στρατιωτών τι άρα έγεινεν ο Πέτρος. **19** Ο δε Ηρώδης, αφού εξήτησεν αυτόν και δεν εύρεν, ανακρίνας τους φύλακας προσέταξε να θανατωθώσι, και καταβάς από της Ιουδαίας εις την Καισάρειαν, διέτριβεν εκεί. **20** Ητο δε ο Ηρώδης σφόδρα ωργισμένος κατά των Τυρίων και Σιδωνίων· ήλθον δε προς αυτόν ομοθυμαδόν, και πείσαντες τον Βλάστον τον επί του κοιτώνος του βασιλέως, εξήτουν ειρήνην, διότι ο τόπος αυτών ετρέφετο από του βασιλικού. **21** Και εν ημέρα ωρισμένη ενδυθείς ο Ηρώδης βασιλικήν στολήν και καθήσας επί του θρόνου, εδημηγόρει προς αυτούς. **22** Ο δε λαός επεφώνει· Θεού φωνή και ουχί ανθρώπου. **23** Και παρευθύς επάταξεν αυτόν άγγελος Κυρίου, διότι δεν έδωκε την δόξαν εις τον Θεόν, και γενόμενος σκωληκόβρωτος εξεψύχησεν. **24** Ο δε λόγος του Θεού ηύξανε και επληθύνετο. **25** Ο δε Βαρνάβας και ο Σαύλος υπέστρεψαν εξ Ιερουσαλήμ αφού εξεπλήρωσαν την διακονίαν αυτών, παραλαβόντες μεθ' εαυτών και τον Ιωάννην τον επονομασθέντα Μάρκον.

13 Ήσαν δε εν Αντιοχεία εν τη υπαρχούση εκκλησία προφηταί τινές και διδάσκαλοι,

ο Βαρνάβας και Συμεών ο καλούμενος Νίγερ, και Λούκιος ο Κυρηναίος, και Μαναήν ο συνανατραφείς μετά του Ηρώδου του τετράρχου, και ο Σαύλος. **2** Και ενώ υπηρετούν εις τον Κύριον και ενήστευον, είπε το Πνεύμα το Άγιον· Χωρίσατε εις εμέ τον Βαρνάβαν και τον Σαύλον διά το έργον, εις το οποίον προσεκάλεσα αυτούς. **3** Τότε αφού ενήστευσαν και προσευχήθησαν και επέθεσαν τας χείρας επ' αυτούς, απέστειλαν. **4** Ούτοι λοιπόν πεμφθέντες υπό του Πνεύματος του Αγίου, κατέβησαν εις την Σελεύκειαν και εκείθεν απέπλευσαν εις την Κύπρον, **5** και ότε ήλθον εις την Σαλαμίνα, εκήρυττον τον λόγον του Θεού εν ταις συναγωγαίς των Ιουδαίων· είχον δε και τον Ιωάννην υπηρετήν. **6** Και αφού διήλθον την νήσον μέχρι της Πάφου, εύρον τινά μάγον ψευδοπροφήτην Ιουδαίον ονομαζόμενον Βαριησούν, **7** όστις ήτο μετά του ανθυπάτου Σεργίου Παύλου, ανδρός συνετού. Ούτος προσκαλέσας τον Βαρνάβαν και Σαύλον, εξήτησε να ακούση τον λόγον του Θεού. **8** Ανθίστατο δε εις αυτούς Ελύμας ο μάγος, διότι ούτω μεθερμηνεύεται το όνομα αυτού, ζητών να αποτρέψη τον ανθύπατον από της πίστεως. **9** Πλην ο Σαύλος, ο και Παύλος, πλησθείς Πνεύματος Αγίου και ατενίσας εις αυτόν, **10** είπεν· Ω πλήρης παντός δόλου και πάσης ραδιουργίας, υιέ του διαβόλου, εχθρέ πάσης δικαιοσύνης, δεν θέλεις παύσει διαστρέφων τας ευθείας οδούς του Κυρίου; **11** Και τώρα ιδού, χειρ του Κυρίου είναι κατά σου, και θέλεις εισθαι τυφλός, μη βλέπων τον ήλιον μέχρι καιρού. Και παρευθύς επέπεσεν επ' αυτόν αμαύρωσις και σκότος, και περιστρεφόμενος εξήτει χειραγωγούς. **12** Τότε ιδών ο ανθύπατος το γεγονός επίστευσεν, εκπληττόμενος εις την διδαχήν του Κυρίου. **13** Αποπλεύσαντες δε από της Πάφου ο Παύλος και οι περί αυτόν ήλθον εις την Πέργην της Παμφυλίας ο δε Ιωάννης, χωρισθείς απ' αυτών, υπέστρεψεν εις τα Ιεροσόλυμα. **14** Αυτοί δε περάσαντες από της Πέργης, έφθασαν εις Αντιόχειαν της Πισιδίας, και εισελθόντες εις την συναγωγήν τη ημέρα του σαββάτου εκάθησαν. **15** Και μετά την ανάγνωσιν του νόμου και των προφητών απέστειλαν εις

αυτούς οι αρχισυνάγωγοι, λέγοντες· Ἄνδρες αδελφοί, εἴν ἔχῃτε λόγον τινά προτροπῆς εἰς τον λαόν, λέγετε. 16 Σηκωθεῖς δε ο Παῦλος και σείσας την χεῖρα, εἶπεν· Ἄνδρες Ἰσραηλίται και οι φοβούμενοι τον Θεόν, ακούσατε. 17 Ο Θεός του λαού τούτου Ἰσραὴλ ἐξέλεξε τους πατέρας ἡμῶν και ὕψωσε τον λαόν παροικούντα εν γῆ Αἰγύπτου, και μετά βραχίονος υψηλοῦ ἐξήγαγεν αυτούς ἐξ αὐτῆς, 18 και ἕως τεσσαράκοντα ἔτη ὑπέφερε τους τρόπους αὐτῶν εν τῇ ἐρήμῳ, 19 και ἀφού κατέστρεψεν ἐπτά ἔθνη εν γῆ Χαναάν, διεμέρισεν εἰς αυτούς κατά κλήρον την γῆν αὐτῶν. 20 Και μετά ταῦτα ως τετρακόσια και πενήκοντα περίπου ἔτη ἔδωκεν εἰς αυτούς κριτάς ἕως Σαμουὴλ του προφήτου. 21 Και ἔπειτα ἐζήτησαν βασιλέα, και ἔδωκεν εἰς αυτούς ο Θεός τον Σαούλ, υἱόν του Κις, ἄνδρα εκ τῆς φυλῆς Βενιαμίν, τεσσαράκοντα ἔτη. 22 και μεταστήσας αὐτόν, ἀνέστησεν εἰς αυτούς βασιλέα τον Δαβίδ, περί του οποίου και εἶπε μαρτυρήσας Εὐρον Δαβίδ τον του Ἰεσσαί, ἄνδρα κατά την καρδίαν μου, ὅστις θέλει κάμει πάντα τα θελήματά μου. 23 Ἀπό του σπέρματος τούτου ο Θεός κατά την ἐπαγγελίαν αὐτοῦ ἀνέστησεν εἰς τον Ἰσραὴλ σωτήρα τον Ἰησοῦν, 24 ἀφού ο Ἰωάννης προ τῆς ἐλευθέρσεως αὐτοῦ προεκήρυξε βάπτισμα μετανοίας εἰς πάντα τον λαόν του Ἰσραὴλ. 25 Και ἐνώ ο Ἰωάννης ἐτελείονε τον δρόμον αὐτοῦ, ἔλεγε· Τίνα με στοχάζεσθε ὅτι εἶμαι; δεν εἶμαι ἐγώ, ἀλλ' ἰδοῦ, ἔρχεται μετ' ἐμέ ἐκεῖνος, του οποίου δεν εἶμαι ἄξιος να λύσω το ὑπόδημα των ποδῶν. 26 Ἄνδρες ἀδελφοί, υιοῖ του γένους του Ἀβραάμ και οι εν ὑμῖν φοβούμενοι τον Θεόν, προς ἐσάς ἀπεστάλη ο λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης. 27 Διότι οι κατοικούντες εν Ἰερουσαλήμ και οι ἄρχοντες αὐτῶν, μη γνωρίσαντες τούτον μηδέ τας ῥήσεις των προφητῶν, τας ἀναγινωσκομένας κατά παν σάββατον, ἐπλήρωσαν αὐτάς κρίναντες τούτον, 28 και μη ευρόντες μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου, ἐζήτησαν παρά του Πιλάτου να θανατωθῇ. 29 Ἀφού δε ἐτελείωσαν πάντα τα περί αὐτοῦ γεγραμμένα, καταβίβασαντες αὐτόν ἀπό του ξύλου ἔθεσαν εἰς μνημεῖον. 30 Ο Θεός ὁμως ἀνέστησεν αὐτόν εκ νεκρῶν. 31 ὅστις ἐφάνη ἐπί

πολλάς ἡμέρας εἰς τους μετ' αὐτοῦ ἀναβάντας ἀπό τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἰερουσαλήμ, οἵτινες εἶναι μάρτυρες αὐτοῦ προς τον λαόν. 32 Και ἡμεῖς ευαγγελιζόμεθα προς ἐσάς την γενομένην εἰς τους πατέρας ἐπαγγελίαν, 33 ὅτι ταύτην ο Θεός ἐξεπλήρωσεν εἰς ἡμᾶς τα τέκνα αὐτῶν, ἀναστήσας τον Ἰησοῦν, ως εἶναι γεγραμμένον και εν τῷ ψαλμῷ τῷ δευτέρῳ· Υἱός μου εἶσαι συ, ἐγώ σήμερον σε ἐγέννησα. 34 Ὅτι δε ἀνέστησεν αὐτόν εκ νεκρῶν, μη μέλλοντα πλέον να ὑποστρέψῃ εἰς την διαφθοράν, λέγει οὕτως, ὅτι θέλω σας δώσει τα ἐλεῖ του Δαβίδ τα πιστά. 35 Διά τούτο και εν ἄλλῳ ψαλμῷ λέγει· Δεν θέλεις ἀφήσει τον ὀσιόν σου να ἰδῇ διαφθοράν. 36 Διότι ο μεν Δαβίδ, ἀφού ὑπηρέτησε την βουλήν του Θεοῦ εν τῇ γενεᾷ αὐτοῦ, ἐκοιμήθη και προσετέθη εἰς τους πατέρας αὐτοῦ και εἶδε διαφθοράν. 37 ἐκεῖνος ὁμως, τον οποιόν ο Θεός ἀνέστησε, δεν εἶδε διαφθοράν. 38 Ἐστω λοιπόν γνωστόν εἰς ἐσάς, ἄνδρες ἀδελφοί, ὅτι διά τούτου κηρύττεται προς ἐσάς ἀφεσις ἁμαρτιῶν. 39 Και ἀπό πάντων, ἀφ' ὧν δεν ἠδυνήθητε διά του νόμου του Μωϋσέως να δικαιωθῆτε, διά τούτου πας ο πιστευῶν δικαιούται. 40 Βλέπετε λοιπόν μη ἐπέλθῃ ἐφ' ὑμᾶς το λαληθέν ὑπό των προφητῶν. 41 Ἴδετε, οι καταφρονηταί, και θαυμάσατε και ἀφανίσθητε, διότι ἔργον ἐγώ ἐργάζομαι εν ταις ἡμέραις ὑμῶν, ἔργον, εἰς το οποιόν δεν θέλετε πιστεῦσαι, εἴν τις διηγηθῆ εἰς ἐσάς. 42 Ἐνώ δε ἐξήρχοντο εκ τῆς συναγωγῆς των Ἰουδαίων, παρεκάλουν τα ἔθνη να κηρυχθῶσιν εἰς αυτούς οι λόγοι οὔτοι το ἀκόλουθον σάββατον. 43 Και ἀφού ἐλύθη ἡ συναγωγή, πολλοί εκ των Ἰουδαίων και των ευσεβῶν προσηλύτων ἠκολούθησαν τον Παῦλον και τον Βαρνάβαν, οἵτινες λαλοῦντες προς αυτούς, ἔπειθον αὐτούς να ἐμμένωσιν εἰς την χάριν του Θεοῦ. 44 το δε ἐρχόμενον σάββατον σχεδόν ὅλη ἡ πόλις συνήχθη διά να ακούσωσι τον λόγον του Θεοῦ. 45 Ἰδόντες δε οι Ἰουδαῖοι τα πλήθη, ἐπλήσθησαν φθόνου και ἠναντιοῦντο εἰς τα ὑπό του Παύλου λεγόμενα, ἀντιλέγοντες και βλασφημούντες. 46 Ο Παῦλος δε και ο Βαρνάβας, λαλούντες μετά παρρησίας, εἶπον· Εἰς ἐσάς πρῶτον ἴτο ἀναγκαῖον να λαληθῇ ο

λόγος του Θεού· ἀλλ' ἐπειδὴ ἀπορρίπτετε αὐτὸν καὶ δὲν κρίνετε εαυτοὺς ἀξιούς τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἰδοὺ, στρεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη. **(αἰῶνιος g166)** **47** διότι οὕτω προσέταξεν ἡμᾶς ὁ Κύριος, λέγων· Σε ἔθεσα φῶς τῶν ἐθνῶν, διὰ νὰ ἴσῃαι πρὸς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. **48** Καὶ οἱ ἐθνικοὶ ἀκούσαντες ἔχαιρον καὶ ἐδόξαζον τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ ἐπίστευσαν ὅσοι ἦσαν ὠρισμένοι διὰ τὴν αἰώνιον ζωὴν. **(αἰῶνιος g166)** **49** καὶ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου διεδίδετο δι' ὅλου τοῦ τόπου. **50** Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι παρεκίνησαν τὰς εὐλαβεῖς καὶ ἐπισήμους γυναῖκας καὶ τοὺς πρῶτους τῆς πόλεως καὶ διήγειραν διωγμὸν κατὰ τοῦ Παύλου καὶ τοῦ Βαρνάβα, καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ορίων αὐτῶν. **51** Ἐκεῖνοι δὲ ἐκτινάξαντες τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν αὐτῶν ἐπ' αὐτοὺς, ἦλθον εἰς τὸ Ἰκόνιον. **52** Καὶ οἱ μαθηταὶ ἐπληροῦντο χαρᾶς καὶ Πνεύματος Ἁγίου.

14 Ἐν δὲ τῷ Ἰκονίῳ εἰσελθόντες ὁμοῦ εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων, ἐλάλησαν οὕτως ὥστε ἐπίστευσε πολὺ πλῆθος Ἰουδαίων τε καὶ Ἑλλήνων. **2** Ὅσοι δὲ Ἰουδαῖοι δὲν ἐπέιθοντο παρῶξιναν καὶ διέστρεψαν τὰς ψυχὰς τῶν ἐθνικῶν κατὰ τῶν ἀδελφῶν. **3** Ἰκανὸν λοιπὸν καιρὸν διέτριψαν λαλοῦντες μετὰ παρρησίας περὶ τοῦ Κυρίου, ὅστις ἐμαρτύρει εἰς τὸν λόγον τῆς χάριτος αὐτοῦ, καὶ ἐδίδε νὰ γίνωνται σημεῖα καὶ τέρατα διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν. **4** Ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως, καὶ οἱ μὲν ἦσαν μετὰ τῶν Ἰουδαίων, οἱ δὲ μετὰ τῶν ἀποστόλων. **5** Καὶ ὅτε ὠρμησαν οἱ ἐθνικοὶ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι μετὰ τῶν ἀρχόντων αὐτῶν εἰς τὸ νὰ υβρίσωσι καὶ νὰ λιθοβολήσωσιν αὐτοὺς, **6** ἐνοήσαντες κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας Λύστραν καὶ Δέρβην καὶ τὰ περίχωρα, **7** καὶ ἐκεῖ ἐκηρύττον τὸ εὐαγγέλιον. **8** Ἐν δὲ τοῖς Λύστροις ἐκάθητο ἀνὴρ τις ἀδύνατος τοὺς πόδας, χωλὸς ὑπάρχων ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, ὅστις ποτὲ δὲν εἶχε περιπατήσει. **9** Οὗτος ἤκουε τὸν Παῦλον λαλοῦντα· ὅστις ἀτενίσας εἰς αὐτὸν καὶ ἰδὼν ὅτι ἔχει πίστιν διὰ νὰ σωθῆ, **10** εἶπε μετὰ μεγάλης φωνῆς· Σηκώθητι ἐπὶ τοὺς πόδας σου ὀρθός. Καὶ ἐπήδα καὶ περιεπάτει. **11** Οἱ δὲ ὄχλοι, ἰδόντες τοῦτο τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ὁ Παῦλος, ὑψωσαν τὴν φωνὴν αὐτῶν, λέγοντες

Λυκαονιστί· Οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες με ἀνθρώπους κατέβησαν πρὸς ἡμᾶς. **12** Καὶ ὠνόμαζον τὸν μὲν Βαρνάβαν Δία, τὸν δὲ Παῦλον Ἐρμῆν, ἐπειδὴ αὐτὸς ἦτο ὁ ἀρχηγός τοῦ λόγου. **13** Καὶ ὁ ἱερεὺς τοῦ Διός, τοῦ ὄντος ἐμπροσθεν τῆς πόλεως αὐτῶν, ἔφερε ταύρους καὶ στέμματα εἰς τὰς πύλας μετὰ τοῦ ὄχλου καὶ ἠθέλε νὰ προσφέρῃ θυσίαν. **14** Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι Βαρνάβας καὶ Παῦλος, διέσχισαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ ἐπήδησαν εἰς τὸ μέσον τοῦ ὄχλου, κρᾶζοντες **15** καὶ λέγοντες· Ἄνδρες, τι κάμνετε ταῦτα; καὶ ἡμεῖς εἴμεθα ἄνθρωποι ὁμοιοπαθεῖς με ὑμᾶς, κηρύττοντες πρὸς ἐσᾶς νὰ ἐπιστρέψητε ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὅστις ἔκαμε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. **16** Ὅστις ἐν ταῖς παρελθούσαις γενεαῖς ἀφήκε πάντα τὰ ἔθνη νὰ περιπατῶσιν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν. **17** καίτοι δὲν ἀφήκεν ἀμαρτήρητον εαυτὸν ἀγαθαποιῶν, δίδων εἰς ἡμᾶς οὐρανόθεν βροχὰς καὶ καιροὺς καρποφόρους, γεμίζων τροφῆς καὶ ευφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν. **18** Καὶ ταῦτα λέγοντες μὸλις ἐμπόδισαν τοὺς ὄχλους, ὥστε νὰ μὴ προσφέρωσι θυσίαν εἰς αὐτοὺς. **19** Ἐν τούτῳ δὲ ἦλθον Ἰουδαῖοι ἐξ Ἀντιοχείας καὶ Ἰκονίου, καὶ πείσαντες τοὺς ὄχλους καὶ λιθοβολήσαντες τὸν Παῦλον, ἔσυραν ἔξω τῆς πόλεως, νομίσαντες ὅτι ἀπέθανεν. **20** Ὅτε δὲ περιεκύκλωσαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ, σηκωθείς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν καὶ τῆ ἐπαύριον ἐξῆλθε μετὰ τοῦ Βαρνάβα εἰς Δέρβην. **21** Καὶ ἀφοῦ ἐκήρυξαν τὸ εὐαγγέλιον ἐν τῇ πόλει ἐκεῖνη καὶ ἐμαθήτευσαν ἱκανοὺς, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Λύστραν καὶ Ἰκόνιον καὶ Ἀντιόχειαν, **22** ἐπιστηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, προτρέποντες νὰ ἐμμένωσιν εἰς τὴν πίστιν, καὶ διδάσκοντες ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων πρέπει νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. **23** Καὶ ἀφοῦ ἐχειροτόνησαν εἰς αὐτοὺς πρεσβυτέρους κατὰ πάσαν ἐκκλησίαν, προσευχηθέντες με νηστείας, ἀφιέρωσαν αὐτοὺς εἰς τὸν Κύριον, εἰς τὸν ὁποῖον εἶχον πιστεύσει. **24** Καὶ διελθόντες τὴν Πισιδίαν ἦλθον εἰς Παμφυλίαν, **25** καὶ κηρύξαντες τὸν λόγον ἐν Πέργῃ, κατέβησαν εἰς Ἀττάλειαν, **26** καὶ ἐκεῖθεν ἀπέπλευσαν εἰς Ἀντιόχειαν, ὅθεν ἦσαν παραδεδομένοι εἰς

την χάριν του Θεού διά το έργον, το οποίον εξετέλεσαν. 27 Ελθόντες δε και συναΐξαντες την εκκλησίαν, ανήγγειλαν όσα έκαμεν ο Θεός δι' αυτών, και ότι ήνοιξεν εις τα έθνη θύραν πίστewς. 28 Και διέτριβον εκεί ουκ ολίγον καιρόν μετά των μαθητών.

15 Και τινές κατελθόντες από της Ιουδαίας εδίδασκον τους αδελφούς, ότι εάν δεν περιτέμνησθε κατά το έθος του Μωϋσέως, δεν δύνασθε να σωθήτε. 2 Γενομένης λοιπόν αντιστάσεως και συζητήσεως ουκ ολίγης υπό του Παύλου και Βαρνάβα προς αυτούς, ενέκριναν να αναβή ο Παύλος και ο Βαρνάβας και τινές άλλοι εξ αυτών προς τους αποστόλους και πρεσβυτέρους εις Ιερουσαλήμ περί του ζητήματος τούτου. 3 Εκείνοι λοιπόν προπεμφθέντες υπό της εκκλησίας, διήρχοντο την Φοινίκην και Σαμάρειαν, εκδιηγούμενοι την επιστροφήν των εθνών, και επροξένουν χαράν μεγάλην εις πάντας τους αδελφούς. 4 Ότε δε ήλθον εις Ιερουσαλήμ, υπεδέχθησαν υπό της εκκλησίας και των αποστόλων και των πρεσβυτέρων, και ανήγγειλαν όσα ο Θεός έκαμε δι' αυτών. 5 Εσηκώθησαν δε τινές των από της αιρέσεως των Φαρισαίων, οίτινες είχαν πιστεύσει, και έλεγον ότι πρέπει να περιτέμνωμεν αυτούς και να παραγγέλλωμεν να φυλάττωσι τον νόμον του Μωϋσέως. 6 Και συνήχθησαν οι απόστολοι και οι πρεσβύτεροι, διά να σκεφθώσι περί του πράγματος τούτου. 7 Μετά δε πολλήν συζήτησιν σηκωθείς ο Πέτρος, είπε προς αυτούς: Άνδρες αδελφοί, σεις εξεύρετε ότι απ' αρχής ο Θεός εξέλεξε μεταξύ ημών διά του στόματός μου να ακούσωσι τα έθνη τον λόγον του ευαγγελίου και να πιστεύσωσι. 8 Και ο καρδιογνώστης Θεός έδωκεν εις αυτούς μαρτυρίαν, χαρίσας εις αυτούς το Πνεύμα το Άγιον καθώς και εις ημάς, 9 και δεν έκαμεν ουδεμίαν διάκρισιν μεταξύ ημών και αυτών, καθαρίσας τας καρδίας αυτών διά της πίστewς. 10 Τώρα λοιπόν διά τι πειράζετε τον Θεόν, επιβάλλοντες ζυγόν εις τον τράχηλον των μαθητών, τον οποίον ούτε οι πατέρες ημών ούτε ημείς δεν ήδυνήθημεν να βαστάσωμεν; 11 Αλλά διά της χάριτος του Κυρίου Ιησού Χριστού

πιστεύομεν ότι θέλομεν σωθή καθ' ον τρόπον και εκείνοι. 12 Εσιώπησε δε παν το πλήθος και ήκουον τον Βαρνάβαν και τον Παύλον εξιστορούντας όσα σημεία και τέρατα έκαμεν ο Θεός δι' αυτών μεταξύ των εθνών. 13 Και αφού αυτοί εσιώπησαν, απεκρίθη ο Ιάκωβος, λέγων: Άνδρες αδελφοί, ακούσατέ μου. 14 Ο Συμεών εφανέρωσε τίνι τρόπω κατ' αρχάς ο Θεός επεσκέφη τα έθνη ώστε να λάβη εξ αυτών λαόν διά το όνομα αυτού. 15 Και με τούτο συμφωνούσιν οι λόγοι των προφητών, καθώς είναι γεγραμμένον· 16 Μετά ταύτα θέλω επιστρέψει και θέλω ανοικοδομήσει την σκηνήν του Δαβίδ την πεπτωκυίαν, και τα κατηδαφισμένα αυτής θέλω ανοικοδομήσει και θέλω ανορθώσει αυτήν, 17 διά να εκζητήσωσι τον Κύριον οι λοιποί των ανθρώπων, και πάντα τα έθνη, επί τα οποία καλείται το όνομά μου, λέγει Κύριος ο ποιών ταύτα πάντα. 18 Απ' αιώνος είναι γνωστά εις τον Θεόν πάντα τα έργα αυτού. (aiōn g165) 19 Όθεν εγώ κρίνω να μη παρενοχλώμεν τους από των εθνών επιστρέφοντας εις τον Θεόν, 20 αλλά να γράφωμεν προς αυτούς να απέχωσιν από των μισσμάτων των ειδώλων και από της πορνείας και του πνικτού και του αίματος. 21 Διότι ο Μωϋσής από γενεάς αρχαίας έχει εν πάση πόλει τους κηρύττοντας αυτόν εν ταις συναγωγαίς, αναγινωσκόμενος κατά παν σάββατον. 22 Τότε εφάνη εύλογον εις τους αποστόλους και εις τους πρεσβυτέρους μεθ' όλης της εκκλησίας να εκλέξωσιν εξ αυτών άνδρας και να πέμψωσιν εις Αντιόχειαν μετά του Παύλου και Βαρνάβα, Ιούδαν τον επονομαζόμενον Βαρσαβάν και Σίλαν, άνδρας προεστώτας μεταξύ των αδελφών, 23 και έγραψαν διά χειρός αυτών ταύτα: Οι απόστολοι και οι πρεσβύτεροι και οι αδελφοί προς τους εξ εθνών αδελφούς τους κατά την Αντιόχειαν και Συρίαν και Κιλικίαν, χείρειν. 24 Επειδή ηκούσαμεν ότι τινές εξ ημών εξελθόντες σας ετάραξαν με λόγους και διαστρέφουσι τας ψυχάς σας, λέγοντες να περιτέμνησθε και να φυλάττητε τον νόμον, εις τους οποίους ημείς δεν παρηγγείλαμεν τούτο, 25 εφάνη εύλογον εις ημάς, συνελθόντας ομοθυμαδόν, να εκλέξωμεν

άνδρας και να πέμψωμεν προς εσάς μετά των αγαπητών ημών Βαρνάβα και Παύλου, 26 ανθρώπων οίτινες παρέδωκαν τας ψυχάς αυτών υπέρ του ονόματος του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. 27 Απεστείλαμεν λοιπόν τον Ιούδαν και τον Σίλαν διά να σας απαγγείλωσι και αυτοί διά στόματος τα αυτά. 28 Διότι εφάνη εύλογον εις το Άγιον Πνεύμα και εις ημάς να μη επιβάλλωμεν εις εσάς μηδέν πλειότερον βάρος εκτός των αναγκαίων τούτων, 29 να απέχητε από ειδωλοθύτων και αίματος και πνικτού και πορνείας από των οποίων φυλάττοντες εαυτούς θέλετε πράξει καλώς. Έρρωσθε. 30 Ούτοι μεν λοιπόν απολυθέντες ήλθον εις Αντιόχειαν, και συνάξαντες το πλήθος ενεχείρησαν την επιστολήν. 31 Αναγνώσαντες δε αυτήν, εχάρησαν διά την γενομένην παρηγορίαν. 32 Ο Ιούδας δε και ο Σίλας, όντες και αυτοί προφήται, παρηγόρησαν τους αδελφούς διά λόγων πολλών και επεστήριξαν αυτούς. 33 Και αφού διέτριψαν εκεί καιρόν τινά, απεστάλησαν εν ειρήνη από των αδελφών προς τους αποστόλους. 34 Εις τον Σίλαν όμως εφάνη εύλογον να μείνη έτι αυτού. 35 Ο δε Παύλος και Βαρνάβας διέτριβον εν Αντιοχεια, διδάσκοντες και κηρύττοντες μετά και άλλων πολλών τον λόγον του Κυρίου. 36 Μετά δε τινάς ημέρας είπεν ο Παύλος προς τον Βαρνάβαν· Ας επιστρέψωμεν τώρα και ας επισκεφθώμεν τους αδελφούς ημών κατά πάσαν πόλιν, εν αις κηρύξαμεν τον λόγον του Κυρίου, πως έχουσι. 37 Και ο μεν Βαρνάβας εστοχάσθη να συμπαραλάβη τον Ιωάννην τον λεγόμενον Μάρκον· 38 ο Παύλος όμως έκρινεν άξιον, τον αποχωρισθέντα από αυτών από της Παμφυλίας και μη συνακολουθήσαντα αυτούς εις το έργον, τούτον να μη συμπαραλάβωσι. 39 Συνέβη λοιπόν ερεθισμός, ώστε απεχωρίσθησαν απ' αλλήλων, και ο μεν Βαρνάβας, παραλαβών τον Μάρκον, εξέπλευσεν εις Κύπρον. 40 Ο δε Παύλος, εκλέξας τον Σίλαν, εξήλθε, παραδοθείς υπό των αδελφών εις την χάριν του Θεού. 41 Και διήρχετο την Συρίαν και Κιλικίαν, επιστηρίζων τας εκκλησίας.

16 Κατήντησε δε εις Δέρβην και Λύστραν. Και ιδού, ήτο εκεί μαθητής τις ονόματι

Τιμόθεος, υιός γυναικός τινός Ιουδαίας πιστής, πατρός δε Έλληνος, 2 όστις είχε καλήν μαρτυρίαν υπό των εν Λύστροις και Ικονίω αδελφών. 3 Τούτον ηθέλησεν ο Παύλος να εξέλθη μεθ' εαυτού, και λαβών αυτόν περιέτεμε διά τους Ιουδαίους τους όντας εν τοις τόποις εκείνοις επειδή εγνώριζον πάντες τον πατέρα αυτού ότι ήτο Έλλην. 4 Ως δε διήρχοντο τας πόλεις, παρέδιδον εις αυτούς διαταγάς να φυλάττωσι τα δόγματα τα εγκεκριμένα υπό των αποστόλων και των πρεσβυτέρων των εν Ιερουσαλήμ. 5 Αι μεν λοιπόν εκκλησiai εστερευόντο εις την πίστιν και ηυξάνοντο τον αριθμόν καθ' ημέραν. 6 Διελθόντες δε την Φρυγίαν και την γην της Γαλατίας, επειδή εμποδίσθησαν υπό του Αγίου Πνεύματος να κηρύξωσι τον λόγον εν τη Ασία, 7 ήλθον κατά την Μυσίαν και εδοκίμαζον να υπάγωσι προς την Βιθυνίαν· πλην δεν αφήκεν αυτούς το Πνεύμα. 8 Περάσαντες δε την Μυσίαν κατέβησαν εις Τρωάδα. 9 Και όραμα εφάνη διά νυκτός εις τον Παύλον. Ανήρ τις Μακεδών ίστατο, παρακαλών αυτόν και λέγων· Διάβα εις Μακεδονίαν και βοήθησον ημάς. 10 Και ως είδε το όραμα, ευθύς εξητήσαμεν να υπάγωμεν εις την Μακεδονίαν, συμπεραίνοντες ότι ο Κύριος προσκαλεί ημάς, διά να κηρύξωμεν το ευαγγέλιον προς αυτούς. 11 Αποπλεύσαντες λοιπόν από της Τρωάδος, επεράσαμεν κατ' ευθείαν εις Σαμοθράκην και την ακόλουθον ημέραν εις Νεάπολιν 12 και εκείθεν εις Φιλίππους, ήτις είναι πρώτη πόλις του μέρους εκείνου της Μακεδονίας, αποικία Ρωμαϊκή. Και διετρίβομεν εν τη πόλει ταύτη ημέρας τινάς· 13 και τη ημέρα του σαββάτου εξήλθομεν έξω της πόλεως πλησίον του ποταμού, όπου εσυνειθίζετο να γίνηται προσευχή, και καθήσαντες ελαλούμεν προς τας εκεί συνελθούσας γυναίκας. 14 Και γυνή τις Λυδία το όνομα, πωλήτρια πορφύρας εκ πόλεως Θυατείρων, σεβομένη τον Θεόν, ήκουε, της οποίας ο Κύριος διήνοιξε την καρδίαν διά να προσέχη εις τα λαλούμενα υπό του Παύλου. 15 Αφού δε εβαπτίσθη αυτή και ο οίκος αυτής, παρεκάλεσε λέγουσα· Εάν με εκρίνατε ότι είμαι πιστή εις τον Κύριον, εισέλθετε εις τον οίκον

μου και μείνατε· και μας εβίασεν. **16** Ενώ δε να κάμω διά να σωθώ; **31** Οι δε είπον· Πίστευσον επορευόμεθα εις την προσευχήν, απήντησεν εις τον Κύριον Ιησούν Χριστόν, και θέλεις σωθή, ημάς δούλη τις έχουσα πνεύμα πύθωνος, ήτις συ και ο οίκός σου. **32** Και ελάλησαν προς αυτόν τον λόγον του Κυρίου και προς πάντας τους εν τη οικία αυτού. **33** Και παραλαβών αυτούς εν εκείνη τη ώρα της νυκτός, έλουσε τας πληγάς αυτών και εβαπτίσθη ευθύς αυτός και πάντες οι αυτού, **34** και αναβιβάσας αυτούς εις τον οίκον αυτού παρέθηκε τράπεζαν, και ευφράνθη πανοικί πιστεύσας εις το Θεόν. **35** Προσάζω σε εν τω ονόματι του Ιησού Χριστού Αφού δε έγγεινεν ημέρα, έστειλαν οι στρατηγοί να εξέλθης απ' αυτής. Και εξήλθε την αυτήν τους ραβδούχους, λέγοντες· Απόλυσον τους ανθρώπους εκείνους. **36** Και ο δεσμοφύλαξ απήγγειλε τους λόγους τούτους προς τον ώραν. **19** Ιδόντες δε οι κύριοι αυτής ότι Παύλον και τον Σίλαν, έσυραν εις την απήγγειλε τους λόγους τούτους προς τον αγοράν προς τους άρχοντας, **20** και φέροντες διαΐ να απολυθήτε· τώρα λοιπόν εξέλθετε και αυτοούς προς τους στρατηγούς, είπον· Ούτοι υπάγετε εν ειρήνη. **37** Αλλ' ο Παύλος είπε προς αυτοούς· Αφού έδειραν ημάς δημοσία χωρίς να καταδικασθώμεν, ανθρώπους Ρωμαίους όντας, έβαλον εις φυλακήν· και τώρα μας εκβάλλουσι κρυφίως; ουχι βεβαίως, αλλ' αυτοί ας έλθωσι και ας μας εκβάλωσι. **38** Ανήγγειλαν δε προς τους στρατηγούς οι ραβδούχοι τους λόγους τούτους και εφοβήθησαν ακούσαντες ότι είναι Ρωμαίοι, **39** και ελθόντες παρεκάλεσαν αυτούς, και αφού εξέβαλον, παρεκάλουν αυτούς να εξέλθωσιν εκ της πόλεως. **40** Οι δε εξελθόντες εκ της φυλακής, υπήγον εις τον οίκον της Λυδίας, και ιδόντες τους αδελφούς, παρηγόρησαν αυτούς και ανεχώρησαν.

17 Διοδεύσαντες δε την Αμφίπολιν και Απολλωνίαν, ήλθαν εις Θεσσαλονίκην, όπου ήτο η συναγωγή των Ιουδαίων. **2** Και κατά την συνήθειάν του ο Παύλος εισήλθε προς αυτοούς, και τρία σάββατα διελέγετο μετ' αυτών από των γραφών, **3** εξηγών και αποδεικνύων ότι έπρεπε να πάθη ο Χριστός και να αναστηθή εκ νεκρών και ότι ούτος είναι ο Χριστός Ιησούς, τον οποίον εγώ σας κηρύττω. **4** Και τινές εξ αυτών επείσθησαν και ηνώθησαν μετά του Παύλου και του Σίλα, και εκ των θεοσεβών Ελλήνων πολύ πλήθος και εκ των πρώτων γυναικών ουκ ολίγα. **5** Φθονήσαντες δε οι μη πειθόμενοι Ιουδαίοι και λαβόντες μεθ' εαυτών κακούς τινάς ανθρώπους εκ των χυδαίων και

οχλαγωγήσαντες, εθορύβουν την πόλιν και πιάσαντες αυτόν έφεραν εις τον Άρειον Πάγον, εφορμήσαντες εις την οικίαν του Ιάσονος, λέγοντες· Δυνάμεθα να μάθωμεν τις αύτη η νέα εζήτουν αυτούς διά να φέρωσιν εις τον δήμον διδαχή, ήτις κηρύττεται υπό σου; 20 διότι φέρεις εις τας ακοάς ημών παράδοξά τινα· θέλομεν 6 μη ευρόντες δε αυτούς, έσυραν τον Ιάσονα και εις τας ακοάς ημών παράδοξά τινα· θέλομεν τινάς αδελφούς επί τους πολιτάρχας, βιώντες λοιπόν να μάθωμεν τι σημαίνουσι ταύτα. 21 ότι οι αναστατώσαντες την οικουμένην, ούτοι Πάντες δε οι Αθηναίοι και οι επιδημούντες ήλθον και εδώ, 7 τους οποίους υπεδέχθη ξένοι εις ουδέν άλλο ηυκαίρουν παρά εις το Ιάσων· και πάντες ούτοι πράττουσιν εναντίον να λέγωσι και να ακούωσι τι νεώτερον. 22 των προσταγμάτων του Καίσαρος, λέγοντες ότι Σταθείς δε ο Παύλος εν μέσω του Αρείου Πάγου, είναι βασιλεύς άλλος, ο Ιησούς. 8 Ετάραξαν ειπεν· Άνδρες Αθηναίοι, κατά πάντα σας βλέπω δε τον όχλον και τους πολιτάρχας ακούοντας εις άκρον θεολάτραις. 23 Διότι ενώ διηρχόμην και ανεθεώρουν τα σεβάσματά σας, εύρον και ταύτα, 9 και λαβόντες εγγύησιν παρά του και ανεθεώρουν τα σεβάσματά σας, εύρον και Ιάσονος και των λοιπών, απέλυσαν αυτούς. 10 βωμόν, εις τον οποίον είναι επιγεγραμμένον, Οι δε αδελφοί ευθύς διά της νυκτός εξέπεμψαν Αγνώστω Θεώ. Εκείνον λοιπόν, τον οποίον τον τε Παύλον και τον Σίλαν εις Βέροιαν, αγνοούντες λατρεύετε, τούτον εγώ κηρύττω οίτινες ελθόντες υπήγον εις την συναγωγήν προς εσάς. 24 Ο Θεός, όστις έκαμε τον κόσμον και των Ιουδαίων. 11 Ούτοι δε ήσαν ευγενέστεροι και της γης, δεν κατοικεί εν χειροποιήτοις ναοίς, παρά τους εν Θεσσαλονίκη, καθότι εδέχθησαν 25 ουδέ λατρεύεται υπό χειρών ανθρώπων ως τον λόγον μετά πάσης προθυμίας, εξετάζοντες έχων χρείαν τινός, επειδή αυτός δίδει εις πάντας καθ' ημέραν τας γραφάς αν ούτως έχωσι ταύτα. ζωήν και πνοιήν και τα πάντα· 26 και έκαμεν 12 Πολλοί μεν λοιπόν εξ αυτών επίστευσαν, εξ ενός αίματος παν έθνος ανθρώπων, διά να και εκ των επισήμων Ελληνίδων γυναικών και κατοικώσιν εφ' όλου του προσώπου της γης, και οι από της Θεσσαλονίκης Ιουδαίοι ότι και διώρισε τους προδιατεταγμένους καιρούς και τα εν τη Βεροία εκηρύχθη υπό του Παύλου ο οροθέσια της κατοικίας αυτών, 27 διά να ζητώσι λόγος του Θεού, ήλθον και εκεί και ετάραττον τον Κύριον, ίσως δυνηθώσι να ψηλαφήωσιν τους όχλους. 14 Και ευθύς τότε οι αδελφοί αυτόν και να εύρωσιν, αν και δεν είναι μακράν εξαπέστειλαν τον Παύλον να υπάγη έως εις από ενός εκάστου ημών. 28 Διότι εν αυτώ ζώμεν την θάλασσαν· ο Σίλας δε και ο Τιμόθεος και κινούμεθα και υπάρχομεν, καθώς και τινές έμειναν εκεί. 15 Οι δε συνοδεύοντες τον Παύλον των ποιητών σας είπον· Διότι και γένος είμεθα έφεραν αυτόν έως Αθηνών, και αφού έλαβον 29 Γένος λοιπόν όντες του Θεού, δεν παραγγελίαν προς τον Σίλαν και Τιμόθεον να πρέπει να νομιζώμεν τον Θεόν ότι είναι όμοιος έλθωσι προς αυτόν όσον τάχιστα, ανεχώρησαν. με χρυσόν ή άργυρον ή λίθον, κεχαραγμένα 16 Ενώ δε περιέμενεν αυτούς ο Παύλος εν 20 δια τέχνης και επινοίας ανθρώπου. 30 Τους ταις Αθήναις, το πνεύμα αυτού παρωξύνετο καιρούς λοιπόν της αγνοίας παραβλέψας ο Θεός, εν αυτώ, επειδή έβλεπε την πόλιν γέμουσαν 21 τώρα παραγγέλλει εις πάντας τους ανθρώπους ειδώλων. 17 Διελέγετο λοιπόν εν τη συναγωγή πανταχού να μετανοώσι, 31 διότι προσδιώρισεν μετά των Ιουδαίων και μετά των θεοσεβών και ημέραν εν ή μέλλει να κρίνη την οικουμένην εν 22 δικαιοσύνη, διά ανδρός τον οποίον διώρισε, και έδωκεν εις πάντας βεβαίωσιν περί τούτου, 32 Ακούσαντες εν 23 αναστήσας αυτόν εκ νεκρών. 32 Ακούσαντες δε αναστασιν νεκρών, οι μεν εχλεύαζον, οι δε 33 Και ούτως ο Παύλος εξήλθεν εκ μέσου αυτών. 33 Και ούτως ο Παύλος εξήλθεν εκ μέσου αυτών. 34 Τινές δε άνδρες προσεκολληθήσαν εις αυτόν

και επίστευσαν, μεταξύ των οποίων ήτο και Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης και γυνή τις ονόματι Λάμαρις και άλλοι μετ' αυτών.

18 Μετά δε ταύτα αναχωρήσας ο Παύλος εκ των Αθηνών, ήλθεν εις Κόρινθον· **2** και ευρών τινά Ιουδαίων ονόματι Ακύλαν, γεγεννημένον εν Πόντῳ, νεωστί ελθόντα από της Ιταλίας, και Πρίσκιλλαν την γυναίκα αυτού, διότι ο Κλαύδιος είχε διατάξει να αναχωρήσωσι πάντες οι Ιουδαίοι εκ της Ρώμης, προσήλθε προς αυτούς, **3** και επειδή ήτο ομότεχνος, έμενε παρ' αυτοίς και ειργάζετο· διότι ήσαν σκηνοποιοί την τέχνην. **4** Διελέγετο δε εν τη συναγωγή κατά παν σάββατον και έπειθεν Ιουδαίους και Έλληνας. **5** Ότε δε κατέβησαν από της Μακεδονίας ο τε Σίλας και ο Τιμόθεος, ο Παύλος συνεσφίγγετο κατά το πνεύμα διαμαρτυρούμενος προς τους Ιουδαίους ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός. **6** Και επειδή αυτοί ηναντιούνται και εβλασφήμουν, εκτινάζας τα ιμάτια αυτού είπε προς αυτούς το αίμα σας επί την κεφαλήν σας· εγώ είμαι καθαρός· από του νυν θέλω υπάγει εις τα έθνη. **7** Και μεταβάς εκείθεν ήλθεν εις την οικίαν τινός ονομαζομένου Ιούστου, όστις εσέβετο τον Θεόν, του οποίου η οικία συνείχετο με την συναγωγήν. **8** Κρίσπος δε ο αρχισυνάγωγος επίστευσεν εις τον Κύριον μεθ' όλου του οίκου αυτού, και πολλοί των Κορινθίων ακούοντες επίστευον και εβαπτίζοντο. **9** Και ο Κύριος είπεν εν νυκτί προς τον Παύλον δι' οράματος· Μη φοβού, αλλά ομίλει και μη σιωπήσης, **10** διότι εγώ είμαι μετά σου, και ουδείς θέλει επιβάλει χείρα επί σε διά να σε κακοποιήση, διότι έχω λαόν πολύν εν τη πόλει ταύτη. **11** Και εκάθησεν εκεί εν έτος και μήνας εξ, διδάσκων μεταξύ αυτών τον λόγον του Θεού. **12** Ότε δε ο Γαλλίων ήτο ανθύπατος της Αχαΐας, οι Ιουδαίοι εσηκώθησαν ομοθυμαδόν κατά του Παύλου και έφεραν αυτόν εις το δικαστήριον, **13** λέγοντες ότι ούτος πείθει τους ανθρώπους να λατρεύωσι τον Θεόν παρά τον νόμον. **14** Και ότε έμελλεν ο Παύλος να ανοίξη το στόμα, είπεν ο Γαλλίων προς τους Ιουδαίους· Εάν μεν ήτο τι αδίκημα ή ραδιούργημα πονηρόν, ω Ιουδαίοι, ευλόγως ήθελον σας υποφέρει· **15**

εάν δε ήναι ζήτημα περί λέξεων και ονομάτων και του νόμου υμών, θεωρήσατε σείς· διότι εγώ κριτής τούτων δεν θέλω να γείνω. **16** Και απεδίωξεν αυτούς από του δικαστηρίου. **17** Πιάσαντες δε πάντες οι Έλληνες Σωσθένην τον αρχισυνάγωγον, έτυπτον έμπροσθεν του δικαστηρίου· και παντελώς δεν έμελε τον Γαλλίωνα περί τούτων. **18** Ο δε Παύλος, αφού προσέμεινεν έτι ημέρας ικανάς, αποχαιρετήσας τους αδελφούς, εξέπλευσεν εις την Συρίαν, και μετ' αυτού η Πρίσκιλλα και ο Ακύλας, αφού εξύρισε την κεφαλήν εν Κεγχραιάς· διότι είχαν ευχήν. **19** Και κατήντησεν εις Έφεσον, και αφήκεν εκείνους αυτού, αυτός δε εισελθών εις την συναγωγήν, συνδιελέχθη μετά των Ιουδαίων. **20** Και παρακαλούμενος υπ' αυτών να μείνη πλειότερον καιρόν παρ' αυτοίς, δεν συγκατένευσεν, **21** αλλά απεχαιρέτησεν αυτούς ειπών· Πρέπει εξάπαντος να κάμω την ερχομένην εορτήν εις Ιεροσόλυμα, θέλω δε επιστρέψει πάλιν προς εσάς, του Θεού θέλοντος. Και απέπλευσεν από της Εφέσου, **22** και αποβάς εις Καισάρειαν, ανέβη εις Ιερουσαλήμ, και χαιρετήσας την εκκλησίαν κατέβη εις Αντιόχειαν, **23** και διατρίψας καιρόν τινά, εξήλθε και διήρχετο κατά σειράν την γην της Γαλατίας και την Φρυγίαν, επιστηρίζων πάντας τους μαθητάς. **24** Ιουδαίος δε τις ονόματι Απολλώς, Αλεξανδρεύς το γένος, ανήρ λόγιος, κατήντησεν εις Έφεσον, όστις ήτο δυνατός εν ταις γραφαίς. **25** Ούτος ήτο κατηχημένος την οδόν του Κυρίου, και ζέων κατά το πνεύμα, ελάλει και εδίδασκεν ακριβώς τα περί του Κυρίου, γινώσκων μόνον το βάπτισμα του Ιωάννου. **26** Και ούτος ήρχισε να λαλή μετά παρρησίας εν τη συναγωγή. Ακούσαντες δε αυτόν ο Ακύλας και Πρίσκιλλα, παρέλαβον αυτόν και εξέθεσαν εις αυτόν ακριβέστερα την οδόν του Θεού. **27** Επειδή δε ήθελε να περάση εις την Αχαΐαν, οι αδελφοί έγγραφον προς τους μαθητάς, προτρέποντες να δεχθώσιν αυτόν· όστις ελθών, ωφέλησε πολύ τους πιστεύσαντας διά της χάριτος· **28** διότι εντόνως εξήλεγχε τους Ιουδαίους, δημοσίαι αποδεικνύων διά των γραφών ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός.

19 Ενώ δε ο Απολλώς ήτο εν Κορίνθω, ο νικήσας αυτούς, ίσχυσε κατ' αυτών, ώστε γυμνοί Παύλος αφού επέρασε τα ανωτερικά μέρη και τετραυματισμένοι έφυγον εκ του οίκου ήλθεν εις Εφεσον· και ευρών τινάς μαθητάς, 2 εκείνου. 17 Και τούτο έγεινε γνωστόν εις πάντας, είπε προς αυτούς· Ελάβετε Πνεύμα Άγιον αφού Ιουδαίους τε και Έλληνας, τους κατοικούντας επιστεύσατε; οι δε είπον προς αυτόν· Αλλ' ουδέ την Έφεσον, και επέπεσε φόβος επί πάντας αν υπάρχη Πνεύμα Άγιον ηκούσαμεν. 3 Και αυτούς, και εμεγαλύνετο το όνομα του Κυρίου ειπέ προς αυτούς· Εις τι λοιπόν εβαπτίσθητε; Ιησού· 18 και πολλοί των πιστευσάντων ήρχοντο Οι δε είπον· Εις το βάπτισμα του Ιωάννου. 4 εξομολογούμενοι και φανερόντες τας πράξεις Και είπεν ο Παύλος· Ο Ιωάννης μεν εβάπτισε αυτών. 19 Πολλοί δε και εξ εκείνων, οίτινες βάπτισμα μετανοίας, λέγων προς τον λαόν να έκαμνον τας μαγείας, φέροντες τα βιβλία αυτών πιστεύσωσιν εις τον ερχόμενον μετ' αυτόν, κατέκαιον ενώπιον πάντων· και αριθμήσαντες τας τιμάς αυτών, εύρον πενήκοντα χιλιάδας δε εβαπτίσθησαν εις το όνομα του Κυρίου Ιησού. αργυρίου. 20 Ούτω κραταιώς ηύξανε και ίσχυεν ο λόγος του Κυρίου. 21 Ως δε ετελέσθησαν ταύτα, ο Παύλος απεφάσισεν εν εαυτώ, αφού διέλθη την Μακεδονίαν και Αχαΐαν, να υπάγη εις την Ιερουσαλήμ, ειπών ότι αφού υπάγω εκεί, πρέπει να ίδω και την Ρώμην. 22 Και αποστείλας εις την Μακεδονίαν δύο των υπηρετουόντων αυτόν, Τιμόθεον και Έραστον, αυτός έμεινε καιρόν τινά εν τη Ασία. 23 Έγεινε δε κατ' εκείνον τον καιρόν ταραχή ουκ ολίγη περί ταύτης της οδού. 24 Διότι αργυροκόπος τις ονόματι Δημήτριος, κατασκευάζων ναούς αργυρούς της Αρτέμιδος, επροξένει εις τους τεχνίτας ουκ ολίγον κέρδος· 25 τους οποίους συναθροίσας και τους εργαζομένους τα τοιαύτα, είπεν· Άνδρες, εξεύρετε ότι εκ ταύτης της εργασίας προέρχεται η ευπορία ημών, 26 και θεωρείτε και ακούετε ότι πολύν λαόν ου μόνον της Εφέσου, αλλά σχεδόν πάσης της Ασίας ο Παύλος ούτος έπεισε και μετέβαλε, λέγων ότι δεν είναι θεοί διά χειρών κατασκευαζόμενοι. 27 Και ου μόνον η τέχνη ημών αύτη κινδυνεύει να εξουδενωθή, αλλά και το ιερόν της μεγάλης θεάς Αρτέμιδος να λογισθή εις ουδέν, και μέλλει μάλιστα να καταστραφή εις ουδέν, και μέλλει μάλιστα να καταστραφή η μεγαλειότης αυτής, την οποίαν όλη η Ασία και η οικουμένη σέβεται. 28 Ακούσαντες δε και εμπλησθέντες θυμού, έκραζον λέγοντες Μεγάλη η Άρτεμις των Εφεσίων. 29 Και η πόλις όλη επλήσθη ταραχής, και ώρμησαν ομοθυμαδόν εις το θέατρον, αφού συνήρπασαν τον Γάϊον και Αρίσταρχον τους Μακεδόνας, συνοδοιπόρους του Παύλου. 30 Ενώ δε ο Παύλος ήθελε να εισέλθη εις τον δήμον, οι μαθηταί δεν

άφινον αυτόν, 31 τινές δε και εκ των Ασιαρχών, όντες φίλοι αυτού, έστειλαν προς αυτόν και παρεκάλουν να μη εκτεθή εις το θέατρον. 32 Άλλοι μεν λοιπόν έκραζον άλλο τι και άλλο άλλο· διότι η σύναξις ήτο συγκεχυμένη, και οι πλειότεροι δεν ήξευρον διά τι είχαν συναχθή. 33 Εκ δε του όχλου προήγαγον τον Αλέξανδρον, διά να λαλήση, επειδή οι Ιουδαίοι επρόβαλον αυτόν· και ο Αλέξανδρος σείσας την χείρα ήθελε να απολογηθή προς τον δήμον. 34 Αφού δε εγνώρισαν ότι είναι Ιουδαίος, έγεινε μία φωνή εκ πάντων των κραζόντων, έως δύο ώρας Μεγάλη η Άρτεμις των Εφεσίων. 35 Καθησυχάσας δε ο γραμματεύς τον όχλον, λέγει· Άνδρες Εφέσιοι, και τις άνθρωπος είναι όστις δεν εξεύρει ότι η πόλις των Εφεσίων είναι λάτρις της μεγάλης θεάς Αρτέμιδος και του Διοπετούς αγάλματος; 36 Επειδή λοιπόν ταύτα είναι αναντίρρητα, πρέπει σεις να ησυχάζητε και να μη πράττητε μηδέν προπετές. 37 Διότι εφέρετε τους άνδρας τούτους, οίτινες ούτε ιερόσυλοι είναι ούτε την θεάν σας βλασφημούσιν. 38 Εάν μεν λοιπόν ο Δημήτριος και οι συντεχνίται αυτού έχωσι διαφοράν μετά τινός, υπάρχουνσι δικάσιμοι ημέραι και υπάρχουνσιν ανθύπατοι, ας εγκалέσωσιν αλλήλους. 39 Εάν δε ζητήτε τι περί άλλων πραγμάτων, εν τη νομίμω συνελεύσει θέλει διαλυθή. 40 Διότι κινδυνεύομεν να κατηγορηθώμεν ως στασιασταί διά την σημερινήν ταραχήν, χωρίς να υπάρχη μηδεμία αιτία, διά της οποίας θέλομεν δυνηθή να δικαιολογήσωμεν τον θόρυβον τούτον. 41 Και ειπών ταύτα, απέλυσε την συνέλευσιν.

20 Αφού δε έπαυσεν ο θόρυβος, προσκαλέσας ο Παύλος τους μαθητάς και ασπασθείς, εξήλθε διά να υπάγη εις την Μακεδονίαν. 2 Και διαπεράσας τα μέρη εκείνα και προτρύψας αυτούς διά λόγων πολλών, ήλθεν εις την Ελλάδα· 3 και αφού διέτριψε τρεις μήνας, επειδή έγεινε κατ' αυτού επιβουλή υπό των Ιουδαίων, ενώ έμελλε να αποπλεύση εις την Συρίαν, ενεκρίθη να επιστρέψη διά της Μακεδονίας. 4 Συνηκολούθει δε αυτόν μέχρι της Ασίας Σώπατρος ο Βεροιαίος και εκ των Θεσσαλονικέων Αρίσταρχος και Σεκούνδος και

Γάϊος ο εκ Δέρβης και ο Τιμόθεος, Ασιανοί δε ο Τυχικός και ο Τρόφιμος. 5 Ούτοι ελθόντες πρότεροι περιέμενον ημάς εις την Τρωάδα· 6 ημείς δε εξεπλεύσαμεν από Φιλίππων μετά τας ημέρας των αζύμων και εις πέντε ημέρας ήλθομεν προς αυτούς εις την Τρωάδα, όπου διετρίψαμεν ημέρας επτά. 7 Και τη πρώτη ημέρα της εβδομάδος ενώ οι μαθηταί ήσαν συνηγμένοι διά την κλάσιν του άρτου, ο Παύλος διελέγετο προς αυτούς, μέλλων να αναχωρήση τη επαύριον, και παρέτεινε τον λόγον μέχρι μεσονυκτίου. 8 Ήσαν δε λαμπάδες ικαναί εις το ανώγειον, όπου ήσαν συνηγμένοι. 9 Και νεανίας τις ονόματι Εύτυχος, καθήμενος επί του παραθύρου, κατεφέρετο εις ύπνον βαθύν, ενώ ο Παύλος διελέγετο εκτεταμένως, και κυριευθείς υπό του ύπνου έπεσε κάτω από του τρίτου πατώματος και εσήκωσαν αυτόν νεκρόν. 10 Καταβάς δε ο Παύλος, έπεσεν επ' αυτόν και εναγκαλισθείς είπε· Μη Θορυβείσθε· διότι η ψυχή αυτού είναι εν αυτώ. 11 Αφού δε ανέβη και έκοψεν άρτον και εγεύθη και ώμίλησεν ικανώς μέχρι της αυγής μετά ταύτα ανεχώρησε. 12 Τον δε νέον έφεραν ζώντα και παρηγορήθησαν καθ' υπερβολήν. 13 Ημείς δε καταβάντες πρότεροι εις το πλοίον, απεπλεύσαμεν εις την Άσσον, μέλλοντες να αναλάβωμεν εκείθεν τον Παύλον· επειδή ούτως είχε διατάξει, μέλλων αυτός να υπάγη πεζός. 14 Και καθώς συνήντησεν ημάς εις την Άσσον, αναλαβόντες αυτόν ήλθομεν εις Μιτυληνήν· 15 και εκείθεν αποπλεύσαντες κατηντήσαμεν την επιούσαν αντικρύ Χίου· την δε άλλην εφθάσαμεν εις Σάμον, και μείναντες εν τω Τρωγυλλίω την ακόλουθον ημέραν ήλθομεν εις Μίλητον. 16 Διότι ο Παύλος έκρινε να παραπλεύση την Έφεσον, διά να μη συμβή εις αυτόν να χρονοτριβήση εν τη Ασία· διότι έσπευδεν, αν ήτο δυνατόν εις αυτόν, να ευρεθή την ημέραν της Πεντηκοστής εις Ιεροσόλυμα. 17 Πέμπσας δε από της Μιλήτου εις Έφεσον, προσεκάλεσε τους πρεσβυτέρους της Εκκλησίας. 18 Και ότε ήλθον προς αυτόν, είπε προς αυτούς· Σεις εξεύρετε, από της πρώτης ημέρας αφ' ης επάτησα εις την Ασίαν, πως επέρασα μεθ' υμών όλον τον χρόνον, 19 δουλεύων τον Κύριον

μετά πάσης ταπεινοφροσύνης και μετά πολλών δακρύων και πειρασμών, οίτινες μοι συνέβησαν εν ταις επιβουλαίς των Ιουδαίων, **20** ότι δεν υπέκρυψα ουδέν των συμφερόντων, ώστε να μη αναγγείλω αυτό προς εσάς και να σας διδάξω δημοσία και κατ' οίκου, **21** διαμαρτυρούμενος προς Ιουδαίους τε και Έλληνας την εις τον Θεόν μετάνοιαν και την πίστιν την εις τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν. **22** Και τώρα ιδού, εγώ δεδεμένος τω πνεύματι υπάγω εις Ιερουσαλήμ, μη γνωρίζων τα μέλλοντα να συμβώσιν εις εμέ εν αυτή, **23** πλην ότι το Πνεύμα το Άγιον μαρτυρεί εν πάση πόλει λέγον, ότι δεσμά και θλίψεις με περιμένουσι. **24** Δεν φροντίζω όμως περί ουδενός τούτων ουδέ έχω πολύτιμον την ζωήν μου, ως το να τελειώσω τον δρόμον μου μετά χαράς και την διακονίαν, την οποίαν έλαβον παρά του Κυρίου Ιησού, να διακηρύξω το ευαγγέλιον της χάριτος του Θεού. **25** Και τώρα ιδού, εγώ εξεύρω ότι πλέον δεν θέλετε ιδεί το πρόσωπόν μου σεις πάντες, μεταξύ των οποίων διήλθον κηρύττων την βασιλείαν του Θεού. **26** Όθεν μαρτύρομαι προς εσάς εν τη σήμερον ημέρα, ότι εγώ είμαι καθαρός από του αίματος πάντων. **27** διότι δεν συνεστάλην να αναγγείλω προς εσάς πάσαν την βουλήν του Θεού. **28** Προσέχετε λοιπόν εις εαυτούς και εις όλον το ποίμνιον, εις το οποίον το Πνεύμα το Άγιον σας έθεσεν επισκόπους, διά να ποιμαίνητε την εκκλησίαν του Θεού, την οποίαν απέκτησε διά του ιδίου αυτού αίματος. **29** Διότι εγώ εξεύρω τούτο, ότι μετά την αναχώρησίν μου θέλουσιν εισέλθει εις εσάς λύκοι βαρείς μη φειδόμενοι του ποιμνίου. **30** και εξ υμών αυτών θέλουσι σηκωθή άνθρωποι λαλούντες διστραμμένα, διά να αποσώσι τους μαθητάς οπίσω αυτών. **31** Διά τούτο αγρυπνείτε, ενθυμούμενοι ότι τρία έτη νύκτα και ημέραν δεν έπαυσα νουθετών μετά δακρύων ένα έκαστον. **32** Και τώρα, αδελφοί, σας αφιερόνω εις τον Θεόν και εις τον λόγον της χάριτος αυτού, όστις δύναται να εποικοδομήση και να δώση εις εσάς κληρονομίαν μεταξύ πάντων των ηγιασμένων. **33** Αργύριον ή χρυσίον ή ιμάτιον ουδενός επεθύμησα. **34** σεις δε αυτοί εξεύρετε ότι εις τας χρείας μου και εις τους

όντας μετ' εμού αι χείρες αύται υπηρέτησαν. **35** Κατά πάντα υπέδειξα εις εσάς ότι ούτω κοπιάζοντες πρέπει να βοηθήτε τους ασθενείς και να ενθυμήσθε τους λόγους του Κυρίου Ιησού, ότι αυτός είπε Μακάριον είναι να δίδη τις μάλλον παρά να λαμβάνη. **36** Και αφού είπε ταύτα, γονατίσας προσηυχήθη μετά πάντων αυτών. **37** Έγεινε δε πολύς κλαυθμός πάντων, και πεσόντες επί τον τράχηλον του Παύλου κατεφίλουν αυτόν, **38** υπερλυπούμενοι μάλιστα διά τον λόγον τον οποίον είπεν, ότι δεν θέλουσιν ιδεί πλέον το πρόσωπον αυτού. Και προέπεμπον αυτόν εις το πλοίον.

21 Καθώς δε αποσπασθέντες απ' αυτών απεπλεύσαμεν, ήλθομεν κατ' ευθείαν εις την Κων, την δε ακόλουθον ημέραν εις την Ρόδον, και εκείθεν εις Πάταρα. **2** Και ευρόντες πλοίον μέλλον να περάση εις Φοινίκην, επέβημεν εις αυτό και απεπλεύσαμεν. **3** Και αφού διεκρίναμεν μακρόθεν την Κύπρον και αφήκαμεν αυτήν αριστερά, επλέομεν εις Συρίαν, και κατέβημεν εις Τύρον· διότι εκεί έμελλε το πλοίον να εκβάλη το φορτίον αυτού. **4** Και ευρόντες τους μαθητάς, εμείναμεν αυτού επτά ημέρας· οίτινες έλεγον προς τον Παύλον διά του Πνεύματος να μη αναβή εις Ιερουσαλήμ. **5** Αφού δε ετελειώσαμεν τας ημέρας εκείνας, εξελθόντες επορευόμεθα και προέπεμπον ημάς πάντες συν γυναίξί και τέκνοις έως έξω της πόλεως, και γονατίσαντες επί τον αιγιαλόν προσηυχήθημεν, **6** και ασπασθέντες αλλήλους επέβημεν εις το πλοίον, εκείνοι δε υπέστρεψαν εις τα ίδια. **7** Και ημείς τελειώσαντες τον πλούν από Τύρου κατηντήσαμεν εις Πτολεμαΐδα, και ασπασθέντες τους αδελφούς εμείναμεν παρ' αυτοίς μίαν ημέραν. **8** Τη δε επαύριον, ο Παύλος και οι περί αυτόν αναχωρήσαντες, ήλθομεν εις Καισάρειαν· και εισελθόντες εις τον οίκον Φιλίππου του Ευαγγελιστού, του όντος εκ των επτά, εμείναμεν παρ' αυτώ. **9** Είχε δε ούτος τέσσαρας θυγατέρας παρθένους, αίτινες προεφήτευον. **10** Και ενώ διетρίβομεν εκεί ημέρας πολλάς, κατέβη από της Ιουδαίας προφήτης τις ονόματι Άγαβος, **11** και ελθών προς ημάς, έλαβε την ζώνην του Παύλου και δέσας τας χείρας αυτού και τους

πόδας εἶπε· Ταῦτα λέγει το Πνεῦμα το Ἁγιον· Τον ἄνδρα, του οποίου εἶναι ἡ ζώνη αὐτή, οὕτω θέλουσι δέσει ἐν Ἱερουσαλήμ οἱ Ἰουδαῖοι καὶ θέλουσι παραδώσει εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐθνῶν. 12 Καὶ ὡς ἠκούσαμεν ταῦτα, παρεκαλούμεν αὐτόν καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ ἐντόπιοι νὰ μὴ ἀναβῆ εἰς Ἱερουσαλήμ. 13 Ὁ Παῦλος ὁμῶς ἀπεκρίθη· Τι κάμνετε, κλαίοντες καὶ καταθλίβοντες τὴν καρδίαν μου; ἐπειδὴ ἐγὼ οὐχὶ μόνον νὰ δεθῶ, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀποθάνω εἰς Ἱερουσαλήμ εἰμὶ ἐτοιμὸς ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. 14 Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐπειθετο, ἠσυχάσαμεν ἐπιπόντες ἄς γείνη τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. 15 Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐτοιμάσαντες τὴν ἀποσκευὴν ἡμῶν, ἀνεβαίνομεν εἰς Ἱερουσαλήμ· 16 ἦλθον δὲ μεθ' ἡμῶν καὶ τινὲς τῶν μαθητῶν ἐκ τῆς Καισαρείας, φέροντες Μνάσωνά τινά Κύπριον, παλαιὸν μαθητὴν, παρὰ τῷ ὁποίῳ ἐμέλλομεν νὰ ξενισθῶμεν. 17 Καὶ ἀφοῦ ἦλθομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, μετὰ χαρὰς ἐδέχθησαν ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί. 18 Τὴν δὲ ἀκόλουθον ἡμέραν ὑπήγεν ὁ Παῦλος μεθ' ἡμῶν πρὸς τὸν Ἰάκωβον, καὶ ἦλθον πάντες οἱ πρεσβύτεροι. 19 Καὶ ἀσπασθεῖς αὐτοῦς, διηγείτο καθ' ἐν ἑκάστον ὅσα ἔκαμεν ὁ Θεὸς μεταξύ τῶν ἐθνῶν διὰ τῆς διακονίας αὐτοῦ. 20 Ἐκεῖνοι δὲ ἀκούσαντες ἐδόξαζον τὸν Κύριον, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Βλέπεις, ἀδελφέ, πόσοι μυριάδες εἶναι ἐκ τῶν Ἰουδαίων οἵτινες ἐπίστευσαν, καὶ πάντες εἶναι ζῆλωται τοῦ νόμου. 21 Ἐμαθον δὲ περὶ σου ὅτι διδάσκεις πάντας τοὺς μεταξύ τῶν ἐθνῶν Ἰουδαίους νὰ ἀποστατήσωσιν ἀπὸ τοῦ Μωϋσέως, λέγων νὰ μὴ περιτέμνωσιν τὰ τέκνα αὐτῶν μηδέ νὰ περιπατῶσιν κατὰ τὰ ἔθιμα. 22 Τι εἶναι λοιπόν; μέλλει βεβαίως νὰ συναχθῆ πλῆθος· διότι θέλουσιν ἀκούσει ὅτι ἦλθες. 23 Κάμε λοιπόν τούτο, τὸ ὁποῖον σοι λέγομεν· Ἐυρίσκονται παρ' ἡμῖν τέσσαρες ἄνδρες, οἵτινες ἔχουσιν εὐχήν ἐφ' ἑαυτῶν· 24 παράλαβε τούτους καὶ καθάρισθητι μετ' αὐτῶν καὶ δαπάνησον δι' αὐτοῦς διὰ νὰ ξυρισθῶσιν τὴν κεφαλὴν, καὶ νὰ γνωρίσωσιν πάντες ὅτι δὲν ὑπάρχει οὐδὲν ἐκ τῶν ὅσα ἔμαθον περὶ σου, ἀλλ' ἀκολουθεῖς καὶ συ φυλάττων τὸν νόμον. 25 Περὶ δὲ τῶν ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα ἐπίστευσαν, ἡμεῖς ἐγράψαμεν, ἀποφασίσαντες νὰ μὴ φυλάττωσιν μηδὲν τοιούτον, παρὰ μόνον νὰ ἀπέχωσιν ἀπὸ τοῦ εἰδωλοθύτου καὶ τοῦ αἵματος καὶ πνικτοῦ καὶ πορνείας. 26 Τότε ὁ Παῦλος παραλαβὼν τοὺς ἄνδρας, τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν καθαρισθεῖς μετ' αὐτῶν εἰσήλθεν εἰς τὸ ἱερόν, διαγγέλλων πότε ἐκπληροῦνται αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ, ὅτε θέλει γείνει προσφορὰ ὑπὲρ ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν. 27 Ὡς δὲ ἐμέλλον αἱ ἐπτὰ ἡμέραι νὰ συντελεσθῶσιν, οἱ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι ἰδόντες αὐτόν ἐν τῷ ἱερῷ, ἐτάραξαν πάντα τὸν ὄχλον καὶ ἔβαλον τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτόν, 28 κρᾶζοντες· Ἄνδρες Ἰσραηλίται, βοηθεῖτε· οὗτος εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὅστις διδάσκει πάντας πανταχοῦ ἐναντίον τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ νόμου καὶ τοῦ τόπου τούτου· πρὸς τούτοις δὲ εἰσήγαγε καὶ Ἕλληνας εἰς τὸ ἱερόν καὶ ἐβεβήλωσε τὸν ἅγιον τούτον τόπον· 29 διότι εἶχον ἰδεῖ προλαβόντως Τρόφιμον τὸν Ἐφέσιον μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ πόλει, τὸν ὁποῖον ἐνόμιζον ὅτι ὁ Παῦλος εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἱερόν. 30 Καὶ ἐκινήθη ἡ πόλις ὅλη καὶ ἔγεινε συρροή τοῦ λαοῦ, καὶ πιάσαντες τὸν Παῦλον ἔσυρον αὐτόν ἔξω τοῦ ἱεροῦ, καὶ εὐθὺς ἐκλείσθησαν αἱ θύραι. 31 Ἐνὸς δὲ ἐζήτουν νὰ θανατώσωσιν αὐτόν, ἀνέβη ἡ φήμη εἰς τὸν χιλιάρχον τοῦ τάγματος, ὅτι ὅλη ἡ Ἱερουσαλήμ εἶναι τεταραγμένη· 32 ὅστις παραλαβὼν εὐθὺς στρατιώτας καὶ ἑκατοντάρχους, ἔδραμε κάτω πρὸς αὐτούς. Οἱ δὲ ἰδόντες τὸν χιλιάρχον καὶ τοὺς στρατιώτας, ἔπαυσαν νὰ τύπτωσιν τὸν Παῦλον. 33 Τότε πλησιάσας ὁ χιλιάρχος, ἐπίασεν αὐτόν καὶ προσέταξε νὰ δεθῆ με δύο ἀλύσεις, καὶ ἠρώτα τις ἦτο καὶ τι εἶχε πράξει. 34 Καὶ ἐφώναζον μεταξύ τοῦ ὄχλου ἄλλοι ἄλλο τι καὶ ἄλλοι ἄλλο· μὴ δυνάμενος δὲ διὰ τὸν θόρυβον νὰ μάθῃ τὸ βέβαιον, προσέταξε νὰ φερθῆ εἰς τὸ φρουρίον. 35 Ὅτε δὲ ἐφθασεν εἰς τὰς βαθμίδας, συνέβη νὰ βαστάζηται ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν διὰ τὴν βίαν τοῦ ὄχλου. 36 ἐπειδὴ τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ ἠκολούθει, κρᾶζον· Σήκωσον αὐτόν. 37 Ἐνὸς δὲ ἐμέλλεν ὁ Παῦλος νὰ εἰσαχθῆ εἰς τὸ φρούριον, λέγει πρὸς τὸν χιλιάρχον· Μοι εἶναι συγκεχωρημένον νὰ σοι εἰπῶ τι; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐξεύρεις Ἑλληνικὰ; 38 δὲν εἶσαι συ τάχα ὁ Αἰγύπτιος, ὁ πρὸ τῶν ἡμερῶν τούτων διεγείρας εἰς ἀποστασίαν καὶ ἐκβαλὼν εἰς τὴν ἔρημον

τους τετρακισχιλίους άνδρας φονείς; **39** Και ο Παύλος είπεν· Εγώ είμαι άνθρωπος Ιουδαίος εκ της Ταρσού, πολίτης επισήμου πόλεως της Κιλικίας και σε παρακαλώ,δος μοι την άδειαν να λαλήσω προς τον λαόν. **40** Και αφού έδωκεν εις αυτόν την άδειαν, ο Παύλος, σταθείς επί των βαθμίδων, έσεισε την χείρα εις τον λαόν και γενομένης σιωπής μεγάλης, ελάλησεν εις την Εβραϊκήν διάλεκτον, λέγων·

22 Άνδρες αδελφοί και πατέρες, ακούσατέ με απολογούμενον τώρα προς εσάς. **2** Ακούσαντες δε ότι ελάλει προς αυτούς εις την Εβραϊκήν διάλεκτον, έδειξαν περισσοτέραν ησυχίαν. Και είπεν· **3** Εγώ μεν είμαι άνθρωπος Ιουδαίος, γεγεννημένος εν Ταρσώ της Κιλικίας, ανατεθραμμένος δε εν τη πόλει ταύτη παρά τους πόδας του Γαμαλιήλ, πεπαιδευμένος κατά την ακρίβειαν του πατροπαραδότου νόμου, ζηλωτής των του Θεού, καθώς πάντες σεις είσθε σήμερον· **4** όστις κατέτρεξα μέχρι θανάτου ταύτην την οδόν, δεσμεύων και παραδίδων εις φυλακάς άνδρας τε και γυναίκας, **5** καθώς και ο αρχιερέυς μαρτυρεί εις εμέ και όλον το πρεσβυτέριον παρά των οποίων και επιστολάς λαβών προς τους αδελφούς, επορευόμην εις Δαμασκόν διά να φέρω δεδεμένους εις Ιερουσαλήμ και τους εκεί όντας, διά να τιμωρηθώσιν. **6** Ενώ δε οδοιπορών επλησίαζον εις την Δαμασκόν, περί την μεσημβρίαν εξαίφνης έστραψε περί εμέ φως πολύ εκ του ουρανού, **7** και έπεσον εις το έδαφος και ήκουσα φωνήν λέγουσαν προς εμέ· Σαούλ, Σαούλ, τι με διώκεις; **8** Εγώ δε απεκρίθην· Τις είσαι, Κύριε; Και είπε προς εμέ· Εγώ είμαι Ιησούς ο Ναζωραίος, τον οποίον συ διώκεις. **9** Οι όντες δε μετ' εμού το μεν φως είδον και κατεφοβήθησαν, την φωνήν όμως του λαλούντος προς εμέ δεν ήκουσαν. **10** Και είπον· Τι να κάμω, Κύριε; Και ο Κύριος είπε προς εμέ· Σηκωθείς ύπαγε εις Δαμασκόν, και εκεί θέλει σοι λαληθή περί πάντων όσα είναι διωρισμένα να κάμης. **11** Και επειδή εκ της λαμπρότητος του φωτός εκείνου δεν έβλεπον, χειραγωγούμενος υπό των όντων μετ' εμού ήλθον εις Δαμασκόν. **12** Ανανίας δε τις, άνθρωπος ευσεβής κατά τον νόμον, μαρτυρούμενος υπό πάντων των εκεί

κατοικούντων Ιουδαίων, **13** ήλθε προς εμέ και σταθείς επάνω μου μοι, είπε· Σαούλ αδελφέ, ανάβλεψον. Και εγώ τη αυτή ώρα ανέβλεψα εις αυτόν. **14** Ο δε είπεν· Ο Θεός των πατέρων ημών σε διώρισε να γνωρίσης το θέλημα αυτού και να ίδης τον δίκαιον και να ακούσης φωνήν εκ του στόματος αυτού, **15** διότι θέλεις είσθαι μάρτυς περί αυτού προς πάντας τους ανθρώπους των όσα είδες και ήκουσας. **16** Και τώρα τι βραδύνεις; σηκωθείς βαπτίσθητι και απολουσθητι από των αμαρτιών σου, επικαλεσθείς το όνομα του Κυρίου. **17** Αφού δε υπέστρεψα εις Ιερουσαλήμ, ενώ προσηυχόμην εν τω ιερώ, ήλθον εις έκστασιν **18** και είδον αυτόν λέγοντα προς εμέ· Σπεύσον και έξελθε ταχέως εξ Ιερουσαλήμ, διότι δεν θέλουσι παραδεχθή την περί εμού μαρτυρίαν σου. **19** Και εγώ είπον· Κύριε, αυτοί εξεύρουσιν ότι εγώ εφυλάκιζον και έδερων εν ταις συναγωγαίς τους πιστεύοντας εις σέ· **20** και ότε εχύνετο το αίμα Στεφάνου του μάρτυρός σου, και εγώ ήμην παρών και συνεφώνουν εις τον φόνον αυτού και εφύλαττον τα ιμάτια των φονευόντων αυτόν. **21** Και είπε προς εμέ· Ύπαγε, διότι εγώ θέλω σε εξαποστείλει εις έθνη μακράν. **22** Και μέχρι τούτου του λόγου ήκουον αυτόν· τότε δε ύψωσαν την φωνήν αυτών, λέγοντες· Σήκωσον από της γης τον τοιούτον· διότι δεν πρέπει να ζη. **23** Και επειδή αυτοί εκραύγαζον και ετίναζον τα ιμάτια και έρριπτον κονιορτόν εις τον αέρα, **24** ο χιλίαρχος προσέταξε να φερθή εις το φρουρίον, παραγγείλας να εξετασθή διά μαστίγων, διά να γνωρίση διά ποίαν αιτίαν εφώναζον ούτω κατ' αυτού. **25** Και καθώς εξήπλωσεν αυτόν δεδεμένον με τα λωρία, ο Παύλος είπε προς τον παρεστώτα εκατόνταρχον· Είναι τάχα νόμιμον εις εσάς άνθρωπον Ρωμαίον και ακατάκριτον να μαστιγόνητε; **26** Ακούσας δε ο εκατόνταρχος, υπήγχε και απήγγειλε προς τον χιλίαρχον, λέγων· Βλέπε τι μέλλεις να κάμης· διότι ο άνθρωπος ούτος είναι Ρωμαίος. **27** Προσελθών δε ο χιλίαρχος, είπε προς αυτόν· Λέγε μοι, συ Ρωμαίος είσαι; Ο δε είπε· Ναι. **28** Και απεκρίθη ο χιλίαρχος· Εγώ διά πολλών χρημάτων απέκτησα ταύτην την πολιτογράφησιν. Ο δε Παύλος είπεν·

Αλλ' εγώ και εγεννήθην Ρωμαίος. 29 Ευθύς λοιπόν απεσύρθησαν απ' αυτού οι μέλλοντες να βασανίσωσιν αυτόν. Και ο χιλιάρχος έτι εφοβήθη γνωρίσας ότι είναι Ρωμαίος, και διότι είχε δέσει αυτόν. 30 Τη δε επαύριον θέλων να μάθη το βέβαιον, περί τίνος κατηγορείται παρά των Ιουδαίων, έλυσεν αυτόν από των δεσμών, και προσέταξε να έλθωσιν οι αρχιερείς και όλον το συνέδριον αυτών και καταβίβάσας τον Παύλον, έστησεν έμπροσθεν αυτών.

23 Ατενίσας δε ο Παύλος εις το συνέδριον, είπεν· Άνδρες αδελφοί, εγώ έζησα ενώπιον του Θεού μετά πάσης καλής συνειδήσεως μέχρι ταύτης της ημέρας. 2 Ο δε αρχιερεύς Ανανίας προσέταξε τους παρεστώτας πλησίον αυτού να κτυπήσωσι το στόμα αυτού. 3 Τότε ο Παύλος είπε προς αυτόν· Ο Θεός μέλλει να σε κτυπήσει, τοίχε ασβεστωμένε· και συ κάθησαι να με κρίνης κατά τον νόμον, και παρανομών προστάξεις να με κτυπώσιν; 4 Οι δε παρεστώτες είπον· Τον αρχιερέα του Θεού λοιδορείς; 5 Και ο Παύλος είπε· Δεν ήξυρον, αδελφοί, ότι είναι αρχιερεύς· διότι είναι γεγραμμένον. Άρχοντα του λαού σου δεν θέλεις κακολογήσει. 6 Ενοήσας δε ο Παύλος ότι το εν μέρος είναι Σαδδουκαίων, το δε άλλο Φαρισαίων, έκραξεν εν τω συνεδρίω. Άνδρες αδελφοί, εγώ είμαι Φαρισαίος, υιός Φαρισαίου· περί ελπίδος και αναστάσεως νεκρών εγώ κρίνομαι. 7 Και ότε ελάλησε τούτο, έγεινε διαίρεσις των Φαρισαίων και των Σαδδουκαίων, και διηρέθη το πλήθος. 8 Διότι οι μεν Σαδδουκαίοι λέγουσιν ότι δεν είναι ανάστασις ουδέ άγγελος ουδέ πνεύμα, οι δε Φαρισαίοι ομολογούσιν αμφοτέρα. 9 Και έγεινε κραυγή μεγάλη, και σηκωθέντες οι γραμματείς του μέρους των Φαρισαίων διεμάχοντο, λέγοντες· Ουδέν κακόν ευρίσκομεν εν τω ανθρώπω τούτω· αν δε ελάλησε προς αυτόν πνεύμα ή άγγελος, ας μη θεομαχώμεν. 10 Και επειδή έγεινε μεγάλη διαίρεσις, φοβηθείς ο χιλιάρχος μη διασπαραχθή ο Παύλος υπ' αυτών, προσέταξε να καταβή το στράτευμα και να αρπάση αυτόν εκ μέσου αυτών και να φέρη εις το φρούριον. 11 Την δε ερχομένην νύκτα επιφανείς εις αυτόν ο Κύριος, είπε· Θάρρει,

διότι καθώς εμαρτύρησας τα περί εμού εις Ιερουσαλήμ, ούτω πρέπει να μαρτυρήσης και εις Ρώμην. 12 Και ότε έγεινεν ημέρα, τινές των Ιουδαίων συνομάσαντες ανεθεμάτισαν εαυτούς, λέγοντες μήτε να φάγωσι μήτε να πώσωσι, εωσού φονεύσωσι τον Παύλον· 13 ήσαν δε πλειότεροι των τεσσαράκοντα οι πράξαντες την συνωμοσίαν ταύτην· 14 οίτινες ελθόντες προς τους αρχιερείς και τους πρεσβυτέρους, είπον· Με ανάθεμα ανεθεματίσαμεν εαυτούς, να μη γευθώμεν μηδέν εωσού φονεύσωμεν τον Παύλον. 15 Τώρα λοιπόν σεις μετά του συνεδρίου μηνύσατε προς τον χιλιάρχον, να καταβιβάση αυτόν αύριον προς εσάς, ως μέλλοντας να μάθητε ακριβέστερον τα περί αυτού· ημείς δε, πριν αυτός πλησιάση, είμεθα έτοιμοι να φονεύσωμεν αυτόν. 16 Ακούσας δε την ενέδραν ο υιός της αδελφής του Παύλου, υπήγχε και εισελθών εις το φρούριον απήγγειλε προς τον Παύλον. 17 Και ο Παύλος προσκαλέσας ένα των εκατοντάρχων, είπε· Φέρε τον νέον τούτον προς τον χιλιάρχον· διότι έχει τι να απαγγείλη προς αυτόν. 18 Εκείνος λοιπόν παραλαβών αυτόν, έφερε προς τον χιλιάρχον και λέγει· Ο δέσμιος Παύλος με έκραξε και με παρεκάλεσε να φέρω τον νέον τούτον προς σε, διότι έχει τι να σοι λαλήση. 19 Πιάσας δε αυτόν από της χειρός ο χιλιάρχος και αποσυρθείς κατ' ιδίαν, ηρώτησε, Τι είναι εκείνο, το οποίον έχεις να μοι απαγγείλης; 20 Ο δε είπεν ότι οι Ιουδαίοι συνεφώνησαν να σε παρακαλέσωσι να καταβιβάσης αύριον τον Παύλον εις το συνέδριον, ως θέλοντες να μάθωσι τι ακριβέστερον περί αυτού. 21 Συ λοιπόν μη πεισθής εις αυτούς, διότι ενεδρεύουσιν αυτόν πλειότεροι των τεσσαράκοντα άνδρες εξ αυτών, οίτινες ανεθεμάτισαν εαυτούς μήτε να φάγωσι μήτε να πώσωσι, εωσού φονεύσωσιν αυτόν· και τώρα είναι έτοιμοι, προομένοντες την παρά σου υπόσχεσιν. 22 Ο χιλιάρχος λοιπόν απέλυσε τον νέον, παραγγείλας, Να μη είπης εις μηδένα ότι εφανέρωσας ταύτα εις εμέ. 23 Και προσκαλέσας δύο τινάς των εκατοντάρχων, είπεν· Ετοιμάσατε διακοσίους στρατιώτας διά να υπάγωσιν έως Καισαρείας, και εβδομήκοντα ιππείς και διακοσίους λογχοφόρους, από τρίτης

ώρας της νυκτός, **24** ετοιμάσατε και ζώα, απασχολώ περισσότερο, παρακαλώ να ακούσης διά να επικαθίσωσι τον Παύλον και φέρωσιν ημάς συντόμως με την επιείκειάν σου. **5** ασφαλώς προς Φήλικα τον ηγεμόνα· **25** και Επειδή εύρομεν τον άνθρωπον τούτον ότι είναι έγγραψεν επιστολήν περιέχουσαν τον τύπον φθοροποιός και διεγείρει στάσιν μεταξύ όλων τούτον· **26** Κλαύδιος Λυσίας προς τον κράτιστον των κατά την οικουμένην Ιουδαίων, και είναι ηγεμόνα Φήλικα, χαίρειν. **27** Τον άνδρα τούτον, πρωτοστάτης της αιρέσεως των Ναζωραίων, συλληφθέντα υπό των Ιουδαίων και μέλλοντα **6** να φονευθή υπ' αυτών, επελθών μετά του τον οποίον και εκρατήσαμεν και κατά τον στρατεύματος έσωσα αυτόν, μαθών ότι είναι ημέτερον νόμον ηθελήσαμεν να κρίνωμεν. **7** Ρωμαίος. **28** Θέλων δε να μάθω αιτίαν, διά Ελθών όμως Λυσίας ο χιλίαρχος απέσπασεν την οποίαν εκατηγόρουσιν αυτόν, κατεβίβασα αυτόν μετά πολλής βίας εκ των χειρών ημών, **8** αυτόν εις το συνέδριον αυτών· **29** και εύρον προστάξας τους κατηγόρους αυτού να έλθωσιν αυτόν εγκαλούμενον περί ζητημάτων του ενώπιόν σου· παρά του οποίου θέλεις δυνηθή νόμου αυτών, μη έχοντα όμως μηδέν έγκλημα εξετάσας αυτός να μάθης περί πάντων τούτων, άξιον θανάτου ή δεσμών. **30** Και επειδή περί των οποίων ημείς κατηγορούμεν αυτόν. **9** εμηνύθη προς εμέ ότι μέλλει να γείνη εις Συνωμολόγησαν δε και οι Ιουδαίοι, λέγοντες ότι τον άνθρωπον επιβουλή υπό των Ιουδαίων, ταύτα ούτως έχουσι. **10** Τότε ο Παύλος, αφού ο ευθύς έπεμψα αυτόν προς σε, παραγγείλας ηγεμών ένευσεν εις αυτόν να ομιλήση, απεκρίθη και εις τους κατηγόρους να είπωσιν ενώπιον Επειδή σε γνωρίζω ότι εκ πολλών ετών είσαι σου τα κατ' αυτού. Υγίαινε. **31** Οι μεν λοιπόν κριτής εις το έθνος τούτο, απολογούμαι περί στρατιώται κατά την δοθείσαν εις αυτούς εμαυτού προθυμότερον, **11** διότι δύνασαι να προσταγήν αναλαβόντες τον Παύλον, έφεραν πληροφορηθής ότι δεν είναι πλειότεραι των διά της νυκτός εις την Αντιπατρίδα, **32** την δε δώδεκα ημερών αφού εγώ ανέβην διά να επαύριον, αφήσαντες τους ιππείς να υπάγωσι προσκυνήσω εν Ιερουσαλήμ· **12** και ούτε μετ' αυτού, υπέστρεψαν εις το φρούριον· **33** οίτινες τω ιερώ εύρον εμέ διαλεγόμενον μετά τινός ή ε χειρίσαντες την επιστολήν εις τον ηγεμόνα, οχλαγωγούντα, ούτε εν ταις συναγωγαίς ούτε παρέστησαν και τον Παύλον εις αυτόν. **34** Ο εν τη πόλει· **13** ουδέ δύνανται να φέρωσιν δε ηγεμών, αφού ανέγνωσε την επιστολήν και αποδείξεις περί όσων με κατηγορούσι τώρα. **14** Ομολογώ δε τούτο εις σε, ότι κατά την ηρώτησεν εκ ποίας επαρχίας είναι και ήκουσεν οδόν, την οποίαν ούτοι λέγουσιν αίρεσιν, ούτω ότι είναι από Κιλικίας, **35** Θέλω σε ακροασθή, λατρεύω τον Θεόν των πατέρων μου, πιστεύων εις πάντα τα γεγραμμένα εν τω νόμω και εν εις πάντα τα γεγοναμμένα εν τω νόμω και εν τοις προφήταις, **15** ελπίδα έχων εις τον Θεόν, την οποίαν και αυτοί ούτοι προσμένουσιν, ότι μέλλει να γείνη ανάστασις νεκρών, δικαίων τε και αδίκων· **16** εις τούτο δε εγώ σπουδάζω, εις το να έχω άπταιστον συνείδησιν προς τον Θεόν και προς τους ανθρώπους διαπαντός. **17** Μετά πολλά δε έτη ήλθον διά να κάμω εις το έθνος μου ελεημοσύνας και προσφοράς· **18** εν τω μεταξύ δε τούτων Ιουδαίοί τινές εκ της Ασίας εύρόν με κεκαθαρισμένον εν τω ιερώ, ουχί μετά όχλου ουδέ μετά θορύβου, **19** οίτινες έπρεπε να παρασταθώσιν ενώπιόν σου και να με κατηγορήσωσιν, εάν είχόν τι κατ'

24 Μετά δε πέντε ημέρας κατέβη ο αρχιερέυς Ανανίας μετά των πρεσβυτέρων και μετά τινός Τερτύλλου ρήτορος, οίτινες ενεφανίσθησαν εις τον ηγεμόνα κατά του Παύλου. **2** Προσκληθέντος δε αυτού, ήρχισε να κατηγορή ο Τέρτυλλος, λέγων· Επειδή απολαμβάνομεν διά σου πολλήν ησυχίαν και γίνονται εις το έθνος τούτο λαμπρά πράγματα διά της προνοίας σου, **3** κατά πάντα και πανταχού ευγνωμονούμεν, κράτιστε Φήλιξ, μετά πάσης ευχαριστίας, **4** Αλλά διά να μη σε

εμού. 20 Η αυτοί ούτοι ας είπωσιν εάν εύρον εν εμοί τι αδικήμα, ότε παρεστάθην ενώπιον του συνεδρίου, 21 εκτός εάν ήναι περί ταύτης της μιας φωνής, την οποίαν εφώνωαζα ιστάμενος μεταξύ αυτών, ότι περί αναστάσεως νεκρών εγώ κρίνομαι σήμερον από σας. 22 Ακούσας δε ταύτα ο Φήλιξ ανέβαλε την κρίσιν αυτών, επειδή ήξευρεν ακριβέστερα τα περί της οδού ταύτης, και είπεν· Όταν Λυσίας ο χιλίαρχος καταβή, θέλω αποφασίσει περί της διαφοράς σας, 23 και διέταξε τον εκατόνταρχον να φυλάττηται ο Παύλος και να έχη άνεσιν και να μη εμποδίζωσι μηδένα εκ των οικείων αυτού να υπηρετή ή να έρχηται προς αυτόν. 24 Μετά δε ημέρας τινάς ελθών ο Φήλιξ μετά της Δρουσίλλης της γυναικός αυτού, ήτις ήτο Ιουδαία, μετεκάλεσε τον Παύλον και ήκουσε παρ' αυτού περί της εις Χριστόν πίστεως. 25 Ενώ δε αυτός ωμίλει περί δικαιοσύνης και εγκρατείας και περί της μελλούσης κρίσεως, ο Φήλιξ γενόμενος έμφοβος απεκρίθη Κατά το παρόν ύπαγε, και όταν λάβω καιρόν θέλω σε μετακαλέσει, 26 εν τούτω δε και ήλπιζεν ότι θέλουσι δοθή εις αυτόν χρήματα υπό του Παύλου, διά να απολύση αυτόν· όθεν και συχνότερα μετακαλών αυτόν ωμίλει μετ' αυτού. 27 Μετά δε την συμπλήρωσιν δύο ετών ο Φήλιξ έλαβε διάδοχον τον Πόρκιον Φήστον· και θέλων να κάμη χάριν εις τους Ιουδαίους ο Φήλιξ, αφήκε τον Παύλον δεδεμένον.

25 Ο Φήστος λοιπόν, αφού ήλθεν εις την επαρχίαν, μετά τρεις ημέρας ανέβη εις Ιεροσόλυμα από της Καισαρείας. 2 Ενεφανίσθησαν δε εις αυτόν ο αρχιερεύς και οι πρώτοι των Ιουδαίων κατά του Παύλου και παρεκάλουν αυτόν, 3 ζητούντες χάριν κατ' αυτού, να μεταφέρη αυτόν εις Ιερουσαλήμ, ενεδρεύοντες να φονεύσωσιν αυτόν καθ' οδόν. 4 Ο δε Φήστος απεκρίθη ότι ο Παύλος φυλάττεται εν Καισαρεία, και ότι αυτός ταχέως μέλλει να αναχωρήση εκείσε. 5 Όθεν οι δυνατοί μεταξύ σας, είπεν, ας καταβώσι μετ' εμού, και εάν υπάρχη τι εν τω ανθρώπω τούτω, ας κατηγορήσωσιν αυτόν. 6 Και αφού διέτριψε μεταξύ αυτών υπέρ τας δέκα ημέρας, κατέβη εις Καισάρειαν, και τη επαύριον καθήσας επί

του βήματος, προσέταξε να φερθή ο Παύλος. 7 Και αφού ήλθε, παρεστάθησαν οι καταβάντες από Ιεροσολύμων Ιουδαίοι, επιφέροντες κατά του Παύλου πολλές και βαρείας κατηγορίας, τας οποίας δεν ηδύναντο να αποδείξωσιν· 8 απολογουμένου εκείνου ότι ούτε εις τον νόμον των Ιουδαίων ούτε εις το ιερόν ούτε εις τον Καίσαρα έπραξα τι αμάρτημα. 9 Ο δε Φήστος, θέλων να κάμη χάριν εις τους Ιουδαίους, αποκριθείς προς τον Παύλον είπε· Θέλεις να αναβής εις Ιεροσόλυμα και εκεί να κριθής περί τούτων ενώπιόν μου; 10 Και ο Παύλος είπεν· Επί του βήματος του Καίσαρος παρίσταμαι, όπου πρέπει να κριθώ. Δεν ηδίκησα κατ' ουδέν τους Ιουδαίους, καθώς και συ γνωρίζεις κάλλιστα· 11 διότι εάν αδικώ και έπραξα τι άξιον θανάτου, δεν φεύγω τον θάνατον· αλλ' εάν δεν υπάρχη ουδέν εξ όσων ούτοι με κατηγορούσιν, ουδείς δύναται να με χάριση εις αυτούς· τον Καίσαρα επικαλούμαι. 12 Τότε ο Φήστος, συνομιλήσας μετά του συμβουλίου, απεκρίθη· Τον Καίσαρα επικαλείσαι, προς τον Καίσαρα θέλεις υπάγει. 13 Και αφού παρήλθον ημέραί τινές, Αγρίππας ο βασιλεύς και η Βερνίκη ήλθον εις Καισάρειαν διά να χαιρετήσωσι τον Φήστον. 14 Ενώ δε διέτριβον εκεί ημέρας πολλές, ο Φήστος ανέφερε προς τον βασιλέα τα περί του Παύλου, λέγων· Είναι τις άνθρωπος αφημένος εδώ δέσμιος υπό του Φήλικος, 15 περί του οποίου, ότε υπήγα εις Ιεροσόλυμα, οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι των Ιουδαίων ενεφανίσθησαν εις εμέ, ζητούντες καταδίκην εναντίον αυτού· 16 προς τους οποίους απεκρίθην ότι δεν είναι συνήθεια εις τους Ρωμαίους να παραδίδωσι κατά χάριν ουδένα άνθρωπον εις θάνατον, πριν ο κατηγορούμενος έχη τους κατηγορούς κατά πρόσωπον και λάβη καιρόν απολογίας περί του εγκλήματος. 17 Αφού λοιπόν αυτοί συνήλθον εδώ, χωρίς να κάμω μηδεμίαν αναβολήν την ακόλουθον ημέραν καθήσας επί του βήματος, προσέταξα να φερθή ο άνθρωπος· 18 περί του οποίου οι κατήγοροι παρασταθέντες δεν επέφεραν ουδεμίαν κατηγορίαν εξ όσων εγώ υπενόουν, 19 αλλ' είχαν κατ' αυτού ζητήματά τινά περί της ίδιας αυτών δεισιδαιμονίας και

περί τινός Ιησού αποθανόντος, τον οποίον ο Παύλος έλεγεν ότι ζη. 20 Απορών δε εγώ εις την περί τούτου ζήτησιν, έλεγον αν θέλη να υπάγη εις Ιερουσαλήμ και εκεί να κριθή περί τούτων. 21 Αλλ' επειδή ο Παύλος επεκαλέσθη να φυλαχθή εις την κρίσιν του Σεβαστού, προσέταξα να φυλάττηται, εωσού πέμψω αυτόν προς τον Καίσαρα. 22 Ο δε Αγρίππας είπε προς τον Φήστον· 'Ηθελον και εγώ να ακούσω τον άνθρωπον. Και εκείνος· Αύριον, είπε, θέλεις ακούσει αυτόν. 23 Την επαύριον λοιπόν, ότε ήλθεν ο Αγρίππας και η Βερνίκη μετά μεγάλης πομπής και εισήλθον εις το ακροατήριον μετά των χιλιάρχων και των εξόχων ανδρών της πόλεως, προσέταξεν ο Φήστος, και εφέρθη ο Παύλος. 24 Τότε λέγει ο Φήστος· Αγρίππα βασιλεύ και πάντες οι συμπαραερισκόμενοι μεθ' ημών, θεωρείτε τούτον, περί του οποίου όλον το πλήθος των Ιουδαίων με ώμίλησαν και εν Ιεροσολύμοις και εδώ, καταβιώντες ότι αυτός δεν πρέπει πλέον να ζη. 25 Εγώ δε επειδή εύρον ότι δεν έπραξεν ουδέν άξιον θανάτου, και αυτός ούτος επεκαλέσθη τον Σεβαστόν, απεφάσισα να πέμψω αυτόν. 26 Περί του οποίου δεν έχω ουδέν βέβαιον να γράψω προς τον κύριόν μου· όθεν έφερα αυτόν ενώπιόν σας, και μάλιστα ενώπιον σου, βασιλεύ Αγρίππα, διά να έχω τι να γράψω, αφού γείνη η ανάκρισις. 27 Διότι μοι φαίνεται άλογον, πέμπων δέσμιον, να μη φανερώσω και τα κατ' αυτού εγκλήματα.

26 Ο δε Αγρίππας είπε προς τον Παύλον· Έχεις την άδειαν να ομιλήσης υπέρ σεαυτού. Τότε ο Παύλος εκτείνας την χείρα, απελογοίτο· 2 Μακάριον νομίζω εμαυτόν, βασιλεύ Αγρίππα, μέλλων να απολογηθώ ενώπιόν σου σήμερα περί πάντων εις όσα εγκαλούμαι υπό των Ιουδαίων, 3 μάλιστα επειδή γνωρίζεις πάντα τα παρά τοις Ιουδαίοις έθιμα και ζητήματα· όθεν δέομαί σου να με ακούσης μετά μακροθυμίας. 4 Την εκ νεότητος λοιπόν ζωήν μου, την οποίαν απ' αρχής έζησα μεταξύ του έθνους μου εν Ιεροσολύμοις, εξεύρουσι πάντες οι Ιουδαίοι, 5 επειδή με γνωρίζουσιν εξ αρχής, εάν θέλωσι να μαρτυρήσωσιν, ότι κατά την ακριβεστάτην αίρεσιν της θρησκείας ημών έζησα Φαρισαίος.

6 Και τώρα παρίσταμαι κρινόμενος διά την ελπίδα της επαγγελίας της γενομένης υπό του Θεού προς τους πατέρας ημών, 7 εις την οποίαν το δωδεκάφυλον ημών γένος, λατρεύον εκτενώς τον Θεόν νύκτα και ημέραν, ελπίζει να καταντήση· περί ταύτης της ελπίδος εγκαλούμαι, βασιλεύ Αγρίππα, υπό των Ιουδαίων. 8 Τι απίστευτον κρίνεται εις εσάς, ότι ο Θεός ανιστά νεκρούς; 9 Εγώ μεν εστοχάσθην κατ' εμαυτόν ότι έπρεπε να πράξω πολλά εναντία εις το όνομα του Ιησού του Ναζωραίου· 10 το οποίον και έπραξα εν Ιεροσολύμοις, και πολλούς των αγίων εγώ κατέκλεισα εις φυλακάς, λαβών την εξουσίαν παρά των αρχιερέων, και ότε εφονεύοντο έδωκα ψήφον κατ' αυτών. 11 Και εν πάσαις ταις συναγωγαίς πολλάκις τιμωρών αυτούς ηνάγκαζον να βλασφημώσι, και καθ' υπερβολήν μαινόμενος εναντίον αυτών κατεδίωκον έως και εις τας έξω πόλεις. 12 Εν τούτοις δε, ότε ηρχόμην εις την Δαμασκόν μετ' εξουσίας και επιτροπής της παρά των αρχιερέων, 13 εν τω μέσω της ημέρας είδον καθ' οδόν, βασιλεύ, φως ουρανόθεν υπερβαίνον την λαμπρότητα του ηλίου, το οποίον έλαμπε περί εμέ και τους οδοιπορούντας μετ' εμού· 14 και ενώ κατεπέσομεν πάντες εις την γην, ήκουσα φωνήν λαλούσαν προς με και λέγουσαν εις την Εβραϊκήν διάλεκτον· Σαούλ Σαούλ, τι με διώκεις; σκληρόν σοι είναι να λακτίζης προς κέντρα. 15 Εγώ δε είπον· Τις είσαι, Κύριε; Και εκείνος είπεν· Εγώ είμαι ο Ιησούς, τον οποίον συ διώκεις. 16 Αλλά σηκώθητι και στήθι επί τους πόδας σου· επειδή διά τούτο εφάνην εις σε, διά να σε καταστήσω υπηρέτην και μάρτυρα και όσων είδες και περί όσων θέλω φανερωθή εις σε, 17 εκλέγων σε εκ του λαού και των εθνών, εις τα οποία τώρα σε αποστέλλω 18 διά να ανοίξης τους οφθαλμούς αυτών, ώστε να επιστρέψωσιν από του σκότους εις το φως και από της εξουσίας του Σατανά προς τον Θεόν, διά να λάβωσιν άφεσιν αμαρτιών και κληρονομίαν μεταξύ των ηγιασμένων διά της εις εμέ πίστεως. 19 Όθεν, βασιλεύ Αγρίππα, δεν έγεινα απειθής εις την ουράνιον οπτασίαν, 20 αλλ' εκήρυττον πρώτον εις τους εν Δαμασκώ και Ιεροσολύμοις και εις

πάσαν την γην της Ιουδαίας, και έπειτα εις τα έθνη, να μετανοήσι και να επιστρέψωσιν εις τον Θεόν, πράττοντες έργα άξια της μετανοίας. 21 Διά ταύτα οι Ιουδαίοι συλλαβόντες με εν τω ιερώ, επεχείρουν να με φονεύσωσιν. 22 Αξιωθείς όμως της βοήθειας της παρά του Θεού, ίσταμαι έως της ημέρας ταύτης μαρτυρών προς μικρόν τε και μεγάλο, μη λέγων μηδέν εκτός των όσα ελάλησαν οι προφήται και ο Μωϋσής ότι έμελλον να γείνωσιν, 23 ότι ο Χριστός έμελλε να πάθη, ότι πρώτος αναστάς εκ νεκρών μέλλει να κηρύξη φως εις τον λαόν και εις τα έθνη. 24 Ενώ δε αυτός απελογείτο ταύτα, ο Φήστος είπε με μεγάλην φωνήν· Μαίνεσαι, Παύλε, τα πολλά γράμματα σε καταφέρουσιν εις μανίαν. 25 Ο δε, Δεν μαίνομαι, είπε, κράτιστε Φήστε, αλλά προφέρω λόγους αληθείας και νοός υγιαίνοντος. 26 Διότι έχει γνώσιν περί τούτων ο βασιλεύς, προς τον οποίον και λαλώ μετά παρησίας· επειδή είμαι πεπεισμένος ότι δεν λανθάνει αυτόν ουδέν τούτων, διότι τούτο δεν είναι πεπραγμένον εν γωνία. 27 Πιστεύεις, βασιλεύ Αγρίππα, εις τους προφήτας; εξεύρω ότι πιστεύεις. 28 Και ο Αγρίππας είπε προς τον Παύλον· Παρ' ολίγον με πείθεις να γείνω Χριστιανός. 29 Και ο Παύλος είπεν· Ήθελον εύχεσθαι προς τον Θεόν, ουχι μόνον συ, αλλά και πάντες οι σήμερον ακούντές με, να γείνωσι και παρ' ολίγον και παρά πολύ τοιοῦτοι οποιός και εγώ είμαι, παρεκτός των δεσμών τούτων. 30 Και αφού αυτός είπε ταύτα, εσηκώθη ο βασιλεύς και ο ηγεμών και η Βερνίκη και οι συγκαθήμενοι μετ' αυτών, 31 και αναχωρήσαντες ελάλουν προς αλλήλους, λέγοντες ότι ουδέν άξιον θανάτου ή δεσμών πράττει ο άνθρωπος ούτος. 32 Ο δε Αγρίππας είπε προς τον Φήστον· Ο άνθρωπος ούτος ηδύνατο να απολυθή, εάν δεν είχαν επικαλεσθή τον Καίσαρα.

27 Αφού δε απεφασίσθη να αποπλεύσωμεν εις την Ιταλίαν, παρέδωκαν τον Παύλον και τινάς άλλους δεσμίους εις εκατόνταρχον Ιούλιον ονομαζόμενον, εκ του τάγματος του Σεβαστού λεγομένου. 2 Και αφού επέβημεν εις πλοίον Αδραμυτηνόν, εσηκώθημεν μέλλοντες να παραπλεύσωμεν τους κατά την Ασίαν

τόπους, έχοντες μεθ' ημών Αρίσταρχον τον Μακεδόνα τον εκ Θεσσαλονίκης· 3 και την άλλην ημέραν εφθάσαμεν εις Σιδώνα· και ο Ιούλιος φιλανθρώπως φερόμενος προς τον Παύλον επέτρεψεν εις αυτόν να υπάγη προς τους φίλους αυτού και να λάβη περίθαλψιν. 4 Και εκείθεν σηκωθέντες υπεπλεύσαμεν την Κύπρον, επειδή ήσαν εναντίοι οι άνεμοι, 5 και διαπλεύσαντες το πέλαγος της Κιλικίας και Παμφυλίας, ήλθομεν εις τα Μύρα της Λυκίας. 6 Και εκεί ευρών ο εκατόνταρχος πλοίον Αλεξανδρινόν, το οποίον έπλεεν εις την Ιταλίαν, επεβίβασεν ημάς εις αυτό· 7 βραδυπλοούντες δε ικανάς ημέρας και μόλις φθάσαντες εις την Κνίδον, επειδή δεν μας άφινεν ο άνεμος, υπεπλεύσαμεν την Κρήτην κατά την Σαλμώνην, 8 και μόλις παραπλεύσαντες αυτήν, ήλθομεν εις τόπον τινά ονομαζόμενον Καλούς Λιμένας, πλησίον του οποίου ήτο η πόλις Λασαία. 9 Επειδή δε παρήλθεν ικανός καιρός και ο πλούς ήτο ήδη επικίνδυνος, διότι και η νηστεία είχαν ήδη παρέλθει, συνεβούλευεν ο Παύλος, 10 λέγων προς αυτούς· Άνδρες, βλέπω ότι ο πλούς μέλλει να γείνη με κακοπάθειαν και πολλήν ζημίαν ουχι μόνον του φορτίου και του πλοίου, αλλά και των ψυχών ημών. 11 Αλλ' ο εκατόνταρχος επέιθετο μάλλον εις τον κυβερνήτην και εις τον ναύκληρον παρά εις τα υπό του Παύλου λεγόμενα. 12 Και επειδή ο λιμήν δεν ήτο επιτήδειος εις παραχειμασίαν, οι πλειότεροι εγνωμοδότησαν να σηκωθώσι και εκείθεν, ώστε φθάσαντες αν ηδύναντο εις Φοίνικα, λιμένα της Κρήτης βλέποντα προς τον λίβα άνεμον και προς τον χώρον, να παραχειμάσωσιν εκεί. 13 Και ότε έπνευσεν ολίγον νότος, νομίσαντες ότι επέτυχον του σκοπού, ανέσυραν την άγκυραν και παρέπλεον πλησίον την Κρήτην. 14 Πλην μετ' ολίγον προσέβαλε κατ' αυτής άνεμος τυφωνικός ο λεγόμενος Ευροκλύδων. 15 Και επειδή το πλοίον συνηράσθη και δεν ηδύνατο να αντέχη προς τον άνεμον, αφεθέντες εφερόμεθα. 16 Και τρέξαντες υπό νησιδίον τι ονομαζόμενον Κλαύδην, μόλις ηδυνήθημεν να βάλωμεν εις την εξουσίαν μας την λέμβον, 17 την οποίαν αφού ανέλαβον μετεχειρίζοντο βοηθήματα, ζώνοντες

υποκάτωθεν το πλοῖον· και φοβούμενοι μη εκπέσωσιν εις την Σύρτιν, κατεβίβασαν τα πανία και εφέροντο ούτως. **18** Και επειδή χειμαζόμεθα σφοδρώς, την ακόλουθον ημέραν έκαμνον χύσιν, **19** και την τρίτην με τας ίδιās ημών χείρας ερρίψαμεν τα σκεύη του πλοίου· **20** και επειδή διά πολλών ημερών δεν εφαινοντο ούτε ήλιος ούτε άστρα, και χειμών βαρύς επέκειτο, πάσα ελπίς σωτηρίας αφηρείτο πλέον αφ' ημών. **21** Μετά δε πολυήμερον ασιτία σταθείς ο Παύλος εν τω μέσω αυτών, είπεν· Έπρεπεν, ω άνδρες, να μου υπακούσητε και να μη σηκωθήτε από της Κρήτης και ούτως ηθέλομεν αποφύγει την κακοπάθειαν ταύτην και την ζημίαν. **22** Αλλά και ήδη σας παραινώ να έχητε θάρρος· διότι εξ υμών ουδεμία ψυχή δεν θέλει χαθή, ειμή μόνον το πλοῖον. **23** Διότι την νύκτα ταύτην εφάνη εις εμέ άγγελος του Θεού, του οποίου είμαι, τον οποίον και λατρεύω, **24** λέγων· μη φοβού, Παύλε· πρέπει να παρασταθής ενώπιον του Καίσαρος· και ιδού, ο Θεός σοι εχάρισε πάντας τους πλέοντας μετά σου. **25** Διά τούτο θαρρείτε, άνδρες· διότι πιστεύω εις τον Θεόν ότι ούτω θέλει γείνει, καθ' ον τρόπον ελαλήθη προς εμέ. **26** Πρέπει δε να πέσωμεν εις νήσόν τινά. **27** Ότε δε ήλθεν η δεκάτη τετάρτη νυξ, ενώ παρεφερόμεθα εν τη Αδριατική θαλάσση, περί το μέσον της νυκτός εσυμπέραινον οι ναύται ότι πλησιάζουσιν εις τόπον τινά. **28** Και ρίψαντες την βολίδα εύρον είκοσι οργυιάς, και αφού επροχώρησαν ολίγον διάστημα, ρίψαντες και πάλιν την βολίδα εύρον οργυιάς δεκαπέντε· **29** και φοβούμενοι μήπως πέσωμεν έξω εις τραχείς τόπους, ρίψαντες τέσσαρας αγκύρας από της πρύμνης, ηύχοντο να γείνη ημέρα. **30** Επειδή δε οι ναύται εξήτουν να φύγωσιν εκ του πλοίου και κατεβίβασαν την λέμβον εις την θάλασσαν, επί προφάσει ότι έμελλον να εκτείνωσιν αγκύρας εκ της πλώρας, **31** ο Παύλος είπε προς τον εκατόνταρχον και προς τους στρατιώτας· Εάν ούτοι δεν μείνωσιν εν τω πλοίω, σεις δεν δύνασθε να σωθήτε. **32** Τότε οι στρατιώται απέκοψαν τα σχοινία της λέμβου και αφήκαν αυτήν να πέση έξω. **33** Έως δε να εξημερώση, ο Παύλος παρεκάλει πάντας να λάβωσι τροφήν

τινά, λέγων· Δεκατέσσαρας ημέρας σήμερα προσδοκώντες διαμένετε νηστικοί, και δεν εφάγετε ουδέν. **34** Διά τούτο σας παρακαλώ να λάβητε τροφήν· διότι τούτο είναι αναγκαίον προς την σωτηρίαν σας· επειδή ουδενός από σας δεν θέλει πέσει θριξ εκ της κεφαλής. **35** Αφού δε είπε ταύτα και έλαβεν άρτον, ευχαρίστησε τον Θεόν ενώπιον πάντων και κόψας ήρχισε να τρώγη. **36** Λαβόντες δε πάντες θάρρος, έλαβον και αυτοί τροφήν· **37** ήμεθα δε εν τω πλοίω ψυχαί όλαι διακόσiai εβδομήκοντα εξ. **38** Αφού δε εχορτάσθησαν από τροφής ελάφρυνον το πλοῖον, ρίπτοντες τον σίτον εις την θάλασσαν. **39** Και ότε έγείνεν ημέρα, δεν εγνωρίζον την γην, παρετήρουν όμως κόλπον τινά έχοντα αιγιαλόν, εις τον οποίον εβουλεύθησαν, αν ηδύναντο, να εξώσωσι το πλοῖον. **40** Και κόψαντες τας αγκύρας, αφήκαν το πλοῖον εις την θάλασσαν, λύσαντες ενταυτώ τους δεσμούς των πηδαλίων, και υψώσαντες τον αρτέμονα προς τον άνεμον, κατηθύνοντο εις τον αιγιαλόν. **41** Περιπεσόντες δε εις τόπον, όπου συνήρχοντο δύο θάλασσαi, έρριψαν έξω το πλοῖον, και η μεν πλώρα εκάθησε και έμεινεν ασάλευτος, η δε πρύμνη διελύετο υπό της βίας των κυμάτων. **42** Εβουλεύθησαν δε οι στρατιώται να θανατώσωσι τους δεσμίους, διά να μη φύγη μηδείς κολυμβήσας. **43** Αλλ' ο εκατόνταρχος, θέλων να διασώση τον Παύλον, εμπόδισεν αυτούς από του σκοπού και προσέταξεν, όσοι ηδύναντο να κολυμβώσι να ριφθώσι πρώτοι και να εκβώσιν εις την γην, **44** οι δε λοιποί άλλοι μεν επί σανίδων, άλλοι δε επί τινών λειψάνων του πλοίου, και ούτω διεσώθησαν πάντες εις την γην.

28 Και αφού διεσώθησαν, τότε εγνώρισαν ότι η νήσος ονομάζεται Μελίτη. **2** Οι δε βάρβαροι έδειξαν εις ημάς ου την τυχούσαν φιλανθρωπίαν· διότι ανάφαντες πυράν, υπεδέχθησαν πάντας ημάς διά την επικειμένην βροχήν και διά το ψύχος. **3** Ότε δε ο Παύλος, συσσωρεύσας πλήθος φρυγάνων, έβαλεν επί την πυράν, έχιδνα εξελθούσα εκ της θερμότητος προσεκολλήθη εις την χείρα αυτού. **4** Ως δε ειδον οι βάρβαροι το θηρίον

κρεμάμενον εκ της χειρός αυτού, έλεγον προς αλλήλους· Βεβαίως φονεύς είναι ο άνθρωπος ούτος, τον οποίον διασωθέντα εκ της θαλάσσης η θεία δίκη δεν αφήκε να ζη. 5 Και αυτός μεν απετίναξε το θηρίον εις το πυρ και δεν έπαθεν ουδέν κακόν· 6 εκείνοι δε επρόσμενον ότι έμελλε να πρησθή ή εξαίφνης να πέση κάτω νεκρός. Αφού όμως επρόσμενον πολλήν ώραν και έβλεπον ότι ουδέν κακόν εγίνετο εις αυτόν, μεταβαλόντες στοχασμόν έλεγον ότι είναι Θεός. 7 Εις τα πέριξ δε του τόπου εκείνου ήσαν κτήματα του πρώτου της νήσου ονομαζομένου Ποπλίου, όστις αναδεχθείς ημάς, εξένισε φιλοφρόνως τρεις ημέρας. 8 Συνέβη δε να ήναι κατάκειτος ο πατήρ του Ποπλίου, πάσχων πυρετόν και δυσεντεριάν· προς τον οποίον εισελθών ο Παύλος και προσευχηθείς, επέθεσεν επ' αυτόν τας χείρας και ιάτρευσεν αυτόν. 9 Τούτου λοιπόν γενομένου και οι λοιποί, όσοι είχαν ασθεनेίαις εν τη νήσω, προσήρχοντο και εθεραπεύοντο· 10 οίτινες και με τιμάς πολλάς ετίμησαν ημάς και ότε εμέλλομεν να αναχωρήσωμεν, εφωδίασαν με τα χρειώδη. 11 Μετά δε τρεις μήνας απεπλεύσαμεν επί πλοίου Αλεξανδρινού, με σημαίαν των Διοσκούρων, το οποίον είχε παραχειμάσει εν τη νήσω, 12 και φθάσαντες εις τας Συρακούσας, εμείναμεν τρεις ημέρας· 13 εκείθεν δε περιπλεύσαντες κατηντήσαμεν εις Ρήγιον, και μετά μίαν ημέραν, πνεύσαντος νότου, την δευτέραν ημέραν ήλθομεν εις Ποτιόλους· 14 όπου ευρόντες αδελφούς, παρεκαλέσθημεν να μείνωμεν παρ' αυτοίς επτά ημέρας, και ούτως ήλθομεν εις την Ρώμην. 15 Εκείθεν δε ακούσαντες οι αδελφοί τα περί ημών, εξήλθον εις απάντησιν ημών έως του Αππίου Φόρου και των Τριών Ταβερνών, τους οποίους ιδών ο Παύλος, ηυχारीστήσε τον Θεόν και έλαβε θάρρος. 16 Ότε δε ήλθομεν εις Ρώμην, ο εκατόνταρχος παρέδωκε τους δεσμίους εις τον στρατοπεδάρχη·ν· εις τον Παύλον όμως συνεχωρήθη να μένη καθ' εαυτόν μετά του στρατιώτου, όστις εφύλαττεν αυτόν. 17 Μετά δε τρεις ημέρας συνεκάλεσεν ο Παύλος τους όντας των Ιουδαίων πρώτους και αφού συνήλθον, έλεγε προς αυτούς· Άνδρες αδελφοί, εγώ ουδέν εναντίον πράξας εις τον λαόν ή εις τα έθιμα τα πατρών, παρεδόθην εξ Ιεροσολύμων δέσμιος εις τας χείρας των Ρωμαίων· 18 οίτινες αφού με ανέκριναν, ήθελον να με απολύσωσι, διότι ουδεμία αιτία θανάτου υπήρχεν εν εμοί. 19 Επειδή δε αντέλεγον οι Ιουδαίοι, ηναγκάσθην να επικαλεσθώ τον Καίσαρα, ουχι ως έχων να κατηγορήσω κατά τι το έθνος μου. 20 Διά ταύτην λοιπόν την αιτίαν σας εκάλεσα, διά να σας ίδω και ομιλήσω· διότι ένεκα της ελπίδος του Ισραήλ φορώ ταύτην την άλυσιν. 21 Οι δε είπον προς αυτόν· Ημείς ούτε γράμματα ελάβομεν περί σου από της Ιουδαίας, ούτε ελθών τις εκ των αδελφών απήγγειλεν ή ελάλησέ τι κακόν περί σου. 22 Επιθυμούμεν δε να ακούσωμεν παρά σου τι φρονείς διότι περί της αιρέσεως ταύτης είναι γνωστόν εις ημάς ότι πανταχού αντιλέγεται. 23 Και αφού διώρισαν εις αυτόν ημέραν, ήλθον προς αυτόν πολλοί εις το κατάλυμα, εις τους οποίους εξέθεσε διά μαρτυριών την βασιλείαν του Θεού και έπειθεν αυτούς εις τα περί του Ιησού από τε του νόμου του Μωυσέως και των προφητών από πρωί έως εσπέρας. 24 Και άλλοι μεν επείθοντο εις τα λεγόμενα, άλλοι δε ηπίστουν. 25 Ασύμφωνοι δε όντες προς αλλήλους ανεχώρουν, αφού ο Παύλος είπεν ένα λόγον, ότι καλώς ελάλησε το Πνεύμα το Άγιον προς τους πατέρας ημών διά Ησαΐου του προφήτου, 26 λέγον· Ύπαγε προς τον λαόν τούτον και ειπέ· Με την ακοήν θέλετε ακούσει και δεν θέλετε εννοήσει, και βλέποντες θέλετε ιδεί και δεν θέλετε καταλάβει· 27 διότι επαχύνθη η καρδια του λαού τούτου, και με τα ώτα βαρέως ήκουσαν και τους οφθαλμούς αυτών έκλεισαν, μήποτε ίδωσι με τους οφθαλμούς και ακούσωσι με τα ώτα και νοήσωσι με την καρδίαν και επιστρέψωσι, και ιατρέψω αυτούς. 28 Γνωστόν λοιπόν έστω εις εσάς ότι εις τα έθνη απεστάλη το σωτήριον του Θεού, αυτοί και θέλουσιν ακούσει. 29 Και αφού είπε ταύτα ανεχώρησαν οι Ιουδαίοι έχοντες πολλήν συζήτησιν προς αλλήλους. 30 Έμεινε δε ο Παύλος δύο ολόκληρα έτη εν ιδιαιτέρα μισθωτή οικία και εδέχετο πάντας τους ερχομένους προς αυτόν, 31 κηρύττων την βασιλείαν του Θεού και διδάσκων μετά πάσης

παρησίας ακωλύτως τα περί του Κυρίου Ιησού
Χριστού.

Προς Ρωμαίους

1 Παύλος, δούλος Ιησού Χριστού, προσκεκλημένος απόστολος, κεχωρισμένος διά το ευαγγέλιον του Θεού, **2** το οποίον προϋπεσχέθη διά των προφητών αυτού εν ταις αγίαις γραφαίς, **3** περί του Υιού αυτού, όστις εγεννήθη εκ σπέρματος Δαβίδ κατά σάρκα, **4** και απεδείχθη Υιός Θεού εν δυνάμει κατά το πνεύμα της αγιωσύνης διά της εκ νεκρών αναστάσεως, Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών, **5** διά του οποίου ελάβομεν χάριν και αποστολήν εις υπακοήν πίστεως πάντων των εθνών υπέρ του ονόματος αυτού, **6** μεταξύ των οποίων είσθε και σεις προσκεκλημένοι του Ιησού Χριστού, **7** προς πάντας τους όντας εν Ρώμη αγαπητούς του Θεού, προσκεκλημένους αγίους, χάρις είη υμίν και ειρήνη από Θεού Πατρός ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού. **8** Πρώτον μεν ευχαριστώ τον Θεόν μου διά Ιησού Χριστού υπέρ πάντων υμών, διότι η πίστις σας κηρύττεται εν όλω τω κόσμω. **9** Επειδή μάρτυς μου είναι ο Θεός, τον οποίον λατρεύω διά του πνευμάτός μου εν τω ευαγγελίω του Υιού αυτού, ότι αδιαλείπτως σας ενθυμούμαι, **10** δεόμενος πάντοτε εν ταις προσευχαίς μου να αξιωθώ ήδη ποτέ διά του θελήματος του Θεού να έλθω προς εσάς. **11** Διότι επιποθώ να σας ίδω, διά να σας μεταδώσω χάρισμά τι πνευματικόν προς στήριξιν υμών, **12** τούτο δε είναι, το να συμπαραγορηθώ μεταξύ σας διά της κοινής πίστεως υμών τε και εμού. **13** Δεν θέλω δε να αγνοήτε, αδελφοί, ότι πολλάκις εμελέτησα να έλθω προς εσάς, εμποδίσθην όμως μέχρι τούδε, διά να απολαύσω καρπόν τινά και μεταξύ σας, καθώς και μεταξύ των λοιπών εθνών. **14** Χρεώστης είμαι προς Ελληνάς τε και βαρβάρους, σοφούς τε και ασόφους· **15** ούτω πρόθυμος είμαι το κατ' εμέ να κηρύξω το ευαγγέλιον και προς εσάς τους εν Ρώμη. **16** Διότι δεν αισχύνομαι το ευαγγέλιον του Χριστού· επειδή είναι δύναμις Θεού προς σωτηρίαν εις πάντα τον πιστεύοντα Ιουδαίον τε, πρώτον και Έλληνα. **17** Διότι δι' αυτού αποκαλύπτεται η δικαιοσύνη του Θεού εκ πίστεως εις πίστιν, καθώς είναι

γεγραμμένον· Ο δε δίκαιος θέλει ζήσει εκ πίστεως. **18** Διότι οργή Θεού αποκαλύπτεται απ' ουρανού επί πάσαν ασέβειαν και αδικίαν ανθρώπων, όιτινες κατακρατούσι την αλήθειαν εν αδικία. **19** Επειδή ό, τι δύναται να γνωρισθή περί Θεού είναι φανερόν εν αυτοίς, διότι ο Θεός εφανέρωσε τούτο προς αυτούς. **20** Επειδή τα άορατα αυτού βλέπονται φανερώς από κτίσεως κόσμου νοούμενα διά των ποιημάτων, η τε αΐδιος αυτού δύναμις και η θειότης, ώστε αυτοί είναι αναπολόγητοι. (aidios g126) **21** Διότι γνωρίσαντες τον Θεόν, δεν εδόξασαν ως Θεόν ουδέ ευχαρίστησαν, αλλ' εματαιώθησαν εν τοις διαλογισμοίς αυτών, και εσκοτίσθη η ασύνετος αυτών καρδιά· **22** λέγοντες ότι είναι σοφοί εμωράνθησαν, **23** και ήλλαξαν την δόξαν του αφθάρτου Θεού εις ομοίωμα εικόνας φθαρτού ανθρώπου και πετεινών και τετραπόδων και ερπετών. **24** Διά τούτο και παρέδωκεν αυτούς ο Θεός διά των επιθυμιών των καρδιών αυτών εις ακαθαρσίαν, ώστε να ατιμάζονται τα σώματα αυτών μεταξύ αυτών. **25** Οίτινες μετήλλαξαν την αλήθειαν του Θεού εις το ψεύδος, και εσεβάσθησαν και ελάτρευσαν την κτίσιν μάλλον παρά τον κτίσαντα, όστις είναι ευλογητός εις τους αιώνας· αμήν. (aiōn g165) **26** Διά τούτο παρέδωκεν αυτούς ο Θεός εις πάθη ατιμίας· διότι και αι γυναίκες αυτών μετήλλαξαν την φυσικήν χρήσιν εις την παρά φύσιν· **27** ομοίως δε και οι άνδρες, αφήσαντες την φυσικήν χρήσιν της γυναικός, ξεκαούθησαν εις την επιθυμίαν αυτών προς αλλήλους, πράττοντες την ασχημοσύνην άρσενες εις άρσενας και απολαμβάνοντες εις εαυτούς την πρέπουσαν αντιμισθίαν της πλάνης αυτών. **28** Και καθώς απεδοκίμασαν το να έχωσιν επίγνωσιν του Θεού, παρέδωκεν αυτούς ο Θεός εις αδόκιμον νούν, ώστε να πράττωσι τα μη πρέποντα, **29** πλήρεις όντες πάσης αδικίας, πορνείας, πονηρίας, πλεονεξίας, κακίας, γέμοντες φθόνου, φόνου, έριδος, δόλου, κακοηθείας· **30** ψιθυρισταί, κατάλαλοι, μισόθεοι, υβρισταί, υπερήφανοι, αλαζόνες, εφευρεταί κακών, απειθείς εις τους γονείς, **31** ασύνετοι, παραβάται συνθηκών, άσπλαγχοι, αδιάλλακτοι, ανελεήμονες· **32**

οίτινες ενώ γνωρίζουσι την δικαιοσύνην του Θεού, ότι οι πράττοντες τα τοιαύτα είναι άξιοι θανάτου, ουχί μόνον πράττουσιν αυτά, αλλά και συνευδοκούσιν εις τους πράττοντας.

2 Διά τούτο αναπολόγητος είσαι, ω άνθρωπε, πας όστις κρίνεις· διότι εις ό, τι κρίνεις τον άλλον, σεαυτόν κατακρίνεις· επειδή τα αυτά πράττεεις συ ο κρίνων. **2** Εξεύρομεν δε ότι η κρίσις του Θεού είναι κατά αλήθειαν εναντίον των πραττόντων τα τοιαύτα. **3** Και νομίζεις τούτο, ω άνθρωπε, συ ο κρίνων τους πράττοντας τα τοιαύτα και πράττων αυτά, ότι θέλεις εκφύγει την κρίσιν του Θεού; **4** Η καταφρονείς τον πλούτον της χρηστότητος αυτού και της υπομονής και της μακροθυμίας, αγνοών ότι η χρηστότης του Θεού σε φέρει εις μετάνοιαν; **5** διά δε την σκληρότητά σου και αμετανόητον καρδίαν θησαυρίζεις εις σεαυτόν οργήν εν τη ημέρα της οργής και της αποκαλύψεως της δικαιοκρισίας του Θεού, **6** όστις θέλει αποδώσει εις έκαστον κατά τα έργα αυτού, **7** εις μεν τους ζητούντας δι' υπομονής έργου αγαθού, δόξαν και τιμήν και αφθαρσίαν ζωήν αιώνιον, (αἰῶνιος g166) **8** εις δε τους φιλονείκους και απειθούντας μεν εις την αλήθειαν, πειθομένους δε εις την αδικίαν θέλει είσθαι θυμός και οργή, **9** θλίψις και στενοχωρία επί πάσαν ψυχήν ανθρώπου του εργαζομένου το κακόν, Ιουδαίου τε πρώτον και Ελληνο· **10** δόξα δε και τιμή και ειρήνη εις πάντα τον εργαζόμενον το αγαθόν, Ιουδαίον τε πρώτον και Ελληνα· **11** επειδή δεν είναι προσωποληψία παρά τω Θεώ. **12** Διότι όσοι ημάρτησαν χωρίς νόμου, θέλουσι και απολεσθή χωρίς νόμου· και όσοι ημάρτησαν υπό νόμον, θέλουσι κριθή διά νόμου. **13** Διότι δεν είναι δίκαιοι παρά τω Θεώ οι ακροαταί του νόμου, αλλ' οι εκτελεσταί του νόμου θέλουσι δικαιωθή. **14** Επειδή όταν οι εθνικοί οι μη έχοντες νόμον πράττωσιν εκ φύσεως τα του νόμου, ούτοι νόμον μη έχοντες είναι νόμος εις εαυτούς, **15** οίτινες δεικνύουσι το έργον του νόμου γεγραμμένον εν ταις καρδίαις αυτών, έχοντες συμμαρτυρούσαν την συνείδησιν αυτών και τους λογισμούς κατηγορούντας ή και απολογουμένους μεταξύ αλλήλων, **16** εν τη ημέρα ότε θέλει κρίνει ο

Θεός τα κρυπτά των ανθρώπων διά του Ιησού Χριστού κατά το ευαγγέλιόν μου. **17** Ιδού, συ επονομάζεσαι Ιουδαίος και επαναπαύεσαι εις τον νόμον και καυχάσαι εις τον Θεόν, **18** και γνωρίζεις το θέλημα αυτού και διακρίνεις τα διαφέροντα, διδασκόμενος υπό του νόμου, **19** και έχεις πεποίθησιν εις σεαυτόν ότι είσαι οδηγός τυφλών, φως των εν σκότει, **20** παιδευτής αφρόνων, διδάσκαλος νηπίων, έχων τον τύπον της γνώσεως και της αληθείας εν τω νόμω. **21** Ο διδάσκων λοιπόν άλλον σεαυτόν δεν διδάσκει; ο κηρύττων να μη κλέπτωσι κλέπτεις; **22** ο λέγων να μη μοιχεύωσι μοιχεύεις; ο βδελυττόμενος τα είδωλα ιεροσυλείς; **23** ο καυχώμενος εις τον νόμον, ατιμάζεις τον Θεόν διά της παραβάσεως του νόμου; **24** Διότι το όνομα του Θεού εξ αιτίας σας βλασφημείται μεταξύ των εθνών, καθώς είναι γεγραμμένον. **25** Επειδή ωφελεί μεν η περιτομή, εάν εκτελής τον νόμον· εάν όμως ήσαι παραβάτης του νόμου, η περιτομή σου έγεινεν ακροβυστία. **26** Εάν λοιπόν ο απερίτμητος φυλάττη τα διατάγματα του νόμου, η ακροβυστία αυτού δεν θέλει λογισθή αντί περιτομής; **27** και ο εκ φύσεως απερίτμητος, εκτελών τον νόμον, θέλει κρίνει σε όστις, έχων το γράμμα του νόμου και την περιτομήν, είσαι παραβάτης του νόμου. **28** Διότι Ιουδαίος δεν είναι ο εν τω φανερώ Ιουδαίος, ουδέ περιτομή η εν τω φανερώ η γινομένη εν σαρκί, **29** αλλ' Ιουδαίος είναι ο εν τω κρυπτώ Ιουδαίος, και περιτομή η της καρδίας κατά πνεύμα, ουχί κατά γράμμα, του οποίου ο έπαινος είναι ουχί εξ ανθρώπων, αλλ' εκ του Θεού.

3 Τις λοιπόν η υπεροχή του Ιουδαίου, ή τις η ωφέλεια της περιτομής; **2** Πολλή κατά πάντα τρόπον. Πρώτον μεν διότι εις τους Ιουδαίους ενεπιστεύθησαν τα λόγια του Θεού. **3** Επειδή αν τινές δεν είπιστευσαν, τι εκ τούτου; μήπως η απιστία αυτών θέλει καταργήσει την πίστιν του Θεού; **4** Μη γένοιτο. Αλλ' έστω ο Θεός αληθής, πας δε άνθρωπος ψεύστης, καθώς είναι γεγραμμένον· Διά να δικαιωθής εν τοις λόγοις σου και να νικήσης, όταν κρίνησαι. **5** Εάν δε η αδικία ημών δεικνύη την δικαιοσύνην του Θεού, τι θέλομεν ειπεί; μήπως είναι άδικος

ο Θεός ο επιφέρων την οργήν; ως άνθρωπος λαλώ. **6** Μη γένοιτο· επειδή πως θέλει κρίνει ο Θεός τον κόσμον; **7** Διότι εάν η αλήθεια του Θεού περιέσσευσε προς δόξαν αυτού διά του εμού ψεύσματος, διά τι πλέον εγώ κρίνομαι ως αμαρτωλός, **8** και καθώς βλασφημούμεθα και καθώς κηρύττουσί τινές, ότι ημείς λέγομεν, Διά τι να μη πράττωμεν τα κακά, διά να έλθωσι τα αγαθά; των οποίων η κατάκρισις είναι δικαία. **9** Τι λοιπόν; υπερέχομεν των εθνικών; Ουχί βεβαίως· διότι προεξηλέξαμεν Ιουδαίους τε και Έλληνας, ότι είναι πάντες υπό αμαρτίαν, **10** καθώς είναι γεγραμμένον· Ότι δεν υπάρχει δίκαιος ουδέ εις, **11** δεν υπάρχει τις έχων σύνεσιν· δεν υπάρχει τις εκζητών τον Θεόν. **12** Πάντες εξέκλιναν, ομού εξηχειρώθησαν· δεν υπάρχει ο πράττων αγαθόν, δεν υπάρχει ουδέ εις. **13** Τάφος ανεώγμενος είναι ο λάρυγξ αυτών, με τας γλώσσας αυτών ελάλουν δόλια· φαρμάκιον ασπίδων είναι υπό τα χείλη αυτών. **14** των οποίων το στόμα γέμει κατάρας και πικρίας. **15** οι πόδες αυτών είναι ταχείς εις το να χύσωσιν αίμα· **16** ερήμωσις και ταλαιπωρία εν ταις οδοίς αυτών, **17** και οδόν ειρήνης δεν εγνώρισαν. **18** Δεν είναι φόβος Θεού έμπροσθεν των οφθαλμών αυτών. **19** Εξεύρομεν δε ότι όσα λέγει ο νόμος λαλεί προς τους υπό τον νόμον, διά να εμφραχθή παν στόμα και να γείνη πας ο κόσμος υπόδικος εις τον Θεόν, **20** διότι εξ έργων νόμου δεν θέλει δικαιωθή ουδεμία σαρξ ενώπιον αυτού· επειδή διά του νόμου γίνεται η γνώρισις της αμαρτίας. **21** Τώρα δε χωρίς νόμου η δικαιοσύνη του Θεού εφανέρωθη, μαρτυρουμένη υπό του νόμου και των προφητών, **22** δικαιοσύνη δε του Θεού διά πίστεως Ιησού Χριστού εις πάντας και επί πάντας τους πιστεύοντας· διότι δεν υπάρχει διαφορά· **23** επειδή πάντες ήμαρτον και υστερούνται της δόξης του Θεού, **24** δικαιούνται δε δωρεάν με την χάριν αυτού διά της απολυτρώσεως της εν Χριστώ Ιησού, **25** τον οποίον ο Θεός προέθετο μέσον εξιλεώσεως διά της πίστεως εν τω αίματι αυτού, προς φανέρωσιν της δικαιοσύνης αυτού διά την άφεσιν των προγενομένων αμαρτημάτων διά της μακροθυμίας του Θεού, **26** προς φανέρωσιν της δικαιοσύνης αυτού εν τω

παρόντι καιρώ, διά να ήναι αυτός δίκαιος και να δικαιώνη τον πιστεύοντα εις τον Ιησούν. **27** Που λοιπόν η καύχησις; Εκλείσθη έξω. Διά ποίου νόμου; των έργων; Ουχί, αλλά διά του νόμου της πίστεως. **28** Συμπεραίνομεν λοιπόν ότι ο άνθρωπος δικαιούται διά της πίστεως χωρίς των έργων του νόμου. **29** Έ των Ιουδαίων μόνον είναι ο Θεός; Ουχί δε και των εθνών; Ναι, και των εθνών, **30** επειδή εις είναι ο Θεός όστις θέλει δικαιώσει την περιτομήν εκ πίστεως και την ακροβυστίαν διά της πίστεως. **31** Νόμον λοιπόν καταργούμεν διά της πίστεως; μη γένοιτο, αλλά νόμον συνιστώμεν.

4 Τι λοιπόν θέλομεν ειπέι ότι απήλαυσεν Αβραάμ ο πατήρ ημών κατά σάρκα; **2** Διότι εάν ο Αβραάμ εδικαιώθη εκ των έργων, έχει καύχημα, αλλ' ουχί ενώπιον του Θεού. **3** Επειδή τι λέγει η γραφή; Και επίστευσεν Αβραάμ εις τον Θεόν, και ελογίσθη εις αυτόν εις δικαιοσύνην. **4** Εις δε τον εργαζόμενον ο μισθός δεν λογίζεται ως χάρις, αλλ' ως χρέος. **5** εις τον μη εργαζόμενον όμως, πιστεύοντα δε εις τον δικαιούντα τον ασεβή, η πίστις αυτού λογίζεται εις δικαιοσύνην, **6** καθώς και ο Δαβίδ λέγει τον μακαρισμόν του ανθρώπου, εις τον οποίον ο Θεός λογίζεται δικαιοσύνην, χωρίς έργων· **7** Μακάριοι εκείνοι, των οποίων συνεχωρήθησαν αι ανομίαι και των οποίων εσκεπάσθησαν αι αμαρτίαι· **8** μακάριος ο άνθρωπος, εις τον οποίον ο Κύριος δεν θέλει λογίζεσθαι αμαρτίαν. **9** Ούτος λοιπόν ο μακαρισμός γίνεται διά τους περιτετημένους ή και διά τους απεριτημένους; διότι λέγομεν ότι η πίστις ελογίσθη εις τον Αβραάμ εις δικαιοσύνην. **10** Πως λοιπόν ελογίσθη; ότε ήτο εν περιτομή ή εν ακροβυστία; Ουχί εν περιτομή αλλ' εν ακροβυστία· **11** και έλαβε το σημείον της περιτομής, σφραγίδα της δικαιοσύνης της εκ πίστεως της εν τη ακροβυστία, διά να ήναι αυτός πατήρ πάντων των πιστευόντων ενώ υπάρχουν εν τη ακροβυστία, διά να λογισθή και εις αυτούς η δικαιοσύνη, **12** και πατήρ της περιτομής, ουχί μόνον εις τους περιτετημένους, αλλά και εις τους περιπατούντας εις τα ίχνη της πίστεως του πατρός ημών Αβραάμ της εν τη ακροβυστία. **13** Επειδή η επαγγελία προς τον

Αβραάμ ή προς το σπέρμα αυτού, ότι έμελλε να ήναι κληρονόμος του κόσμου, δεν έγινε δια του νόμου, αλλά δια της δικαιοσύνης της εκ πίστεως. **14** Διότι εάν ήναι κληρονόμοι οι εκ του νόμου, η πίστις εματαιώθη και κατηργήθη η επαγγελία· **15** επειδή ο νόμος επιφέρει οργήν· διότι όπου δεν υπάρχει νόμος, ουδέ παράβασις υπάρχει. **16** Διά τούτο εκ πίστεως η κληρονομία, διά να ήναι κατά χάριν, ώστε η επαγγελία να ήναι βεβαία εις άπαν το σπέρμα, ουχι μόνον το εκ του νόμου, αλλά και το εκ της πίστεως του Αβραάμ, όστις είναι πατήρ πάντων ημών, **17** καθώς είναι γεγραμμένον, ότι πατέρα πολλών εθνών σε κατέστησα, ενώπιον του Θεού εις τον οποίον επίστευσε, του ζωοποιούντος τους νεκρούς και καλούντος τα μη όντα ως όντα· **18** όστις καίτοι μη έχων ελπίδα επίστευσεν επ' ελπίδι, ότι έμελλε να γείνη πατήρ πολλών εθνών κατά το λαληθέν· Ούτω θέλει είσθαι το σπέρμα σου· **19** και μη ασθενήσας κατά την πίστιν δεν εσυλλογίσθη το σώμα αυτού ότι ήτο ήδη νεκρωμένον, εκατονταετής περίπου ων, και την νέκρωσιν της μήτρας της Σάρρας· **20** ουδέ έδίστασεν εις την επαγγελίαν του Θεού διά της απιστίας, αλλ' ενεδυναμώθη εις την πίστιν, δοξάσας τον Θεόν, **21** και πεποισθώς ότι εκείνο, το οποίον υπεσχέθη, είναι δυνατός και να εκτελέση. **22** Διά τούτο και ελογίσθη εις αυτόν εις δικαιοσύνην. **23** Δεν εγράφη δε δι' αυτόν μόνον, ότι ελογίσθη εις αυτόν, **24** αλλά και δι' ημάς, εις τους οποίους μέλλει να λογισθή, τους πιστεύοντας εις τον αναστήσαντα εκ νεκρών Ιησούν τον Κύριον ημών, **25** όστις παρεδόθη διά τας αμαρτίας ημών και ανέστη διά την δικαίωσιν ημών.

5 Δικαιωθέντες λοιπόν εκ πίστεως, έχομεν ειρήνην προς τον Θεόν διά του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, **2** διά του οποίου ελάβομεν και την είσοδον διά της πίστεως εις την χάριν ταύτην, εις την οποίαν ιστάμεθα και καυχώμεθα εις την ελπίδα της δόξης του Θεού. **3** Και ουχι μόνον τούτο, αλλά και καυχώμεθα εις τας θλίψεις, γινώσκοντες ότι θλίψις εργάζεται υπομονήν, **4** η δε υπομονή δοκιμήν, η δε δοκιμή ελπίδα, **5** η δε ελπίς δεν καταισχύνει,

διότι αγάπη του Θεού είναι εκκεχυμένη εν ταις καρδίαις ημών διά Πνεύματος Αγίου του δοθέντος εις ημάς. **6** Επειδή ο Χριστός, ότε ήμεθα έτι ασθενείς, απέθανε κατά τον ωρισμένον καιρόν υπέρ των ασεβών. **7** Διότι μόλις υπέρ δικαίου θέλει αποθάνει τις· επειδή υπέρ του αγαθού ίσως και τολμά τις να αποθάνη· **8** αλλ' ο Θεός δεικνύει την εαυτού αγάπην εις ημάς, διότι ενώ ημείς ήμεθα έτι αμαρτωλοί, ο Χριστός απέθανεν υπέρ ημών. **9** Πολλώ μάλλον λοιπόν αφού εδικαιώθημεν τώρα διά του αίματος αυτού, θέλομεν σωθή από της οργής δι' αυτού. **10** Διότι εάν εχθροί όντες εφιλιώθημεν με τον Θεόν διά του θανάτου του Υιού αυτού, πολλώ, μάλλον φιλιωθέντες θέλομεν σωθή διά της ζωής αυτού· **11** και ουχι μόνον τούτο, αλλά και καυχώμενοι εις τον Θεόν διά του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, διά του οποίου ελάβομεν τώρα την φιλιώσιν. **12** Διά τούτο καθώς δι' ενός ανθρώπου η αμαρτία εισήλθεν εις τον κόσμον και διά της αμαρτίας ο θάνατος, και ούτω διήλθεν ο θάνατος εις πάντας ανθρώπους, επειδή πάντες ήμαρτον· **13** διότι μέχρι του νόμου ήτο εν τω κόσμω η αμαρτία, αμαρτία όμως δεν λογίζεται όταν δεν ήναι νόμος· **14** αλλ' εβασίλευσεν ο θάνατος από Αδάμ μέχρι Μωϋσέως και επί τους μη αμαρτήσαντας κατά την ομοιότητα της παραβάσεως του Αδάμ, όστις είναι τύπος του μέλλοντος. **15** Πλην δεν είναι καθώς το αμάρτημα, ούτω και το χάρισμα· διότι αν διά το αμάρτημα του ενός απέθανον οι πολλοί, πολύ περισσότερον η χάρις του Θεού και η δωρεά διά της χάριτος του ενός ανθρώπου Ιησού Χριστού επερίσσευσεν εις τους πολλούς. **16** Και η δωρεά δεν είναι καθώς η δι' ενός αμαρτήσαντος γενομένη κατάκρισις· διότι η κρίσις εκ του ενός έγεινεν εις κατάκρισιν των πολλών, το δε χάρισμα εκ πολλών αμαρτημάτων έγεινεν εις δικαίωσιν. **17** Διότι αν και διά το αμάρτημα του ενός ο θάνατος εβασίλευσε διά του ενός, πολύ περισσότερον οι λαμβάνοντες την αφθονίαν της χάριτος και της δωρεάς της δικαιοσύνης θέλουσι βασιλεύσει εν ζωή διά του ενός Ιησού Χριστού. **18** Καθώς λοιπόν δι' ενός αμαρτήματος ήλθε κατάκρισις εις πάντας

ανθρώπους, ούτω και διά μιας δικαιοσύνης ήλθεν εις πάντας ανθρώπους δικαίως εις ζωήν. **19** Διότι καθώς διά της παρακοής του ενός ανθρώπου οι πολλοί κατεστάθησαν αμαρτωλοί, ούτω και διά της υπακοής του ενός οι πολλοί θέλουσι κατασταθή δίκαιοι. **20** Πареισήλθε δε ο νόμος διά να περισσεύη το αμάρτημα. Και όπου επερίσσευσεν η αμαρτία, υπερεπίσσευσεν η χάρις, **21** ίνα καθώς εβασίλευσεν η αμαρτία διά του θανάτου, ούτω και η χάρις βασιλεύση διά της δικαιοσύνης εις ζωήν αιώνιον διά Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών. (aiōnios g166)

6 Τι λοιπόν θέλομεν ειπεί; θέλομεν επιμένει εν τη αμαρτία, διά να περισσεύη η χάρις; **2** Μη γένοιτο· ημείς, οίτινες απεθάνομεν κατά την αμαρτίαν, πως θέλομεν ζήσει πλέον εν αυτή; **3** Η αγνοείτε ότι όσοι εβαπτίσθημεν εις Χριστόν Ιησούν, εις τον θάνατον αυτού εβαπτίσθημεν; **4** Συνετάφημεν λοιπόν μετ' αυτού διά του βαπτίσματος εις τον θάνατον, ίνα καθώς ο Χριστός ανέστη εκ νεκρών διά της δόξης του Πατρός, ούτω και ημείς περιπατήσωμεν εις νέαν ζωήν. **5** Διότι εάν εγεινάμεν σύμφυτοι με αυτόν κατά την ομοιότητα του θανάτου αυτού, θέλομεν είσθαι και κατά την ομοιότητα της αναστάσεως, **6** τούτο γινώσκοντες, ότι ο παλαιός ημών άνθρωπος συνεσταυρώθη, διά να καταργηθή το σώμα της αμαρτίας, ώστε να μη ήμεθα πλέον δούλοι της αμαρτίας. **7** διότι ο αποθανών ηλευθερώθη από της αμαρτίας. **8** Εάν δε απεθάνομεν μετά του Χριστού, πιστευόμεν ότι και θέλομεν συζήσει μετ' αυτού, **9** γινώσκοντες ότι ο Χριστός αναστάς εκ νεκρών δεν αποθνήσκει πλέον, θάνατος αυτόν δεν κυριεύει πλέον. **10** Διότι καθ' ο απέθανεν, απέθανεν άπαξ διά την αμαρτίαν, αλλά καθ' ο ζή, ζή εις τον Θεόν. **11** Ούτω και σεις φρονείτε εαυτούς ότι είσθε νεκροί μεν κατά την αμαρτίαν, ζώντες δε εις τον Θεόν διά Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών. **12** Ας μη βασιλεύη λοιπόν η αμαρτία εν τω θνητώ υμών σώματι, ώστε κατά τας επιθυμίας αυτού να υπακούητε εις αυτήν, **13** μηδέ παριστάνετε τα μέλη σας όπλα αδικίας εις την αμαρτίαν, αλλά παραστήσατε εαυτούς εις τον Θεόν ως ζώντας εκ νεκρών, και τα μέλη σας όπλα δικαιοσύνης

εις τον Θεόν. **14** Διότι η αμαρτία δεν θέλει σας κυριεύσει· επειδή δεν είσθε υπό νόμον, αλλ' υπό χάριν. **15** Τι λοιπόν; θέλομεν αμαρτησει διότι δεν είμεθα υπό νόμον, αλλ' υπό χάριν; μη γένοιτο. **16** Δεν εξεύρετε ότι εις όντινα παριστάνετε εαυτούς δούλους προς υπακοήν, είσθε δούλοι εκείνου εις τον οποίον υπακούετε, ή της αμαρτίας προς θάνατον ή της υπακοής προς δικαιοσύνην; **17** Χάρις όμως εις τον Θεόν, διότι υπήρχετε δούλοι της αμαρτίας, πλην υπηκούσατε εκ καρδίας εις τον τύπον της διδαχής, εις τον οποίον παρεδόθητε, **18** ελευθερωθέντες δε από της αμαρτίας, εδουλώθητε εις την δικαιοσύνην· **19** ανθρωπίνως λέγω διά την ασθένειαν της σαρκός σας. Διότι καθώς παρεστήσατε τα μέλη σας δούλα εις την ακαθαρσίαν και εις την ανομίαν προς την ανομίαν, ούτω τώρα παραστήσατε τα μέλη σας δούλα εις την δικαιοσύνην προς αγιασμόν. **20** Διότι ότε υπήρχετε δούλοι της αμαρτίας, υπήρχετε ελεύθεροι από της δικαιοσύνης. **21** Τίνα λοιπόν καρπόν είχετε τότε εξ εκείνων των έργων, διά τα οποία τώρα αισχύνεσθε; διότι το τέλος εκείνων είναι θάνατος. **22** Αλλά τώρα ελευθερωθέντες από της αμαρτίας και δουλωθέντες εις τον Θεόν, έχετε τον καρπόν σας εις αγιασμόν, το δε τέλος ζωήν αιώνιον. (aiōnios g166) **23** Διότι ο μισθός της αμαρτίας είναι θάνατος, το δε χάρισμα του Θεού ζωή αιώνιος διά Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών. (aiōnios g166)

7 Η αγνοείτε, αδελφοί, διότι λαλώ προς γινώσκοντας τον νόμον, ότι ο νόμος έχει κυριότητα επί του ανθρώπου εφ' όσον χρόνον ζή; **2** Διότι η ύπανδρος γυνή είναι δεδεμένη διά του νόμου με τον άνδρα ζώντα· εάν δε αποθάνη ο ανήρ, απαλλάττεται από του νόμου του ανδρός. **3** Άρα λοιπόν εάν ζώντος του ανδρός συζευχθή με άλλον άνδρα, θέλει είσθαι μοιχαλίσ· εάν όμως αποθάνη ο ανήρ, είναι ελευθέρα από του νόμου, ώστε να μη ήναι μοιχαλίσ εάν συζευχθή με άλλον άνδρα. **4** Λοιπόν, αδελφοί μου, και σεις εθανατώθητε ως προς τον νόμον διά του σώματος του Χριστού, διά να συζευχθήτε με άλλον, τον αναστάντα εκ νεκρών, διά να καρποφορήσωμεν εις τον Θεόν. **5** Διότι ότε ήμεθα εν τη σαρκί, τα πάθη

των αμαρτιών τα διά του νόμου ενηργούνται εν τοις μέλεσιν ημών, διά να καρποφορήσωμεν εις τον θάνατον· 6 τώρα όμως απηλλάχθημεν από του νόμου, αποθανόντος εκείνου, υπό του οποίου εκρατούμεθα, διά να δουλεύωμεν κατά το νέον πνεύμα και ουχί κατά το παλαιόν γράμμα. 7 Τι λοιπόν θέλομεν ειπεί; ο νόμος είναι αμαρτία; Μη γένοιτο. Αλλά την αμαρτίαν δεν εγνώρισα, ειμή διά του νόμου· διότι και την επιθυμίαν δεν ήθελον γνωρίσει, εάν ο νόμος δεν έλεγε· Μη επιθυμήσης. 8 Αφορμήν δε λαβούσα η αμαρτία διά της εντολής, εγέννησεν εν εμοί πάσαν επιθυμίαν· διότι χωρίς του νόμου η αμαρτία είναι νεκρά. 9 Και εγώ έζων ποτέ χωρίς νόμου· αλλ' ότε ήλθεν η εντολή, ανέζησεν αμαρτία, εγώ δε απέθανον· 10 και η εντολή, ήτις εδόθη προς ζωήν, αυτή ευρέθη εν εμοί προς θάνατον. 11 Διότι η αμαρτία, λαβούσα αφορμήν διά της εντολής, με εξηπάτησε και δι' αυτής με εθανάτωσεν. 12 Όσπε ο μεν νόμος είναι άγιος, και η εντολή αγία και δικαία και αγαθή. 13 το αγαθόν λοιπόν έγγεινεν εις εμέ θάνατος; μη γένοιτο. Αλλ' η αμαρτία, διά να φανή αμαρτία, προξενούσα εις εμέ θάνατον διά του αγαθού, ώστε να γείνη καθ' υπερβολήν αμαρτωλός αμαρτία διά της εντολής. 14 Διότι εξεύρομεν ότι ο νόμος είναι πνευματικός· εγώ δε είμαι σαρκικός, πεπωλημένος υπό την αμαρτίαν. 15 Διότι εκείνο, το οποίον πράττω, δεν γνωρίζω· επειδή εκείνο το οποίον θέλω τούτο δεν πράττω, αλλ' εκείνο το οποίον μισώ τούτο πράττω. 16 Εάν δε εκείνο το οποίον δεν θέλω τούτο πράττω, συμφωνώ με τον νόμον, ότι είναι καλός. 17 Τώρα δε δεν πράττω πλέον τούτο εγώ, αλλ' η αμαρτία η κατοικούσα εν εμοί. 18 Διότι εξεύρω ότι δεν κατοικεί εν εμοί, τουτέστιν εν τη σαρκί μου, αγαθόν· επειδή το θέλειν πάρεστιν εις εμέ, το πράττειν όμως το καλόν δεν ευρίσκω· 19 διότι δεν πράττω το αγαθόν, το οποίον θέλω· αλλά το κακόν, το οποίον δεν θέλω, τούτο πράττω. 20 Εάν δε εγώ πράττω εκείνο το οποίον δεν θέλω, δεν εργαζόμαι αυτό πλέον εγώ, αλλ' η αμαρτία η κατοικούσα εν εμοί. 21 Ευρίσκω λοιπόν τον νόμον τούτον ότι, ενώ εγώ θέλω να πράττω το καλόν, πάρεστιν εις εμέ το κακόν· 22 διότι

ηδύνομαι μεν εις τον νόμον του Θεού κατά τον εσωτερικόν άνθρωπον, 23 βλέπω όμως εν τοις μέλεσί μου άλλον νόμον αντιμαχόμενον εις τον νόμον του νοός μου, και αιχμαλωτίζοντά με εις τον νόμον της αμαρτίας, τον όντα εν τοις μέλεσί μου. 24 Ταλαίπωρος άνθρωπος εγώ· τις θέλει με ελευθερώσει από του σώματος του θανάτου τούτου; 25 Ευχαριστώ εις τον Θεόν διά Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών. Άρα λοιπόν αυτός εγώ με τον νούν μεν δουλεύω εις τον νόμον του Θεού, με την σάρκα δε εις τον νόμον της αμαρτίας.

8 Δεν είναι τώρα λοιπόν ουδεμία κατάκρισις εις τους εν Χριστώ, Ιησού, τους μη περιπατούντας κατά την σάρκα, αλλά κατά το πνεύμα. 2 Διότι ο νόμος του Πνεύματος της ζωής εν Χριστώ Ιησού με ηλευθέρωσεν από του νόμου της αμαρτίας και του θανάτου. 3 Επειδή το αδύνατον εις τον νόμον, καθότι ήτο ανίσχυρος διά της σαρκός, ο Θεός πέμψας τον εαυτού Υιόν με ομοίωμα σαρκός αμαρτίας και περί αμαρτίας, κατέκρινε την αμαρτίαν εν τη σαρκί, 4 διά να πληρωθή η δικαιοσύνη του νόμου εις ημάς τους μη περιπατούντας κατά την σάρκα, αλλά κατά το πνεύμα· 5 διότι οι ζώντες κατά την σάρκα τα της σαρκός φρονούσιν, οι δε κατά το πνεύμα τα του πνεύματος. 6 Επειδή το φρόνημα της σαρκός είναι θάνατος, το δε φρόνημα του πνεύματος είναι ζωή και ειρήνη· 7 διότι το φρόνημα της σαρκός είναι έχθρα εις τον Θεόν· επειδή εις τον νόμον του Θεού δεν υποτάσσεται· αλλ' ουδέ δύναται· 8 όσοι δε είναι της σαρκός δεν δύνανται να αρέσωσιν εις τον Θεόν. 9 Σεις όμως δεν είσθε της σαρκός, αλλά του πνεύματος, εάν το Πνεύμα του Θεού κατοική εν υμίν. Αλλ' εάν τις δεν έχη το Πνεύμα του Χριστού, ούτος δεν είναι αυτού. 10 Εάν δε ο Χριστός ήναι εν υμίν, το μεν σώμα είναι νεκρόν διά την αμαρτίαν, το δε πνεύμα ζωή διά την δικαιοσύνην. 11 Εάν δε κατοική εν υμίν το Πνεύμα του αναστήσαντος τον Ιησούν εκ νεκρών, ο αναστήσας τον Χριστόν εκ νεκρών θέλει ζωοποιήσει και τα θνητά σώματα υμών διά του Πνεύματος αυτού του κατοικούντος εν υμίν. 12 Άρα λοιπόν, αδελφοί, είμεθα χρεώσται ουχί εις την σάρκα, ώστε να ζώμεν κατά σάρκα·

13 διότι εάν ζήτε κατά την σάρκα, μέλλετε να αποθάνητε· αλλ' εάν διά του Πνεύματος θανατόνητε τας πράξεις του σώματος, θέλετε ζήσει. 14 Επειδή όσοι διοικούνται υπό του Πνεύματος του Θεού, ούτοι είναι υιοί του Θεού. 15 Διότι δεν ελάβετε πνεύμα δουλείας, διά να φοβήσθε πάλιν, αλλ' ελάβετε πνεύμα υιοθεσίας, διά του οποίου κράζομεν· Αββά, ο Πατήρ. 16 Αυτό το Πνεύμα συμμαρτυρεί με το πνεύμα ημών ότι είμεθα τέκνα Θεού. 17 Εάν δε τέκνα και κληρονόμοι, κληρονόμοι μεν Θεού, συγκληρονόμοι δε Χριστού, εάν συμπάσχωμεν, διά να γείνωμεν και συμμετοχοί της δόξης αυτού. 18 Επειδή φρονώ ότι τα παθήματα του παρόντος καιρού δεν είναι άξια να συγκριθώσι με την δόξαν την μέλλουσαν να αποκαλυφθή εις ημάς. 19 Διότι η μεγάλη προσδοκία της κτίσεως προσμένει την φανέρωσιν των υιών του Θεού. 20 Επειδή η κτίσις υπετάχθη εις την ματαιότητα, ουχί εκουσίως, αλλά διά τον υποτάξαντα αυτήν, 21 επ' ελπίδι ότι και αυτή η κτίσις θέλει ελευθερωθή από της δουλείας της φθοράς και μεταβίη εις την ελευθερίαν της δόξης των τέκνων του Θεού. 22 Επειδή εξεύρομεν ότι πάσα η κτίσις συστενάζει και συναγωνιά έως του νύν· 23 και ουχί μόνον αυτή, αλλά και αυτοί οίτινες έχομεν την απαρχήν του Πνεύματος, και ημείς αυτοί στεναζόμεν εν εαυτοίς περιμένοντες την υιοθεσίαν, την απολύτρωσιν του σώματος ημών. 24 Διότι με την ελπίδα εσώθημεν· ελπίς δε ήτις βλέπεται δεν είναι ελπίς· διότι εκείνο, το οποίον βλέπει τις, διά τι και ελπίζει; 25 Εάν δε ελπίζωμεν εκείνο, το οποίον δεν βλέπομεν, διά της υπομονής περιμένομεν αυτό. 26 Ωσαύτως δε και το Πνεύμα συμβοηθεί εις τας ασθενείας ημών· επειδή το τι να προσευχηθώμεν ως πρέπει δεν εξεύρομεν, αλλ' αυτό το Πνεύμα ικετεύει υπέρ ημών διά στεναγμών αλαλήτων· 27 ο δε ερευνών τας καρδιάς εξεύρει τι είναι το φρόνημα του Πνεύματος, ότι κατά Θεόν ικετεύει υπέρ των αγίων. 28 Εξεύρομεν δε ότι πάντα συνεργούσι προς το αγαθόν εις τους αγαπώντας τον Θεόν, εις τους κεκλημένους κατά τον προορισμόν αυτού· 29 διότι όσους προεγνώρισε, τούτους και προώρισε συμμόρφους της εικόνας του Υιού αυτού, διά να ήναι αυτός πρωτότοκος μεταξύ πολλών αδελφών· 30 όσους δε προώρισε, τούτους και εκάλεσε, και όσους εκάλεσε, τούτους και εδικαίωσε, και όσους εδικαίωσε, τούτους και εδόξασε. 31 Τι λοιπόν θέλομεν ειπέι προς ταύτα; Εάν ο Θεός ήναι υπέρ ημών, τις θέλει είσθαι καθ' ημών; 32 Επειδή όστις τον ίδιον εαυτού Υιόν δεν εφείσθη, αλλά παρέδωκεν αυτόν υπέρ πάντων ημών, πως και μετ' αυτού δεν θέλει χαρίσει εις ημάς τα πάντα; 33 Τις θέλει εγκαλέσει τους εκλεκτούς του Θεού; Θεός είναι ο δικαίων· 34 τις θέλει είσθαι ο κατακρίνων; Χριστός ο αποθανών, μάλλον δε και αναστάς, όστις και είναι εν τη δεξιά του Θεού, όστις και μεσιτεύει υπέρ ημών. 35 Τις θέλει μας χωρίσει από της αγάπης του Χριστού; θλίψις ή στενοχωρία ή διωγμός ή πείνα ή γυμνότης ή κίνδυνος ή μάχαιρα; 36 Καθώς είναι γεγραμμένον, Ότι ένεκα σου θανατούμεθα όλην την ημέραν. Ελογίσθημεν ως πρόβατα σφαγής. 37 Αλλ' εις πάντα ταύτα υπερνικώμεν διά του αγαπήσαντος ημάς. 38 Επειδή είμαι πεπεισμένος ότι ούτε θάνατος ούτε ζωή ούτε άγγελιοι ούτε αρχαί ούτε δυνάμεις ούτε παρόντα ούτε μέλλοντα 39 ούτε ύψωμα ούτε βάθος ούτε άλλη τις κτίσις θέλει δυνηθή να χωρίση ημάς από της αγάπης του Θεού της εν Χριστώ Ιησού τω Κυρίω ημών.

9 Αλήθειαν λέγω εν Χριστώ, δεν ψεύδομαι, έχων συμμαρτυρούσαν με εμέ την συνειδήσίμ μου εν Πνεύματι Αγίω, 2 ότι έχω λύπην μεγάλην και αδιάλειπτον οδύνην εν τη καρδιά μου. 3 Διότι ηυχόμην αυτός εγώ να ήμαι ανάθεμα από του Χριστού υπέρ των αδελφών μου, των κατά σάρκα συγγενών μου, 4 οίτινες είναι Ισραηλίται, των οποίων είναι η υιοθεσία και η δόξα και αι διαθήκαι και η νομοθεσία και η λατρεία και αι επαγγελίαι, 5 των οποίων είναι οι πατέρες, και εκ των οποίων εγεννήθη ο Χριστός το κατά σάρκα, ο ων επί πάντων Θεός ευλογητός εις τους αιώνας αμίν. (αιθñ g165) 6 Αλλά δεν είναι δυνατόν ότι εξέπεσεν ο λόγος του Θεού. Διότι πάντες οι εκ του Ισραήλ δεν είναι ούτοι Ισραήλ, 7 ουδέ διότι είναι σπέρμα του Αβραάμ, διά τούτο είναι πάντες τέκνα, αλλ' εν τω Ισαάκ θέλει κληθίη εις σε σπέρμα. 8

Τουτέστι, τα τέκνα της σαρκός ταύτα δεν είναι τέκνα Θεού, αλλά τα τέκνα της επαγγελίας λογίζονται διά σπέρμα. 9 Διότι ο λόγος της επαγγελίας είναι ούτος· Κατά τον καιρόν τούτον θέλω ελθεί και η Σάρρα θέλει έχει υιόν. 10 Και ουχί μόνον τούτο, αλλά και η Ρεβέκκα, ότε συνέλαβε δύο εξ ενός ανδρός, Ισαάκ του πατρός ημών· 11 διότι πριν έτι γεννηθώσι τα παιδιά, και πριν πράξωσι τι αγαθόν ή κακόν, διά να μένη ο κατ' εκλογήν προορισμός του Θεού, ουχί εκ των έργων, αλλ' εκ του καλούντος, 12 ερρέθη προς αυτήν ότι ο μεγαλύτερος θέλει δουλεύσει εις τον μικρότερον, 13 καθώς είναι γεγραμμένον· Τον Ιακώβ ηγάπησα, τον δε Ησαύ εμίσησα. 14 Τι λοιπόν θέλομεν ειπεί; Μήπως είναι αδικία εις τον Θεόν; μη γένοιτο. 15 Διότι προς τον Μωϋσῆν λέγει· θέλω ελεήσει όντινα ελεώ, και θέλω οικτειρήσει όντινα οικτειρώ. 16 Άρα λοιπόν δεν είναι του θέλοντος ουδέ του τρέχοντος, αλλά του ελεούντος Θεού. 17 Διότι η γραφή λέγει προς τον Φαραώ ότι δι' αυτό τούτο σε εξήγειρα, διά να δείξω εν σοι την δύναμίν μου, και διά να διαγγελθί το όνομά μου εν πάση τη γη. 18 Άρα λοιπόν όντινα θέλει ελεεί και όντινα θέλει σκληρύνει. 19 Θέλεις λοιπόν μοι ειπεί· Διά τι πλέον μέμφεται; εις το θέλημα αυτού τις εναντιούται; 20 Αλλά μάλιστα συ, ω άνθρωπε, τις είσαι, όστις ανταποκρίνεσαι προς τον Θεόν; Μήπως το πλάσμα θέλει ειπεί προς τον πλάσαντα, Διά τι με έκαμες ούτως; 21 Η δεν έχει εξουσίαν ο κεραμεύς του πηλού, από του αυτού μίγματος να κάμη άλλο μεν σκεύος εις τιμήν, άλλο δε εις ατιμίαν; 22 Τι δε, αν ο Θεός, θέλων να δείξη την οργήν αυτού και να κάμη γνωστήν την δύναμιν αυτού, υπέφερε μετά πολλής μακροθυμίας σκεύη οργής κατεσκευασμένα εις απώλειαν, 23 και διά να γνωστοποιήση τον πλούτον της δόξης αυτού επί σκεύη ελέους, τα οποία προητοίμασεν εις δόξαν, 24 ημάς τους οποίους εκάλεσεν ουχί μόνον εκ των Ιουδαίων αλλά και εκ των εθνών; 25 Καθώς και εν τω Ωσηέ λέγει· Θέλω καλέσει λαόν μου τον ου λαόν μου, και ηγαπημένην την ουκ ηγαπημένην· 26 και εν τω τόπω, όπου ερρέθη προς αυτούς, δεν είσθε λαός μου, εκεί θέλουσι καλεσθή υιοί

Θεού ζώντος. 27 Ο δε Ησαΐας κράζει υπέρ του Ισραήλ· Αν και ο αριθμός των υιών Ισραήλ ήναι ως η άμμος της θαλάσσης, το υπόλοιπον αυτών θέλει σωθή· 28 διότι θέλει τελειώσει και συντέμει λογαριασμόν μετά δικαιοσύνης, επειδή συντετημημένον λογαριασμόν θέλει κάμει ο Κύριος επί της γης. 29 Και καθώς προείπεν ο Ησαΐας· Εάν ο Κύριος Σαβαώθ δεν ήθελεν αφήσει εις ημάς σπέρμα, ως τα Σόδομα ηθέλομεν γείνει και με τα Γόμορρα ηθέλομεν ομοιωθή. 30 Τι λοιπόν θέλομεν ειπεί; Ότι τα έθνη τα μη ζητούντα δικαιοσύνην έφθασαν εις δικαιοσύνην, δικαιοσύνην δε την εκ πίστεως, 31 ο δε Ισραήλ ζητών νόμον δικαιοσύνης, εις νόμον δικαιοσύνης δεν έφθασε. 32 Διά τι; Επειδή δεν εξήτει αυτήν εκ πίστεως, αλλ' ως εκ των έργων του νόμου· διότι προσέκοψαν εις τον λίθον του προσκόμματος, 33 καθώς είναι γεγραμμένον· Ιδού, θέτω εν Σιών λίθον προσκόμματος και πέτραν σκανδάλου, και πας ο πιστεύων επ' αυτόν δεν θέλει καταισχυνηθή.

10 Αδελφοί, η επιθυμία της καρδιάς μου και η δέησις η προς τον Θεόν υπέρ του Ισραήλ είναι διά την σωτηρίαν αυτών· 2 διότι μαρτυρώ περί αυτών ότι έχουσι ζήλον Θεού, αλλ' ουχί κατ' επίγνωσιν. 3 Επειδή μη γνωρίζοντες την δικαιοσύνην του Θεού, και ζητούντες να συστήσωσι την ιδίαν αυτών δικαιοσύνην, δεν υπετάχθησαν εις την δικαιοσύνην του Θεού. 4 Επειδή το τέλος του νόμου είναι ο Χριστός προς δικαιοσύνην εις πάντα τον πιστεύοντα. 5 Διότι ο Μωϋσῆς γράφει την δικαιοσύνην την εκ του νόμου, λέγων ότι ο άνθρωπος ο κάμνων ταύτα θέλει ζήσει δι' αυτών· 6 η εκ πίστεως όμως δικαιοσύνη λέγει ούτω· Μη είπης εν τη καρδιά σου, Τις θέλει αναβή εις τον ουρανό; τουτέστι διά να καταβιβάζη τον Χριστόν. 7 ή, Τις θέλει καταβή εις την άβυσσον; τουτέστι διά να αναβιβάση τον Χριστόν εκ νεκρών. (Abyssoς g12) 8 Αλλά τι λέγει; Πλησίον σου είναι ο λόγος, εν τω στόματί σου και εν τη καρδιά σου· τουτέστιν ο λόγος της πίστεως, τον οποίον κηρύττομεν. 9 Ότι εάν ομολογήσης διά του στόματός σου τον Κύριον Ιησούν, και πιστεύσης εν τη καρδιά σου ότι ο Θεός ανέστησεν

αυτόν εκ νεκρών, θέλεις σωθή· **10** διότι με την καρδίαν πιστεύει τις προς δικαιοσύνην, και με το στόμα γίνεται ομολογία προς σωτηρίαν. **11** Διότι λέγει η γραφή· Πας ο πιστεύων επ' αυτόν δεν θέλει καταισχυνθή. **12** Επειδή δεν είναι διαφορά Ιουδαίου τε και Ελληνος· διότι ο αυτός Κύριος είναι πάντων, πλούσιος προς πάντας τους επικαλουμένους αυτόν· **13** διότι Πας όστις επικαλεσθή το όνομα του Κυρίου θέλει σωθή. **14** Πως λοιπόν θέλουσιν επικαλεσθή εκείνον, εις τον οποίον δεν είπιστευσαν; και πως θέλουσι πιστεύσει εις εκείνον, περί του οποίου δεν ήκουσαν; και πως θέλουσιν ακούσει χωρίς να υπάρχη ο κηρύττων; **15** Και πως θέλουσι κηρύξει, εάν δεν αποσταλώσι; Καθώς είναι γεγραμμένον· Πόσον ωραίοι οι πόδες των ευαγγελιζομένων ειρήνην, των ευαγγελιζομένων τα αγαθά. **16** Αλλά δεν υπήκουσαν πάντες εις το ευαγγέλιον. Διότι ο Ησαΐας λέγει· Κύριε, τις είπιστευσεν εις το κήρυγμα ημών; **17** Άρα η πίστις είναι εξ ακοής, η δε ακοή διά του λόγου του Θεού. **18** Λέγω όμως, Μη δεν ήκουσαν; Μάλιστα εις πάσαν την γην εξήλθεν ο φθόγγος αυτών, Και εις τα πέρατα της οικουμένης οι λόγοι αυτών. **19** Αλλά λέγω, Μη δεν εγνώρισεν ο Ισραήλ; Πρώτος ο Μωϋσής λέγει· Εγώ θέλω σας παροξύνει εις ζηλοτυπίαν με τους μη έθνος, Θέλω σας παροργίσει με έθνος ασύνετον. **20** Ο δε Ησαΐας αποτολμά και λέγει· Ευρέθην παρά των μη ζητούντων με, εφανερώθην εις τους μη ερωτώντας περί εμού. **21** Προς δε τον Ισραήλ λέγει· Όλην την ημέραν εξέτεινα τας χείρας μου προς λαόν απειθούντα και αντιλέγοντα.

11 Λέγω λοιπόν, Μήπως απέρριψεν ο Θεός τον λαόν αυτού; Μη γένοιτο· διότι και εγώ Ισραηλίτης είμαι, εκ σπέρματος Αβραάμ, εκ φυλής Βενιαμίν. **2** Δεν απέρριψεν ο Θεός τον λαόν αυτού, τον οποίον προεγνώρισεν. Η δεν εξεύρετε τι λέγει η γραφή περί του Ηλία; πως ομιλεί προς τον Θεόν κατά του Ισραήλ, λέγων· **3** Κύριε, τους προφήτας σου εθανάτωσαν και τα θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν, και εγώ εναπελείφθην μόνος, και ζητούσι την ψυχήν μου. **4** Αλλά τι αποκρίνεται προς αυτόν ο Θεός; Αφήκα εις εμαυτόν επτά χιλιάδας ανδρών,

οίτινες δεν έκλιναν γόνυ εις τον Βάαλ. **5** Ούτω λοιπόν και επί του παρόντος καιρού απέμεινε κατάλοισόν τι κατ' εκλογήν χάριτος. **6** Εάν δε κατά χάριν, δεν είναι πλέον εξ έργων· επειδή τότε η χάρις δεν γίνεται πλέον χάρις. Εάν δε εξ έργων, δεν είναι πλέον χάρις· επειδή το έργον δεν είναι πλέον έργον. **7** Τι λοιπόν; Ο Ισραήλ δεν επέτυχεν εκείνο το οποίον ζητεί, οι εκλεκτοί όμως επέτυχον· οι δε λοιποί ετυφλώθησαν, **8** καθώς είναι γεγραμμένον· Έδωκεν εις αυτούς ο Θεός πνεύμα νυσταγμού, οφθαλμούς διά να μη βλέπωσι και ώτα διά να μη ακούωσιν, έως της σήμερον ημέρας. **9** Και ο Δαβίδ λέγει· Ας γείνη η τράπεζα αυτών εις παγίδα και εις βρόχον και εις σκάνδαλον και εις ανταπόδομα εις αυτούς· **10** ας σκοτισθώσιν οι οφθαλμοί αυτών διά να μη βλέπωσι, και τον νώτον αυτών διαπαντός κύρτωσον. **11** Λέγω λοιπόν, Μήπως έπταισαν διά να πέσωσι; Μη γένοιτο· αλλά διά της πτώσεως αυτών έγεινεν η σωτηρία εις τα έθνη, διά να κινήση αυτούς εις ζηλοτυπίαν. **12** Και εάν η πτώσις αυτών ήναι πλούτος του κόσμου και ελάττωσις αυτών πλούτος των εθνών, πόσω μάλλον το πλήρωμα αυτών; **13** Διότι προς εσάς τα έθνη λέγω, Εφ' όσον μεν είμαι εγώ απόστολος των εθνών, την διακονίαν μου δοξάζω, **14** ίσως κινήσω εις ζηλοτυπίαν αυτούς, οίτινες είναι σαρξ μου και σώσω τινάς εξ αυτών. **15** Διότι εάν η αποβολή αυτών ήναι φιλίωσις του κόσμου, τι θέλει είσθαι η πρόσληψις αυτών ειμή ζωή εκ νεκρών; **16** Και εάν η ζύμη ήναι αγία, είναι και το φύραμα και εάν η ρίζα ήναι αγία, είναι και οι κλάδοι. **17** Αλλ' εάν τινές των κλάδων απεκόπησαν, συ δε αγριελαία ούσα ενεκεντρίσθης μεταξύ αυτών και έγεινες συκοινωνός της ρίζης και της παχύτητος της ελαίας, **18** μη κατακαυχάσαι εναντίον των κλάδων· εάν δε κατακαυχάσαι, συ δεν βασταάζεις την ρίζαν, αλλ' η ρίζα σε. **19** Θέλεις ειπέι λοιπόν· Απεκόπησαν οι κλάδοι, διά να εγκεντρισθώ εγώ. **20** Καλώς διά την απιστίαν απεκόπησαν, συ δε διά της πίστεως ίστασαι· μη υψηλοφρόνει, αλλά φοβού· **21** διότι εάν ο Θεός δεν εφείσθη τους φυσικούς κλάδους, πρόσεχε μήπως δεν φεισθή μηδέ σε. **22** Ιδέ λοιπόν την

χρηστότητα και την αυστηρότητα του Θεού, επί μιν τους πεσόντας την αυστηρότητα, επί σε δε την χρηστότητα, εάν επιμείνης εις την χρηστότητα· διότι άλλως και συ θέλεις αποκοπή. **23** Και εκείνοι δε, εάν δεν επιμείνωσιν εις την απιστίαν, θέλουσιν εγκεντρισθή· διότι δυνατός είναι ο Θεός· πάλιν να εγκεντρίση αυτούς. **24** Επειδή εάν συ απεκόπησ από της φυσικής αγριελαίας και παρά φύσιν ενεκεντρίσθης εις καλλιελαίαν, πόσω μάλλον ούτοι οι φυσικοί θέλουσιν εγκεντρισθή εις την ιδίαν αυτών ελαίαν. **25** Διότι δεν θέλω να αγνοήτε, αδελφοί, το μυστήριον τούτο, διά να μη υψηλοφρονήτε, ότι τύφλωσις κατά μέρος έγινε εν εις τον Ισραήλ, εωσού εισέληθ το πλήρωμα των εθνών, **26** και ούτω πας ο Ισραήλ θέλει σωθή, καθώς είναι γεγραμμένον· θέλει ελθεί εκ Σιών ο λυτρωτής και θέλει αποστρέψει τας ασεβείας από του Ιακώβ· **27** Και αύτη είναι η παρ' εμού διαθήκη προς αυτούς, Όταν αφαιρέσω τας αμαρτίας αυτών. **28** Κατά μιν το ευαγγέλιον, είναι εχθροί διά σας, κατά δε την εκλογήν αγαπητοί διά τους πατέρας. **29** Διότι ανεπίδεκτα μεταμελείας είναι τα χαρίσματα και η πρόσκλησις του Θεού. **30** Διότι καθώς και σεις ηπειθήσατέ ποτέ εις τον Θεόν, τώρα όμως ηλεήθητε εν τη απειθεία τούτων, **31** ούτω και ούτοι ηπειθήσαν τώρα εν τω υμετέρω ελέει, διά να ελεηθώσι και αυτοί· **32** διότι ο Θεός συνέκλεισε τους πάντας εις την απειθειαν, διά να ελεήσει τους πάντας. (ελεῆσῃ γ1653) **33** Ω βάθος πλούτου και σοφίας και γνώσεως Θεού. Πόσον ανεξερεύνητοι είναι αι κρίσεις αυτού και ανεξιχνίαστοι αι οδοί αυτού. **34** Διότι τις εγνώρισε τον νούν του Κυρίου; ή τις έγινε σύμβουλος αυτού; **35** ή τις έδωκε τι πρώτος εις αυτόν, διά να γείνη εις αυτόν ανταπόδοσις; **36** Επειδή εξ αυτού και δι' αυτού και εις αυτόν είναι τα πάντα. Αυτώ, η δόξα εις τους αιώνας. Αμήν. (αιῶν γ165)

12 Σας παρακαλώ λοιπόν, αδελφοί, διά των οικτιρισμών του Θεού, να παραστήσητε τα σώματά σας θυσίαν ζώσαν, αγίαν, ευάρεστον εις τον Θεόν, ήτις είναι η λογική σας λατρεία, **2** και μη συμμορφόνεσθε με τον αιώνα τούτον, αλλά μεταμορφόνεσθε διά της ανακαινίσεως

του νοός σας, ώστε να δοκιμάζητε τι είναι το θέλημα του Θεού, το αγαθόν και ευάρεστον και τέλειον. (αιῶν γ165) **3** Διότι λέγω διά της χάριτος της εις εμέ δοθείσης προς πάντα όστις είναι μεταξύ σας, να μη φρονή υψηλότερα παρ' ό, τι πρέπει να φρονή, αλλά να φρονή ώστε να σωφρονή, κατά το μέτρον της πίστεως, το οποίον ο Θεός εμοίρασεν εις έκαστον. **4** Διότι καθώς έχομεν εν ενί σώματι μέλη πολλά, πάντα δε τα μέλη δεν έχουσι το αυτό έργον, **5** ούτω και ημείς οι πολλοί εν σώμα είμεθα εν Χριστώ, ο δε καθείς μέλη αλλήλων. **6** Έχοντες δε χαρίσματα διάφορα κατά την δοθείσαν εις ημάς χάριν, είτε προφητείαν, ας προφητεύωμεν κατά την αναλογίαν της πίστεως, **7** είτε διακονίαν, ας καταγινώμεθα εις την διακονίαν, είτε διδάσκει τις, ας καταγίνηται εις την διδασκαλίαν, **8** είτε προτρέπει τις, εις την προτροπήν· ο μεταδίδων, ας μεταδίδη εν απλότητι, ο προϊστάμενος ας προϊσταται μετ' επιμελείας, ο ελεών ας ελεή εν ιλαρότητι. **9** Η αγάπη ας ήναι ανυπόκριτος. Αποστρέφεσθε το πονηρόν, προσκολλάσθε εις το αγαθόν, **10** γίνεσθε προς αλλήλους φιλόστοργοι διά της φιλαδελφίας, προλαμβάνοντες να τιμάτε αλλήλους, **11** εις την σπουδήν άοκνοι, κατά το πνεύμα ζέοντες, τον Κύριον δουλεύοντες, **12** εις την ελπίδα χαίροντες, εις την θλίψιν υπομένοντες, εις την προσευχήν προσκαρτερούντες, **13** εις τας χρείας των αγίων μεταδίδοντες, την φιλοξενίαν ακολουθούντες. **14** Ευλογείτε τους καταδιώκοντας υμάς, ευλογείτε και μη καταράσθε. **15** Χαίρετε μετά χαιρόντων και κλαίετε μετά κλαιόντων. **16** Έχετε προς αλλήλους το αυτό φρόνημα. Μη υψηλοφρονείτε, αλλά συγκαταβαίνετε εις τους ταπεινούς. Μη φαντάζεσθε εαυτούς φρονίμους. **17** Εις μηδένα μη ανταποδίδετε κακόν αντι κακού· προνοείτε τα καλά ενώπιον πάντων ανθρωπών· **18** ει δυνατόν, όσον το αφ' υμών ειρηνεύετε μετά πάντων ανθρωπών. **19** Μη εκδικήτε εαυτούς, αγαπητοί, αλλά δότε τόπον τη οργή· διότι είναι γεγραμμένον· εις εμέ ανήκει η εκδίκησις, εγώ θέλω κάμει ανταπόδοσιν, λέγει Κύριος. **20** Εάν λοιπόν πεινά ο εχθρός σου, τρέφε αυτόν, εάν

διψά, πότιζε αυτόν· διότι πράττων τούτο θέλεις σωρεύσει άνθρακας πυρός επί την κεφαλήν αυτού. 21 Μη νικάσαι υπό του κακού, αλλά νικά διά του αγαθού το κακόν.

13 Πάσα ψυχή ας υποτάσσηται εις τας ανωτέρας εξουσίας. Διότι δεν υπάρχει εξουσία ειμή από Θεού· αι δε ούσαι εξουσίαι υπό του Θεού είναι τεταγμένα. 2 Όστε ο εναντιούμενος εις την εξουσίαν εναντιούται εις την διαταγήν του Θεού· οι δε εναντιούμενοι θέλουσι λάβει εις εαυτούς καταδίκην. 3 Διότι οι άρχοντες δεν είναι φόβος των αγαθών έργων, αλλά των κακών. Θέλεις δε να μη φοβήσαι την εξουσίαν; πράττε το καλόν, και θέλεις έχει έπαινον παρ' αυτής. 4 επειδή ο άρχων είναι του Θεού υπηρέτης εις σε προς το καλόν. Εάν όμως πράττης το κακόν, φοβού· διότι δεν φορεί ματαίως την μάχαιραν· επειδή του Θεού υπηρέτης είναι, εκδικητής διά να εκτελή την οργήν κατά του πράττοντος το κακόν. 5 Διά τούτο είναι ανάγκη να υποτάσσησθε ουχί μόνον διά την οργήν, αλλά και διά την συνείδησιν. 6 Επειδή διά τούτο πληρόντε και φόρους· διότι υπηρέται του Θεού είναι εις αυτό τούτο ενασχολούμενοι. 7 Απόδοτε λοιπόν εις πάντας τα οφειλόμενα, εις όντινα οφείλετε τον φόρον τον φόρον, εις όντινα τον φόβον, εις όντινα την τιμήν την τιμήν. 8 Εις μηδένα μη οφείλετε μηδέν ειμή το να αγαπάτε αλλήλους· διότι ο αγαπών τον άλλον εκπληροί τον νόμον. 9 Επειδή το, Μη μοιχεύσης, μη φονεύσης, μη κλέψης, μη ψευδομαρτυρήσης, μη επιθυμήσης, και πάσα άλλη εντολή, εν τούτω τω λόγω συμπεριλαμβάνεται, εν τώ θέλεις αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν. 10 Η αγάπη κακόν δεν κάμνει εις τον πλησίον· είναι λοιπόν εκπλήρωσις του νόμου η αγάπη. 11 Και μάλιστα, εξεύροντες τον καιρόν, ότι είναι ήδη ώρα να εγερθώμεν εκ του ύπνου· διότι είναι πλησιεστέρα εις ημάς η σωτηρία παρ' ότε επιστεύσαμεν. 12 Η νυξ προεχώρησεν, η δε ημέρα επλησίασεν· ας απορρίψωμεν λοιπόν τα έργα του σκότους και ας ενδυθώμεν τα όπλα του φωτός. 13 Ας περιπατήσωμεν ευσημόνως

ως εν ημέρα, μη εις συμπόσια και μέθας, μη εις κοίτας και ασελγείας, μη εις έριδα και φθόνον· 14 αλλ' ενδύθητε τον Κύριον Ιησούν Χριστόν, και μη φροντίζετε περί της σαρκός εις το να εκτελήτε τας επιθυμίας αυτής.

14 Τον δε ασθενούντα κατά την πίστιν προσδέχεσθε, ουχί εις φιλονεικίας διαλογισμών. 2 Άλλος μεν πιστεύει ότι δύναται να τρώγη πάντα, ο δε ασθενών τρώγει λάχανα. 3 Ο τρώγων ας μη καταφρονή τον μη τρώγοντα, και ο μη τρώγων ας μη κρίνη τον τρώγοντα· διότι ο Θεός προσεδέχθη αυτόν. 4 Συ τις είσαι όστις κρίνεις ξένον δούλον; εις τον ίδιον αυτού κύριον ίσταται ή πίπτει· θέλει όμως σταθή, διότι ο Θεός είναι δυνατός να στήση αυτόν. 5 Άλλος μεν κρίνει μίαν ημέραν αγιωτέραν παρά άλλην ημέραν, άλλος δε κρίνει ίσην πάσαν ημέραν. Ας ήναι έκαστος πεπληροφορημένος εις τον ίδιον αυτού νούν. 6 Ο παρατηρών την ημέραν παρατηρεί αυτήν διά τον Κύριον, και ο μη παρατηρών την ημέραν διά τον Κύριον δεν παρατηρεί αυτήν. Ο τρώγων διά τον Κύριον τρώγει· διότι ευχαριστεί εις τον Θεόν. Και ο μη τρώγων διά τον Κύριον δεν τρώγει, και ευχαριστεί εις τον Θεόν. 7 Διότι ουδείς εξ ημών ζη δι' εαυτόν και ουδείς αποθνήσκει δι' εαυτόν. 8 Επειδή εάν τε ζώμεν, διά τον Κύριον ζώμεν· εάν τε αποθνήσκωμεν, διά τον Κύριον αποθνήσκομεν. Εάν τε λοιπόν ζώμεν, εάν τε αποθνήσκωμεν, του Κυρίου είμεθα. 9 Επειδή διά τούτο ο Χριστός και απέθανε και ανέστη και ανέζησε, διά να ήναι Κύριος και νεκρών και ζώντων. 10 Συ δε διά τι κρίνεις τον αδελφόν σου; ή και συ διά τι εξουθενείς τον αδελφόν σου; επειδή πάντες ημείς θέλομεν παρασταθή εις το βήμα του Χριστού. 11 Διότι είναι γεγραμμένον· Ζω εγώ, λέγει Κύριος, ότι εις εμέ θέλει κάμψει παν γόνυ, και πάσα γλώσσα θέλει δοξολογήσει τον Θεόν. 12 Άρα λοιπόν έκαστος ημών περί εαυτού θέλει δώσει λόγον εις τον Θεόν. 13 Λοιπόν ας μη κρίνωμεν πλέον αλλήλους, αλλά τούτο κρίνατε μάλλον, το να μη βάλλητε πρόσκομμα εις τον αδελφόν ή σκάνδαλον. 14 Εξεύρω και είμαι πεπεισμένος εν Κυρίω Ιησού ότι ουδέν υπάρχει ακάθαρτον αφ'

εαυτού ειμή εις τον όστις στοχάζεται τι ότι είναι ακάθαρτον, εις εκείνον είναι ακάθαρτον. **15** Εάν όμως ο αδελφός σου λυπήται διά φαγητόν, δεν περιπατείς πλέον κατά αγάπην· μη φέρε εις απώλειαν με το φαγητόν σου εκείνον, υπέρ του οποίου ο Χριστός απέθανεν. **16** Ας μη βλασφημηται λοιπόν το αγαθόν σας. **17** Διότι η βασιλεία του Θεού δεν είναι βρώσις και πόσις, αλλά δικαιοσύνη και ειρήνη και χαρά εν Πνεύματι Αγίω· **18** επειδή ο δουλεύων εν τούτοις τον Χριστόν ευαρεστεί εις τον Θεόν και ευδοκιμεί παρά τοις ανθρώποις. **19** Άρα λοιπόν ας ζητώμεν τα προς την ειρήνην και τα προς την οικοδομήν αλλήλων. **20** Μη κατάστρεφε το έργον του Θεού διά φαγητόν. Πάντα μεν είναι καθαρά, κακόν όμως είναι εις τον άνθρωπον όστις τρώγει με σκάνδαλον. **21** Καλόν είναι το να μη φάγης κρέας μηδέ να πής οίνον μηδέ να πράξης τι, εις το οποίον ο αδελφός σου προσκόπτει ή σκανδαλίζεται ή ασθενεί. **22** Συ πίστιν έχεις; έχε αυτήν εντός σου ενώπιον του Θεού· μακάριος όστις δεν κατακρίνει εαυτόν εις εκείνο, το οποίον αποδέχεται. **23** Όστις όμως αμφιβάλλει, κατακρίνεται, εάν φάγη, διότι δεν τρώγει εκ πίστεως και παν ό, τι δεν γίνεται εκ πίστεως, είναι αμαρτία.

15 Οφείλομεν δε ημείς οι δυνατοί να βαστάζωμεν τα ασθενήματα των αδυνάτων, και να μη αρέσκωμεν εις εαυτούς. **2** Αλλ' έκαστος ημών ας αρέσκη εις τον πλησίον διά το καλόν προς οικοδομήν· **3** επειδή και ο Χριστός δεν ήρεσεν εις εαυτόν, αλλά καθώς είναι γεγραμμένον, Οι ονειδισμοί των ονειδιζόντων σε επέπεσον επ' εμέ. **4** Διότι όσα προεγράφησαν, διά την διδασκαλίαν ημών προεγράφησαν, διά να έχωμεν την ελπίδα διά της υπομονής και της παρηγορίας των γραφών. **5** Ο δε Θεός της υπομονής και της παρηγορίας είθε να σας δώση να φρονήτε το αυτό εν αλλήλοις κατά Χριστόν Ιησούν, **6** διά να δοξάζητε ομοθυμαδόν εν ενί στόματι τον Θεόν και Πατέρα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. **7** Διά τούτο προσδέχεσθε αλλήλους, καθώς και ο Χριστός προσεδέχθη ημάς εις δόξαν Θεού. **8** Λέγω δε ότι ο Ιησούς Χριστός έγεινε διάκονος

της περιτομής υπέρ της αληθείας του Θεού, διά να βεβαιώση τας προς τους πατέρας επαγγελίας, **9** και διά να δοξάσωσι τα έθνη τον Θεόν διά το έλεος αυτού, καθώς είναι γεγραμμένον· Διά τούτο θέλω σε υμνεί μεταξύ των εθνών· και εις το όνομά σου θέλω ψάλλει. **10** Και πάλιν λέγει· Ευφράνθητε, έθνη, μετά του λαού αυτού. **11** Και πάλιν· Αινείτε τον Κύριον, πάντα τα έθνη, και δοξολογείτε αυτόν πάντες οι λαοί. **12** Και πάλιν ο Ησαΐας λέγει· Θέλει είσθαι η ρίζα του Ιεσσαί, Και ο ανιστάμενος διά να βασιλεύη επί τα έθνη εις αυτόν τα έθνη θέλουσιν ελπίσει. **13** Ο δε Θεός της ελπίδος είθε να σας εμπλήση πάσης χαράς και ειρήνης διά της πίστεως, ώστε να περισσεύητε εις την ελπίδα διά της δυνάμεως του Πνεύματος του Αγίου. **14** Είμαι δε, αδελφοί μου, και αυτός εγώ πεπεισμένος διά σας, ότι και σεις είσθε πλήρεις αγαθωσύνης, πεπληρωμένοι πάσης γνώσεως, δυνάμενοι και αλλήλους να νουθετήτε. **15** Σας έγραψα όμως, αδελφοί, τολμηρότερον οπωσούν, ως υπενθυμίζων υμάς, διά την χάριν την δοθείσαν εις εμέ υπό του Θεού **16** εις το να ήμαι υπηρέτης του Ιησού Χριστού προς τα έθνη, ιεουργών το ευαγγέλιον του Θεού, διά να γείνη η προσφορά των εθνών ευπρόσδεκτος, ηγιασμένη διά του Πνεύματος του Αγίου. **17** Έχω λοιπόν καύχησιν εν Χριστώ Ιησού διά τα προς τον Θεόν· **18** διότι δεν θέλω τολμήσει να είπω τι εξ εκείνων, τα οποία δεν έκαμεν ο Χριστός δι' εμού προς υπακοήν των εθνών λόγω και έργω, **19** με δύναμιν σημείων και τεράτων, με δύναμιν του Πνεύματος του Θεού, ώστε από Ιερουσαλήμ και κύκλω μέχρι της Ιλλυρίας εξεπλήρωσα το κήρυγμα του ευαγγελίου του Χριστού, **20** ούτω δε εφιλοτιμήθην να κηρύττω το ευαγγέλιον, ουχί όπου ωνομάσθη ο Χριστός, διά να μη οικοδομώ επί ξένου θεμελίου· **21** αλλά καθώς είναι γεγραμμένον· Εκείνοι προς τους οποίους δεν ανηγγέλην περί αυτού θέλουσιν ιδεί, και εκείνοι ότινες δεν ήκουσαν θέλουσι νοήσει. **22** Διά τούτο και εμποδιζόμενη πολλάκις να έλθω προς εσάς· **23** τώρα όμως μη έχων πλέον τόπον εν τοις κλίμασι τούτοις, επιποθών δε από πολλών ετών να έλθω προς εσάς, **24** όταν

υπάγω εις την Ισπανίαν, θέλω ελθεί προς εσάς· διότι ελπίζω διαβαίνων να σας ιδώ και να προπεμφθώ εκεί από σας, αφού πρώτον οπωσούν σας χορτασθώ. 25 Τώρα δε υπάγω εις Ιερουσαλήμ, εκπληρών την διακονίαν εις τους αγίους. 26 Διότι ευηρεστήθησαν η Μακεδονία και Αχαΐα να κάμωσί τινά βοήθειαν εις τους πτωχούς των αγίων των εν Ιερουσαλήμ. 27 Ευηρεστήθησαν τώνοντι, και είναι οφειλέται αυτών. Διότι εάν τα έθνη έγειναν συγκοινωνοί αυτών εις τα πνευματικά, χρεωστούσι να υπηρετήσωσιν αυτούς και εις τα σωματικά. 28 Αφού λοιπόν εκτελέσω τούτο και επισφραγίσω εις αυτούς τον καρπόν τούτον, θέλω περάσει δι' υμών εις την Ισπανίαν. 29 Εξέρω δε ότι ερχόμενος προς εσάς, θέλω ελθεί με αφθονίαν της ευλογίας του ευαγγελίου του Χριστού. 30 Σας παρακαλώ δε, αδελφοί, διά του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού και διά της αγάπης του Πνεύματος, να συναγωνισθήτε μετ' εμού, προσευχόμενοι υπέρ εμού προς τον Θεόν, 31 διά να ελευθερωθώ από των εν τη Ιουδαία απειθούντων, και διά να γείνη ευπρόσδεκτος εις τους αγίους η εις την Ιερουσαλήμ διακονία μου, 32 διά να έλθω μετά χαράς προς εσάς διά θελήματος του Θεού και να συναναπαυθώ με σας. 33 Ο δε Θεός της ειρήνης είη μετά πάντων υμών· αμήν.

16 Συνιστώ δε εις εσάς Φοίβην την αδελφήν ημών, ήτις είναι διάκονος της εκκλησίας της εν Κεγχρεαίς, 2 διά να δεχθήτε αυτήν εν Κυρίω αξίως των αγίων και να παρασταθήτε εις αυτήν εις ό, τι πράγμα έχει χρείαν υμών· διότι και αύτη εστάθη προστάτις πολλών και εμού αυτού. 3 Ασπάσθητε την Πρίσκιλλαν και τον Ακύλαν, τους συνεργούς μου εν Χριστώ Ιησού, 4 οίτινες υπέρ της ζωής μου υπέβαλον υπό την μάχαιραν τον τράχηλον αυτών, τους οποίους ουχί εγώ μόνος ευχαριστώ, αλλά και πάσαι αι εκκλησΐαι των εθνών. 5 Ασπάσθητε και την κατ' οίκον αυτών εκκλησίαν. Ασπάσθητε Επαίνετον τον αγαπητόν μου, όστις είναι απαρχή της Αχαΐας εις τον Χριστόν. 6 Ασπάσθητε την Μαριάμ, ήτις πολλά εκοπίασε δι' ημάς. 7 Ασπάσθητε τον Ανδρόνικον και Ιουνίαν, τους συγγενείς

μου και συναιχημαλώτους μου, οίτινες είναι επίσημοι μεταξύ των αποστόλων, οίτινες και προ εμού ήσαν εις τον Χριστόν. 8 Ασπάσθητε τον Αμπλιαν τον αγαπητόν μου εν Κυρίω. 9 Ασπάσθητε τον Ουρβανόν τον συνεργόν ημών εν Χριστώ, και τον Στάχυν τον αγαπητόν μου. 10 Ασπάσθητε τον Απελλήν τον δεδοκιμασμένον εν Χριστώ. Ασπάσθητε τους εκ της οικογενείας του Αριστοβούλου. 11 Ασπάσθητε τον Ηρωδίωνα τον συγγενή μου. Ασπάσθητε τους εκ της οικογενείας του Ναρκίσσου, τους όντας εν Κυρίω. 12 Ασπάσθητε την Τρύφαιναν και την Τρυφώσαν, αίτινες κοπιάζουσιν εν Κυρίω. Ασπάσθητε Περιίδα την αγαπητήν, ήτις πολλά εκοπίασεν εν Κυρίω. 13 Ασπάσθητε τον Ρούφον, τον εκλεκτόν εν Κυρίω, και την μητέρα αυτού και εμού. 14 Ασπάσθητε τον Ασύγκριτον, τον Φλέγοντα, τον Ερμάν, τον Πατρόβαν, τον Ερμίν και τους μετ' αυτών αδελφούς. 15 Ασπάσθητε τον Φιλόλογον και την Ιουλίαν, τον Νηρέα και την αδελφήν αυτού, και τον Ολυμπάν και πάντας τους αγίους τους μετ' αυτών. 16 Ασπάσθητε αλλήλους εν φιλήματι αγίω. Σας ασπάζονται αι εκκλησΐαι του Χριστού. 17 Σας παρακαλώ δε, αδελφοί, να προσέχητε τους ποιούντας τας διχοστασίας και τα σκάνδαλα εναντίον της διδαχής, την οποίαν σεις εμάθετε, και απομακρύνεσθε απ' αυτών. 18 Διότι οι τοιούτοι δεν δουλεύουσι τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν, αλλά την εαυτών κοιλίαν, και διά λόγων καλών και κολακευτικών εξαπατώσι τας καρδίας των ακάκων· 19 διότι η υπακοή σας διεφημίσθη εις πάντας. Όσον λοιπόν διά σας χαίρω· θέλω δε να ήσθε σοφοί μεν εις το αγαθόν, απλοί δε εις το κακόν. 20 Ο δε Θεός της ειρήνης ταχέως θέλει συντρίψει τον Σατανάν υπό τους πόδας σας. Η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού είη μεθ' υμών. Αμήν. 21 Σας ασπάζονται ο Τιμόθεος ο συνεργός μου, και Λούκιος και Ιάσων και Σωσίπατρος οι συγγενείς μου. 22 Σας ασπάζομαι εν Κυρίω εγώ ο Τέρτιος, ο γράψας την επιστολήν. 23 Σας ασπάζεται ο Γάϊος ο φιλοξενών εμέ και την εκκλησίαν όλην. Σας ασπάζεται Έραστος ο οικονόμος της πόλεως και Κούαρτος ο αδελφός. 24 Η χάρις του

Κυρίου ημών Ιησού Χριστού εἴη μετά πάντων
υμῶν· ἀμήν. 25 Εἰς δε τον δυνάμενον να σας
στηρίξη κατά το ευαγγέλιόν μου και το κήρυγμα
του Ιησού Χριστού, κατά την αποκάλυψιν του
μυστηρίου του σεσιωπημένου μεν από χρόνων
αιώνίων, (αἰῶnios g166) 26 φανερωθέντος δε τώρα
διά προφητικῶν γραφῶν κατ' ἐπιταγήν του
αιωνίου Θεοῦ και γνωρισθέντος εἰς πάντα τα
ἔθνη προς υπακοήν πίστεως, (αἰῶnios g166) 27 εἰς
τον μόνον σοφόν Θεόν ἔστω ἡ δόξα διά Ιησού
Χριστοῦ εἰς τους αἰῶνας· ἀμήν. (αἰῶn g165)

Προς Κορινθίους Α΄

1 Παύλος, προσκεκλημένος απόστολος Ιησού Χριστού διά θελήματος Θεού, και Σωσθένης ο αδελφός, **2** προς την εκκλησίαν του Θεού την ούσαν εν Κορίνθω, τους ηγιασμένους εν Χριστώ Ιησού, τους προσκεκλημένους αγίους, μετά πάντων των επικαλουμένων εν παντί τόπω το όνομα Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών, αυτών τε και ημών· **3** χάρις εἴη υμῖν και ειρήνη από Θεού Πατρός ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού. **4** Ευχαριστώ πάντοτε εις τον Θεόν μου διά σας, διά την χάριν του Θεού την δοθείσαν εις εσάς διά του Ιησού Χριστού· **5** ότι κατά πάντα επλουτίσθητε δι' αυτού, κατά πάντα λόγον και πάσαν γνώσιν, **6** καθώς η μαρτυρία του Χριστού εστηρίχθη μεταξύ σας, **7** ώστε δεν μένετε οπίσω εις ουδέν χάρισμα, προσμένοντες την αποκάλυψιν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού· **8** όστις και θέλει σας στηρίξει έως τέλους αμέμπτους εν τη ημέρα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. **9** Πιστός ο Θεός, διά του οποίου προσεκλήθητε εις το να ήσθε συγκοινωνοί του Υιού αυτού Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών. **10** Σας παρακαλώ δε, αδελφοί, διά του ονόματος του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, να λέγητε πάντες το αυτό, και να μη ήναι σχίσματα μεταξύ σας, αλλά να ήσθε εντελώς ηνωμένοι έχοντες το αυτό πνεύμα και την αυτήν γνώμην. **11** Διότι εφανέρωθη εις εμέ παρά των εκ της οικογενείας της Χλόης, περί υμών, αδελφοί μου, ότι είναι έριδες μεταξύ σας· **12** λέγω δε τούτο, διότι έκαστος από σας λέγει· Εγώ μεν είμαι του Παύλου, εγώ δε του Απολλώ, εγώ δε του Κηφά, εγώ δε του Χριστού. **13** Διεμερίσθη ο Χριστός; μήπως ο Παύλος εσταυρώθη διά σας; ή εις το όνομα του Παύλου εβαπτίσθητε; **14** Ευχαριστώ εις τον Θεόν ότι ουδένα από σας εβάπτισα, ειμή Κρίσπον και Γάϊον, **15** διά να μη είπη τις ότι εις το όνομά μου εβάπτισα. **16** Εβάπτισα δε και τον οίκον του Στεφανά· εκτός τούτων δεν εξεύρω εάν εβάπτισα άλλον τινά. **17** Διότι δεν με απέστειλεν ο Χριστός διά να βαπτίζω, αλλά διά να κηρύττω το ευαγγέλιον, ουχί εν σοφία λόγου, διά να μη ματαιωθή ο σταυρός

του Χριστού. **18** Διότι ο λόγος του σταυρού εις μεν τους απολλυμένους είναι μωρία, εις ημάς δε τους σωζομένους είναι δύναμις Θεού. **19** Επειδή είναι γεγραμμένον· Θέλω απολέσει την σοφίαν των σοφών, και θέλω αθετήσει την σύνεσιν των συνετών. **20** Που ο σοφός; που ο γραμματέυς; που ο συζητητής του αιώνος τούτου; δεν εμώρανεν ο Θεός την σοφίαν του κόσμου τούτου; (αϊθñ g165) **21** Διότι επειδή εν τη σοφία του Θεού ο κόσμος δεν εγνώρισε τον Θεόν διά της σοφίας, ηυδόκησεν ο Θεός διά της μωρίας του κηρύγματος να σώση τους πιστεύοντας. **22** Επειδή και οι Ιουδαίοι σημεῖον αιτούσι και οι Έλληνες σοφίαν ζητούσιν, **23** ημεῖς δε κηρύττομεν Χριστόν εσταυρωμένον, εις μεν τους Ιουδαίους σκάνδαλον, εις δε τους Έλληνας μωρίαν, **24** εις αυτούς όμως τους προσκεκλημένους, Ιουδαίους τε και Έλληνας, Χριστόν Θεού δύναμιν και Θεού σοφίαν· **25** διότι το μωρόν του Θεού είναι σοφώτερον των ανθρώπων, και το ασθενές του Θεού είναι ισχυρότερον των ανθρώπων. **26** Επειδή βλέπετε την πρόσκλησίν σας, αδελφοί, ότι είσθε ου πολλοί σοφοί κατά σάρκα, ου πολλοί δυνατοί, ου πολλοί ευγενείς. **27** Αλλά τα μωρά του κόσμου εξέλεξεν ο Θεός διά να καταισχύνη τους σοφούς, και τα ασθενή του κόσμου εξέλεξεν ο Θεός διά να καταισχύνη τα ισχυρά, **28** και τα αγενή του κόσμου και τα εξουθενημένα εξέλεξεν ο Θεός, και τα μη όντα, διά να καταργήση τα όντα, **29** διά να μη καυχηθή ουδεμία σαρξ ενώπιον αυτού. **30** Αλλά σεις είσθε εξ αυτού εν Χριστώ Ιησού, όστις εγενήθη εις ημάς σοφία από Θεού, δικαιοσύνη τε και αγιασμός και απολύτρωσις· **31** ώστε, καθώς είναι γεγραμμένον, Ο καυχώμενος εν Κυρίω ας καυχάται.

2 Και εγώ, αδελφοί, ότε ήλθον προς εσάς, ήλθον ουχί με υπεροχήν λόγου ή σοφίας κηρύττων εις εσάς την μαρτυρίαν του Θεού. **2** Διότι απεφάσισα να μη εξεύρω μεταξύ σας άλλο τι ειμή Ιησούν Χριστόν, και τούτον εσταυρωμένον. **3** Και εγώ ήλθον προς εσάς με ασθένειαν και με φόβον και με τρόμον πολύν, **4** και ο λόγος μου και το κήρυγμά μου δεν εγένοντο με καταπειστικούς λόγους ανθρωπίνης σοφίας, αλλά με απόδειξιν

Πνεύματος και δυνάμεως, 5 διά να ήναι η πίστις σας ουχί διά της σοφίας των ανθρώπων, αλλά διά της δυνάμεως του Θεού. 6 Λαλούμεν δε σοφίαν μεταξύ των τελείων, σοφίαν όμως ουχί του αιώνος τούτου, ουδέ των αρχόντων του αιώνος τούτου, των φθειρομένων· (αιθ̄ν g165) 7 αλλά λαλούμεν σοφίαν Θεού μυστηριώδη, την αποκεκρυμμένην, την οποίαν προώρισεν ο Θεός προ των αιώνων εις δόξαν ημών, (αιθ̄ν g165) 8 την οποίαν ουδείς των αρχόντων του αιώνος τούτου εγνώρισε· διότι αν ήθελον γνωρίσει, δεν ήθελον σταυρώσει τον Κύριον της δόξης· (αιθ̄ν g165) 9 αλλά καθώς είναι γεγραμμένον, Εκείνα τα οποία οφθαλμός δεν είδε και ωτίον δεν ήκουσε και εις καρδίαν ανθρώπου δεν ανέβησαν, τα οποία ο Θεός ητοίμασεν εις τους αγαπώντας αυτόν. 10 Εις ημάς δε ο Θεός απεκάλυπεν αυτά διά του Πνεύματος αυτού· επειδή το Πνεύμα ερευνά τα πάντα και τα βάθη του Θεού. 11 Διότι τις των ανθρώπων γινώσκει τα του ανθρώπου, ειμή το πνεύμα του ανθρώπου το εν αυτώ; Ούτω και τα του Θεού ουδείς γινώσκει ειμή το Πνεύμα του Θεού. 12 Αλλ' ημείς δεν ελάβομεν το πνεύμα του κόσμου, αλλά το πνεύμα το εκ του Θεού, διά να γνωρίσωμεν τα υπό του Θεού χαρισθέντα εις ημάς. 13 Τα οποία και λαλούμεν ουχί με διδακτούς λόγους ανθρωπίνης σοφίας, αλλά με διδακτούς του Πνεύματος του Αγίου, συγκρίνοντες τα πνευματικά προς τα πνευματικά. 14 Ο φυσικός όμως άνθρωπος δεν δέχεται τα του Πνεύματος του Θεού· διότι είναι μωρία εις αυτόν, και δεν δύναται να γνωρίση αυτά, διότι πνευματικώς ανακρίνονται. 15 Ο δε πνευματικός ανακρίνει μεν πάντα, αυτός δε υπ' ουδενός ανακρίνεται. 16 Διότι τις εγνώρισε τον νούν του Κυρίου, ώστε να διδάξη αυτόν; ημείς όμως έχομεν νούν Χριστού.

3 Και εγώ, αδελφοί, δεν ηδυνήθην να λαλήσω προς εσάς ως προς πνευματικούς, αλλ' ως προς σαρκικούς, ως προς νήπια εν Χριστώ. 2 Γάλα σας επότισα και ουχί στερεάν τροφήν· διότι δεν ηδύνασθε έτι να δεχθήτε αυτήν. Αλλ' ουδέ τώρα δύνασθε έτι· 3 επειδή έτι σαρκικοί είσθε. Διότι ενώ είναι μεταξύ σας φθόνος και έρις και διχόνοιαι, δεν είσθε σαρκικοί και περιπατείτε

κατά άνθρωπον; 4 Διότι όταν λέγη τις, Εγώ μεν είμαι του Παύλου, άλλος δε, Εγώ του Απολλώ· δεν είσθε σαρκικοί; 5 Τις λοιπόν είναι ο Παύλος, και τις ο Απολλώς, παρά υπηρετάι, διά των οποίων επιστεύσατε και, όπως ο Κύριος έδωκεν εις έκαστον; 6 Εγώ εφυτεύσα, ο Απολλώς επότισεν, αλλ' ο Θεός ηύξησεν· 7 ώστε ούτε ο φυτεύων είναι τι ούτε ο ποτίζων, αλλ' ο Θεός ο αυξάνων. 8 Ο φυτεύων δε και ο ποτίζων είναι έν· και έκαστος θέλει λάβει τον εαυτού μισθόν κατά τον κόπον αυτού. 9 Διότι του Θεού είμεθα συνεργοί· σεις είσθε του Θεού αγρός, του Θεού οικοδομή. 10 Εγώ κατά την χάριν του Θεού την δοθείσαν εις εμέ ως σοφός αρχιτέκτων θεμέλιον έθεσα, άλλος δε εποικοδομεί· έκαστος όμως ας βλέπη πως εποικοδομεί· 11 διότι θεμέλιον άλλο ουδείς δύναται να θέση παρά το θεθέν, το οποίον είναι ο Ιησούς Χριστός. 12 Εάν δε τις εποικοδομή επί το θεμέλιον τούτο χρυσόν, άργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην· 13 εκάστου το έργον θέλει φανερωθή· διότι η ημέρα θέλει φανερώσει αυτό, επειδή διά πυρός ανακαλύπτεται· και το πυρ θέλει δοκιμάσει το έργον εκάστου οποίον είναι. 14 Εάν το έργον τινός, το οποίον επωκοδόμησε μένη, θέλει λάβει μισθόν· 15 εάν το έργον τινός κατακαή, θέλει ζημιωθή, αυτός όμως θέλει σωθή, πλην ούτως ως διά πυρός. 16 Δεν εξεύρετε ότι είσθε ναός Θεού και το Πνεύμα του Θεού κατοικεί εν υμίν; 17 Εάν τις φθειρή τον ναόν του Θεού, τούτον θέλει φθείρει ο Θεός· διότι ο ναός του Θεού είναι άγιος, όστις είσθε σεις. 18 Μηδείας μη εξαπατά εαυτόν· εάν τις μεταξύ σας νομίζη ότι είναι σοφός εν τω κόσμω τούτω, ας γείνη μωρός διά να γείνη σοφός. (αιθ̄ν g165) 19 Διότι η σοφία του κόσμου τούτου είναι μωρία παρά τω Θεώ. Επειδή είναι γεγραμμένον· Όστις συλλαμβάνει τους σοφούς εν τη πανουργία αυτών· 20 και πάλιν· Ο Κύριος γινώσκει τους διαλογισμούς των σοφών, ότι είναι μάταιοι. 21 Όστε μηδείας μη καυχάται εις ανθρώπους· διότι τα πάντα είναι υμών, 22 είτε Παύλος είτε Απολλώς είτε Κηφάς είτε κόσμος είτε ζωή είτε θάνατος είτε παρόντα είτε μέλλοντα, τα πάντα είναι υμών, 23 σεις δε του Χριστού, ο δε Χριστός του Θεού.

4 Ούτως ας μας θεωρή πας άνθρωπος ως υπηρέτας του Χριστού και οικονόμους των μυστηρίων του Θεού. **2** Το δε επίλοιπον ζητείται μεταξύ των οικονόμων, να ευρεθή έκαστος πιστός. **3** Εις εμέ δε ελάχιστον είναι να ανακριθώ υπ' υμών ή υπό ανθρωπίνης κρίσεως· αλλ' ουδέ ανακρίνω εμαυτόν. **4** Διότι η συνείδησίς μου δεν με ελέγχει εις ουδέν· πλην με τούτο δεν είμαι δεδικαιωμένος· αλλ' ο ανακρίνων με είναι ο Κύριος. **5** Όστε μη κρίνετε μηδέν προ καιρού, έως αν έλθη ο Κύριος, όστις και θέλει φέρει εις το φως τα κρυπτά του σκότους και θέλει φανερώσει τας βουλάς των καρδιών, και τότε ο έπαινος θέλει γείνει εις έκαστον από του Θεού. **6** Ταύτα δε, αδελφοί, μετέφερα παραδειγματικώς εις εμαυτόν και εις τον Απολλώ διά σας, διά να μάθητε διά του παραδείγματος ημών να μη φρονίητε υπέρ ό, τι είναι γεγραμμένον, διά να μη επαίρησθε εις υπέρ του ενός κατά του άλλου. **7** Διότι τις σε διακρίνει από του άλλου; και τι έχεις, το οποίον δεν έλαβες, εάν δε και έλαβες, τι καυχάσαι ως μη λαβών; **8** Τώρα είσθε κεχορτασμένοι, τώρα επλουτήσατε, εβασιλεύσατε χωρίς ημών· και είθε να εβασιλεύητε, διά να συμβασιλεύσωμεν και ημείς με σας. **9** Διότι νομίζω ότι ο Θεός απέδειξεν ημάς τους αποστόλους εσχάτους ως καταδεδικασμένους εις θάνατον· διότι εγεινάμεν θέατρον εις τον κόσμον, και εις αγγέλους και εις ανθρώπους. **10** Ημείς μωροί διά τον Χριστόν, σεις δε φρόνιμοι εν Χριστώ· ημείς ασθενείς, σεις δε ισχυροί· σεις ένδοξοι, ημείς δε άτιμοι. **11** Έως της παρούσης ώρας και πεινώμεν και διψώμεν και γυμνητεύομεν και ραπιζόμεθα και περιπλανώμεθα **12** και κοπιώμεν, εργαζόμενοι με τας ιδίας ημών χείρας· λοιδορούμενοι ευλογούμεν, διωκόμενοι υποφέρομεν, **13** βλασφημούμενοι παρακαλούμεν· ως περικαθάρματα του κόσμου εγεινάμεν, σκύβαλον πάντων έως της σήμερον. **14** Δεν γράφω ταύτα προς εντροπήν σας, αλλ' ως τέκνα μου αγαπητά νοουητώ. **15** Διότι εάν έχητε μυρίους παιδαγωγούς εν Χριστώ, δεν έχετε όμως πολλούς πατέρας· επειδή εγώ σας εγέννησα εν Χριστώ Ιησού διά του ευαγγελίου.

16 Σας παρακαλώ, λοιπόν, γίνεσθε μιμηταί μου. **17** Διά τούτο σας έπεμψα τον Τιμόθεον, όστις είναι τέκνον μου αγαπητόν και πιστόν εν Κυρίω, όστις θέλει σας ενθυμίσει τας οδούς μου τας εν Χριστώ, καθώς διδάσκω πανταχού εν πάση εκκλησία. **18** Τινές όμως εφυσιώθησαν, ως εάν εγώ δεν έμελλον να έλθω προς εσάς· **19** πλην θέλω ελθεί ταχέως προς εσάς, εάν ο Κύριος θελήση, και θέλω γνωρίσει ουχί τον λόγον των πεφουσιωμένων, αλλά την δύναμιν· **20** διότι η βασιλεία του Θεού δεν είναι εν λόγω, αλλ' εν δυνάμει. **21** Τι θέλετε; με ράβδον να έλθω προς εσάς, ή με αγάπην και με πνεύμα πραότητος;

5 Γενικώς ακούεται ότι είναι μεταξύ σας πορνεία, και τοιαύτη πορνεία, ήτις ουδέ μεταξύ των εθνών ονομάζεται, ώστε να έχη τις την γυναίκα του πατρός αυτού. **2** Και σεις είσθε πεφουσιωμένοι, και δεν επενθήσατε μάλλον, διά να εκβληθή εκ μέσου υμών ο πράξας το έργον τούτο. **3** Διότι εγώ ως απών κατά το σώμα, παρών όμως κατά το πνεύμα, έκρινα ήδη ως παρών τον ούτω πράξαντα τούτο, **4** εν τω ονόματι του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού αφού συναχθήτε σεις και το εμόν πνεύμα με την δύναμιν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού **5** να παραδώσητε τον τοιούτον εις τον Σατανάν προς όλεθρον της σαρκός, διά να σωθή το πνεύμα αυτού εν τη ημέρα του Κυρίου Ιησού. **6** Δεν είναι καλόν το καύχημά σας. Δεν εξεύρετε ότι ολίγη ζύμη κάμνει όλον το φύραμα ένζυμον; **7** Καθαρίσθητε λοιπόν από της παλαιάς ζύμης, διά να ήσθε νέον φύραμα, καθώς είσθε άζυμοι. Διότι το πάσχα ημών εθυσιάσθη υπέρ ημών, ο Χριστός· **8** ώστε ας εορτάζωμεν ουχί με ζύμην παλαιάν, ουδέ με ζύμην κακίας και πονηρίας, αλλά με άζυμα ειλικρινείας και αληθείας. **9** Σας έγραψα εν τη επιστολή να μη συναναστρέφησθε με πόρνους, **10** και ουχί διόλου με τους πόρνους του κόσμου τούτου ή με τους πλεονέκτας ή άρπαγας ή ειδωλολάτρας· επειδή τότε πρέπει να εξέλθητε από του κόσμου. **11** Αλλά τώρα σας έγραψα να μη συναναστρέφησθε, εάν τις αδελφός ονομαζόμενος ήναι πόρνος ή πλεονέκτης ή ειδωλολάτρης ή λοιδορός ή μέθυσος ή άρπαξ με τον τοιούτον μηδέ να συντρώγητε. **12** Διότι τι με

μέλει να κρίνω και τους έξω; δεν κρίνετε σεις τους έσω; **13** Τους δε έξω ο Θεός θέλει κρίνει. Όθεν εκβάλετε τον κακόν εκ μέσου υμών.

6 Τολμά τις από σας, όταν έχη διαφοράν προς τον άλλον, να κρίνηται ενώπιον των αδίκων και ουχί ενώπιον των αγίων; **2** Δεν εξεύρετε ότι οι άγιοι θέλουσι κρίνει τον κόσμον; και εάν ο κόσμος κρίνηται από σας, ανάξιοι είσθε να κρίνητε ελάχιστα πράγματα; **3** Δεν εξεύρετε ότι αγγέλους θέλομεν κρίνει; πόσω μάλλον βιωτικά; **4** Βιωτικάς λοιπόν κρίσεις εάν έχητε, τους εξουθενημένους εν τη εκκλησία τούτους καθίζετε κριτάς. **5** Προς εντροπήν σας λέγω τούτο. Ούτω δεν υπάρχει μεταξύ σας ουδέ εις σοφός, όστις θέλει δυνηθή να κρίνη ανά μέσον του αδελφού αυτού, **6** αλλά αδελφός κρίνεται με αδελφόν, και τούτο ενώπιον απίστων; **7** Τώρα λοιπόν είναι διόλου ελάττωμα εις εσάς ότι έχετε κρίσεις μεταξύ σας. Διά τι μάλλον δεν αδικείσθε; διά τι μάλλον δεν αποστερείσθε; **8** Αλλά σεις αδικείτε και αποστερείτε, και μάλιστα αδελφούς. **9** Η δεν εξεύρετε ότι οι άδικοι δεν θέλουσι κληρονομήσει την βασιλείαν του Θεού; Μη πλανάσθε ούτε πόρνοι ούτε ειδωλολάτραι ούτε μοιχοί ούτε μαλακοί ούτε αρσενοκοίται **10** ούτε κλέπται ούτε πλεονέκται ούτε μέθυσοι ούτε λοιδοροί ούτε άρπαγες θέλουσι κληρονομήσει την βασιλείαν του Θεού. **11** Και τοιούτοι υπήρχετέ τινες; αλλά απελούσθητε, αλλά ηγιασθητε, αλλ' εδικαιώθητε διά του ονόματος του Κυρίου Ιησού και διά του Πνεύματος του Θεού ημών. **12** Πάντα είναι εις την εξουσίαν μου, πλην πάντα δεν συμφέρουσι πάντα είναι εις την εξουσίαν μου, αλλ' εγώ δεν θέλω εξουσιασθή υπ' ουδενός. **13** Τα φαγητά είναι διά την κοιλίαν και η κοιλία διά τα φαγητά· πλην ο Θεός και ταύτην και ταύτα θέλει καταργήσει· το δε σώμα δεν είναι διά την πορνείαν, αλλά διά τον Κύριον, και ο Κύριος διά το σώμα· **14** ο δε Θεός και τον Κύριον ανέστησε και ημάς θέλει αναστήσει διά της δυνάμεως αυτού. **15** Δεν εξεύρετε ότι τα σώματά σας είναι μέλη του Χριστού; να λάβω λοιπόν τα μέλη του Χριστού και να κάμω αυτά μέλη πόρνης; Μη γένοιτο. **16** Η δεν εξεύρετε ότι ο

προσκολλώμενος με την πόρνην είναι εν σώμα; διότι θέλουσιν είσθαι, λέγει, οι δύο εις σάρκα μίαν· **17** όστις όμως προσκολλάται με τον Κύριον είναι εν πνεύμα. **18** Φεύγετε την πορνείαν. Παν αμάρτημα, το οποίον ήθελε πράξει ο άνθρωπος, είναι εκτός του σώματος· ο πορνεύων όμως αμαρτάνει εις το ίδιον αυτού σώμα. **19** Η δεν εξεύρετε ότι το σώμα σας είναι ναός του Αγίου Πνεύματος του εν υμίν, το οποίον έχετε από Θεού, και δεν είσθε κύριοι εαυτών; **20** Διότι ηγοράσθητε διά τιμή· δοξάσατε λοιπόν τον Θεόν διά του σώματός σας και διά του πνεύματός σας, τα οποία είναι του Θεού.

7 Περί δε των όσων μοι εγράψατε, καλόν είναι εις τον άνθρωπον να μη εγγίση εις γυναίκα· **2** διά τας πορνείας όμως ας έχη έκαστος την εαυτού γυναίκα, και εκάστη ας έχη τον εαυτής άνδρα. **3** Ο ανήρ ας αποδίδη εις την γυναίκα την οφειλομένην εύνοιαν· ομοίως δε και η γυνή εις τον άνδρα. **4** Η γυνή δεν εξουσιάζει το εαυτής σώμα, αλλ' ο ανήρ· ομοίως δε και ο ανήρ δεν εξουσιάζει το εαυτού σώμα, αλλ' η γυνή. **5** Μη αποστερείτε αλλήλους, εκτός εάν ήναι τι εκ συμφώνου προς καιρόν, διά να καταγίνησθε εις την νηστείαν και εις την προσευχήν· και πάλιν συνέρχεσθε επί το αυτό, διά να μη σας πειράζη ο Σατανάς διά την ακράτειάν σας. **6** Λέγω δε τούτο κατά συγγνώμην, ουχί κατά προσταγήν. **7** Διότι θέλω πάντας τους ανθρώπους να ήναι καθώς και εμαυτόν· αλλ' έκαστος έχει ιδιαίτερον χάρισμα εκ Θεού, άλλος μεν ούτως, άλλος δε ούτως. **8** Λέγω δε προς τους αγάμους και προς τας χήρας, καλόν είναι εις αυτούς εάν μείνωσι καθώς και εγώ. **9** Αλλ' εάν δεν εγκρατεύονται, ας νυμφευθώσι· διότι καλήτερον είναι να νυμφευθώσι παρά να εξάπτωνται. **10** Εις δε τους νενυμφευμένους παραγγέλλω, ουχί εγώ αλλ' ο Κύριος, να μη χωρισθή η γυνή από του άνδρός αυτής· **11** αλλ' εάν και χωρισθή, ας μένη άγαμος ή ας συνδιαλλαγή με τον άνδρα· και ο ανήρ να μη αφήνη την εαυτού γυναίκα. **12** Προς δε τους λοιπούς εγώ λέγω, ουχί ο Κύριος· Εάν τις αδελφός έχη γυναίκα άπιστον, και αυτή συγκατανεύη να συνοική μετ' αυτού, ας μη αφήνη αυτήν· **13** και γυνή ήτις έχει άνδρα

άπιστον, και αυτός συγκατανεύει να συνοική μετ' αυτής, ας μη αφήνη αυτόν. **14** Διότι ο ανήρ ο άπιστος ηγιάσθη διά της γυναικός, και η γυνή η άπιστος ηγιάσθη διά του ανδρός· επειδή άλλως τα τέκνα σας ήθελον είσθαι ακάθαρτα, αλλά τώρα είναι άγια. **15** Εάν δε ο άπιστος χωρίζεται, ας χωρισθή. Ο αδελφός όμως ή αδελφή δεν είναι δεδουλωμένοι εις τα τοιαύτα· ο Θεός όμως προσεκάλεσεν ημάς εις ειρήνην. **16** Διότι τι εξεύρεις, γύναι, αν μέλλης να σώσης τον άνδρα; ή τι εξεύρεις, άνερ, αν μέλλης να σώσης την γυναίκα; **17** Αλλά καθώς ο Θεός εμοίρασεν εις έκαστον, και καθώς ο Κύριος προσεκάλεσεν έκαστον, ούτως ας περιπατή. Και ούτω διατάττω εις πάσας τας εκκλησίας. **18** Προσεκλήθη τις εις την πίστιν περιτετμημένος; Ας μη καλύπτη την περιτομήν. Προσεκλήθη τις απερίτμητος; Ας μη περιτέμνηται. **19** Η περιτομή είναι ουδέν, και η ακροβυστία είναι ουδέν, αλλ' η τήρησις των εντολών του Θεού. **20** Έκαστος εν τη κλήσει, καθ' ην εκλήθη, εν ταύτη ας μένη. **21** Εκλήθης δούλος; μη σε μέλη αλλ' εάν δύνασαι να γείνης ελεύθερος, μεταχειρίσου τούτο καλήτερα. **22** Διότι όστις δούλος εκλήθη εις τον Κύριον, είναι απελεύθερος του Κυρίου· ομοίως και όστις ελεύθερος εκλήθη, δούλος είναι του Χριστού. **23** Διά τιμής ηγοράσθητε· μη γίνεσθε δούλοι ανθρωπών. **24** Έκαστος, αδελφοί, εις ό, τι εκλήθη, εν τούτω ας μένη παρά τω Θεώ. **25** Περί δε των παρθένων προσταγήν του Κυρίου δεν έχω· αλλά γνώμην δίδω ως ηλημένος υπό του Κυρίου να ήμαι πιστός. **26** Τούτο λοιπόν νομίζω ότι είναι καλόν διά την παρούσαν ανάγκην, ότι καλόν είναι εις τον άνθρωπον να ήναι ούτως. **27** Είσαι δεδεμένος με γυναίκα; μη ζήτηι λύσιν. Είσαι λελυμένος από γυναικός; μη ζήτηι γυναίκα. **28** Πλην και εάν νυμφευθής, δεν ημάρτησας και εάν η παρθένος νυμφευθή, δεν ημάρτησεν· αλλ' οι τοιοῦτοι θέλουσιν έχει θλίψιν εν τη σαρκί· εγώ δε σας φειδομαι. **29** Λέγω δε τούτο, αδελφοί, ότι ο επίλοιπος καιρός είναι σύντομος, ώστε και οι έχοντες γυναίκας να ήναι ως μη έχοντες, **30** και οι κλαίοντες ως μη κλαίοντες, και οι χαίροντες ως μη χαίροντες, και οι αγοράζοντες ως μη έχοντες κατοχήν, **31** και οι μεταχειριζόμενοι τον κόσμον τούτον ως μηδόλως μεταχειριζόμενοι· διότι το σχήμα του κόσμου τούτου παρέρχεται. **32** Θέλω δε να ήσθε αμέριμνοι. Ο άγαμος μεριμνά τα του Κυρίου, πως να αρέση εις τον Κύριον· **33** ο δε νενυμφευμένος μεριμνά τα του κόσμου, πως να αρέση εις την γυναίκα. **34** Διαφέρει η γυνή και η παρθένος. Η άγαμος μεριμνά τα του Κυρίου, διά να ήναι άγια και το σώμα και το πνεύμα· η δε νενυμφευμένη μεριμνά τα του κόσμου, πως να αρέση εις τον άνδρα. **35** Λέγω δε τούτο διά το συμφέρον υμών αυτών, ουχί διά να βάλω εις εσάς παγίδα, αλλά διά το σεμνοπρεπές, και διά να ήσθε προσκεκολλημένοι εις τον Κύριον χωρίς περισπασμούς. **36** Αλλ' εάν τις νομίζη ότι ασχημονεί προς την παρθένον αυτού, αν παρήλθεν η ακμή αυτής, και πρέπη να γείνη ούτως, ας κάμη ό, τι θέλει· δεν αμαρτάνει· ας υπανδρεύωνται. **37** Όστις όμως στέκει στερεός εν τη καρδιά, μη έχων ανάγκην, έχει όμως εξουσίαν περί του ιδίου αυτού θελήματος, και απεφάσισε τούτο εν τη καρδιά αυτού, να φυλάττη την εαυτού παρθένον, πράττει καλώς. **38** Όστε και όστις υπανδρεύει πράττει καλώς, αλλ' ο μη υπανδρεύων πράττει καλήτερα. **39** Η γυνή είναι δεδεμένη διά του νόμου εφ' όσον καιρόν ζη ο ανήρ αυτής· εάν δε ο ανήρ αυτής αποθάνη, είναι ελευθέρα να υπανδρευθή με όντινα θέλει, μόνον να γίνηται τούτο εν Κυρίω. **40** Μακαριωτέρα όμως είναι εάν μείνη ούτω, κατά την εμήν γνώμην· νομίζω δε ότι και εγώ έχω Πνεύμα Θεού.

8 Περί δε των ειδωλοθύτων, εξεύρομεν ότι πάντες έχομεν γνώσιν, η γνώσις όμως φυσιοί, η δε αγάπη οικοδομεί. **2** Και εάν τις νομίζη ότι εξεύρει τι, δεν έμαθεν έτι ουδέν καθώς πρέπει να μάθη. **3** αλλ' εάν τις αγαπά τον Θεόν, ούτος γνωρίζεται υπ' αυτού. **4** Περί της βρώσεως λοιπόν των ειδωλοθύτων, εξεύρομεν ότι το είδωλον είναι ουδέν εν τω κόσμω, και ότι δεν υπάρχει ουδεις άλλος Θεός ειμή εις. **5** Διότι αν και ήναι λεγόμενοι θεοί είτε εν τω ουρανώ είτε επί της γης, καθώς και είναι θεοί πολλοί και κύριοι πολλοί, **6** αλλ' εις ημάς είναι εις Θεός ο Πατήρ, εξ ου τα πάντα και

ημείς εις αυτόν, και εις Κύριος Ιησούς Χριστός, διότι δι' ου τα πάντα και ημείς δι' αυτού. **7** Αλλά δεν είναι εις πάντας η γνώσις αυτή· τινές δε διά την συνειδησιν του ειδώλου έως σήμερον τρώγουσι το ειδωλόθυτον ως ειδωλόθυτον, και η συνειδησις αυτών ασθενής ούσα μολύνεται. **8** το φαγητόν όμως δεν συνιστά ημάς εις τον Θεόν· διότι ούτε εάν φάγωμεν περισσεύομεν, ούτε εάν δεν φάγωμεν ελαττούμεθα. **9** Πλην προσέχετε μήπως αυτή η εξουσία σας γείνη πρόσκομμα εις τους ασθενείς. **10** Διότι εάν τις ίδι σε, τον έχοντα γνώσιν, ότι κάθησαι εις τράπεζαν εντός ναού ειδώλων, δεν θέλει ενθαρρυνθή η συνειδησις αυτού, ασθενούντος, εις το να τρώγη τα ειδωλόθυτα; **11** Και διά την γνώσιν σου θέλει απολεσθή ο ασθενής αδελφός, διά τον οποίον ο Χριστός απέθανεν. **12** Αμαρτάνοντες δε ούτως εις τους αδελφούς και προσβάλλοντες την ασθενή συνειδησιν αυτών, εις τον Χριστόν αμαρτάνετε. **13** Διά τούτο, εάν το φαγητόν σκανδαλίζει τον αδελφόν μου, δεν θέλω φάγει κρέας εις τον αιώνα, διά να μη σκανδαλίσω τον αδελφόν μου. (αιθñ g165)

9 Δεν είμαι απόστολος; δεν είμαι ελεύθερος; δεν είδον τον Ιησούν Χριστόν τον Κύριον ημών; δεν είσθε σεις το έργον μου εν Κυρίω; **2** Αν δεν ήμαι εις άλλους απόστολος, αλλ' εις εσάς τουλάχιστον είμαι· διότι η σφραγίς της αποστολής μου σεις είσθε εν Κυρίω. **3** Η απολογία μου εις τους ανακρίνοντάς με είναι αυτή· **4** μη δεν έχομεν εξουσίαν να φάγωμεν και να πίνωμεν; **5** μη δεν έχομεν εξουσίαν να συμπεριφέρωμεν αδελφήν γυναίκα, ως και οι λοιποί απόστολοι και οι αδελφοί του Κυρίου και ο Κηφάς; **6** ή μόνος εγώ και ο Βαρνάβας δεν έχομεν εξουσίαν να μη εργαζώμεθα; **7** Τις ποτέ εκστρατεύει με ίδια αυτού έξοδα; Τις φυτεύει αμπελώνα και δεν τρώγει εκ του καρπού αυτού; ή τις ποιμαίνει ποίμνιον και δεν τρώγει εκ του γάλακτος του ποιμνίου; **8** Μήπως κατά άνθρωπον λαλώ ταύτα; ή δεν λέγει ταύτα και ο νόμος; **9** διότι εν τω νόμω του Μωϋσέως είναι γεγραμμένον· Δεν θέλεις εμφράξει το στόμα βοός αλωνίζοντος. Μήπως μέλει τον Θεόν περί των βοών; **10** ή δι' ημάς βεβαίως λέγει τούτο;

διότι δι' ημάς εγράφη, ότι ο αροτριών με ελπίδα πρέπει να αροτριά, και ο αλωνίζων με ελπίδα να μετέχη της ελπίδος αυτού. **11** Εάν ημείς εσπείραμεν εις εσάς τα πνευματικά, μέγα είναι εάν ημείς θερίσωμεν τα σαρκικά σας; **12** Εάν άλλοι μετέχωσι της εφ' υμάς εξουσίας, δεν πρέπει μάλλον ημείς; Αλλά δεν μετεχειρίσθημεν την εξουσίαν ταύτην, αλλ' υποφέρομεν πάντα, διά να μη προξενήσωμεν εμπόδιόν τι εις το ευαγγέλιον του Χριστού. **13** Δεν εξεύρετε ότι οι εργαζόμενοι τα ιερά εκ του ιερού τρώγουσιν, οι ενασχολούμενοι εις το θυσιαστήριον μετά του θυσιαστηρίου λαμβάνουσι μερίδιον; **14** Ούτω και ο Κύριος διέταξεν, οι κηρύττοντες το ευαγγέλιον να ζώσιν εκ του ευαγγελίου. **15** Πλην εγώ ουδέν τούτων μετεχειρίσθη. Ουδέ έγραψα ταύτα διά να γείνη ούτως εις εμέ· διότι καλόν είναι εις εμέ να αποθάνω μάλλον παρά να ματαιώση τις το καύχημά μου. **16** Διότι εάν κηρύττω το ευαγγέλιον, δεν είναι εις εμέ καύχημα· επειδή ανάγκη επίκειται εις εμέ· ουαί δε είναι εις εμέ εάν δεν κηρύττω· **17** επειδή εάν κάμνω τούτο εκουσίως, έχω μισθόν· εάν δε ακουσίως, είμαι εμπειστευμένος οικονομίαν. **18** Τις λοιπόν είναι ο μισθός μου; το να κάμω αδάπανον το ευαγγέλιον του Χριστού διά της κηρύξεώς μου, ώστε να μη κάμνω κατάχρησιν της εξουσίας μου εν τω ευαγγελίω. **19** Διότι ελεύθερος ων πάντων εις πάντας εδούλωσα εμαυτόν, διά να κερδήσω τους πλειοτέρους· **20** και έγεινα εις τους Ιουδαίους ως Ιουδαίος, διά να κερδήσω τους Ιουδαίους· εις τους υπό νόμον ως υπό νόμον, διά να κερδήσω τους υπό νόμον· **21** εις τους ανόμους ως άνομος, μη ων άνομος εις τον Θεόν, αλλ' έννομος εις τον Χριστόν, διά να κερδήσω ανόμους· **22** έγεινα εις τους ασθενείς ως ασθενής, διά να κερδήσω τους ασθενείς· εις πάντας έγεινα τα πάντα, διά να σώσω παντί τρώπω τινάς. **23** Κάμνω δε τούτο διά το ευαγγέλιον, διά να γείνω συγκοινωνός αυτού. **24** Δεν εξεύρετε ότι οι τρέχοντες εν τω σταδίω πάντες μεν τρέχουσιν, εις όμως λαμβάνει το βραβείον; ούτω τρέχετε, ώστε να λάβητε αυτό. **25** Πας δε ο αγωνιζόμενος εις πάντα εγκρατεύεται, εκείνοι μεν διά να λάβωσι

φθαρτόν στέφανον, ημεῖς δε ἀφθαρτον. 26 Εγώ λοιπόν οὕτω τρέχω, ουχί ὡς ἀβεβαίως, οὕτω πυγμαχῶ, ουχί ὡς κτυπῶν τον ἀέρα, 27 ἀλλά δαμάζω το σῶμα μου και δουλαγωγῶ, μήπως εἰς ἄλλους κηρύξας ἐγώ γείνω ἀδόκιμος.

10 Δεν θέλω δε να ἀγνοήτε, ἀδελφοί, ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν ἦσαν πάντες ὑπὸ την νεφέλην, και πάντες διὰ της θαλάσσης διήλθον, 2 και πάντες εἰς τον Μωϋσῆν ἐβαπτίσθησαν εν τη νεφέλη και εν τη θαλάσση, 3 και πάντες την αὐτήν πνευματικὴν βρώσιν ἔφαγον, 4 και πάντες το αὐτὸ πνευματικὸν ποτόν ἔπιον· διότι ἔπιον ἀπὸ πνευματικῆς πέτρας ἀκολουθούσης, ἡ δε πέτρα ἦτο ὁ Χριστός· 5 ἀλλά δεν εὐηρεστήθη ὁ Θεός εἰς τους πλειοτέρους ἐξ αὐτῶν· διότι κατεστρώθησαν εν τη ἐρήμῳ. 6 Ταῦτα δε ἔγειναν παραδείγματα ἡμῶν, διὰ να μη ἡμεθα ἡμεῖς ἐπιθυμηταὶ κακῶν, καθὼς και ἐκεῖνοι ἐπεθύμησαν. 7 Μηδέ γίνεσθε εἰδωλολάτραι, καθὼς τινές ἐξ αὐτῶν, ὡς εἶναι γεγραμμένον· Ἐκάθησεν ὁ λαός διὰ να φάγη και να πῖν, και ἐσηκώθησαν να παίζωσι. 8 Μηδέ ας πορνεύωμεν, καθὼς τινές αὐτῶν ἐπόρνευσαν και ἔπεσον εν μιᾷ ἡμέρᾳ εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες. 9 Μηδέ ας πειράζωμεν τον Χριστόν, καθὼς και τινές αὐτῶν ἐπείρασαν και ἀπωλέσθησαν ὑπὸ των ὄψεων. 10 Μηδέ γογγύζετε, καθὼς και τινές αὐτῶν ἐγόγγυσαν, και ἀπωλέσθησαν ὑπὸ του ἐξολοθρευτοῦ. 11 Ταῦτα δε πάντα ἐγίνοντο εἰς ἐκεῖνους παραδείγματα, και ἐγράφησαν προς νοουθεσίαν ἡμῶν, εἰς τους ὁποίους τα τέλη των αἰῶνων ἔφθασαν. (αἰθῆ γ165) 12 Ὡστε ὁ νομίζων ὅτι ἴσταται ας βλέπη μη πέση. 13 Πειρασμός δεν σας κατέλαβεν ἐμὴ ἀνθρώπινος πιστός ὁμως εἶναι ὁ Θεός, ὅστις δεν θέλει σας ἀφήσει να πειρασθῆτε ὑπὲρ την δύναμίν σας, ἀλλά μετὰ του πειρασμοῦ θέλει κάμει και την ἐκβασιν, ὥστε να δύνασθε να υποφέρητε. 14 Διὰ τούτου, ἀγαπητοί μου, φεύγετε ἀπὸ της εἰδωλολατρείας. 15 Λέγω ὡς προς φρονίμους κρίνατε σεις τούτο το ὁποῖον λέγω· 16 Το ποτήριον της εὐλογίας, το ὁποῖον εὐλογούμεν, δεν εἶναι κοινωνία του αἵματος του Χριστοῦ; Ὁ ἄρτος, τον ὁποῖον κόπτομεν, δεν εἶναι κοινωνία του σώματος του Χριστοῦ; 17 διότι εἰς ἄρτος, εν σῶμα εἴμεθα οἱ πολλοί·

ἐπειδὴ πάντες ἐκ του ενός ἄρτου μετέχομεν. 18 Βλέπετε τον Ἰσραὴλ κατὰ σάρκα· οἱ τρώγοντες τας θυσίας δεν εἶναι κοινωνοὶ του θουσιαστηρίου; 19 Τι λοιπόν λέγω; ὅτι το εἶδωλον εἶναι τι; ἢ ὅτι το εἰδωλόθυτον εἶναι τι; ουχί· 20 ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνα, τα ὁποῖα θουσιάζουσι τα ἔθνη, εἰς τα δαιμόνια θουσιάζουσι και ουχί εἰς τον Θεόν· και δεν θέλω σεις να γίνεσθε κοινωνοὶ των δαιμονίων. 21 Δεν δύνασθε να πίνετε το ποτήριον του Κυρίου και το ποτήριον των δαιμονίων· δεν δύνασθε να ἦσθε μέτοχοι της τραπέζης του Κυρίου και της τραπέζης των δαιμονίων. 22 Ἡ τον Κύριον θέλομεν να διεγειρώμεν εἰς ζηλοτυπίαν; μήπως εἴμεθα ἰσχυρότεροι αὐτοῦ; 23 Πάντα εἶναι εἰς την ἐξουσίαν μου ἀλλά πάντα δεν συμφέρουσι· πάντα εἶναι εἰς την ἐξουσίαν μου, ἀλλά πάντα δεν οἰκοδομοῦσι. 24 Μηδεὶς ας ζητή το εαυτοῦ συμφέρον, ἀλλ' ἕκαστος τα του ἄλλου. 25 Παν το πωλούμενον εν τῷ μακελλίῳ τρώγετε, μηδὲν ἐξετάζοντες διὰ την συνείδησιν· 26 διότι του Κυρίου εἶναι ἡ γῆ και το πλήρωμα αὐτῆς. 27 Και εἰάν τις των ἀπίστων σας προσκαλή και θέλετε να υπάγητε, τρώγετε ὅ, τι βάλλεται ἐμπροσθέν σας, μηδὲν ἐξετάζοντες διὰ την συνείδησιν. 28 Εἰάν δε τις σας εἴπη, Τούτο εἶναι εἰδωλόθυτον, μη τρώγετε δι' ἐκεῖνον τον φανερώσαντα και διὰ την συνείδησιν· διότι του Κυρίου εἶναι ἡ γῆ και το πλήρωμα αὐτῆς. 29 Συνείδησιν δε λέγω ουχί την ἰδικὴν σου, ἀλλά την του ἄλλου. Ἐπειδὴ διὰ τι ἡ ἐλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ ἄλλης συνείδησεως; 30 Και εἰάν ἐγώ μετ' εὐχαριστίας μετέχω, διὰ τι βλασφημούμαι δι' ἐκεῖνο, διὰ το ὁποῖον ἐγώ εὐχαριστῶ; 31 Εἴτε λοιπόν τρώγετε εἴτε πίνετε εἴτε πράττετε τι, πάντα πράττετε εἰς δόξαν Θεοῦ. 32 Μη γίνεσθε πρόσκομμα μήτε εἰς Ἰουδαίους μήτε εἰς Ἕλληνας μήτε εἰς την ἐκκλησίαν του Θεοῦ, 33 καθὼς και ἐγώ κατὰ πάντα ἀρέσκω εἰς πάντας, μη ζητῶν το ἰδικόν μου συμφέρον, ἀλλά το των πολλῶν, διὰ να σωθῶσι

11 Μιμηταὶ μου γίνεσθε, καθὼς και ἐγώ του Χριστοῦ. 2 Σας ἐπαινῶ δε, ἀδελφοί, ὅτι εἰς πάντα με ἐνθυμείσθε, και κρατεῖτε τας παραδόσεις, καθὼς παρέδωκα εἰς ἐσάς. 3 Θέλω δε να ἐξεύρητε, ὅτι ἡ κεφαλὴ παντός ἀνδρός

είναι ο Χριστός, κεφαλή δε της γυναικός ο ανήρ, κεφαλή δε του Χριστού ο Θεός. 4 Πας ανήρ προσευχόμενος ή προφητεύων, εάν έχη κεκαλυμμένην την κεφαλήν, καταισχύνει την κεφαλήν αυτού. 5 Πάσα δε γυνή προσευχομένη ή προφητεύουσα με την κεφαλήν ασκεπή καταισχύνει την κεφαλήν εαυτής· διότι εν και το αυτό είναι με την εξυρισμένην. 6 Επειδή αν δεν καλύπτεται η γυνή, ας κουρεύση και τα μαλλία αυτής· αλλ' εάν ήναι αισχρόν εις γυναίκα να κουρεύη τα μαλλία αυτής ή να ξυρίζεται, ας καλύπτεται. 7 Διότι ο μεν ανήρ δεν χρεωστεί να καλύπτει την κεφαλήν αυτού, επειδή είναι εικών και δόξα του Θεού· η δε γυνή είναι δόξα του ανδρός. 8 Διότι ο ανήρ δεν είναι εκ της γυναικός, αλλ' η γυνή εκ του ανδρός· 9 επειδή δεν εκτίσθη ο ανήρ διά την γυναίκα, αλλ' η γυνή διά τον άνδρα. 10 Διά τούτο η γυνή χρεωστεί να έχη εξουσίαν επί της κεφαλής αυτής διά τους αγγέλους. 11 Πλην ούτε ο ανήρ χωρίς της γυναικός ούτε η γυνή χωρίς του ανδρός υπάρχει εν Κυρίω. 12 Διότι καθώς η γυνή είναι εκ του ανδρός, ούτω και ο ανήρ είναι διά της γυναικός, τα πάντα δε εκ του Θεού. 13 Κρίνατε σεις καθ' εαυτούς· είναι πρόπον γυνή να προσεύχηται εις τον Θεόν ασκεπής· 14 Η ουδέ αυτή η φύσις δεν σας διδάσκει, ότι ανήρ μεν εάν έχη κόμην είναι εις αυτόν ατιμία, 15 γυνή δε εάν έχη κόμην, είναι δόξα εις αυτήν· διότι η κόμη εδόθη εις αυτήν αντί καλύμματος. 16 Εάν τις όμως φαίνονται ότι είναι φιλόνεικος, ημείς τοιαύτην συνήθειαν δεν έχομεν, ουδέ αι εκκλησίαι του Θεού. 17 Ενώ δε παραγγέλλω τούτο, δεν επαινώ ότι συνέρχεσθε ουχί διά το καλλίτερον αλλά διά το χειρότερον. 18 Διότι πρώτον μεν όταν συνέρχησθε εις την εκκλησίαν, ακούω ότι υπάρχουν σχίσματα μεταξύ σας, και μέρος τι πιστεύω· 19 διότι είναι ανάγκη να υπάρχωσι και αιρέσεις μεταξύ σας, διά να γείνωσι φανεροί μεταξύ σας οι δόκιμοι. 20 Όταν λοιπόν συνέρχησθε επί το αυτό, τούτο δεν είναι να φάγητε Κυριακόν δείπνον· 21 διότι έκαστος λαμβάνει προ του άλλου το ίδιον εαυτού δείπνον εν τω καιρώ του τρώγειν, και άλλος μεν πεινά, άλλος δε μεθύει. 22 Μη δεν έχετε οικίας διά να

τρώγητε και να πίνητε· ή την εκκλησίαν του Θεού καταφρονείτε, και καταισχύνετε τους μη έχοντας· τι να σας είπω· να σας επαινέσω εις τούτο· δεν σας επαινώ. 23 Διότι εγώ παρέλαβον από του Κυρίου εκείνο, το οποίον και παρέδωκα εις εσάς, ότι ο Κύριος Ιησούς εν τη νυκτι καθ' ην παρεδίδοτο έλαβεν άρτον, 24 και ευχαριστήσας έκοψε και είπε· Λάβετε, φάγητε· τούτο είναι το σώμα μου το υπέρ υμών κλώμενον· τούτο κάμνετε εις την ανάμνησίν μου. 25 Ομοίως και το ποτήριον, αφού εδέϊπνησε, λέγων· Τούτο το ποτήριον είναι η καινή διαθήκη εν τω αίματί μου· τούτο κάμνετε, οσάκις πίνετε, εις την ανάμνησίν μου. 26 Διότι οσάκις αν τρώγητε τον άρτον τούτον και πίνετε το ποτήριον τούτο, τον θάνατον του Κυρίου καταγγέλλετε, μέχρι της ελεύσεως αυτού. 27 Όστε οστις τρώγη τον άρτον τούτον ή πίνη το ποτήριον του Κυρίου αναξίως, ένοχος θέλει είσθαι του σώματος και αίματος του Κυρίου. 28 Ας δοκιμάζη δε εαυτόν ο άνθρωπος, και ούτως ας τρώγη εκ του άρτου και ας πίνη εκ του ποτηρίου· 29 διότι ο τρώγων και πίνων αναξίως τρώγει και πίνει κατάκρισιν εις εαυτόν, μη διακρίνων το σώμα του Κυρίου. 30 Διά τούτο υπάρχουν σεις μεταξύ σας πολλοί ασθενείς και άρρωστοι, και αποθνήσκουσιν ικανοί. 31 Διότι εάν διεκρίνομεν εαυτούς, δεν ηθέλομεν κρίνεσθαι· 32 αλλ' όταν κρινώμεθα, παιδευόμεθα υπό του Κυρίου, διά να μη κατακριθώμεν μετά του κόσμου. 33 Όστε αδελφοί μου, όταν συνέρχησθε διά να φάγητε, περιμένετε αλλήλους· 34 εάν δε τις πεινά, ας τρώγη εν τη οικία αυτού, διά να μη συνέρχησθε προς κατάκρισιν. Τα δε λοιπά, όταν έλθω, θέλω διατάξει.

12 Περί δε των πνευματικών, αδελφοί, δεν θέλω να αγνοήτε. 2 Εξεύρετε ότι ήσθε εθνικοί, συρόμενοι όπως εύρεσθε προς τα είδωλα τα άφωνα. 3 Διά τούτο σας γνωστοποιώ ότι ουδείς λαλών διά Πνεύματος Θεού λέγει ανάθεμα τον Ιησούν, και ουδείς δύναται να είπη Κύριον Ιησούν, ειμή διά Πνεύματος Αγίου. 4 Είναι δε διαιρέσεις χαρισμάτων, το Πνεύμα όμως το αυτό· 5 είναι και διαιρέσεις διακονιών, ο Κύριος όμως ο αυτός· 6 είναι και διαιρέσεις

ενεργημάτων, ο Θεός όμως είναι ο αυτός, ο ενεργών τα πάντα εν πάσι. 7 Δίδεται δε εις έκαστον η φανέρωσις του Πνεύματος προς το συμφέρον. 8 Διότι εις άλλον μεν δίδεται διά του Πνεύματος λόγος σοφίας, εις άλλον δε λόγος γνώσεως κατά το αυτό Πνεύμα, 9 εις άλλον δε πίστις διά του αυτού Πνεύματος, εις άλλον δε χαρίσματα ιαμάτων διά του αυτού Πνεύματος, 10 εις άλλον δε ενέργειαι θαυμάτων, εις άλλον δε προφητεία, εις άλλον δε διακρίσεις πνευμάτων, εις άλλον δε είδη γλωσσών, εις άλλον δε ερμηνεία γλωσσών. 11 Πάντα δε ταύτα ενεργεί το εν και το αυτό Πνεύμα, διανέμον ιδιά εις έκαστον καθώς θέλει. 12 Διότι καθώς το σώμα είναι εν και έχει μέλη πολλά, πάντα δε τα μέλη του σώματος του ενός, πολλά όντα, είναι εν σώμα, ούτω και ο Χριστός: 13 διότι ημείς πάντες διά του ενός Πνεύματος εβαπτίσθημεν εις εν σώμα, είτε Ιουδαίοι είτε Έλληνες, είτε δούλοι είτε ελεύθεροι, και πάντες εις εν Πνεύμα εποτίσθημεν. 14 Διότι το σώμα δεν είναι εν μέλος, αλλά πολλά. 15 Εάν είπη ο πους, Επειδή δεν είμαι χειρ, δεν είμαι εκ του σώματος, διά τούτο τάχα δεν είναι εκ του σώματος; 16 Και εάν είπη το ωτίον, Επειδή δεν είμαι οφθαλμός, δεν είμαι εκ του σώματος, διά τούτο δεν είναι τάχα εκ του σώματος; 17 Εάν όλον το σώμα ήναι οφθαλμός, που η ακοή; Εάν όλον ακοή, που η όσφρησις; 18 Αλλά τώρα ο Θεός έθεσε τα μέλη εν έκαστον αυτών εις το σώμα καθώς ηθέλησεν. 19 Εάν όμως πάντα ήσαν εν μέλος, που το σώμα; 20 Αλλά τώρα είναι μεν πολλά μέλη, εν όμως σώμα. 21 Και δεν δύναται ο οφθαλμός να είπη προς την χείρα· Δεν έχω χρείαν σου· ή πάλιν η κεφαλή προς τους πόδας· Δεν έχω χρείαν υμών. 22 Αλλά πολύ περισσότερον τα μέλη του σώματος, τα οποία φαίνονται ότι είναι ασθενέστερα, ταύτα είναι αναγκαία, 23 και εκείνα τα οποία νομίζομεν ότι είναι τα ατιμότερα του σώματος, εις ταύτα αποδίδομεν τιμήν περισσοτέραν, και τα άσχημα ημών έχουσι περισσοτέραν ευσημοσύνην· 24 τα δε ευσχήμονα ημών δεν έχουσι χρείαν. Αλλ' ο Θεός συνεκέρασε το σώμα, δώσας περισσοτέραν τιμήν εις το ευτελέστερον, 25 διά να μη ήναι

σχίσμα εν τω σώματι, αλλά να φροντίζωσι τα μέλη το αυτό υπέρ αλλήλων. 26 Και είτε πάσχει εν μέλος, πάντα τα μέλη συμπάσχουσιν· είτε τιμάται εν μέλος, πάντα τα μέλη συγχαίρουσι. 27 Και σεις είσθε σώμα Χριστού και μέλη κατά μέρος. 28 Και άλλους μεν έθεσεν ο Θεός εν τη εκκλησία πρώτον αποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, έπειτα θαύματα, έπειτα χαρίσματα ιαμάτων, βοηθείας, κυβερνήσεις, είδη γλωσσών. 29 Μη πάντες είναι απόστολοι; μη πάντες προφήται; μη πάντες διδάσκαλοι; μη πάντες ενεργούσι θαύματα; 30 μη πάντες έχουσι χαρίσματα ιαμάτων; μη πάντες λαλούσι γλώσσας; μη πάντες διερμηνεύουσι; 31 Ζητείτε δε μετά ζήλου τα καλύτερα χαρίσματα. Και έτι πολύ υπερέχουσιν οδόν σας δεικνύω.

13 Εάν λαλώ τας γλώσσας των ανθρώπων και των αγγέλων, αγάπην δε μη έχω, έγεινα χαλκός ηχών ή κύμβαλον αλαλάζον. 2 Και εάν έχω προφητείαν και εξεύρω πάντα τα μυστήρια και πάσαν την γνώσιν, και εάν έχω πάσαν την πίστιν, ώστε να μετατοπίζω όρη, αγάπην δε μη έχω, είμαι ουδέν. 3 Και εάν πάντα τα υπάρχοντά μου διανείμω, και εάν παραδώσω το σώμα μου διά να καυθώ, αγάπην δε μη έχω, ουδέν ωφελούμαι. 4 Η αγάπη μακροθυμεί, αγαθοποιεί, η αγάπη δεν φθονεί, η αγάπη δεν αυθαδιάζει, δεν επιάιρεται, 5 δεν ασχημονεί, δεν ζητεί τα εαυτής, δεν παροξύνεται, δεν διαλογίζεται το κακόν, 6 δεν χείρει εις την αδικίαν, συγχαίρει δε εις την αλήθειαν· 7 πάντα ανέχεται, πάντα πιστεύει, πάντα ελπίζει, πάντα υπομένει. 8 Η αγάπη ουδέποτε εκπίπτει· τα άλλα όμως, είτε προφητεία είναι, θέλουσι καταργηθή· είτε γλώσσαί, θέλουσι παύσει· είτε γνώσις, θέλει καταργηθή. 9 Διότι κατά μέρος γινώσκομεν και κατά μέρος προφητεύομεν· 10 όταν όμως έλθη το τέλειον, τότε το κατά μέρος θέλει καταργηθή. 11 Ότε ήμην νήπιος, ως νήπιος ελάλουν, ως νήπιος εφρόνουν, ως νήπιος εσυλλογίζομην· ότε όμως έγεινα ανήρ, κατήργησα τα του νηπίου. 12 Διότι τώρα βλέπομεν διά κατοπτρου αινιγματωδώς, τότε δε πρόσωπον προς πρόσωπον· τώρα γνωρίζω κατά μέρος, τότε δε θέλω γνωρίσει καθώς και

εγνωρίσθην. 13 Τώρα δε μένει πίστις, ελπίς, αγάπη, τα τρία ταύτα. μεγαλύτερα δε τούτων είναι η αγάπη.

14 Ακολουθείτε την αγάπην· και ζητείτε μετά ζήλου τα πνευματικά, μάλλον δε το να προφητεύητε. 2 Διότι ο λαλών γλώσσαν αγνώριστον δεν λαλεί προς ανθρώπους, αλλά προς τον Θεόν· διότι ουδείς ακούει αυτόν, αλλά με το πνεύμα αυτού λαλεί μυστήρια· 3 ο δε προφητεύων λαλεί προς ανθρώπους εις οικοδομήν και προτροπήν και παρηγορίαν. 4 Ο λαλών γλώσσαν αγνώριστον εαυτόν οικοδομεί, ο δε προφητεύων την εκκλησίαν οικοδομεί. 5 Θέλω δε πάντες να λαλήτε γλώσσας, μάλλον δε να προφητεύητε· διότι ο προφητεύων είναι μεγαλύτερος παρά ο λαλών γλώσσας, εκτός εάν διερμηνεύη, διά να λάβη οικοδομήν η εκκλησία. 6 Και τώρα, αδελφοί, εάν έλθω προς εσάς λαλών γλώσσας, τι θέλω σας ωφελήσει, εάν δεν σας λαλήσω ή με αποκάλυψιν ή με γνώσιν ή με προφητείαν ή με διδαχήν; 7 Και τα άψυχα, όσα δίδουσι φωνήν, είτε αυλός είτε κιθάρα, εάν δεν δώσωσι διακεκριμένους τους φθόγγους, πως θέλει γνωρισθί το αυλούμενον ή το κιθαριζόμενον; 8 Διότι εάν η σάλπιγξ δώση φωνήν ασαφή, τις θέλει ετοιμασθή εις πόλεμον; 9 Ούτω και σεις, εάν δεν δώσητε διά της γλώσσης φωνήν ευκατάληπτον, πως θέλει γνωρισθί το λαλούμενον; διότι θέλετε λαλεί εις τον αέρα. 10 Τόσα είδη φωνών είναι τυχόν εν τω κόσμω, και ουδέν εξ αυτών είναι ασήμαντον. 11 Εάν λοιπόν δεν γνωρίσω την σημασίαν της φωνής, θέλω είσθαι προς τον λαλούντα βάρβαρος και ο λαλών βάρβαρος προς εμέ. 12 Ούτω και σεις, επειδή είσθε ζηλωταί πνευματικών, ζητείτε να περισσεύητε εν αυτοίς προς την οικοδομήν της εκκλησίας. 13 Διά τούτο ο λαλών γλώσσαν αγνώριστον ας προσεύχηται διά να γείνη ικανός να διερμηνεύη, 14 διότι εάν προσεύχωμαι με γλώσσαν αγνώριστον, το πνεύμά μου προσεύχεται, αλλ' ο νούς μου είναι ακαρποφόρητος. 15 Τι πρέπει λοιπόν; Θέλω προσευχηθή με το πνεύμα, θέλω δε προσευχηθή και με τον νούν. Θέλω ψάλλει με το πνεύμα, θέλω δε ψάλλει και με τον νούν. 16 Διότι

εάν δοξολογήσης με το πνεύμα, εκείνος όστις έχει τάξιν ιδιώτου πως θέλει ειπέι το αμήν εις την ευχαριστίαν σου, μη εξέρων τι λέγεις; 17 Διότι συ μεν καλώς ευχαριστείς, ο άλλος όμως δεν οικοδομείται. 18 Ευχαριστώ εις τον Θεόν μου ότι λαλώ πλειοτέρας γλώσσας παρά πάντας υμάς· 19 πλην εν τη εκκλησία πέντε λόγους προτιμώ να λαλήσω διά του νοός μου, διά να κατηχήσω και άλλους, παρά μυρίους λόγους με γλώσσαν αγνώριστον. 20 Αδελφοί, μη γίνεσθε παιδιά κατά τας φρένας, αλλά γίνεσθε νήπια μεν εις την κακίαν, τέλειοι όμως εις τας φρένας. 21 Εν τω νόμω είναι γεγραμμένον ότι δι' ετερογλώσσων και διά ξένων χειλέων θέλω λαλήσει προς τον λαόν τούτον, και ουδέ ούτω θέλουσι με εισακούσει, λέγει Κύριος. 22 Όστε αι γλώσσαι είναι διά σημείον ουχί προς τους πιστεύοντας, αλλά προς τους απίστους· η προφητεία όμως είναι ουχί προς τους απίστους, αλλά προς τους πιστεύοντας. 23 Εάν λοιπόν συνέλθη η εκκλησία όλη επί το αυτό και λαλώσι πάντες γλώσσας αγνωρίστους, εισέλθωσι δε ιδιώται ή άπιστοι, δεν θέλουσιν ειπέι ότι είσθε μαινόμενοι; 24 Αλλ' εάν πάντες προφητεύωσιν, εισέλθη δε τις άπιστος η ιδιώτης, ελέγχεται υπό πάντων, ανακρίνεται υπό πάντων, 25 και ούτω τα κρυπτά της καρδιάς αυτού γίνονται φανερά· και ούτω πεσών κατά πρόσωπον θέλει προσκυνήσει τον Θεόν, κηρύττων ότι ο Θεός είναι τώντι εν μέσω υμών. 26 Τι πρέπει λοιπόν, αδελφοί; Όταν συνέρχησθε, έκαστος υμών ψαλμόν έχει, διδαχήν έχει, γλώσσαν έχει, αποκάλυψιν έχει, ερμηνείαν έχει· πάντα ας γίνωνται προς οικοδομήν. 27 Εάν τις λαλή γλώσσαν αγνώριστον, ας κάμωσι τούτο ανά δύο ή το περισσότερο ανά τρεις και εκ διαδοχής, και εις ας διερμηνεύη. 28 αλλ' εάν δεν ήναι διερμηνευτής, ας σιωπά εν τη εκκλησία, ας λαλή δε προς εαυτόν και προς τον Θεόν. 29 Προφήται δε ας λαλώσι δύο ή τρεις, και οι άλλοι ας διακρίνωσιν· 30 εάν δε έλθη αποκάλυψις εις άλλον καθήμενον, ο πρώτος ας σιωπά. 31 Διότι δύνασθε ο εις μετά τον άλλον να προφητεύητε πάντες, διά να μανθάνωσι πάντες και πάντες να παρηγορώνται· 32 και τα πνεύματα των

προφητών υποτάσσονται εις τους προφήτας· 33 διότι ο Θεός δεν είναι ακαταστασίας, ἀλλ' ειρήνης. Καθώς εν πάσαις ταις εκκλησίαις των αγίων. 34 Αἱ γυναῖκές σας ἀσιωπῶσιν εν ταις εκκλησίαις· διότι δεν εἶναι συγκεχωρημένον εις αὐτάς να λαλώσιν, ἀλλά να υποτάσσωνται, καθὼς και ο νόμος λέγει. 35 Ἀλλ' εἴαν θέλωσι να μάθωσι τι, ἀσρωτώσιν εν τῷ οἴκῳ τους ἀνδρας αὐτῶν· διότι αἰσχρόν εἶναι εις γυναῖκας να λαλώσιν εν εκκλησίᾳ. 36 Μήπως ἀπὸ σας ἐξήλθεν ο λόγος του Θεοῦ, ἢ εις σας μόνους κατήντησεν; 37 Εἴαν τις νομίζει ὅτι εἶναι προφήτης ἢ πνευματικός, ἀσ μάθη εκείνα τα οποία γράφω πρὸς εσάς, ὅτι εἶναι ἐντολαὶ του Κυρίου. 38 ἀλλ' εἴαν τις ἀγνοῖ, ἀσ ἀγνοῖ. 39 Ὡστε, ἀδελφοί, ζητεῖτε μετὰ ζήλου το προφητεύειν, και το λαλεῖν γλώσσας μὴ ἐμποδίζετε· 40 πάντα ἀσ γίνωνται εὐσημόνως και κατὰ τάξιν.

15 Σας φανερόν δε, ἀδελφοί, το ευαγγέλιον, το οποίον ἐκήρυξα πρὸς εσάς, το οποίον και παρελάβετε, εις το οποίον και ἴστασθε, 2 διὰ του οποίου και σώζεσθε, τίνι τρόπῳ σας ἐκήρυξα αὐτό, ἀν φυλάττητε αὐτό, ἐκτὸς εἴαν ἐπιστεύσατε ματαίως. 3 Διότι παρέδωκα εις εσάς ἐν πρώτοις εκείνο, το οποίον και παρέλαβον, ὅτι ο Χριστός ἀπέθανε διὰ τας ἀμαρτίας ἡμῶν κατὰ τας γραφάς, 4 και ὅτι ἐτάφη, και ὅτι ἀνέστη την τρίτην ἡμέραν κατὰ τας γραφάς, 5 και ὅτι ἐφάνη εις τον Κηφάν, ἔπειτα εις τους δώδεκα· 6 μετὰ ταῦτα ἐφάνη εις πεντακοσίους και ἐπέκεινα ἀδελφούς διὰ μιας, ἐκ των οποίων οἱ πλείοτεροι μένουσιν ἕως τώρα, τινές δε και ἐκοιμήθησαν· 7 ἔπειτα ἐφάνη εις τον Ἰάκωβον, ἔπειτα εις πάντας τους ἀποστόλους· 8 τελευταῖον δε πάντων ἐφάνη και εις ἐμέ ὡς εις ἕκτρωμα. 9 Διότι ἐγὼ εἶμαι ο ἐλάχιστος των ἀποστόλων, ὅστις δεν εἶμαι ἀξίος να ονομάζωμαι ἀπόστολος, διότι κατεδίωξα την εκκλησίαν του Θεοῦ· 10 ἀλλὰ χάριτι Θεοῦ εἶμαι ὅτι εἶμαι· και ἡ εις ἐμέ χάρις αὐτοῦ δεν ἐγένειε ματαία, ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα, πλην οὐχὶ ἐγὼ, ἀλλ' ἡ χάρις του Θεοῦ ἡ μετ' ἐμοῦ. 11 Εἴτε λοιπὸν ἐγὼ εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτω κηρύττομεν και οὕτως ἐπιστεύσατε. 12 Εἴαν δε ο Χριστός κηρύττηται ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, πὼς τινές μεταξύ σας λέγουσιν ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν δεν εἶναι; 13 Και εἴαν ἀνάστασις νεκρῶν δεν ἴηται, οὐδ' ο Χριστός ἀνέστη· 14 και ἀν ο Χριστός δεν ἀνέστη, μάταιον ἀρα εἶναι το κήρυγμα ἡμῶν, ματαία δε και ἡ πίστις σας. 15 Εὐρισκόμεθα δε και ψευδομάρτυρες του Θεοῦ, διότι ἐμαρτυρήσαμεν περὶ του Θεοῦ ὅτι ἀνέστησε τον Χριστόν, τον οποίον δεν ἀνέστησεν, εἴαν καθ' ὑπόθεσιν δεν ἀνασταίνωνται νεκροί. 16 Διότι εἴαν δεν ἀνασταίνωνται νεκροί, οὐδ' ο Χριστός ἀνέστη· 17 ἀλλ' εἴαν ο Χριστός δεν ἀνέστη, ματαία ἡ πίστις σας· ἐτί εἴσθε εν ταις ἀμαρτίαις ὑμῶν. 18 Ἀρα και οἱ κοιμηθέντες ἐν Χριστῷ ἀπωλέσθησαν. 19 Εἴαν ἐν ταύτῃ τῇ ζωῇ μόνον ἐλπίζωμεν εις τον Χριστόν, εἴμεθα ἐλεεινότεροι πάντων των ἀνθρώπων. 20 Ἀλλὰ τώρα ο Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ἐγένειεν ἀπαρχὴ των κεκοιμημένων. 21 Διότι ἐπειδὴ ο θάνατος ἦλθε δι' ἀνθρώπου, οὕτω και δι' ἀνθρώπου ἡ ἀνάστασις των νεκρῶν. 22 Ἐπειδὴ καθὼς πάντες ἀποθνήσκουσιν εν τῷ Ἀδάμ, οὕτω και πάντες θέλουσι ζωοποιηθῆν εν τῷ Χριστῷ. 23 Ἐκαστος ὅμως κατὰ την ἰδίαν αὐτοῦ τάξιν· ο Χριστός εἶναι ἡ ἀπαρχὴ, ἔπειτα ὅσοι εἶναι του Χριστοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ· 24 Ὑστερον θέλει εἴσθαι το τέλος, ὅταν παραδώσῃ την βασιλείαν εις τον Θεόν και Πατέρα, ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν και πᾶσαν ἐξουσίαν και δύναμιν. 25 Διότι πρέπει να βασιλεύῃ ἐωσοῦ θέσῃ πάντας τους ἐχθρούς ὑπὸ τους πόδας αὐτοῦ. 26 Ἐσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ο θάνατος· 27 διότι πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τους πόδας αὐτοῦ. Ὅταν δε εἴπῃ ὅτι πάντα εἶναι ὑποτεταγμένα, φανερόν ὅτι ἐξαιρεῖται ο ὑποτάξας εις αὐτόν τα πάντα. 28 Ὅταν δε ὑποταχθῶσιν εις αὐτόν τα πάντα, τότε και αὐτός ο Υἱός θέλει ὑποταχθῆν εις τον ὑποτάξαντα εις αὐτόν τα πάντα, διὰ να ἴηται ο Θεός τα πάντα ἐν πάσιν. 29 Ἐπειδὴ τὶ θέλουσι κάμει οἱ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ των νεκρῶν, εἴαν τῶνόντι οἱ νεκροί δεν ἀνασταίνωνται, διὰ τι και βαπτίζονται ὑπὲρ των νεκρῶν; 30 διὰ τι και ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν; 31 Καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, μα την εις εσάς καύχησίν μου, την οποίαν ἔχω ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. 32 Εἴαν κατὰ ἀνθρώπον ἐπολέμησα με θηρία ἐν Ἐφέσῳ, τὶ το ὄφελος εις ἐμέ; ἀν οἱ νεκροί δεν

ανασταίνονται, ας φάγωμεν και ας πλώμεν, 52 εν μιά στιγμή, εν ριπή οφθαλμού, εν τη διότι αύριον αποθνήσκομεν. 33 Μη πλανάσθε· φθείρουσι τα καλά ήθη αι κακά συναναστροφαί. 34 Συνέλθετε εις εαυτούς κατά το δίκαιον και μη αμαρτάνετε· διότι τινές έχουσιν αγνωσίαν Θεού· προς εντροπήν σας λέγω τούτο. 35 Αλλά θέλει τις ειπεί· Πως ανασταίνονται οι νεκροί; και με ποίον σώμα έρχονται; 36 Αφρον, εκείνο το οποίον συ σπείρεις, δεν ζωογονείται εάν δεν αποθάνη· 37 και εκείνο το οποίον σπείρεις, δεν σπείρεις το σώμα το οποίον μέλλει να γείνη, αλλά γυμνόν κόκκον, σίτου τυχόν ή τινός των λοιπών. 38 Ο δε Θεός δίδει εις αυτό σώμα καθώς ηθέλησε, και εις έκαστον των σπερμάτων το ιδιαίτερον αυτού σώμα. 39 Πάσα σαρξ δεν είναι η αυτή σαρξ, αλλά άλλη μεν σαρξ των ανθρώπων, άλλη δε σαρξ των κτηνών, άλλη δε των ιχθύων και άλλη των πτηνών. 40 Είναι και σώματα επουράνια και σώματα επίγεια· πλην άλλη μεν η δόξα των επουρανίων, άλλη δε η των επιγείων. 41 Άλλη δόξα είναι του ηλίου, και άλλη δόξα της σελήνης, και άλλη δόξα των αστέρων· διότι αστήρ διαφέρει αστέρος κατά την δόξαν. 42 Ούτω και η ανάστασις των νεκρών. Σπείρεται εν φθορά, ανίσταται εν αφθαρσία· 43 σπείρεται εν ατιμία, ανίσταται εν δόξη· σπείρεται εν ασθενεία, ανίσταται εν δυνάμει· 44 σπείρεται σώμα ζωϊκόν, ανίσταται σώμα πνευματικόν. Είναι σώμα ζωϊκόν, και είναι σώμα πνευματικόν. 45 Ούτως είναι και γεγραμμένον· Ο πρώτος άνθρωπος Αδάμ έγεινεν εις ψυχήν ζώσαν· ο έσχατος Αδάμ εις πνεύμα ζωοποιούν. 46 Πλην ουχι πρώτον το πνευματικόν, αλλά το ζωϊκόν, έπειτα το πνευματικόν. 47 Ο πρώτος άνθρωπος είναι εκ της γης χοϊκός, ο δεύτερος άνθρωπος ο Κύριος εξ ουρανού. 48 Οποίος ο χοϊκός, τοιούτοι και οι χοϊκοί, και οποίος ο επουράνιος, τοιούτοι και οι επουράνιοι· 49 και καθώς εφορέσαμεν την εικόνα του χοϊκού, θέλομεν φορέσει και την εικόνα του επουρανού. 50 Τούτο δε λέγω, αδελφοί, ότι σαρξ και αίμα βασιλείαν Θεού δεν δύνανται να κληρονομήσωσιν, ουδέ η φθορά κληρονομεί την αφθαρσίαν. 51 Ιδού, μυστήριον λέγω προς εσάς· πάντες μεν δεν θέλομεν κοιμηθή, πάντες όμως θέλομεν μεταμορφωθή,

εν μιά στιγμή, εν ριπή οφθαλμού, εν τη εσχάτη σάλπιγγι· διότι θέλει σαλπύσει, και οι νεκροί θέλουσιν αναστηθή άφθαρτοι, και ημείς θέλομεν μεταμορφωθή. 53 Διότι πρέπει το φθαρτόν τούτο να ενδυθή αφθαρσίαν, και το θνητόν τούτο να ενδυθή αθανασίαν. 54 Όταν δε το φθαρτόν τούτο ενδυθή αφθαρσίαν και το θνητόν τούτο ενδυθή αθανασίαν, τότε θέλει γείνει ο λόγος ο γεγραμμένος· Κατεπόθη ο θάνατος εν νίκη. 55 Που, θάνατε, το κέντρον σου; που, άδη, η νίκη σου; (Hadēs 986) 56 το δε κέντρον του θανάτου είναι η αμαρτία, και η δύναμις της αμαρτίας ο νόμος. 57 Αλλά χάρις εις τον Θεόν, όστις δίδει εις ημάς την νίκην διά του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. 58 Ωστε, αδελφοί μου αγαπητοί, γίνεσθε στερεοί, αμετακίνητοι, περισσεύοντες πάντοτε εις το έργον του Κυρίου, γινώσκοντες ότι ο κόπος σας δεν είναι μάταιος εν Κυρίω.

16 Περί δε της συνεισφοράς της υπέρ των αγίων, καθώς διέταξα εις τας εκκλησίας της Γαλατίας, ούτω κάμετε και σεις. 2 Κατά την πρώτην της εβδομάδος έκαστος υμών ας εναποθέτη παρ' εαυτώ θησαυρίζων ό, τι αν ευπορή, ώστε όταν έλθω να μη συνάγωνται τότε συνεισφοραί. 3 Και όταν έλθω, οποίους εγκρίνητε, δι' επιστολών τούτους θέλω πέμψει διά να φέρωσι την δωρεάν σας εις Ιερουσαλήμ· 4 και εάν ήναι άξιον να υπάγω και εγώ, θέλουσιν ελθεί μετ' εμού. 5 Θέλω δε ελθεί προς εσάς, αφού διέλθω την Μακεδονίαν· διότι την Μακεδονίαν διέρχομαι· 6 και ίσως θέλω παραμείνει πλησίον σας, ή και παραχειμάσει, διά να με προπέμψητε σεις όπου αν υπάγω. 7 Διότι δεν θέλω να σας ιδω τώρα εν παρόδω, αλλ' ελπίζω να μείνω πλησίον σας καιρόν τινά, εάν ο Κύριος συγχωρήση τούτο. 8 Θέλω δε μείνει εν Εφέσω έως της πεντηκοστής· 9 διότι ηνοιχθη εις εμέ θύρα μεγάλη και ενεργητική, και είναι πολλοί εναντίοι. 10 Και εάν έλθη ο Τιμόθεος, προσέχετε να ήναι άφοβος μεταξύ σας· διότι το έργον του Κυρίου εργαζεται καθώς και εγώ· 11 μηδείς λοιπόν ας μη εξουθενήση αυτόν. Προπέμψατε δε αυτόν εν ειρήνη, διά να έλθη προς εμέ· διότι προσμένω αυτόν μετά των αδελφών. 12

Περί δε του αδελφού Απολλώ, παρεκάλεσα αυτόν πολλά να έλθη προς εσάς μετά των αδελφών· και δεν ήθελε παντάπασι να έλθη τώρα, θέλει όμως ελθεί όταν ευκαιρήση. **13** Αγρυπνεείτε, στέκεσθε εν τη πίστει, ανδρίζεσθε, ενδυναμούσθε. **14** Πάντα τα έργα υμών ας γίνωνται εν αγάπη. **15** Σας παρακαλώ δε, αδελφοί· εξεύρετε την οικίαν του Στεφανά, ότι είναι απαρχή της Αχαΐας και αφιέρωσαν εαυτούς εις την διακονίαν των αγίων· **16** να υποτάσσησθε και σεις εις τους τοιούτους και εις πάντα τον συνεργούντα και κοπιώντα. **17** Χαίρω δε διά την έλευσιν του Στεφανά και Φουρτουνάτου και Αχαϊκού, διότι την έλλειψίν σας ούτοι ανεπλήρωσαν· **18** επειδή ανέπαυσαν το ιδικόν μου πνεύμα και το ιδικόν σας. Τιμάτε λοιπόν τους τοιούτους. **19** Σας ασπάζονται αι εκκλησίαι της Ασίας. Σας ασπάζονται πολλά εν Κυρίω ο Ακύλας και η Πρίσκιλλα μετά της κατ' οίκον αυτών εκκλησίας. **20** Σας ασπάζονται οι αδελφοί πάντες. Ασπάσθητε αλλήλους εν φιλήματι αγίω. **21** Ο ασπασμός εγράφη με την χείρα εμού του Παύλου. **22** Όστις δεν αγαπά τον Κύριον Ιησούν Χριστόν, ας ήναι ανάθεμα. Μαράν αθά. **23** Η χάρις του Κυρίου Ιησού Χριστού εΐη μεθ' υμών. **24** Η αγάπη μου μετά πάντων υμών εν Χριστώ Ιησού· αμήν.

Προς Κορινθίους Β΄

1 Παύλος, απόστολος Ιησού Χριστού διά θελήματος Θεού, και Τιμόθεος ο αδελφός, προς την εκκλησίαν του Θεού την ούσαν εν Κορίνθω μετά πάντων των αγίων των όντων εν όλη τη Αχαΐα· **2** χάρις υμίν και ειρήνη από Θεού Πατρός ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού. **3** Ευλογητός ο Θεός και Πατήρ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ο Πατήρ των οικτιρμών και Θεός πάσης παρηγορίας, **4** ο παρηγορών ημάς εν πάση τη θλίψει ημών, διά να δυνάμεθα ημείς να παρηγορώμεν τους εν πάση θλίψει διά της παρηγορίας, με την οποίαν παρηγορούμεθα ημείς αυτοί υπό του Θεού· **5** διότι καθώς περισσεύουσι τα παθήματα του Χριστού εις ημάς, ούτω διά του Χριστού περισσεύει και η παρηγορία ημών. **6** Και είτε θλιβόμεθα, θλιβόμεθα υπέρ της παρηγορίας σας και σωτηρίας της ενεργουμένης διά της υπομονής των αυτών παθημάτων, τα οποία και ημείς πάσχομεν· είτε παρηγορούμεθα, παρηγορούμεθα υπέρ της παρηγορίας σας και σωτηρίας και η ελπίς, την οποίαν έχομεν, είναι βεβαία υπέρ υμών· **7** επειδή εξεύρομεν ότι καθώς είσθε κοινωνοί των παθημάτων, ούτω και της παρηγορίας. **8** Διότι δεν θέλομεν να αγνοήτε, αδελφοί, περί της θλίψεως ημών, ήτις συνέβη εις ημάς εν τη Ασία, ότι καθ' υπερβολήν εστενοχωρήθημεν υπέρ δύναμιν, ώστε απηλπίσθημεν και του ζήν· **9** αλλ' ημείς αυτοί εν εαυτοίς, ελάβομεν την απόφασιν του θανάτου, διά να μη έχομεν την πεποίθησιν εις εαυτούς, αλλ' εις τον Θεόν τον εγείροντα τους νεκρούς· **10** όστις ηλευθέρωσεν ημάς εκ τοσούτου μεγάλου θανάτου και ελευθερόνει, εις τον οποίον ελπίζομεν ότι και έτι θέλει ελευθερώσει, **11** ενώ και σεις συνεργείτε υπέρ ημών διά της δεήσεως, διά να γείνη εκ πολλών προσώπων ευχαριστία υπέρ ημών διά το δοθέν εις ημάς χάρισμα διά πολλών. **12** Διότι το καύχημα ημών είναι τούτο, η μαρτυρία της συνειδήσεως ημών, ότι εν απλότητι και ειλικρινεία Θεού, ουχί εν σοφία σαρκική, αλλ' εν χάριτι Θεού επολιτεύθημεν εν τω κόσμω, περισσότερον δε

προς εσάς. **13** Διότι δεν σας γράφομεν άλλο, παρ' εκείνα τα οποία αναγινώσκετε ή και γνωρίζετε, ελπίζω δε ότι και έως τέλους θέλετε γνωρίσει. **14** Καθώς και μας εγνωρίσατε κατά μέρος, ότι είμεθα καύχημα εις εσάς, καθώς σεις εις ημάς, εν τη ημέρα του Κυρίου Ιησού. **15** Και με ταύτην την πεποίθησιν ήθελον να έλθω προς εσάς πρότερον, διά να έχητε δευτέραν χάριν, **16** και δι' υμών να διαβώ εις Μακεδονίαν, και πάλιν από Μακεδονίας να έλθω προς εσάς και από σας να προπεμφθώ εις την Ιουδαίαν. **17** Τούτο λοιπόν βουλευόμενος μήπως τάχα μετεχειρίσθην ελαφρότητα; ή όσα βουλεύομαι, κατά σάρκα βουλεύομαι, διά να ήναι εις εμέ το ναι ναι, και το ου ου; **18** Αλλ' όμως πιστός ο Θεός ότι ο λόγος ημών ο λαληθείς προς εσάς δεν έγεινε ναι και ου. **19** Διότι ο Υιός του Θεού Ιησούς Χριστός ο κηρυχθείς μεταξύ σας δι' ημών, δι' εμού και του Σιλουανού και του Τιμοθέου, δεν έγεινε ναι και ου, αλλά ναι έγεινεν εν αυτώ. **20** Διότι πάσαι αι επαγγελίαι του Θεού είναι εν αυτώ, το ναι και εν αυτώ το αμήν, προς δόξαν του Θεού δι' ημών. **21** Ο δε βεβαιών ημάς μεθ' υμών εις Χριστόν και ο χρίσας ημάς είναι ο Θεός, **22** όστις και εσφράγισεν ημάς και έδωκε τον αρραβώνα του Πνεύματος εν ταις καρδίαις ημών. **23** Εγώ δε μάρτυρα τον Θεόν επικαλούμαι εις την ψυχήν μου, ότι φειδόμενος υμών δεν ήλθον έτι εις Κόρινθον. **24** Ουχί διότι έχομεν εξουσίαν επί της πίστεώς σας, αλλ' είμεθα συνεργοί της χαράς σας επειδή εν τη πίστει στέκεσθε.

2 Απεφάσισα δε τούτο κατ' εμαυτόν, το να μη έλθω πάλιν προς εσάς με λύπην. **2** Διότι εάν εγώ σας λυπώ, και τις είναι ο ευφραίνων εμέ ειμή ο λυπούμενος υπ' εμού; **3** Και έγγραψα προς εσάς τούτο αυτό, ώστε όταν έλθω να μη έχω λύπην απ' εκείνων, αφ' ων έπρεπε να έχω χαράν, έχων πεποίθησιν εις πάντας υμάς ότι η χαρά μου είναι πάντων υμών. **4** Διότι εκ πολλής θλίψεως και στενοχωρίας καρδιάς έγγραψα προς εσάς μετά πολλών δακρύων, ουχί διά να λυπηθήτε, αλλά διά να γνωρίσητε την αγάπην, ην έχω περισσοτέρως εις εσάς. **5** Αλλ' εάν τις ελύπησε, δεν ελύπησεν εμέ, ειμή κατά

μέρος, διά να μη επιβαρύνω πάντας υμάς. **6** εαυτών να νοήσωμέν τι ως εξ ημών αυτών, Αρκετόν είναι εις τον τοιούτον αύτη η επίπληξις **6** όστις η υπό των πλειοτέρων· **7** ώστε το εναντίον και έκαμεν ημάς ικανούς να ήμεθα διάκονοι πρέπει μάλλον να συγχωρήσητε αυτόν, και να παρηγορήσητε, διά να μη καταποθή ο τοιούτος του πνεύματος διότι το γράμμα θανατόνει, το υπό της υπερβαλλούσης λύπης. **8** Διά τούτο δε πνεύμα ζωοποιεί. **7** Αλλ' εάν η διακονία σας παρακαλώ να βεβαιώσητε προς αυτόν την του θανάτου η εν γράμμασιν εντετυπωμένη εις αγάπην σας. **9** Επειδή διά τούτο και έγραψα, διά λίθους έγεινεν ένδοξος, ώστε οι υιοί Ισραήλ δεν να γνωρίσω την δοκιμασίαν σας, αν ήσθε κατά ηδύναντο να ενατενίσωσιν εις το πρόσωπον του πάντα υπήκοοι· **10** εις όντινα δε συγχωρείτέ τι, Μωϋσέως διά την δόξαν του προσώπου αυτού συγχωρώ και εγώ διότι εάν εγώ συνεχώρησά τι, την μέλλουσαν να καταργηθή, **8** πως η διακονία εις όντινα συνεχώρησα, διά σας έκαμον τούτο του Πνεύματος δεν θέλει είσθαι μάλλον ένδοξος; **9** διότι αν η διακονία της κατακρίσεως ήναι δόξα, **9** διότι αν η διακονία της κατακρίσεως ήναι δόξα, καθ' ημών ο Σατανάς· διότι δεν αγνοούμεν πολλώ μάλλον η διακονία της δικαιοσύνης τα διανοήματα αυτού. **12** Ότε δε ήλθον εις υπερέχει κατά την δόξαν. **10** Διότι ουδέ εδοξάσθη εν τούτω τω μέρει το δεδοξασμένον ένεκεν την Τρωάδα διά να κηρύξω το ευαγγέλιον της υπερβαλλούσης δόξης. **11** Επειδή εάν το του Χριστού, και ηνοιχθή εις εμέ θύρα εν μέλλον να καταργηθή ήτο ένδοξον, πολλώ Κυρίω, **13** δεν έλαβον άνεσιν εις το πνεύμά μου, μάλλον το μένον είναι ένδοξον. **12** Έχοντες διότι δεν εύρον Τίτον τον αδελφόν μου, αλλ' λοιπόν τοιαύτην ελπίδα πολλήν παρηρησίαν αποχαιρετήσας αυτούς εξήλθον εις Μακεδονίαν. μεταχειριζόμεθα, **13** και ουχί καθώς ο Μωϋσής **14** Πλην χάρις εις τον Θεόν, όστις πάντοτε κάμνει έβαλλε κάλυμμα επί το πρόσωπον αυτού διά να ημάς να θριαμβεύωμεν διά του Χριστού και μη ατενίσωσιν οι υιοί Ισραήλ εις το τέλος του φανερόνει εν παντί τόπω δι' ημών την οσμήν μέλλοντος να καταργηθή. **14** Αλλ' ετυφλώθησαν της γνώσεως αυτού· **15** διότι του Χριστού ευωδία αι διάνοιαι αυτών. Διότι έως της σήμερον είμεθα προς τον Θεόν εις τους σωζομένους το αυτό κάλυμμα μένει εν τη αναγνώσει και εις τους απολλυμένους· **16** εις τούτους μεν της παλαιάς διαθήκης, μη ανακαλυπτόμενον, οσμή θανάτου διά θάνατον, εις εκείνους δε επειδή καταργείται διά του Χριστού, **15** αλλ' οσμή ζωής διά ζωήν. Και προς ταύτα τις είναι έως σήμερον, όταν αναγινώσκηται ο Μωϋσής, ικανός; **17** Διότι ημείς καθώς οι πολλοί δεν κάλυμμα κείται επί της καρδίας αυτών· **16** όταν όμως επιστρέψη προς τον Κύριον, θέλει καπηλεύομεν τον λόγον του Θεού, αλλ' ως από αφαιρεθή το κάλυμμα. **17** Ο δε Κύριος είναι ειλικρινείας, αλλ' ως από Θεού κατενώπιον του Πνεύμα· και όπου είναι το Πνεύμα του Κυρίου, Θεού λαλούμεν εν Χριστώ.

3 Αρχίζομεν πάλιν να συνιστώμεν εαυτούς; ή μήπως έχομεν χρείαν, καθώς τινές, συστατικών επιστολών προς εσάς ή συστατικών από σας; **2** Σεις είσθε η επιστολή ημών, εγγεγραμμένη εν ταις καρδίαις ημών, γινωσκομένη και αναγινωσκομένη υπό πάντων ανθρώπων, **3** και φανερόνεσθε ότι είσθε επιστολή Χριστού, γενομένη διά της διακονίας ημών, εγγεγραμμένη ουχί με μελάνην, αλλά με το Πνεύμα του Θεού του ζώντος, ουχί εις πλάκας λιθίνας, αλλ' εις πλάκας σαρκίνας της καρδίας. **4** Τοιαύτην δε πεποίτησιν έχομεν διά του Χριστού προς τον Θεόν. **5** Ουχί διότι είμεθα ικανοί αφ'

εαυτών να νοήσωμέν τι ως εξ ημών αυτών, **6** όστις και έκαμεν ημάς ικανούς να ήμεθα διάκονοι της καινής διαθήκης, ουχί του γράμματος, αλλά του πνεύματος διότι το γράμμα θανατόνει, το δε πνεύμα ζωοποιεί. **7** Αλλ' εάν η διακονία του θανάτου η εν γράμμασιν εντετυπωμένη εις λίθους έγεινεν ένδοξος, ώστε οι υιοί Ισραήλ δεν ηδύναντο να ενατενίσωσιν εις το πρόσωπον του Μωϋσέως διά την δόξαν του προσώπου αυτού την μέλλουσαν να καταργηθή, **8** πως η διακονία του Πνεύματος δεν θέλει είσθαι μάλλον ένδοξος; **9** διότι αν η διακονία της κατακρίσεως ήναι δόξα, πολλώ μάλλον η διακονία της δικαιοσύνης υπερέχει κατά την δόξαν. **10** Διότι ουδέ εδοξάσθη εν τούτω τω μέρει το δεδοξασμένον ένεκεν της υπερβαλλούσης δόξης. **11** Επειδή εάν το μέλλον να καταργηθή ήτο ένδοξον, πολλώ μάλλον το μένον είναι ένδοξον. **12** Έχοντες λοιπόν τοιαύτην ελπίδα πολλήν παρηρησίαν μεταχειριζόμεθα, **13** και ουχί καθώς ο Μωϋσής έβαλλε κάλυμμα επί το πρόσωπον αυτού διά να μη ατενίσωσιν οι υιοί Ισραήλ εις το τέλος του μέλλοντος να καταργηθή. **14** Αλλ' ετυφλώθησαν αι διάνοιαι αυτών. Διότι έως της σήμερον το αυτό κάλυμμα μένει εν τη αναγνώσει της παλαιάς διαθήκης, μη ανακαλυπτόμενον, επειδή καταργείται διά του Χριστού, **15** αλλ' έως σήμερον, όταν αναγινώσκηται ο Μωϋσής, κάλυμμα κείται επί της καρδίας αυτών· **16** όταν όμως επιστρέψη προς τον Κύριον, θέλει αφαιρεθή το κάλυμμα. **17** Ο δε Κύριος είναι το Πνεύμα· και όπου είναι το Πνεύμα του Κυρίου, εκεί ελευθερία. **18** Ημείς δε πάντες βλέποντες ως εν κατόπτρω την δόξαν του Κυρίου με ανακεκαλυμμένον πρόσωπον, μεταμορφούμεθα εις την αυτήν εικόνα από δόξης εις δόξαν, καθώς από του Πνεύματος του Κυρίου.

4 Διά τούτο, έχοντες την διακονίαν ταύτην, καθώς ηλεήθημεν, δεν αποκάμνομεν, **2** αλλ' απηρηθήμεν τα κρυπτά της αισχύνης, μη περιπατούντες εν πανουργία μηδέ δολόνοντες τον λόγον του Θεού, αλλά με την φανέρωσιν της αληθείας συνιστώντες εαυτούς προς πάσαν συνείδησιν ανθρώπων ενώπιον του Θεού. **3** Εάν

δε και ήναι το ευαγγέλιον ημών κεκαλυμμένον, 4 εις τους απολλυμένους είναι κεκαλυμμένον, των οποίων απίστων όντων ο Θεός του κόσμου τούτου ετύφλωσε τον νούν, διά να μη επιλάμψη εις αυτούς ο φωτισμός του ευαγγελίου της δόξης του Χριστού, όστις είναι εικών του Θεού. (aiōn g165) 5 Διότι ημείς δεν κηρύττομεν εαυτούς, αλλά τον Χριστόν Ιησούν τον Κύριον, εαυτούς δε δούλους υμών διά τον Ιησούν. 6 Διότι ο Θεός ο ειπών να λάμψη φως εκ του σκότους, είναι όστις έλαμψεν εν ταις καρδίαις ημών προς φωτισμόν της γνώσεως της δόξης του Θεού διά του προσώπου του Ιησού Χριστού. 7 Έχομεν δε τον θησαυρόν τούτον εις οστράκινα σκεύη, διά να ήναι η υπερβολή της δυνάμεως του Θεού και ουχί εξ ημών, 8 κατά πάντα θλιβόμενοι αλλ' ουχί στενοχωρούμενοι, απορούμενοι αλλ' ουχί απελπιζόμενοι, 9 διωκόμενοι αλλ' ουχί εγκαταλειπόμενοι, καταβαλλόμενοι αλλ' ουχί απολλύμενοι, 10 πάντοτε την νέκρωσιν του Κυρίου Ιησού περιφέροντες εν τω σώματι, διά να φανερωθή εν τω σώματι ημών και η ζωή του Ιησού. 11 Διότι ημείς οι ζώντες παραδιδόμεθα πάντοτε εις τον θάνατον διά τον Ιησούν, διά να φανερωθή και η ζωή του Ιησού εν τη θνητή ημών σαρκί. 12 Όστε ο μεν θάνατος ενεργείται εν ημίν, η δε ζωή εν υμίν. 13 Έχοντες δε το αυτό πνεύμα της πίστεως κατά το γεγραμμένον, Επίστευσα, διό ελάλησα, και ημείς πιστεύομεν, διό και λαλούμεν, 14 εξεύροντες ότι ο αναστήσας τον Κύριον Ιησούν θέλει αναστήσει και ημάς διά του Ιησού και παραστήσει μεθ' υμών. 15 Διότι τα πάντα είναι διά σας, ώστε η χάρις, πλεονάσασα διά την ευχαριστίαν των πλειοτέρων, να περισσεύη εις την δόξαν του Θεού. 16 Διά τούτο δεν αποκάμνομεν, αλλ' εάν και ο εξωτερικός ημών άνθρωπος φθειρήται, ο εσωτερικός όμως ανανεούται καθ' εκάστην ημέραν. 17 Διότι η προσωρινή ελαφρά θλίψις ημών εργάζεται εις ημάς καθ' υπερβολήν εις υπερβολήν αιώνιον βάρος δόξης, (aiōnios g166) 18 επειδή ημείς δεν ενατενίζομεν εις τα βλεπόμενα, αλλ' εις τα μη βλεπόμενα· διότι τα βλεπόμενα είναι πρόσκαιρα, τα δε μη βλεπόμενα αιώνια. (aiōnios g166)

5 Διότι εξεύρομεν ότι εάν η επίγειος οικία του σκηνώματος ημών χαλασθή, έχομεν εκ του Θεού οικοδομήν, οικίαν αχειροποίητον, αιώνιον εν τοις ουρανοίς. (aiōnios g166) 2 Επειδή εν τούτω στενάζομεν, επιποθούντες να επενδυθώμεν το κατοικητήριον ημών το ουράνιον, 3 αν και ενδυθέντες αυτό δεν θέλωμεν ευρεθή γυμνοί. 4 Διότι όσοι είμεθα εν τούτω τω σκηνώματι στενάζομεν υπό το βάρος αυτού· επειδή θέλομεν ουχί να εκδυθώμεν, αλλά να επενδυθώμεν, διά να καταποθή το θνητόν υπό της ζωής. 5 Εκείνος δε, όστις έπλασεν ημάς δι' αυτό τούτο, είναι ο Θεός, όστις και έδωκεν εις ημάς τον αρραβώνα του Πνεύματος. 6 Έχοντες λοιπόν το θάρρος πάντοτε και εξεύροντες ότι ενόσω ενδημούμεν εν τω σώματι αποδημούμεν από του Κυρίου 7 διότι περιπατούμεν διά πίστεως, ουχί διά της όψεως 8 θαρρούμεν δε και επιθυμούμεν μάλλον να αποδημήσωμεν από του σώματος και να ενδημήσωμεν προς τον Κύριον. 9 Όθεν και φιλοτιμούμεθα, είτε ενδημούντες είτε αποδημούντες, να ήμεθα ευάρεστοι εις αυτόν. 10 Διότι πρέπει πάντες να εμφανισθώμεν έμπροσθεν του βήματος του Χριστού, διά να ανταμειφθή έκαστος κατά τα πεπραγμένα διά του σώματος καθ' α έπραξεν, είτε αγαθόν είτε κακόν. 11 Εξεύροντες λοιπόν τον φόβον του Κυρίου, τους μεν ανθρώπους καταπαείθομεν, εις τον Θεόν δε είμεθα φανεροί, ελπίζω δε ότι και εις τας συνειδήσεις σας είμεθα φανεροί. 12 Διότι δεν συνιστώμεν πάλιν εαυτούς εις εσάς, αλλά σας δίδομεν αφορμήν καυχήματος υπέρ ημών, διά να έχητε λόγον προς τους καυχωμένους με το πρόσωπον και ουχί με την καρδίαν. 13 Διότι είτε έξω εαυτών είμεθα, διά τον Θεόν είμεθα, είτε έμφρονες είμεθα, διά σας είμεθα. 14 Επειδή η αγάπη του Χριστού συσφίγγει ημάς, διότι κρίνομεν τούτο, ότι εάν εις απέθανεν υπέρ πάντων, άρα οι πάντες απέθανον· 15 και απέθανεν υπέρ πάντων, διά να μη ζώσι πλέον δι' εαυτούς οι ζώντες, αλλά διά τον αποθανόντα και αναστάντα υπέρ αυτών. 16 Όστε ημείς από του νυν δεν γνωρίζομεν ουδένα κατά σάρκα· αν δε και εγνωρίσαμεν κατά σάρκα τον Χριστόν, αλλά τώρα πλέον δεν γνωρίζομεν. 17 Όθεν εάν

τις ήναι εν Χριστώ είναι νέον κτίσμα· τα αρχαία παρήλθον, ιδού, τα πάντα έγειναν νέα. 18 Τα δε πάντα είναι εκ του Θεού, όστις διήλλαξεν ημάς προς εαυτόν διά του Ιησού Χριστού και έδωκεν εις ημάς την διακονίαν της διαλλαγής, 19 δηλονότι ο Θεός ήτο εν τω Χριστώ διαλλάσων τον κόσμον προς εαυτόν, μη λογαριάζων εις αυτούς τα πταίσματα αυτών, και ενεπιστεύθη εις ημάς τον λόγον της διαλλαγής. 20 Υπέρ του Χριστού λοιπόν είμεθα πρέσβεις, ως εάν σας παρεκάλει ο Θεός δι' ημών· δεόμεθα λοιπόν υπέρ του Χριστού, διαλλάγητε προς τον Θεόν· 21 διότι τον μη γνωρίσαντα αμαρτιάν έκαμεν υπέρ ημών αμαρτιάν, διά να γείνωμεν ημείς δικαιοσύνη του Θεού δι' αυτού.

6 Όντες δε συνεργοί αυτού, παρακαλούμεν ενταυτώ να μη δεχθήτε την χάριν του Θεού ματαίως· 2 διότι λέγει· Εν καιρώ δεκτώ επήκουσά σου και εν ημέρα σωτηρίας σε εβιόθησα· ιδού, τώρα καιρός ευπρόσδεκτος, ιδού, τώρα ημέρα σωτηρίας· 3 μη δίδοντες μηδέν πρόσκομμα κατ' ουδέν, διά να μη προσαφθή μώμος εις την διακονίαν, 4 αλλά εν παντί συνιστώντες εαυτούς ως υπηρέται Θεού, εν υπομονή πολλή, εν θλίψεσιν, εν ανάγκαις, εν στενοχωρίαις, 5 εν ραβδισμοίς, εν φυλακαίς, εν ακαταστασίαις, εν κόποις, εν αγρυπνίαις, εν νηστείαις, 6 εν καθαρότητι, εν γνώσει, εν μακροθυμία, εν χρηστότητι, εν Πνεύματι Αγίω, εν αγάπη ανυποκρίτω, 7 εν λόγω αληθείας, εν δυνάμει Θεού, διά των όπλων της δικαιοσύνης των δεξιών και αριστερών, 8 διά δόξης και ατιμίας, διά δυσφημίας και ευφημίας, ως πλάνοι όμως αληθείς, 9 ως αγνοούμενοι αλλά καλώς γνωριζόμενοι, ως αποθνήσκοντες αλλ' ιδού, ζώμεν, ως παιδευόμενοι αλλά μη θανατούμενοι, 10 ως λυπούμενοι πάντοτε όμως χαίροντες, ως πτωχοί πολλούς όμως πλουτίζοντες, ως μηδέν έχοντες και τα πάντα κατέχοντες. 11 Το στόμα ημών ηνοιχθή προς εσάς, Κορίνθιοι, η καρδιά ημών επλατύνθη· 12 δεν έχετε στενοχωρίαν εν ημίν, αλλ' έχετε στενοχωρίαν εν τοις σπλάγχθοις υμών· 13 την αυτήν λοιπόν αντιμισθίαν αποδίδοντες, ως προς τέκνα λαλώ, πλατύνθητε και σεις. 14 Μη ομοζυγείτε με τους

απίστους· διότι τίνα μετοχήν έχει η δικαιοσύνη με την ανομίαν; τίνα δε κοινωνίαν το φως προς το σκότος; 15 Τίνα δε συμφωνίαν ο Χριστός με τον Βελίαλ; ή τίνα μερίδα ο πιστός με τον άπιστον; 16 Τίνα δε συμβίβασιν ο ναός του Θεού με τα είδωλα; διότι σεις είσθε ναός Θεού ζώντος, καθώς είπεν ο Θεός ότι θέλω κατοικεί εν αυτοίς και περιπατεί, και θέλω είσθαι Θεός αυτών, και αυτοί θέλουσιν είσθαι λαός μου. 17 Διά τούτο. Εξέλθετε εκ μέσου αυτών και αποχωρίσθητε, λέγει Κύριος, και μη εγγίσητε ακάθαρτον, και εγώ θέλω σας δεχθή, 18 και θέλω είσθαι Πατήρ σας, και σεις θέλετε είσθαι υιοί μου και θυγατέρες, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

7 Έχοντες λοιπόν, αγαπητοί, ταύτας τας επαγγελίας, ας καθαρίσωμεν εαυτούς από παντός μολυσμού σαρκός και πνεύματος, εκπληρούντες αγιωσύνην εν φόβω Θεού. 2 Δέχθητε ημάς εν υμίν· ουδένα ηδικήσαμεν, ουδένα εφθειράμεν, εις ουδένα εστάθημεν πλεονέκται. 3 Δεν λέγω τούτο προς κατάκρισίν σας· διότι προείπον ότι είσθε εν ταις καρδίαις ημών, ώστε να συναποθάνωμεν και να συζώμεν. 4 Πολλήν παρησίαν έχω προς εσάς, πολλήν καύχησιν έχω διά σάς· είμαι πλήρης παρηγορίας, έχω υπερπερισσεύουσαν την χαράν εις όλην την θλίψιν ημών. 5 Διότι αφού ήλθομεν εις Μακεδονίαν ουδεμίαν άνεσιν έλαβεν η σαρξ ημών, αλλά κατά πάντα εθλιβόμεθα· έξωθεν μάχαι, έσωθεν φόβοι. 6 Αλλ' ο Θεός ο παρηγορών τους ταπεινούς παρηγόρησεν ημάς· 7 και ουχί μόνον διά της παρουσίας του Τίτου· 7 και ουχί μόνον διά της παρουσίας αυτού, αλλά και διά της παρηγορίας, την οποίαν παρηγορήθη διά σας, αναγγέλλων προς ημάς τον μέγαν πόθον σας, τον οδυρμόν σας, τον ζήλον σας υπέρ εμού, ώστε περισσότερον έχάρην, 8 διότι εάν και σας ελύπησα διά της επιστολής, δεν μετανοώ, αν και μετενόουν· επειδή βλέπω ότι η επιστολή εκείνη, αν και προς ώραν, σας ελύπησε. 9 Τώρα χαίρω, ουχί ότι ελυπήθητε, αλλ' ότι ελυπήθητε προς μετόνοιαν· διότι ελυπήθητε κατά Θεόν, διά να μη ζημιωθήτε εξ ημών εις ουδέν. 10 Διότι η κατά Θεόν λύπη γεννά μετόνοιαν προς σωτηρίαν αμεταμέλητον· η

λύπη όμως του κόσμου γεννά θάνατον. **11** Διότι ιδού, αυτό τούτο, το ότι ελυπήθητε κατά Θεόν, πόσην σπουδήν ενένησεν εις εσάς, αλλά απολογία, αλλά αγανάκτησιν, αλλά φόβον, αλλά πόθον, αλλά ζήλον, αλλ' εκδίκησιν. Κατά πάντα απεδείξατε εαυτούς ότι είσθε καθαροί εις τούτο το πράγμα. **12** Λοιπόν, αν και σας έγγραφα, δεν έκαμον τούτο διά τον αδικήσαντα, ουδέ διά τον αδικηθέντα, αλλά διά να φανερωθή προς εσάς η σπουδή ημών, την οποίαν έχομεν διά σας ενώπιον του Θεού. **13** Διά τούτο παρηγορήθημεν διά την παρηγορίαν σας, και έτι περισσότερον εχάρημεν διά την χαράν του Τίτου, ότι ανεπαύθη το πνεύμα αυτού παρά πάντων υμών. **14** Διότι εάν εκαυχήθην τι προς αυτόν διά σας, δεν κατησχύνθην, αλλά καθώς σας ελαλήσαμεν πάντα εν αληθεία, ούτω και η καύχησις ημών η προς τον Τίτον έγγεινεν αλήθεια. **15** Και η αγάπη αυτού αυξάνει περισσότερο προς εσάς, όταν ενθυμήται την υπακοήν πάντων υμών, πως μετά φόβου και τρόμου εδέχθητε αυτόν. **16** Χαίρω λοιπόν ότι κατά πάντα έχω θάρρος εις εσάς.

8 Γνωστοποιούμεν δε εις εσάς, αδελφοί, την χάριν του Θεού την δεδομένην εις τας εκκλησίας της Μακεδονίας, **2** ότι η περισσειά της χαράς αυτών, ενώ εδοκίμαζον μεγάλην θλίψιν, και η βαθεία πτωχεία αυτών ανέδειξαν εκ περισσού τον πλούτον της ελευθερότητος αυτών. **3** Διότι υπήρξαν κατά δύναμιν, μαρτυρώ τούτο, και υπέρ δύναμιν αυτοπροαίρετοι, **4** παρακαλούντες ημάς μετά πολλής παρακλήσεως να δεχθώμεν την χάριν και την κοινωνίαν της διακονίας της εις τους αγίους, **5** και ουχί μόνον καθώς ηλίπισαμεν, αλλ' εαυτούς έδωκαν πρώτον εις τον Κύριον και εις ημάς διά θελήματος του Θεού, **6** ώστε παρεκαλέσαμεν τον Τίτον, καθώς ήρχισεν, ούτω και να τελειώση προς εσάς και την χάριν ταύτην. **7** Καθώς λοιπόν περισσεύετε εν παντί, εν πίστει και λόγω και γνώσει και πάση σπουδή και της προς ημάς αγάπης σας, ούτω σπουδάσατε να περισσεύσητε και εν ταύτη τη χάριτι. **8** Δεν λέγω τούτο κατ' επιταγήν, αλλά διά να δοκιμάσω διά της σπουδής των άλλων και την γνησιότητα της αγάπης σας

9 διότι εξεύρετε την χάριν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ότι πλούσιος ων επτώχευσε διά σας, διά να πλουτηήσητε σεις με την πτωχείαν εκείνου. **10** Και εις τούτο γνώμην δίδω· διότι τούτο συμφέρει εις εσάς, οίτινες ηρχίσαστε από πέρυσιν ουχί μόνον το να κάμητε, αλλά και το να θέλητε· **11** τώρα δε τελειώσατε και το να κάμητε, ώστε καθώς υπήρξεν η προθυμία του θέλαιν, ούτω να υπάρχη και το τελειώσαι αφ' όσα έχετε. **12** Διότι εάν προϋπάρχη η προθυμία, είναι τις ευπρόσδεκτος καθ' όσα έχει, ουχί καθ' όσα δεν έχει. **13** Επειδή δεν θέλω να ήναι εις άλλους άνεσις, εις εσάς δε στενοχωρία **14** αλλά να γείνη εν ισότητι, ώστε εν τω παρόντι καιρώ το περισσευμά σας να αναπληρώση την στέρησιν εκείνων, διά να χρησιμεύση και το περισσευμα εκείνων εις την στέρησίν σας, ώστε να γείνη ισότης, **15** καθώς είναι γεγραμμένον· Όστις είχε συνάξει πολύ δεν ελάμβανε πλειότερον, και όστις ολίγον δεν ελάμβανε ολιγώτερον. **16** Χάρις δε εις τον Θεόν τον δίδοντα εις την καρδίαν του Τίτου την αυτήν σπουδήν διά σας, **17** διότι την μεν προτροπήν εδέχθη, προθυμότερος δε ων ανεχώρησε προς εσάς αυτοπροαίρετος. **18** Επέψαμεν δε μετ' αυτού τον αδελφόν, του οποίου ο εν τω ευαγγελίω έπαινος γίνεται κατά πάσας τας εκκλησίας· **19** και ουχί μόνον τούτο, αλλά και εψηφίσθη υπό των εκκλησιών συνοδοιπόρος ημών μετά της δωρεάς ταύτης της διακονουμένης υφ' ημών προς την δόξαν αυτού του Κυρίου και προς ένδειξιν της προθυμίας σας· **20** φοβούμενοι τούτο, μη προσάψη τις εις ημάς μώμον εν τη αφθονία ταύτη τη διακονουμένη υφ' ημών, **21** προνοούντες τα καλά ουχί μόνον ενώπιον του Κυρίου, αλλά και ενώπιον των ανθρώπων. **22** Επέψαμεν δε μετ' αυτών τον αδελφόν ημών, τον οποίον πολλάκις εδοκιμάσαμεν εν πολλοίς ότι είναι πρόθυμος, τώρα δε πολύ προθυμότερος διά την πολλήν πεποιθήσιν την προς εσάς. **23** Όσον μεν περί Τίτου, είναι κοινωνός εμού και εις εσάς συνεργός· όσον δε περί των αδελφών ημών, είναι απόστολοι των εκκλησιών, δόξα Χριστού. **24** Την ένδειξιν λοιπόν της αγάπης σας και της καυχήσεως ημών την οποίαν έχομεν

διά σας, δείξατε προς αυτούς και ενώπιον των εκκλησιών.

9 Διότι περί της διακονίας της εις τους αγίους περιττόν είναι εις εμέ να σας γράφω. **2** Επειδή εξεύρω την προθυμίαν σας, την οποίαν καυχώμαι περί υμών προς τους Μακεδόνας, ότι η Αχαΐα ητοιμάσθη από πέρυσι· και ο ζήλος σας διηγείρε πολλούς. **3** Έπεμψα δε τους αδελφούς, διά να μη ματαιωθῆ ως προς τούτο η διά σας καύχησις ημών· διά να ἴσθε, καθώς ἔλεγον, ητοιμασμένοι, **4** μήπως, εάν ἔλθωσι μετ' ἐμοῦ Μακεδόνες και σας εὐρωσιν ανετόιμους, καταισχυνθώμεν ημεῖς, διά να μη λέγωμεν σεις, εις την πεποιθήσιν ταύτην της καυχίσεως. **5** Αναγκαῖον λοιπόν εστοχάσθη να παρακαλέσω τους αδελφούς να ἔλθωσι πρότερον εις εσάς και να προετοιμάσωσι την προὔποσχεθείσαν ελεημοσύνην σας, ὡστε να ἴηαι ετοιμή αὐτή, οὕτως ως ελεημοσύνη και ουχί ως πλεονεξία. **6** Τούτο δε λέγω, ὅτι ο σπείρων με φειδωλίαν και με φειδωλίαν θέλει θερίσει, και ο σπείρων με αφθονίαν και με αφθονίαν θέλει θερίσει. **7** Ἐκαστος κατά την προαίρεσιν της καρδίας αὐτοῦ, ουχί με λύπην ἢ ἐξ ἀνάγκης· διότι τον ἰλαρόν δότην αγαπά ο Θεός. **8** Δυνατός δε εἶναι ο Θεός να περισσεύσῃ πάσαν χάριν εις εσάς, ὡστε ἔχοντες πάντοτε εν παντί πάσαν αυτάρκειαν να περισσεύητε εις παν ἔργον αγαθόν, **9** καθώς εἶναι γεγραμμένον· Εσκόρπισεν, ἔδωκεν εις τους πένητας η δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εις τον αἰῶνα. (αιθῆ g165) **10** Ο δε χορηγῶν σπόρον εις τον σπείροντα και ἄρτον προς τροφήν εἶθε να χορηγήσῃ και να πληθύνῃ τον σπόρον σας και να αυξήσῃ τα γεννήματα της δικαιοσύνης σας. **11** πλουτιζόμενοι κατά πάντα εις πάσαν ελευθεριότητα, ἵτης εργάζεται δι' ημών ευχαριστίαν εις τον Θεόν. **12** Διότι η διακονία της υπηρεσίας ταύτης ουχί μόνον προσαναπληροῖ τας στερήσεις των αγίων, αλλά και περισσεύει διά πολλῶν ευχαριστιῶν προς τον Θεόν. **13** επειδή δοκιμάζοντες την διακονίαν ταύτην δοξάζουσι τον Θεόν διά την υποταγήν της εις το ευαγγέλιον του Χριστοῦ ομολογίας σας και διά την ελευθεριότητα της προς αὐτοῦς και προς πάντας μεταδόσεως, **14** και διά της υπέρ

υμών δεήσεως αὐτῶν, οἵτινες σας επιποθοῦσι διά την προς εσάς υπερβάλλουσαν χάριν του Θεοῦ. **15** Χάρις δε εις τον Θεόν διά την ανεκδιήγητον αὐτοῦ δωρεάν.

10 Αὐτός δε εγώ ο Παῦλος σας παρακαλώ διά της πραότητος και επεικειίας του Χριστοῦ, ὅστις παρών μεν εἶμαι ταπεινός μεταξύ σας, απών δε λαμβάνω θάρρος προς εσάς· **2** σας παρακαλώ δε ὅταν ἔλθω, να μη λάβω θάρρος με την πεποίθησιν εκείνην, με την οποίαν στοχάζομαι να τολμήσω εναντίον τινῶν, οἵτινες θεωροῦσιν ημᾶς ως κατά σάρκα περιπατοῦντας. **3** Διότι αν και περιπατῶμεν εν σαρκί, δεν πολεμοῦμεν ὁμως κατά σάρκα· **4** διότι τα ὅπλα του πολέμου ημών δεν εἶναι σαρκικά, αλλά δυνατά συν Θεῷ προς καθαίρεσιν οχυρωμάτων· **5** επειδή καθαιρούμεν λογισμούς και παν ὑψωμα επαιρόμενον εναντίον της γνώσεως του Θεοῦ, και αιχμαλωτίζομεν παν νόημα εις την υπακοήν του Χριστοῦ, **6** και εἴμεθα ἔτοιμοι να εκδικήσωμεν πάσαν παρακοήν, ὅταν γείνη πλήρης η υπακοή σας. **7** Τα κατά πρόσωπον βλέπετε. Εάν τις ἔχη πεποιθήσιν εις εαυτόν ὅτι εἶναι του Χριστοῦ, ας συλλογίζηται τούτο πάλιν αφ' εαυτοῦ, ὅτι καθώς αὐτός εἶναι του Χριστοῦ, οὕτω και ημεῖς εἴμεθα του Χριστοῦ. **8** Διότι εάν και περισσώτερόν τι καυχῆθῶ διά την εξουσίαν ημών, την οποίαν ἔδωκεν εις ημᾶς ο Κύριος εις οικοδομήν και ουχί εις καθαίρεσιν σας, δεν θέλω αισχυνθῆ, **9** διά να μη φανῶ ὅτι θέλω να σας εκφοβίζω διά των επιστολῶν. **10** Διότι αι μεν επιστολαί, λέγει τις, εἶναι βαρεῖαι και ισχυραί, η δε παρουσία του σώματος ασθενής και ο λόγος εξουθενημένος. **11** Τούτο ας παρατηρήῃ ο τοιοῦτος, ὅτι οἱ οἱ εἴμεθα εις τον λόγον διά των επιστολῶν ἀπόντες, τοιοῦτοι και παρόντες εις το ἔργον. **12** Διότι δεν τολμῶμεν να συναριθμήσωμεν ἢ να συγκρίνωμεν εαυτοῦς προς τινάς εκ των συνιστῶντων εαυτοῦς· αλλ' αὐτοῖ καθ' εαυτοῦς μετροῦντες εαυτοῦς και προς εαυτοῦς συγκρίνοντες εαυτοῦς ανοηταίνουσιν. **13** Αλλ' ημεῖς δεν θέλομεν καυχῆθῆ εις τα ἀμετρα, αλλά κατά το μέτρον του κανόνος, το ὁποῖον εμοίρασεν εις ημᾶς ο Θεός, μέτρον ὡστε να φθάσωμεν ἕως και εις εσάς. **14** Διότι δεν

υπερεκτείνομεν εαυτούς ως μη φθάσαντες εις εσάς. επειδή έως και εις εσάς εφθάσαμεν διά του ευαγγελίου του Χριστού, **15** και δεν καυχώμεθα εις τα άμετρα εις ξένους κόπους, αλλ' έχομεν ελπίδα, ότι αυξανόμενης της πίστεώς σας, θέλομεν μεγαλυνθή εις εσάς εκ περισσού κατά τον κανόνα ημών, **16** ώστε να κηρύξωμεν το ευαγγέλιον και εις τους επέκεινα υμών τόπους, ουχί να καυχηθώμεν εις τα εν αλλοτρίω κανόνι έτοιμα. **17** Αλλ' όστις καυχάται, εν Κυρίω ας καυχάται. **18** διότι δεν είναι δόκιμος όστις συνιστά αυτός εαυτόν, αλλ' εκείνος τον οποίον ο Κύριος συνιστά.

11 Είθε να υποφέριτε ολίγον τι την αφροσύνην μου· αλλά και υποφέρετέ με. **2** Διότι είμαι ζηλότυπος προς εσάς κατά ζηλοτυπίαν Θεού· επειδή σας ηρραβώνισα με ένα άνδρα, διά να σας παραστήσω παρθένον αγνήν εις τον Χριστόν. **3** φοβούμαι όμως μήπως, καθώς ο όφισ εξηπάτησε την Εύαν διά της πανουργίας αυτού, διαφθαρή ούτως ο νους σας, εκπεσών από της απλότητος της εις τον Χριστόν. **4** Διότι εάν ο ερχόμενος κηρύττη προς εσάς άλλον Ιησούν, τον οποίον ημείς δεν εκηρύξαμεν, ή λαμβάνητε άλλο πνεύμα, το οποίον δεν ελάβετε, ή άλλο ευαγγέλιον, το οποίον δεν εδέχθητε, καλώς ηθέλετε υποφέρει αυτόν. **5** Αλλά στοχαζόμαι ότι δεν είμαι εις ουδέν κατώτερος των πρωτίστων αποστόλων. **6** Εάν δε και ήμαι ιδιώτης κατά τον λόγον, αλλ' ουχί κατά την γνώσιν, αλλ' εν παντί τρόπω εμφανερώθημεν κατά πάντα εις εσάς. **7** Η έπραξα αμαρτίαν ταπεινώνων εμαυτόν διά να υψωθήτε σεις, διότι σας εκήρυξα δωρεάν το ευαγγέλιον του Θεού; **8** Άλλας εκκλησίας εγύμνωσα λαβών τα αναγκαία διά την υπηρεσίαν σας, **9** και ότε ήμην παρών εις εσάς και εστερήθην, δεν κατεβάρυνα ουδένα· διότι την στέρησίν μου προσανεπλήρωσαν οι αδελφοί ελθόντες από Μακεδονίας και κατά πάντα εφύλαξα εμαυτόν και θέλω φυλάξει αβαρή προς εσάς. **10** Είναι αλήθεια του Χριστού εν εμοί ότι η καύχησις αύτη δεν θέλει αποκλεισθή εις εμέ εν τοις τόποις της Αχαΐας. **11** Διά τι; διότι δεν σας αγαπώ; ο Θεός γινώσκει. **12** ό, τι δε κάμνω, τούτο και θέλω κάμνει,

διά να εκκόψω την αφορμήν των θελόντων αφορμήν, ίνα ευρεθώσιν εις εκείνο, διά το οποίον καυχώνται, τοιούτοι καθώς και ημείς. **13** Διότι οι τοιούτοι είναι ψευδαπόστολοι, εργάται δόλιοι, μετασχηματιζόμενοι εις αποστόλους Χριστού. **14** Και ουδέν θαυμαστόν· διότι αυτός ο Σατανάς μετασχηματίζεται εις άγγελον φωτός. **15** Δεν είναι λοιπόν μέγα αν και οι διάκονοι αυτού μετασχηματίζονται εις διακόνους δικαιοσύνης, των οποίων το τέλος θέλει είσθαι κατά τα έργα αυτών. **16** Πάλιν λέγω, Μηδείς ας μη με στοχασθή ότι είμαι άφρων· ει δε μη, δέχθητέ με καν ως άφρονα, διά να καυχηθώ και εγώ ολίγον τι. **17** ό, τι λαλώ, εις τούτο το θάρρος της καυχήσεως, δεν λαλώ κατά τον Κύριον, αλλ' ως άφρων. **18** Επειδή πολλοί καυχώνται κατά την σάρκα, θέλω καυχηθή και εγώ. **19** Διότι σεις ευχαρίστως υποφέρετε τους άφρονας, όντες φρόνιμοι· **20** επειδή υποφέρετε, εάν τις σας καταδουλόνη, εάν τις σας κατατρώγη, εάν τις λαμβάνη τα υμών, εάν τις επαίρηται, εάν τις σας κτυπά εις το πρόσωπον. **21** Κατά ατιμίαν λέγω, ως να ήμεθα ημείς ασθενείς. Αλλ' εις ό, τι τολμά τις, αφρόνως ομιλώ, τολμώ και εγώ. **22** Εβραίοι είναι; και εγώ· Ισραηλίται είναι; και εγώ· σπέρμα Αβραάμ είναι; και εγώ· **23** υπηρέται του Χριστού είναι; παραφρονών λαλώ, πλειότερον εγώ· εις κόπους περισσότερον, εις πληγάς καθ' υπερβολήν, εις φυλακάς περισσότερον, εις θανάτους πολλάκις. **24** Υπό των Ιουδαίων πεντάκις έλαβον πληγάς τεσσαράκοντα παρά μίαν, **25** τρίς ερραβδίσθην, άπαξ ελιθοβολήθην, τρίς εναυάγησα, εν ημερονύκτιον εν τω βυθώ έκαμον. **26** εις οδοιπορίας πολλάκις, εις κινδύνους ποταμών, κινδύνους ληστών, κινδύνους εκ του γένους, κινδύνους εξ εθνών, κινδύνους εν πόλει, κινδύνους εν ερημία, κινδύνους εν θαλάσση, κινδύνους εν ψευδαδέλφοις. **27** εν κόπω και μόχθω, εν αγρυπνίαις πολλάκις, εν πείνη και δίψει, εν νηστείαις πολλάκις, εν ψύχει και γυμνότητι· **28** εκτός των εξωτερικών ο καθ' ημέραν επικείμενος εις εμέ αγών, η μέριμνα πασών των εκκλησιών. **29** Τις ασθενεύ, και δεν ασθενώ; τις σκανδαλίζεται, και εγώ δεν φλέγομαι; **30** Εάν πρέπη να καυχώμαι, θέλω

καυχηθή εις τα της ασθeneίας μου. **31** Ο Θεός και Πατήρ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ο ων ευλογητός εις τους αιώνας, γνωρίζει ότι δεν ψεύδομαι. (αϊθη g165) **32** Εν Δαμασκώ ο εθνήρχης του βασιλέως Αρέτα εφρούρει την πόλιν των Δαμασκηνών, θέλων να με πιάση, **33** και διά θυρίδος από του τείχους κατεβιβάσθην εν κοφίνω και εξέφυγον τας χείρας αυτού.

12 Να καυχώμαι βέβαια δεν μοι συμφέρει· διότι θέλω ελθεί εις οπτασίας και αποκαλύψεις Κυρίου. **2** Γνωρίζω άνθρωπον εν Χριστώ προ ετών δεκατεσσάρων, είτε εντός του σώματος δεν εξεύρω, είτε εκτός του σώματος δεν εξεύρω, ο Θεός εξεύρει· ότι ηρπάγη ο τοιούτος έως τρίτου ουρανού. **3** Και γνωρίζω τον τοιούτον άνθρωπον, είτε εντός του σώματος είτε εκτός του σώματος δεν εξεύρω, ο Θεός εξεύρει, **4** ότι ηρπάγη εις τον παράδεισον και ήκουσεν ανεκλάλητα λόγια, τα οποία δεν συγχωρείται εις άνθρωπον να λαλήση. **5** Υπέρ του τοιούτου θέλω καυχηθή, υπέρ δε εμαυτού δεν θέλω καυχηθή· ειμή εις τας ασθeneίας μου. **6** Διότι εάν θελήσω να καυχηθώ, δεν θέλω είσθαι άφρων, επειδή αλήθειαν θέλω ειπεί· συστέλλομαι όμως μη στοχασθή τις εις εμέ ανώτερόν τι απ' ό, τι με βλέπει ή ακούει τι εξ εμού. **7** Και διά να μη υπεραίρωμαι διά την υπερβολήν των αποκαλύψεων, μοι εδόθη σκόλοψ εις την σάρκα, άγγελος Σατάν διά να με ραπίζη, διά να μη υπεραίρωμαι. **8** Περί τούτου τρίς παρεκάλεσα τον Κύριον διά να απομακρυνθή απ' εμού· **9** και μοι είπεν· Αρκεί εις σε η χάρις μου· διότι η δύναμίς μου εν αδυναμία δεικνύεται τελεία. Με άκραν λοιπόν ευχαρίστησιν θέλω καυχηθή· μάλλον εις τας αδυναμίας μου, διά να κατοικήση εν εμοί η δύναμις του Χριστού. **10** Όθεν ευαρεστούμαι εις τας αδυναμίας, εις τας ύβρεις, εις τας ανάγκας, εις τους διωγμούς, εις τας στενοχωρίας, υπέρ του Χριστού· διότι όταν ήμαι αδύνατος, τότε είμαι δυνατός. **11** Έγεινα άφρων καυχώμενος· σεις με ηναγκάσατε. Διότι έπρεπεν εγώ να συνιστώμαι από σας· επειδή εις ουδέν υπήρξα κατώτερος των πρωτίστων αποστόλων, αν και ήμαι μηδέν. **12** Τα μεν σημεία του αποστόλου ενηργήθησαν μεταξύ σας εν

πάση υπομονή, διά θαυμάτων και τεραστίων και δυνάμεων. **13** Διότι κατά τι εμείνατε κατώτεροι των λοιπών εκκλησιών, ειμή ότι αυτός εγώ δεν σας κατεβάρυνα; συγχωρήσατέ μοι την αδικίαν ταύτην. **14** Ιδού, τρίτην φοράν είμαι έτοιμος να έλθω προς εσάς, και δεν θέλω σας καταβαρύνει· διότι δεν ζητώ τα υμών, αλλ' υμάς. Διότι δεν χρεωστούσι τα τέκνα να θησαυρίζωσι διά τους γονείς, αλλ' οι γονείς διά τα τέκνα. **15** Εγώ δε με άκραν χαράν θέλω δαπανήσει και όλως δαπανηθή υπέρ των ψυχών σας, αν και ενώ σας αγαπάω περισσότερο, αγαπώμαι ολιγώτερον. **16** Έστω όμως, εγώ δεν σας κατεβάρυνα, αλλά πανούργος ων, σας επίασα με δόλον. **17** Μήπως διά τινός εξ εκείνων, τους οποίους έστειλα προς εσάς, δι' αυτού επλεονέκτησα από σας; **18** Παρεκάλεσα τον Τίτον, και μετ' αυτού απέστειλα τον αδελφόν· μήπως ο Τίτος επλεονέκτησέ τι από σας; ουχί με το αυτό πνεύμα περιεπατήσαμεν; ουχί εις τα αυτά ίχνη; **19** Πάλιν νομίζετε ότι απολογούμεθα προς εσάς; ενώπιον του Θεού λαλούμεν εν Χριστώ· πράττομεν δε τα πάντα, αγαπητοί, διά την οικοδομήν σας. **20** Διότι φοβούμαι μήπως ελθών δεν σας εύρω· οποίους θέλω, και εγώ ευρεθώ εις εσάς· οποίον δεν θέλετε, μήπως ήναι μεταξύ σας έριδες, ζηλοτυπίαί, θυμοί, μάχαι, καταλαλιαί, ψιθυρισμοί, αλαζονείαι, ακαταστασίαί, **21** μήπως· πάλιν όταν έλθω προς εσάς, με ταπεινώση ο Θεός μου και πενήθω πολλούς των προαμαρτησάντων και μη μετανοησάντων· διά την ακαθαρσίαν και πορνείαν και ασέλγειαν, την οποίαν έπραξαν.

13 Τρίτην ταύτην φοράν έρχομαι προς εσάς· επί στόματος δύο μαρτύρων και τριών θέλει βεβαιούσθαι πας λόγος. **2** Προείπον και προλέγω, ως παρών την δευτέραν φοράν, και τώρα απών γράφω προς τους προαμαρτήσαντας και τους λοιπούς πάντας, ότι εάν έλθω πάλιν, δεν θέλω φεισθή· **3** επειδή ζητείτε δοκιμήν του δι' εμού λαλούντος Χριστού, όστις δεν είναι ασθενής προς εσάς, αλλ' είναι δυνατός μεταξύ σας. **4** Διότι αν εσταυρώθη εξ ασθeneίας, ζη όμως εκ δυνάμεως Θεού. διότι και ημείς ασθενούμεν εν αυτώ, πλην εκ δυνάμεως Θεού θέλομεν

ζήσει μετ' αυτού εις εσάς. **5** Εαυτούς εξετάζετε αν ήσθε εν τη πίστει, εαυτούς δοκιμάζετε. Η δεν γνωρίζετε εαυτούς ότι ο Ιησούς Χριστός είναι εν υμίν; εκτός εάν ήσθε αδόκιμοι κατά τι. **6** Ελπίζω δε ότι θέλετε γνωρίσει ότι ημείς δεν είμεθα αδόκιμοι. **7** Εύχομαι δε εις τον Θεόν να μη πράξητε μηδέν κακόν, ουχί διά να φανώμεν ημείς δόκιμοι, αλλά διά να πράττητε σεις το καλόν, ημείς δε ως ήμεθα ως αδόκιμοι. **8** Διότι δεν δυνάμεθα να πράξωμέν τι κατά της αληθείας, αλλ' υπέρ της αληθείας. **9** Επειδή χαίρομεν όταν ημείς ασθενώμεν, σεις δε ήσθε δυνατοί· τούτο μάλιστα και ευχόμεθα, την τελειοποίησίν σας. **10** Διά τούτο ταύτα γράφω απών, διά να μη φερθώ αποτόμως παρών κατά την εξουσίαν, την οποίαν μοι έδωκεν ο Κύριος προς οικοδομήν και ουχί προς καθαίρεσιν. **11** Λοιπόν, αδελφοί, χαίρετε, τελειοποιείσθε, παραμυθείσθε, φρονείτε το αυτό, ειρηνεύετε· και ο Θεός της αγάπης και της ειρήνης θέλει είσθαι μεθ' υμών. **12** Ασπάσθητε αλλήλους εν φιλήματι αγίω. **13** Σας ασπάζονται πάντες οι άγιοι. **14** Η χάρις του Κυρίου Ιησού Χριστού και η αγάπη του Θεού και η κοινωνία του Αγίου Πνεύματος είη μετά πάντων υμών· αμήν.

Προς Γαλατας

1 Παύλος απόστολος ουχί από ανθρώπων, ουδέ δι' ανθρώπου, αλλά διά Ιησού Χριστού και Θεού Πατρός του αναστήσαντος αυτόν εκ νεκρών, 2 και πάντες οι μετ' εμού αδελφοί, προς τας εκκλησίας της Γαλατίας· 3 χάρις εΐη υμίν και ειρήνη από Θεού Πατρός και Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, 4 όστις έδωκεν εαυτόν διά τας αμαρτίας ημών, διά να ελευθερώση ημάς εκ του παρόντος πονηρού αιώνος κατά το θέλημα του Θεού και Πατρός ημών, (αιθñ g165) 5 εις τον οποίον έστω η δόξα εις τους αιώνας των αιώνων· αμήν. (αιθñ g165) 6 Θαυμάζω ότι τόσον ταχέως μεταφέρεσθε από εκείνου, όστις σας εκάλεσε διά της χάριτος του Χριστού, εις άλλο ευαγγέλιον, 7 το οποίον δεν είναι άλλο, αλλ' υπάρχουσι τινές, οι οποίοι σας ταράττουσι και θέλουσι να μετατρέψωσι το ευαγγέλιον του Χριστού. 8 Αλλά και εάν ημεΐς ή άγγελος εξ ουρανού σας κηρύττη άλλο ευαγγέλιον παρά εκείνο, το οποίον σας εκηρύξαμεν, ας ήναι ανάθεμα. 9 Καθώς προείπομεν, και τώρα πάλιν λέγω· Εάν τις σας κηρύττη άλλο ευαγγέλιον παρά εκείνο, το οποίον παρελάβετε, ας ήναι ανάθεμα. 10 Διότι τώρα ανθρώπους πείθω ή τον Θεόν; ή ζητώ να αρέσκω εις ανθρώπους; διότι εάν ακόμη ήρεσκον εις ανθρώπους, δεν ήθελον είσθαι δούλος Χριστού. 11 Αλλά σας γνωστοποιώ, αδελφοί, ότι το ευαγγέλιον το κηρυχθέν υπ' εμού δεν είναι ανθρώπινον· 12 διότι ουδ' εγώ παρέλαβον αυτό παρά ανθρώπου ούτε εδιδάχθην, αλλά δι' αποκαλύψεως Ιησού Χριστού. 13 Διότι ηκούσατε την ποτέ διαγωγήν μου εν τω Ιουδαϊσμώ, ότι καθ' υπερβολήν εδίωκον την εκκλησίαν του Θεού και εκακοποιούν αυτήν, 14 και προέκοπτον εις τον Ιουδαϊσμόν υπέρ πολλούς συνηλικιώτας εν τω γένει μου, περισσότερον ζηλωτής υπάρχων των πατρικών μου παραδόσεων. 15 Ότε δε ηυδόκησεν ο Θεός, ο προσδιορίσας με εκ κοιλίας μητρός μου και καλέσας διά της χάριτος αυτού, 16 να αποκαλύψη τον Υιόν αυτού εν εμοί, διά να κηρύττω αυτόν μεταξύ των εθνών, ευθύς δεν συνεβουλεύθην σάρκα και αίμα, 17 ουδέ ανέβην εις Ιεροσόλυμα προς τους προ εμού

αποστόλους, αλλ' απήλθον εις Αραβίαν και πάλιν υπέστρεψα εις Δαμασκόν. 18 Έπειτα μετά έτη τρία ανέβην εις Ιεροσόλυμα, διά να γνωρίσω προσωπικώς τον Πέτρον, και έμεινα παρ' αυτώ ημέρας δεκαπέντε· 19 άλλον δε των αποστόλων δεν είδον, ειμή Ιάκωβον τον αδελφόν του Κυρίου. 20 Όσα δε σας γράφω, ιδού, ενώπιον του Θεού ομολογώ ότι δεν ψεύδομαι. 21 Έπειτα ήλθον εις τους τόπους της Συρίας και της Κιλικίας. 22 Και ήμην προσωπικώς αγνοούμενος εις τας εκκλησίας της Ιουδαίας τας εν Χριστώ· 23 ήκουον δε μόνον ότι ο ποτέ διώκων ημάς, τώρα κηρύττει την πίστιν, την οποίαν ποτέ κατεπολέμει, 24 και εδόξαζον τον Θεόν δι' εμέ.

2 Έπειτα μετά δεκατέσσαρα έτη πάλιν ανέβην εις Ιεροσόλυμα μετά του Βαρνάβα, συμπαραλαβών και τον Τίτον· 2 ανέβην δε κατά αποκάλυψιν· και παρέστησα προς αυτούς το ευαγγέλιον, το οποίον κηρύττω μεταξύ των εθνών, κατ' ιδίαν δε προς τους επισημοτέρους, μήπως τρέχω ή έτρεξα εις μάτην. 3 Αλλ' ουδέ ο Τίτος ο μετ' εμού, Έλληνων, ηναγκάσθη να περιτμηθή, 4 αλλά διά τους παρεισάκτους ψευδαδέλφους, οίτινες παρεισήλθον διά να κατασκοπεύσωσι την ελευθερίαν ημών, την οποίαν έχομεν εν Χριστώ Ιησού, διά να μας καταδουλώσωσιν· 5 εις τους οποίους ουδέ προς ώραν υπεχωρήσαμεν υποτασόμενοι, διά να διαμείνη εις εσάς η αλήθεια του ευαγγελίου. 6 Περί δε των νομιζομένων ότι είναι τι, οποίοι ποτέ και αν ήσαν, ουδόλως φροντίζω· ο Θεός δεν βλέπει εις πρόσωπον ανθρώπου· διότι εις εμέ οι επισημότεροι δεν προσέθεσαν ουδέν περισσότερον, 7 αλλά το εναντίον, αφού είδον ότι ενεπιστεύθην να κηρύττω το ευαγγέλιον προς τους απεριτμήτους καθώς ο Πέτρος προς τους περιτετμημένους· 8 διότι ο ενεργήσας εις τον Πέτρον, ώστε να αποσταλή προς τους περιτετμημένους, ενήργησε και εις εμέ, προς τους εθνικούς· 9 και αφού εγνώρισαν την χάριν την δοθείσαν εις εμέ Ιάκωβος και Κηφάς και Ιωάννης, οι θεωρούμενοι ότι είναι στύλοι, δεξιάς έδωκαν κοινωνίας εις εμέ και εις τον Βαρνάβαν, διά να υπάγωμεν ημεΐς μεν εις

τα έθνη, αυτοί δε εις τους περιτετημένους 10 μόνον μας παρήγγειλαν να ενθυμώμεθα τους πτωχούς, το οποίον και εσπούδασα αυτό τούτο να κάμω. 11 Ότε δε ήλθεν ο Πέτρος εις την Αντιόχειαν, ηναντιώθη εις αυτόν κατά πρόσωπον, διότι ήτο αξιόμειπτος. 12 Επειδή πριν έλθωσί τινές από του Ιακώβου, συνέτρωγε με τους εθνικούς· ότε δε ήλθον, συνετέλλετο και απεχώριζεν εαυτόν, φοβούμενος τους εκ περιτομής. 13 Και μετ' αυτού συνυπεκρίθησαν και οι λοιποί Ιουδαίοι, ώστε και ο Βαρνάβας συμπαραεσύρθη εις την υπόκρισιν αυτών. 14 Αλλ' ότε εγώ είδον ότι δεν ορθοποδούσι προς την αλήθειαν του ευαγγελίου, είπον προς τον Πέτρον έμπροσθεν πάντων· Εάν συ Ιουδαίος των ζης εθνικώς και ουχί Ιουδαϊκώς, διά τι αναγκάζεις τους εθνικούς να ιουδαΐζωσιν; 15 Ημείς εκ γεννήσεως Ιουδαίοι όντες και ουχί εκ των εθνών αμαρτωλοί, 16 εξεύροντες ότι δεν δικαιούται άνθρωπος εξ έργων νόμου ειμή διά πίστεως Ιησού Χριστού, και ημείς επιστεύσαμεν εις τον Ιησούν Χριστόν, διά να δικαιωθώμεν εκ πίστεως Χριστού και ουχί εξ έργων νόμου, διότι δεν θέλει δικαιωθή εξ έργων νόμου ουδείς άνθρωπος. 17 Αλλ' εάν ζητούντες να δικαιωθώμεν εις τον Χριστόν ευρέθημεν και ημείς αμαρτωλοί, άρα ο Χριστός αμαρτίας είναι διάκονος; Μη γένοιτο. 18 Διότι εάν όσα κατέστρεψα ταύτα πάλιν οικοδομώ, παραβάτην δεικνύω εμαυτόν. 19 Διότι εγώ διά του νόμου απέθανον εις τον νόμον, διά να ζήσω εις τον Θεόν. 20 Μετά του Χριστού συνεσταυρώθη· ζω δε ουχί πλέον εγώ, αλλ' ο Χριστός ζη εν εμοί· καθ' ο δε τώρα ζω εν σαρκί, ζω εν τη πίστει του Υιού του Θεού, όστις με ηγάπησε και παρέδωκεν εαυτόν υπέρ εμού. 21 Δεν αθετώ την χάριν του Θεού· διότι αν η δικαίωσις γίνηται διά του νόμου, άρα ο Χριστός εις μάτην απέθανε.

3 Ω ανόητοι Γαλάται, τις σας εβάσκανεν, ώστε να μη πείθησθε εις την αλήθειαν σεις, έμπροσθεν εις τους οφθαλμούς των οποίων ο Ιησούς Χριστός, διεγράφη εσταυρωμένος μεταξύ σας; 2 Τούτο μόνον θέλω να μάθω από σας· Εξ έργων νόμου ελάβετε το Πνεύμα, ή εξ ακοής της πίστεως; 3 τόσον ανόητοι είσθε; αφού ηρχίσατε

με το Πνεύμα, τώρα τελειόνετε με την σάρκα; 4 εις μάτην επάθετε τόσα; αν μόνον εις μάτην. 5 Εκείνος λοιπόν όστις χορηγεί εις εσάς το Πνεύμα και ενεργεί θαύματα μεταξύ σας, εξ έργων νόμου κάμνει ταύτα ή εξ ακοής πίστεως; 6 καθώς ο Αβραάμ επίστευσεν εις τον Θεόν, και ελογίσθη εις αυτόν εις δικαιοσύνην. 7 Εξεύρετε λοιπόν ότι οι όντες εκ πίστεως, ούτοι είναι υιοί του Αβραάμ. 8 Προϊδούσα δε η γραφή ότι εκ πίστεως δικαιώνει τα έθνη ο Θεός, προήγγειλεν εις τον Αβραάμ ότι θέλουσιν ευλογηθή εν σοι πάντα τα έθνη. 9 Όποτε οι όντες εκ πίστεως ευλογούνται μετά του πιστού Αβραάμ. 10 Διότι όσοι είναι εξ έργων νόμου, υπό κατάραν είναι· επειδή είναι γεγραμμένον· Επικατάρατος πας όστις δεν εμμένει εν πάσι τοις γεγραμμένοις εν τω βιβλίω του νόμου, ώστε να πράξη αυτά. 11 Ότι δε ουδείς δικαιούται διά του νόμου ενώπιον του Θεού, είναι φανερόν, διότι ο δίκαιος θέλει ζήσει εκ πίστεως, 12 ο δε νόμος δεν είναι εκ πίστεως αλλ' ο άνθρωπος ο πράττων αυτά θέλει ζήσει δι' αυτών. 13 Ο Χριστός εξηγόρασεν ημάς εκ της κατάρας του νόμου, γενόμενος κατάρα υπέρ ημών· διότι είναι γεγραμμένον· Επικατάρατος πας ο κρεμάμενος επί ξύλου. 14 Διά να έλθη εις τα έθνη η ευλογία του Αβραάμ διά Ιησού Χριστού, ώστε να λάβωμεν την επαγγελίαν του Πνεύματος διά της πίστεως. 15 Αδελφοί, κατά άνθρωπον ομιλώ· όμως και ανθρώπου διαθήκην κεκυρωμένην ουδείς αθετεί ή προσθέτει εις αυτήν. 16 Προς δε τον Αβραάμ ελαλήθησαν αι επαγγελίαι και προς το σπέρμα αυτού· δεν λέγει, Και προς τα σπέρματα, ως περί πολλών, αλλ' ως περί ενός, Και προς το σπέρμα σου, όστις είναι ο Χριστός. 17 Τούτο δε λέγω· ότι διαθήκην προκεκυρωμένην εις τον Χριστόν υπό του Θεού ο μετά έτη τετρακόσια τριακόνα γενόμενος νόμος δεν ακυρόνει, ώστε να καταργήση την επαγγελίαν. 18 Διότι εάν η κληρονομία ήναι εκ νόμου, δεν είναι πλέον εξ επαγγελίας· αλλ' εις τον Αβραάμ δι' επαγγελίας εχάρισε ταύτην ο Θεός. 19 Διά τι λοιπόν εδόθη ο νόμος; Εξ αιτίας των παραβάσεων προσετέθη, εωσού έλθη το σπέρμα, προς το οποίον έγινεν η επαγγελία, διαταχθείς δι' αγγέλων διά χειρός μεσίτου

20 ο δε μεσίτης δεν είναι ενός, ο Θεός όμως είναι εις. 21 Ο νόμος λοιπόν εναντίος των επαγγελιών του Θεού είναι; Μη γένοιτο. Διότι εάν ήθελε δοθή νόμος δυνάμενος να ζωοποιήση, η δικαιοσύνη ήθελεν είσθαι τώντι εκ του νόμου. 22 η γραφή όμως συνέκλεισε τα πάντα υπό την αμαρτίαν, διά να δοθή η επαγγελία εκ πίστεως Ιησού Χριστού εις τους πιστεύοντας. 23 Πριν δε έλθη η πίστις, εφρουρούμεθα υπό τον νόμον συγκεκλεισμένοι εις την πίστιν, ήτις έμελλε να αποκαλυφθή. 24 Ωστε ο νόμος έγεινε παιδαγωγός ημών εις τον Χριστόν, διά να δικαιωθώμεν εκ πίστεως. 25 αφού όμως ήλθεν η πίστις, δεν είμεθα πλέον υπό παιδαγωγόν. 26 Διότι πάντες είσθε υιοί Θεού διά της πίστεως της εν Χριστώ Ιησού. 27 επειδή όσοι εβαπτίσθητε εις Χριστόν, Χριστόν ενεδύθητε. 28 Δεν είναι πλέον Ιουδαίος ουδέ Έλλην, δεν είναι δούλος ουδέ ελευθερος, δεν είναι άρσεν και θήλυ· διότι πάντες σεις είσθε εις εν Χριστώ Ιησού. 29 εάν δε ήσθε του Χριστού, άρα είσθε σπέρμα του Αβραάμ και κατά την επαγγελίαν κληρονόμοι.

4 Λέγω δε, εφ' όσον χρόνον ο κληρονόμος είναι νήπιος, δεν διαφέρει δούλου, αν και ήναι κύριος πάντων, 2 αλλ' είναι υπό επιτρόπους και οικονόμους μέχρι της προθεσμίας υπό του πατρός. 3 Ούτω και ημείς, ότε ήμεθα νήπιοι, υπό τα στοιχεία του κόσμου ήμεθα δεδουλωμένοι. 4 ότε όμως ήλθε το πλήρωμα του χρόνου, εξαπέστειλεν ο Θεός τον Υιόν αυτού, όστις εγεννήθη εκ γυναικός και υπετάγη εις τον νόμον, 5 διά να εξαγοράση τους υπό νόμον, διά να λάβωμεν την υιοθεσίαν. 6 Και επειδή είσθε υιοί, εξαπέστειλεν ο Θεός το Πνεύμα του Υιού αυτού εις τας καρδίας σας, το οποίον κράζει· Αββά, ο Πατήρ. 7 Όθεν δεν είσαι πλέον δούλος αλλ' υιός· εάν δε υιός, και κληρονόμος του Θεού διά του Χριστού. 8 Αλλά τότε μεν μη γνωρίζοντες τον Θεόν, εδουλεύσατε εις τους μη φύσει όντας Θεούς. 9 τώρα δε αφού εγνωρίσατε τον Θεόν, μάλλον δε εγνωρίσθητε υπό του Θεού, πως επιστρέφετε πάλιν εις τα ασθενή και πτωχά στοιχεία, εις τα οποία πάλιν ως πρότερον θέλετε να δουλεύητε; 10 Ημέρας παρατηρείτε και μήνας και καιρούς και ενιαυτούς. 11 Φοβούμαι διά

σας, μήπως ματαίως εκοπίασα εις εσάς. 12 Γίνεσθε ως εγώ, διότι και εγώ είμαι καθώς σεις, αδελφοί, σας παρακαλώ, ουδόλως με ηδικήσατε. 13 εξεζυρετε δε ότι πρότερον σας εκήρυξα το ευαγγέλιον εν ασθενεία της σαρκός, 14 και δεν εξουθενήσατε ουδ' απερρίψατε τον πειρασμόν μου τον εν τη σαρκί μου, αλλά με εδέχθητε ως άγγελον Θεού, ως Χριστόν Ιησούν. 15 Τις λοιπόν ήτο ο μακαρισμός σας; επειδή μαρτυρώ προς εσάς ότι ει δυνατόν τους οφθαλμούς σας ηθέλετε εκβάλει και δώσει εις εμέ. 16 Εχθρός σας έγεινα λοιπόν, διότι σας λέγω την αλήθειαν; 17 Δεικνύουσι ζήλον προς εσάς, ουχι όμως καλόν, αλλά θέλουσι να σας αποκλείωσι, διά να έχητε σεις ζήλον προς αυτούς. 18 Καλόν δε είναι να ήσθε ζηλωταί προς το καλόν πάντοτε και ουχι μόνον όταν ευρίσκωμαι μεταξύ σας. 19 Τεκνία μου, διά τους οποίους πάλιν είμαι εις ωδίνας, εωσου μορφωθή ο Χριστός εν υμίν· 20 ήθελον δε να παρευρίσκωμαι μεταξύ σας τώρα και να αλλάξω την φωνήν μου, διότι απορώ διά σας. 21 Είπατέ μοι οι θέλοντες να ήσθε υπό νόμον· τον νόμον δεν ακούετε; 22 Διότι είναι γεγραμμένον ότι ο Αβραάμ εγέννησε δύο υιούς, ένα εκ της δούλης και ένα εκ της ελευθέρας. 23 Αλλ' ο μεν εκ της δούλης εγεννήθη κατά σάρκα, ο δε εκ της ελευθέρας διά της επαγγελίας. 24 Τα οποία είναι κατά αλληγορίαν· διότι αύται είναι αι δύο διαθήκαι, μία μεν από του όρους Σινά, η γεννώσα προς δουλείαν, ήτις είναι η Άγαρ. 25 Διότι το Άγαρ είναι το όρος Σινά εν τη Αραβία, και ταυτίζεται με την σημερινήν Ιερουσαλήμ, είναι δε εις δουλείαν μετά των τέκνων αυτής. 26 η δε άνω Ιερουσαλήμ είναι ελευθέρα, ήτις είναι μήτηρ πάντων ημών. 27 Διότι είναι γεγραμμένον· Ευφράνθητι, στείρα η μη τίκτουσα, έκβαλε φωνήν και βόησον, η μη ωδίνουσα· διότι τα τέκνα της ερήμου είναι πλειότερα παρά τα τέκνα της εχούσης τον άνδρα. 28 Ημείς δε, αδελφοί, καθώς ο Ισαάκ επαγγελίας τέκνα είμεθα. 29 Αλλά καθώς τότε ο κατά σάρκα γεννηθείς εδώκε τον κατά πνεύμα, ούτω και τώρα. 30 Αλλά τι λέγει η γραφή; Έκβαλε την δούλην και τον υιόν αυτής· διότι δεν θέλει κληρονομήσει ο υιός της δούλης μετά

του υιού της ελευθέρας. 31 Λοιπόν, αδελφοί, δεν είμεθα της δούλης τέκνα, αλλά της ελευθέρας.

5 Εν τη ελευθερία λοιπόν, με την οποίαν ηλευθέρωσεν ημάς ο Χριστός, μένετε σταθεροί, και μη υποβληθήτε πάλιν εις ζυγόν δουλείας. 2 Ιδού, εγώ ο Παύλος σας λέγω ότι εάν περιτέμνησθε, ο Χριστός δεν θέλει σας ωφελήσει ουδέν. 3 Μαρτύρομαι δε πάλιν προς πάντα άνθρωπον περιτεμνόμενον, ότι είναι χρωστικός να εκτελή όλον τον νόμον. 4 Απεχωρίσθητε από του Χριστού όσοι δικαιόνεσθε διά του νόμου, εξεπέσατε από της χάριτος. 5 διότι ημείς διά του Πνεύματος προσδοκώμεν εκ πίστεως την ελπίδα της δικαίωσης. 6 Διότι εν Χριστώ Ιησού ούτε περιτομή έχει ισχύν τινά, ούτε ακροβυστία, αλλά πίστις δι' αγάπης ενεργουμένη. 7 Ετρέχετε καλώς τις σας ημπίδισεν ώστε να μη πείθησθε εις την αλήθειαν; 8 Η κατάπεισις αυτή δεν είναι εξ εκείνου, όστις σας καλεί. 9 Ολίγη ζύμη καθιστά όλον το φύραμα ένζυμον. 10 Εγώ έχω πεποίθησιν εις εσάς διά του Κυρίου ότι δεν θέλετε φρονήσει ουδέν άλλο. όστις όμως σας ταράττει, αυτός θέλει υποφέρει την ποινήν, οποίος και αν ήναι. 11 Εγώ δε, αδελφοί, εάν ακόμη κηρύττω περιτομήν, διά τι πλέον κατατρέχομαι; άρα κατηγγήθη το σκάνδαλον του σταυρού. 12 Είθε να αποκοπώσιν οι ταράττοντές σας. 13 Διότι σεις, αδελφοί, προσεκληθήτε εις ελευθερίαν· μόνον μη μεταχειρίζεσθε την ελευθερίαν εις αφορμήν της σαρκός, αλλά διά της αγάπης δουλεύετε αλλήλους. 14 Διότι όλος ο νόμος εις ένα λόγον συμπληρούται, εις τον, θέλεις αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν. 15 Εάν όμως δάκνητε και κατατρώγητε αλλήλους, προσέχετε μη υπ' αλλήλων αφανισθήτε. 16 Λέγω λοιπόν, Περιπατείτε κατά το Πνεύμα και δεν θέλετε εκπληροί την επιθυμίαν της σαρκός. 17 Διότι η σαρξ επιθυμεί εναντία του Πνεύματος, ταύτα δε αντίκεινται προς άλληλα, ώστε εκείνα, τα οποία θέλετε, να μη πράττητε. 18 Αλλ' εάν οδηγήσθε υπό του Πνεύματος, δεν είσθε υπό νόμον. 19 Φανερά δε είναι τα έργα της σαρκός, τα οποία είναι μοιχεία, πορνεία, ακαθαρσία, ασέλγεια, 20 ειδωλολατρεία, φαρμακεία, έχθραι, έριδες,

ζηλοτυπία, θυμοί, μάχαι, διχοστασίαι, αιρέσεις, 21 φθόνοι, φόνοι, μέθαι, κώμοι, και τα όμοια τούτων, περί των οποίων σας προλέγω, καθώς και προείπον, ότι οι τα τοιαύτα πράττοντες βασιλείαν Θεού δεν θέλουσι κληρονομήσει. 22 Ο δε καρπός του Πνεύματος είναι αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, αγαθωσύνη, πίστις, 23 πραότης, εγκράτεια· κατά των τοιούτων δεν υπάρχει νόμος. 24 Όσοι δε είναι του Χριστού εσταύρωσαν την σάρκα ομού με τα πάθη και τας επιθυμίας. 25 Εάν ζώμεν κατά το Πνεύμα, ας περιπατώμεν και κατά το Πνεύμα. 26 Μη γινώμεθα κενόδοξοι, αλλήλους ερεθίζοντες, αλλήλους φθονούντες.

6 Αδελφοί, και εάν άνθρωπος απερισκεπτως πέση εις κανέν αμάρτημα, σεις οι πνευματικοί διορθόνετε τον τοιούτον με πνεύμα πραότητος, προσέχων εις σεαυτόν, μη και συ πειρασθής. 2 Αλλήλων τα βάρη βαστάζετε και ούτως εκπληρώσατε τον νόμον του Χριστού. 3 Διότι εάν τις νομίζει ότι είναι τι ενώ είναι μηδέν, εαυτόν εξαπατά. 4 Αλλ' έκαστος ας εξετάζη το εαυτού έργον, και τότε εις εαυτόν μόνον θέλει έχει το καύχημα και ουχι εις τον άλλον. 5 διότι έκαστος το εαυτού φορτίον θέλει βαστάσει. 6 Ο δε κατηχούμενος τον λόγον ας κάμνη τον κατηχούντα μέτοχον εις πάντα τα αγαθά αυτού. 7 Μη πλανάσθε, ο Θεός δεν εμπαίζεται· επειδή ό, τι αν σπείρη ο άνθρωπος, τούτο και θέλει θερίσει· 8 διότι ο σπείρων εις την σάρκα εαυτού θέλει θερίσει εκ της σαρκός φθοράν, αλλ' ο σπείρων εις το Πνεύμα θέλει θερίσει εκ του Πνεύματος ζωήν αιώνιον. (aiōnios g166) 9 Ας μη αποκάμνωμεν δε πράττοντες το καλόν· διότι εάν δεν αποκάμνωμεν, θέλομεν θερίσει εν τω δέοντι καιρώ. 10 Άρα λοιπόν ενόσω έχομεν καιρόν, ας εργαζώμεθα το καλόν προς πάντας, μάλιστα δε προς τους οικείους της πίστεως. 11 Ίδετε πόσον μακράν επιστολήν σας έγραψα με την χείρα μου. 12 Όσοι θέλουσι να αρέσκωσι κατά την σάρκα, ούτοι σας αναγκάζουσι να περιτέμνησθε, μόνον διά να μη διώκωνται διά τον σταυρόν του Χριστού. 13 Διότι ουδέ οι περιτεμνόμενοι αυτοί φυλάττουσι τον νόμον· αλλά θέλουσι να περιτέμνησθε σεις, διά να

έχωσι καύχησιν εις την σάρκα σας. **14** Εις εμέ δε μη γένοιτο να καυχώμαι ειμή εις τον σταυρόν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, διά του οποίου ο κόσμος εσταυρώθη ως προς εμέ και εγώ ως προς τον κόσμον. **15** Διότι εν Χριστώ Ιησού ούτε περιτομή ισχύει τι ούτε ακροβυστία, αλλά νέα κτίσις. **16** Και όσοι περιπατήσωσι κατά τον κανόνα τούτον, ειρήνη επ' αυτούς και έλεος, και επί τον Ισραήλ του Θεού. **17** Εις το εξής μηδείς ας μη δίδη εις εμέ ενόχλησιν· διότι εγώ βαστάζω τα στίγματα του Κυρίου Ιησού εν τω σώματί μου. **18** Η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού είη μετά του πνεύματος υμών, αδελφοί· αμήν.

Προς Εφεσιους

1 Παύλος, απόστολος Ιησού Χριστού διά θελήματος Θεού, προς τους αγίους τους όντας εν Εφέσω και πιστούς εν Χριστώ Ιησού· **2** χάρις εἴη υμῖν και ειρήνη από Θεού Πατρός ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού. **3** Ευλογητός ο Θεός και Πατήρ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ο ευλογήσας ημάς εν πάση ευλογία πνευματική εις τα επουράνια διά Χριστού, **4** καθώς εξέλεξεν ημάς δι' αυτού προ καταβολής κόσμου, διά να ήμεθα άγιοι και άμωμοι ενώπιον αυτού διά της αγάπης, **5** προορίσας ημάς εις υιοθεσίαν διά Ιησού Χριστού εις εαυτόν, κατά την ευδοκίαν του θελήματος αυτού, **6** εις έπαινον της δόξης της χάριτος αυτού, με την οποίαν εχαρίτωσεν ημάς διά του ηγαπημένου αυτού, **7** διά του οποίου έχομεν την απολύτρωσιν διά του αίματος αυτού, την άφεσιν των αμαρτημάτων, κατά τον πλούτον της χάριτος αυτού, **8** καθ' ην περιέσσευσεν εις ημάς εν πάση σοφία και φρονήσει, **9** γνωστοποιήσας εις ημάς το μυστήριον του θελήματος αυτού κατά την ευδοκίαν αυτού, την οποίαν προέθετο εν εαυτώ, **10** εις οικονομίαν του πληρώματος των καιρών, να συγκεφαλαιώση τα πάντα εν τω Χριστώ και τα εν τοις ουρανοίς και τα επί της γης. **11** Εν αυτώ, εις τον οποίον και ελάβομεν κληρονομίαν, προορισθέντες κατά την πρόθεσιν του ενεργούντος τα πάντα κατά την βουλήν του θελήματος αυτού, **12** διά να ήμεθα εις έπαινον της δόξης αυτού ημεῖς οι προελπίσαντες εις τον Χριστόν· **13** εις τον οποίον και σεις ηλίπισατε, ακούσαντες τον λόγον της αληθείας, το ευαγγέλιον της σωτηρίας σας, εις τον οποίον και πιστεύσαντες εσφραγίσθητε με το Πνεύμα το Άγιον της επαγγελίας, **14** όστις είναι ο αρραβών της κληρονομίας ημών, μέχρι της απολυτρώσεως του αποκτηθέντος λαού αυτού, εις έπαινον της δόξης αυτού. **15** Διά τούτο και εγώ, ακούσας την εις τον Κύριον Ιησούν πίστιν σας και την εις πάντας τους αγίους αγάπην, **16** δεν παύομαι ευχαριστών τον Θεόν υπέρ υμών, μνημονεύων υμάς εν ταις προσευχαίς μου, **17** διά να σας δώση ο Θεός του Κυρίου ημών Ιησού

Χριστού, ο Πατήρ της δόξης, πνεύμα σοφίας και αποκαλύψεως εις επίγνωσιν αυτού, **18** ώστε να φωτισθώσιν οι οφθαλμοί του νοός σας, εις το να γνωρίσητε ποία είναι η ελπίς της προσκλήσεως αυτού, και τις ο πλούτος της δόξης της κληρονομίας αυτού εις τους αγίους, **19** και τι το υπερβάλλον μέγεθος της δυνάμεως αυτού προς ημάς τους πιστεύοντας κατά την ενέργειαν του κράτους της ισχύος αυτού, **20** την οποίαν ενήργησεν εν τω Χριστώ, αναστήσας αυτόν εκ νεκρών, και εκάθισεν εκ δεξιών αυτού εν τοις επουρανίοις, **21** υπεράνω πάσης αρχής και εξουσίας και δυνάμεως και κυριότητος και παντός ονόματος ονομαζομένου ου μόνον εν τω αιώνι τούτω, αλλά και εν τω μέλλοντι· (αιθñ g165) **22** και πάντα υπέταξεν υπό τους πόδας αυτού, και έδωκεν αυτόν κεφαλήν υπεράνω πάντων εις την εκκλησίαν, **23** ήτις είναι το σώμα αυτού, το πλήρωμα του τα πάντα εν πάσι πληρούντος.

2 Και εσάς όντας νεκρούς διά τας παραβάσεις και τας αμαρτίας εζωοποίησεν, **2** εις τας οποίας περιεπατήσατέ ποτέ κατά το πολίτευμα του κόσμου τούτου, κατά τον άρχοντα της εξουσίας του αέρος, του πνεύματος το οποίον ενεργεί την σήμερον εις τους υιούς της απειθείας· (αιθñ g165) **3** μεταξύ των οποίων και ημεῖς πάντες ανεστράφημέν ποτέ κατά τας επιθυμίας της σαρκός ημών, πράττοντες τα θελήματα της σαρκός και των διαλογισμών, και ήμεθα εκ φύσεως τέκνα οργής, ως και οι λοιποί· **4** ο Θεός όμως πλούσιος ων εις έλεος, διά την πολλήν αγάπην αυτού με την οποίαν ηγάπησεν ημάς, **5** και ενώ ήμεθα νεκροί διά τα αμαρτήματα, εζωοποίησεν ημάς μετά του Χριστού· κατά χάριν είσθε σεσωσμένοι· **6** και συνανέστησε και συνεκάθισεν εν τοις επουρανίοις διά Ιησού Χριστού, **7** διά να δείξη εις τους επερχομένους αιώνας τον υπερβάλλοντα πλούτον της χάριτος αυτού διά της προς ημάς αγαθότητος εν Χριστώ Ιησού. (αιθñ g165) **8** Διότι κατά χάριν είσθε σεσωσμένοι διά της πίστεως και τούτο δεν είναι από σας, Θεού το δώρον· **9** ουχί εξ έργων, διά να μη καυχηθή τις. **10** Διότι αυτού ποιήμα είμεθα, κτισθέντες εν Χριστώ Ιησού προς έργα καλά, τα οποία προητοίμασεν ο Θεός

διά να περιπατήσωμεν εν αυτοίς. **11** Διά τούτο ενθυμείσθε ότι σεις οι ποτέ εθνικοί κατά σάρκα, οι λεγόμενοι ακροβυστία υπό της λεγομένης περιτομής της χειροποιήτου εν τη σαρκί, **12** Εις εμέ τον πλέον ελάχιστον πάντων των αγίων εδόθη η χάρις αύτη, να ευαγγελίσω μεταξύ των εθνών τον ανεξιχνίαστον πλούτον του Χριστού **9** και να φωτίσω πάντας, ποία είναι η κοινωνία του μυστηρίου του αποκεκρυμμένου από των αιώνων εν τω Θεώ όστις έκτισε τα πάντα διά του Ιησού Χριστού, (αιθñ g165) **10** διά να γνωρισθή τώρα διά της εκκλησίας εν τοις επουρανίοις εις τας αρχάς και τας εξουσίας η πολυποίκιλος σοφία του Θεού, **11** κατά την αιώνιον πρόθεσιν, την οποίαν έκαμεν εν Χριστώ Ιησού τω Κυρίω ημών, (αιθñ g165) **12** διά του οποίου έχομεν την παρησΐαν και την είσοδον με πεποιθήσιν διά της εις αυτόν πίστεως. **13** Διά τούτο σας παρακαλώ να μη αθυμΐτε διά τας υπέρ υμών θλίψεις μου, το οποίον είναι δόξα υμών. **14** Διά τούτο κάμπτω τα γόνατά μου προς τον Πατέρα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, **15** εκ του οποίου πάσα πατριά εν ουρανοίς και επί γης ονομάζεται, **16** διά να δώση εις εσάς κατά τον πλούτον της δόξης αυτού, να κραταιωθήτε εν δυνάμει διά του Πνεύματος αυτού εις τον εσωτερικόν άνθρωπον, **17** διά να κατοικήση ο Χριστός διά της πίστεως εν ταις καρδίαις υμών, **18** ώστε να δυνηθήτε, ερριζωμένοι και θεμελιωμένοι εν αγάπη, να καταλάβητε μετά πάντων των αγίων τι το πλάτος και μήκος και βάθος και ύψος, **19** και να γνωρίσητε την αγάπην του Χριστού την υπερβαίνουσαν πάσαν γνώσιν, διά να πληρωθήτε με όλον το πλήρωμα του Θεού. **20** Εις δε τον δυνάμενον υπερεκπερισσού να κάμη υπέρ πάντα όσα ζητούμεν ή νοούμεν, κατά την δύναμιν την ενεργουμένην εν ημίν, **21** εις αυτόν έστω η δόξα εν τη εκκλησία διά Ιησού Χριστού εις πάσας τας γενεάς του αιώνος των αιώνων· αμήν. (αιθñ g165)

3 Διά τούτο εγώ ο Παύλος, ο δέσμιος του Ιησού Χριστού υπέρ υμών των εθνικών, **2** επειδή ηκούσατε την οικονομΐαν της χάριτος του Θεού της δοθείσης εις εμέ υπέρ υμών, **3** ότι δι' αποκαλύψεως εφανέρωσεν εις εμέ το μυστήριον, καθώς προέγραφα συντόμως, **4** εξ ων δύνασθε αναγινώσκοντες να νοήσητε την εν τω μυστηρίω του Χριστού γνώσιν μου, **5** το οποίον εν άλλαις γενεαίς δεν εγνωστοποιήθη εις τους υιούς των ανθρώπων, καθώς τώρα απεκαλύφθη διά Πνεύματος εις τους αγίους αυτού αποστόλους και προφήτας, **6** να ήναι τα έθνη συγκληρονόμα και σύσσωμα και συμμετοχα της επαγγελΐας αυτού εν τω Χριστώ διά του

4 Σας παρακαλώ λοιπόν εγώ ο δέσμιος εν Κυρίω να περιπατήσητε αξίως της προσκλήσεως, καθ' ην προσεκληθήτε, **2** μετά πάσης ταπεινοφροσύνης και πραότητος, μετά μακροθυμΐας, υποφέροντες αλλήλους εν αγάπη, **3** σπουδάζοντες να διατηρήτε την ενότητα του

Πνεύματος διά του συνδέσμου της ειρήνης. 4 Εν σώμα και εν Πνεύμα, καθώς και προσεκλήθητε με μίαν ελπίδα της προσκλήσεώς σας· 5 εις Κύριος, μία πίστις, εν βάπτισμα· 6 εις Θεός και Πατήρ πάντων, ο ων επί πάντων και διά πάντων και εν πάσιν υμίν. 7 Εις ένα δε έκαστον ημών εδόθη η χάρις κατά το μέτρον της δωρεάς του Χριστού. 8 Διά τούτο λέγει Αναβάς εις ύψος, ηχημαλώτευσεν αιχημαλώσιαν και έδωκε χαρίσματα εις τους ανθρώπους. 9 Το δε ανέβη τι είναι ειμή ότι και κατέβη πρώτον εις τα κατώτερα μέρη της γης; 10 Ο καταβάς αυτός είναι και ο αναβάς υπεράνω πάντων των ουρανών, διά να πληρώση τα πάντα. 11 Και αυτός έδωκεν άλλους μεν αποστόλους, άλλους δε προφήτας, άλλους δε ευαγγελιστάς, άλλους δε ποιμένας και διδασκάλους, 12 προς την τελειοποίησιν των αγίων, διά το έργον της διακονίας, διά την οικοδομήν του σώματος του Χριστού, 13 εωσού καταστήσωμεν πάντες εις την ενότητα της πίστεως και της επιγνώσεως του Υιού του Θεού, εις άνδρα τέλειον, εις μέτρον ηλικίας του πληρώματος του Χριστού, 14 διά να μη ήμεθα πλέον νήπιοι, κυματιζόμενοι και περιφερόμενοι με πάντα άνεμον της διδασκαλίας, διά της δολιότητος των ανθρώπων, διά της πανουργίας εις το μεθοδεύεσθαι την πλάνην, 15 αλλά αληθεύοντες εις την αγάπην να αυξησώμεν εις αυτόν κατά πάντα, όστις είναι η κεφαλή, ο Χριστός, 16 εξ ου παν το σώμα συναρμολογούμενον και συνδεόμενον διά πάσης συναφείας των συνεργούντων μελών, κατά την ανάλογον ενέργειαν ενός εκάστου μέρους κάμνει την αύξησιν του σώματος προς οικοδομήν εαυτού εν αγάπη. 17 Τούτο λοιπόν λέγω και μαρτύρομαι διά του Κυρίου, να μη περιπατήτε πλέον καθώς και τα λοιπά έθνη περιπατούσιν εν τη ματαιότητι του νοός αυτών, 18 εσκοτισμένοι την διάνοιαν, απηλλοτριωμένοι όντες από της ζωής του Θεού διά την άγνοιαν την ούσαν εν αυτοίς, διά την πώρωσιν της καρδίας αυτών, 19 ότινες αναισθητούντες, παρέδωκαν εαυτοίς εις την ασέλγειαν, διά να εργαζώνται πάσαν ακαθαρσίαν ακορέστως. 20 Σεις όμως δεν εμάθετε ούτω

τον Χριστόν, 21 επειδή αυτόν ηκούσατε και εις αυτόν εδιδάχθητε, καθώς είναι η αλήθεια εν τω Ιησού· 22 να απεκδυθήτε τον παλαιόν άνθρωπον τον κατά την προτέραν διαγωγήν, τον φθειρόμενον κατά τας απατηλάς επιθυμίας, 23 και να ανανεόνησθε εις το πνεύμα του νοός σας 24 και να ενδυθήτε τον νέον άνθρωπον, τον κτισθέντα κατά Θεόν εν δικαιοσύνη και οσιότητι της αληθείας. 25 Όθεν απορρίψαντες το ψεύδος, λαλείτε αλήθειαν έκαστος μετά του πλησίον αυτού· διότι είμεθα μέλη αλλήλων. 26 Οργίεσθε και μη αμαρτάνετε· ο ήλιος ας μη δύη επί τον παροργισμόν σας, 27 μήτε διδετε τόπον εις τον διάβολον. 28 Ο κλέπτων ας μη κλέπτη πλέον, μάλλον δε ας κοπιάζη εργαζόμενος το καλόν με τας χείρας αυτού, διά να έχη να μεταδίδη εις τον χρείαν έχοντα. 29 Μηδέίς λόγος σαπρός ας μη εξέρχηται εκ του στόματός σας, αλλ' όστις είναι καλός προς οικοδομήν της χρείας, διά να δώση χάριν εις τους ακούοντας. 30 Και μη λυπείτε το Πνεύμα το Άγιον του Θεού, με το οποίον εσφραγίσθητε διά την ημεράν της απολυτρώσεως. 31 Πάσα πικρία και θυμός και οργή και κραυγή και βλασφημία ας αφαιρεθή από σας μετά πάσης κακίας· 32 γίνεσθε δε εις αλλήλους χρηστοί, εύσπλαγχοι, συγχωρόντες αλλήλους, καθώς ο Θεός συνεχώρησεν εσάς διά του Χριστού.

5 Γίνεσθε λοιπόν μιμηταί του Θεού ως τέκνα αγαπητά, 2 και περιπατείτε εν αγάπη, καθώς και ο Χριστός ηγάπησεν ημάς και παρέδωκεν εαυτόν υπέρ ημών προσφοράν και θυσίαν εις τον Θεόν εις οσμήν ευωδίας. 3 Πορνεία δε και πάσα ακαθαρσία ή πλεονεξία μηδέ ας ονομάζεται μεταξύ σας, καθώς πρέπει εις αγίους, 4 μηδέ αισχρότης και μωρολογία ή βωμολοχία, τα οποία είναι απρεπή, αλλά μάλλον ευχαριστία. 5 Διότι τούτο εξεύρετε, ότι πας πόρνος ή ακάθαρτος ή πλεονέκτης, όστις είναι ειδωλολάτρης, δεν έχει κληρονομίαν εν τη βασιλεία του Χριστού και Θεού. 6 Μηδέίς ας μη σας απατά με ματαίους λόγους· επειδή διά ταύτα έρχεται η οργή του Θεού επί τους υιούς της απειθείας. 7 Μη γίνεσθε λοιπόν συμμετοχοι αυτών. 8 Διότι ήσθε ποτέ σκότος, τώρα όμως φως εν Κυρίω· περιπατείτε

ως τέκνα φωτός· **9** διότι ο καρπός του Πνεύματος είναι εν πάση αγαθωσύνη και δικαιοσύνη και αληθεία· **10** εξετάζοντες τι είναι ευάρεστον εις τον Κύριον. **11** Και μη συγκοινωνείτε εις τα έργα τα άκαρπα του σκότους, μάλλον δε και ελέγχετε· **12** διότι τα κρυφίως γινόμενα υπ' αυτών αισχρόν έστι και λέγειν· **13** τα δε πάντα ελεγχόμενα υπό του φωτός γίνονται φανερά· επειδή παν το φανερούμενον φως είναι. **14** Διά τούτο λέγει· Σηκώθητι ο κοιμώμενος και ανάσθητι εκ των νεκρών, και θέλει σε φωτίσει ο Χριστός. **15** Προσέχετε λοιπόν πως να περιπατήτε ακριβώς, μη ως άσοφοι, αλλ' ως σοφοί, **16** εξαγοραζόμενοι τον καιρόν, διότι αι ημέραι είναι πονηραί. **17** Διά τούτο μη γίνεσθε άφρονες, αλλά νοείτε τι είναι το θέλημα του Κυρίου. **18** Και μη μεθύσκεσθε με οίνον, εις τον οποίον είναι ασωτία, αλλά πληρούσθε διά του Πνεύματος, **19** λαλούντες μεταξύ σας με ψαλμούς και ύμνους και ωδάς πνευματικάς, άδοντες και ψάλλοντες εν τη καρδία υμών εις τον Κύριον, **20** ευχαριστούντες πάντοτε υπέρ πάντων εις τον Θεόν και Πατέρα εν ονόματι του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, **21** υποτασσόμενοι εις αλλήλους εν φόβω Θεού. **22** Αι γυναίκες, υποτάσσεσθε εις τους άνδρας σας ως εις τον Κύριον, **23** διότι ο άνήρ είναι κεφαλή της γυναικός, καθώς και ο Χριστός κεφαλή της εκκλησίας, και αυτός είναι σωτήρ του σώματος. **24** Αλλά καθώς η εκκλησία υποτάσσεται εις τον Χριστόν, ούτω και αι γυναίκες ας υποτάσσωνται εις τους άνδρας αυτών κατά πάντα. **25** Οι άνδρες, αγαπάτε τας γυναίκάς σας, καθώς και ο Χριστός ηγάπησε την εκκλησίαν και παρέδωκεν εαυτόν υπέρ αυτής, **26** διά να αγιάση αυτήν, καθάρισας με το λουτρόν του ύδατος διά του λόγου, **27** διά να παραστήση αυτήν εις εαυτόν ένδοξον εκκλησίαν, μη έχουσαν κηλίδα ή ρυτίδα ή τι των τοιούτων, αλλά διά να ήναι αγία και άμωμος. **28** Ούτω χρεωστούσιν οι άνδρες να αγαπώσι τας εαυτών γυναίκας ως τα εαυτών σώματα. Όστις αγαπά την εαυτού γυναίκα εαυτόν αγαπά· **29** διότι ουδείς έμισήσέ ποτέ την εαυτού σάρκα, αλλ' εκτρέφει και περιθάλλει αυτήν, καθώς και ο Κύριος την εκκλησίαν· **30** επειδή μέλη είμεθα του σώματος αυτού, εκ της σαρκός αυτού και εκ

των οστέων αυτού. **31** Διά τούτο θέλει αφήσει ο άνθρωπος τον πατέρα αυτού και την μητέρα και θέλει προσκολληθή εις την γυναίκα αυτού, και θέλουσιν είσθαι οι δύο εις σάρκα μίαν. **32** Το μυστήριον τούτο είναι μέγα, εγώ δε λέγω τούτο περί Χριστού και περί της εκκλησίας. **33** Πλην και σεις οι καθ' ένα έκαστος την εαυτού γυναίκα ούτως ας αγαπά ως εαυτόν, η δε γυνή ας σέβηται τον άνδρα.

6 Τα τέκνα, υπακούετε εις τους γονείς σας εν Κυρίω· διότι τούτο είναι δίκαιον. **2** Τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα, ήτις είναι εντολή πρώτη με επαγγελίαν, **3** διά να γείνη εις σε καλόν και να ήσαι μακροχρόνιος επί της γης. **4** Και οι πατέρες, μη παροργίζετε τα τέκνα σας, αλλ' εκτρέφετε αυτά εν παιδεία Κυρίου. **5** Οι δούλοι, υπακούετε εις τους κατά σάρκα κυρίου σας μετά φόβου και τρόμου εν απλότητι της καρδίας σας ως εις τον Χριστόν, **6** μη κατ' οφθαλμοδουλειάν ως ανθρωπάρεσκοι, αλλ' ως δούλοι του Χριστού, εκπληρούντες το θέλημα του Θεού εκ ψυχής, **7** μετ' ευνοίας δουλεύοντες εις τον Κύριον και ουχί εις ανθρώπους, **8** εξεύροντες ότι έκαστος ό, τι καλόν πράξη, τούτο θέλει λάβει παρά του Κυρίου, είτε δούλος είτε ελεύθερος. **9** Και οι κύριοι, τα αυτά πράττετε προς αυτούς, αφίνοντες την απειλήν, εξεύροντες ότι και σεις αυτοί έχετε Κύριον εν ουρανοίς, και προσωποληψία δεν υπάρχει παρ' αυτώ. **10** Το λοιπόν, αδελφοί μου, ενδυναμούσθε εν Κυρίω και εν τω κράτει της ισχύος αυτού. **11** Ενδύθητε την πανοπλίαν του Θεού, διά να δυνηθήτε να σταθήτε εναντίον εις τας μεθοδείας του διαβόλου· **12** διότι δεν είναι η πάλη ημών εναντίον εις αίμα και σάρκα, αλλ' εναντίον εις τας αρχάς, εναντίον εις τας εξουσίας, εναντίον εις τους κοσμοκράτορας του σκότους του αιώνος τούτου· εναντίον εις τα πνεύματα της πονηρίας εν τοις επουρανοίς. (αιθν g165) **13** Διά τούτο αναλάβετε την πανοπλίαν του Θεού, διά να δυνηθήτε να αντισταθήτε εν τη ημέρα τη πονηρά και αφού καταπολεμήσητε τα πάντα, να σταθήτε. **14** Σταθήτε λοιπόν περιεζωσμένοι την οσφύν σας με αλήθειαν και ενδεδυμένοι τον θώρακα της δικαιοσύνης **15** και έχοντες υποδεδημένους τους

πόδας με την ετοιμασίαν του ευαγγελίου της ειρήνης· **16** επί πάσι δε αναλάβετε την ασπίδα της πίστεως, διά της οποίας θέλετε δυνηθῆ να σβέσητε πάντα τα βέλη του πονηρού τα πεπυρωμένα· **17** και λάβετε την περικεφαλαίαν της σωτηρίας και την μάχαιραν του Πνεύματος, ήτις είναι ο λόγος του Θεού, **18** προσευχόμενοι εν παντί καιρώ μετά πάσης προσευχής και δεήσεως διά του Πνεύματος, και εις αυτό τούτο αγρυπνούντες με πάσαν προσκαρτέρησιν και δέησιν υπέρ πάντων των αγίων, **19** και υπέρ εμού, διά να δοθῆ εις εμέ λόγος να ανοίξω το στόμα μου μετά παρησίας, διά να κάμω γνωστόν το μυστήριον του ευαγγελίου, **20** υπέρ του οποίου είμαι πρέσβυς, φορών άλυσιν, διά να λαλήσω περί αυτού μετά παρησίας καθώς πρέπει να λαλήσω. **21** Αλλά διά να εξεύρητε και σεις τα κατ' εμέ, τι κάμνω, τα πάντα θέλει σας φανερώσει ο Τυχικός ο αγαπητός αδελφός και πιστός διάκονος εν Κυρίω, **22** τον οποίον έπεμψα προς εσάς δι' αυτό τούτο, διά να μάθητε τα περί ημών και να παρηγορήση τας καρδίας σας. **23** Ειρήνη εις τους αδελφούς και αγάπη μετά πίστεως από Θεού Πατρός και Κυρίου Ιησού Χριστού. **24** Η χάρις είη μετά πάντων των αγαπώντων τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν εν καθαρότητι· αμήν.

Προς Φιλιππησιους

1 Παύλος και Τιμόθεος, δούλοι του Ιησού Χριστού, προς πάντας τους αγίους εν Χριστώ Ιησού τους όντας εν Φιλίπποις μετά των επισκόπων και διακόνων. **2** χάρις εΐη υμίν και ειρήνη από Θεού Πατρός ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού. **3** Ευχαριστώ τον Θεόν μου οσάκις σας ενθυμούμαι, **4** πάντοτε εν πάση προσευχή μου υπέρ πάντων υμών δεόμενος μετά χαράς, **5** διά την εις το ευαγγέλιον κοινωνίαν σας από της πρώτης ημέρας μέχρι του νυν, **6** βέβαιος ων εις αυτό τούτο, ότι εκείνος όστις ήρχισεν εις εσάς καλόν έργον θέλει επιτελέσει αυτό μέχρι της ημέρας του Ιησού Χριστού, **7** καθώς είναι δίκαιον εις εμέ να φρονώ τούτο περί πάντων υμών, διότι σας έχω εν τη καρδιά μου, και είσθε πάντες σεις και εις τα δεσμά μου και εις την απολογία και εις την βεβαίωσιν του ευαγγελίου συγκοινωνοί μου της χάριτος. **8** Διότι μάρτυς μου είναι ο Θεός, ότι σας επιποθώ πάντας με σπλάγχνα Ιησού Χριστού. **9** Και τούτο προσεύχομαι, να περισσέυση η αγάπη σας έτι μάλλον και μάλλον εις επίγνωσιν και εις πάσαν νόησιν, **10** διά να διακρίνητε τα διαφέροντα, ώστε να ήσθε ειλικρινείς και απρόσκοποι μέχρι της ημέρας του Χριστού, **11** πλήρεις καρπών δικαιοσύνης των διά του Ιησού Χριστού εις δόξαν και έπαινον Θεού. **12** Θέλω δε να εξεύρητε, αδελφοί, ότι τα συμβάντα εις εμέ συντρέξαν μάλλον εις πρόοδον του ευαγγελίου, **13** ώστε τα διά τον Χριστόν δεσμά μου έγειναν φανερά εις όλον το πραιτώριον και εις πάντας τους λοιπούς, **14** και οι πλειότεροι των εν Κυρίω αδελφών πεποιθότες εις τα δεσμά μου τολμώσι περισσότερο να κηρύττωσιν αφόβως τον λόγον. **15** Τινές μεν και διά φθόνον και έριδα, τινές δε και από καλής θελήσεως κηρύττουσι τον Χριστόν· **16** οι μεν κηρύττουσιν εξ αντιζηλίας τον Χριστόν, ουχί εν καθαρότητι, νομίζοντες ότι προσθέτουσι θλίψιν εις τα δεσμά μου· **17** οι δε εξ αγάπης, εξεύροντες ότι είμαι τεταγμένος εις απολογία του ευαγγελίου. **18** Τι λοιπόν πλην κατά πάντα τρόπον, είτε επί προφάσει είτε τη αληθεία, ο Χριστός κηρύττεται και εις

τούτο χαίρω αλλά και θέλω χαίρει. **19** Διότι εξεύρω ότι τούτο θέλει αποβή εις εμέ προς σωτηριάν διά της δεήσεώς σας και διά της βοηθείας, του Πνεύματος του Ιησού Χριστού, **20** κατά την σταθεράν προσδοκίαν και ελπίδα μου ότι δεν θέλω αισχυνθή εις ουδέν, αλλά μετά πάσης παρρησίας ως πάντοτε και τώρα θέλει μεγαλυνθή ο Χριστός εν τω σώματί μου είτε διά ζωής είτε διά θανάτου. **21** Διότι εις εμέ το ζην είναι ο Χριστός και το αποθανείν κέρδος. **22** Αλλ' εάν το να ζω εν σαρκί τούτο συμβάλλη εις καρποφοριάν του έργου μου, και τι να εκλέξω δεν γνωρίζω. **23** Διότι στενοχωρούμαι υπό των δύο, έχων μεν την επιθυμίαν να αναχωρήσω και να είμαι με τον Χριστόν· διότι είναι πολύ πλέον καλήτερον· **24** το να μένω όμως εν τη σαρκί είναι αναγκαιότερον διά σας. **25** Και τούτο εξεύρω εν πεποιθήσει ότι θέλω μείνει και συμπαραμείνει μετά πάντων υμών διά την εις την πίστιν προκοπήν σας και χαράν, **26** διά να περισσέυη δι' εμού το καύχημά σας εις τον Ιησούν Χριστόν διά της εμής πάλιν παρουσίας προς εσάς. **27** Μόνον πολιτεύεσθε αξίως του ευαγγελίου του Χριστού, διά να ακούσω, είτε όταν έλθω και σας ιδω είτε ενώ είμαι απών, την κατάστασιν σας, ότι στέκεσθε εις εν πνεύμα, συναγωνιζόμενοι εν μιά ψυχή διά την πίστιν του ευαγγελίου, **28** και μη φοβιζόμενοι εις ουδέν από των εναντίων, το οποίον εις αυτούς μεν είναι ένδειξις απωλείας, εις εσάς δε σωτηρίας, και τούτο από Θεού· **29** διότι εις εσάς εχαρίσθη το υπέρ Χριστού, ου μόνον το να πιστεύητε εις αυτόν, αλλά και το να πάσχητε υπέρ αυτού, **30** έχοντες τον αυτόν αγώνα, οποίον είδετε εν εμοί και τώρα ακούετε εν εμοί.

2 Εάν λοιπόν υπάρχη τις παρηγορία εν Χριστώ ή τις παραμυθία αγάπης, ή τις κοινωνία Πνεύματος ή σπλάγχνα τινά και οικτιρμοί, **2** κάμετε πλήρη την χαράν μου, να φρονήτε το αυτό, έχοντες την αυτήν αγάπην, όντες ομόψυχοι και ομόφρονες, **3** μη πράττοντες μηδέν εξ αντιζηλίας ή κενοδοξίας, αλλ' εν ταπεινοφροσύνη θεωρούντες αλλήλους υπερέχοντας εαυτών. **4** Μη αποβλέπετε έκαστος τα εαυτού, αλλ' έκαστος και τα των άλλων. **5**

Το αυτό δε φρόνημα ἔστω ἐν ὑμῖν, το οποίον ἦτο καὶ ἐν τῷ Χριστῷ Ἰησοῦ, **6** ὅστις ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, δὲν ἐνόμισεν ἀρπαγὴν τὸ νὰ ἦναι ἴσα με τὸν Θεόν, **7** ἀλλ' εαυτὸν ἐκένωσε λαβῶν δούλου μορφὴν, γενόμενος ὁμοῖος με τοὺς ἀνθρώπους, **8** καὶ εὐρεθεὶς κατὰ τὸ σχῆμα ὡς ἄνθρωπος, ἐταπεινώσεν εαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυροῦ. **9** Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Θεὸς ὑπερύψωσεν αὐτὸν καὶ ἐχάρισεν εἰς αὐτὸν ὄνομα τὸ ὑπὲρ παν ὄνομα, **10** διὰ νὰ κλίνη εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ παν γόνου ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, **11** καὶ πάσα γλῶσσα νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι Κύριος εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. **12** Ὡστε, ἀγαπητοί μου, καθὼς πάντοτε ὑπηκούσατε, οὐχὶ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μόνον, ἀλλὰ τῶρα πολὺ περισσότερον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου, μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐργάζεσθε τὴν εαυτῶν σωτηρίαν· **13** διότι ὁ Θεὸς εἶναι ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ θέλειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ. **14** Πράττετε τὰ πάντα χωρὶς γογγυσμῶν καὶ ἀμφισβητήσεων, **15** διὰ νὰ γίνησθε ἀμεμπτοὶ καὶ ἀκέραιοι, τέκνα Θεοῦ ἀμώμητα ἐν μέσῳ γενεάς σκολιάς καὶ διεστραμμένης, μεταξύ των οποίων λάμπετε ὡς φωστῆρες ἐν τῷ κόσμῳ, **16** κρατοῦντες τὸν λόγον τῆς ζωῆς, διὰ καύχημά μου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Χριστοῦ, ὅτι δὲν ἔτρεξα εἰς μάτην οὐδὲ εἰς μάτην ἐκοπίασα. **17** Ἀλλ' εἰάν καὶ προσφέρω ἐμαυτὸν σπονδὴν ἐπὶ τῆς θυσίας καὶ λειτουργίας τῆς πίστεώς σας, χαίρω καὶ συγχαίρω μετὰ πάντων ὑμῶν· **18** ὡσαύτως δε καὶ σεις χαίρετε καὶ συγχαίρετε μετ' ἐμοῦ. **19** Ἐλπίζω δε ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν νὰ πέμψω πρὸς εἰς ταχέως τὸν Τιμόθεον, διὰ νὰ ευφραίνωμαι καὶ ἐγὼ μαθῶν τὴν κατάστασίν σας· **20** διότι δὲν ἔχω οὐδένα ἰσόψυχον, ὅστις νὰ μεριμνήσῃ γνησίως περὶ τῆς καταστάσεώς σας· **21** ἐπειδὴ πάντες ζητοῦσι τὰ εαυτῶν, οὐχὶ τὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· **22** γνωρίζετε δε τὴν δοκιμασίαν αὐτοῦ, ὅτι ὡς τέκνον μετὰ τοῦ πατρὸς ἐδούλευσε μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ εὐαγγέλιον. **23** Τούτον λοιπὸν ἐλπίζω νὰ πέμψω εὐθύς, καθὼς ἴδω τὸ τέλος των υποθέσεων μου· **24** πέποιθα δε ἐπὶ τὸν Κύριον ὅτι καὶ ἐγὼ θέλω ἐλθεῖ ταχέως. **25** Ἐστοχάσθην ὁμῶς ἀναγκαῖον

νὰ πέμψω πρὸς εἰς τὸν Ἐπαφρόδιτον τὸν ἀδελφόν καὶ συνεργόν καὶ συστρατιώτην μου, ἀπεσταλμένον δε ἀπὸ σας καὶ ὑπηρετήσαντα εἰς τὴν χρείαν μου, **26** ἐπειδὴ ἐπεπόθει ὅλους εἰς καὶ ἐλυπεῖτο, διότι ἠκούσατε ὅτι ἠσθένησε. **27** Καὶ τῶντι ἠσθένησε μέχρι θανάτου· ἀλλ' ὁ Θεὸς ἠλέησεν αὐτόν, οὐχὶ δε αὐτόν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐμέ, διὰ νὰ μὴ λάβω λύπην ἐπὶ λύπην. **28** Ὅθεν ἐπέμψα αὐτὸν μετὰ περισσοτέρας σπουδῆς, διὰ νὰ χαρίτε ἰδόντες αὐτόν ἄλλοι, καὶ ἐγὼ νὰ ἔχω ὀλιγωτέραν λύπην. **29** Δέχθητε λοιπὸν αὐτόν ἐν Κυρίῳ μετὰ πάσης χαρὰς καὶ τιμάτε τοὺς τοιοῦτους, **30** ἐπειδὴ διὰ τὸ ἔργον τοῦ Χριστοῦ ἐπλησίασε μέχρι θανάτου, καταφρονήσας τὴν ζωὴν αὐτοῦ, διὰ νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν ἔλλειψιν ὑμῶν τῆς εἰς ἐμέ ὑπηρεσίας.

3 Το λοιπὸν, ἀδελφοί μου, χαίρετε ἐν Κυρίῳ. Το νὰ σας γράφω τὰ αὐτὰ εἰς ἐμέ μὲν δὲν εἶναι ὀχληρόν, εἰς εἰς δε ἀσφαλές. **2** Προσέχετε τοὺς κύνας, προσέχετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας, προσέχετε τὴν κατατομὴν· **3** διότι ἡμεῖς εἴμεθα ἡ περιτομή, οἱ λατρεύοντες τὸν Θεόν ἐν Πνεύματι καὶ καυχώμενοι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν καὶ μὴ ἔχοντες τὴν πεποιθήσιν ἐν τῇ σαρκί, **4** ἀν καὶ ἐγὼ ἔχω πεποιθήσιν καὶ ἐν τῇ σαρκί. Εἰάν τις ἄλλος νομίζῃ ὅτι ἔχει πεποιθήσιν ἐν τῇ σαρκί, ἐγὼ περισσότερον· **5** περιτετημημένος τὴν οὐδοὴν ἡμέραν, ἐκ γένους Ἰσραὴλ, ἐκ φυλῆς Βενιαμίν, Ἐβραῖος ἐξ Ἐβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαῖος, **6** κατὰ ζήλον διώκτης τῆς ἐκκλησίας, κατὰ τὴν δικαιοσύνην τὴν διὰ τοῦ νόμου διατελέσας ἀμεμπτος. **7** Πλὴν ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἴσαν εἰς ἐμέ κέρδη, τὰ αὐτὰ ἐνόμισα ζημίαν διὰ τὸν Χριστόν· **8** μάλιστα δε καὶ νομίζω τὰ πάντα ὅτι εἶναι ζημία διὰ τὸ ἔξοχον τῆς γνώσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μου, διὰ τὸν οποίον ἐζημιώθην τὰ πάντα, καὶ λογίζομαι ὅτι εἶναι σκύβαλα διὰ νὰ κερδήσω τὸν Χριστόν· **9** καὶ νὰ εὐρεθῶ ἐν αὐτῷ μὴ ἔχων ἰδικὴν μου δικαιοσύνην τὴν ἐκ τοῦ νόμου, ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως τοῦ Χριστοῦ, τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ Θεοῦ διὰ τῆς πίστεως, **10** διὰ νὰ γνωρίσω αὐτόν καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ καὶ τὴν κοινωνίαν των παθημάτων αὐτοῦ, συμμορφούμενος με τὸν θάνατον αὐτοῦ, **11** ἴσως καταντήσω εἰς τὴν

εξανάστασιν των νεκρών. **12** Ουχί ότι έλαβον ήδη το βραβείον ή έγχεινα ήδη τέλειος, τρέχω όμως κατόπιν, ίσως λάβω αυτό, διά το οποίον και ελήφθην υπό του Ιησού Χριστού. **13** Αδελφοί, εγώ δεν στοχάζομαι εμαυτόν ότι έλαβον αυτό· αλλ' εν πράττω· τα μεν οπίσω λησμονών, εις δε τα έμπροσθεν επεκτεινόμενος, **14** τρέχω προς τον σκοπόν διά το βραβείον της άνω κλήσεως του Θεού εν Χριστώ Ιησού. **15** Όσοι λοιπόν είμεθα τέλειοι, τούτο ας φρονώμεν και εάν φρονήτε τι άλλως πως, και τούτο θέλει αποκαλύψει εις εσάς ο Θεός. **16** Πλην εις εκείνο, εις το οποίον εφθάσαμεν, ας περιπατώμεν κατά τον αυτόν κανόνα, ας φρονώμεν το αυτό. **17** Αδελφοί, συμμιμηταί μου γίνεσθε και παρατηρείτε τους όσοι περιπατούσιν ούτω, καθώς έχετε τύπον ημάς. **18** Διότι περιπατούσι πολλοί, τους οποίους σας έλεγον πολλάκις, τώρα δε και κλαίων λέγω, ότι είναι οι εχθροί του σταυρού του Χριστού, **19** των οποίων το τέλος είναι απώλεια, των οποίων ο Θεός είναι η κοιλία, και η δόξα αυτών είναι εν τη αισχύνη αυτών, οίτινες φρονούσι τα επίγεια. **20** Διότι το πολίτευμα ημών είναι εν ουρανοίς, οπόθεν και προσμένομεν Σωτήρα τον Κύριον Ιησούν Χριστόν, **21** όστις θέλει μετασχηματίσει το σώμα της ταπεινώσεως ημών, ώστε να γείνη σύμμορφον με το σώμα της δόξης αυτού κατά την ενέργειαν, διά της οποίας δύναται και να υποτάξη τα πάντα εις εαυτόν.

4 Όθεν, αδελφοί μου αγαπητοί και επιπόητοι, χαρά και στέφανός μου, ούτω στέκεσθε εν Κυρίω, αγαπητοί. **2** Παρακαλώ την Ευωδιαν, παρακαλώ και την Συντύχην, να φρονώσι το αυτό εν Κυρίω· **3** και παρακαλώ και σε, σύντροφε γνήσιε, βοήθει αυτάς αίτινες συνηγωνίσθησαν μετ' εμού εις το ευαγγέλιον ομού και με τον Κλήμεντα και τους λοιπούς συνεργούς μου, των οποίων τα ονόματα είναι εν βιβλίω ζωής. **4** Χαίρετε εν Κυρίω πάντοτε· páλιν θέλω ειπεί, Χαίρετε. **5** Η επιείκειά σας ας γείνη γνωστή εις πάντας τους ανθρώπους. Ο Κύριος είναι πλησίον. **6** Μη μεριμνάτε περί μηδενός, αλλ' εν παντί πράγματι ας γνωρίζωνται τα ζητήματά σας προς τον Θεόν μετ' ευχαριστίας διά της προσευχής και της δεήσεως. **7** Και η ειρήνη του Θεού η

υπερέχουσα πάντα νούν θέλει διαφυλάξει τας καρδιάς σας και τα διανοήματά σας διά του Ιησού Χριστού. **8** Το λοιπόν, αδελφοί, όσα είναι αληθή, όσα σεμνά, όσα δίκαια, όσα καθαρά, όσα προσφιλή, όσα εύφημα, αν υπάρχη τις αρετή και εάν τις έπαινος, ταύτα συλλογίζεσθε· **9** εκείνα τα οποία και εμάθετε και παρελάβετε και ηκούσατε και είδετε εν εμοί, ταύτα πράττετε και ο Θεός της ειρήνης θέλει είσθαι μεθ' υμών. **10** Εχάρην δε εν Κυρίω μεγάλως ότι τώρα τέλος πάντων εδείξατε αναθάλλουσαν την υπέρ εμού φροντίδα· περί του οποίου και εφροντίζετε, πλην δεν είχατε ευκαιρίαν. **11** Ουχί ότι λέγω τούτο διότι υστερούμαι· επειδή εγώ έμαθον να ήμαι αυτάρκης εις όσα έχω. **12** Εξεύρω να ταπεινώνωμαι, εξεύρω και να περισσεύωμαι· εν παντί τόπω και κατά πάντα είμαι δεδιδαγμένος και να χορτάζωμαι και να πεινώ, και να περισσεύωμαι και να υστερώμαι· **13** τα πάντα δύναμαι διά του ενδυναμούντός με Χριστού. **14** Πλην καλώς επράξατε γενόμενοι συγκοινωνοί εις την θλίψιν μου. **15** Εξεύρετε δε και σεις, Φιλιπήσιοι, ότι εν αρχή του ευαγγελίου, ότε εξήλθον από Μακεδονίας, ουδεμία εκκλησία συνεκοινώνησε μετ' εμού περί δόσεως και λήψεως, ειμή σεις μόνοι, **16** διότι και εν Θεσσαλονίκη και άπαξ και δις μοι επέμψατε εις την χρείαν μου. **17** Ουχί ότι ζητώ το δώρον, αλλά ζητώ τον καρπόν τον πλεονάζοντα εις λογαρισμόν σας. **18** Έχω όμως πάντα και περισσεύομαι· ενεπλήσθην δεχθείς παρά του Επαφροδίτου τα σταλέντα από σας, οσμίν ευωδίας, θυσίαν δεκτήν, εύαρεστον εις τον Θεόν. **19** Ο δε Θεός μου θέλει εκπληρώσει πάσαν χρείαν σας κατά τον πλούτον αυτού εν δόξη διά Ιησού Χριστού. **20** Εις δε τον Θεόν και Πατέρα ημών έστω η δόξα εις τους αιώνας των αιώνων· αμήν. (αϊθñ g165) **21** Ασπάσθητε πάντα άγιον εν Χριστώ Ιησού. Σας ασπάζονται οι μετ' εμού αδελφοί. **22** Σας ασπάζονται πάντες οι άγιοι, μάλιστα δε οι εκ της οικίας του Καίσαρος. **23** Η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού εϊη μετά πάντων υμών· αμήν.

Προς Κολοσσαείς

1 Παύλος, απόστολος Ιησού Χριστού διά θελήματος Θεού, και Τιμόθεος ο αδελφός, **2** προς τους αγίους και πιστούς εν Χριστώ αδελφούς τους εν Κολοσσαίς χάρις εἴη υμῖν και εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν και Κυρίου Ιησού Χριστοῦ. **3** Ευχαριστοῦμεν τον Θεόν και Πατέρα του Κυρίου ἡμῶν Ιησού Χριστοῦ, προσευχόμενοι πάντοτε υπέρ υμῶν, **4** ἀκούσαντες την εις τον Ιησούν Χριστόν πίστιν σας και την εις πάντας τους αγίους ἀγάπην, **5** διά την ἐλπίδα την ἀποτεταμιευμένην διά σας εν τοις ουρανοῖς, την ὁποίαν προηκούσατε εν τῷ λόγῳ της ἀληθείας του ευαγγελίου, **6** το ὁποῖον ἤλθεν εις εσάς, καθὼς και εις ὅλον τον κόσμον, και καρποφορεῖ καθὼς και εις εσάς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσατε και ἐγνωρίσατε την χάριν του Θεοῦ εν ἀληθείᾳ, **7** καθὼς και ἐμάθετε ἀπὸ Ἐπαφρά του ἀγαπητοῦ συνδούλου ἡμῶν, ὅστις εἶναι διά σας, πιστὸς διάκονος του Χριστοῦ, **8** ὅστις και ἐφάνερωσεν εις ἡμᾶς την εν Πνεύματι ἀγάπην σας. **9** Διά τούτο και ἡμεῖς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσαμεν, δεν παύομεν προσευχόμενοι διά σας και δεόμενοι να ἐμπλησθῆτε ἀπὸ της ἐπιγνώσεως του θελήματος αὐτοῦ μετὰ πάσης σοφίας και πνευματικῆς συνείσεως, **10** διά να περιπατήσητε ἀξίως του Κυρίου, ευαρεστούντες κατὰ πάντα, καρποφοροῦντες εις παν ἔργον ἀγαθόν και αὐξανόμενοι εις την ἐπίγνωσιν του Θεοῦ, **11** ἐνδυναμούμενοι εν πάσῃ δυνάμει κατὰ το κράτος της δόξης αὐτοῦ εις πάσαν ὑπομονήν και μακροθυμίαν, **12** μετὰ χαρᾶς ευχαριστούντες τον Πατέρα, ὅστις ἔκαμεν ἡμᾶς ἀξιους της μερίδος του κλήρου των ἁγίων εν τῷ φωτὶ, **13** ὅστις ἠλευθέρωσεν ἡμᾶς ἐκ της ἐξουσίας του σκότους και μετέφερεν εις την βασιλείαν του ἀγαπητοῦ αὐτοῦ Υἱοῦ. **14** εις τον ὁποῖον ἔχομεν την ἀπολύτρωσιν διά του αἵματος αὐτοῦ, την ἀφεσιν των ἀμαρτιῶν. **15** ὅστις εἶναι εἰκὼν του Θεοῦ του ἀοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως, **16** ἐπειδὴ δι' αὐτοῦ ἐκτίσθησαν τα πάντα, τα εν τοις ουρανοῖς και τα ἐπὶ της γῆς, τα ορατά και τα ἀόρατα, εἴτε θρόνοι εἴτε κυριότητες εἴτε ἀρχαὶ εἴτε ἐξουσίαι· τα πάντα δι' αὐτοῦ και

εις αὐτόν ἐκτίσθησαν· **17** και αὐτὸς εἶναι προ πάντων, και τα πάντα συντηροῦνται δι' αὐτοῦ, **18** και αὐτὸς εἶναι ἡ κεφαλὴ του σώματος, της ἐκκλησίας· ὅστις εἶναι ἀρχή, πρωτότοκος ἐκ των νεκρῶν, διά να γείνη αὐτὸς πρωτεύων εις τα πάντα, **19** διότι εν αὐτῷ ἠυδόκησεν ο Πατὴρ να κατοικήσῃ παν το πλήρωμα **20** και δι' αὐτοῦ να συνδιαλλάξῃ τα πάντα προς εαυτόν, εἰρηνοποιήσας διά του αἵματος του σταυροῦ αὐτοῦ, δι' αὐτοῦ, εἴτε τα ἐπὶ της γῆς εἴτε τα εν τοις ουρανοῖς. **21** Και σας, οἵτινες ἦσθε ποτε ἀπηλοτριωμένοι και ἐχθροὶ κατὰ την διάνοιαν με τα ἔργα τα πονηρὰ, **22** τώρα ὁμως διήλλαξε προς εαυτόν διά του σώματος της σαρκὸς αὐτοῦ διά του θανάτου, διά να σας παραστήσῃ ἐνώπιον αὐτοῦ ἁγίους και ἀμώμους και ἀνεγκλήτους, **23** εἴαν ἐπιμένητε εις την πίστιν, τεθεμελιωμένοι και στερεοὶ και μη μετακινούμενοι ἀπὸ της ἐλπίδος του ευαγγελίου, το ὁποῖον ἠκούσατε, του κηρυχθέντος εις πάσαν την κτίσιν την ὑπὸ τον ουρανόν, του ὁποῖου ἐγὼ ο Παύλος ἐγεῖνα ὑπηρέτης. **24** Τώρα χαίρω εις τα παθήματά μου διά σας, και ἀνταναπληρῶ τα ὑστερήματα των θλίψεων του Χριστοῦ εν τη σαρκὶ μου υπέρ του σώματος αὐτοῦ, το ὁποῖον εἶναι ἡ ἐκκλησία, **25** της ὁποίας ἐγὼ ἐγεῖνα ὑπηρέτης κατὰ την οἰκονομίαν του Θεοῦ την εις ἐμέ δοθείσαν διά σας, διά να ἐκπληρώσω το κήρυγμα του λόγου του Θεοῦ, **26** το μυστήριον, το ὁποῖον ἦτο ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ των αἰώνων και ἀπὸ των γενεῶν, τώρα δε ἐφανερῶθη εις τους ἁγίους αὐτοῦ, (αἰὼν **g165**) **27** εις τους ὁποίους ἠθέλησεν ο Θεὸς να φανερώσῃ τις ο πλοῦτος της δόξης του μυστηρίου τούτου εις τα ἔθνη, ὅστις εἶναι ο Χριστὸς εις εσάς, ἡ ἐλπίς της δόξης. **28** τον ὁποῖον ἡμεῖς κηρύττομεν, νουθετοῦντες πάντα ἄνθρωπον και διδάσκοντες πάντα ἄνθρωπον εν πάσῃ σοφίᾳ, διά να παραστήσωμεν πάντα ἄνθρωπον τέλειον εν Χριστῷ Ιησού. **29** εις το ὁποῖον και κοπιάζω, ἀγωνιζόμενος κατὰ την ἐνέργειαν αὐτοῦ την ενεργουμένην εν ἐμοὶ μετὰ δυνάμει.

2 Διότι θέλω να ξεζύρητε ὁποῖον μέγαν ἀγῶνα ἔχω διά σας και τους εν Λαοδικείᾳ και τους ὅσοι δεν εἶδον το πρόσωπόν μου σωματικῶς,

2 διά να παρηγορηθώσιν αι καρδίαι αυτών, ενωθέντων ομού εν αγάπη και εις πάντα πλούτον της πληροφορίας της συνέσεως, ώστε να γνωρίσωσι το μυστήριον του Θεού και Πατρός και του Χριστού, 3 εν τω οποίω είναι κεκρυμμένοι πάντες οι θησαυροί της σοφίας και της γνώσεως, 4 Λέγω δε τούτο, διά να μη σας εξαπατά τις με πιθανολογίαν· 5 διότι αν και κατά το σώμα ήμαι απών, με το πνεύμα όμως είμαι μεθ' υμών, χαίρων και βλέπων την τάξιν σας και την σταθερότητα της εις Χριστόν πίστεώς σας, 6 Καθώς λοιπόν παρελάβετε τον Χριστόν Ιησούν τον Κύριον, εν αυτώ περιπατείτε, 7 ερριζωμένοι και εποικοδομούμενοι εν αυτώ και στερεούμενοι εν τη πίστει καθώς διδάχθητε, περισσεύοντες εν αυτή μετά ευχαριστίας, 8 Βλέπετε μη σας εξαπατήση τις διά της φιλοσοφίας και της ματαιίας απάτης, κατά την παράδοσιν των ανθρώπων, κατά τα στοιχεία του κόσμου και ουχί κατά Χριστόν· 9 διότι εν αυτώ κατοικεί παν το πλήρωμα της θεότητος σωματικώς, 10 και είσθε πλήρεις εν αυτώ, όστις είναι η κεφαλή πάσης αρχής και εξουσίας, 11 εις τον οποίον και περιετμήθητε με περιτομήν χειροποίητον, απεκδυθέντες το σώμα των αμαρτιών της σαρκός διά της περιτομής του Χριστού, 12 συνταφέντες μετ' αυτού εν τω βαπτίσματι, διά του οποίου και συνανέστητε διά της πίστεως της ενεργείας του Θεού, όστις ανέστησεν αυτόν εκ των νεκρών, 13 Και εσάς, όντας νεκρούς εις τα αμαρτήματα και την ακροβυστίαν της σαρκός σας, συνεζωοποίησε μετ' αυτού, συγχωρήσας εις εσάς πάντα τα πταίσματα, 14 εξαλείψας το καθ' ημών χειρόγραφον, συνιστάμενον εις διατάγματα, το οποίον ήτο εναντίον εις ημάς, και αφήρρεσεν αυτό εκ του μέσου, προσηλώσας αυτό επί του σταυρού· 15 και απογυμνώσας τας αρχάς και τας εξουσίας, παρεδειγμάτισε παρηρησία, θριαμβεύσας κατ' αυτών επ' αυτού, 16 Ας μη σας κρίνη λοιπόν μηδεις διά φαγητόν ή διά ποτόν ή διά λόγον εορτής ή νεομηνίας ή σαββάτων, 17 τα οποία είναι σκιά των μελλόντων, το σώμα όμως είναι του Χριστού, 18 Ας μη σας στερήση μηδεις του βραβείου με προσποίησιν ταπεινοφροσύνης και με θρησκείαν

των αγγέλων, εμβατεύων εις πράγματα τα οποία δεν είδε, ματαιώς φυσιούμενος υπό του νοός της σαρκός αυτού, 19 και μη κρατών την κεφαλήν, τον Χριστόν, εκ του οποίου όλον το σώμα διά των αρμών και συνδέσμων διατηρούμενον και συνδεόμενον αυξάνει κατά την αύξησιν του Θεού, 20 Εάν λοιπόν απεθάνετε μετά του Χριστού από των στοιχείων του κόσμου, διά τι ως ζώντες εν τω κόσμω υπόκεισθε εις διατάγματα, 21 Μη πιάσης, μη γευθής, μη εγγίσης, 22 τα οποία πάντα φθείρονται διά της χρήσεως, κατά τα εντάλματα και τας διδασκαλίας των ανθρώπων; 23 τα οποία έχουσι φαινόμενον μόνον σοφίας εις θελοθρησκείαν και ταπεινοφροσύνην και σκληραγωγίαν του σώματος, εις ουδεμίαν τιμήν έχοντα την ευχαρίστησιν της σαρκός.

3 Εάν λοιπόν συνανέστητε μετά του Χριστού, τα άνω ζητείτε, όπου είναι ο Χριστός καθημένος εν δεξιά του Θεού, 2 τα άνω φρονείτε, μη τα επί της γης, 3 Διότι απεθάνετε, και η ζωή σας είναι κεκρυμμένη μετά του Χριστού εν τω Θεώ· 4 όταν ο Χριστός, η ζωή ημών, φανερωθή, τότε και σεις μετ' αυτού θέλετε φανερωθή εν δόξη, 5 Νεκρώσατε λοιπόν τα μέλη σας τα επί της γης, πορνείαν, ακαθαρσίαν, πάθος, επιθυμίαν κακήν και την πλεονεξίαν, ήτις είναι ειδωλολατρεία, 6 διά τα οποία έρχεται η οργή του Θεού επί τους υιούς της απειθείας, 7 εις τα οποία και σεις περιεπατήσατέ ποτέ, ότε εζήτε εν αυτοίς· 8 τώρα όμως απορρίψατε και σεις ταύτα πάντα, οργήν, θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν, αισχρολογίαν εκ του στόματός σας· 9 μη ψεύδεσθε εις αλλήλους, αφού απεξεδύθητε τον παλαιόν άνθρωπον μετά των πράξεων αυτού 10 και ενεδύθητε τον νέον, τον ανακαινιζόμενον εις επίγνωσιν κατά την εικόνα του κτίσαντος αυτόν, 11 όπου δεν είναι Έλλην και Ιουδαίος, περιτομή και ακροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δούλος, ελεύθερος, αλλά τα πάντα και εν πάσιν είναι ο Χριστός, 12 Ενδύθητε λοιπόν, ως εκλεκτοί του Θεού άγιοι και ηγαπημένοι, σπλάγχνα οικτιρμών, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, πραότητα, μακροθυμίαν, 13 υποφέροντες αλλήλους και συγχωρούντες εις αλλήλους, εάν τις έχη παράπονον κατά τίνος· καθώς και ο Χριστός συνεχώρησεν εις

εσάς, ούτω και σείς **14** και εν πάσι τούτοις φανερώσει ο Τυχικός ο αγαπητός αδελφός και ενδύθητε την αγάπην, ήτις είναι σύνδεσμος πιστός διάκονος και σύνδουλος εν Κυρίω, **8** τον της τελειότητος. **15** Και η ειρήνη του Θεού οποίον έπεμψα προς εσάς δι' αυτό τούτο, διά να μάθη την κατάστασίν σας και να παρηγορήση τας καρδιάς σας, **9** μετά του Ονησίμου του πιστού και αγαπητού αδελφού, όστις είναι από σας θέλουσι σας φανερώσει πάντα τα εδώ. **10** Σας ασπάζεται Αρίσταρχος ο συναιχμάλωτός μου και Μάρκος ο ανεψιός του Βαρνάβα, περί του οποίου ελάβετε παραγγελίας· εάν έλθη προς εσάς, υποδέχθητε αυτόν, **11** και Ιησούς ο λεγόμενος Ιούστος, οίτινες είναι εκ της περιτομής, ούτοι μόνοι είναι συνεργοί μου εις την βασιλείαν του Θεού, οίτινες έγειναν εις εμέ παρηγορία. **12** Σας ασπάζεται ο Επαφράς, όστις είναι από σας, ο δούλος του Χριστού, πάντοτε αγωνιζόμενος διά σας εν ταις προσευχαίς, διά να σταθήτε τέλειοι και πλήρεις εις παν θέλημα του Θεού· **13** διότι μαρτυρώ περί αυτού ότι έχει ζήλον πολλύν διά σας και τους εν Λαοδικεία και τους εν Ιεραπόλει. **14** Σας ασπάζεται Λουκάς ο ιατρός ο αγαπητός και ο Δημάς. **15** Ασπάσθητε τους εν Λαοδικεία αδελφούς και τον Νυμφάν και την κατ' οίκον αυτού εκκλησίαν· **16** και αφού αναγνωσθή μεταξύ σας η επιστολή, κάμετε να αναγνωσθή και εν τη εκκλησία των Λαοδικέων, και την εκ Λαοδικείας να αναγνώσητε και σεις. **17** Και είπατε προς τον Αρχιπικον· Πρόσεχε εις την διακονίαν, την οποίαν παρέλαβες εν Κυρίω, διά να εκπληροίς αυτήν. **18** Ο πασαμός εγράφη με την χείρα εμού του Παύλου. Ενθυμείσθε τα δεσμά μου. Η χάρις εήι μεθ' υμών· αμήν.

4 Οι κύριοι, αποδίδετε εις τους δούλους σας το δίκαιον και το ίσον, εξεύροντες ότι και σεις έχετε Κύριον εν ουρανοίς. **2** Εμμένετε εις την προσευχήν, αγρυπνούντες εις αυτήν μετά ευχαριστίας, **3** προσευχόμενοι ενταυτώ και περί ημών, να ανοίξη εις ημάς ο Θεός θύραν του λόγου, διά να λαλήσωμεν το μυστήριον του Χριστού, διά το οποίον και είμαι δεδεμένος, **4** διά να φανερώσω αυτό καθώς πρέπει να λαλήσω. **5** Περιπατείτε εν φρονήσει προς τους έξω, εξαγοραζόμενοι τον καιρόν. **6** Ο λόγος σας ήναι πάντοτε με χάριν, ηρτυμένος με άλας, διά να εξεύρητε πως πρέπει να αποκρίνησθε προς ένα έκαστον. **7** Τα κατ' εμέ πάντα θέλει σας

Προς Θεσσαλονικείς

Α΄

1 Παύλος και Σιλουανός και Τιμόθεος προς την εκκλησίαν των Θεσσαλονικέων εν Θεώ, τω Πατρί και Κυρίω Ιησού Χριστώ· χάρις εἴη υμῖν και εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν και Κυρίου Ιησοῦ Χριστοῦ. **2** Ευχαριστοῦμεν πάντοτε τον Θεόν περί πάντων υμῶν και σας μνημονεύομεν εν ταις προσευχαίς ἡμῶν, **3** ἀδιαλείπτως ενθυμούμενοι το εις την πίστιν ἔργον σας και τον κόπον της αγάπης και την υπομονήν της ἐλπίδος του Κυρίου ἡμῶν Ιησοῦ Χριστοῦ ἐμπροσθεν του Θεοῦ και Πατρὸς ἡμῶν, **4** ἐξεύροντες, ἀδελφοί ἠγαπημένοι ὑπὸ Θεοῦ, την εκλογὴν σας, **5** διότι το ευαγγέλιον ἡμῶν δεν ἐγένειεν εις εσάς εν λόγῳ μόνον, ἀλλὰ και εν δυνάμει και εν Πνεύματι Ἁγίῳ και εν πληροφορία πολλή, καθὼς ἐξεύρετε ὁποῖοι ὑπήρξαμεν μεταξύ σας διὰ σας. **6** Και σεις ἐγείνεται μιμηταὶ ἡμῶν και του Κυρίου, δεχθέντες τον λόγον εν μέσω πολλῆς θλίψεως μετὰ χαρὰς Πνεύματος Ἁγίου, **7** ὥστε ἐγείνεται τύποι εις πάντας τους πιστεύοντας εν τη Μακεδονία και τη Αχαΐα. **8** Διότι ἀπὸ σας ἐξήχησεν ο λόγος του Κυρίου οὐχὶ μόνον εν τη Μακεδονία και Αχαΐα, ἀλλὰ και εν παντί τόπῳ ἐφθασεν ἡ φήμη της προς τον Θεόν πίστεώς σας, ὥστε ἡμεῖς δεν ἔχομεν χρεῖαν να λαλώμεν τι. **9** Διότι αυτοὶ διηγούνται περί ἡμῶν ὁποῖαν εἰσοδον ἐλάβομεν προς εσάς, και πως ἐπεστρέψατε προς τον Θεόν ἀπὸ των ειδώλων, διὰ να δουλεύητε Θεόν ζώντα και ἀληθινόν, **10** και να προσμένητε τον Υἱόν αὐτοῦ εκ των ουρανῶν, τον ὁποῖον ἀνέστησεν εκ νεκρῶν, τον Ιησοῦν, ὅστις ἐλευθερώνει ἡμᾶς ἀπὸ της μελλούσης οργῆς.

2 Διότι σεις ἐξεύρετε, ἀδελφοί, την προς εσάς εἰσοδον ἡμῶν, ὅτι δεν ἐγένειε ματαία, **2** ἀλλὰ και προπαθόντες και υβρισθέντες, καθὼς ἐξεύρετε, εν Φιλίπποις, ἐλάβομεν θάρρος εις τον Θεόν ἡμῶν να λαλήσωμεν προς εσάς το ευαγγέλιον του Θεοῦ με πολὺν ἀγῶνα. **3** Διότι ἡ προτροπή ἡμῶν δεν ἦτο εκ πλάνης οὐδὲ ἐξ ἀκαθαρσίας οὔτε μετὰ δόλου· **4** ἀλλὰ

καθὼς ἐδοκιμάσθημεν ὑπὸ του Θεοῦ διὰ να ἐμπιστευθῶμεν το ευαγγέλιον, οὕτω λαλούμεν, οὐχὶ ὡς ἀρέσκοντες εις ἀνθρώπους, ἀλλ' εις τον Θεόν τον δοκιμάζοντα τας καρδίας ἡμῶν. **5** Διότι οὔτε λόγον κολακείας μετεχειρίσθημεν ποτέ, καθὼς ἐξεύρετε, οὔτε πρόφασιν πλεονεξίας, μάρτυς ο Θεός, **6** οὔτε ἐζητήσαμεν δόξαν ἐξ ἀνθρώπων, οὔτε ἀφ' υμῶν οὔτε ἀπ' ἄλλων **7** καίτοι δυνάμενοι να δίδωμεν βάρος ὡς ἀπόστολοι του Χριστοῦ, ἀλλ' ἐστάθημεν γλυκεῖς εν τῷ μέσω υμῶν, καθὼς ἡ τροφὸς περιθάλλει τα εαυτῆς τέκνα· **8** οὕτως ἔχοντες ἐνθερμον ἀγάπην προς εσάς, ευχαριστοῦμεθα να μεταδώσωμεν οὐχὶ μόνον το ευαγγέλιον του Θεοῦ ἀλλὰ και τας ψυχὰς ἡμῶν, ἐπειδὴ ἐστάθητε ἀγαπητοὶ εις ἡμᾶς. **9** Διότι ἐνθυμείσθε, ἀδελφοί, τον κόπον ἡμῶν και τον μόχθον· ἐπειδὴ νύκτα και ἡμέραν εργαζόμενοι, διὰ να μη ἐπιβαρύνωμέν τινὰ ἐξ υμῶν, ἐκηρύξαμεν εις εσάς το ευαγγέλιον του Θεοῦ. **10** Σεις εἴσθε μάρτυρες και ο Θεός ὅτι οσίως και δικαίως και ἀμέμπτως ἐφέρθημεν προς εσάς τους πιστεύοντας, **11** καθὼς ἐξεύρετε ὅτι ἓνα ἕκαστον υμῶν, ὡς πατήρ τα εαυτοῦ τέκνα, **12** σας προετρέπομεν και παρηγοροῦμεν και διεμαρτυροῦμεθα, διὰ να περιπατήσητε ἀξίως του Θεοῦ του προσκαλοῦντος ὑμᾶς εις την εαυτοῦ βασιλείαν και δόξαν. **13** Διὰ τούτο και ἡμεῖς ευχαριστοῦμεν τον Θεόν ἀδιαλείπτως, ὅτι παραλαβόντες τον λόγον του Θεοῦ, τον ὁποῖον ἠκούσατε παρ' ἡμῶν, ἐδέχθητε αὐτόν οὐχὶ ὡς λόγον ἀνθρώπων, ἀλλὰ καθὼς εἶναι ἀληθὺς, λόγον Θεοῦ, ὅστις και ἐνεργεῖται μεταξύ υμῶν των πιστευόντων. **14** Διότι σεις ἐγείνεται, ἀδελφοί, μιμηταὶ των ἐκκλησιῶν του Θεοῦ, αἵτινες εἶναι εν τη Ιουδαία εν Χριστῷ Ιησοῦ, ἐπειδὴ και σεις ἐπάθετε τα αὐτὰ ὑπὸ των ἰδίων υμῶν ὁμοεθνῶν, καθὼς και αυτοὶ ὑπὸ των Ιουδαίων, **15** οἵτινες και τον Κύριον Ιησοῦν ἐθανάτωσαν και τους ἰδίους αὐτῶν προφήτας, και ἡμᾶς ἐξεδίωξαν, και εις τον Θεόν δεν ἀρέσκουσι, και εις πάντας τους ἀνθρώπους εἶναι ἐναντίοι, **16** ἐμποδίζοντες ἡμᾶς να λαλήσωμεν προς τα ἔθνη διὰ να σωθῶσι, διὰ να ἀναπληρώσωσι τας ἀμαρτίας εαυτῶν πάντοτε. Ἐφθασε δε ἐπ' αὐτούς ἡ οργὴ μέχρι

τέλους. **17** Αλλ' ημείς, αδελφοί, ορφανισθέντες αφ' υμών προς ολίγον καιρόν, προσωπικώς ουχί κατά την καρδίαν, εσπουδάσαμεν περισσότερον μετά πολλής επιθυμίας να ίδωμεν το πρόσωπόν σας. **18** Διά τούτο ηθελήσαμεν να έλθωμεν προς εσάς, εγώ μάλιστα ο Παύλος, και άπαξ και δις, και ημποδισεν ημάς ο Σατανάς. **19** Διότι τις η ελπίς ημών ή η χαρά ή ο στέφανος της καυχήσεως; ή ουχί και σεις έμπροσθεν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού εν τη παρουσία αυτού; **20** Διότι σεις είσθε η δόξα ημών και η χαρά.

3 Διά τούτο μη υποφέροντες πλέον, εκρίναμεν εύλογον να απομείνωμεν μόνοι εν Αθήναις, **2** και επέμψαμεν Τιμόθεον, τον αδελφόν ημών και διάκονον του Θεού και συνεργόν ημών εις το ευαγγέλιον του Χριστού, διά να σας στηρίξη και να σας παρηγορήση περί της πίστεώς σας, **3** διά να μη κλονίζεται μηδείς εν ταις θλίψεσι ταύταις. Διότι σεις εξεύρετε ότι εις τούτο είμεθα τεταγμένοι. **4** διότι ότε ήμεθα παρ' υμίν, προελέγομεν προς εσάς ότι μέλλομεν να υποφέρωμεν θλίψεις, καθώς και έγεινε και εξεύρετε. **5** Διά τούτο και εγώ μη υποφέρων πλέον έπεμψα διά να μάθω την πίστιν σας, μήπως σας επείρασεν ο πειράζων και αποβή εις μάτην ο κόπος ημών. **6** Ήδη δε ότε ήλθεν ο Τιμόθεος από σας προς ημάς και έφερε προς ημάς καλās αγγελίας περί της πίστεως και της αγάπης σας, και ότι έχετε πάντοτε αγαθήν ενθύμησιν ημών, επιποθούντες να ιδητε ημάς καθώς και ημείς εσάς, **7** διά τούτο παρηγορήθημεν, αδελφοί, διά σας εν όλη τη θλίψει και στενοχωρία ημών διά της πίστεώς σας. **8** διότι τώρα ζώμεν, εάν σεις μένητε σταθεροί εις τον Κύριον. **9** Επειδή τίνα ευχαριστιάν δυνάμεθα να ανταποδώσωμεν εις τον Θεόν διά σας δι' όλην την χαράν, την οποίαν χαίρομεν διά σας έμπροσθεν του Θεού ημών, **10** νύκτα και ημέραν δεόμενοι καθ' υπερβολήν να ίδωμεν το πρόσωπόν σας και να αναπληρώσωμεν τας ελλείψεις της πίστεώς σας; **11** Αυτός δε ο Θεός και Πατήρ ημών και ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός είθε να κατευθύνη την οδόν ημών προς εσάς. **12** εσάς δε ο Κύριος

να αυξήση και να περισσεύση εις την αγάπην προς αλλήλους και προς πάντας, καθώς και ημείς περισσεύομεν προς εσάς, **13** διά να στηρίξη τας καρδίας σας αμέμπτους εις την αγιωσύνην έμπροσθεν του Θεού και Πατρός ημών εν τη παρουσία του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού μετά πάντων των αγίων αυτού.

4 Όθεν του λοιπού, αδελφοί, σας παρακαλούμεν και σας προτρέπομεν διά του Κυρίου Ιησού, καθώς παρελάβετε παρ' ημών το πως πρέπει να περιπατήτε και να αρέσκητε εις τον Θεόν, ούτω να περισσεύητε εις το μάλλον. **2** διότι εξεύρετε ποίας παραγγελίας εδώκαμεν εις εσάς διά του Κυρίου Ιησού. **3** Επειδή τούτο είναι το θέλημα του Θεού, ο αγιασμός σας, να απέχησθε από της πορνείας, **4** να εξεύρη έκαστος υμών να κρατή το εαυτού σκευός εν αγιασμό και τιμή, **5** ουχί εις πάθος επιθυμίας καθώς και τα έθνη τα μη γνωρίζοντα τον Θεόν, **6** να μη υπερβαίνη τις και αδική τον αδελφόν αυτού εις το πράγμα τούτο, διότι ο Θεός είναι εκδικητής διά πάντα ταύτα, καθώς και σας προείπομεν και διά μαρτυριών εβεβαιώσαμεν. **7** Διότι ο Θεός δεν εκάλεσεν ημάς προς ακαθαρσίαν, αλλά προς αγιασμόν. **8** Όθεν ο αθετών ταύτα δεν αθετεί άνθρωπον, αλλά τον Θεόν, όστις και έδωκε το Πνεύμα αυτού το Άγιον εις ημάς. **9** Περί δε της φιλαδελφίας δεν έχετε χρείαν να σας γράφω διότι σεις αυτοί είσθε θεοδίδακτοι εις το να αγαπάτε αλλήλους. **10** επειδή και πράττετε αυτό εις πάντας τους αδελφούς τους καθ' όλην την Μακεδονίαν. Σας παρακαλούμεν δε, αδελφοί, να περισσεύητε κατά τούτο επί το μάλλον. **11** και να φιλοτιμηθήτε εις το να ησυχάζητε και να καταγίνησθε εις τα ίδια και να εργάζησθε με τας ίδίās υμών χείρας, καθώς σας παρηγγείλαμεν, **12** διά να περιπατήτε με ευσημοσύνην προς τους έξω και να μη έχητε χρείαν μηδενός. **13** Δεν θέλω δε να αγνοήτε, αδελφοί, περί των κεκοιμημένων, διά να μη λυπήσθε καθώς και οι λοιποί οι μη έχοντες ελπίδα. **14** Διότι εάν πιστεύωμεν ότι ο Ιησούς απέθανε και ανέστη, ούτω και ο Θεός τους κοιμηθέντας διά του Ιησού θέλει φέρει μετ' αυτού. **15** Διότι τούτο σας λέγομεν διά του

λόγου του Κυρίου, ότι ημεείς οι ζώντες, όσοι απομένομεν εις την παρουσίαν του Κυρίου, δεν θέλομεν προλάβει τους κοιμηθέντας· 16 επειδή αυτός ο Κύριος θέλει καταβή απ' ουρανού με κέλευσμα, με φωνήν αρχαγγέλου και με σάλπιγγα Θεού, και οι αποθανόντες εν Χριστώ θέλουσιν αναστηθή πρώτον, 17 έπειτα ημεείς οι ζώντες όσοι απομένομεν θέλομεν αρπαχθή μετ' αυτών εν νεφέλαις εις απάντησιν του Κυρίου εις τον αέρα, και ούτω θέλομεν είσθαι πάντοτε μετά του Κυρίου. 18 Λοιπόν παρηγορείτε αλλήλους με τους λόγους τούτους.

5 Περί δε των χρόνων και των καιρών, αδελφοί, δεν έχετε χρείαν να σας γράφη τις· 2 διότι σεις εξεύρετε ακριβώς ότι η ημέρα του Κυρίου ως κλέπτης εν νυκτί ούτως έρχεται. 3 Επειδή όταν λέγωσιν, Ειρήνη και ασφάλεια, τότε επέρχεται επ' αυτούς αιφνίδιος όλεθρος, καθώς αι ωδίνες εις την εγκυμονούσαν, και δεν θέλουσιν εκφύγει. 4 Αλλά σεις, αδελφοί, δεν είσθε εν σκότει, ώστε η ημέρα να σας καταφθάση ως κλέπτης· 5 πάντες σεις είσθε υιοί φωτός και υιοί ημέρας. Δεν είμεθα νυκτός ουδέ σκότους. 6 Άρα λοιπόν ας μη κοιμώμεθα ως και οι λοιποί, αλλ' ας αγρυπνώμεν και ας εγκρατευώμεθα. 7 Διότι οι κοιμώμενοι την νύκτα κοιμώνται, και οι μεθύοντες την νύκτα μεθύουσιν· 8 αλλ' ημεείς, όντες της ημέρας, ας εγκρατευώμεθα, ενδυθέντες τον θώρακα της πίστεως και αγάπης και περικεφαλαίαν την ελπίδα της σωτηρίας· 9 διότι ο Θεός δεν προσδιώρισεν ημάς εις οργήν, αλλ' εις απόλαυσιν σωτηρίας διά του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, 10 όστις απέθανεν υπέρ ημών, ίνα είτε αγρυπνούμεν είτε κοιμώμεθα ζήσωμεν μετ' αυτού. 11 Διά τούτο παρηγορείτε αλλήλους και οικοδομείτε ο εις τον άλλον, καθώς και κάμνετε. 12 Σας παρακαλούμεν δε, αδελφοί, να γνωρίζητε τους όσοι κοπιάζουσι μεταξύ σας και είναι προεστώτές σας εν Κυρίω και σας νουθετούσι, 13 και να τιμάτε αυτούς εν αγάπη υπερεκπερισσού διά το έργον αυτών. Ειρηνεύετε μεταξύ σας. 14 Σας παρακαλούμεν δε, αδελφοί, νουθετείτε τους ατάκτους, παρηγορείτε τους ολιγοψύχους, περιθάλπτε τους ασθενείς, μακροθυμείτε προς

πάντας. 15 Προσέχετε μη αποδίδη τις εις τινά κακόν αντί κακού, αλλά ζητείτε πάντοτε το αγαθόν και εις αλλήλους και εις πάντας. 16 Πάντοτε χαίρετε, 17 αδιαλείπτως προσεύχεσθε, 18 κατά πάντα ευχαριστείτε· διότι τούτο είναι το θέλημα του Θεού προς εσάς εν Χριστώ Ιησού. 19 Το Πνεύμα μη σβύνετε, 20 προφητείας μη εξουθενείτε. 21 Πάντα δοκιμάζετε, το καλόν κατέχετε· 22 από παντός είδους κακού απέχεσθε. 23 Αυτός δε ο Θεός της ειρήνης είτε να σας αγιάση ολοκλήρως, και να διατηρηθή ολόκληρον το πνευμά σας και η ψυχή και το σώμα αμέμπτως εν τη παρουσία του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. 24 Πιστός είναι εκείνος όστις σας καλεί, όστις και θέλει εκτελέσει. 25 Αδελφοί, προσεύχεσθε περί ημών. 26 Ασπάσθητε τους αδελφούς πάντας εν φιλήματι αγίω. 27 Σας ορκίζω εις τον Κύριον να αναγνωσθή η επιστολή εις πάντας τους αγίους αδελφούς. 28 Η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού είη μεθ' υμών· αμήν.

Προς Θεσσαλονικείς Β΄

1 Παύλος και Σιλουανός και Τιμόθεος προς την εκκλησίαν των Θεσσαλονικέων εν Θεώ τω Πατρί ημών και Κυρίω Ιησού Χριστώ· **2** ἡ χάρις εἴη υμῖν και εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ημῶν και Κυρίου Ιησού Χριστοῦ. **3** Οφείλομεν να ευχαριστῶμεν πάντοτε τον Θεόν διὰ σας, ἀδελφοί, καθὼς εἶναι ἀξίον, διότι υπεραυξάνει η πίστις σας και πλεονάζει η ἀγάπη ἐνὸς ἐκάστου πάντων υμῶν εἰς ἀλλήλους, **4** ὥστε ημεῖς αυτοὶ καυχώμεθα διὰ σας ἐν ταῖς ἐκκλησίαις του Θεοῦ διὰ την υπομονήν σας και πίστιν ἐν πάσι τοῖς διωγμοῖς υμῶν και ταῖς θλίψεσι, τὰς ὁποίας υποφέρετε, **5** το ὁποῖον εἶναι ἐνδειξις της δικαίας κρίσεως του Θεοῦ, διὰ να αξιωθῆτε της βασιλείας του Θεοῦ, ὑπὲρ της ὁποίας και πάσχετε, **6** ἐπειδὴ εἶναι δίκαιον ἐνώπιον του Θεοῦ να ανταποδῶσθαι θλίψιν εἰς τοὺς ὅσοι σας θλίβουσιν, **7** εἰς εἰσὰς δε τοὺς θλιβομένους ἀνεσιν μεθ' ημῶν, ὅταν ὁ Κύριος Ιησοῦς ἀποκαλυφθῆ ἀπ' οὐρανοῦ μετὰ των ἀγγέλων της δυνάμεως αὐτοῦ **8** ἐν πυρὶ φλογός, κάμνων ἐκδίκησιν εἰς τοὺς μη γνωρίζοντας Θεόν και εἰς τοὺς μη υπακούοντας εἰς το εὐαγγέλιον του Κυρίου ημῶν Ιησοῦ Χριστοῦ, **9** οἵτινες θέλουσι τιμωρηθῆ με ὄλεθρον αἰώνιον ἀπὸ προσώπου του Κυρίου και ἀπὸ της δόξης της δυνάμεως αὐτοῦ, (αἰθῆριος **g166**) **10** ὅταν ἔλθῃ να ἐνδοξασθῆ ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ, και να θαυμασθῆ ἐν πάσι τοῖς πιστεύουσιν, ἐπειδὴ σεις ἐπιστεῦσατε εἰς την μαρτυρίαν ημῶν, ἐν τη ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. **11** Διὰ το ὁποῖον και προσευχόμεθα πάντοτε διὰ σας, διὰ να σας καταστήσῃ ὁ Θεὸς ημῶν ἀξιῶς της κλήσεως αὐτοῦ, και να ἐκπληρώσῃ πάσαν εὐδοκίαν ἀγαθωσύνης και το ἔργον της πίστεως ἐν δυνάμει, **12** διὰ να ἐνδοξασθῆ το ὄνομα του Κυρίου ημῶν Ιησοῦ Χριστοῦ ἐν υμῖν, και υμεῖς ἐν αὐτῷ, κατὰ την χάριν του Θεοῦ ημῶν και Κυρίου Ιησοῦ Χριστοῦ.

2 Σας παρακαλοῦμεν δε, ἀδελφοί, περὶ της παρουσίας του Κυρίου ημῶν Ιησοῦ Χριστοῦ και της εἰς αὐτόν ἐπισυνάξεως ημῶν, **2** να μη

σαλευθῆτε ταχέως ἀπὸ του φρονήματός σας, μηδέ να θορυβῆσθε, μήτε διὰ πνεύματος μήτε διὰ λόγου μήτε δι' ἐπιστολῆς ὡς γραφομένης ὑφ' ημῶν, ὅτι τάχα ἐπλησίασεν ἡμέρα του Χριστοῦ.

3 Ἄς μη σας ἐξαπατήσῃ τις κατ' οὐδὲνα τρόπον· διότι δὲν θέλει ελθεῖ ἡ ἡμέρα ἐκείνη, ἐάν δὲν ἔλθῃ πρῶτον ἡ ἀποστασία και ἀποκαλυφθῆ ὁ ἄνθρωπος της ἀμαρτίας, ὁ υἱὸς της ἀπωλείας, **4** ὁ ἀντικείμενος και υπεραιρόμενος ἐναντίον εἰς πάντα λεγόμενον Θεόν ἢ σέβασμα, ὥστε να καθῆσθαι εἰς τον ναόν του Θεοῦ ὡς Θεός, ἀποδεικνύων εαυτόν ὅτι εἶναι Θεός. **5** Δὲν ἐνθυμείσθε ὅτι ἐνὼ ἡμῖν ἐτί παρ' υμῖν σας ἔλεγον ταῦτα; **6** Καὶ τώρα γνωρίζετε ἐκεῖνο, το ὁποῖον κωλύει αὐτόν, ὥστε να ἀποκαλυφθῆ ἐν τῷ εαυτοῦ καιρῷ· **7** διότι το μυστήριον της ἀνομίας ἤδη ἐνεργεῖται, μόνον ἔως να ἐκβληθῆ ἐκ μέσου ὁ κωλύων τώρα· **8** και τότε θέλει ἀποκαλυφθῆ ὁ ἀνομος, τον ὁποῖον ὁ Κύριος θέλει ἀπολέσει με το πνεῦμα του στόματος αὐτοῦ και θέλει ἐξαφανίσει με την ἐπιφάνειαν της παρουσίας αὐτοῦ· **9** ὅστις θέλει ελθεῖ κατ' ἐνέργειαν του Σατανά ἐν πάσῃ δυνάμει και σημεῖοις και τέρασι ψεύδους **10** και ἐν πάσῃ ἀπάτῃ της ἀδικίας μεταξύ των ἀπολλυμένων, διότι δὲν ἐδέχθησαν την ἀγάπην της ἀληθείας διὰ να σωθῶσι· **11** και διὰ τοῦτο θέλει πέμψῃ ἐπ' αὐτούς ὁ Θεὸς ἐνέργειαν πλάνης, ὥστε να πιστεύσωσιν εἰς το ψεῦδος, **12** διὰ να κατακριθῶσι πάντες οἱ μη πιστεύσαντες εἰς την ἀλήθειαν, ἀλλ' εὐαρεστηθέντες εἰς την ἀδικίαν. **13** Ἡμεῖς ὁμῶς οφείλομεν να ευχαριστῶμεν πάντοτε τον Θεόν διὰ σας, ἀδελφοί ἠγαπημένοι ὑπὸ του Κυρίου, ὅτι σας ἐξέλεξεν ὁ Θεός ἀπ' ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν διὰ του ἀγιασμοῦ του Πνεύματος και της πίστεως της ἀληθείας, **14** εἰς τον ὁποῖον σας ἐκάλεσε διὰ του εὐαγγελίου ημῶν προς ἀπόλαυσιν της δόξης του Κυρίου ημῶν Ιησοῦ Χριστοῦ. **15** Λοιπόν, ἀδελφοί, μένετε σταθεροί και κρατεῖτε τὰς παραδόσεις, τὰς ὁποίας ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ημῶν. **16** Αὐτὸς δε ὁ Κύριος ημῶν Ιησοῦς Χριστὸς και ὁ Θεός και Πατὴρ ημῶν, ὅστις μας ἠγάπησε και ἔδωκεν αἰωνίαν παρηγορίαν και ἀγαθὴν ἐλπίδα διὰ της χάριτος,

(αἰθῆνιος γ166) 17 εἶθε να παρηγορήση τας καρδίας σας και να σας στηρίξη εις πάντα λόγον και ἔργον αγαθόν.

χειρά εμου του Παύλου, το οποίον είναι σημεῖον εν πάση επιστολή· οὕτω γράφω. 18 Η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού εἶη μετά πάντων υμών· ἀμήν.

3 Το λοιπόν προσεύχεσθε, ἀδελφοί, περί ημών, διά να τρέχη ο λόγος του Κυρίου και να δοξάζεται, καθώς και εις εσάς, 2 και διά να ελευθερωθώμεν από των παραλόγων και πονηρών ανθρώπων· διότι η πίστις δεν υπάρχει εις πάντας. 3 Πιστός όμως είναι ο Κύριος, όστις θέλει σας στηρίξει και φυλάξει από του πονηρού. 4 Ἐχομεν δε πεποιθήσιν διά του Κυρίου εφ' υμάς ότι εκείνα, τα οποία σας παραγγέλλομεν, και πράττετε και θέλετε πράττει. 5 Ο δε Κύριος εἶθε να κατευθύνη τας καρδίας σας εις την αγάπην του Θεού και εις την προσδοκίαν του Χριστού. 6 Σας παραγγέλλομεν δε, ἀδελφοί, εν ονόματι του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, να απομακρύνησθε από παντός ἀδελφού ατάκτως περιπατούντος και ουχί κατά την παράδοσιν, την οποίαν παρέλαβε παρ' ημών. 7 Επειδή σεις εξεύρετε πως πρέπει να μιμήσθε ημάς, διότι δεν εφέρθημεν ατάκτως μεταξύ σας, 8 ουδέ εφάγομεν δωρεάν ἄρτον παρά τινός, αλλά μετά κόπου και μόχθου, νύκτα και ημέραν εργαζόμενοι, διά να μη επιβαρύνωμεν μηδένα υμών· 9 ουχί διότι δεν ἔχομεν εξουσίαν, αλλά διά να σας δώσωμεν εαυτούς τύπον εις το να μιμήσθε ημάς. 10 Διότι και ότε ήμεθα παρ' υμίν, τούτο σας παρηγγέλλομεν, ότι εάν τις δεν θέλη να εργάζεται, μηδέ ας τρώγη. 11 Επειδή ακούομεν τινάς ότι περιπατούσι μεταξύ σας ατάκτως, μη εργαζόμενοι μηδέν, αλλά περιεργαζόμενοι· 12 παραγγέλλομεν δε εις τους τοιούτους και προτρέπομεν διά του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, να τρώγωσι τον ἄρτον αυτών εργαζόμενοι μετά ησυχίας. 13 Σεις δε, ἀδελφοί, μη αποκάμητε πράττοντες το καλόν. 14 Και εάν τις δεν υπακούη εις τον λόγον ημών τον διά της επιστολής, τούτον σημειόνετε και μη συναναστρέφεσθε μετ' αυτού, διά να εντραπή· 15 πλην μη θεωρείτε αυτόν ως εχθρόν, αλλά νουθετείτε ως ἀδελφόν. 16 Αυτός δε ο Κύριος της ειρήνης εἶθε να σας δώση την ειρήνην διαπαντός εν παντί τρόπω. Ο Κύριος εἶη μετά πάντων υμών. 17 Ο ασπασμός εγράφη με την

Προς Τιμοθεον Α΄

1 Παύλος, απόστολος Ιησού Χριστού, κατ' επιταγήν Θεού του Σωτήρος ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού της ελπίδος ημών, **2** προς Τιμόθεον, το γνήσιον τέκνον εις την πίστιν· εἰη χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπό Θεοῦ Πατρὸς ημῶν και Χριστοῦ Ἰησοῦ του Κυρίου ημῶν. **3** Καθὼς σε παρεκάλεσα ἀπερχόμενος εἰς Μακεδονίαν, να προσμείνης εν Εφέσω, διὰ να παραγγείλης εἰς τινάς να μη ετεροδιδασκαλῶσι **4** μηδέ να προσέχωσιν εἰς μύθους και γενεαλογίας ἀπεράντους, αἰτινες προξενουσι φιλονεικίας μᾶλλον παρά την εἰς την πίστιν οικοδομὴν του Θεοῦ, οὕτω πράττε· **5** το δε τέλος της παραγγελίας εἶναι ἀγάπη εκ καθαρὰς καρδίας και συνειδήσεως ἀγαθῆς και πίστεως ἀνυποκρίτου, **6** ἀπό των οποίων ἀποπλανηθέντες τινές ἐξετράπησαν εἰς ματαιολογίαν. **7** Θέλοντες να ἴναι νομοδιδάσκαλοι, ἐνὼ δεν νοουσιν οὔτε ὅσα λέγουσιν οὔτε περὶ τίνων διίσχυρίζονται. **8** Ἐξεύρομεν δε ὅτι ο νόμος εἶναι καλός, εἰάν τις μεταχειρίζεται αὐτὸν νομίμως, **9** γνωρίζων τούτο, ὅτι ο νόμος δεν ἐτέθη διὰ τον δίκαιον, ἀλλὰ διὰ τους ἀνόμους και ἀνυποτάκτους, τους ἀσεβεῖς και ἀμαρτωλούς, τους ἀνοσίους και βεβήλους, τους πατροκτόνους και μητροκτόνους, τους ἀνδροφόνους, **10** πόρνους, ἀρσενοκοίτας, ἀνδραποδιστάς, ψεύστας, ἐπιόρκους, και εἰ τι ἄλλο ἀντιβαίνει εἰς την υγιαίνουσαν διδασκαλίαν, **11** κατὰ το εὐαγγέλιον της δόξης του μακαρίου Θεοῦ, το οποίον ἐγὼ ἐνεπίστεύθην. **12** Και εὐχαριστῶ τον ἐνδυναμῶσαντά με Ἰησοῦν Χριστὸν τον Κύριον ημῶν, ὅτι ἐνέκρινε πιστόν και ἔταξεν εἰς την διακονίαν ἐμέ, **13** τον πρότερον ὄντα βλάσφημον και διώκτην και ὑβριστήν· ηλεῖθην ὁμως, διότι ἀγνοῶν ἔπραξα ἐν ἀπιστίᾳ, **14** ἀλλ' ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις του Κυρίου ημῶν μετὰ πίστεως και ἀγάπης της ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **15** Πιστός ο λόγος και πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι ο Ἰησοῦς Χριστός ἦλθεν εἰς τον κόσμον διὰ να σώσῃ τους ἀμαρτωλούς, των οποίων πρῶτος εἶμαι ἐγὼ· **16** ἀλλὰ διὰ τούτου ηλεῖθην, διὰ να δείξῃ ο Ἰησοῦς Χριστός

εἰς ἐμέ πρῶτον την πάσαν μακροθυμίαν, εἰς παράδειγμα των μελλόντων να πιστεῦωσιν εἰς αὐτὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον. (αἰθῖνος g166) **17** εἰς δε τον βασιλέα των αἰώνων, τον ἀφθαρτον, τον ἀόρατον, τον μόνον σοφόν Θεόν, εἰη τιμὴ και δόξα εἰς τους αἰῶνας των αἰώνων· ἀμήν. (αἰθῖνος g165) **18** Ταύτην την παραγγελίαν παραδίδω εἰς σε, τέκνον Τιμόθεε, κατὰ τας προγενομένας προφητείας περὶ σου, να στρατεῦης κατ' αὐτάς την καλὴν στρατείαν, **19** ἔχων πίστιν και ἀγαθὴν συνείδησιν, την οποίαν τινές ἀποβαλόντες ἐναυάγησαν εἰς την πίστιν· **20** ἐκ των οποίων εἶναι ο Ὑμέναιος και Ἀλέξανδρος, τους οποίους παρέδωκα εἰς τον Σατανάν, διὰ να μάθωσι να μη βλασφημῶσι.

2 Παρακαλῶ λοιπὸν πρῶτον πάντων να κάμνητε δεήσεις, προσευχάς, παρακλήσεις, εὐχαριστίας ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων, **2** ὑπὲρ βασιλέων και πάντων των ὄντων ἐν ἀξιώμασι, διὰ να διάγωμεν βίον ἀτάραχον και ἡσυχίον ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ και σεμνότητι. **3** Διότι τούτο εἶναι καλὸν και ἐμπρόσδεκτον ἐνώπιον του σωτήρος ημῶν Θεοῦ, **4** ὅστις θέλει να σωθῶσι πάντες οἱ ἄνθρωποι και να ἔλθωσιν εἰς ἐπίγνωσιν της ἀληθείας. **5** Διότι εἶναι εἰς Θεός, εἰς και μεσίτης Θεοῦ και ἀνθρώπων, ἄνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός, **6** ὅστις ἔδωκεν ἐαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, μαρτυρίαν γενομένην ἐν ὠρισμένοις καιροῖς, **7** εἰς το οποίον ἐτάχθη ἐγὼ κήρυξ και απόστολος, ἀλήθειαν λέγων ἐν Χριστῷ, δεν ψεύδομαι, διδάσκαλος των ἐθνῶν εἰς την πίστιν και εἰς την ἀλήθειαν. **8** Θέλω λοιπὸν να προσεύχωνται οἱ ἄνδρες ἐν παντί τόπῳ, ὑψόνοντες καθαρὰς χεῖρας χωρὶς οργῆς και δισταγμοῦ. **9** Ὡσαύτως και αἱ γυναῖκες με στολήν σεμνήν, με αἰδῶ και σωφροσύνην να στολιζῶσιν ἐαυτάς, οὐχὶ με πλέγματα ἢ χρυσόν ἢ μαργαρίτας ἢ ἐνδυμασίαν πολυτελή, **10** ἀλλὰ το οποίον πρέπει εἰς γυναῖκας ἐπαγγελλομένας θεοσέβειαν, με ἔργα ἀγαθὰ. **11** Ἡ γυνὴ ἀς μανθάνῃ ἐν ἡσυχίᾳ μετὰ πάσης ὑποταγῆς· **12** εἰς γυναῖκα ὁμως δεν συγχωρῶ να διδάσκῃ, μηδέ να αὐθεντεῖ ἐπὶ του ἀνδρός, ἀλλὰ να ἡσυχάζῃ. **13** Διότι ο Ἀδάμ πρῶτος ἐπλάσθη, ἔπειτα ἡ Εὐά· **14** και ο Ἀδάμ δεν ἠπατήθη, ἀλλ'

η γυνή απατηθείσα έγεινε παραβάτις· 15 θέλει όμως σωθή διά της τεκνογονίας, εάν μείνωσιν εις την πίστιν και αγάπην και αγιασμόν μετά σωφροσύνης.

3 Πιστός ο λόγος· Εάν τις ορέγηται επισκοπήν, καλόν έργον επιθυμεί. 2 Πρέπει λοιπόν ο επίσκοπος να ήναι άμεμπτος, μιας γυναικός ανήρ, άγρυπνος, σώφρων, κόσμιος, φιλόξενος, διδακτικός, 3 ουχί μέθυσοσ, ουχί πλήκτης, ουχί αισχροκερδής, αλλ' επιεικής, άμαχος, αφιλάργυρος, 4 κυβερνών καλώς τον εαυτού οίκον, έχων τα τέκνα αυτού εις υποταγήν μετά πάσης σεμνότητος· 5 διότι εάν τις δεν εξεύρη να κυβερνά τον εαυτού οίκον, πως θέλει επιμεληθή την εκκλησίαν του Θεού; 6 να μη ήναι νεοκατήχτητος, διά να μη υπερηφανευθή και πέση εις την καταδίκην του διαβόλου. 7 Πρέπει δε αυτός να έχη και παρά των έξωθεν μαρτυριαν καλήν, διά να μη πέση εις ονειδισμόν και παγίδα του διαβόλου. 8 Οι διάκονοι ωσαύτως πρέπει να ήναι σεμνοί, ουχί δίγλωσσοι, ουχί δεδομένοι εις οίνον πολύν, ουχί αισχροκερδείς, 9 έχοντες το μυστήριον της πίστεως μετά καθαράς συνειδήσεως. 10 Και ούτοι δε ας δοκιμάζωνται πρώτον, έπειτα ας γίνωνται διάκονοι, εάν ήναι άμεμπτοι. 11 Αι γυναίκες ωσαύτως σεμναί, ουχί κατάλαλοι, εγκρατείς, πισταί κατά πάντα. 12 Οι διάκονοι ας ήναι μιας γυναικός άνδρες, κυβερνώντες καλώς τα τέκνα αυτών και τους οίκους αυτών. 13 Διότι οι καλώς διακονήσαντες αποκτώσιν εις εαυτούς βαθμόν καλόν και πολλήν παρησίαν εις την πίστιν την εις τον Ιησούν Χριστόν. 14 Ταύτα σοι γράφω, ελπίζων να έλθω προς σε ταχύτερον· 15 αλλ' εάν βραδύνω, διά να εξεύρης πως πρέπει να πολιτευήσαι εν τω οίκω του Θεού, όστις είναι η εκκλησία του Θεού του ζώντος, ο στύλος και το εδραίωμα της αληθείας. 16 Και αναντιρρήτως το μυστήριον της ευσεβείας είναι μέγα· ο Θεός εφανερώθη εν σαρκί, εδικαιώθη εν πνεύματι, εφάνη εις αγγέλους, εκηρύχθη εις τα έθνη, επιστεύθη εις τον κόσμον, ανελήφθη εν δόξη.

4 Το δε Πνεύμα ρητώς λέγει ότι εν υστέροις καιροίς θέλουσιν αποστατήσει τινές από της

πίστεως, προσέχοντες εις πνεύματα πλάνης και εις διδασκαλίαις δαιμονίων, 2 διά της υποκρίσεως ψευδολόγων, έχόντων την εαυτών συνείδησιν κεκαυτηριασμένην, 3 εμποδιζόντων τον γάμον, προσταζόντων αποχήν βρωμάτων, τα οποία ο Θεός έκτισε διά να μεταλαμβάνωσι μετά ευχαριστίας οι πιστοί και οι γνωρίσαντες την αλήθειαν. 4 Διότι παν κτίσμα Θεού είναι καλόν, και ουδέν απορρίψιμον, όταν λαμβάνηται μετά ευχαριστίας· 5 διότι αγιάζεται διά του λόγου του Θεού και διά της προσευχής. 6 Ταύτα συμβουλεύων εις τους αδελφούς, θέλεις είσθαι καλός διάκονος του Ιησού Χριστού, εντρεφόμενος εν τοις λόγοις της πίστεως και της καλής διδασκαλίας, την οποίαν παρηκολούθησας. 7 Τους δε βεβήλους και γραώδεις μύθους παραιτού και γύμναζε σεαυτόν εις την ευσέβειαν· 8 διότι η σωματική γυμνασία είναι προς ολίγον ωφέλιμος αλλ' η ευσέβεια είναι προς πάντα ωφέλιμος, έχουσα επαγγελίαν της παρούσης ζωής και της μελλούσης. 9 Πιστός ο λόγος και πάσης αποδοχής άξιος· 10 επειδή διά τούτο και κοπιάζομεν και ονειδιζόμεθα, διότι ελπίζομεν εις τον ζώντα Θεόν, όστις είναι ο Σωτήρ πάντων ανθρώπων, μάλιστα των πιστών. 11 Παράγγελλε ταύτα και δίδασκε. 12 Μηδείς ας μη καταφρονή την νεότητά σου, αλλά γίνου τύπος των πιστών εις λόγον, εις συναναστροφήν, εις αγάπην, εις πνεύμα, εις πίστιν, εις καθαρότητα. 13 Έως να έλθω, καταγίνου εις την ανάγνωσιν, εις την προτροπήν, εις την διδασκαλίαν· 14 μη αμέλει το χάρισμα, το οποίον είναι εν σοι, το οποίον εδόθη εις σε διά προφητείας μετά επιθέσεως των χειρών του πρεσβυτερίου. 15 Ταύτα μελέτα, εις ταύτα μένε, διά να ήναι φανερά εις πάντας η προκοπή σου. 16 Πρόσεχε εις σεαυτόν και εις την διδασκαλίαν, επίμενε εις αυτά· διότι τούτο πράττων και σεαυτόν θέλεις σώσει και τους ακουόντάς σε.

5 Πρεσβύτερον μη επιπλήξης, αλλά πρότρεπε ως πατέρα, τους νεωτέρους ως αδελφούς, 2 τας πρεσβυτέρας ως μητέρας, τας νεωτέρας ως αδελφάς μετά πάσης καθαρότητος. 3 Τας χήρας τίμα τας αληθώς χήρας. 4 Εάν δε τις χήρα

έχη τέκνα ή έκγονα, ας μανθάνωσι πρώτον να καθιστώσιν ευσεβή τον ίδιον αυτών οίκον και να αποδίδωσιν αμοιβάς εις τους προγόνους αυτών. Διότι τούτο είναι καλόν και ευπρόσδεκτον ενώπιον του Θεού. 5 Η δε αληθώς χήρα και μεμονωμένη ελπίζει επί τον Θεόν και εμμένει εις τας δεήσεις και τας προσευχάς νύκτα και ημέραν· 6 η δεδομένη όμως εις τας ηδονάς ενώ ζη είναι νεκρά. 7 Και ταύτα παράγγελλε, διά να ήναι άμειπτοι. 8 Αλλ' εάν τις δεν προνοή περί των εαυτού και μάλιστα των οικείων, ηρνήθη την πίστιν και είναι άπιστου χειρότερος. 9 Ας καταγράφηται χήρα ουχι ολιγώτερον των εξήκοντα ετών, ήτις υπήρξεν ενός ανδρός γυνή, 10 ήτις μαρτυρείται διά τα καλά αυτής έργα, εάν ανέθρεψε τέκνα, εάν περιέθαλψε ξένους, εάν πόδας αγίων ένιψεν, εάν θλιβομένους εβοήθησεν, εάν επηκολούθησεν εις παν έργον αγαθόν. 11 Τας δε νεωτέρας χήρας απόβαλλε διότι αφού εντρυφήσωσι κατά του Χριστού, θέλουσι να υπανδρεύωνται, 12 έχουσαι την καταδίκην, διότι ηθέτησαν την πρώτην πίστιν· 13 και ενταυτώ μανθάνουσι να ήναι αργαί, περιερχόμεναι τας οικίας, και ουχι μόνον αργαί, αλλά και φλύαροι και περιέργοι, λαλούσαι τα μη πρέποντα. 14 Θέλω λοιπόν αι νεώτεραι να υπανδρεύωνται, να τεκνοποιώσι, να κυβερνώσιν οίκον, να μη δίδωσι μηδεμίαν αφορμήν εις τον εναντίον να λοιδορή. 15 Διότι εξετράπησαν ήδη τινές οπίσω του Σατανά. 16 Εάν τις πιστός ή πιστή έχη χήρας, ας προμηθεύη εις αυτάς τα αναγκαία, και ας μη επιβαρύνηται η εκκλησία, διά να δύναται να βοηθή τας αληθώς χήρας. 17 Οι καλώς προϊστάμενοι πρεσβύτεροι ας αξιόνωνται διπλής τιμής, μάλιστα όσοι κοπιάζουσιν εις λόγον και διδασκαλίαν· 18 διότι λέγει η γραφή· Δεν θέλεις εμφράξει το στόμα βοός αλωνίζοντος και, Άξιος είναι ο εργάτης του μισθού αυτού. 19 Κατηγορίαν εναντίον πρεσβυτέρου μη παραδέχου, εκτός διά στόματος δύο ή τριών μαρτύρων. 20 Τους αμαρτάνοντας έλεγχε ενώπιον πάντων, διά να έχωσι φόβον και οι λοιποί. 21 Διαμαρτύρομαι ενώπιον του Θεού και του Κυρίου Ιησού Χριστού και των εκλεκτών αγγέλων, να φυλάξης ταύτα, χωρίς

προτιμήσεως, μηδέν πράττων κατά χάριν. 22 Μη επίθετε χείρας ταχέως εις μηδένα, μηδέ γίνου κοινωνός αλλοτρίων αμαρτιών· φύλαττε σεαυτόν καθαρόν. 23 Μη υδροπότει πλέον, αλλά μεταχειρίζου ολίγον οίνον διά τον στόμαχόν σου και τας συχνάς σου ασθενείας. 24 Τινών ανθρώπων αι αμαρτίαι είναι φανεραί, και προπορεύονται αυτών εις την κρίσιν, εις τινάς δε και επακολουθούσιν· 25 ωσαύτως και τα καλά έργα τινών είναι φανερά, και όσα είναι κατ' άλλον τρόπον δεν δύνανται να κρυφθώσι.

6 Όσοι είναι υπό ζυγόν δουλείας, ας νομίζωσι τους κυρίου αυτών αξίους πάσης τιμής, διά να μη βλασφημείται το όνομα του Θεού και η διδασκαλία. 2 Οι δε έχοντες πιστούς κυρίους ας μη καταφρονώσιν αυτούς, διότι είναι αδελφοί, αλλά προθυμότερον ας δουλεύωσι, διότι είναι πιστοί και αγαπητοί οι απολαμβάνοντες την ευεργεσίαν. Ταύτα δίδασκε και νουθέτει. 3 Εάν τις ετεροδιδασκαλή και δεν ακολουθή τους υγιαίνοντας λόγους του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού και την διδασκαλίαν την κατ' ευσέβειαν, 4 είναι τετυφωμένος και δεν εξεύρει ουδέν, αλλά νοσεί περί συζητήσεις και λογομαχίας, εκ των οποίων προέρχεται φθόνος, έρις, βλασφημία, υπόνοιαι πονηραί, 5 μάταιαι συνδιαλέξεις ανθρώπων διεφθαρμένων τον νούν και απεστερημένων της αληθείας, νομίζόντων την ευσέβειαν ότι είναι πλουτισμός. Απομακρύνου από των τοιούτων. 6 Μέγας δε πλουτισμός είναι η ευσέβεια μετά αυταρκείας. 7 Διότι δεν εφέραμεν ουδέν εις τον κόσμον, φανερόν ότι ουδέ δυνάμεθα να εκφέρωμέν τι· 8 έχοντες δε διατροφάς και σκεπάσματα, ας αρκώμεθα εις ταύτα. 9 Όσοι δε θέλουσι να πλουτώσι πίπτουσιν εις πειρασμόν και παγίδα και εις επιθυμίας πολλές ανοήτους και βλαβεράς, αίτινες βυθίζουσι τους ανθρώπους εις όλεθρον και απώλειαν. 10 Διότι ρίζα πάντων των κακών είναι η φιλαργυρία, την οποίαν τινές ορεγόμενοι απεπλανήθησαν από της πίστεως και διεπέρασαν εαυτούς με οδύνας πολλάς. 11 Συ όμως, ω άνθρωπε του Θεού, ταύτα φεύγε· ζήτει δε δικαιοσύνην, ευσέβειαν, πίστιν, αγάπην, υπομονήν, πραότητα. 12 Αγωνίζου τον

καλόν αγώνα της πίστεως· κράτει την αιώνιον ζωήν, εις την οποίαν και προσεκλήθης και ώμολόγησας την καλήν ομολογίαν ενώπιον πολλών μαρτύρων. (αἰῶνιος g166) **13** Σε παραγγέλλω ενώπιον του Θεού του ζωοποιούντος τα πάντα και του Ιησού Χριστού του μαρτυρήσαντος ενώπιον του Ποντίου Πιλάτου την καλήν ομολογίαν, **14** να φυλάξης την εντολήν αμόλυντον, άμεμπτον, μέχρι της επιφανείας του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, **15** την οποίαν εν τοις ωρισμένοις καιροίς θέλει δείξει ο μακάριος και μόνος Δεσπότης, ο Βασιλεύς των βασιλευόντων, και Κύριος των κυριευόντων, **16** όστις μόνος έχει την αθανασίαν, κατοικών φως απρόσιτον, τον οποίον ουδείς των ανθρώπων είδεν ουδέ δύναται να ίδη· εις τον οποίον έστω τιμή και κράτος αιώνιον· αμήν. (αἰῶνιος g166) **17** Εις τους πλουσίους του κόσμου τούτου παράγγελλε να μη υψηλοφρονώσι, μηδέ να ελπίζωσιν επί την αδηλόγητα του πλούτου, αλλ' επί τον Θεόν τον ζώντα, όστις δίδει εις ημάς πλουσίως πάντα εις απόλαυσιν, (αἰῶν g165) **18** να αγαθοεργώσι, να πλουτώσιν εις έργα καλά, να ήναι ευμετάδοτοι, κοινωνικοί, **19** θησαυρίζοντες εις εαυτούς θεμέλιον καλόν εις το μέλλον, διά να απολαύσωσι την αιώνιον ζωήν. **20** Ω Τιμόθεε, την παρακαταθήκην φύλαξον, αποστρεφόμενος τας βεβήλους ματαιολογίας και τας αντιλογίας της ψευδωνύμου γνώσεως, **21** την οποίαν τινές επαγγελλόμενοι επλανήθησαν κατά την πίστιν. Η χάρις εΐη μετά σου· αμήν.

Προς Τιμοθεον Β΄

1 Παύλος, απόστολος Ιησού Χριστού διά θελήματος Θεού κατά την επαγγελίαν της ζωής της εν Χριστώ Ιησού, **2** προς Τιμόθεον το αγαπητόν τέκνον· εἴη χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπό Θεοῦ Πατρός καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. **3** Ευχαριστῶ τον Θεόν, τον οποίον λατρεύω ἀπό προγόνων μετὰ καθαρὰς συνειδήσεως, ὅτι ἀδιαλείπτως σε ἐνθυμούμαι ἐν ταῖς δεήσεσί μου νύκτα καὶ ἡμέραν, **4** ἐπιποθῶν να σε ἴδω, ἐνθυμούμενος τὰ δάκρυά σου, διά να ἐμπλησθῶ χαράς, **5** ἀνακαλῶν εἰς τὴν μνήμην μου τὴν ἐν σοὶ ἀνυπόκριτον πίστιν, ἣτις πρῶτον κατώκησεν ἐν τῇ μάμμῃ σου Λωΐδι καὶ ἐν τῇ μητρί σου Εὐνίκη, εἶμαι δε πεπεισμένος ὅτι καὶ ἐν σοὶ. **6** Διά τὴν ὁποίαν αἰτίαν σε υπενθυμίζω να ἀναζωπυρῆς τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐν σοὶ διά τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου· **7** διότι δὲν ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ. **8** Μὴ αἰσχυνηθῆς λοιπὸν τὴν μαρτυρίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν μηδέ ἐμέ τον δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ συγκακοπάθησον μετὰ τοῦ ευαγγελίου με τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ, **9** ὅστις ἔσωσεν ἡμᾶς καὶ ἐκάλεσε με κλήσιν ἁγίαν, οὐχὶ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐαυτοῦ πρόθεσιν καὶ χάριν, τὴν δοθείσαν εἰς ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ προ χρόνων αἰωνίων, (αἰθῆριος g166) **10** φανερωθείσαν δε τῶρα διά τῆς ἐπιφανείας τοῦ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις κατήγγησεν με τον θάνατον, ἔφερε δε εἰς φῶς τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἀφθαρσίαν διά τοῦ ευαγγελίου, **11** εἰς τὸ ὁποῖον ἐτάχθην ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος τῶν ἐθνῶν. **12** Διά τὴν ὁποίαν αἰτίαν καὶ πάσχω τὰυτά, πλην δὲν ἐπαισχύνομαι διότι ἐξεύρω εἰς τίνα ἐπίστευσα, καὶ εἶμαι πεπεισμένος ὅτι εἶναι δυνατός να φυλάξῃ τὴν παρακαταθήκην μου μέχρις ἐκείνης τῆς ἡμέρας. **13** Κράτει τὸ ὑπόδειγμα τῶν υγιαινόντων λόγων, τοὺς ὁποίους ἤκουσας παρ' ἐμοῦ, μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **14** Τὴν καλὴν παρακαταθήκην φύλαξον διά τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου τοῦ ἐνοικούντος ἐν ἡμῖν. **15** Εἰξεύρεις τούτο, ὅτι με ἀπεστράφησαν πάντες οἱ ἐν τῇ

Ἀσία, ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι ὁ Φύγελλος καὶ ὁ Ἐρμογένης. **16** Εἶθε ὁ Κύριος να δώσῃ ἔλεος εἰς τον οἶκον τοῦ Ονησιφόρου, διότι πολλάκις με παρηγόρησε καὶ δὲν ἐπισχύνθη τὴν ἀλυσίν μου, **17** ἀλλ' ὅτε ἦλθεν εἰς τὴν Ῥώμην, με ἐζήτησε μετὰ σπουδῆς πολλῆς καὶ με εὔρεν· **18** εἶθε ὁ Κύριος να δώσῃ εἰς αὐτόν να εὕρῃ ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ὅσας διακονίας ἔκαμεν ἐν Ἐφέσω, συ ἐξεύρεις καλῆτερα.

2 Συ λοιπὸν, τέκνον μου, ἐνδυναμῶ διά τῆς χάριτος τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, **2** καὶ ὅσα ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διά πολλῶν μαρτύρων, τὰυτά παράδος εἰς πιστοὺς ἀνθρώπους, οἵτινες θέλουσιν εἶσθαι ἱκανοὶ καὶ ἄλλους να διδάξωσι. **3** Συ λοιπὸν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιωτῆς Ἰησοῦ Χριστοῦ. **4** Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται εἰς τὰς βιωτικὰς υποθέσεις, διά να ἀρέσῃ εἰς τον στρατολογήσαντα. **5** Ἐάν δε καὶ ἀγωνίζηται τις, δὲν στεφανοῦται, ἐάν νομίμως δὲν ἀγωνισθῇ. **6** Ὁ κοπιᾶζων γεωργός πρέπει πρῶτος να μεταλαμβάνῃ ἀπὸ τῶν καρπῶν. **7** Ἐννοεῖ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα λέγω· εἶθε δε να σοὶ δώσῃ ὁ Κύριος σύνεσιν εἰς πάντα. **8** Ἐνθυμῶ τον ἐκ σπέρματος Δαβὶδ Ἰησοῦν Χριστόν, τον ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, κατὰ τὸ ευαγγέλιόν μου. **9** Διά τὸ ὁποῖον κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακούργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ δὲν δεσμεύεται. **10** Διά τούτο πάντα ὑπομένω διά τοὺς ἐκλεκτούς, διά να ἀπολαύσωσι καὶ αὐτοὶ τὴν σωτηρίαν τὴν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου. (αἰθῆριος g166) **11** Πιστός ὁ λόγος· διότι ἐάν συναπεθάνομεν, θέλομεν καὶ συζῆσαι· **12** ἐάν ὑπομένωμεν, θέλομεν καὶ συμβασιλεύσει· ἐάν ἀρνῶμεθα αὐτόν, καὶ ἐκεῖνος θέλει ἀρνηθῆ ἡμᾶς· **13** ἐάν ἀπιστῶμεν, ἐκεῖνος μένει πιστός· να ἀρνηθῇ ἐαυτόν δὲν δύναται. **14** Τὰυτά υπενθύμιζε, διαμαρτυρούμενος ἐνώπιον τοῦ Κυρίου να μὴ λογομαχώσῃ, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι εἰς οὐδέν χρησίμων, ἀλλὰ φέρει καταστροφὴν τῶν ἀκουόντων. **15** Σπούδασον να παραστήσης σεαυτὸν δόκιμον εἰς τον Θεόν, ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομούντα τον λόγον τῆς ἀληθείας. **16** Τὰς δε βεβήλους ματαιοφωνίας φεύγε· διότι θέλουσι προχωρήσει εἰς πλειοτέραν ἀσέβειαν, **17** καὶ ὁ λόγος αὐτῶν

θέλει κατατρώγει ως γάγγραινα· εκ των οποίων είναι ο Υμέναιος και ο Φιλητός, 18 οίτινες απεπλανήθησαν από της αληθείας, λέγοντες ότι έγεινεν ήδη η ανάστασις, και ανατρέπουσι την πίστιν τινών. 19 Το στερεόν όμως θεμέλιον του Θεού μένει, έχον την σφραγίδα ταύτην· Γνωρίζει ο Κύριος τους όντας αυτού, καί· Ας απομακρυνθή από της αδικίας πας όστις ονομάζει το όνομα του Κυρίου. 20 Εν μεγάλη δε οικία δεν είναι μόνον σκευή χρυσά και αργυρά, αλλά και ξύλινα και οστράκινα, και άλλα μεν προς χρίσιν τιμίαν, άλλα δε προς άτιμον. 21 Εάν λοιπόν καθάρισι τις εαυτόν από τούτων, θέλει είσθαι σκεύος τιμίας χρήσεως, ηγιασμένον και εύχρηστον εις τον δεσπότην, ητοιμασμένον εις παν έργον αγαθόν. 22 Τας δε νεανικάς επιθυμίας φεύγε και ζήτηι την δικαιοσύνην, την πίστιν, την αγάπην, την ειρήνην μετά των επικαλουμένων τον Κύριον εκ καθαράς καρδιάς. 23 Τας δε μωράς και παιιδεύτους φιλονεικίας παραιτού, εξεύρων ότι γεννώσι μάχας· 24 ο δε δούλος του Κυρίου δεν πρέπει να μάχηται, αλλά να ήναι πράος προς πάντας, διδασκτικός, ανεξίκακος, 25 διδάσκων μετά πραότητος τους αντιφρονούντας, μήποτε δώση εις αυτούς ο Θεός μετάνοιαν, ώστε να γνωρίσωσι την αλήθειαν, 26 και να ανανήψωσι από της παγίδος του διαβόλου, υπό του οποίου είναι πεπαγιδευμένοι εις το θέλημα εκείνου.

3 Γίνωσκε δε τούτο, ότι εν ταις εσχάταις ημέραις θέλουσιν ελθεί καιροί κακοί· 2 διότι θέλουσιν είσθαι οι άνθρωποι φίλαυτοι, φιλάργυροι, αλαζόνες, υπερήφανοι, βλάσφημοι, απειθείς εις τους γονείς, αγάριστοι, ανόσιοι, 3 άσπλαγχοι, αδιάλλακτοι, συκοφάνται, ακρατείς, ανήμεροι, αφιλάγαθοι, 4 προδοταί, προπετείς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι μάλλον παρά φιλόθεοι, 5 έχοντες μεν μορφήν ευσεβείας, ηρνημένοι δε την δύναμιν αυτής. Και τούτους φεύγε. 6 Διότι εκ τούτων είναι εκείνοι, οίτινες εισχωρούσιν εις τας οικίας και αιχμαλωτίζουσι τα γυναικάρια τα πεφορτισμένα αμαρτίας, συρόμενα υπό διαφόρων επιθυμιών, 7 τα οποία πάντοτε μανθάνουσι και ποτέ δεν δύνανται να έλθωσι εις την γνώσιν της αληθείας. 8 Και καθ' ον τρόπον ο Ιαννής και Ιαμβρής αντέστησαν εις

τον Μωϋσήν, ούτω και αυτοί ανθίστανται εις την αλήθειαν, άνθρωποι διεφθαρμένοι τον νούν, αδόκιμοι εις την πίστιν. 9 Αλλά δεν θέλουσι προκόψει πλειότερον· διότι η ανοησία αυτών θέλει γείνει κατάδηλος εις πάντας, καθώς και η εκείνων έγεινε. 10 Συ όμως παρηκολούθησας την διδασκαλίαν μου, την διαγωγήν, την πρόθεσιν, την πίστιν, την μακροθυμίαν, την αγάπην, την υπομονήν, 11 τους διωγμούς, τα παθήματα, οποία μοι συνέβησαν εν Αντιοχεία, εν Ικονίω, εν Λύστροις· οποίους διωγμούς υπέφερα, και εκ πάντων με ηλευθέρωσεν ο Κύριος. 12 Και πάντες δε οι θέλοντες να ζώσιν ευσεβώς εν Χριστώ Ιησού θέλουσι διωχθή. 13 Πονηροί δε άνθρωποι και γόητες θέλουσι προκόψει εις το χείρον, πλανώντες και πλανώμενοι. 14 Αλλά συ μένε εις εκείνα, τα οποία έμαθες και επιστώθης, εξεύρων παρά τίνος έμαθες, 15 και ότι από βρέφους γνωρίζεις τα ιερά γράμματα, τα δυνάμενα να σε σοφίσωσιν εις σωτηρίαν διά της πίστεως της εν Χριστώ Ιησού. 16 Όλη η γραφή είναι θεόπνευστος και ωφέλιμος προς διδασκαλίαν, προς έλεγχον, προς επανόρθωσιν, προς εκπαίδευσιν την μετά της δικαιοσύνης, 17 διά να ήναι τέλειος ο άνθρωπος του Θεού, ητοιμασμένος εις παν έργον αγαθόν

4 Διαμαρτύρομαι λοιπόν εγώ ενώπιον του Θεού και του Κυρίου Ιησού Χριστού, όστις μέλλει να κρίνη ζώντας και νεκρούς εν τη επιφανεία αυτού και τη βασιλεία αυτού, 2 κήρυζον τον λόγον, επίμενε εγκαίρως ακαίρως, έλεγξον, επίπληξον, πρότρεψον, μετά πάσης μακροθυμίας και διδαχής. 3 Διότι θέλει ελθεί καιρός ότε δεν θέλουσιν υποφέρει την υγιαίνουσαν διδασκαλίαν, αλλά θέλουσιν επισωρεύσει εις εαυτούς διδασκάλους κατά τας ιδίας αυτών επιθυμίας, γαργαλιζόμενοι την ακοήν, 4 και από μεν της αληθείας θέλουσιν αποστρέψει την ακοήν αυτών, εις δε τους μύθους θέλουσιν εκτραπή. 5 Συ δε αγρύπνει εις πάντα, κακοπάθησον, εργάσθητι έργον ευαγγελιστού, την διακονίαν σου κάμε πλήρη. 6 Διότι εγώ γίνομαι ήδη σπονδή και ο καιρός της αναχωρήσεώς μου έφθασε. 7 Τον αγώνα τον καλόν ηγωνίσθην, τον δρόμον ετελείωσα,

την πίστιν διετήρησα· **8** του λοιπού μένει εις εμέ ο της δικαιοσύνης στέφανος, τον οποίον ο Κύριος θέλει μοι αποδώσει εν εκείνη τη ημέρα, ο δίκαιος κριτής, και ου μόνον εις εμέ, αλλά και εις πάντας όσοι επιποθούν την επιφάνειαν αυτού. **9** Σπούδασον να έλθης προς εμέ ταχέως· **10** διότι ο Δημάς με εγκατέλιπεν, αγαπήσας τον παρόντα κόσμον, και απήλθεν εις Θεσσαλονίκην, ο Κρήσκης εις Γαλατίαν, ο Τίτος εις Δαλματίαν· **(αιῶν g165)** **11** ο Λουκάς είναι μόνος μετ' εμού. Τον Μάρκον παραλαβών φέρε μετά σου· διότι μοι είναι χρήσιμος εις την διακονίαν. **12** Τον δε Τυχικόν απέστειλα εις Έφεσον. **13** Τον φελόνην, τον οποίον αφήκα εν Τρωάδι παρά τω Κάρπω, ερχόμενος φέρε, και τα βιβλία, μάλιστα τας μεμβράνας. **14** Ο Αλέξανδρος ο χαλκεύς πολλά κακά μοι έκαμεν· ο Κύριος να αποδώση εις αυτόν κατά τα έργα αυτού· **15** τον οποίον και συ φυλάττου· διότι πολύ ανθίσταται εις τους λόγους ημών. **16** Εν τη πρώτη απολογία μου δεν με παρεστάθη ουδείς, αλλά πάντες με εγκατέλιπον· είθε να μη λογαριασθή εις αυτούς· **17** αλλ' ο Κύριος με παρεστάθη και με ενεδυνάμωσε, διά να πληρωθή δι' εμού το κήρυγμα και να ακούσωσι πάντα τα έθνη· και ηλευθερώθην εκ του στόματος του λέοντος. **18** Και θέλει με ελευθερώσει ο Κύριος από παντός έργου πονηρού και θέλει με διασώσει διά την επουράνιον βασιλείαν αυτού· εις τον οποίον έστω η δόξα εις τους αιώνας των αιώνων· αμήν. **(αιῶν g165)** **19** Ασπάσθητι την Πρίσκαν και τον Ακύλαν και τον οίκον του Ονησιφόρου. **20** Ο Έραστος έμεινεν εν Κορίνθω, τον δε Τρόφιμον αφήκα εν Μιλήτῳ ασθενή. **21** Σπούδασον να έλθης προ του χειμῶνος. Ασπάζεται σε ο Εύβουλος και Πούδης και Λίνος και η Κλαυδία και οι αδελφοί πάντες. **22** Ο Κύριος Ιησούς Χριστός είη μετά του πνεύματός σου. Η χάρις μεθ' υμών· αμήν.

Προς Τίτον

1 Παύλος, δούλος Θεού, απόστολος δε Ιησού Χριστού κατά την πίστιν των εκλεκτών του Θεού και την επίγνωσιν της αληθείας της κατ' ευσέβειαν **2** επ' ελπίδι ζωής αιωνίου, την οποίαν υπεσχέθη ο αψευδής Θεός προ χρόνων αιωνίων, **(aiōnios g166)** **3** εφανέρωσε δε εν καιροίς ωρισμένοις τον λόγον αυτού διά του κηρύγματος, το οποίον ενεπιστεύθην εγώ κατ' επιταγήν του σωτήρος ημών Θεού, **4** προς Τίτον, γνήσιον τέκνον κατά κοινήν ημών πίστιν· είη χάρις, έλεος, ειρήνη από Θεού Πατρός και Κυρίου Ιησού Χριστού του Σωτήρος ημών. **5** Διά τούτο σε αφήκα εν Κρήτη, διά να διορθώσης τα ελλείποντα και να καταστήσης εν πάση πόλει πρεσβυτέρους, καθώς εγώ σε διέταξα, **6** όστις είναι ανέγκλητος, μιας γυναικός ανήρ, έχων τέκνα πιστά, μη κατηγορούμενα ως άσωτα ή ανυπότακτα. **7** Διότι πρέπει ο επίσκοπος να ήναι ανέγκλητος, ως οικονόμος Θεού, μη αυθάδης, μη οργίλος, μη μέθυσος, μη πλήκτης, μη αισχροκερδής, **8** αλλά φιλόξενος, φιλάγαθος, σώφρων, δίκαιος, όσιος, εγκρατής, **9** προσκεκολλημένος εις τον πιστόν λόγον της διδασκαλίας, διά να ήναι δυνατός και να προτρέπη διά της υγιαινούσης διδασκαλίας και να εξελέγη τους αντιλέγοντας. **10** Διότι υπάρχουν πολλοί και ανυπότακτοι ματαιολόγοι και φρενοπλάνοι, μάάλιστα οι εκ της περιτομής, **11** τους οποίους πρέπει να αποστομώνωμεν, οίτινες ανατρέπουσιν ολοκλήρους οίκους, διδάσκοντες όσα δεν πρέπει, χάριν αισχρού κέρδους. **12** Είπε τις αυτών προφήτης ίδιος αυτών· Οι Κρήτες είναι πάντοτε ψεύσται, κακά θηρία, γαστέρες αργαί. **13** Η μαρτυρία αύτη είναι αληθινή. Διά την οποίαν αιτίαν έλεγχε αυτούς αποτόμως, διά να υγιαίνωσιν εν τη πίστει, **14** και να μη προσέχωσιν εις Ιουδαϊκούς μύθους και εντολάς ανθρώπων αποστρεφομένων την αλήθειαν. **15** Εις μεν τους καθαρούς πάντα είναι καθαρά· εις δε τους μεμιασμένους και άπιστους ουδέν καθαρόν, αλλά και ο νους αυτών και η συνείδησις είναι μεμιασμένα. **16** Ομολογούσιν ότι γνωρίζουσι τον Θεόν, με τα έργα όμως αρνούνται, βδελυκτοί

όντες και απειθείς και εις παν έργον αγαθόν αδόκιμοι.

2 Συ όμως λάλει όσα πρέπει εις την υγιαίνουσαν διδασκαλίαν. **2** Οι γέροντες να ήναι άγρυπνοι, σεμνοί, σώφρονες, υγιαίνοντες εν τη πίστει, τη αγάπη, τη υπομονή. **3** Αι γραίαι ωσαύτως να έχωσι τρόπον ιεροπρεπή, μη κατάλαλοι, μη δεδουλωμένοι εις πολλήν οιοποσίαν, να ήναι διδάσκαλοι των καλών, **4** διά να νουθετώσι τας νέας να ήναι φίλανδροι, φιλότεκνοι, **5** σώφρονες, καθαράι, οικοφύλακες, αγαθαί, ευπειθείς εις τους ιδίους αυτών άνδρας, διά να μη βλασφημήται ο λόγος του Θεού. **6** Τους νεωτέρους ωσαύτως νουθετεί να σωφρονώσι, **7** δεικνύων κατά πάντα σεαυτόν τύπον των καλών έργων, φυλάττων εν τη διδασκαλία αδιαφορίαν, σεμνότητα, **8** λόγον υγιή και ακατάκριτον, διά να εντραπή ο εναντίος, μη έχων να λέγη διά σας μηδέν κακόν. **9** Τους δούλους να υποτάσσωνται εις τους εαυτών δεσπότας, να ευαρεστώσιν εις αυτούς κατά πάντα, να μη αντιλέγωσι, **10** να μη σφετερίζωνται τα αλλότρια, αλλά να δεικνύωσι πάσαν πίστιν αγαθήν, διά να στολιζωσι κατά πάντα την διδασκαλίαν του σωτήρος ημών Θεού. **11** Διότι εφανέρωθη η χάρις του Θεού η σωτήριος εις πάντας ανθρώπους, **12** διδάσκουσα ημάς να αρνηθώμεν την ασέβειαν και τας κοσμικάς επιθυμίας και να ζήσωμεν σωφρόνως και δικαίως και ευσεβώς εν τω παρόντι αιώνι, **(aiōn g165)** **13** προσμένοντες την μακαρίαν ελπίδα και επιφάνειαν της δόξης του μεγάλου Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, **14** όστις έδωκεν εαυτόν υπέρ ημών, διά να μας λυτρώση από πάσης ανομίας και να μας καθάριση εις εαυτόν λαόν εκλεκτόν, ζηλωτήν καλών έργων. **15** Ταύτα λάλει και πρότρεπε και έλεγχε μετά πάσης εξουσίας ας μη σε περιφρονη μηδείς.

3 Υπενθύμιζε αυτούς να υποτάσσωνται εις τας αρχάς και εξουσίας, να πειθαρχώσι, να ήναι έτοιμοι εις παν έργον αγαθόν, **2** να μη βλασφημώσι μηδένα, να ήναι άμαχοι, συμβιβαστικοί, να δεικνύωσι προς πάντας ανθρώπους πάσαν πραότητα. **3** Διότι ήμεθά ποτέ και ημείς ανόητοι, απειθείς, πλανώμενοι,

δουλεύοντες εις διαφόρους επιθυμίας και ηδονάς, ζώντας εν κακία και φθόνω, μισητοί και μισούντες αλλήλους. **4** Αλλ' ότε εφανερώθη η χρηστότης και η φιλανθρωπία του Σωτήρος ημών Θεού, **5** ουχί εξ έργων δικαιοσύνης τα οποία επράξαμεν ημείς, αλλά κατά το έλεος αυτού έσωσεν ημάς διά λουτρού παλιγγενεσίας και ανακαινίσεως του Αγίου Πνεύματος, **6** το οποίον εξέχεε πλουσίως εφ' ημάς διά Ιησού Χριστού του Σωτήρος ημών, **7** ίνα δικαιωθέντες διά της χάριτος εκείνου, γείνωμεν κληρονόμοι κατά την ελπίδα της αιωνίου ζωής. (aiōnios g166) **8** Πιστός ο λόγος, και θέλω ταύτα να διαβεβαιούς, διά να φροντίζωσιν οι πιστεύσαντες εις τον Θεόν να προϊΐστανται καλών έργων. Ταύτα είναι τα καλά και ωφέλιμα εις τους ανθρώπους **9** μωράς δε φιλονεικίας και γενεαλογίας και έριδας και μάχας νομικής φεύγε, διότι είναι ανωφελείς και μάταιαι. **10** Αιρετικόν άνθρωπον μετά μίαν και δευτέραν νουθεσίαν παραιτού, **11** εξεύρων ότι διεφθάρη ο τοιούτος και αμαρτάνει, ων αυτοκατάκριτος. **12** Όταν πέμψω προς σε τον Αρτεμάν ή τον Τυχικόν, σπούδασον να έλθης προς με εις Νικόπολιν· διότι εκεί απεφάσισα να παραχειμάσω. **13** Ζηνάν τον νομικόν και τον Απολλώ πρόπεμψον επιμελώς, διά να μη λείπη εις αυτούς μηδέν. **14** Ας μανθάνωσι δε και οι ημέτεροι να προϊΐστανται καλών έργων εις τας αναγκαίας χρείας, διά να μη ήναι άκαρποι. **15** Ασπάζονται σε πάντες οι μετ' εμού· ασπάσθητι τους αγαπώντας ημάς εν πίστει. Η χάρις είη μετά πάντων υμών. Αμήν.

Προς Φιλημονα

1 Παύλος, δέσμιος του Ιησού Χριστού, και Τιμόθεος ο αδελφός, προς Φιλήμονα τον αγαπητόν και συνεργόν ημών **2** και την Αρφίαν την αγαπητήν και Ἀρχιππον τον συστρατιώτην ημών και την κατ' οίκου σου εκκλησίαν· **3** χάρις εἴη ὑμῖν και εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ημών και Κυρίου Ιησού Χριστοῦ. **4** Ευχαριστῶ τον Θεόν μου και μνημονεύω σε πάντοτε εν ταις προσευχαῖς μου, **5** ακοῶν την αγάπην σου και την πίστιν, την οποῖαν ἔχεις προς τον Κύριον Ιησοῦν και εις πάντας τους αγίους, **6** διὰ να γείνη η κοινωνία της πίστεώς σου ενεργός διὰ της φανερώσεως παντός καλοῦ του εν ὑμῖν εις Χριστόν Ιησοῦν. **7** Διότι χαράν πολλήν ἔχομεν και παρηγορίαν διὰ την αγάπην σου, επειδή τα σπλάγχνα των αγίων ανεπαύθησαν διὰ σου, αδελφέ. **8** Ὅθεν, αν και ἔχω εν Χριστῷ πολλήν παρηγορίαν να επιτάττω εις σε το πρέπον, **9** ὁμως διὰ την αγάπην μάλλον σε παρακαλῶ, τοιούτος ων ως Παῦλος ο γέρων, τώρα δε και δέσμιος του Ιησού Χριστοῦ, **10** σε παρακαλῶ υπέρ του τέκνου μου, τον οποίον ἐγέννησα εν τοις δεσμοῖς μου, υπέρ του Ονησίμου, **11** ὅστις ἴτο ποτέ ἀχρηστος εις σε, τώρα δε εις σε και εις ἐμέ εἶναι χρήσιμος, **12** τον οποίον πέμπω ὀπίσω. Συ δε αὐτόν, τουτέστι τα σπλάγχνα μου, δέχθητι· **13** τον οποίον ἐγὼ ἠθέλον να κρατῶ πλησίον μου, διὰ να με υπηρετή ἀντί σου εν τοις δεσμοῖς του ευαγγελίου· **14** χωρὶς ὁμως της γνώμης σου δεν ηθέλησα να κάμω ουδέν, διὰ να μη ἴναι το αγαθόν σου ως κατ' ἀνάγκην, ἀλλ' εκουσίως. **15** Διότι ἴσως διὰ τούτο εχωρίσθη προς ὥραν, διὰ να ἀπολάβῃς αὐτόν διαπαντός, **(αἰῶνιος g166)** **16** ουχί πλέον ως δούλον, ἀλλ' υπέρ δούλον, ἀδελφόν αγαπητόν, μάλιστα εις ἐμέ, πόσω δε μάλλον εις σε και κατά σάρκα και εν Κυρίῳ. **17** Εάν λοιπόν ἔχῃς ἐμέ κοινωνόν, δέχθητι αὐτόν ως ἐμέ. **18** Και εἰάν σε ηδίκησεν εις τι ἢ χρεωστή, λογαρίαζε τούτο εις ἐμέ· **19** ἐγὼ ο Παῦλος ἔγραψα με την χεῖρα μου, ἐγὼ θέλω πληρώσει· διὰ να μη σοι λέγω ὅτι και σεαυτόν ἐτι μοι χρεωστεῖς. **20** Ναι, αδελφέ, εἶθε να λάβω ἐγὼ ταύτην την χάριν παρά

σου εν Κυρίῳ· ἀνάπαυσόν μου τα σπλάγχνα εν Κυρίῳ. **21** Πεποιθὸς εις την υπακοήν σου ἔγραψα προς σε, ἐξεύρων ὅτι και πλειότερον ἀφ' ὅ, τι λέγω θέλεις κάμει. **22** Ενταυτῷ δε ετοιμαζέ μοι και κατάλυμα· επειδή ἐλπίζω ὅτι διὰ των προσευχών σας θέλω χαρισθῆς εις ἐσάς. **23** Ἀσπάζονται σε Επαφράς ο συναιχμάλωτός μου εν Χριστῷ Ιησού, **24** Μάρκος, Αρίσταρχος, Δημάς, Λουκάς, οἱ συνεργοί μου. **25** Η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστοῦ εἴη μετὰ του πνεύματος ὑμῶν. Ἀμήν.

Προς Εβραίους

1 Ο Θεός, αφού ελάλησε το πάλαι προς τους πατέρας ημών διά των προφητών πολλάκις και πολυτρόπως, **2** εν ταις εσχάταις ταύταις ημέραις ελάλησε προς ημάς διά του Υιού, τον οποίον έθεσε κληρονόμον πάντων, δι' ου έκαμε και τους αιώνας. **(αιθ̄ν g165)** **3** όστις ων απαύγασμα της δόξης και χαρακτήρ της υποστάσεως αυτού, και βαστάζων τα πάντα με τον λόγον της δυνάμεως αυτού, αφού δι' εαυτού έκαμε καθαρισμόν των αμαρτιών ημών, εκάθησεν εν δεξιά της μεγαλωσύνης εν υψηλοίς, **4** τοσοούτον ανώτερος των αγγέλων γενόμενος, όσον εξοχώτερον υπέρ αυτούς όνομα εκληρονόμησε. **5** Διότι προς τίνα των αγγέλων είπε ποτε· Υιός μου είσαι συ, Εγώ σήμερα σε εγέννησα; και πάλιν· Εγώ θέλω είσθαι εις αυτόν Πατήρ, και αυτός θέλει είσθαι εις εμέ Υιός; **6** Όταν δε πάλιν εισαγάγη τον πρωτότοκον εις την οικουμένην, λέγει· Και ας προσκυνήσωσιν εις αυτόν πάντες οι άγγελοι του Θεού. **7** Και περί μεν των αγγέλων λέγει· Ο ποιών τους αγγέλους αυτού πνεύματα, και τους λειτουργούς αυτού πυρός φλόγα· **8** περί δε του Υιού· Ο θρόνος σου, ω Θεέ, είναι εις τον αιώνα του αιώνος σκήπτρον ευθύτητος είναι το σκήπτρον της βασιλείας σου.

(αιθ̄ν g165) **9** Ηγάπησας δικαιοσύνην και εμίσησας ανομίαν· διά τούτο έχρισέ σε, ο Θεός, ο Θεός σου, έλαιον αγαλλιάσεως υπέρ τους μετόχους σου· **10** καί· Συ κατ' αρχάς, Κύριε, την γην θεμελίωσας, και έργα των χειρών σου είναι οι ουρανοί· **11** αυτοί θέλουσιν απολεσθή, συ δε διαμένεις και πάντες ως ιμάτιον θέλουσι παλαιωθή, **12** και ως περιένδυμα θέλεις τυλίξει αυτούς, και θέλουσιν αλλαχθή· Συ όμως είσαι ο αυτός, και τα έτη σου δεν θέλουσιν εκλείψει. **13** Προς τίνα δε των αγγέλων είπε ποτε· Κάθου εκ δεξιών μου, εωσού θέσω τους εχθρούς σου υποπόδιον των ποδών σου; **14** Δεν είναι πάντες λειτουργικά πνεύματα εις υπηρεσίαν αποστελλόμενα διά τους μέλλοντας να κληρονομήσωσι σωτηρίαν;

2 Διά τούτο πρέπει ημείς να προσέχωμεν περισσότερον εις όσα ηκούσαμεν, διά να μη εκπέσωμέν ποτέ. **2** Διότι εάν ο λόγος ο λαληθείς

δι' αγγέλων έγεινε βέβαιος, και πάσα παράβασις και παρακοή έλαβε δικαίαν μισθοποδοσίαν, **3** πως ημείς θέλομεν εκφύγει, εάν αμελήσωμεν τόσον μεγάλην σωτηρίαν; ήτις αρχίσασα να λαλήται διά του Κυρίου, εβεβαιώθη εις ημάς υπό των ακουσάντων, **4** και ο Θεός συνεπεμαρτύρει με σημεία και τέρατα και με διάφορα θαύματα και με διανομάς του Αγίου Πνεύματος κατά την θέλησιν αυτού. **5** Διότι δεν υπέταξεν εις αγγέλους την οικουμένην την μέλλουσαν, περί της οποίας λαλούμεν. **6** Εμαρτύρησε δε τις εν τινί μέρει, λέγων· Τι είναι ο άνθρωπος, ώστε να ενθυμήσαι αυτόν, Η ο υιός του ανθρώπου, ώστε να επισκέπτησαι αυτόν; **7** Έκαμες αυτόν ολίγον τι κατώτερον των αγγέλων, με δόξαν και τιμήν εστεφάνωσας αυτόν και κατέστησας αυτόν επί τα έργα των χειρών σου· **8** Πάντα υπέταξας υποκάτω των ποδών αυτού. Διότι υποτάξας εις αυτόν τα πάντα, δεν αφήκεν ουδέν ανυπότακτον εις αυτόν. Τώρα όμως δεν βλέπομεν έτι τα πάντα υποτεταγμένα εις αυτόν· **9** τον δε ολίγον τι παρά τους αγγέλους ηλαττωμένον Ιησούν βλέπομεν διά το πάθημα του θανάτου με δόξαν και τιμήν εστεφανωμένον, διά να γευθή θάνατον υπέρ παντός ανθρώπου διά της χάριτος του Θεού. **10** Διότι έπρεπεν εις αυτόν, διά τον οποίον είναι τα πάντα και διά του οποίου έγειναν τα πάντα, φέρων εις την δόξαν πολλούς υιούς, να κάμη τέλειον τον αρχηγόν της σωτηρίας αυτών διά των παθημάτων. **11** Επειδή και ο αγιάζων και οι αγιαζόμενοι εξ ενός είναι πάντες· δι' ην αιτίαν δεν επαισχύνεται να ονομάζη αυτούς αδελφούς, **12** λέγων· Θέλω απαγγείλει το όνομά σου προς τους αδελφούς μου, εν μέσω εκκλησίας θέλω σε υμνήσει· **13** και πάλιν· Εγώ θέλω έχει την πεποίθησίν μου επ' αυτόν· και πάλιν· Ιδού, εγώ και τα παιδιά, τα οποία μοι έδωκεν ο Θεός. **14** Επειδή λοιπόν τα παιδιά εμέθεξαν από σαρκός και αίματος, και αυτός παρομοίως μετέλαβεν από των αυτών, διά να καταργήση διά του θανάτου τον έχοντα το κράτος του θανάτου, τουτέστι τον διάβολον, **15** και ελευθερώση εκείνους, όσοι διά τον φόβον του θανάτου ήσαν διά παντός του βίου υποκείμενοι εις την δουλείαν. **16** Διότι

βεβαίως δεν ανέλαβεν αγγέλων φύσιν, αλλά φωνής αυτού, μη σκληρύνητε τας καρδίας σας σπέρματος Αβραάμ ανέλαβεν. **17** Όθεν έπρεπε ως εν τω παραπικρασμώ. **16** Διότι τίνες, αφού να ομοιωθή κατά πάντα με τους αδελφούς, διά ήκουσαν, παρεπίκραναν αυτόν αλλ' ουχι πάντες να γείνη ελεήμων και πιστός αρχιερεύς εις τα οι εξελθόντες εξ Αιγύπτου διά του Μωϋσέως. **17** προς τον Θεόν, διά να κάμνη εξιλέωσιν υπέρ Εις τίνας δε παρωργίσθη τεσσαράκοντα έτη; ουχι των αμαρτιών του λαού. **18** Επειδή καθ' ότι εις τους αμαρτήσαντας, των οποίων τα κώλα αυτός έπαθε πειρασθείς, δύναται να βοηθήση έπεσον εν τη ερήμω; **18** Προς τίνας δε ώμοσεν τους πειραζομένους. ότι δεν θέλουσιν εισέλθει εις την κατάπαυσιν

3 Όθεν, αδελφοί άγιοι, ουρανού προσκλήσεως μέτοχοι, κατανοήσατε τον απόστολον και απειθήσαντας; **19** Και αρχιερέα της ομολογίας ημών τον Ιησούν βλέπομεν ότι διά απιστίαν δεν ηδυνήθησαν να εισέλθωσι.

Χριστόν, 2 όστις ήτο πιστός εις τον καταστήσαντα αυτόν, καθώς και ο Μωϋσής εις όλον τον οίκον αυτού. **3** Επειδή ούτος ηξιώθη πλειοτέρας Χριστόν, 2 όστις ήτο πιστός εις τον καταστήσαντα αυτόν, καθώς και ο Μωϋσής εις όλον τον οίκον αυτού. **3** Επειδή ούτος ηξιώθη πλειοτέρας δόξης παρά τον Μωϋσήν, καθ' όσον έχει τιμήν πλειοτέραν παρά τον οίκον ο κατασκευάσας αυτόν. **4** Διότι πας οίκος κατασκευάζεται υπό δόξης παρά τον Μωϋσήν, καθ' όσον έχει τιμήν πλειοτέραν παρά τον οίκον ο κατασκευάσας αυτόν. **4** Διότι πας οίκος κατασκευάζεται υπό τινός, ο δε κατασκευάσας τα πάντα είναι ο Θεός. **5** Και ο μεν Μωϋσής υπήρξε πιστός εις όλον τον οίκον αυτού ως θεράπων, εις μαρτυρίαν των λαληθησομένων, **6** ο δε Χριστός ως Υιός επί τον οίκον αυτού, του οποίου ημείς είμεθα οίκος, εάν κρατήσωμεν μέχρι τέλους βεβαίαν την παρρησίαν και το καύχημα της ελπίδος. **7** Διά τούτο, καθώς λέγει το Πνεύμα το Άγιον Σήμερον, εάν ακούσητε της φωνής αυτου, **8** μη σκληρύνητε τας καρδίας σας ως εν τω παραπικρασμώ κατά την ημέραν του πειρασμού εν τη ερήμω, **9** όπου οι πατέρες σας με επείρασαν, με εδοκίμασαν και είδον τα έργα μου τεσσαράκοντα έτη. **10** διά τούτο δυσηρεστήτην εις την γενεάν εκείνην και είπον· Πάντοτε πλανώνται εν τη καρδιά αυτών και αυτοί δεν εγνώρισαν τας οδούς μου. **11** ούτως ώμοσα εν τη οργή μου, δεν θέλουσιν εισέλθει εις την κατάπαυσίν μου. **12** προσέχετε, αδελφοί, να μη υπάρχη εις μήδενα από σας πονηρά καρδιά απιστίας, ώστε να αποστατήση από Θεού ζώντος, **13** αλλά προτρέπετε αλλήλους καθ' εκάστην ημέραν, ενόσω ονομάζεται το σήμερον, διά να μη σκληρυνθή τις εξ υμών διά της απάτης της αμαρτίας. **14** διότι μέτοχοι εγείναμεν του Χριστού, εάν κρατήσωμεν μέχρι τέλους βεβαίαν την αρχήν της πεποιθήσεως, **15** ενώ λέγεται· Σήμερον, εάν ακούσητε της

4 Ας φοβηθώμεν λοιπόν μήποτε, ενώ μένει εις ημάς επαγγελία να εισέλθωμεν εις την κατάπαυσιν αυτού, φανή τις εξ υμών ότι υστερήθη αυτής. **2** Διότι ημείς ευηγγελίσθημεν, καθώς και εκείνοι· αλλά δεν ωφέλησεν εκείνους ο λόγος, τον οποίον ήκουσαν, επειδή δεν ήτο εις τους ακούσαντας ηνωμένος με την πίστιν. **3** Διότι εισερχόμεθα εις την κατάπαυσιν ημείς οι πιστεύσαντες, καθώς είπεν· Ούτως ώμοσα εν τη οργή μου, δεν θέλουσιν εισέλθει εις την κατάπαυσίν μου· αν και τα έργα αυτου ετελείωσαν από καταβολής κόσμου. **4** Διότι είπεν εν μέρει τινί περί της εβδόμης ούτω· Και κατέπαυσεν ο Θεός εν τη ημέρα τη εβδόμη από πάντων των έργων αυτου. **5** και εν τούτω πάλιν· Δεν θέλουσιν εισέλθει εις την κατάπαυσίν μου. **6** Επειδή λοιπόν μένει να εισέλθωσί τίνες εις αυτήν, και οι πρότερον ευαγγελισθέντες δεν εισήλθον δι' απείθειαν. **7** πάλιν διορίζει ημέραν τινά, Σήμερον, λέγων διά του Δαβίδ, μετά τοσούτον καιρόν, καθώς είρηται· Σήμερον, εάν της φωνής αυτου ακούσητε, μη σκληρύνητε τας καρδίας σας. **8** Διότι εάν ο Ιησούς σου Ναυή είχε δώσει εις αυτούς κατάπαυσιν, δεν ήθελε μετά ταύτα λαλεί περί άλλης ημέρας. **9** Άρα μένει κατάπαυσις εις τον λαόν του Θεού. **10** Διότι ο εισελθών εις την κατάπαυσιν αυτου και αυτός κατέπαυσεν από των έργων αυτου, καθώς ο Θεός από των εαυτου. **11** Ας σπουδάσωμεν λοιπόν να εισέλθωμεν εις εκείνην την κατάπαυσιν, διά να μη πέση τις εις το αυτό παράδειγμα της απειθείας. **12** Διότι ο λόγος του Θεού είναι ζων και ενεργός και κοπτερώτερος υπέρ πάσαν δίστομον μάχαιραν και διέρχεται μέχρι

διαίρεσως ψυχῆς τε και πνεύματος, αρμών τε και μυελών, και διερευνά τους διαλογισμούς και τας εννοίας της καρδίας. **13** και δεν είναι ουδέν κτίσμα αφανές ενώπιον αυτού, αλλά πάντα είναι γυμνά και τετραηλισμένα εις τους οφθαλμούς αυτού, προς ον έχομεν να δώσωμεν λόγον. **14** Έχοντες λοιπόν αρχιερέα μέγαν, όστις διήλθε τους ουρανούς, Ιησουν τον Υιόν του Θεού, ας κρατώμεν την ομολογίαν. **15** Διότι δεν έχομεν αρχιερέα μη δυνάμενον να συμπαθήση εις τας ασθeneίας ημών, αλλά πειρασθέντα κατά πάντα καθ' ομοιότητα ημών χωρίς αμαρτίας. **16** Ας πλησιάζωμεν λοιπόν μετά παρηρησίας εις τον θρόνον της χάριτος, διά να λάβωμεν έλεος και να εύρωμεν χάριν προς βοήθειαν εν καιρώ χρειας.

5 Διότι πας αρχιερεύς, εξ ανθρώπων λαμβανόμενος, υπέρ ανθρώπων καθίσταται εις τα προς τον Θεόν, διά να προσφέρει δώρα τε και θυσίας υπέρ αμαρτιών, **2** δυνάμενος να συμπαθή εις τους αγνοούντας και πλανωμένους, διότι και αυτός είναι περιενδεδυμένος ασθένειαν· **3** και διά ταύτην χρεωστεί, καθώς περί του λαού, ούτω και περί εαυτού να προσφέρει θυσίαν υπέρ αμαρτιών. **4** Και ουδείς λαμβάνει την τιμήν ταύτην εις εαυτόν, αλλ' ο καλούμενος υπό του Θεού, καθώς και ο Ααρών. **5** Ούτω και ο Χριστός δεν εδόξασεν εαυτόν διά να γείνη αρχιερεύς, αλλ' ο λαλήσας προς αυτόν· Υιός μου είσαι συ, εγώ σήμεραν σε εγέννησα· **6** καθώς και αλλαχού λέγει· Συ είσαι ιερεύς εις τον αιώνα κατά την τάξιν Μελχισεδέκ. (αιθñ g165) **7** Όστις εν ταις ημέραις της σαρκός αυτού, αφού μετά κραυγής δυνατής και δακρύων προσέφερε δεήσεις και ικεσίας προς τον δυνάμενον να σώζη αυτόν εκ του θανάτου, και εισηκούσθη διά την ευλάβειαν αυτού, **8** καίτοι ων Υιός, έμαθε την υπακοήν αφ' όσων έπαθε, **9** και γενόμενος τέλειος, κατεστάθη αίτιος σωτηρίας αιωνίου εις πάντας τους υπακούοντας εις αυτόν, (αιθñ g166) **10** ονομασθείς υπό του Θεού αρχιερεύς κατά την τάξιν Μελχισεδέκ· **11** Περι του οποίου πολλά έχομεν να είπωμεν και δυσερμήνευτα, διότι εγεινente νωθροί τας ακοάς.

12 Επειδή ενώ ως προς τον καιρόν έπρεπε να ήσθε διδάσκαλοι, páλιν έχετε χρειαν του να σας διδάσκη τις τα αρχικά στοιχεία των λόγων του Θεού, και κατηντήσατε να έχητε χρειαν γάλακτος και ουχί στερεάς τροφής. **13** Διότι πας ο μετέχων γάλακτος είναι άπειρος του λόγου της δικαιοσύνης· επειδή είναι νήπιος· **14** των τελείων όμως είναι η στερεά τροφή, οίτινες διά την έξιν έχουσι τα αισθητήρια γεγυμνασμένα εις το να διακρίνωσι το καλόν και το κακόν.

6 Διά τούτο αφήσαντες την αρχικην διδασκαλίαν του Χριστού, ας φερώμεθα προς την τελειότητα, χωρίς να βάλλωμεν εκ νέου θεμέλιον μετανοίας από νεκρών έργων και πίστεως εις Θεόν, **2** της διδαχής των βαπτισμών και της επιθέσεως των χειρών, και της αναστάσεως των νεκρών και της κρίσεως της αιωνίου. (αιθñ g166) **3** Και τούτο θέλομεν κάμει, εάν επιτρέπη ο Θεός. **4** Διότι αδύνατον είναι οι άπαξ φωτισθέντες και γευθέντες της επουρανίου δωρεάς και γενόμενοι μέτοχοι του Αγίου Πνεύματος **5** και γευθέντες τον καλόν λόγον του Θεού και τας δυνάμεις του μέλλοντος αιώνος, (αιθñ g165) **6** και έπειτα παραπεσόντες, αδύνατον να ανακαινισθώσι páλιν εις μετάνοιαν, ανασταυρούντες εις εαυτούς τον Υιόν του Θεού και καταισχύοντες. **7** Διότι γη, ήτις πίνει την πολλάκις ερχομένην επ' αυτής βροχήν και γεννά βοτάνην ωφέλιμον εις εκείνους, διά τους οποίους και γεωργείται, μεταλαμβάνει ευλογίαν παρά Θεού· **8** όταν όμως εκφύη ακάνθας και τριβόλους, είναι αδόκιμος και πλησίον κατάρας, της οποίας το τέλος είναι να καυθή. **9** Περι υμών δε, αν και λαλώμεν ούτως, αγαπητοί, είμεθα πεπεισμένοι ότι έχετε τα καλήτερα και συνεχόμενα με την σωτηρίαν. **10** Διότι δεν είναι άδικος ο Θεός, ώστε να λησμονήση το έργον σας και τον κόπον της αγάπης, την οποίαν εδείξατε εις το όνομα αυτού, υπηρετήσαντες τους αγίους και υπηρετούντες. **11** Επιθυμούμεν δε να δεικνύη έκαστος υμών την αυτήν σπουδήν προς την πληροφορίαν της ελπίδος μέχρι τέλους, **12** διά να μη γείνητε νωθροί, αλλά μιμηταί των διά πίστεως και μακροθυμίας κληρονομούντων τας

επαγγελίας. 13 Διότι ο Θεός, δίδων επαγγελίαν εις τον Αβραάμ, επειδή δεν είχε να ομώσει εις ουδέν μεγαλότερον, ώμοσεν εις εαυτόν, 14 λέγων· Βεβαίως ευλογών θέλω σε ευλογήσει και πληθύνων θέλω σε πληθύνει· 15 και ούτω προσμείνας με υπομονήν, απήλαυσε την επαγγελίαν. 16 Διότι οι μεν άνθρωποι ομνύουσιν εις τον μεγαλότερον, και ο όρκος είναι εις αυτούς τέλος πάσης αντιλογίας προς βεβαίωσιν. 17 Εις το ποίον ο Θεός, θέλων να δείξη περισσότερον προς τους κληρονόμους της επαγγελίας το αμετάθετον της βουλής αυτού, μετεχειρίσθη μέσον τον όρκον, 18 ώστε διά δύο πραγμάτων αμεταθέτων, εις τα οποία είναι αδύνατον να ψευσθή ο Θεός, να έχωμεν ισχυράν παρηγορίαν οι καταφυγόντες εις το να κρατήσωμεν την προκειμένην ελπίδα· 19 την οποίαν έχομεν ως άγκυραν της ψυχής ασφαλή τε και βεβαίαν και εισερχομένην εις το εσωτερικόν του καταπετάσματος, 20 όπου ο Ιησούς εισήλθεν υπέρ ημών πρόδρομος, γενόμενος αρχιερεύς εις τον αιώνα κατά την τάξιν Μελχισεδέκ. (αιθñ γ165)

7 Διότι ούτος ο Μελχισεδέκ, βασιλεύς Σαλήμ, ιερεύς του Θεού του Υψίστου, όστις συνήντησε τον Αβραάμ επιστρέφοντα από της καταστροφής των βασιλέων και ηυλόγησεν αυτόν, 2 εις τον ο Αβραάμ εχώρισε και δέκατον από πάντων των λαφύρων, όστις πρώτον μεν ερμηνεύεται βασιλεύς δικαιοσύνης, έπειτα δε βασιλεύς Σαλήμ, το ποίον είναι βασιλεύς ειρήνης, 3 απάτωρ, αμήτωρ, αγενεαλόγητος, μη έχων μήτε αρχήν ημερών μήτε τέλος ζωής, αλλ' αφωμοιωμένος με τον Υιόν του Θεού, μένει ιερεύς πάντοτε. 4 Στοχασθήτε δε πόσον μέγας ήτο ούτος, εις τον ο Αβραάμ ο πατριάρχης έδωκε και δέκατον εκ των λαφύρων. 5 Και όσοι μεν εκ των υιών του Λευί λαμβάνουσι την ιερατείαν, έχουσιν εντολήν να αποδεκατώνωσι τον λαόν κατά τον νόμον, τουτέστι τους αδελφούς αυτών, καιτοι εξελθόντας εκ της σφύρας του Αβραάμ· 6 εκείνος δε όστις δεν εγενεαλογείτο εξ αυτών, εδεκάτωσε τον Αβραάμ, και ηυλόγησε τον έχοντα τας επαγγελίας 7 χωρίς δε τινός αντιλογίας το μικρότερον

ευλογείται υπό του μεγαλότερου. 8 Και εδώ μεν θνητοί άνθρωποι λαμβάνουσι δέκατα, εκεί δε λαμβάνει ο μαρτυρούμενος ότι ζη. 9 Και διά να είπω ούτω, διά του Αβραάμ και ο Λευί, όστις ελάμβανε δέκατα, απεδεκατώθη. 10 Διότι εν τη σφύρῃ του πατρός αυτού ήτο έτι, ότε συνήντησεν αυτόν ο Μελχισεδέκ. 11 Εάν λοιπόν η τελειότης υπήρχε διά Λευιτικῆς ιερωσύνης· διότι ο λαός επ' αυτής έλαβε τον νόμον· τις χρεια πλέον να εγερθή άλλος ιερεύς κατά την τάξιν Μελχισεδέκ, και ουχι να λέγηται κατά την τάξιν Ααρών; 12 Διότι μετατιθεμένης της ιερωσύνης, εξ ανάγκης και νόμου μεταθεσις γίνεται. 13 Επειδή εκείνος, περί του οποίου λέγονται ταύτα, άλλης φυλής μετείχεν, εξ ης ουδεις επλησίασεν εις το θυσιαστήριον. 14 Επειδή είναι πρόδηλον ότι εξ Ιούδα ανέτειλεν ο Κύριος ημών, εις την οποίαν φυλήν ο Μωϋσῆς ουδέν περί ιερωσύνης ελάλησε. 15 Και περισσότερον έτι κατάδηλον είναι, διότι κατά την ομοιότητα του Μελχισεδέκ εγείρεται άλλος ιερεύς, 16 όστις δεν έγεινε κατά νόμον σαρκικής εντολής αλλά κατά δύναμιν ζωῆς ατελευτήτου· 17 διότι μαρτυρεί λέγων ότι Συ είσαι ιερεύς εις τον αιώνα κατά την τάξιν Μελχισεδέκ. (αιθñ γ165) 18 Διότι αθέτησις μεν γίνεται της προηγουμένης εντολής διά το ασθενές και ανωφελές αυτής· 19 επειδή ο νόμος ουδέν έφερεν εις το τέλειον, έγεινε δε επεισαγωγή ελπίδος καλητέρας, διά της οποίας πλησιάζομεν εις τον Θεόν. 20 Και καθ' όσον δεν έγεινεν ιερεύς χωρίς ορκωμοσίας· 21 διότι εκείνοι έγειναν ιερείς χωρίς ορκωμοσίας, ούτος δε μετά ορκωμοσίας διά του λέγοντος προς αυτόν· Όμοσε Κύριος, και δεν θέλει μεταμεληθή· Συ είσαι ιερεύς εις τον αιώνα κατά την τάξιν Μελχισεδέκ· (αιθñ γ165) 22 κατά τοσοούτον ανωτέρας διαθήκης εγγυητής έγεινεν ο Ιησούς. 23 Και εκείνοι μεν έγειναν πολλοί ιερείς, επειδή ημποδίζοντο υπό του θανάτου να παραμένωσιν· 24 εκείνος όμως, επειδή μένει εις τον αιώνα, έχει αμετάθετον την ιερωσύνην· (αιθñ γ165) 25 όθεν δύναται και να σώζη εντελώς τους προσερχομένους εις τον Θεόν δι' αυτού, ζων πάντοτε διά να μεσιτεύση υπέρ αυτών. 26 Διότι τοιούτος αρχιερεύς έπρεπεν εις ημάς,

όσιος, άκακος, αμίαντος, κεχωρισμένος από των αμαρτωλών και υψηλότερος των ουρανών γενόμενος, 27 όστις δεν έχει καθ' ημέραν ανάγκην, ως οι αρχιερείς να προσφέρη πρότερον θυσίας υπέρ των ιδίων αυτού αμαρτιών, έπειτα υπέρ των του λαού· διότι άπαξ έκαμε τούτο, ότε προσέφερεν εαυτόν. 28 Διότι ο νόμος καθιστά αρχιερείς ανθρώπους έχοντας αδυναμίαν· ο λόγος όμως της ορκωμοσίας της μετά τον νόμον κατέστησε τον Υιόν, όστις είναι τετελειωμένος εις τον αιώνα. (αιθ̅ g165)

8 Κεφάλαιον δε των λεγομένων είναι τούτο, Τιοιούτον έχομεν αρχιερέα, όστις εκάθησεν εν δεξιά του θρόνου της μεγαλωσύνης εν τοις ουρανοίς, 2 λειτουργός των αγίων και της σκηνης της αληθινής, την οποίαν κατεσκεύασεν ο Κύριος, και ουχί άνθρωπος. 3 Διότι πας αρχιερεύς καθίσταται διά να προσφέρη δώρα και θυσίας· όθεν είναι αναγκαίον να έχη και ούτός τι, το οποίον να προσφέρη. 4 Επειδή εάν ήτο επί γης, ουδέ ήθελεν είσθαι ιερεύς, διότι υπήρχον οι ιερείς οι προσφέροντες τα δώρα κατά τον νόμον, 5 οίτινες λειτουργούσιν εις υπόδειγμα και σκιάν των επουρανίων, καθώς ελαλήθη προς τον Μωϋσήν ότε έμελλε να κατασκευάση την σκηνήν· διότι Πρόσσεχε, λέγει, να κάμης πάντα κατά τον τύπον τον δειχθέντα εις σε εν τω όρει. 6 Τώρα όμως ο Χριστός έλαβεν εξοχωτέραν λειτουργίαν, καθόσον είναι και ανωτέρας διαθήκης μεσίτης, ήτις ενομοθετήθη με ανωτέρας επαγγελίας. 7 Διότι εάν η πρώτη εκείνη ήτο άμεμπτος, δεν ήθελε ζητείσθαι τόπος διά την δευτέραν. 8 Διότι μεμφόμενος αυτούς λέγει· Ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και θέλω συντελέσει επί τον οίκον του Ισραήλ και επί τον οίκον του Ιούδα διαθήκην καινήν, 9 ουχί κατά την διαθήκην, την οποίαν έκαμον προς τους πατέρας αυτών, καθ' ην ημέραν επίασα αυτούς από της χειρός διά να εξαγάγω αυτούς εκ γης Αιγύπτου· διότι αυτοί δεν ενέμειναν εις την διαθήκην μου, και εγώ ημέλησα αυτούς, λέγει Κύριος. 10 Διότι αύτη είναι η διαθήκη, την οποίαν θέλω κάμει προς τον οίκον του Ισραήλ μετά τας ημέρας εκείνας, λέγει Κύριος· θέλω δώσει τους νόμους μου εις την διάνοιαν

αυτών, και θέλω γράψει αυτούς επί της καρδίας αυτών, και θέλω είσθαι εις αυτούς Θεός, και αυτοί θέλουσιν είσθαι εις εμέ λαός. 11 Και δεν θέλουσι διδάσκει έκάστος τον πλησίον αυτού και έκάστος τον αδελφόν αυτού, λέγων· Γνώρισον τον Κύριον· διότι πάντες θέλουσι με γνωρίζει από μικρού έως μεγάλου αυτών. 12 διότι θέλω είσθαι ίλεως εις τας αδικίας αυτών, και τας αμαρτίας αυτών και τας ανομίας αυτών δεν θέλω ενθυμείσθαι πλέον. 13 Λέγων δε καινήν, έκαμε παλαιάν την πρώτην· το δε παλαιούμενον και γηράσκον είναι πλησίον αφανισμού.

9 Είχε μεν λοιπόν και η πρώτη σκηνή διατάξεις λατρείας και το άγιον το κοσμικόν. 2 Διότι κατεσκευάσθη σκηνή η πρώτη, εις την οποίαν ήτο και η λυχνία και η τράπεζα και η πρόθεσις των άρτων, ήτις λέγεται Άγια. 3 Μετά δε το δεύτερον καταπέτασμα ήτο σκηνή η λεγομένη Άγια αγίων, 4 έχουσα χρυσούν θυμιατήριον και την κιβωτόν της διαθήκης πανταχόθεν περικεκαλυμμένην με χρυσίον, εν ή ήτο στάμνος χρυσή, έχουσα το μάννα, και η ράβδος του Ααρών η βλαστήσασα και αι πλάκες της διαθήκης, 5 υπεράνω δε αυτής ήσαν Χερουβείμ δόξης κατασκιάζοντα το ιλαστήριον· περί των οποίων δεν είναι τώρα χρεία να λέγωμεν κατά μέρος. 6 Όντων δε τούτων ούτω κατεσκευασμένων, εις μεν την πρώτην σκηνήν εισέρχονται διαπαντός οι ιερείς εκτελούντες τας λατρείας, 7 εις δε την δευτέραν άπαξ του ενιαυτού εισέρχεται μόνος ο αρχιερεύς, ουχί χωρίς αίματος, το οποίον προσφέρει υπέρ εαυτού και των εξ αγνοίας αμαρτημάτων του λαού, 8 και τούτο εδηλοποιει το Πνεύμα το Άγιον, ότι δεν ήτο πεφανερωμένη η εις τα άγια οδός, επειδή η πρώτη σκηνή ήστατο έτσι· 9 ήτις ήτο τύπος εις τον τότε παρόντα καιρόν, καθ' ον προσεφέροντο δώρα και θυσίαι, αίτινες δεν ηδύναντο να κάμωσι τέλειον κατά την συνείδησιν τον λατρεύοντα, 10 επειδή ήσαν διατεταγμένα μόνον εις βρώματα και πόματα και διαφόρους βαπτισμούς και διατάξεις σαρκικάς, μέχρι καιρού διορθώσεως. 11 Ελθών δε ο Χριστός αρχιερεύς των μελλόντων αγαθών διά της μεγαλητέρας και τελειοτέρας σκηνης, ουχί χειροποιήτου, τουτέστιν ουχί ταύτης της

κατασκευής, 12 ουδέ δι' αίματος τράγων και μόσχων, αλλά διά του ιδίου αυτού αίματος, εισήλθεν άπαξ εις τα άγια, αποκτήσας αιωνίαν λύτρωσιν. (αιθñ g166) 13 Διότι εάν το αίμα των ταύρων και τράγων και η σποδός της δαμάλεως ραντίζουσα τους μεμολυσμένους αγιάζι προς την καθαρότητα της σαρκός, 14 πόσω μάλλον το αίμα του Χριστού, όστις διά του Πνεύματος του αιωνίου προσέφερεν εαυτόν άμωμον εις τον Θεόν, θέλει καθαρίσει την συνείδησίν σας από νεκρών έργων εις το να λατρεύητε τον ζώντα Θεόν; (αιθñ g166) 15 Και διά τούτο είναι μεσίτης διαθήκης καινής, ίνα διά του θανάτου, όστις έγεινε προς απολύτρωσιν των επί της πρώτης διαθήκης παραβάσεων, λάβωσιν οι κεκλημένοι την επαγγελίαν της αιωνίου κληρονομίας. (αιθñ g166) 16 Διότι όπου είναι διαθήκη, ανάγκη να υπάρχη θάνατος εκείνου, όστις έκαμε την διαθήκην· 17 διότι η διαθήκη επί τεθνεώτων είναι βεβαία, επειδή ποτέ δεν ισχύει, ενόσω ζι ο διαθέτης. 18 Όθεν ουδέ η πρώτη δεν ήτο εγκαινιασμένη χωρίς αίματος· 19 διότι αφού πάσα εντολή του νόμου ελαλήθη υπό του Μωϋσέως προς πάντα τον λαόν, λαβών το αίμα των μόσχων και των τράγων με ύδωρ και μαλλίον κόκκινον και ύσσωπον, ερράντισε και αυτό το βιβλίον και πάντα τον λαόν, 20 λέγων· Τούτο είναι το αίμα της διαθήκης, την οποίαν διέταξεν εις εσάς ο Θεός· 21 και την σκηνήν δε και πάντα τα σκεύη της υπηρεσίας με το αίμα ομοίως ερράντισε. 22 Και σχεδόν με αίμα καθαρίζονται πάντα κατά τον νόμον, και χωρίς χύσεως αίματος δεν γίνεται άφεις. 23 Ανάγκη λοιπόν ήτο οι μεν τύποι των επουρανίων να καθαρίζονται διά τούτων, αυτά όμως τα επουράνια με θυσίας ανωτέρας παρά ταύτας. 24 Διότι ο Χριστός δεν εισήλθεν εις χειροποίητα άγια, αντίτυπα των αληθινών, αλλ' εις αυτόν τον ουρανό, διά να εμφανισθή τώρα ενώπιον του Θεού υπέρ ημών· 25 ουδέ διά να προσφέρη πολλάκις εαυτόν, καθώς ο αρχιερεύς εισέρχεται εις τα άγια κατ' ενιαυτόν με ξένον αίμα· 26 διότι έπρεπε τότε πολλάκις να πάθη από καταβολής κόσμου· τώρα δε άπαξ εις το τέλος των αιώνων

εφανερώθη, διά να αθετήση την αμαρτίαν διά της θυσίας εαυτού. (αιθñ g165) 27 Και καθώς είναι αποφασισμένον εις τους ανθρώπους άπαξ να αποθάνωσι, μετά δε τούτο είναι κρίσις, 28 ούτω και ο Χριστός, άπαξ προσφερθείς διά να σηκώση τας αμαρτίας πολλών, θέλει φανή εκ δευτέρου χωρίς αμαρτίας εις τους προσμένοντας αυτόν διά σωτηρίαν.

10 Διότι ο νόμος, έχων σκιάν των μελλόντων αγαθών, ουχί αυτήν την εικόνα των πραγμάτων, δεν δύναται ποτέ διά των αυτών θυσιών, τας οποίας προσφέρουσι κατ' ενιαυτόν πάντοτε να τελειοποιήση τους προσερχομένους· 2 επειδή τότε δεν ήθελον παύσει να προσφέρωνται, διότι οι λατρευταί άπαξ καθαρισθέντες, δεν ήθελον έχει πλέον ουδεμίαν συνείδησιν αμαρτιών· 3 αλλ' εν αιταίς γίνεται κατ' ενιαυτόν ανάμνησις αμαρτιών· 4 διότι αδύνατον είναι αίμα ταύρων και τράγων να αφαιρή αμαρτίας. 5 Διά τούτο εισερχόμενος εις τον κόσμον, λέγει· Θυσίαν και προσφοράν δεν ηθέλησας, αλλ' ητοίμασας εις εμέ σώμα· 6 εις ολοκαυτώματα και προσφοράς περί αμαρτίας δεν ευηρεστήθης· 7 τότε είπον· Ιδού, έρχομαι, εν τω τόμω του βιβλίου είναι γεγραμμένον περί εμού, διά να κάμω, ω Θεέ, το θέλημά σου. 8 Αφού είπεν ανωτέρω ότι θυσίαν και προσφοράν και ολοκαυτώματα και προσφοράς περί αμαρτίας δεν ηθέλησας ουδέ ευηρεστήθης εις αυτάς, αίτινες προσφέρονται κατά τον νόμον, 9 τότε είπεν· Ιδού, έρχομαι διά να κάμω, ω Θεέ, το θέλημά σου. Αναιρεί το πρώτον, διά να συστήση το δεύτερον. 10 Με το οποίον θέλημα είμεθα ηγιασμένοι διά της προσφοράς του σώματος του Ιησού Χριστού άπαξ γενομένης. 11 Και πας μεν ιερεύς ίσταται καθ' ημέραν λειτουργών και τας αυτάς πολλάκις προσφέρων θυσίας, αίτινες ποτέ δεν δύναται να αφαιρέσωσιν αμαρτίας· 12 αλλ' αυτός αφού προσέφερε μίαν θυσίαν υπέρ αμαρτιών, εκάθησε διαπαντός εν δεξιά του Θεού, 13 προσμένων του λοιπού εωσού θεθώσιν οι εχθροί αυτού υποπόδιον των ποδών αυτού. 14 Διότι με μίαν προσφοράν ετελειοποίησε διά παντός τους αγιαζομένους. 15 Μαρτυρεί δε εις ημάς και το Πνεύμα το Αγιον· διότι αφού

είπε πρότερον, **16** Αύτη είναι η διαθήκη, την οποίαν θέλω κάμει προς αυτούς μετά τας ημέρας εκείνας, λέγει ο Κύριος· Θέλω δώσει τους νόμους μου εις τας καρδίας αυτών και θέλω γράψει αυτούς επί των διανοιών αυτών, προσθέτει, **17** Και τας αμαρτίας αυτών και τας ανομίας αυτών δεν θέλω ενθυμείσθαι πλέον. **18** Όπου δε είναι άφεις τούτων, δεν είναι πλέον προσφορά περί αμαρτίας. **19** Έχοντες λοιπόν, αδελφοί, παρηρησίαν να εισέλθωμεν εις τα άγια διά του αίματος του Ιησού, **20** διά νέας και ζωσης οδού, την οποίαν καθιέρωσεν εις ημάς διά του καταπατάσματος, τουτέστι της σαρκός αυτού, **21** και έχοντες ιερέα μέγαν επί τον οίκον του Θεού, **22** ας πλησιάζωμεν μετά αληθινής καρδίας εν πληροφορία πίστεως, έχοντες τας καρδίας ημών κεκαθαρμένας από συνειδήσεως πονηράς και λελουμένοι το σώμα με ύδωρ καθαρόν· **23** ας κρατώμεν την ομολογίαν της ελπίδος ασάλευτον· διότι πιστός ο υποσχεθείς· **24** και ας φροντίζωμεν περί αλλήλων, παρακινούντες εις αγάπην και καλά έργα, **25** μη αφήνοντες το να συνεχώμεθα ομού, καθώς είναι συνήθεια εις τινάς, αλλά προτρέποντες αλλήλους, και τοσοούτω μάλλον, όσον βλέπετε πλησιάζουσαν την ημέραν. **26** Διότι εάν ημείς αμαρτάνωμεν εκουσίως, αφού ελάβομεν την γνώσιν της αληθείας, δεν απολείπεται πλέον θυσία περί αμαρτιών, **27** αλλά φοβερά τις απεκδοχή κρίσεως και έξαψις πυρός, το οποίον μέλλει να κατατρώγη τους εναντίους. **28** Εάν τις αθετήση τον νόμον του Μωϋσέως, επί δύο ή τριών μαρτύρων αποθνήσκει χωρίς έλεος· **29** πόσον στοχάζεσθε χειροτέρας τιμωρίας θέλει κριθή άξιος ο καταπατήσας τον Υιόν του Θεού και νομίσας κοινόν το αίμα της διαθήκης, με το οποίον ηγιασθη, και υβρίσας το Πνεύμα της χάριτος; **30** Διότι εξεύρομεν τον ειπόντα· Εις εμέ ανήκει η εκδίκησις, εγώ θέλω κάμει ανταπόδοσιν, λέγει Κύριος· και πάλιν· Ο Κύριος θέλει κρίνει τον λαόν αυτού. **31** Φοβερόν είναι το να πέση τις εις χείρας Θεού ζώντος. **32** Αναφέρετε δε εις την μνήμην σας τας προτέρας ημέρας, εν αις αφού εφωτίσθητε, υπεμείνατε μέγαν αγώνα παθημάτων· **33** ποτέ

μεν θεατριζόμενοι με ονειδισμούς και θλίψεις, ποτέ δε γινόμενοι κοινωνοί των τα τοιαύτα παθόντων. **34** Διότι εδειξάτε συμπάθειαν εις τα δεσμά μου και εδέχθητε μετά χαράς την αρπαγήν των υπαρχόντων σας, εξεύροντες ότι έχετε εις εαυτούς περιουσίαν εν ουρανοίς καλιτέραν και διαμένουσαν. **35** Μη αποβάλητε λοιπόν την παρηρησίαν σας, ήτις έχει μισθαποδοσίαν μεγάλην. **36** Διότι έχετε χρείαν υπομονής, διά να κάμητε το θέλημα του Θεού και να λάβητε την επαγγελίαν. **37** Διότι έτι ολίγον καιρόν, και θέλει ελθεί ο ερχόμενος και δεν θέλει βραδύνει. **38** Ο δε δίκαιος θέλει ζήσει εκ πίστεως· και εάν τις συρθη πίσω, η ψυχή μου δεν ευαρεστείται εις αυτόν. **39** Ημείς όμως δεν είμεθα εκ των συρομένων οπίσω προς απώλειαν, αλλ' εκ των πιστευόντων προς σωτηρίαν της ψυχής.

11 Είναι δε η πίστις ελπιζόμενων πεποιθήσις, βεβαίωσις πραγμάτων μη βλεπομένων. **2** Διότι διά ταύτης έλαβον καλήν μαρτυρίαν οι πρεσβύτεροι. **3** Διά πίστεως εννοούμεν ότι οι αιώνες εκτίθησαν με τον λόγον του Θεού, ώστε τα βλεπόμενα δεν έγειναν εκ φαινομένων. (αιθι **g165**) **4** Διά πίστεως ο Άβελ προσέφερε προς τον Θεόν καλιτέραν θυσίαν παρά τον Κάϊν, διά της οποίας εμαρτυρήθη ότι ήτο δίκαιος, επειδή ο Θεός έδωκε μαρτυρίαν περί των δώρων αυτού, και δι' αυτής καίτοι αποθανών έτι λαλεί. **5** Διά πίστεως μετετέθη ο Ενώχ, διά να μη ίδη θάνατον, και δεν ευρίσκετο, διότι μετέθεσεν αυτόν ο Θεός· επειδή προ της μεταθέσεως αυτού εμαρτυρήθη ότι ευηρέστησεν εις τον Θεόν· **6** χωρίς δε πίστεως αδύνατον είναι να ευαρεστήση τις εις αυτόν· διότι ο προσερχόμενος εις τον Θεόν πρέπει να πιστεύη ότι είναι και γίνεται μισθαποδότης εις τους εκζητούντας αυτόν. **7** Διά πίστεως ο Νώε, ειδοποιηθείς θεόθεν περί των μη βλεπομένων έτι, εφοβήθη και κατεσκεύασε κιβωτόν προς σωτηρίαν του οίκου αυτού, δι' ης κατέκρινε τον κόσμον και έγεινε κληρονόμος της διά πίστεως δικαιοσύνης. **8** Διά πίστεως υπήκουσεν ο Αβραάμ, ότε εκαλείτο να εξέλθη εις τον τόπον τον οποίον έμελλε να λάβη εις κληρονομίαν, και εξήλθε μη εξεύρων που υπάγει. **9** Διά πίστεως παρώκησεν εις την γην

της επαγγελίας ως ξένην, κατοικήσας εν σκηναίς να κακουχήται με τον λαόν του Θεού παρά να μετά Ισαάκ και Ιακώβ των συγκληρονόμων έχη πρόσκαιρον απόλαυσιν αμαρτίας, 26 κρίνας της αυτής επαγγελίας· 10 διότι περιέμενε την τον υπέρ του Χριστού ονειδισμόν μεγαλίητον πλούτον παρά τους εν Αιγύπτω θησαυρούς πόλιν την έχουσαν τα θεμέλια, της οποίας πλούτον παρά τους εν Αιγύπτω θησαυρούς τεχνίτης και δημιουργός είναι ο Θεός. 11 Διά διότι απέβλεπεν εις την μισθαποδοσίαν. 27 Διά πίστεως και αυτή η Σάρρα έλαβε δύναμιν Διά πίστεως αφήκε την Αίγυπτον, μη φοβηθείς εις το να συλλάβη σπέρμα και παρά καιρόν τον θυμόν του βασιλέως· διότι ως βλέπων ηλικίας εγέννησεν, επειδή εστοχάσθη πιστόν τον αόρατον ενεκαρτέρησε. 28 Διά πίστεως τον υποσχεθέντα. 12 Διά τούτο και εξ ενός, έκαμε το πάσχα και την πρόσχυσιν του αίματος, μάλιστα νενεκρωμένου, εγεννήθησαν καθώς τα διά να μη εγγίση αυτούς ο εξολοθρευών τα άστρα του ουρανού κατά το πλήθος, και ως η πρωτότοκα. 29 Διά πίστεως διέβησαν την άμμος η παρά το χείλος της θαλάσσης, ήτις δεν Ερυθράν θάλασσαν ως διά ζηράς, την οποίαν δύναται να αριθμηθή. 13 Εν πίστει απέθανον δοκιμάσαντες οι Αιγύπτιοι κατεποντίσθησαν. 30 Διά πίστεως έπεσον τα τείχη της Ιεριχώ, 30 Διά πίστεως έπεσον τα τείχη της Ιεριχώ, αφού εκυκλώθησαν επί επτά ημέρας. 31 Διά πίστεως και μακρόθεν ιδόντες αυτάς και πεισθέντες επί πίστεως η πόρνη Ραάβ δεν συναπαλώσθη με και εγκολπωθέντες και ομολογήσαντες ότι τους απειθήσαντας, δεχθείσα τους κατασκόπους είναι ξένοι και παρεπίδημοι επί της γης. 14 Διότι οι λέγοντες τοιαύτα δεικνύουσιν ότι με ειρήνην. 32 Και τι έτι να λέγω; Διότι θέλει ζητούσι πατρίδα. 15 Και εάν μεν ενεθυμούντο με λείψει ο καιρός διηγούμενον περί Γεδεών, εκείνην, εξ ης εξήλθον, ήθελον ευρεί καιρόν Βαράκ τε και Σαμψών και Ιεφθάε, Δαβίδ τε και να επιστρέψωσι· 16 τώρα όμως επιθυμούσι Σαμουήλ και των προφητών, 33 οίτινες διά της καλητέραν, τουτέστιν επουράνιον. Διά τούτο ο πίστεως κατεπολέμησαν βασιλείας, ειργάσθησαν Θεός δεν επαισχύνεται αυτούς να λέγηται Θεός δικαιοσύνην, επέτυχον τας επαγγελίας, έφραξαν αυτών, διότι ητοίμασε δι' αυτούς πόλιν. 17 Διά στόματα λεόντων, 34 έσβεσαν δύναμιν πυρός, πίστεως ο Αβραάμ, ότε εδοκιμάζετο, προσέφερε έφυγον στόματα μαχαίρας, ενεδυναμώθησαν τον Ισαάκ, και τον μονογενή αυτού προσέφερε από ασθενείας, έγειναν ισχυροί εν πολέμω, εκείνος όστις ανεδέχθη τας επαγγελίας, 18 προς έτρεψαν εις φυγήν στρατεύματα αλλοτρίων. 35 Έλαβον γυναίκες τους νεκρούς αυτών τον οποίον ελαλήθη ότι εν Ισαάκ θέλει κληθή εις αναστηθέντας· άλλοι δε εβασανίσθησαν, μη σε σπέρμα, 19 συλλογισθείς ότι ο Θεός δύναται δεχθέντες την απολύτρωσιν, διά να αξιωθώσι και εκ νεκρών να ανεγείρη· εξ ων και έλαβεν καλητέρας αναστάσεως 36 άλλοι δε εδοκίμασαν αυτόν οπίσω παραβολικώς. 20 Διά πίστεως εμπαιγμούς και μάστιγας, έτι δε και δεσμά και ο Ισαάκ ηυλόγησε τον Ιακώβ και τον Ησαύ φυλακίην· 37 ελιθοβολήθησαν, επιρονίσθησαν, περί των μελλόντων. 21 Διά πίστεως ο Ιακώβ περιεράσθησαν, με σφαγήν μαχαίρας απέθανον, αποθνήσκων ηυλόγησεν έκαστον των υιών του περιεπλανήθησαν με δέρματα προβάτων, με Ιωσήφ και προσεκύνησεν επιστηριζόμενος επί δέρματα αιγών· υστερούμενοι, θλιβόμενοι, το άκρον της ράβδου αυτού. 22 Διά πίστεως κακουχούμενοι, 38 των οποίων δεν ήτο άξιος ο ο Ιωσήφ αποθνήσκων προανήγγειλε περί της κόσμος, πλανώμενοι εν ερημίαις και όρεσι και εξόδου των υιών Ισραήλ και παρήγγειλε περί σπηλαίοις και ταις τρύπαις της γης. 39 Και ούτοι πάντες αν και έλαβον καλήν μαρτυρίαν διά της πίστεως, δεν απήλαυσαν την επαγγελίαν, 40 διότι ο Θεός προέβλεψε καλύτερόν τι περί ημών, διά να μη λάβωσι την τελειότητα χωρίς ημών.

θυγατρός του Φαραά, 25 προκρίνας μάλλον

12 Λοιπόν και ημείς, περικυκλωμένοι όντες υπό τoσούτου νέφους μαρτύρων, ας απορρίψωμεν παν βάρος και την ευκόλως εμπειριπλέκουσαν ημάς αμαρτίαν, και ας τρέχωμεν μεθ' υπομονής τον προκειμένον εις ημάς αγώνα, **2** αποβλέποντες εις τον Ιησούν, τον αρχηγόν και τελειωτήν της πίστεως, όστις υπέρ της χαράς της προκειμένης εις αυτόν υπέφερε σταυρόν, καταφρονήσας την αισχύνην, και εκάθησεν εν δεξιά του θρόνου του Θεού. **3** Διότι συλλογίσθητε τον υπομείναντα υπό των αμαρτωλών τοιαύτην αντιλογίαν εις εαυτόν, διά να μη αποκάμητε χαννούμενοι κατά τας ψυχάς σας. **4** Δεν αντεστάθητε έτι μέχρις αιμάτος αγωνιζόμενοι κατά της αμαρτίας, **5** και ελησημονήσατε την νουθεσίαν, ήτις λαλεί προς εσάς ως προς υιούς, λέγουσα· Υιέ μου, μη καταφρονής την παιδείαν του Κυρίου, μηδέ αθυμής ελεγχόμενος υπ' αυτού. **6** Διότι όντινα αγαπά Κύριος παιδεύει και μαστιγώνει πάντα υιόν, τον οποίον παραδέχεται. **7** Εάν υπομένητε την παιδείαν, ο Θεός φέρεται προς εσάς ως προς υιούς· διότι τις υιός είναι, τον οποίον δεν παιδεύει ο πατήρ; **8** Εάν όμως ήσθε χωρίς παιδείαν, της οποίας έγειναν μέτοχοι πάντες, άρα είσθε νόθοι και ουχί υιοί, **9** έπειτα τους μεν κατά σάρκα πατέρας ημών είχομεν παιδευτάς και εσεβόμεθα αυτούς· δεν θέλομεν υποταχθή πολλώ μάλλον εις τον Πατέρα των πνευμάτων και ζήσει; **10** Διότι εκείνοι μεν προς ολίγας ημέρας επαίδευον ημάς κατά την αρέσκειαν αυτών, ο δε προς το συμφέρον ημών, διά να γείνωμεν μέτοχοι της αγιότητος αυτού. **11** Πάσα δε παιδεία προς μεν το παρόν δεν φαίνεται ότι είναι πρόξενος χαράς, αλλά λύπης, ύστερον όμως αποδίδει εις τους γυμνασθέντας δι' αυτής καρπόν ειρηνικόν δικαιοσύνης. **12** Διά τούτο ανορθώσατε τας κεχαινωμένας χείρας και τα παραλελυμένα γόνατα, **13** και κάμετε εις τους πόδας σας ευθείας οδούς, διά να μη εκτραπή το χωλόν, αλλά μάλλον να θεραπευθή. **14** Ζητείτε ειρήνην μετά πάντων, και τον αγιασμόν, χωρίς του οποίου ουδείς θέλει ιδεί τον Κύριον, **15** παρατηρούντες μήπως υστερήταί τις από της χάριτος του Θεού, μήπως ρίζα τις πικρίας αναφύουσα φέρη ενόχλησιν και διά ταύτης μιανθώσι πολλοί, **16** μήπως ήναι τις πόρνος ή βέβηλος καθώς ο Ησαύ, όστις διά μίαν βρώσιν επώλησε τα πρωτοτόκια αυτού. **17** Επειδή εξεΰρετε ότι και μετέπειτα, θέλων να κληρονομήση την ευλογίαν, απεδοκιμάσθη, διότι δεν εύρε τόπον μετανοίας, αν και εξεζήτησεν αυτήν μετά δακρύων. **18** Διότι δεν προσήλθετε εις όρος ψηλαφώμενον και καιόμενον με πυρ και εις ζόφον και σκότος και ανεμοστρόβιλον **19** και εις σάλπιγγος ήχον και φωνήν λόγων, την οποίαν οι ακούσαντες παρεκάλεσαν να μη λαληθή πλέον προς αυτούς ο λόγος· **20** διότι δεν υπέφερον το προστατόμενον· Και ζών εάν εγγίση το όρος, θέλει λιθοβοληθή ή με βέλη θέλει κατατοξευθή **21** και τόσον φοβερόν ήτο το φαινόμενον, ώστε ο Μωϋσής είπε· Κατάφοβος είμαι και έντρομος **22** αλλά προσήλθετε εις όρος Σιών και εις πόλιν Θεού ζώντος, την πουράνιον Ιερουσαλήμ, και εις μυριάδας αγγέλων, **23** εις πανήγυριν και εκκλησίαν πρωτοτόκων καταγεγραμμένων εν τοις ουρανοίς, και εις Θεόν κριτήν πάντων, και εις πνεύματα δικαίων οίτινες έλαβον την τελειότητα, **24** και εις νέας διαθήκης μεσίτην Ιησούν, και εις αίμα καθαρισμού το οποίον λαλεί καλήτερα παρά το του Άβελ. **25** Προσέχετε μη καταφρονήσητε τον λαλούντα. Διότι αν εκείνοι δεν απέφυγον, καταφρονήσαντες τον λαλούντα προς αυτούς επί της γης, πολλώ μάλλον ημείς εάν αποστραφώμεν τον λαλούντα από των ουρανών· **26** του οποίου η φωνή την γην εσάλευσε τότε, τώρα δε υπεσχέθη, λέγων· Έτι άπαξ εγώ σείω ουχί μόνον την γην, αλλά και τον ουρανό. **27** Το δε έτι άπαξ δηλοί των σαλευομένων την μετάθεσιν ως χειροποιήτων, διά να μείνωσι τα μη σαλευόμενα. **28** Διά τούτο παραλαμβάνοντες βασιλείαν ασάλευτον, ας κρατώμεν την χάριν, διά της οποίας να λατρεύωμεν ευαρέστως τον Θεόν με σέβας και ευλάβειαν. **29** Διότι ο Θεός ημών είναι πυρ καταναλίσκον.

13 Η φιλαδελφία ας μένη. **2** Την φιλοξενίαν μη λησμονείτε· επειδή διά ταύτης τινές εφιλοξένησαν αγγέλους μη γνωρίζοντες. **3**

Ενθυμείσθε τους δεσμίους ως συνδέσμοι, τους εσάς ταχύτερα. 20 Ο δε Θεός της ειρήνης, όστις
ταλαιπωρούμένους ως όντες και σεις εν σώματι. ανεβίβασεν εκ των νεκρών τον μέγαν ποιμένα
4 Τίμιος έστω ο γάμος εις πάντας και η κοίτη των προβάτων διά του αίματος της αιωνίου
αμιάντος· τους δε πόρνους και μοιχούς θέλει διαθήκης, τον Κύριον ημών Ιησούν, (αιθιος g166)
κρίνει ο Θεός. 5 Ο τρόπος σας έστω αφιλάργυρος, 21 ειθε να σας κάμη τελείους εις παν έργον
αρκείσθε εις τα παρόντα, διότι αυτός ειπέ· αγαθόν, διά να εκτελήτε το θέλημα αυτού,
Δεν θέλω σε αφήσει ουδέ σε εγκαταλείψει· 6 ενεργών εν υμίν το ευάρεστον ενώπιον αυτού
ώστε ημείς θαρrouντες να λέγωμεν· Ο Κύριος διά του Ιησού Χριστού, εις τον οποίον ειη η
βοηθός μου, και δεν θέλω φοβηθή· τι να μοι δόξα εις τους αιώνας των αιώνων· αμήν. (αιθ
κάμη άνθρωπος; 7 Ενθυμείσθε τους προεστώτάς g165) 22 Σας παρακαλώ δε, αδελφοί, υποφέρετε
σας, οίτινες ελάλησαν προς εσάς τον λόγον τον λόγον της νουθεσίας· διότι εν συντομία σας
του Θεού, των οποίων μιμείσθε την πίστιν, έγραψα. 23 Εξεύρετε ότι ο αδελφός Τιμόθεος
έχοντες προ οφθαλμών το αποτέλεσμα του απελύθη της φυλακής, μετά του οποίου, εάν
πολιτεύματος αυτών. 8 Ο Ιησούς Χριστός είναι έλθη ταχύτερα, θέλω σας ιδεί. 24 Ασπάσθητε
ο αυτός χθές και σήμερα και εις τους αιώνας. πάντας τους προεστώτάς σας και πάντας τους
(αιθ g165) 9 Μη πλανάσθε με διδαχάς ποικίλας αγίους. Σας ασπάζονται οι από της Ιταλίας. 25 Η
και ξένας· διότι καλόν είναι με την χάριν να χάρις ειη μετά πάντων υμών· αμήν.
στερεόνηται η καρδιά, ουχί με βρώματα, εις
τα οποία όσοι περιεπάτησαν δεν ωφελήθησαν.
10 Έχομεν θυσιαστήριον, εξ ου δεν έχουσιν
εξουσίαν να φάγωσιν οι λατρεύοντες εις την
σκηνήν. 11 Διότι των ζώων, των οποίων το αίμα
εισφέρεται εις τα άγια διά του αρχιερέως περί
αμαρτίας, τούτων τα σώματα κατακαίονται έξω
του στρατοπέδου. 12 Όθεν και ο Ιησούς, διά να
αγιαση τον λαόν διά του ιδίου αυτού αίματος,
έξω της πύλης έπαθεν. 13 Ας εξερχώμεθα
λοιπόν προς αυτόν έξω του στρατοπέδου, τον
ονειδισμόν αυτού φέροντες· 14 διότι δεν έχομεν
εδώ πόλιν διαμένουσαν, αλλά την μέλλουσαν
επιζητούμεν. 15 Δι' αυτού λοιπόν ας αναφέρωμεν
πάντοτε εις τον Θεόν θυσίαν αιnéσεως, τουτέστι
καρπόν χειλέων ομολογούντων το όνομα αυτού.
16 Την δε αγαθοποιΐαν και το μεταδοτικόν
μη λησμονείτε, διότι εις τοιαύτας θυσίας
ευαρεστεΐται ο Θεός. 17 Πείθεσθε εις τους
προεστώτάς σας και υπακούετε· διότι αυτοί
αγρυπνούσιν υπέρ των ψυχών σας ως μέλλοντες
να αποδώσωσι λόγον· διά να κάμνωσι τούτο
μετά χαράς και μη στενάζοντες· διότι τούτο
δεν σας ωφελεί. 18 Προσεύχεσθε περί ημών·
διότι είμεθα πεπεισμένοι ότι έχομεν καλήν
συνείδησιν, θέλοντες να πολιτευώμεθα κατά
πάντα καλώς. 19 Περισσότερον δε παρακαλώ
να κάμητε τούτο, διά να αποκατασταθώ εις

Ιακωβου

1 Ιάκωβος, δούλος του Θεού και του Κυρίου Ιησού Χριστού, προς τας δώδεκα φυλάς τας διεσπαρμένας, χαίρειν. **2** Πάσαν χαράν νομίσατε, αδελφοί μου, όταν περιπέσητε εις διαφόρους πειρασμούς, **3** γνωρίζοντες ότι η δοκιμασία της πίστεώς σας εργάζεται υπομονήν. **4** Η δε υπομονή ας έχη έργον τέλειον, διά να ήσθε τέλειοι και ολόκληροι, μη όντες εις μηδέν ελλιπείς. **5** Εάν δε τις από σας ήναι ελλιπής σοφίας, ας ζητή παρά του Θεού του δίδοντος εις πάντας πλουσίως και μη ονειδίζοντος, και θέλει δοθή εις αυτόν. **6** Ας ζητή όμως μετά πίστεως, χωρίς να διστάζη παντελώς· διότι ο διστάζων ομοιάζει με κύμα θαλάσσης κινούμενον υπό ανέμων και συνταραττόμενον. **7** Διότι ας μη νομίζη ο άνθρωπος εκείνος ότι θέλει λάβει τι παρά του Κυρίου. **8** Άνθρωπος δίγνυμος είναι ακατάστατος εν πάσαις ταις οδοίς αυτού. **9** Ας καυχάται δε ο αδελφός ο ταπεινός εις το ύψος αυτού, **10** ο δε πλούσιος εις την ταπεινώσιν αυτού, επειδή ως άνθος χόρτου θέλει παρέλθει. **11** Διότι ανέτειλεν ο ήλιος με τον καύσωνα και εξήρανε τον χόρτον, και το άνθος αυτού εξέπεσε, και το κάλλος του προσώπου αυτού ηφανίσθη· ούτω και ο πλούσιος θέλει μαρανθή εν ταις οδοίς αυτού. **12** Μακάριος ο άνθρωπος, όστις υπομένει πειρασμόν· διότι αφού δοκιμασθή, θέλει λάβει τον στέφανον της ζωής, τον οποίον υπεσχέθη ο Κύριος εις τους αγαπώντας αυτόν. **13** Μηδείς πειραζόμενος ας λέγη ότι από του Θεού πειράζομαι· διότι ο Θεός είναι απείραστος κακών και αυτός ουδένα πειράζει. **14** Πειράζεται δε έκαστος υπό της ίδιας αυτού επιθυμίας, παρασυρόμενος και δελεαζόμενος. **15** Έπειτα η επιθυμία αφού συλλάβη, γεννά την αμαρτίαν, η δε αμαρτία εκτελεσθεΐσα γεννά τον θάνατον. **16** Μη πλανάσθε, αδελφοί μου αγαπητοί. **17** Πάσα δόσις αγαθή και παν δώρημα τέλειον είναι άνωθεν καταβαίνον από του Πατρός των φώτων, εις τον οποίον δεν υπάρχει αλλοίωσις ή σκιά μεταβολής. **18** Εξ ίδιας αυτού θελήσεως εγέννησεν ημάς διά του λόγου της αληθείας, διά να ήμεθα ημεΐς απαρχή τιν των

κτισμάτων αυτού. **19** Λοιπόν, αδελφοί μου αγαπητοί, ας είναι πας άνθρωπος ταχύς εις το να ακούη, βραδύς εις το να λαλή, βραδύς εις οργήν· **20** διότι η οργή του ανθρώπου δεν εργάζεται την δικαιοσύνην του Θεού. **21** Διά τούτο απορρίψαντες πάσαν ρυπαρίαν και περισσεΐαν κακίας δέχθητε μετά πραότητος τον εμφυτευθέντα λόγον τον δυνάμενον να σώση τας ψυχάς σας. **22** Γίνεσθε δε εκτελεσταί του λόγου και μη μόνον ακροαταί, απατώντες εαυτούς. **23** Διότι εάν τις ήναι ακροατής του λόγου και ουχί εκτελεστής, ούτος ομοιάζει με άνθρωπον, όστις θεωρεί το φυσικόν αυτού πρόσωπον εν κατόπτρῳ· **24** διότι εθεώρησεν εαυτόν και ανεχώρησε, και ευθύς ελησμόνησεν οποιός ήτο. **25** Όστις όμως εγκύψη εις τον τέλειον νόμον της ελευθερίας και επιμεΐνη εις αυτόν, ούτος γενόμενος ουχί ακροατής επιλήσμων, αλλ' εκτελεστής έργου, ούτος θέλει είσθαι μακάριος εις την εκτέλεσιν αυτού. **26** Εάν τις μεταξύ σας νομίζη ότι είναι θρήσκος, και δεν χαλινόνη την γλώσσαν αυτού αλλ' απατά την καρδίαν αυτού, τούτου η θρησκεία είναι ματαία. **27** Θρησκεία καθαρά και αμίαντος ενώπιον του Θεού και Πατρός είναι αύτη, να επισκέπτηται τους ορφανούς και τας χήρας εν τη θλίψει αυτών, και να φυλάττη εαυτόν αμόλυντον από του κόσμου.

2 Αδελφοί μου, μη έχετε με προσωποληψίας την πίστιν του δεδοξαμένου Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. **2** Διότι εάν εισέλθη εις την συναγωγήν σας άνθρωπος έχων χρυσούν δακτυλίδιον με λαμπρόν ένδυμα, εισέλθη δε και πτωχός με ρυπαρόν ένδυμα, **3** και επιβλέψητε εις τον φορούντα το ένδυμα το λαμπρόν και είπητε προς αυτόν, Συ κάθου εδώ καλώς, και προς τον πτωχόν είπητε, Συ στέκε εκεί· κάθου εδώ υπό το υποπόδιόν μου, **4** δεν εκάμετε άρα διάκρισιν εν εαυτοΐς και εγεΐνετε κριταί πονηρά διαλογιζόμενοι; **5** Ακούσατε, αδελφοί μου αγαπητοί, δεν εξέλεξεν ο Θεός τους πτωχούς του κόσμου τούτου πλουσίους εν πίστει και κληρονόμους της βασιλείας, την οποίαν υπεσχέθη προς τους αγαπώντας αυτόν; **6** Σεις όμως ητιμάσατε τον πτωχόν.

Δεν σας καταδυναστεύουσιν οι πλούσιοι και αυτοί σας σύρουσιν εις κριτήρια; 7 Αυτοί δεν βλασφημούσι το καλόν όνομα, με το οποίον ονομάζεσθε; 8 Εάν μεν εκτελίητε τον νόμον τον βασιλικόν κατά την γραφήν, θέλει αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν, καλώς ποιείτε· 9 εάν όμως προσωποληπτήτε, κάμνετε αμαρτίαν και ελέγχεσθε υπό του νόμου ως παραβάται. 10 Διότι όστις φυλάξη όλον τον νόμον και πταίση εις εν, έγινεν ενόχος πάντων. 11 Επειδή ο ειπών, Μη μοιχεύσης, είπε και, Μη φονεύσης; αλλ' εάν δεν μοιχεύσης, φονεύσης δε, έγινες παραβάτης του νόμου. 12 Ούτω λαλείτε και ούτω πράττετε, ως μέλλοντες να κριθήτε διά του νόμου της ελευθερίας. 13 διότι η κρίσις θέλει είσθαι άνίλωσ εις τον όστις δεν έκαμεν έλεος και το έλεος καυχάται κατά της κρίσεως. 14 Τι το όφελος, αδελφοί μου, εάν λέγη τις ότι έχει πίστιν, και έργα δεν έχει; μήπως η πίστις δύναται να σώση αυτόν; 15 Εάν δε αδελφός ή αδελφή γυμνοί υπάρχωσι και στερώνται της καθημερινής τροφής, 16 και είπη τις εξ υμών προς αυτούς, Υπάγετε εν ειρήνην, θερμαίνεσθε και χορτάζεσθε, και δεν δώσητε εις αυτούς τα αναγκαία του σώματος, τι το όφελος; 17 Ούτω και η πίστις, εάν δεν έχει έργα, νεκρά είναι καθ' εαυτήν. 18 Αλλά θέλει τις ειπεί· Συ έχεις πίστιν, και εγώ έχω έργα· δείξόν μοι την πίστιν σου εκ των έργων σου, και εγώ θέλω σοι δείξει εκ των έργων μου την πίστιν μου. 19 Συ πιστεύεις ότι ο Θεός είναι εις· καλώς ποιείς· και τα δαιμόνια πιστεύουσι και φρίττουσι. 20 Θέλεις όμως να γνωρίσης, ω άνθρωπε μάταιε, ότι η πίστις χωρίς των έργων είναι νεκρά; 21 Αβραάμ ο πατήρ ημών δεν εδικαιώθη εξ έργων, ότε προσέφερεν Ισαάκ τον υιόν αυτού επί το θυσιαστήριον; 22 Βλέπεις ότι η πίστις συνήργει εις τα έργα αυτού, και εκ των έργων η πίστις ετελειώθη, 23 και πληρώθη η γραφή η λέγουσα· Επίστευσε δε Αβραάμ εις τον Θεόν, και ελογίσθη εις αυτόν εις δικαιοσύνην, και φίλος Θεού ωνομάσθη. 24 Βλέπετε λοιπόν ότι εξ έργων δικαιούται ο άνθρωπος και ουχί εκ πίστεως μόνον. 25 Ομοίως δε και Ραάβ η πόρνη δεν εδικαιώθη εξ έργων, ότε υπεδέχθη τους απεσταλμένους και εξέβαλεν

αυτούς δι' άλλης οδού; 26 Διότι καθώς το σώμα χωρίς πνεύματος είναι νεκρόν, ούτω και η πίστις χωρίς των έργων είναι νεκρά.

3 Μη γίνεσθε πολλοί διδάσκαλοι, αδελφοί μου, εξεύροντες ότι μεγαλητέραν κατάκρισιν θέλομεν λάβει· 2 διότι εις πολλά πταίομεν άπαντες. Εάν τις δεν πταίη εις λόγον, ούτος είναι τέλειος ανήρ, δυνατός να χαλιναγωγήση και όλον το σώμα. 3 Ιδού, τους χαλινούς βάλλομεν εις τα στόματα των ίππων διά να πείθωνται εις ημάς, και μεταφέρομεν όλον το σώμα αυτών. 4 Ιδού, και τα πλοία, όντα τόσον μεγάλα και υπό σφοδρών ανέμων ελαυνόμενα, μεταφέρονται υπό ελαχίστου πηδαλίου, όπου αν θέλη η επιθυμία του κυβερνήντος. 5 Ούτω και η γλώσσα είναι μικρόν μέλος, όμως μεγαλαυχεί. Ιδού, ολίγον πυρ πόσον μεγάλην ύλην ανάπτει· 6 και η γλώσσα πυρ είναι, ο κόσμος της αδικίας. Ούτω μεταξύ των μελών ημών η γλώσσα είναι η μολύνουσα όλον το σώμα και φλογίζουσα τον τροχόν του βίου και φλογιζομένη υπό της γεέννης. (Geenna g1067) 7 Διότι παν είδος θηρίων και πτηνών, ερπετών και θαλασσίων δαμάζεται και εδαμάσθη υπό της ανθρωπίνης φύσεως, 8 την γλώσσαν όμως ουδείς των ανθρώπων δύναται να δαμάση είναι ακράτητον κακόν, μεστή θανατηφόρου φαρμάκου. 9 Δι' αυτής ευλογούμεν τον Θεόν και Πατέρα, και δι' αυτής καταρώμεθα τους ανθρώπους τους καθ' ομοίωσιν Θεού πλασθέντας· 10 εκ του αυτού στόματος εξέρχεται ευλογία και κατάρα. Δεν πρέπει, αδελφοί μου, ταύτα να γίνωνται ούτω. 11 Μήπως η πηγή από της αυτής τρύπης αναβρύει το γλυκύ και το πικρόν; 12 μήπως είναι δυνατόν, αδελφοί μου, η συκη να κάμη ελαίας ή η άμπελος σύκα; ούτως ουδεμία πηγή είναι δυνατόν να κάμη ύδωρ αλμυρόν και γλυκύ. 13 Τις είναι μεταξύ σας σοφός και επιστήμων; ας δείξη εκ της καλής διαγωγής τα έργα εαυτού εν πραότητι σοφίας. 14 Εάν όμως έχητε εν τη καρδία υμών φθόνον πικρόν και φιλονεικίαν, μη κατακαυχάσθε και ψεύδεσθε κατά της αληθείας. 15 Η σοφία αύτη δεν είναι άνωθεν καταβαίνουσα, αλλ' είναι επίγειος, ζωώδης, δαιμονιώδης. 16 Διότι όπου είναι

φθόνος και φιλονεικία, εκεί ακαταστασία και παν αχρείον πράγμα. 17 Η άνωθεν όμως σοφία πρώτον μεν είναι καθαρά, έπειτα ειρηνική, επιεικής, ευπειθής, πλήρης ελέους και καλών καρπών, αμερόληπτος και ανυπόκριτος. 18 Και ο καρπός της δικαιοσύνης σπείρεται εν ειρήνη υπό των ειρηνοποιών.

4 Πόθεν προέρχονται πόλεμοι και μάχαι μεταξύ σας; ουχί εντεύθεν, εκ των ηδονών σας, αίτινες στρατεύονται εντός των μελών σας; 2 Επιθυμείτε και δεν έχετε φονεύετε και φθονείτε, και δεν δύνασθε να επιτύχητε· μάχεσθε και πολεμείτε· αλλά δεν έχετε, επειδή δεν ζητείτε· 3 ζητείτε και δεν λαμβάνετε, διότι κακώς ζητείτε, διά να δαπανήσητε εις τας ηδονάς σας. 4 Εθησαυρίσατε διά τας εσχάτας ημέρας. 4 Ιδού, Μοιχοί και μοιχαλίδες, δεν εξεύρετε ότι η φιλία του κόσμου είναι έχθρα του Θεού; όστις λοιπόν θελήση να ήναι φίλος του κόσμου, εχθρός του Θεού καθίσταται. 5 Η νομίζετε ότι ματαίως η γραφή λέγει, Προς φθόνον επιποθεί το πνεύμα, το οποίον κατώκησεν εν ημίν; 6 Αλλά μεγαλητέραν χάριν δίδει ο Θεός· όθεν λέγει· Ο Θεός εις τους υπερηφάνους αντιτάσσεται, εις δε τους ταπεινούς δίδει χάριν. 7 Υποτάχθητε λοιπόν εις τον Θεόν. Αντιστάθητε εις τον διάβολον, και θέλει φύγει από σας· 8 πλησιάσατε εις τον Θεόν, και θέλει πλησιάσει εις εσάς. Καθαρίσατε τας χείρας σας, αμαρτωλοί, και αγνίσατε τας καρδιάς, δίγνωνμοι. 9 Κακοπαθήσατε και πενθήσατε και κλαύσατε· ο γέλωσ σας ας μεταστραφή εις πένθος και η χαρά εις κατήφειαν. 10 Ταπεινώθητε ενώπιον του Κυρίου, και θέλει σας υψώσει. 11 Μη καταλαείτε αλλήλους, αδελφοί. Όστις καταλαεί αδελφόν και κρίνει τον αδελφόν αυτού, καταλαεί τον νόμον και κρίνει τον νόμον και εάν κρίνης τον νόμον, δεν είσαι εκτελεστής του νόμου, αλλά κριτής. 12 Εις είναι ο νομοθέτης, ο δυνάμενος να σώση και να απολέση· συ τις είσαι όστις κρίνεις τον άλλον; 13 Έλθετε τώρα οι λέγοντες· Σήμερον ή αύριον θέλομεν υπάγει εις ταύτην την πόλιν και θέλομεν κάμει εκεί ένα χρόνον και θέλομεν εμπορευθή και κερδήσει· 14 οίτινες δεν εξεύρετε το μέλλον της αύριον· διότι ποία είναι η ζωή σας; είναι τώντι ατμός, όστις φαίνεται προς

ολίγον και έπειτα αφανίζεται· 15 αντί να λέγητε, Εάν ο Κύριος θελήση, και ζήσωμεν, θέλομεν κάμει τούτο ή εκείνο. 16 Τώρα όμως καυχάσθε εις τας αλαζονείας σας· πάσα τοιαύτη καύχησις είναι κακή. 17 Εις τον όστις λοιπόν εξεύρει να κάμνη το καλόν και δεν κάμνει, εις αυτόν είναι αμαρτία.

5 Έλθετε τώρα οι πλούσιοι, κλαύσατε ολολύζοντες· διά τας επερχομένας ταλαιπωρίας σας. 2 Ο πλούτος σας εσάπη και τα ιμάτιά σας έγειναν σκωληκόβρωτα, 3 ο χρυσός σας και ο άργυρος εσκωρίασε, και η σκωρία αυτών θέλει είσθαι εις μαρτυρίαν εναντίον σας και θέλει φάγει τας σάρκας σας ως πυρ. 4 Ιδού, ο μισθός των εργατών των θερισάντων τα χωράφια σας, τον οποίον εστερήθησαν από σας, κράζει, και αι κραυγαί των θερισάντων εισήλθον εις τα ώτα Κυρίου Σαβαώθ. 5 Ετρυφήσατε επί της γης και εσπαταλήσατε, εθρέψατε τας καρδιάς σας ως εν ημέρα σφαγής. 6 Κατεδικάσατε, εφονεύσατε τον δίκαιον· δεν σας αντιστέκεται. 7 Μακροθυμήσατε λοιπόν, αδελφοί, έως της παρουσίας του Κυρίου. Ιδού, ο γεωργός περιμένει τον πολύτιμον καρπόν της γης και μακροθυμεί δι' αυτόν, εωσού λάβη βροχήν πρώϊμον και όψιμον· 8 μακροθυμήσατε και σεις, στηρίξατε τας καρδιάς σας, διότι η παρουσία του Κυρίου επλησίασε. 9 Μη στενάζετε κατ' αλλήλων, αδελφοί, διά να μη κατακριθητε· ιδού, ο κριτής ίσταται έμπροσθεν των θυρών. 10 Λάβετε, αδελφοί μου, παράδειγμα της κακοπαθείας και της μακροθυμίας τους προφήτας, οίτινες ελάλησαν εν τω ονόματι του Κυρίου. 11 Ιδού, μακαρίζομεν τους υπομένοντας ηκούσατε την υπομονήν του Ιώβ και είδετε το τέλος του Κυρίου, ότι είναι πολυεύσπλαγχνος ο Κύριος και οικτίρμων. 12 Προ πάντων δε, αδελφοί μου, μη ομνύετε μήτε τον ουρανόν μήτε την γην μήτε άλλον τινά όρκον· αλλ' έστω υμών το ναι ναι, και το ου, διά να μη πέσητε υπό κρίσιν. 13 Κακοπαθεί τις μεταξύ σας; ας προσεύχηται· ευθυμεί τις; ας ψάλλη. 14 Ασθενεί τις μεταξύ σας; ας προσκαλέση τους πρεσβυτέρους της εκκλησίας,

και ας προσευχηθώσιν επ' αυτόν, αλείψαντες αυτόν με έλαιον εν τω ονόματι του Κυρίου. **15** Και η μετά πίστεως ευχή θέλει σώσει τον πάσχοντα, και ο Κύριος θέλει εγείρει αυτόν· και αμαρτίας αν έπραξε, θέλουσι συγχωρηθή εις αυτόν. **16** Εξομολογείσθε εις αλλήλους τα πταίσματά σας και εύχεσθε υπέρ αλλήλων, διά να ιατρευθήτε· πολύ ισχύει η δέησις του δικαίου ενθέρμως γενομένη. **17** Ο Ηλίας ήτο άνθρωπος ομοιοπαθής με ημάς και προσηυχήθη ενθέρμως να μη βρέξη, και δεν έβρεξεν επί της γης έτη τρία και μήνας έξι. **18** και πάλιν προσηυχήθη, και ο ουρανός έδωκε βροχίν και η γη εβλάστησε τον καρπόν αυτής. **19** Αδελφοί, εάν τις μεταξύ σας αποπλανηθή από της αληθείας, και επιστρέψη τις αυτόν, **20** ας εξεύρη ότι ο επιστρέψας αμαρτωλόν από της πλάνης της οδού αυτού θέλει σώσει ψυχίν εκ θανάτου και θέλει καλύψει πλήθος αμαρτιών.

Πετρου Α΄

1 Πέτρος, απόστολος Ιησού Χριστού, προς τους παρεπιδήμους τους διεσπαρμένους εις Πόντον, Γαλατίαν, Καππαδοκίαν, Ασίαν και Βιθυνίαν, **2** εκλεκτούς κατά πρόγνωσιν Θεού Πατρός, διά του αγιασμού του Πνεύματος, εις υπακοήν και ραντισμόν του αίματος του Ιησού Χριστού· πληθυνθείη χάρις και ειρήνη εις εσάς. **3** Ευλογητός ο Θεός και Πατήρ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, όστις κατά το πολύ έλεος αυτού ανεγέννησεν ημάς εις ελπίδα ζώσαν διά της αναστάσεως του Ιησού Χριστού εκ νεκρών, **4** εις κληρονομίαν άφθαρτον και αμίαντον και αμάραντον, πεφυλαγμένην εν τοις ουρανοίς δι' ημάς, **5** οίτινες με την δύναμιν του Θεού φυλαττόμεθα διά της πίστεως, εις σωτηρίαν ετοιμήν να αποκαλυφθή εν τω εσχάτω καιρώ **6** διά το οποίον αγαλλιάσθε, αν και τώρα ολίγον, εάν χρειασθή, λυπηθήτε εν διαφόροις πειρασμοίς, **7** ίνα η δοκιμή της πίστεώς σας, πολύ τιμιωτέρα ούσα παρά το χρυσίον το φθειρόμενον διά πυρός δε δοκιμαζόμενον, ευρεθή εις έπαινον και τιμήν και δόξαν όταν φανερωθή ο Ιησούς Χριστός, **8** τον οποίον αν και δεν είδετε αγαπάτε, εις τον οποίον, αν και τώρα δεν βλέπτε αυτόν, πιστεύοντες όμως αγαλλιάσθε με χαράν ανεκλάλητον και ένδοξον, **9** απολαμβάνοντες το τέλος της πίστεώς σας, την σωτηρίαν των ψυχών. **10** Περί της οποίας σωτηρίας εξεζήτησαν και εξηρέυνησαν οι προφήται οι προφητεύσαντες περί της χάριτος, ήτις έμελλε να έλθη εις εσάς. **11** ερευνώντες εις τίνα ή ποίον καιρόν εμφανέρονε το εν αυτοίς Πνεύμα του Χριστού, ότε προεμαρτύρει τα πάθη του Χριστού και τας μετά ταύτα δόξας. **12** εις τους οποίους απεκαλύφθη ότι ουχί δι' εαυτούς, αλλά δι' ημάς υπηρετούν αυτά, τα οποία τώρα ανηγγέλησαν προς εσάς διά των κηρυξάντων το ευαγγέλιον εις εσάς εν Πνεύματι Αγίω τω αποσταλέντι απ' ουρανού, εις τα οποία επιθυμούνσιν οι άγγελιοι να παρακύψωσι. **13** Διά τούτο αναζωσθέντες τας οσφύας της διανοίας σας, εγκρατεύεσθε και έχετε τελείαν ελπίδα εις την χάριν την ερχομένην

εις εσάς, όταν αποκαλυφθή ο Ιησούς Χριστός, **14** ως τέκνα υπακοής μη συμμορφούμενοι με τας προτέρας επιθυμίας, τας οποίας είχετε εν αγνοία υμών, **15** αλλά καθώς είναι άγιος εκείνος, όστις σας εκάλεσεν, ούτω και σεις γίνεσθε άγιοι εν πάση διαγωγής. **16** διότι είναι γεγραμμένον· Άγιοι γίνεσθε, διότι εγώ είμαι άγιος. **17** Και εάν επικαλήσθε Πατέρα τον κρίνοντα απροσωπολήπτως κατά το έργον εκάστου, διάγετε μετά φόβου τον καιρόν της παροικίας σας, **18** εξεύροντες ότι δεν ελυτρώθητε από της ματαιίας πατροπαραδότου διαγωγής υμών διά φθαρτών, αργυρίου ή χρυσίου, **19** αλλά διά του τιμίου αίματος του Χριστού, ως αμνού αμόμου και ασπίλου, **20** όστις ήτο μεν προωρισμένος προ καταβολής κόσμου, εμφανέρωθη δε εν τοις εσχάτοις καιροίς διά σας, **21** τους πιστεύοντας δι' αυτού εις τον Θεόν, τον αναστήσαντα αυτόν εκ νεκρών και δόντα εις αυτόν δόξαν, ώστε η πίστις σας και η ελπίς να ήναι εις τον Θεόν. **22** Καθαρίσαντες λοιπόν τας ψυχάς σας με την υπακοήν της αληθείας διά του Πνεύματος προς φιλαδελφίαν ανυπόκριτον, αγαπήσατε ενθέρμως αλλήλους εκ καθαράς καρδίας, **23** επειδή ανεγεννήθητε ουχί εκ φθαρτού σπέρματος, αλλά αφθάρτου, διά του λόγου του Θεού του ζώντος και μένοντος εις τον αιώνα. (αιθñ g165) **24** Διότι Πάσα σαρξ είναι ως χόρτος, και πάσα δόξα ανθρώπου ως άνθος χόρτου. Εξηράνθη ο χόρτος, και το άνθος αυτού εξέπεσεν. **25** Ο λόγος όμως του Κυρίου μένει εις τον αιώνα. Και ούτος είναι ο λόγος ο ευαγγελισθείς εις εσάς. (αιθñ g165)

2 Απορρίψαντες λοιπόν πάσαν κακίαν και πάντα δόλον και υποκρίσεις και φθόνους και πάσας καταλαλιάς, **2** επιποθήσατε ως νεογέννητα βρέφη το λογικόν άδολον γάλα, διά να αυξηθήτε δι' αυτού, **3** επειδή εγευθήτε ότι αγαθός ο Κύριος. **4** Εις τον οποίον προσερχόμενοι, ως εις λίθον ζώντα, υπό μεν των ανθρώπων αποδοκιμασμένον, παρά δε τω Θεώ εκλεκτόν, έντιμον, **5** και σεις, ως λίθοι ζώντες, οικοδομείσθε οίκος πνευματικός, ιεράτευμα άγιον, διά να προσφέρητε πνευματικάς θυσίας ευπροσδέκτους εις τον Θεόν διά Ιησού Χριστού·

6 διά τούτο και περιέχεται εν τη γραφή· Ιδού, έπαθεν υπέρ υμών, αφίνων παράδειγμα εις θέτω εν Σιών λίθον ακρογωνιαίον, εκλεκτόν, έντιμον, και ο πιστεύων επ' αυτόν δεν θέλει καταισχυρθή. 7 Εις εσάς λοιπόν τους πιστεύοντας είναι η τιμή, εις δε τους απειθούντας ο λίθος, τον οποίον απεδοκίμασαν οι οικοδομούντες, ούτος έγεινε κεφαλή γωνίας 8 και λίθος προσκόμματος και πέτρα σκανδάλου· οίτινες προσκόπτουσιν εις τον λόγον, όντες απειθείς, εις το οποίον και ήσαν προσδιωρισμένοι· 9 σεις όμως είσθε γένος εκλεκτόν, βασιλείον ιεράτευμα, έθνος άγιον, λαός τον οποίον απέκτησεν ο Θεός, διά να εξαγγελίητε τας αρετάς εκείνου, όστις σας εκάλεσεν εκ του σκότους εις το θαυμαστόν αυτού φώς· 10 οι ποτέ μη όντες λαός, τώρα δε λαός του Θεού, οι ποτέ μη ηληθμένοι, τώρα δε ελεηθέντες. 11 Αγαπητοί, σας παρακαλώ ως ξένους και παρεπιδήμους, να απέχητε από των σαρκικών επιθυμιών, αίτινες στρατεύονται κατά της ψυχής, 12 να έχητε καλήν την διαγωγήν σας μεταξύ των εθνών, ίνα ενώ σας καταλαλούσιν ως κακοποιούς, εκ των καλών έργων, όταν ίδωσιν αυτά, δοξάσωσι τον Θεόν εν τη ημέρα της επισκέψεως. 13 Υποτάχθητε λοιπόν εις πάσαν ανθρωπίνην διάταξιν διά τον Κύριον· είτε εις βασιλέα, ως υπερέχοντα, 14 είτε εις ηγεμόνας, ως δι' αυτού πεμπομένους εις εκδίκησιν μεν κακοποιών, έπαινον δε αγαθοποιών· 15 διότι ούτως είναι το θέλημα του Θεού, αγαθοποιούντες να αποστομόνητε την αγνωσίαν των αφρόνων ανθρώπων· 16 ως ελεύθεροι, και μη ως έχοντες την ελευθερίαν επικάλυμμα της κακίας, αλλ' ως δούλοι του Θεού. 17 Πάντας τιμήσατε, την αδελφότητα αγαπάτε, τον Θεόν φοβείσθε, τον βασιλέα τιμάτε. 18 Οι οικείται υποτάσσεσθε εν παντί φόβω εις τους κυρίου σας, ου μόνον εις τους αγαθούς και επιεικείς, αλλά και εις τους διεστραμμένους. 19 Διότι τούτο είναι χάρις, το να υποφέρη τις λύπας διά την εις τον Θεόν συνείδησιν, πάσχων αδίκως. 20 Διότι ποία δόξα είναι, εάν αμαρτάνοντες και ραπιζόμενοι υπομένητε; εάν όμως αγαθοποιούντες και πάσχοντες υπομένητε, τούτο είναι χάρις παρά τω Θεώ. 21 Διότι εις τούτο προσεκλήθητε, επειδή και ο Χριστός έπαθεν υπέρ υμών, αφίνων παράδειγμα εις υμάς διά να ακολουθήσητε τα ίχνη αυτού· 22 όστις αμαρτίαν δεν έκαμεν, ουδέ ευρέθη δόλος εν τω στόματι αυτού. 23 Όστις λοιδορούμενος δεν αντελοιδόρει, πάσχων δεν ηπείλει, αλλά παρέδιδεν εαυτόν εις τον κρίνοντα δικαίως· 24 όστις τας αμαρτίας ημών αυτός εβάστασεν εν τω σώματι αυτού επί του ξύλου, διά να ζήσωμεν εν τη δικαιοσύνη, αποθανόντες κατά τας αμαρτίας με του οποίου την πληγήν ιατρεύθητε. 25 Διότι υπήρχετε ως πρόβατα πλανώμενα, αλλά τώρα επεστράφητε εις τον ποιμένα και επίσκοπον των ψυχών σας.

3 Ομοίως αι γυναίκες, υποτάσσεσθε εις τους άνδρας υμών, ίνα και εάν τινές απειθώσιν εις τον λόγον, κερδηθώσιν άνευ του λόγου διά της διαγωγής των γυναικών, 2 αφού ίδωσι την μετά φόβου καθαράν διαγωγήν σας. 3 Των οποίων ο στολισμός ας ήναι ουχι ο εξωτερικός, ο του πλέγματος των τριχών και της περιθέσεως των χρυσίων ή της ενδύσεως των ιματίων, 4 αλλ' ο κρυπτός άνθρωπος της καρδιάς, κεκοσμημένος με την αφθαρσίαν του πράου και ησυχίου πνεύματος, το οποίον ενώπιον του Θεού είναι πολύτιμον. 5 Διότι ούτω ποτέ και αι άγιοι γυναίκες αι ελπίζουσαι επί τον Θεόν εστόλιζον εαυτάς, υποτασσόμεναι εις τους άνδρας αυτών, 6 καθώς η Σάρρα υπήκουσεν εις τον Αβραάμ, καλούσα αυτόν κύριον· της οποίας σεις εγεννήθητε τέκνα, αγαθοποιούσαι και μη φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν. 7 Οι άνδρες ομοίως, συνοικείτε με τας γυναίκας σας εν φρονήσει, αποδίδοντες τιμήν εις το γυναικείον γένος ως εις σκεύος ασθενέστερον, και ως εις συκληρονόμους της χάριτος της ζωής, διά να μη εμποδίζονται αι προσευχάι σας. 8 Τελευταίον δε, γίνεσθε πάντες ομόφρονες, συμπαθείς, φιλάδελφοι, εύσπλαγχνοι, φιλόφρονες, 9 μη αποδίδοντες κακόν αντί κακού ή λοιδορίαν αντί λοιδορίας, αλλά το εναντίον ευλογούντες, επειδή εξεύρετε ότι εις τούτο προσεκλήθητε, διά να κληρονομήσητε ευλογίαν. 10 Διότι Όστις θέλει να αγαπά την ζωήν και ίδη ημέρας αγαθάς ας παύση την γλώσσαν αυτού από κακού και τα χείλη αυτού από του να λαλώσι

δόλον, 11 ας εκκλίνη από κακού και ας πράξη το θέλημα των εθνών, περιπατήσαντες εν αγαθόν, ας ζητήση ειρήνην και ας ακολουθήση ασελγείαις, επιθυμίαις, οιοποσίαις, κώμοις, συμποσίοις και αθεμίτοις ειδωλολατρείαις· 4 αυτήν· 12 διότι οι οφθαλμοί του Κυρίου είναι επί τους δικαίους και τα ὠτα αυτού εις την δέξιν αυτών, το δε πρόσωπον του Κυρίου είναι κατά των πραττόντων κακά. 13 Και τις θέλει σας κακοποιήσει, εάν γείνητε μιμηταί του αγαθού; 14 Αλλ' εάν και πάσχητε διά την δικαιοσύνην, είσθε μακάριοι· τον δε φόβον αυτών μη φοβηθήτε μηδέ ταραχθήτε, 15 αλλά αγιάσατε Κύριον τον Θεόν εν ταις καρδίαις υμών, και εστέ πάντοτε έτοιμοι εις απολογίαν μετά πραότητος και φόβου προς πάντα τον ζητούντα από σας λόγον περί της ελπίδος της εν υμίν, 16 έχοντες συνείδησιν αγαθήν, ίνα, ενώ σας καταλαλώσιν ως κακοποιούς, καταισχυνθώσιν οι συκοφαντούντες την καλήν σας εν Χριστώ διαγωγήν. 17 Διότι καλήτερον να πάσχητε, εάν ήναι ούτω το θέλημα του Θεού, αγαθοποιούντες παρά κακοποιούντες. 18 Επειδή και ο Χριστός άπαξ έπαθε διά τας αμαρτίας, ο δίκαιος υπέρ των αδίκων, διά να φέρη ημάς προς τον Θεόν, θανατωθείς μεν κατά την σάρκα, ζωποιοηθείς δε διά του πνεύματος· 19 διά του οποίου πορευθείς εκήρυξε και προς τα πνεύματα τα εν τη φυλακή, 20 τα οποία ηπειθήσαν ποτέ, ότε η μακροθυμία του Θεού επρόσμενέ ποτέ αυτούς εν ταις ημέραις του Νώε, ενώ κατεσκευάζετο η κιβωτός, εις ην ολίγα, τουτέστιν οκτώ, ψυχαί διεσώθησαν δι' ύδατος. 21 Του οποίου αντίτυπον ον το βάπτισμα, σώζει και ημάς την σήμερον, ουχί αποβολή της ακαθαρσίας της σαρκός, αλλά μαρτυρία της αγαθής συνειδήσεως εις Θεόν, διά της αναστάσεως του Ιησού Χριστού, 22 όστις είναι εν δεξιά του Θεού πορευθείς εις τον ουρανόν, και εις ον υπετάχθησαν άγγελιοι και εξουσία και δυνάμεις.

4 Επειδή λοιπόν ο Χριστός έπαθεν υπέρ ημών κατά σάρκα, οπλίσθητε και σεις το αυτό φρόνημα, διότι ο παθών κατά σάρκα έπαυσεν από της αμαρτίας, 2 διά να ζήσητε τον εν σαρκί επίλοιπον χρόνον, ουχί πλέον εν ταις επιθυμίαις των ανθρώπων, αλλ' εν τω θελήματι του Θεού. 3 Διότι αρκετός είναι εις ημάς ο παρελθών καιρός του βίου, ότε επράξαμεν

το θέλημα των εθνών, περιπατήσαντες εν ασελγείαις, επιθυμίαις, οιοποσίαις, κώμοις, συμποσίοις και αθεμίτοις ειδωλολατρείαις· 4 και διά τούτο παραξενεύονται ότι σεις δεν συντρέχετε με αυτούς εις την αυτήν εκχείλισιν της ασωτίας, και σας βλασφημοῦσιν· 5 οίτινες θέλουσιν αποδώσει λόγον εις εκείνον, όστις είναι έτοιμος να κρίνη ζώντας και νεκρούς. 6 Επειδή διά τούτο εκηρύχθη το ευαγγέλιον και προς τους νεκρούς, διά να κριθώσι μεν κατά ανθρώπους εν σαρκί, να ζώσι δε κατά Θεόν εν πνεύματι. 7 Πάντων δε το τέλος επλησίασε. Φρονίμως λοιπόν διάγετε και αγρυπνείτε εις τας προσευχάς· 8 προ πάντων δε έχετε ένθερμον την εις αλλήλους αγάπην, διότι η αγάπη θέλει καλύψει πλήθος αμαρτιών· 9 γίνεσθε φιλόξενοι εις αλλήλους χωρίς γογγυσμών· 10 έκαστος κατά το χάρισμα, το οποίον έλαβεν, υπηρετείτε κατά τούτο εις αλλήλους ως καλοί οικονόμοι της πολυειδούς χάριτος του Θεού· 11 εάν τις λαλή, ας λαλή ως λαλών λόγια Θεού· εάν τις υπηρετή, ας υπηρετή ως υπηρετών εκ της δυνάμεως, την οποίαν χορηγεί ο Θεός διά να δοξάζεται εν πάσιν ο Θεός διά Ιησού Χριστού, εις τον οποίον είναι η δόξα και το κράτος εις τους αιώνας των αιώνων· αμήν. (αϊθη g165) 12 Αγαπητοί, μη παραξενεύεσθε διά τον βασανισμόν τον γινόμενον εις εσάς προς δοκιμασίαν, ως εάν συνέβαινεν εις εσάς παράδοξόν τι, 13 αλλά καθότι είσθε κοινωνοί των παθημάτων του Χριστού, χαίρετε, ίνα και όταν η δόξα αυτού φανερωθή χαρήτε αγαλλιώμενοι. 14 Εάν ονειδίζησθε διά το όνομα του Χριστού, είσθε μακάριοι, διότι το Πνεύμα της δόξης και το του Θεού αναπαύεται εφ' υμάς· κατά μεν αυτούς βλασφημείται, κατά δε υμάς δοξάζεται. 15 Διότι μηδέις υμών ας μη πάσχη ως φονεύς ή κλέπτης ή κακοποιός ή ως περιεργαζόμενος τα αλλότρια. 16 αλλ' εάν πάσχη ως Χριστιανός, ας μη αισχύνηται, αλλ' ας δοξάζη τον Θεόν κατά τούτο. 17 Διότι έφθασεν ο καιρός του να αρχίση η κρίσις από του οίκου του Θεού· και αν αρχίζη πρώτον αφ' ημών, τι θέλει είσθαι το τέλος των απειθούντων εις το ευαγγέλιον του Θεού; 18 και αν ο δίκαιος μόλις σώζηται, ο

ασεβής και αμαρτωλός που θέλει φανή; **19** Όστε και οι πάσχοντες κατά το θέλημα του Θεού ας εμπιστεύονται τας εαυτών ψυχάς εις αυτόν, ως εις πιστόν δημιουργόν εν αγαθοποιία.

5 Τους μεταξύ σας πρεσβυτέρους παρακαλώ εγώ ο συμπρεσβύτερος και μάρτυς των παθημάτων τον Χριστού, ο και κοινωνός της δόξης, ήτις μέλλει να αποκαλυφθή, **2** ποιμάνετε το μεταξύ σας ποίμνιον του Θεού, επισκοπώντας μη αναγκαστικώς αλλ' εκουσίως, μηδέ αισχροκερδώς αλλά προθύμως, **3** μηδέ ως κατακυριεύοντες την κληρονομίαν του Θεού, αλλά τύποι γινόμενοι του ποιμνίου. **4** Και όταν φανερωθή ο αρχιποιμήν, θέλετε λάβει τον αμαράντινον στέφανον της δόξης. **5** Ομοίως οι νεώτεροι υποτάχθητε εις τους πρεσβυτέρους. Πάντες δε υποτασσόμενοι εις αλλήλους ενδύθητε την ταπεινοφροσύνην· διότι ο Θεός αντιτάσσεται εις τους υπερηφάνους, εις δε τους ταπεινούς δίδει χάριν. **6** Ταπεινώθητε λοιπόν υπό την κραταιάν χείρα του Θεού, διά να σας υψώση εν καιρώ, **7** και πάσαν την μέριμναν υμών ρίψατε επ' αυτόν, διότι αυτός φροντίζει περί υμών. **8** Εγκρατεύθητε, αγρυπνήσατε· διότι ο αντίδικός σας διάβολος ως λέων ωρυόμενος περιέρχεται ζητών τίνα να καταπίη· **9** εις τον οποίον αντιστάθητε μένοντες στερεοί εις την πίστιν, εξεύροντες ότι τα αυτά παθήματα γίνονται εις τους αδελφούς σας τους εν τω κόσμω. **10** Ο δε Θεός πάσης χάριτος, όστις εκάλεσεν ημάς εις την αιώνιον αυτού δόξαν διά του Χριστού Ιησού, αφού πάθητε ολίγον, αυτός να σας τελειοποιήση, στηρίξη, ενισχύση, θεμελιώση. (aiōnios g166) **11** Εις αυτόν είη η δόξα και το κράτος εις τους αιώνας των αιώνων· αμήν. (aiōn g165) **12** Σας έγραψα εν βραχυλογία διά του Σιλουανού του πιστού αδελφού, ως φρονώ, προτρέπων και επιμαρτυρών ότι αύτη είναι η αληθινή χάρις του Θεού, εις την οποίαν στέκεσθε. **13** Σας ασπάζεται η εν Βαβυλώνι συνεκλεκτή εκκλησία και Μάρκος, ο υιός μου. **14** Ασπάσθητε αλλήλους εν φιλήματι αγάπης. Ειρήνη εις πάντας υμάς τους εν Χριστώ Ιησού· αμήν.

Πετρου Β΄

1 Συμεών Πέτρος, δούλος και απόστολος του Ιησού Χριστού, προς τους όσοι έλαχον ισότιμον με ημάς πίστιν εις την δικαιοσύνην του Θεού ημών και Σωτήρος Ιησού Χριστού· **2** χάρις και ειρήνη πληθυνθείη εις εσάς διά της επιγνώσεως του Θεού και του Ιησού του Κυρίου ημών. **3** Καθώς η θεία δύναμις αυτού εχάρισεν εις ημάς πάντα τα προς ζωήν και ευσέβειαν διά της επιγνώσεως του καλέσαντος ημάς διά της δόξης αυτού και αρετής, **4** διά των οποίων εδωρήθησαν εις ημάς αι μέγιστα και τίμια επαγγελία, ίνα διά τούτων γείνητε κοινωνοί θείας φύσεως, αποφυγόντες την εν τω κόσμω υπάρχουσαν διά της επιθυμίας διαφθοράν. **5** Και δι' αυτό δε τούτο καταβαλόντες πάσαν σπουδήν, προσθέσατε εις την πίστιν σας την αρετήν, εις δε την αρετήν την γνώσιν, **6** εις δε την γνώσιν την εγκράτειαν, εις δε την εγκράτειαν την υπομονήν, εις δε την υπομονήν την ευσέβειαν, **7** εις δε την ευσέβειαν την φιλαδελφίαν, εις δε την φιλαδελφίαν την αγάπην. **8** Διότι, εάν ταύτα υπάρχωσιν εις εσάς και περισσεύωσι, σας καθιστώσιν ουχί αργούς ουδέ ακάρπους εις την επίγνωσιν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού· **9** επειδή εις όντινα δεν υπάρχουν ταύτα, τυφλός είναι, μυωπάξει και ελησμόνησε τον καθαρισμόν των παλαιών αυτού αμαρτιών. **10** Διά τούτο, αδελφοί, επιμελήθητε περισσότερο να κάμητε βεβαίαν την κλήσιν και την εκλογήν σας· διότι ταύτα κάμνοντες δεν θέλετε πταίσει ποτέ. **11** Διότι ούτω θέλει σας δοθή πλουσίως η είσοδος εις την αιώνιον βασιλείαν του Κυρίου ημών και Σωτήρος Ιησού Χριστού. (αιώνιος **g166**) **12** Όθεν δεν θέλω αμελήσει να σας υπενθυμίζω πάντοτε περί τούτων, καίτοι ειδότας και εστηριγμένους εις την παρούσαν αλήθειαν. **13** Στοχάζομαι όμως δίκαιον, εφ' όσον είμαι εν τούτω τω σκηνώματι, να σας διεγείρω διά της υπενθυμίσεως, **14** επειδή εξεύρω ότι εντός ολίγον θέλω αποθέσει το σκηνωμά μου, καθώς και ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός μοι εφανέρωσε. **15** Θέλω όμως επιμεληθή, ώστε σεις και μετά την αποβίωσίν μου να δύνασθε πάντοτε να ενθυμίσθε αυτά. **16**

Διότι σας εγνωστοποιήσαμεν την δύναμιν και παρουσίαν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ουχί μύθους σοφιστικούς ακολουθήσαντες, αλλ' αυτόπται γενόμενοι της εκείνου μεγαλειότητος. **17** Διότι έλαβε παρά Θεού Πατρός τιμήν και δόξαν, ότε ήλθεν εις αυτόν τοιαύτη φωνή υπό της μεγαλοπρεπούς δόξης, Ούτος είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, εις τον οποίον εγώ ευηρεστήθην· **18** και ταύτην την φωνήν ημείς ηκούσαμεν εξ ουρανού ελθούσαν, όντες μετ' αυτού εν τω όρει τω αγίω. **19** Και έχομεν βεβαιότερον τον προφητικόν λόγον, εις τον οποίον κάμνετε καλά να προσέχητε ως εις λύχον φέγγοντα εν σκοτεινώ τόπω, εωσού έλθη η αυγή της ημέρας και ο φωσφόρος ανατείλη εν ταις καρδίαις υμών· **20** τούτο πρώτον εξεύροντες, ότι ουδεμία προφητεία της γραφής γίνεται εξ ιδίας του προφητεύοντος διασαφήσεως· **21** διότι δεν ήλθε ποτέ προφητεία εκ θελήματος ανθρώπου, αλλ' υπό του Πνεύματος του Αγίου κινούμενοι ελάλησαν οι άγιοι άνθρωποι του Θεού.

2 Υπήρξαν όμως και ψευδοπροφήται μεταξύ του λαού, καθώς και μεταξύ σας θέλουσιν είσθαι ψευδοδιδάσκαλοι, οίτινες θέλουσι παρεισάξει αιρέσεις απωλείας, αρνούμενοι και τον αγοράσαντα αυτούς δεσπότην, επισύροντες εις εαυτούς ταχείαν απώλειαν· **2** και πολλοί θέλουσιν εξακολουθήσει εις τας απωλείας αυτών, διά τους οποίους η οδός της αληθείας θέλει βλασφημηθή· **3** και διά πλεονεξίαν θέλουσι σας εμπορευθή με πλαστούς λόγους, των οποίων η καταδίκη έκπαλαι δεν μένει αργή, και η απώλεια αυτών δεν νυστάζει. **4** Διότι εάν ο Θεός δεν εφείσθη αγγέλους αμαρτησαντας, αλλά ρίψας αυτούς εις τον τάρταρον δεδεμένους με αλύσεις σκότους, παρέδωκε διά να φυλάττωνται εις κρίσιν, (Tartaroō **g5020**) **5** και εάν τον παλαιόν κόσμον δεν εφείσθη, αλλά φέρων κατακλυσμόν επί τον κόσμον των ασεβών εφύλαξεν όγδοον τον Νώε, κήρυκα της δικαιοσύνης, **6** και κατέκρινεν εις καταστροφήν τας πόλεις των Σοδόμων και της Γομόρρας και ετέφρωσε, καταστήσας παράδειγμα των μελλόντων να ασεβώσι, **7** και ηλευθέρωσε τον δίκαιον Λωτ

καταθλιβόμενον υπό της ασελγούς διαγωγής των ανόμων· **8** διότι ο δίκαιος, κατοικών μεταξύ αυτών, δι' οράσεως και ακοής, εβασάνιζεν από ημέρας εις ημέραν την δικαίαν αυτού ψυχήν διά τα άνομα έργα αυτών· **9** εξεΰρει ο Κύριος να ελευθερόνη εκ του πειρασμού τους ευσεβείς, τους δε αδίκους να φυλάττη εις την ημέραν της κρίσεως, διά να κολάζωνται, **10** μάλιστα δε τους οπίσω της σαρκός ακολουθούντας με επιθυμίαν ακαθαρσίας και καταφρονούντας την εξουσίαν. Είναι τολμηταί, αυθάδεις, δεν τρέμουσι βλασφημούντες τα αξιώματα, **11** ενώ οι άγγελοι, μεγαλήτεροι όντες εις ισχύν και δύναμιν, δεν φέρουσι κατ' αυτών βλάσφημον κρίσιν ενώπιον του Κυρίου. **12** Ούτοι όμως, ως άλογα φυσικά ζώα γεγεννημένα διά άλωσιν και φθοράν, βλασφημοῦσι περί πραγμάτων τα οποία αγνοοῦσι, και θέλουσι καταφθαρή εν τη ίδια αυτών διαφθορά, **13** και θέλουσι λάβει τον μισθόν της αδικίας αυτών· στοχάζονται ηδονήν την καθημερινήν τρυφήν, είναι σπίλοι και μώμοι, εντρυφώσιν εν ταις απάταις αυτών, συμποσιάζουσι με σας, **14** έχουσιν οφθαλμούς μεστούς μοιχείας και μη παυομένους από της αμαρτίας, δελεάζουσι ψυχάς αστηρίκτους, έχουσι την καρδίαν γεγυμνασμένην εις πλεονεξίας, είναι τέκνα κατάρας· **15** αφήσαντες την ευθείαν οδόν, επλανήθησαν και ηκολούθησαν την οδόν του Βαλαάμ υιού του Βοσόρ, όστις ηγάπησε τον μισθόν της αδικίας, **16** ηλέγχθη όμως διά την ιδίαν αυτού παρανομίαν, άφωνον υποζύγιον με φωνήν ανθρώπου λαλήσαν ημπόδισε την παραφροσύνην του προφήτου. **17** Ούτοι είναι πηγαί άνυδροι, νεφέλαι υπό ανεμοστροβίλου ελαυνόμεναι, διά τους οποίους το ζοφερόν σκότος φυλάττεται εις τον αιώνα. **(questioned)** **18** Διότι λαλούντες υπερήφανα λόγια ματαιότητος, δελεάζουσι με τας επιθυμίας της σαρκός, με τας ασελγείας εκείνους οίτινες τώντι απέφυγον τους εν πλάνη ζώντας, **19** επαγγελόμενοι εις αυτούς ελευθερίαν, ενώ αυτοί είναι δούλοι της διαφθοράς· διότι από όντινα νικάται τις, τούτου και δούλος γίνεται. **20** Επειδή εάν αφού απέφυγον τα μολύσματα του κόσμου διά της επιγνώσεως του Κυρίου και Σωτήρος

Ιησού Χριστού, ενεπλήθησαν πάλιν εις ταύτα και νικώνται, έγειναν εις αυτούς τα έσχατα χειρότερα των πρώτων. **21** Επειδή καλήτερον ήτο εις αυτούς να μη γνωρίσωσι την οδόν της δικαιοσύνης, παρά αφού εγνώρισαν να επιστρέψωσιν εκ της παραδοθείσης εις αυτούς αγίας εντολής. **22** Συνέβη δε εις αυτούς το της αληθινής παροιμίας, Ο κύων επέστρεψεν εις το ίδιον αυτού εξέρασμα, και, Ο χοίρος λουσθείς επέστρεψεν εις το κύλισμα του βορβόρου.

3 Δευτέραν ήδη ταύτην την επιστολήν σας γράφω, αγαπητοί, με τας οποίας διεγειρώ δι' υπενθυμίσεως την ειλικρινή σας διάνοιαν, **2** διά να ενθυμηθήτε τους λόγους τους προλαληθέντας υπό των αγίων προφητών και την παραγγελίαν ημών των αποστόλων του Κυρίου και Σωτήρος· **3** τούτο πρώτον γνωρίζοντες, ότι θέλουσιν ελθεί εν ταις εσχάταις ημέραις εμπαικται, περιπατούντες κατά τας ίδίας αυτών επιθυμίας **4** και λέγοντες· Που είναι η υπόσχεσις της παρουσίας αυτού; διότι αφ' ης ημέρας οι πατέρες εκοιμήθησαν, τα πάντα διαμένουσιν ούτως απ' αρχής της κτίσεως. **5** Διότι εκουσίως αγνοοῦσι τούτο, ότι με τον λόγον του Θεού οι ουρανοί έγειναν έκπαλαι και η γη συνεστώσα εξ ύδατος και δι' ύδατος, **6** διά των οποίων ο τότε κόσμος απωλέσθη κατακλυσθείς υπό του ύδατος· **7** οι δε σημερινοί ουρανοί και η γη διά του αυτού λόγου είναι αποτεταμιευμένοι, φυλαττόμενοι διά το πυρ εις την ημέραν της κρίσεως και της απωλείας των ασεβών ανθρώπων. **8** Εν δε τούτο ασ μη σας λανθάνη, αγαπητοί, ότι παρά Κυρίω μία ημέρα είναι ως χίλια έτη και χίλια έτη ως ημέρα μία. **9** Δεν βραδύνει ο Κύριος την υπόσχεσιν αυτού, ως τινές λογίζονται τούτο βραδύτητα, αλλά μακροθυμεί εις ημάς, μη θέλων να απολεσθώσι τινές, αλλά πάντες να έλθωσιν εις μετάνοιαν. **10** Θέλει δε ελθεί η ημέρα του Κυρίου ως κλέπτης εν νυκτί, καθ' ην οι ουρανοί θέλουσι παρέλθει με συριγμόν, τα στοιχεία δε πυρακτούμενα θέλουσι διαλυθή, και η γη και τα εν αυτή έργα θέλουσι κατακαή. **11** Επειδή λοιπόν πάντα ταύτα διαλύονται, οποίοι πρέπει να ήσθε σεις εις πολίτευμα

άγιον και ευσέβειαν, 12 προσμένοντες και σπεύδοντες εις την παρουσίαν της ημέρας του Θεού, καθ' ην οι ουρανοί πυρούμενοι θέλουσι διαλυθή και τα στοιχεία πυρακτούμενα θέλουσι χωνευθή; 13 Κατά δε την υπόσχεσιν αυτού νέους ουρανούς και νέαν γην προσμένομεν, εν οίς δικαιοσύνη κατοικεί. 14 Διά τούτο, αγαπητοί, ταύτα προσμένοντες, σπουδάσατε να ευρεθήτε άσπιλοι και αμώμητοι ενώπιον αυτού εν ειρήνη, 15 και νομίζετε σωτηρίαν την μακροθυμίαν του Κυρίου ημών, καθώς και ο αγαπητός ημών αδελφός Παύλος έγγραψε προς εσάς κατά την δοθείσαν εις αυτόν σοφίαν, 16 ως και εν πάσαις ταις επιστολαίς αυτού, λαλών εν αυταίς περί τούτων, μεταξύ των οποίων είναι τινά δυσνόητα, τα οποία οι αμαθείς και αστήρικτοι στρεβλόνουσιν, ως και τας λοιπάς γραφάς προς την ιδίαν αυτών απώλειαν. 17 Σεις λοιπόν, αγαπητοί, προγνωρίζοντες ταύτα φυλάττεσθε, διά να μη παρασυρθήτε με την πλάνην των ανόμων και εκπέσητε από τον στηριγμόν σας, 18 αυξάνεσθε δε εις την χάριν και εις την γνώσιν του Κυρίου ημών και Σωτήρος Ιησού Χριστού· εις αυτόν έστω η δόξα και νυν και εις ημέραν αιώνος· αμήν. (aiōn g165)

Ιωαννου Α΄

1 Εκείνο, το οποίον ήτο απ' αρχής, το οποίον ηκούσαμεν, το οποίον είδομεν με τους οφθαλμούς ημών, το οποίον εθεωρήσαμεν και αι χείρες ημών εψηλάφησαν, περί του Λόγου της ζωής· **2** και η ζωή εφανερώθη, και είδομεν και μαρτυρούμεν και απαγγέλλομεν προς εσάς την ζωήν την αιώνιον, ήτις ήτο παρά τω Πατρί και εφανερώθη εις ημάς (αἰῶνιος g166) **3** εκείνο, το οποίον είδομεν και ηκούσαμεν, απαγγέλλομεν προς εσάς διά να έχητε και σεις κοινωνίαν μεθ' ημών· και η κοινωνία δε ημών είναι μετά του Πατρός και μετά του Υιού αυτού Ιησού Χριστού. **4** Και ταύτα γράφομεν προς εσάς, διά να ήναι πλήρης η χαρά σας. **5** Και αύτη είναι η επαγγελία, την οποίαν ηκούσαμεν απ' αυτού και αναγγέλλομεν προς εσάς, ότι ο Θεός είναι φως και σκοτία εν αυτώ δεν υπάρχει ουδεμία. **6** Εάν είπωμεν ότι κοινωνίαν έχομεν μετ' αυτού και περιπατώμεν εν τω σκότει, ψευδόμεθα και δεν πράττομεν την αλήθειαν· **7** εάν όμως περιπατώμεν εν τω φωτί, καθώς αυτός είναι εν τω φωτί, έχομεν κοινωνίαν μετ' αλλήλων, και το αίμα του Ιησού Χριστού του Υιού αυτού καθαρίζει ημάς από πάσης αμαρτίας. **8** Εάν είπωμεν ότι αμαρτίαν δεν έχομεν, εαυτούς πλανώμεν και η αλήθεια δεν είναι εν ημίν. **9** Εάν ομολογώμεν τας αμαρτίας ημών, είναι πιστός και δίκαιος, ώστε να συγχωρήση εις ημάς τας αμαρτίας και καθάριση ημάς από πάσης αδικίας. **10** Εάν είπωμεν ότι δεν ημαρτήσαμεν, ψεύστην κάμνομεν αυτόν, και ο λόγος αυτού δεν υπάρχει εν ημίν.

2 Τεκνία μου, ταύτα σας γράφω διά να μη αμαρτήσητε. Και εάν τις αμαρτήση, έχομεν παράκλητον προς τον Πατέρα, τον Ιησούν Χριστόν τον δίκαιον· **2** και αυτός είναι ιλασμός περί των αμαρτιών ημών, και ουχί μόνον περί των ημετέρων, αλλά και περί όλου του κόσμου. **3** Και εν τούτῳ γνωρίζομεν ότι εγνωρίσαμεν αυτόν, εάν τας εντολάς αυτού φυλάττωμεν. **4** Όστις λέγει, Εγνώρισα αυτόν, και τας εντολάς αυτού δεν φυλάττει, ψεύστης είναι, και εν τούτῳ η αλήθεια δεν υπάρχει· **5** όστις όμως

φυλάττει τον λόγον αυτού, αληθώς εν τούτῳ η αγάπη του Θεού είναι τετελειωμένη. Εν τούτῳ γνωρίζομεν ότι είμεθα εν αυτώ. **6** Όστις λέγει ότι μένει εν αυτώ χρεωστεί, καθώς εκείνος περιεπάτησε, και αυτός ούτω να περιπατή. **7** Αδελφοί, δεν σας γράφω εντολήν νέαν, αλλ' εντολήν παλαιάν, την οποίαν είχετε απ' αρχής· η εντολή η παλαιά είναι ο λόγος, τον οποίον ηκούσατε απ' αρχής. **8** Πάλιν εντολήν νέαν σας γράφω, το οποίον είναι αληθές εις αυτόν και εις εσάς, διότι το σκότος παρέρχεται και το φως το αληθινόν ήδη φέγγει. **9** Όστις λέγει ότι είναι εν τω φωτί και μισεί τον αδελφόν αυτού, εν τω σκότει είναι έως τώρα. **10** Όστις αγαπά τον αδελφόν αυτού εν τω φωτί μένει, και σκάνδαλον εν αυτώ δεν είναι· **11** όστις όμως μισεί τον αδελφόν αυτού εν τω σκότει είναι και εν τω σκότει περιπατεί και δεν εξεύρει που υπάγει, διότι το σκότος ετύφλωσε τους οφθαλμούς αυτού. **12** Γράφω προς εσάς, τεκνία, διότι συνεχωρήθησαν αι αμαρτίαι σας διά το όνομα αυτού. **13** Γράφω προς εσάς, πατέρες, διότι εγνωρίσατε τον απ' αρχής. Γράφω προς εσάς, νεανίσκοι, διότι ενικήσατε τον πονηρόν. Γράφω προς εσάς, παιδιά, διότι εγνωρίσατε τον Πατέρα. **14** Έγραψα προς εσάς, πατέρες, διότι εγνωρίσατε τον απ' αρχής. Έγραψα προς εσάς, νεανίσκοι, διότι είσθε ισχυροί και ο λόγος του Θεού μένει εν υμίν και ενικήσατε τον πονηρόν. **15** Μη αγαπάτε τον κόσμον μηδέ τα εν τω κόσμῳ. Εάν τις αγαπά τον κόσμον, η αγάπη του Πατρός δεν είναι εν αυτώ· **16** διότι παν το εν τω κόσμῳ, η επιθυμία της σαρκός και η επιθυμία των οφθαλμών και η αλαζονεία του βίου δεν είναι εκ του Πατρός, αλλ' είναι εκ του κόσμου. **17** Και ο κόσμος παρέρχεται και η επιθυμία αυτού· όστις όμως πράττει το θέλημα του Θεού μένει εις τον αιώνα. (αἰῶν g165) **18** Παιδιά, εσχάτη ώρα είναι, και καθώς ηκούσατε ότι ο αντίχριστος έρχεται, και τώρα πολλοί αντίχριστοι υπάρχουν· όθεν γνωρίζομεν ότι είναι εσχάτη ώρα. **19** Εξ ημών εξήλθον, αλλά δεν ήσαν εξ ημών· διότι εάν ήσαν εξ ημών, ήθελον μένει μεθ' υμών· αλλά εξήλθον διά να φανερωθώσιν ότι δεν είναι πάντες εξ ημών. **20** Και σεις έχετε χρίσμα από του Αγίου

και γνωρίζετε πάντα. 21 Δεν σας έγραψα διότι δεν εξεύρετε την αλήθειαν, αλλά διότι εξεύρετε αυτήν, και διότι παν ψεύδος εκ της αληθείας δεν είναι. 22 Τις είναι ο ψεύστης, ειμή ο αρνούμενος ότι ο Ιησούς δεν είναι ο Χριστός; ούτος είναι ο αντίχριστος, ο αρνούμενος τον Πατέρα και τον Υιόν. 23 Πας ο αρνούμενος τον Υιόν δεν έχει ουδέ τον Πατέρα. Όστις ομολογεί τον Υιόν έχει και τον Πατέρα. 24 Εκείνο λοιπόν το οποίον υμείς ηκούσατε απ' αρχής, ας μένη εν υμίν. Εάν μένη εν υμίν εκείνο το οποίον ηκούσατε απ' αρχής, και υμείς θέλετε μένει εν τω Υιώ και εν τω Πατρί. 25 Και αυτή είναι η υπόσχεσις, την οποίαν αυτός υπεσχήθη προς ημάς, η ζωή η αιώνιος. (aiōnios g166) 26 Ταύτα σας έγραψα περί εκείνων, οίτινες σας πλανώσι. 27 Και το χρίσμα, το οποίον υμείς ελάβετε απ' αυτού, εν υμίν μένει, και δεν έχετε χρείαν να σας διδάσκη τις αλλά καθώς σας διδάσκει το αυτό χρίσμα περί πάντων, ούτω και αληθές είναι και δεν είναι ψεύδος· και καθώς σας edίδαξε, θέλετε μένει εν αυτώ. 28 Και τώρα, τεκνία, μένετε εν αυτώ, ίνα όταν φανερωθή, έχωμεν παρρησίαν και μη αισχυνθώμεν απ' αυτού εν τη παρουσία αυτού. 29 Εάν εξεύρητε ότι είναι δίκαιος, γνωρίζετε ότι πας ο πράττων την δικαιοσύνην εξ αυτού εγεννήθη.

3 Ίδετε οποίαν αγάπην έδωκεν εις ημάς ο Πατήρ, ώστε να ονομασθώμεν τέκνα Θεού. Διά τούτο ο κόσμος δεν γνωρίζει ημάς, διότι δεν εγνώρισεν αυτόν. 2 Αγαπητοί, τώρα είμεθα τέκνα Θεού, και έτι δεν εφανερώθη τι θέλομεν είσθαι· εξεύρομεν όμως ότι όταν φανερωθή, θέλομεν είσθαι όμοιοι με αυτόν, διότι θέλομεν ιδεί αυτόν καθώς είναι. 3 Και πας όστις έχει την ελπίδα ταύτην επ' αυτόν καθαρίζει εαυτόν, καθώς εκείνος είναι καθαρός. 4 Πας όστις πράττει την αμαρτίαν πράττει και την ανομίαν, διότι η αμαρτία είναι η ανομία. 5 Και εξεύρετε ότι εκείνος εφανερώθη διά να σηκώση τας αμαρτίας ημών, και αμαρτία εν αυτώ δεν υπάρχει. 6 Πας όστις μένει εν αυτώ δεν αμαρτάνει· πας ο αμαρτάνων δεν είδεν αυτόν ουδέ εγνώρισεν αυτόν. 7 Τεκνία, ας μη σας πλανά μηδείς όστις πράττει την δικαιοσύνην είναι δίκαιος,

καθώς εκείνος είναι δίκαιος· 8 όστις πράττει την αμαρτίαν είναι εκ του διαβόλου, διότι απ' αρχής ο διάβολος αμαρτάνει. Διά τούτο εφανερώθη ο Υιός του Θεού, διά να καταστρέψη τα έργα του διαβόλου. 9 Πας όστις εγεννήθη εκ του Θεού αμαρτίαν δεν πράττει, διότι σπέρμα αυτού μένει εν αυτώ· και δεν δύναται να αμαρτάνη, διότι εγεννήθη εκ του Θεού. 10 Εν τούτω γνωρίζονται τα τέκνα του Θεού και τα τέκνα του διαβόλου. Πας όστις δεν πράττει δικαιοσύνην δεν είναι εκ του Θεού, ουδέ όστις δεν αγαπά τον αδελφόν αυτού. 11 Διότι αυτή είναι η παραγγελία, την οποίαν ηκούσατε απ' αρχής, να αγαπώμεν αλλήλους· 12 ουχί καθώς ο Κάϊν ήτο εκ του πονηρού και έσφαξε τον αδελφόν αυτού· και διά τι έσφαξεν αυτόν; διότι τα έργα αυτού ήσαν πονηρά, τα δε του αδελφού αυτού δίκαια. 13 Μη θαυμάζετε, αδελφοί μου, αν ο κόσμος σας μισή. 14 Ημείς εξεύρομεν ότι μετέβημεν εκ του θανάτου εις την ζωήν, διότι αγαπώμεν τους αδελφούς· όστις δεν αγαπά τον αδελφόν μένει εν τω θανάτω. 15 Πας όστις μισεί τον αδελφόν αυτού είναι ανθρωποκτόνος· και εξεύρετε ότι πας ανθρωποκτόνος δεν έχει ζωήν αιώνιον μένουσαν εν εαυτώ. (aiōnios g166) 16 Εκ τούτου γνωρίζομεν την αγάπην, ότι εκείνος υπέρ ημών την ψυχήν αυτού έβαλε· και ημείς χρεωστούμεν υπέρ των αδελφών να βάλλωμεν τας ψυχάς ημών. 17 Όστις όμως έχη τον βίον του κόσμου και θεωρή τον αδελφόν αυτού ότι έχει χρείαν και κλείση τα σπλάγχνα αυτού απ' αυτού, πως η αγάπη του Θεού μένει εν αυτώ; 18 Τεκνία μου, μη αγαπώμεν με λόγον μηδέ με γλώσσαν, αλλά με έργον και αλήθειαν. 19 Και εκ τούτου γνωρίζομεν ότι είμεθα εκ της αληθείας, και θέλομεν πληροφορήσει τας καρδιάς ημών έμπροσθεν αυτού, 20 διότι εάν μας κατακρίνη η καρδιά, βεβαίως ο Θεός είναι μεγαλήτερος της καρδιάς ημών και γνωρίζει τα πάντα. 21 Αγαπητοί, εάν η καρδιά ημών δεν μας κατακρίνη, έχομεν παρρησίαν προς τον Θεόν, 22 και ό, τι αν ζητώμεν λαμβάνομεν παρ' αυτού, διότι φυλάττομεν τας εντολάς αυτού και πράττομεν τα αρεστά ενώπιον αυτού. 23 Και αυτή είναι η εντολή αυτού, το να πιστεύσωμεν

εις το όνομα του Υιού αυτού Ιησού Χριστού και να αγαπώμεν αλλήλους καθώς έδωκεν εντολήν εις ημάς. **24** Και όστις φυλάττει τας εντολάς αυτού μένει εν αυτώ, και αυτός εν εκείνω. Και εκ τούτου γνωρίζομεν ότι μένει εν ημίν, εκ του Πνεύματος το οποίον έδωκεν εις ημάς.

4 Αγαπητοί, μη πιστεύετε εις παν πνεύμα, αλλά δοκιμάζετε τα πνεύματα εν ήναι εκ του Θεού· διότι πολλοί ψευδοπροφήται εξήλθον εις τον κόσμον. **2** Εκ τούτου γνωρίζετε το Πνεύμα του Θεού· παν πνεύμα, το οποίον ομολογεί ότι ο Ιησούς Χριστός ήλθεν εν σαρκί, είναι εκ του Θεού· **3** και παν πνεύμα, το οποίον δεν ομολογεί ότι ο Ιησούς Χριστός ήλθεν εν σαρκί, δεν είναι εκ του Θεού· και τούτο είναι το πνεύμα του αντιχρίστου, το οποίον ηκούσατε ότι έρχεται, και τώρα μάλιστα είναι εν τω κόσμω. **4** Σεις εκ του Θεού είσθε, τεκνία, και ενικήσατε αυτούς, διότι μεγαλύτερος είναι εκείνος όστις είναι εν υμίν παρά όστις είναι εν τω κόσμω. **5** Αυτοί εκ του κόσμου είναι· διά τούτο εκ του κόσμου λαλούσι, και ο κόσμος αυτούς ακούει. **6** Ημείς εκ του Θεού είμεθα· όστις γνωρίζει τον Θεόν ακούει ημάς· όστις δεν είναι εκ του Θεού δεν ακούει ημάς. Εκ τούτου γνωρίζομεν το πνεύμα της αληθείας και το πνεύμα της πλάνης. **7** Αγαπητοί, ας αγαπώμεν αλλήλους, διότι η αγάπη είναι εκ του Θεού, και πας όστις αγαπά εκ του Θεού εγεννήθη και γνωρίζει τον Θεόν. **8** Όστις δεν αγαπά δεν εγνώρισε τον Θεόν, διότι ο Θεός είναι αγάπη. **9** Εν τούτω εφανερώθη η αγάπη του Θεού προς ημάς, ότι τον Υιόν αυτού τον μονογενή απέστειλεν ο Θεός εις τον κόσμον, διά να ζήσωμεν δι' αυτού. **10** Εν τούτω είναι η αγάπη, ουχί ότι ημείς ηγαπήσαμεν τον Θεόν, αλλ' ότι αυτός ηγάπησεν ημάς και απέστειλε τον Υιόν αυτού ίλασμόν περί των αμαρτιών ημών. **11** Αγαπητοί επειδή ούτως ηγάπησεν ημάς ο Θεός και ημείς χρεωστούμεν να αγαπώμεν αλλήλους. **12** Τον Θεόν ουδείς είδε πώποτε· εάν αγαπώμεν αλλήλους, ο Θεός μένει εν ημίν, και η αγάπη αυτού είναι τετελειωμένη εν ημίν. **13** Εκ τούτου γνωρίζομεν ότι εν αυτώ μένομεν και αυτός εν ημίν, διότι εκ του Πνεύματος αυτού έδωκεν εις ημάς. **14** Και ημείς είδομεν και μαρτυρούμεν

ότι ο Πατήρ απέστειλε τον Υιόν Σωτήρα του κόσμου. **15** Όστις ομολογήση ότι ο Ιησούς είναι ο Υιός του Θεού, ο Θεός μένει εν αυτώ και αυτός εν τω Θεώ. **16** Και ημείς εγνωρίσαμεν και επιστεύσαμεν την αγάπην την οποίαν έχει ο Θεός προς ημάς. Ο Θεός είναι αγάπη, και όστις μένει εν τη αγάπη εν τω Θεώ μένει και ο Θεός εν αυτώ. **17** Εν τούτω είναι τετελειωμένη η αγάπη μεθ' ημών, διά να έχωμεν παρρησίαν εν τη ημέρα της κρίσεως, διότι καθώς εκείνος είναι, ούτω και ημείς είμεθα εν τω κόσμω τούτω. **18** Φόβος δεν είναι εν τη αγάπη, αλλ' η τελεία αγάπη έξω διώκει τον φόβον, διότι ο φόβος έχει κόλασιν· και ο φοβούμενος δεν είναι τετελειωμένος εν τη αγάπη. **19** Ημείς αγαπώμεν αυτόν, διότι αυτός πρώτος ηγάπησεν ημάς. **20** Εάν τις είπη ότι αγαπώ τον Θεόν, και μισή τον αδελφόν αυτού, ψεύστης είναι· διότι όστις δεν αγαπά τον αδελφόν αυτού, τον οποίον είδε, τον Θεόν, τον οποίον δεν είδε πως δύναται να αγαπά; **21** Και ταύτην την εντολήν έχομεν απ' αυτού, όστις αγαπά τον Θεόν, να αγαπά και τον αδελφόν αυτού.

5 Πας όστις πιστεύει ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, εκ του Θεού εγεννήθη, και πας όστις αγαπά τον γεννήσαντα αγαπά και τον γεννηθέντα εξ αυτού. **2** Εκ τούτου γνωρίζομεν ότι αγαπώμεν τα τέκνα του Θεού, όταν τον Θεόν αγαπώμεν και τας εντολάς αυτού φυλάττωμεν. **3** Διότι αύτη είναι η αγάπη του Θεού, το να φυλάττωμεν τας εντολάς αυτού· και αι εντολαί αυτού βαρείαι δεν είναι. **4** Διότι παν ό, τι εγεννήθη εκ του Θεού νικά τον κόσμον· και αύτη είναι η νίκη η νικήσασα τον κόσμον, η πίστις ημών. **5** Τις είναι ο νικών τον κόσμον ειμή ο πιστεύων ότι ο Ιησούς είναι ο Υιός του Θεού; **6** Ούτος είναι ο ελθών δι' ύδατος και αίματος, Ιησούς ο Χριστός· ουχί διά του ύδατος μόνον, αλλά διά του ύδατος και του αίματος και το Πνεύμα είναι το οποίον μαρτυρεί, επειδή το Πνεύμα είναι η αλήθεια. **7** Διότι τρεις είναι οι μαρτυρούντες εν τω ουρανώ, ο Πατήρ, ο Λόγος και το Άγιον Πνεύμα, και ούτοι οι τρεις είναι έν· **8** και τρεις είναι οι μαρτυρούντες εν τη γη, το Πνεύμα και το ύδωρ και το αίμα, και οι τρεις

ούτοι αναφέρονται εις το εν. **9** Εάν δεχόμεθα την μαρτυρίαν των ανθρώπων, η μαρτυρία του Θεού είναι μεγαλητέρα· διότι αυτή είναι η μαρτυρία του Θεού, την οποίαν εμαρτύρησε περί του Υιού αυτού. **10** Όστις πιστεύει εις τον Υιόν του Θεού έχει την μαρτυρίαν εν εαυτώ· όστις δεν πιστεύει εις τον Θεόν, έκαμεν αυτόν ψεύστην, διότι δεν επίστευσεν εις την μαρτυρίαν, την οποίαν εμαρτύρησεν ο Θεός περί του Υιού αυτού. **11** Και αυτή είναι μαρτυρία, ότι ζωήν αιώνιον έδωκεν εις ημάς ο Θεός, και αυτή η ζωή είναι εν τω Υιώ αυτού. (aiōnios g166) **12** Όστις έχει τον Υιόν έχει την ζωήν· όστις δεν έχει τον Υιόν του Θεού, την ζωήν δεν έχει. **13** Ταύτα έγραψα προς εσάς τους πιστεύοντας εις το όνομα του Υιού του Θεού, διά να γνωρίζητε ότι έχετε ζωήν αιώνιον, και διά να πιστεύητε εις το όνομα του Υιού του Θεού. (aiōnios g166) **14** Και αυτή είναι η παρρησία, την οποίαν έχομεν προς αυτόν, ότι εάν ζητώμέν τι κατά το θέλημα αυτού, ακούει ημάς. **15** Και εάν εξεύρωμεν ότι ακούει ημάς ό, τι αν ζητήσωμεν, εξεύρομεν ότι λαμβάνομεν τα ζητήματα, τα οποία εξητήσαμεν παρ' αυτού. **16** Εάν τις ίδη τον αδελφόν αυτού αμαρτάνοντα αμαρτίαν ουχί θανάσιμον, θέλει ζητήσει, και ο Θεός θέλει δώσει εις αυτόν ζωήν, εις τους αμαρτάνοντας ουχί θανασίμως. Είναι αμαρτία θανάσιμος· δεν λέγω περί εκείνης να παρακαλέση. **17** Πάσα αδικία είναι αμαρτία· και είναι αμαρτία ουχί θανάσιμος. **18** Εξεύρομεν ότι πας ο γεννηθείς εκ του Θεού δεν αμαρτάνει, αλλ' όστις εγεννήθη εκ του Θεού φυλάττει αυτόν, και ο πονηρός δεν εγγίζει αυτόν. **19** Εξεύρομεν ότι εκ του Θεού είμεθα, και ο κόσμος όλος εν τω πονηρώ κείται. **20** Εξεύρομεν δε ότι ο Υιός του Θεού ήλθε και έδωκεν εις ημάς νόησιν, διά να γνωρίζωμεν τον αληθινόν· και είμεθα εν τω αληθινώ, εν τω Υιώ αυτού Ιησού Χριστώ. Ούτος είναι ο αληθινός Θεός και η ζωή η αιώνιος. (aiōnios g166) **21** Τεκνία, φυλάξατε εαυτούς από των ειδώλων· αμήν.

Ιωαννου Β΄

1 Ο πρεσβύτερος προς την εκλεκτήν κυρίαν και προς τα τέκνα αυτής, τους οποίους εγώ αγαπώ εν αληθεία, και ουχί εγώ μόνος, αλλά και πάντες οι γνωρίσαντες την αλήθειαν, **2** διά την αλήθειαν, ήτις μένει εν ημίν και θέλει είσθαι μεθ' ημών εις τον αιώνα· (αϊθη g165) **3** εΐη μεθ' υμών χάρις, έλεος, ειρήνη παρά Θεού Πατρός και παρά Κυρίου Ιησού Χριστού του Υιού του Πατρός, εν αληθεία και αγάπη. **4** Εχάρην κατά πολλά ότι εύρηκα εκ των τέκνων σου τινάς περιπατούντας εν τη αληθεία, καθώς εντολήν έλάβομεν παρά του Πατρός. **5** Και τώρα σε παρακαλώ, κυρία, ουχί ως γράφων προς σε εντολήν νέαν, αλλ' εκείνην την οποίαν είχομεν απ' αρχής, να αγαπώμεν αλλήλους. **6** Και αύτη είναι η αγάπη, να περιπατώμεν κατά τας εντολάς αυτού. Αύτη είναι η εντολή, καθώς ηκούσατε απ' αρχής, να περιπατήτε εις αυτήν. **7** Διότι πολλοί πλάνοι εισήλθον εις τον κόσμον, οίτινες δεν ομολογούσιν ότι ο Ιησούς Χριστός ήλθεν εν σαρκί· ο τοιούτος είναι ο πλάνος και ο αντίχριστος. **8** Προσέχετε εις εαυτούς, διά να μη χάσωμεν εκείνα, τα οποία ειργάσθημεν, αλλά να απολάβωμεν πλήρη τον μισθόν. **9** Πας όστις παραβαίνει και δεν μένει εν τη διδαχή του Χριστού Θεόν δεν έχει· ο μένων εν τη διδαχή του Χριστού, ούτος έχει και τον Πατέρα και τον Υιόν. **10** Εάν τις έρχηται προς εσάς και δεν φέρη την διδαχήν ταύτην, μη δέχεσθε αυτόν εις οικίαν και μη λέγετε εις αυτόν το χαίρειν· **11** διότι ο λέγων εις αυτόν το χαίρειν γίνεται κοινωνός εις τα πονηρά αυτού έργα. **12** Αν και είχον πολλά να σας γράψω, δεν ηθέλησα διά χάρτου και μελάνης, αλλ' ελπίζω να έλθω προς εσάς και να λαλήσω στόμα προς στόμα, διά να ήναι πλήρης η χαρά ημών. **13** Σε ασπάζονται τα τέκνα της αδελφής σου της εκλεκτής· αμήν.

Ιωαννου Γ΄

1 Ο πρεσβύτερος προς Γάϊον τον αγαπητόν, τον οποίον εγώ αγαπώ εν αληθεία. **2** Αγαπητέ, κατά πάντα εύχομαι να ευδοούσαι και να υγιαίνης, καθώς ευδοούται η ψυχή σου. **3** Διότι εχάρην κατά πολλά ότι έρχονται αδελφοί και μαρτυρούσιν εις την αλήθειάν σου, καθώς συ περιπατείς εν τη αληθεία. **4** Μεγαλιτέραν χαράν δεν έχω παρά τούτο, να ακούω ότι τα τέκνα μου περιπατούσιν εν τη αληθεία. **5** Αγαπητέ, έργον άξιον πιστού πράττεις ό, τι κάμης εις τους αδελφούς και εις τους ξένους, **6** οίτινες εμαρτύρησαν περί της αγάπης σου ενώπιον της εκκλησίας, τους οποίους καλώς θέλεις πράξει προπέμψας αξίως του Θεού. **7** Διότι υπέρ του ονόματος αυτού εξήλθον, χωρίς να λαμβάνωσι μηδέν από των εθνών. **8** Ημείς λοιπόν χρεωστούμεν να υποδεχώμεθα τους τοιούτους, διά να γινώμεθα συνεργοί εις την αλήθειαν. **9** Έγραψα προς την εκκλησίαν· αλλ' ο φιλοπρωτεύων αυτών Διοτρεφής δεν δέχεται ημάς. **10** Διά τούτο, εάν έλθω, θέλω υπενθυμίσει τα έργα αυτού, τα οποία κάμνει, φλυαρών εναντίον ημών με λόγους πονηρούς και μη αρκούμενος εις τούτους, ούτε αυτός δέχεται τους αδελφούς, αλλά και τους θέλοντας να δεχθώσιν εμποδίζει και από της εκκλησίας εκβάλλει. **11** Αγαπητέ, μη μιμού το κακόν, αλλά το αγαθόν. Ο αγαθοποιών εκ του Θεού είναι, ο δε κακοποιών δεν είδε τον Θεόν. **12** Εις τον Δημήτριον δίδεται καλή μαρτυρία υπό πάντων και υπ' αυτής της αληθείας και ημείς δε μαρτυρούμεν, και εξεύρετε ότι η μαρτυρία ημών είναι αληθής. **13** Πολλά είχον να γράφω, αλλά δεν θέλω να σοι γράψω διά μελάνης και καλάμου, **14** αλλ' ελπίζω ταχέως να σε ίδω, και θέλομεν λαλήσει στόμα προς στόμα. Ειρήνη εις σέ· Ασπάζονται σε οι φίλοι. Ασπάζου τους φίλους κατ' όνομα.

Ιουδα

1 ΙΟΥΔΑΣ δούλος Ιησού Χριστού, αδελφός δε Ιακώβου, προς τους κλητούς τους ηγιασμένους υπό Θεού Πατρός, και τετηρημένους υπό του Ιησού Χριστού **2** έλεος πληθυνθείη εις εσάς, και ειρήνη, και αγάπη. **3** Αγαπητοί, επειδή καταβάλλω πάσαν σπουδήν να σας γράψω περί της κοινής σωτηρίας, έλαβον ανάγκην να σας γράψω, προτρέπων εις το να αγωνιζήσθε δια την πίστιν, ήτις άπαξ παρεδόθη εις τους αγίους. **4** Διότι εισεχώρησαν λαθραίως τινές άνθρωποι, οίτινες ήσαν παλαιόθεν προγεγραμμένοι εις ταύτην την καταδίκην, ασεβείς, μεταστρέφοντες την χάριν του Θεού ημών εις ασέλγειαν, και αρνούμενοι τον μόνον δεσπότην Θεόν και Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν. **5** Θέλω δε να σας υπενθυμίσω, αν και σεις εγνωρίσατε ήδη τούτο, ότι ο Κύριος, αφού έσωσε τον λαόν εκ γης Αιγύπτου, απώλεσεν ύστερον τους μη πιστεύσαντας **6** και αγγέλους οίτινες δεν εφύλαξαν την εαυτών αξίαν, αλλά κατέλιπον το ίδιον αυτών κατοικητήριον, εφύλαξε με παντοτεινά δεσμά υποκάτω του σκότους, δια την κρίσιν της μεγάλης ημέρας (aidios g126) **7** καθώς τα Σόδομα και τα Γόμορρα, και αι πέριξ αυτών πόλεις, εις την πορνεϊάν παραδοθείσαι κατά τον όμοιον με τούτους τρόπον, και ακολουθούσαι οπίσω άλλης σαρκός, πρόκεινται παράδειγμα τιμωρούμεναι με το αιώνιον πυρ. (aiōnios g166) **8** Ομοίως και ούτοι ενυπνιαζόμενοι, την μεν σάρκα μιάνουσι, την δε εξουσίαν καταφρονούσι, και τα αξιώματα βλασφημούσιν. **9** Ο δε Μιχαήλ ο αρχάγγελος, ότε αγωνιζόμενος με τον διάβολον επιλονείκει περί του σώματος του Μωϋσέως, δεν ετόλμησε να επιφέρη εναντίον αυτού κατηγορίαν βλάσφημον, αλλ' είπεν, Ο Κύριος να σε επιτιμήση. **10** Ούτοι δε όσα μεν δεν εξεύρουσι βλασφημούσιν, όσα δε φυσικώς ως τα άλογα ζώα εξεύρουσιν, εις ταύτα φθείρονται. **11** Ουαί εις αυτούς διότι περιεπάτησαν εις την οδόν του Κάιν, και χάριν μισθού εξεχύθησαν εις την πλάνην του Βαλαάμ, και απωλέσθησαν εις την αντιλογίαν του Κορέ. **12** Ούτοι είναι κηλίδες

εις τας αγάπας σας, συμποσιάζοντες αφόβως, βόσκοντες εαυτούς, νεφέλαι άνυδροι υπό ανέμων περιφερόμεναι, δένδρα φθινοπωρινά άκαρπα, δις αποθανόντα, εκκριζωθέντα, **13** κύματα άγρια θαλάσσης επαφρίζοντα τας ίδίας αυτών αισχύννας, αστέρες πλανήται, δια τους οποίους το ζοφερόν σκότος είναι τετηρημένον εις τον αιώνα. (aiōn g165) **14** Προεφήτευσε δε περί τούτων και ο Ενώχ, έβδομος από Αδάμ, λέγων, "Ίδού, ήλθεν ο Κύριος με μυριάδας αγίων αυτού, **15** δια να κάμη κρίσιν κατά πάντων, και να ελέγξη πάντας τους ασεβείς εξ αυτών, δια πάντα τα έργα της ασεβείας αυτών, τα οποία έπραξαν και δια πάντα τα σκληρά τα οποία ελάλησαν κατ' αυτού αμαρτωλοί ασεβείς." **16** Ούτοι είναι γογγυσταί, μεμψίμοιροι, περιπατούντες κατά τας επιθυμίας αυτών και το στόμα αυτών λαλεί υπερήφανα, και κολακεύουσι πρόσωπα χάριν ωφωλείας. **17** Αλλά σεις, αγαπητοί, ενθυμήθητε τους λόγους τους προειρημένους υπό των αποστόλων του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, **18** ότι σας έλεγον, ότι "εν εσχάτω καιρώ θέλουσιν εισθαι εμπαικται, περιπατούντες κατά τας ασεβείς επιθυμίας αυτών." **19** Ούτοι είναι οι αποχωρίζοντες εαυτούς, ζωώδεις, Πνεύμα μη έχοντες. **20** Σεις όμως, αγαπητοί, εποικοδομούντες εαυτούς επί την αγιωτάτην πίστιν σας, προσευχόμενοι εν Πνεύματι Αγίω, **21** φυλάξατε εαυτούς εις την αγάπην του Θεού, προσμένοντες το έλεος του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού εις ζωήν αιώνιον. (aiōnios g166) **22** Και άλλους μεν ελεείτε, κάμνοντες διάκρισιν, **23** άλλους δε σώζετε μετά φόβου, αρπάζοντες αυτούς εκ του πυρός, μισούντες και τον χιτώνα τον μεμολυσμένον από της σαρκός. **24** Εις δε τον δυνάμενον να σας φυλάξη απταίστους, και να σας στήση κατενώπιον της δόξης αυτού αμώμους εν αγαλλιάσει, **25** εις τον μόνον σοφόν Θεόν τον σωτήρα ημών, ειη δόξα και μεγαλωσύνη, κράτος και εξουσία, και νυν και εις πάντας τους αιώνας. Αμήν. (aiōn g165)

Αποκαλυψις

Ιωαννου

1 Αποκάλυψις Ιησού Χριστού, την οποίαν έδωκεν εις αυτόν ο Θεός, διά να δείξῃ εις τους δούλους αυτού όσα πρέπει να γείνωσι ταχέως, και εμφανέρωσεν αυτά αποστείλας διά του αγγέλου αυτού εις τον δούλον αυτού Ιωάννην, **2** όστις εμαρτύρησε τον λόγον του Θεού και την μαρτυρίαν του Ιησού Χριστού και όσα είδε. **3** Μακάριος ο αναγινώσκων και οι ακούοντες τους λόγους της προφητείας και φυλάττοντες τα γεγραμμένα εν αυτή· διότι ο καιρός είναι πλησίον. **4** Ο Ιωάννης προς τας επτά εκκλησίας τας εν τη Ασία· χάρις υμίν και ειρήνη από του ο ων και ο ην και ο ερχόμενος· και από των επτά πνευμάτων, τα οποία είναι ενώπιον του θρόνου αυτού, **5** και από του Ιησού Χριστού, όστις είναι ο μάρτυς ο πιστός, ο πρωτότοκος εκ των νεκρών και ο άρχων των βασιλέων της γης. Εις τον αγαπήσαντα ημάς και λούσαντα ημάς από των αμαρτιών ημών με το αίμα αυτού, **6** και όστις έκαμεν ημάς βασιλείς και ιερείς εις τον Θεόν και Πατέρα αυτού, εις αυτόν εΐη η δόξα και το κράτος εις τους αιώνας των αιώνων· αμήν. (αιθ̅ g165) **7** Ιδού, έρχεται μετά των νεφελών, και θέλει ιδεί αυτόν πας οφθαλμός και εκείνοι οΐτινες εξεκέντησαν αυτόν, και θέλουσι θρηγήσει επ' αυτόν πάσαι αι φυλαί της γης. Ναι, αμήν. **8** Εγώ είμαι το Α και το Ω, αρχή και τέλος, λέγει ο Κύριος, ο ων και ο ην και ο ερχόμενος, ο παντοκράτωρ. **9** Εγώ ο Ιωάννης, ο και αδελφός σας και συγκοινωνός εις την θλίψιν και εις την βασιλείαν και την υπομονήν του Ιησού Χριστού, ήμην εν τη νήσω τη καλουμένη Πάτμω διά τον λόγον του Θεού και διά την μαρτυρίαν του Ιησού Χριστού. **10** Κατά την κυριακήν ημέραν ήλθον εις έκστασιν πνευματικήν, και ήκουσα οπίσω μου φωνήν μεγάλην ως σάλπιγγος, **11** ήτις έλεγεν· Εγώ είμαι το Α και το Ω, ο πρώτος και ο έσχατος και, ό,τι βλέπεις, γράψον εις βιβλίον και πέμψον εις τας επτά εκκλησίας, τας εν τη Ασία, εις Έφεσον και εις Σμύρνην και εις Πέργαμον και εις Θυάτειρα και εις Σάρδεις και

εις Φιλαδέλφειαν και εις Λαοδικειαν. **12** Και εστράφην να ιδω την φωνήν, ήτις έλάλησε μετ' εμού· και στραφείς είδον επτά λυχνίας χρυσάς, **13** και εν μέσω των επτά λυχνιών είδον ένα όμοιον με υιόν ανθρώπου, ενδεδυμένον ποδήρη χιτώνα και περιεζωσμένον πλησίον των μαστών ζώνην χρυσήν. **14** Η δε κεφαλή αυτού και αι τρίχες ήσαν λευκαί και ως μαλλίον λευκόν, ως χιών· και οι οφθαλμοί αυτού ως φλόξ πυρός, **15** και οι πόδες αυτού όμοιοι με χαλκολίβανον, ως εν καμίνω πεπυρωμένοι, και η φωνή αυτού ως φωνή υδάτων πολλών, **16** και ειχεν εν τη δεξιά αυτού χειρί επτά αστέρας, και εκ του στόματος αυτού του εξήρχετο ρομφαία δίστομος οξειά, και η όψις αυτού έλαμπεν ως ο ήλιος λάμπει εν τη δυνάμει αυτού. **17** Και ότε είδον αυτόν, έπεσα προς τους πόδας αυτού ως νεκρός, και επέθηκε την δεξιάν αυτού χείρα επ' εμέ· λέγων μοι· Μη φοβού· εγώ είμαι ο πρώτος και ο έσχατος **18** και ο ζων, και έγεια νεκρός, και ιδού, είμαι ζων εις τους αιώνας των αιώνων, αμήν, και έχω τα κλειδιά του άδου και του θανάτου. (αιθ̅ g165, Hadēs g86) **19** Γράψον όσα είδες και όσα είναι και όσα μέλλουσι να γείνωσι μετά ταύτα· **20** το μυστήριον των επτά αστέρων, τους οποίους είδες εν τη δεξιά μου, και τας επτά λυχνίας τας χρυσάς. Οι επτά αστέρες είναι οι άγγελοι των επτά εκκλησιών, και αι επτά λυχνία, τας οποίας είδες, είναι αι επτά εκκλησίαι.

2 Προς τον άγγελον της εκκλησίας της Εφέσου γράψον. Ταύτα λέγει ο κρατών τους επτά αστέρας εν τη δεξιά αυτού, ο περιπατών εν μέσω των επτά λυχνιών των χρυσών· **2** Εξεύρω τα έργα σου και τον κόπον σου και την υπομονήν σου, και ότι δεν δύνασαι να υποφέρης τους κακούς, και εδοκίμασας τους λέγοντας ότι είναι απόστολοι, και δεν είναι, και εύρες αυτούς ψευδείς· **3** και υπέφερες και έχεις υπομονήν και διά το όνομά μου εκοπίασας, και δεν απέκαμες. **4** Πλην έχω τι κατά σου, διότι την αγάπην σου την πρώτην αφήκας. **5** Ενθυμού λοιπόν πόθεν εξέπεσες και μετανόησον και κάμε τα πρώτα έργα· ει δε μη, έρχομαι προς σε ταχέως και θέλω κινήσει την λυχνίαν σου εκ του τόπου αυτής, εάν δεν μετανοήσης. **6** Έχεις όμως τούτο,

ὅτι μισεῖς τὰ ἔργα τῶν Νικολαΐτων, τὰ ὁποῖα και ἐγὼ μισῶ. 7 Ὅστις ἔχει ὠτίον ας ἀκούσῃ τι λέγει τὸ Πνεῦμα πρὸς τὰς ἐκκλησίας. Εἰς τὸν νικῶντα θέλω δώσει εἰς αὐτὸν νὰ φάγῃ ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου τοῦ Θεοῦ. 8 Καὶ πρὸς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας τῶν Συμυρναίων γράψον· Ταῦτα λέγει ὁ πρῶτος και ὁ ἔσχατος, ὅστις ἔγεινε νεκρὸς και ἐζήσεν· 9 Εξεύρω τὰ ἔργα σου και τὴν θλίψιν και τὴν πτωχείαν· εἶσαι ὁμῶς πλούσιος και τὴν βλασφημίαν τῶν λεγόντων εαυτοῦς ὅτι εἶναι Ἰουδαῖοι και δὲν εἶναι, ἀλλὰ συναγωγὴ τοῦ Σατανᾶ. 10 Μὴ φοβοῦ μηδὲν ἐκ τῶν ὅσα μέλλεις νὰ πάθῃς. Ἰδοῦ, ὁ διάβολος μέλλει νὰ βάλῃ τινὰς ἐξ ὑμῶν εἰς φυλακὴν διὰ νὰ δοκιμασθῆτε, και θέλετε ἔχει θλίψιν δέκα ἡμερῶν. Γίνου πιστὸς μέχρι θανάτου, και θέλω σοὶ δώσει τὸν στέφανον τῆς ζωῆς. 11 Ὅστις ἔχει ὠτίον ας ἀκούσῃ τι λέγει τὸ Πνεῦμα πρὸς τὰς ἐκκλησίας. Ὁ νικῶν δὲν θέλει ἀδικηθῆ ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ δευτέρου. 12 Καὶ πρὸς τὸν ἄγγελον τῆς ἐν Περγάμῳ ἐκκλησίας γράψον· Ταῦτα λέγει ὁ ἔχων τὴν ρομφαίαν τὴν δίστομον, τὴν οὐρείαν· 13 Εξεύρω τὰ ἔργα σου και ποῦ κατοικεῖς· ὅπου εἶναι ὁ θρόνος τοῦ Σατανᾶ· και κρατεῖς τὸ ὄνομά μου, και δὲν ἠρνήθης τὴν πίστιν μου και ἐν ταῖς ἡμέραις, ἐν αἷς ὑπῆρχεν Ἀντίπας ὁ μάρτυς μου ὁ πιστὸς, ὅστις ἐφονεύθη παρ' ὑμῖν, ὅπου κατοικεῖ ὁ Σατανᾶς. 14 Ἐχὼ ὁμῶς κατὰ σου ὀλίγα, διότι ἔχεις ἐκεῖ τινὰς κρατοῦντας τὴν διδαχὴν τοῦ Βαλαάμ, ὅστις ἐδίδασκε τὸν Βαλάκ νὰ βάλῃ σκάνδαλον ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὥστε νὰ φάγῳσιν εἰδωλόθουτα και νὰ πορνεύσωσιν. 15 Οὕτως ἔχεις και συ τινὰς κρατοῦντας τὴν διδαχὴν τῶν Νικολαΐτων, τὸ ὁποῖον μισῶ. 16 Μετανόησον· εἰ δὲ μὴ, ἔρχομαι πρὸς σε ταχέως και θέλω πολεμήσει πρὸς αὐτοὺς με τὴν ρομφαίαν τοῦ στόματός μου. 17 Ὅστις ἔχει ὠτίον, ας ἀκούσῃ τι λέγει τὸ Πνεῦμα πρὸς τὰς ἐκκλησίας. Εἰς τὸν νικῶντα θέλω δώσει εἰς αὐτὸν νὰ φάγῃ ἀπὸ τοῦ μάννα τοῦ κεκρυμμένου, και θέλω δώσει εἰς αὐτὸν ψῆφον λευκὴν, και ἐπὶ τὴν ψῆφον ὄνομα νέον γεγραμμένον, τὸ ὁποῖον οὐδεὶς γνωρίζει εἰμὴ ὁ λαμβάνων. 18 Καὶ πρὸς τὸν ἄγγελον

τῆς ἐν Θυατείροις ἐκκλησίας γράψον· Ταῦτα λέγει ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὡς φλόγα πυρός, και οἱ πόδες αὐτοῦ εἶναι ὅμοιοι με χαλκολίβανον· 19 Εξεύρω τὰ ἔργα σου και τὴν ἀγάπην και τὴν διακονίαν και τὴν πίστιν και τὴν υπομονὴν σου και τὰ ἔργα σου και τὰ ἔσχατα, ὅτι εἶναι πλεῖοτερα τῶν πρῶτων. 20 Ἐχὼ ὁμῶς κατὰ σου ὀλίγα, διότι ἀφίνεις τὴν γυναῖκα Ἰεζάβελ, ἥτις λέγει εαυτὴν προφήτιν, νὰ διδάσκῃ και νὰ πλανᾷ τοὺς δούλους μου εἰς τὸ νὰ πορνεύωσι και νὰ τρώγωσιν εἰδωλόθουτα. 21 Καὶ ἔδωκα εἰς αὐτὴν καιρὸν νὰ μετανοήσῃ ἐκ τῆς πορνείας αὐτῆς, και δὲν μετενόησεν. 22 Ἰδοῦ, ἐγὼ βάλλω αὐτὴν εἰς κλίνην και τοὺς μοιχεύοντας μετ' αὐτῆς εἰς θλίψιν μεγάλην, εἰάν δὲν μετανοήσωσιν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν, 23 και τὰ τέκνα αὐτῆς θέλω ἀποκτείνει με θάνατον, και θέλουσι γνωρίσει πάσαι ἐκκλησίαι, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ ἐρευνῶν νεφροῦς και καρδίας, και θέλω σας δώσει εἰς ἕκαστον κατὰ τὰ ἔργα σας. 24 Λέγω δὲ πρὸς ἐσᾶς και πρὸς τοὺς λοιποὺς τοὺς ἐν Θυατείροις, ὅσοι δὲν ἔχουσι τὴν διδαχὴν ταύτην και οἵτινες δὲν ἐγνωρίσαν τὰ βάθη τοῦ Σατανᾶ, ὡς λέγουσι· Δὲν θέλω βάλεῖ ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο βάρος· 25 πλὴν ἐκεῖνον, τὸ ὁποῖον ἔχετε, κρατήσατε ἐωσοῦ ἔλθω. 26 Καὶ ὅστις νικά και ὅστις φυλάττει μέχρι τέλους τὰ ἔργα μου, θέλω δώσει εἰς αὐτὸν ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἐθνῶν, 27 και θέλει ποιμάνει αὐτοὺς ἐν ράβδῳ σιδηρᾶ, θέλουσι συντριφθῆ ὡς τὰ σκευὴ τοῦ κεραμέως, καθὼς και ἐγὼ ἔλαβον παρὰ τοῦ Πατρὸς μου, 28 και θέλω δώσει εἰς αὐτὸν τὸν ἀστέρα τὸν πρῶϊνόν. 29 Ὅστις ἔχει ὠτίον ας ἀκούσῃ τι λέγει τὸ Πνεῦμα πρὸς τὰς ἐκκλησίας.

3 Καὶ πρὸς τὸν ἄγγελον τῆς ἐν Σάρδεσιν ἐκκλησίας γράψον· Ταῦτα λέγει ὁ ἔχων τὰ ἐπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ και τοὺς ἐπτὰ ἀστέρας. Εξεύρω τὰ ἔργα σου, ὅτι τὸ ὄνομα ἔχεις ὅτι ζῆς και εἶσαι νεκρὸς. 2 Γίνου ἀγρυπνος και στήριξον τὰ λοιπά, τὰ ὁποῖα μέλλουσι νὰ ἀποθάνωσι· διότι δὲν εὔρηκα τὰ ἔργα σου τέλεια ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. 3 Ἐνθυμῶμαι λοιπὸν πῶς ἔλαβες και ἤκουσας, και φύλαττε αὐτὰ και μετανόησον. Εἰάν λοιπὸν δὲν ἀγρυπνήσῃς, θέλω ελθεῖ ἐπὶ σε ὡς κλέπτης, και δὲν θέλεις γνωρίσει ποῖαν

ώραν θέλω ελθεί επί σε. 4 Έχεις ολίγα ονόματα και εν Σάρδεσι, τα οποία δεν εμόλυναν τα ιμάτια αυτών, και θέλουσι περιπατήσει μετ' εμού με λευκά, διότι είναι άξιοι. 5 Ο νικών, ούτος θέλει ενδυθή ιμάτια λευκά, και δεν θέλω εξαλείψει το όνομα αυτού εκ του βιβλίου της ζωής, και θέλω ομολογήσει το όνομα αυτού ενώπιον του Πατρός μου και ενώπιον των αγγέλων αυτού. 6 Όστις έχει ωτίον, ας ακούση τι λέγει το Πνεύμα προς τας εκκλησίας. 7 Και προς τον άγγελον της εν Φιλαδελφεία εκκλησίας γράψον· Ταύτα λέγει ο άγιος, ο αληθινός, ο έχων το κλειδίον του Δαβίδ, όστις ανοίγει και ουδείς κλείει, και κλείει και ουδείς ανοίγει· 8 Εξεύρω τα έργα σου· ιδού, έθεσα ενώπιόν σου θύραν ανεωγμένην, και ουδείς δύναται να κλείση αυτήν· διότι έχεις μικράν δύναμιν και εφύλαξας τον λόγον μου και δεν ηρηήθης το όνομά μου. 9 Ιδού, θέλω κάμει τους εκ της συναγωγής του Σατανά, οίτινες λέγουσιν εαυτούς ότι είναι Ιουδαίοι, και δεν είναι, αλλά ψεύδονται· ιδού, θέλω κάμει αυτούς να έλθωσι και να προσκυνήσωσιν ενώπιον των ποδών σου και να γνωρίσωσιν ότι εγώ σε ηγάπησα. 10 Επειδή εφύλαξας τον λόγον της υπομονής μου, και εγώ θέλω σε φυλάξει εκ της ώρας του πειρασμού, ήτις μέλλει να έλθη επί της οικουμένης όλης, διά να δοκιμάση τους κατοικούντας επί της γης. 11 Ιδού, έρχομαι ταχέως κράτει εκείνο το οποίον έχεις, διά να μη λάβη μηδείς τον στέφανόν σου. 12 Όστις νικά, θέλω κάμει αυτόν στύλον εν τω ναώ του Θεού μου, και δεν θέλει εξέλθει πλέον έξω, και θέλω γράψει επ' αυτόν το όνομα του Θεού μου και το όνομα της πόλεως του Θεού μου, της νέας Ιερουσαλήμ, ήτις καταβαίνει εκ του ουρανού από του Θεού μου, και το όνομά μου το νέον. 13 Όστις έχει ωτίον, ας ακούση τι λέγει το Πνεύμα προς τας εκκλησίας. 14 Και προς τον άγγελον της εκκλησίας των Λαοδικέων γράψον· Ταύτα λέγει ο Αμήν, ο μάρτυς ο πιστός και αληθινός, η αρχή της κτίσεως του Θεού. 15 Εξεύρω τα έργα σου, ότι ούτε ψυχρός είσαι ούτε ζεστός· είτε να ήσο ψυχρός ή ζεστός· 16 ούτως, επειδή είσαι χλιαρός και ούτε ψυχρός ούτε ζεστός, μέλλω να σε ξεμέσω εκ του στόματός μου. 17 Διότι

λέγεις ότι πλούσιος είμαι και επλούτησα και δεν έχω χρείαν ουδενός, και δεν εξεύρεις ότι συ είσαι ο ταλαιπώρος και ελεεινός και πτωχός και τυφλός και γυμνός· 18 συμβουλεύω σε να αγοράσης παρ' εμού χρυσίον δοκιμασμένον εκ πυρός διά να πλουτήσης, και ιμάτια λευκά διά να ενδυθής και να μη φανερωθή η αισχύνη της γυμνότητός σου, και χρίσον τους οφθαλμούς σου με κολλούριον διά να βλέπης. 19 Εγώ όσους αγαπώ, ελέγχω και παιδεύω· γενού λοιπόν ζηλωτής και μετανόησον. 20 Ιδού, ίσταμαι εις την θύραν και κρούω· εάν τις ακούση της φωνής μου και ανοίξη την θύραν, θέλω εισέλθει προς αυτόν και θέλω δειπνήσει μετ' αυτού και αυτός μετ' εμού. 21 Όστις νικά, θέλω δώσει εις αυτόν να καθήση μετ' εμού εν τω θρόνω μου, καθώς και εγώ ενίκησα και εκάθησα μετά του Πατρός μου εν τω θρόνω αυτού. 22 Όστις έχει ωτίον, ας ακούση τι λέγει το Πνεύμα προς τας εκκλησίας.

4 Μετά ταύτα είδον, και ιδού, θύρα ανεωγμένη εν τω ουρανώ, και η φωνή η πρώτη, την οποίαν ήκουσα ως σάλπιγγος λαούσης μετ' εμού, έλεγεν· Ανάβα εδώ και θέλω σοι δείξει όσα πρέπει να γείνωσι μετά ταύτα. 2 Και ευθύς ήλθον εις πνευματικήν έκστασιν· και ιδού, θρόνος έκειτο εν τω ουρανώ, και επί του θρόνου ήτο τις καθήμενος. 3 και ο καθήμενος ήτο όμοιος κατά την θέαν με λίθον ίασπιν και σάρδινον· και ήτο ίρις κύκλω του θρόνου ομοία κατά την θέαν με σμάραγδον. 4 Και κύκλω του θρόνου ήσαν θρόνοι εικοσιτέσσαρες και επί τους θρόνους είδον καθημένους τους εικοσιτέσσαρας πρεσβυτέρους, ενδεδυμένους ιμάτια λευκά, και είχαν επί τας κεφαλάς αυτών στεφάνους χρυσούς. 5 Και εκ του θρόνου εξήρχοντο αστραπαί και βρονταί και φωναί· και ήσαν επτά λαμπάδες πυρός καιόμεναι έμπροσθεν του θρόνου, αίτινες είναι τα επτά πνεύματα του Θεού· 6 και έμπροσθεν του θρόνου ήτο θάλασσα υαλίνη, ομοία με κρύσταλλον· και εν τω μέσω του θρόνου και κύκλω του θρόνου τέσσαρα ζώα γέμοντα οφθαλμών έμπροσθεν και όπισθεν. 7 Και το ζώνον το πρώτον ήτο όμοιον με λέοντα, και το δεύτερον ζώνον όμοιον με μοσχάριον, και το τρίτον ζώνον είχε το πρόσωπον ως άνθρωπος,

και το τέταρτον ζών ήτο όμοιον με αετόν πετώμενον. **8** Και τα τέσσαρα ζώα είχαν έκαστον χωριστά ανά εξ πτέρυγας κυκλόθεν και έσωθεν ήσαν γέμοντα οφθαλμών, και δεν παύουσιν ημέραν και νύκτα λέγοντα: Άγιος, άγιος, άγιος Κύριος ο Θεός ο παντοκράτωρ, ο ην και ο ων και ο ερχόμενος. **9** Και όταν προσφέρωσι τα ζώα δόξαν και τιμήν και ευχαριστίαν εις τον καθήμενον επί του θρόνου, εις τον ζώντα εις τους αιώνας των αιώνων, (αιθñ g165) **10** οι εικοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι θέλουσι πέσει ενώπιον του καθήμενου επί του θρόνου, και θέλουσι προσκυνήσει τον ζώντα εις τους αιώνας των αιώνων, και θέλουσι βάλει τους στεφάνους αυτών ενώπιον του θρόνου, λέγοντες: (αιθñ g165) **11** Άξιος είσαι, Κύριε, να λάβης την δόξαν και την τιμήν και την δύναμιν, διότι συ έκτισας τα πάντα, και διά το θέλημά σου υπάρχουν και εκτίσθησαν.

5 Και είδον εν τη δεξιά του καθήμενου επί του θρόνου βιβλίον γεγραμμένον έσωθεν και όπισθεν, κατεσφραγισμένον με σφραγίδας επτά. **2** Και είδον άγγελον ισχυρόν κηρύττοντα μετά φωνής μεγάλης: Τις είναι άξιος να ανοίξη το βιβλίον και να λύση τας σφραγίδας αυτού; **3** Και ουδείς ηδύνατο εν τω ουρανώ, ουδέ επί της γης ουδέ υποκάτω της γης να ανοίξη το βιβλίον ουδέ να βλέπη αυτό. **4** Και εγώ έκλαιον πολλά, ότι ουδείς ευρέθη άξιος να ανοίξη και να αναγνώση το βιβλίον ούτε να βλέπη αυτό. **5** Και εις εκ των πρεσβυτέρων μοι λέγει: Μη κλαίε: ιδού, υπερίσχυσεν ο λέων, όστις είναι εκ της φυλής Ιούδα, η ρίζα του Δαβίδ, να ανοίξη το βιβλίον και να λύση τας επτά σφραγίδας αυτού. **6** Και είδον και ιδού εν μέσω του θρόνου και των τεσσάρων ζών και εν μέσω των πρεσβυτέρων Αρνίον ιστάμενον ως εσφαγμένον, έχον κέρατα επτά και οφθαλμούς επτά, οίτινες είναι τα επτά πνεύματα του Θεού τα απεσταλμένα εις πάσαν την γην. **7** Και ήλθε και έλαβε το βιβλίον εκ της δεξιάς του καθήμενου επί του θρόνου. **8** Και ότε έλαβε το βιβλίον, τα τέσσαρα ζώα και οι εικοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι έπεσον ενώπιον του Αρνίου, έχοντες έκαστος κιθάρας και φιάλας χρυσάς πλήρεις θυμιαμάτων, αίτινες είναι αι

προσευχαί των αγίων· **9** και ψάλλουσι νεάν ωδήν, λέγοντες: Άξιος είσαι να λάβης το βιβλίον και να ανοίξης τας σφραγίδας αυτού, διότι εσφάγης και ηγόρασας ημάς εις τον Θεόν διά του αίματός σου εκ πάσης φυλής και γλώσσης και λαού και έθνους, **10** και έκαμες ημάς εις τον Θεόν ημών βασιλείς και ιερείς, και θέλομεν βασιλεύσει επί της γης. **11** Και είδον και ήκουσα φωνήν αγγέλων πολλών κυκλόθεν του θρόνου και των ζών και των πρεσβυτέρων, και ήτο ο αριθμός αυτών μυριάδες μυριάδων και χιλιάδες χιλιάδων, **12** λέγοντες μετά φωνής μεγάλης: Άξιον είναι το Αρνίον το εσφαγμένον να λάβη την δύναμιν και πλούτον και σοφίαν και ισχύν και τιμήν και δόξαν και ευλογίαν. **13** Και παν κτίσμα, το οποίον είναι εν τω ουρανώ και επί της γης και υποκάτω της γης και όσα είναι εν τη θαλάσση και πάντα τα εν αυτοίς, ήκουσα ότι έλεγον: Εις τον καθήμενον επί του θρόνου και εις το Αρνίον έστω η ευλογία και η τιμή και η δόξα και το κράτος εις τους αιώνας των αιώνων. (αιθñ g165) **14** Και τα τέσσαρα ζώα έλεγον: Αμήν· και οι εικοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι έπεσαν και προσεκύνησαν τον ζώντα εις τους αιώνας των αιώνων.

6 Και είδον, ότε ήνοιξε το Αρνίον μίαν εκ των σφραγίδων, και ήκουσα εν εκ των τεσσάρων ζών λέγον ως φωνήν βροντής: Έρχου και βλέπε. **2** Και είδον, και ιδού, ίππος λευκός και ο καθήμενος επ' αυτόν είχε τόξον· και εδόθη εις αυτόν στέφανος, και εξήλθε νικών και διά να νικήση. **3** Και ότε ήνοιξε την δευτέραν σφραγίδα, ήκουσα το δεύτερον ζών λέγον: Έρχου και βλέπε. **4** Και εξήλθεν άλλος ίππος κόκκινος, και εις τον καθήμενον επ' αυτόν εδόθη να σηκώση την ειρήνην από της γης, και να σφάξωσιν αλλήλους, και εδόθη εις αυτόν μάχαιρα μεγάλη. **5** Και ότε ήνοιξε την τρίτην σφραγίδα, ήκουσα το τρίτον ζών λέγον: Έρχου και βλέπε. Και είδον, και ιδού, ίππος μέλας, και ο καθήμενος επ' αυτόν είχε ζυγαριάν εν τη χειρί αυτού. **6** Και ήκουσα φωνήν εν μέσω των τεσσάρων ζών λέγουσαν: Μία χοίνιξ σίτου δι' εν δηνάριον και τρεις χοίνικες κριθής δι' εν δηνάριον, και το έλαιον και τον οίνον μη βλάψης. **7** Και ότε

ήνοιξε την σφραγίδα την τετάρτην, ήκουσα φωνήν του τετάρτου ζώου λέγουσαν· Ἐρχου και βλέπε. **8** Και είδον, και ιδού, ἵππος ωχρός, και ο καθημένος επάνω αυτού ωνομάζετο θάνατος, και ο Ἄδης ηκολούθει μετ' αυτού· και εδόθη εις αυτούς εξουσία επί το τέταρτον της γης, να θανατώσωσι με ρομφαίαν και με πείναν και με θάνατον και με τα θηρία της γης. (Hades g86) **9** Και ότε ήνοιξε την πέμπτην σφραγίδα, είδον υποκάτω του θυσιαστηρίου τας ψυχάς των εσφαγμένων διά τον λόγον του Θεού και διά την μαρτυρίαν, την οποίαν είχαν. **10** Και έκραξαν μετά φωνής μεγάλης, λέγοντες· Ἐως πότε, ω Δέσποτα άγιε και αληθινέ, δεν κρίνεις και εκδικείς το αίμα ημών από των κατοικούντων επί της γης; **11** Και εδόθησαν εις έκαστον στολαί λευκαί, και ερρέθη προς αυτούς να αναπαυθώσιν έτι ολίγον καιρόν, εωσού συμπληρωθώσι και οι σύνδουλοι αυτών και οι αδελφοί αυτών οι μέλλοντες να φονευθώσιν ως και αυτοί. **12** Και είδον, ότε ήνοιξε την σφραγίδα την έκτην, και ιδού, έγεινε σεισμός μέγας, και ο ήλιος έγεινε μέλας ως σάκκος τρίχινος και η σελήνη έγεινεν ως αίμα, **13** και οι αστέρες του ουρανού έπεσαν εις την γην, καθώς η συκή ρίπτει τα άωρα σύκα αυτης, σειομένη υπό μεγάλου ανέμου, **14** και ο ουρανόσ απεχωρίσθη ως βιβλίον τυλιγμένον, και παν όρος και νήσος εκινήθησαν εκ των τόπων αυτών. **15** και οι βασιλείς της γης και οι μεγιστάνες και οι πλούσιοι και οι χιλίαρχοι και οι δυνατοί και πασ δούλος και πασ ελεύθερος έκρυσπαν εαυτούς εις τα σπήλαια και εις τας πέτρας των ορέων, **16** και λέγουσι προς τα όρη και προς τας πέτρας· Πέσατε εφ' ημάς και κρύψατε ημάς από προσώπου του καθημένου επί του θρόνου και από της οργής του Αρνίου, **17** διότι ήλθεν η ημέρα η μεγάλη της οργής αυτού, και τις δύναται να σταθή;

7 Και μετά ταύτα είδον τέσσαρας αγγέλους ισταμένους επί τας τέσσαρας γωνίας της γης, κρατούντας τους τέσσαρας ανέμους της γης, διά να μη πνήη άνεμος επί της γης μήτε επί της θαλάσσης μήτε επί παν δένδρον. **2** Και είδον άλλον άγγελον ότι ανέβη από ανατολής ηλίου, έχων σφραγίδα του Θεού του ζώντος,

και έκραξε μετά φωνής μεγάλης προς τους τέσσαρας αγγέλους, εις τους οποίους εδόθη να βλάψωσι την γην και την θάλασσαν, **3** λέγων· Μη βλάψητε την γην μήτε την θάλασσαν μήτε τα δένδρα, εωσού σφραγίσωμεν τους δούλους του Θεού ημών επί των μετώπων αυτών. **4** Και ήκουσα τον αριθμόν των εσφραγισμένων· εκατόν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες ήσαν εσφραγισμένοι εκ πάσης φυλής των υιών Ισραήλ· **5** εκ φυλής Ιούδα δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι· εκ φυλής Ρουβήν δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι· εκ φυλής Γαδ δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι· **6** εκ φυλής Ασήρ δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι· εκ φυλής Νεφθαλείμ δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι· εκ φυλής Μανασσή δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι. **7** εκ φυλής Συμεών δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι· εκ φυλής Λευί δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι· εκ φυλής Ισάαχάρ δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι· **8** εκ φυλής Ζαβουλών δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι· εκ φυλής Ιωσήφ δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι· εκ φυλής Βενιαμίν δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι· **9** Μετά ταύτα είδον, και ιδού, όχλος πολύς, τον οποίον ουδείς ηδύνατο να αριθμήση, εκ παντός έθνους και φυλών και λαών και γλωσσών, οίτινες ίσταντο ενώπιον του θρόνου και ενώπιον του Αρνίου, ενδεδυμένοι στολας λευκάς, έχοντες μετά φωνής μεγάλης έλεγον· Η σωτηρία είναι του Θεού ημών, του καθημένου επί του θρόνου, και του Αρνίου. **11** Και πάντες οι άγγελοι ίσταντο κύκλω του θρόνου και των πρεσβυτέρων και των τεσσάρων ζώνων, και έπεσαν κατά πρόσωπον ενώπιον του θρόνου και προσεκύνησαν τον Θεόν **12** λέγοντες· Αμήν· η ευλογία και δόξα και η σοφία και η ευχαριστία και η τιμή και η δύναμις και η ισχύς ανήκει εις τον Θεόν ημών εις τους αιώνας των αιώνων· αμήν. (aiōn g165) **13** Και απεκρίθη εις εκ των πρεσβυτέρων, λέγων προς εμέ· Ούτοι οι ενδεδυμένοι τας στολας τας λευκάς τίνες είναι και πόθεν ήλθον; **14** Και είπα προς αυτόν· Κύριε, συ εξεύρεις. Και είπε προς εμέ·

Ούτοι είναι οι ερχόμενοι εκ της θλίψεως της μεγάλης, και έπλυναν τας στολάς αυτών και ελεύκαναν αυτάς εν τω αίματι του Αρνίου. 15 Διά τούτο είναι ενώπιον του θρόνου του Θεού και λατρεύουσιν αυτόν ημέραν και νύκτα εν τω ναώ αυτού, και ο καθήμενος επί του θρόνου θέλει κατασκηνώσει επ' αυτούς. 16 Δεν θέλουσι πεινάσει πλέον ουδέ θέλουσι διψήσει πλέον, ουδέ θέλει πέσει επ' αυτούς ο ήλιος ουδέ κανέν καύμα, 17 διότι το Αρνίον το αναμέσον του θρόνου θέλει ποιμάνει αυτούς και οδηγήσει αυτούς εις ζώσας πηγάς υδάτων, και θέλει εξαλείψει ο Θεός παν δάκρυον από των οφθαλμών αυτών.

8 Και ότε ήνοιξε την σφραγίδα την εβδομήν, έγεινε σιωπή εν τω ουρανώ, έως ημίσειαν ώραν. 2 Και είδον τους επτά αγγέλους, οίτινες ίσταντο ενώπιον του Θεού, και εδόθησαν εις αυτούς επτά σάλπιγγες. 3 Και ήλθεν άλλος άγγελος και εστάθη έμπροσθεν του θυσιαστηρίου, κρατών θυμιατήριον χρυσούν, και εδόθησαν εις αυτόν θυμιάματα πολλά, διά να προσφέρει με τας προσευχάς πάντων των αγίων επί το θυσιαστήριον το χρυσούν το ενώπιον του θρόνου. 4 Και ανέβη ο καπνός των θυμιαμάτων με τας προσευχάς πάντων των αγίων εκ της χειρός του αγγέλου ενώπιον του Θεού. 5 Και έλαβεν ο άγγελος το θυμιατήριον και εγέμισεν αυτό εκ του πυρός του θυσιαστηρίου και έρριψεν εις την γην. Και έγειναν φωναί και βρονταί και αστραπαί και σεισμός. 6 Και οι επτά άγγελοι, οι έχοντες τας επτά σάλπιγγας, ητοίμασαν εαυτούς διά να σαλπίσωσι. 7 Και ο πρώτος άγγελος εσάλπισε, και έγεινε χάλαζα και πυρ μεμιγμένα με αίμα, και ερρίφθησαν εις την γήν· και το τρίτον των δένδρων κατεκάη και πας χλωρός χόρτος κατεκάη. 8 Και ο δεύτερος άγγελος εσάλπισε, και ως όρος μέγα καιόμενον με πυρ ερρίφθη εις την θάλασσαν, και το τρίτον της θαλάσσης έγεινεν αίμα, 9 και απέθανε το τρίτον των εμψύχων κτισμάτων των εν τη θαλάσση και το τρίτον των πλοίων διεφθάρη. 10 Και ο τρίτος άγγελος εσάλπισε, και έπεσεν εκ του ουρανού αστήρ μέγας καιόμενος ως λαμπάς, και έπεσεν επί το τρίτον των ποταμών, και επί τας πηγάς

των υδάτων· 11 και το όνομα του αστέρος λέγεται Αψινθος· και έγεινε το τρίτον των υδάτων άψινθος, και πολλοί άνθρωποι απέθανον εκ των υδάτων, διότι επικράνθησαν. 12 Και ο τέταρτος άγγελος εσάλπισε, και εκτυπήθη το τρίτον του ηλίου και το τρίτον της σελήνης και το τρίτον των αστέρων, διά να σκοτισθή το τρίτον αυτών, και η ημέρα να χάσει το τρίτον του φωτισμού αυτής, και η νυξ ομοίως. 13 Και είδον και ήκουσα ένα άγγελον πετώμενον εις το μεσουράνημα, όστις έλεγε μετά φωνής μεγάλης· Ουαί, ουαί, ουαί εις τους κατοικούντας επί της γης διά τας λοιπάς φωνάς της σάλπιγγος των τριών αγγέλων των μελλόντων να σαλπίσωσι.

9 Και ο πέμπτος άγγελος εσάλπισε· και είδον ότι έπεσεν εις την γην αστήρ εκ του ουρανού, και εδόθη εις αυτόν το κλειδιόν του φρέατος της αβύσσου. (Abyssos g12) 2 Και ήνοιξε το φρέαρ της αβύσσου, και ανέβη καπνός εκ του φρέατος ως καπνός καμίνου μεγάλης, και εσκοτίσθη ο ήλιος και ο αήρ εκ του καπνού του φρέατος. (Abyssos g12) 3 Και εκ του καπνού εξήλθον ακρίδες εις την γην, και εδόθη εις αυτάς εξουσία ως έχουσιν εξουσίαν οι σκορπίοι της γής· 4 και ερρέθη προς αυτάς να μη βλάψωσι τον χόρτον της γης μηδέ κανέν χλωρόν μηδέ κανέν δένδρον, ειμή τους ανθρώπους μόνους, οίτινες δεν έχουσι την σφραγίδα του Θεού επί των μετώπων αυτών. 5 Και εδόθη εις αυτάς να μη θανατώσωσιν αυτούς, αλλά να βασανισθώσι πέντε μήνας· και ο βασανισμός αυτών ήτο ως βασανισμός σκορπίου, όταν κτυπήση άνθρωπον. 6 Και εν ταις ημέραις εκείναις θέλουσι ζητήσει οι άνθρωποι τον θάνατον και δεν θέλουσιν ευρεί αυτόν, και θέλουσιν επιθυμήσει να αποθάνωσι, και ο θάνατος θέλει φύγει απ' αυτών. 7 Και αι μορφαί των ακρίδων ήσαν όμοιαι με ίππους ητοιμασμένους εις πόλεμον, και επί τας κεφαλάς αυτών ήσαν ως στέφανοι όμοιοι με χρυσόν, και τα πρόσωπα αυτών ως πρόσωπα ανθρώπων. 8 Και είχαν τρίχας ως τρίχας γυναικών, και οι οδόντες αυτών ήσαν ως λεόντων, 9 και είχαν θώρακας ως θώρακας σιδηρούς, και η φωνή των πτερύγων αυτών ήτο ως φωνή αμαξών ίππων πολλών τρεχόντων εις πόλεμον. 10 Και είχαν

ουράς ομοίας με σκορπίους και ήσαν κέντρα εις τας ουράς αυτών, και η εξουσία αυτών ήτο να βλάψωσι τους ανθρώπους πέντε μήνας. **11** Και είχαν εφ' εαυτών βασιλέα τον άγγελον της αβύσσου, όστις Εβραϊστί ονομάζεται Αβαδδών, και εις την Ελληνικήν έχει όνομα Απολλύων. **(Abyssos g12)** **12** Η ουαί η μία απήλθεν· ιδού, έρχονται έτι δύο ουαί μετά ταύτα. **13** Και ο έκτος άγγελος εσάλπισε· και ήκουσα μίαν φωνήν εκ των τεσσάρων κεράτων του θυσιαστηρίου του χρυσού του ενώπιον του Θεού, **14** λέγουσαν προς τον έκτον άγγελο, όστις είχε την σάλπιγγα· Λύσον τους τέσσαρας αγγέλους τους δεδεμένους εις τον μέγαν ποταμόν Ευφράτην. **15** Και ελύθησαν οι τέσσαρες άγγελοι, οι ητοιμασμένοι εις την ώραν και ημέραν και μήνα και ενιαυτόν, διά να θανατώσωσι το τρίτον των ανθρώπων. **16** Και ο αριθμός των στρατευμάτων του ιππικού ήτο δύο μυριάδες μυριάδων· και ήκουσα τον αριθμόν αυτών. **17** Και ούτως είδον τους ίππους εν τη οράσει και τους καθημένους επ' αυτών, ότι είχαν θώρακας πυρίνους και υακινθίνους και θειώδεις· και αι κεφαλαί των ίππων ήσαν ως κεφαλαί λεόντων, και εκ των στομάτων αυτών εξήρχετο πυρ και καπνός και θείον. **18** Υπό των τριών τούτων εθανατώθησαν το τρίτον των ανθρώπων· εκ του πυρός και εκ του καπνού και εκ του θείου του εξερχομένου εκ των στομάτων αυτών. **19** Διότι αι εξουσίαι αυτών είναι εν τω στόματι αυτών, επειδή αι ουραι αυτών είναι όμοιαι με όφεις, έχουσαι κεφαλάς, και με αυτάς βλάπτουσι. **20** Και οι λοιποί των ανθρώπων, οίτινες δεν εθανατώθησαν με τας πληγάς ταύτας, ούτε μετενόησαν από των έργων των χειρών αυτών, ώστε να μη προσκυνήσωσι τα δαιμόνια και τα είδωλα τα χρυσά και τα αργυρά και τα χάλκινα και τα λίθινα και τα ξύλινα, τα οποία ούτε να βλέπωσι δύνανται ούτε να ακούωσιν ούτε να περιπατώσι, **21** και δεν μετενόησαν εκ των φόνων αυτών ούτε εκ των φαρμακειών αυτών ούτε εκ της πορνείας αυτών ούτε εκ των κλοπών αυτών.

10 Και είδον άλλον άγγελον ισχυρόν καταβαίνοντα εκ του ουρανού, ενδεδυμένον νεφέλην, και ήτο ίρις επί της

κεφαλής αυτου, και το πρόσωπον αυτου ως ο ήλιος, και οι πόδες αυτου ως στύλοι πυρός, **2** και είχεν εν τη χειρί αυτου βιβλιάριον ανεωγμένον. Και έθεσε τον πόδα αυτου τον δεξιόν επί την θάλασσαν, τον δε αριστερόν επί την γην, **3** και έκραξε μετά φωνής μεγάλης καθώς βρυχάται ο λέων. Και ότε έκραξεν, ελάλησαν αι επτά βρονταί τας εαυτών φωνάς. **4** Και ότε ελάλησαν αι επτά βρονταί τας φωνάς εαυτών, έμελλον να γράφω και ήκουσα φωνήν εκ του ουρανού λέγουσαν προς εμέ. Σφράγισον εκείνα, τα οποία ελάλησαν αι επτά βρονταί, και μη γράψης ταύτα. **5** Και ο άγγελος, τον οποίον είδον ιστάμενον επί της θαλάσσης και επί της γης, εσήκωσε την χείρα αυτου εις τον ουρανόν **6** και ώμοσεν εις τον ζώντα εις τους αιώνας των αιώνων, όστις έκτισε τον ουρανόν και τα εν αυτώ, και την γην και τα εν αυτή και την θάλασσαν και τα εν αυτή, ότι καιρός δεν θέλει είσθαι έτι, **(αιθñ g165)** **7** αλλ' εν ταις ημέραις της φωνής του εβδόμου αγγέλου, όταν μέλλι να σαλπίση, τότε θέλει τελεσθή το μυστήριον του Θεού, καθώς εφανέρωσε προς τους εαυτου δούλους τους προφήτας. **8** Και η φωνή, την οποίαν ήκουσα εκ του ουρανού, πάλιν ελάλει μετ' εμου και έλεγεν· Ύπαγε, λάβε το βιβλιάριον το ανεωγμένον εν τη χειρί του αγγέλου του ισταμένου επί της θαλάσσης και επί της γης. **9** Και υπήγα προς τον άγγελο, λέγων προς αυτόν, Δος μοι το βιβλιάριον. Και λέγει προς εμέ· Λάβε και κατάφαγε αυτό, και θέλει πικράνει την κοιλίαν σου, πλην εν τω στόματί σου θέλει είσθαι γλυκύ ως μέλι. **10** Και έλαβον το βιβλιάριον εκ της χειρός του αγγέλου και κατέφαγον αυτό· και ήτο εν τω στόματί μου ως μέλι γλυκύ· και ότε έφαγον αυτό επικράνθη η κοιλία μου. **11** Και μοι λέγει· Πρέπει πάλιν να προφητεύσης περί λαών και εθνών και γλωσσών και βασιλείων πολλών.

11 Και μοι εδόθη κάλαμος όμοιος με ράβδον, και ο άγγελος ίστατο λέγων· Σηκώθητι και μέτρησον τον ναόν του Θεού και το θυσιαστήριον και τους προσκυνούντας εν αυτώ. **2** Την αυλήν όμως την έξωθεν του ναού άφες έξω και μη μετρήσης αυτήν, διότι εδόθη εις τα

έθνη, και την πόλιν την αγίαν θέλουσι πατήσῃ τεσσαράκοντα δύο μήνας. 3 Και θέλω δώσει εις τους δύο μάρτυράς μου να προφητεύσωσι χιλίας διακοσίας εξήκοντα ημέρας, ενδεδυμένοι σάκκου. 4 Ούτοι είναι αι δύο ελαίαι και αι δύο λυχνίαί, αι ιστάμεναι ενώπιον του Θεού της γης. 5 Και εάν τις θέλη να βλάβῃ αυτούς, εξέρχεται πυρ εκ του στόματος αυτών και κατατρώγει τους εχθρούς αυτών· και εάν τις θέλη να βλάβῃ αυτούς, ούτω πρέπει αυτός να θανατωθῆ. 6 Οὔτοι έχουσιν εξουσίαν να κλείσωσι τον ουρανόν, διά να μη βρέχῃ βροχή εν ταις ημέραις της προφητείας αυτών, και έχουσιν εξουσίαν επί των υδάτων να μεταβάλλωσιν αυτά εις αίμα και να πατάξωσι την γην με πάσαν πληγῆν, οσάκις εάν θελήσωσι. 7 Και ὅταν τελειώσωσι την μαρτυρίαν αυτών, το θηρίον το αναβαίνον εκ της αβύσσου θέλει κάμει πόλεμον με αυτούς και θέλει νικήσῃ αυτούς και θανατώσῃ αυτούς. (Abyssos g12) 8 Και τα πτώματα αυτών θέλουσι κείσθαι επί της πλατείας της πόλεως της μεγάλης, ἣτις καλεῖται πνευματικῶς Σόδομα και Αίγυπτος, ὅπου και ο Κύριος ημών εσταυρώθη. 9 Και οι ἄνθρωποι εκ των λαῶν και φυλῶν και γλωσσῶν και ἐθνῶν θέλουσι βλέπει τα πτώματα αυτών ημέρας τρεις και ἡμισυ, και δεν θέλουσιν αφήσῃ τα πτώματα αυτών να τεθῶσιν εις μνήματα. 10 Και οι κατοικούντες επί της γης θέλουσι χαρῆ δι' αυτούς και ευφρανθῆ και θέλουσι πέμψῃ δώρα προς ἀλλήλους, διότι οὔτοι οι δύο προφήται εβασάνισαν τους κατοικούντας επί της γης. 11 Και μετά τας τρεις ημέρας και ἡμισυ εισηλθεν εις αυτούς πνεύμα ζωῆς εκ του Θεού, και εστάθησαν επί τους πόδας αυτών, και φόβος μέγας ἔπεσεν επί τους θεωρούντας αυτούς. 12 Και ἤκουσαν φωνήν μεγάλην εκ του ουρανού, λέγουσαν προς αυτούς· Ανάβητε εδῶ. Και ανέβησαν εις τον ουρανόν εν τη νεφέλῃ, και εἶδον αυτούς οι εχθροί αυτών. 13 Και κατ' ἐκείνην την ὥραν ἔγεινε σεισμός μέγας, και ἔπεσε το δέκατον της πόλεως, και εθανατώθησαν εν τῷ σεισμῷ ὀνόματα ἀνθρώπων χιλιάδες ἐπτά, και οι λοιποί ἔγειναν ἔμφοβοι και ἔδωκαν δόξαν εις τον Θεόν του ουρανού. 14 Η οὐαί η δευτέρα ἀπήλθεν· ἰδοῦ,

η οὐαί η τρίτη ἔρχεται ταχέως. 15 Και ο ἔβδομος ἄγγελος ἐσάλπισε και ἔγειναν φωναί μεγάλαι εν τῷ ουρανῷ, λέγουσαι· Αἱ βασιλείαι του κόσμου ἔγειναν του Κυρίου ημών και του Χριστοῦ αυτού, και θέλει βασιλεύσῃ εις τους αἰῶνας των αἰώνων. (aīōn g165) 16 Και οι εικοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι, οι καθήμενοι ενώπιον του Θεοῦ ἐπί τους θρόνους αυτών, ἔπεσαν κατά πρόσωπον αυτών και προσεκύνησαν τον Θεόν, 17 λέγοντες· Ευχαριστούμέν σοι, Κύριε Θεέ παντοκράτωρ, ὁ ὢν και ὁ ἦν και ὁ ἐρχόμενος, διότι ἔλαβες την δυνάμιν σου την μεγάλην και ἐβασίλευσας, 18 και τα ἔθνη ὠργίσθησαν, και ἦλθεν η ὀργή σου και ὁ καιρός των νεκρῶν διά να κριθῶσι και να δώσης τον μισθόν εις τους δούλους σου τους προφήτας και εις τους αγίους και εις τους φοβουμένους το ὄνομά σου, τους μικροῦς και τους μεγάλους, και να διαφθείρης τους διαφθειρόντας την γην. 19 Και ηνοίχθη ὁ ναός του Θεοῦ εν τῷ ουρανῷ, και ἐφάνη η κιβωτός της διαθήκης αυτού εν τῷ ναῷ αυτού, και ἔγειναν ἀστραπαί και φωναί και βρονταί και σεισμός και χάλαζα μεγάλη.

12 Και σημεῖον μέγα ἐφάνη εν τῷ ουρανῷ, γυνή ενδεδυμένη τον ἥλιον, και η σελήνη ὑποκάτω των ποδῶν αὐτῆς, και ἐπί της κεφαλῆς αὐτῆς στέφανος ἀστέρων δώδεκα· 2 και ἔγκυος οὕσα ἐκραζε κοιλοπονοῦσα και βασανιζομένη διά να γεννήσῃ. 3 Και ἐφάνη ἄλλο σημεῖον εν τῷ ουρανῷ, και ἰδοῦ, δράκων μέγας κόκκινος, ἔχων κεφαλᾶς ἐπτά και κέρατα δέκα, και ἐπί τας κεφαλᾶς αὐτοῦ διαδήματα ἐπτά, 4 και η οὐρά αὐτοῦ ἔσυρε το τρίτον των ἀστέρων του ουρανοῦ και ἔρριψεν αὐτούς εις την γην. Και ὁ δράκων ἐστάθη ενώπιον της γυναικός της μελλούσης να γεννήσῃ, διά να καταφάγῃ το τέκνον αὐτῆς, ὅταν γεννήσῃ. 5 Και ἐγέννησε παιδίον ἄρρεν, το ὁποῖον μέλλει να ποιμάνῃ πάντα τὰ ἔθνη εν ράβδῳ σιδηρά· και το τέκνον αὐτῆς ἠρπάσθη προς τον Θεόν και τον θρόνον αὐτοῦ. 6 Και η γυνή ἔφυγεν εις την ἔρημον, ὅπου ἔχει τόπον ητοιμασμένον ἀπό του Θεοῦ, διά να τρέφωσιν αὐτὴν ἐκεῖ ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐξήκοντα. 7 Και ἔγεινε πόλεμος εν τῷ ουρανῷ· ὁ Μιχαὴλ και οι ἄγγελοι αὐτοῦ ἐπολέμησαν

κατά του δράκοντος· και ο Δράκων επολέμησε άρκτου, και το στόμα αυτού ως στόμα λέοντος και οι άγγελιοι αυτού, **8** και δεν υπερίσχυσαν, και έδωκεν εις αυτό ο δράκων την δύναμιν ουδέ ευρέθη πλέον τόπος αυτών εν τω ουρανώ. αυτού και τον θρόνον αυτού και εξουσίαν **9** Και ερρίφθη ο δράκων ο μέγας, ο όφιος ο μεγάλην. **3** Και είδον μίαν των κεφαλών αρχαίος, ο καλούμενος Διάβολος και ο Σατανάς, αυτού ως πεπληγωμένην θανατηφόρος και ο πλανών την οικουμένην όλην, ερρίφθη εις η θαναφόρος πληγή αυτού εθεραπεύθη, και την γην, και οι άγγελοι αυτού ερρίφθησαν μετ' ηθαύμασεν όλη η γη οπίσω του θηρίου, **4** και αυτού. **10** Και ήκουσα φωνήν μεγάλην λέγουσαν προσεκύνησαν τον δράκοντα, όστις έδωκεν εν τω ουρανώ· Τώρα έγεινεν η σωτηρία και εξουσίαν εις το θηρίον, και προσεκύνησαν το δύναμις και η βασιλεία του Θεού ημών και η θηρίον, λέγοντες· Τις όμοιος με το θηρίον; τις εξουσία τον Χριστού αυτού, διότι κατερρίφθη ο δύναται να πολεμήση με αυτό; **5** και εδόθη κατηγορος των αδελφών ημών, ο κατηγορών εις αυτό στόμα λαλούν μεγάλα και βλαφημίας· αυτούς ενώπιον του Θεού ημών ημέραν και και εδόθη εις αυτό εξουσία να κάμη πόλεμον νύκτα. **11** Και αυτοί ενίκησαν αυτόν διά το αίμα τεσσαράκοντα δύο μήνας. **6** Και ήνοιξε το στόμα του Αρνίου και διά τον λόγον της μαρτυρίας αυτού εις βλαφημίαν εναντίον του Θεού, να αυτών, και δεν ηγάπησαν την ψυχήν αυτών βλαφημία η το όνομα αυτού και την σκηνήν αυτού και τους κατοικούντας εν τω ουρανώ. **7** μέχρι θανάτου. **12** Διά τούτο ευφραίνεσθε οι Και εδόθη εις αυτό να κάμη πόλεμον με τους ουρανοί και οι κατοικούντες εν αυτοίς· ουαί εις αγίους, και να νικήση αυτούς, και εδόθη εις τους κατοικούντας την γην και την θάλασσαν, διότι κατέβη ο διάβολος εις εσάς έχων θυμόν αυτό εξουσία επί πάσαν φυλήν και γλώσσαν και μέγαν, επειδή γνωρίζει ότι ολίγον καιρόν έχει. έθνος. **8** Και θέλουσι προσκυνήσει αυτό πάντες **13** Και ότε είδεν ο δράκων ότι ερρίφθη εις την οι κατοικούντες επί της γης, των οποίων τα γην, εδίωξε την γυναίκα, ήτις εγέννησε τον ονόματα δεν εγράφησαν εν τω βιβλίω της ζωής άρρενα. **14** Και εδόθησαν εις την γυναίκα δύο του Αρνίου του εσφαγμένου από καταβολής πτέρυγες του αετού του μεγάλου, διά να πετά εις κόσμου. **9** Όστις έχει ωτίον, ας ακούση. **10** Όστις την έρημον εις τον τόπον αυτής, όπου τρέφεται φέρει εις αιχμαλωσίαν, εις αιχμαλωσίαν υπάγει. εκεί καιρόν και καιρούς και ήμισυ καιρού από Όστις φονεύση με μάχαιραν, πρέπει αυτός να προσώπου του όφεως. **15** Και έρριψεν ο όφιος φονευθή με μάχαιραν. Εδώ είναι η υπομονή και η πίστις των αγίων. **11** Και είδον άλλο θηρίον αναβαίνον εκ της γης, και είχε κέρατα ύδωρ ως ποταμόν, διά να κάμη να σύρη αυτήν δύο όμοια με αρνίου, και ελάλει ως δράκων. ο ποταμός. **16** Και εβοήθησεν την γυναίκα και **12** Και ενήργει όλην την εξουσίαν του πρώτου ήνοιξεν η γη, το στόμα αυτής και κατέπτε τον θηρίου ενώπιον αυτού. Και έκαμε την γην και ποταμόν, τον οποίον έρριψεν ο δράκων εκ του τους κατοικούντας εν αυτή να προσκυνήσωσι στόματος αυτού. **17** Και ωργίσθη ο δράκων το θηρίον το πρώτον, του οποίου εθεραπεύθη κατά της γυναικός και υπήγε να κάμη πόλεμον η θανατηφόρος πληγή. **13** Και έκαμνε σημεία με τους λοιπούς του σπέρματος αυτής, τους μεγάλα, ώστε και πυρ έκαμνε να καταβαίνει φυλάττοντας τας εντολάς του Θεού και έχοντας εκ του ουρανού εις την γην ενώπιον των την μαρτυρίαν του Ιησού Χριστού. ανθρωπών. **14** Και επλάνα τους κατοικούντας

13 Και εστάθην επί την άμμον της θαλάσσης και είδον θηρίον αναβαίνον εκ της θαλάσσης, το οποίον είχε κεφαλάς επτά και κέρατα δέκα, και επί των κεράτων αυτού δέκα διαδήματα και επί τας κεφαλάς αυτού όνομα βλασφημίας. **2** Και το θηρίον, το οποίον είδον, ήτο όμοιον με πάρδαλιν, και οι πόδες αυτού ως

και να λαλήση η εικών του θηρίου και να κάμη, όσοι δεν προσκυνήσωσι την εικόνα του θηρίου, να θανατωθώσι. **16** Και έκαμνε πάντας, τους μικρούς και τους μεγάλους και τους πλουσίους και τους πτωχούς και τους ελευθέρους και τους δούλους, να λάβωσι χάραγμα επί της χειρός αυτών της δεξιάς ή επί των μετώπων αυτών, **17** και να μη δύναται μηδείς να αγοράση ή να πωλήση, ειμή ο έχων το χάραγμα, ή το όνομα του θηρίου ή τον αριθμόν του ονόματος αυτού. **18** Εδώ είναι η σοφία: όστις έχει τον νούν, ας λογαριάση τον αριθμόν του θηρίου, διότι είναι αριθμός ανθρώπου· και ο αριθμός αυτού είναι χξς'.

14 Και είδον, και ιδού Αρνίον ιστάμενον επί το όρος Σιών, και μετ' αυτού εκατόν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, έχουσαι το όνομα του Πατρός αυτού γεγραμμένον επί των μετώπων αυτών. **2** Και ήκουσα φωνήν εκ του ουρανού ως φωνήν υδάτων πολλών και ως φωνήν βροντής μεγάλης και ήκουσα φωνήν κιθαρωδών οίτινες εκιθάριζον με τας κιθάρας αυτών. **3** Και έψαλλον ως ωδήν νέαν ενώπιον του θρόνου και ενώπιον των τεσσάρων ζώων και των πρεσβυτέρων· και ουδείς ηδύνατο να μάθη την ωδήν, ειμή αι εκατόν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, οι ηγορασμένοι από της γης. **4** Ούτοι είναι οι μη μολυνθέντες με γυναίκας· διότι παρθένοι είναι. Ούτοι είναι οι ακολουθούντες το Αρνίον όπου αν υπάγη. Ούτοι ηγοράσθησαν από των ανθρώπων απαρχή εις τον Θεόν και εις το Αρνίον· **5** και εν τω στόματι αυτών δεν ευρέθη δόλος, διότι είναι άμωμοι ενώπιον του θρόνου Θεού, **6** Και είδον άλλον άγγελον πετώμενον εις το μεσουράνημα, όστις είχεν ευαγγέλιον αιώνιον, διά να κηρύξη εις τους κατοικούντας επί της γης και εις παν έθνος και φυλήν και γλώσσαν και λαόν, **(αιθιονς γ166)** **7** και έλεγε μετά φωνής μεγάλης· Φοβήθητε τον Θεόν και δότε δόξαν εις αυτόν, διότι ήλθεν η ώρα της κρίσεως αυτού, και προσκυνήσατε τον ποιήσαντα τον ουρανόν και την γην και την θάλασσαν και τας πηγάς των υδάτων. **8** Και άλλος άγγελος ηκολούθησε, λέγων· Έπεσεν, έπεσε Βαβυλών η πόλις η μεγάλη, διότι εκ του οίνου του θυμού

της πορνείας αυτής επότισε πάντα τα έθνη. **9** Και τρίτος άγγελος ηκολούθησεν αυτούς, λέγων μετά φωνής μεγάλης· Όστις προσκυνεί το θηρίον και την εικόνα αυτού και λαμβάνει χάραγμα επί του μετώπου αυτού ή επί της χειρός αυτού, **10** και αυτός θέλει πείε εκ του οίνου του θυμού του Θεού του κεκρασμένου ακράτου εν τω ποτηρίω της οργής αυτού, και θέλει βασανισθή με πυρ και θείον ενώπιον των αγίων αγγέλων και ενώπιον του Αρνίου. **11** Και ο καπνός του βασανισμού αυτών αναβαίνει εις αιώνας αιώνων, και δεν έχουσιν ανάπαυσιν ημέραν και νύκτα όσοι προσκυνούσι το θηρίον και την εικόνα αυτού και όστις λαμβάνει το χάραγμα του ονόματος αυτού.

(αιθιο γ165) **12** Εδώ είναι η υπομονή των αγίων, εδώ οι φυλάττοντες τας εντολάς του Θεού και την πίστιν του Ιησού. **13** Και ήκουσα φωνήν εκ του ουρανού λέγουσαν προς εμέ· Γράψον, Μακάριοι οι νεκροί, οίτινες αποθνήσκουσιν εν Κυρίω από του νυν. Ναι, λέγει το Πνεύμα, διά να αναπαυθώσιν από των κόπων αυτών, και τα έργα αυτών ακολουθούσι με αυτούς. **14** Και είδον, και ιδού, νεφέλη λευκή, και επί της νεφέλης εκάθητό τις όμοιος με υιόν ανθρώπου, έχων επί της κεφαλής αυτού στέφανον χρυσούν και εν τη χειρί αυτού δρέπανον κοπτερόν. **15** Και άλλος άγγελος εξήλθεν εκ του ναού, κράζων μετά μεγάλης φωνής προς τον καθήμενον επί της νεφέλης. Πέμψον το δρέπανόν σου και θέρισον, διότι ήλθεν εις σε η ώρα του να θερίσης, επειδή εξηράνθη ο θερισμός της γης. **16** Και ο καθήμενος επί της νεφέλης έβαλε το δρέπανον αυτού επί την γην, και εθερίσθη η γη. **17** Και άλλος άγγελος εξήλθεν εκ του ναού του εν τω ουρανώ, έχων και αυτός δρέπανον κοπτερόν. **18** Και άλλος άγγελος εξήλθεν εκ του θυσιαστηρίου, έχων εξουσίαν επί του πυρός, και εφώναξε μετά κραυγής μεγάλης προς τον έχοντα το δρέπανον το κοπτερόν, λέγων· Πέμψον το δρέπανόν σου το κοπτερόν και τρύγησον τους βότρυας της αμπέλου της γης, διότι ωρίμασαν τα σταφύλια αυτής. **19** Και έβαλεν ο άγγελος το δρέπανον αυτού εις την γην και ετρύγησε την άμπελον της γης και έρριψε τα τρυγηθέντα εις τον μεγάλον ληνόν του θυμού του Θεού. **20** Και

επατήθη ο ληνός έξω της πόλεως, και εξήλθεν αίμα εκ του ληνού έως των χαλινών των ίππων εις διάστημα χιλίων εξακοσίων σταδίων.

15 Και είδον άλλο σημείον εν τω ουρανῷ μέγα και θαυμαστόν, αγγέλους επτά, οίτινες είχαν τας επτά εσχάτας πληγάς, διότι εν αυταίς ετελέσθη ο θυμός του Θεού. **2** Και είδον ως θάλασσαν υαλίνην μεμιγμένην με πυρ, και εκείνους οίτινες ενίκησαν κατά του θηρίου και κατά της εικόνας αυτού και κατά του χαράγματος αυτού και κατά του αριθμού του ονόματος αυτού ισταμένους επί την θάλασσαν την υαλίνην, έχοντας κιθάρας του Θεού. **3** Και έψαλλον την ωδήν Μωϋσέως του δούλου του Θεού και την ωδήν του Αρνίου, λέγοντες Μεγάλα και θαυμαστά τα έργα σου, Κύριε Θεέ παντοκράτωρ δίκαιαι και αληθινά αι οδοί σου, βασιλεύ των αγίων. **4** Τις δεν θέλει σε φοβηθή, Κύριε, και δοξάσει το όνομά σου; διότι είσαι μόνος όσιος, διότι πάντα τα έθνη θέλουσιν ελθεί και προσκυνήσει ενώπιόν σου, διότι αι κρίσεις σου εφανερώθησαν. **5** Και μετά ταύτα είδον και ιδού, ηνοιχθη ο ναός της σκηνης του μαρτυρίου εν τω ουρανῷ, **6** και εξήλθον εκ του ναού οι επτά άγγελοι, έχοντες τας επτά πληγάς, ενδεδυμένοι λινά καθαρά και λαμπρά και περιεζωσμένοι περι τα στήθη ζώνας χρυσάς. **7** Και εν εκ των τεσσάρων ζώνων έδωκεν εις τους επτά αγγέλους επτά φιάλας χρυσάς, πλήρεις του θυμού του Θεού του ζώντος εις τους αιώνας των αιώνων. (αιθῆ g165) **8** Και εγεμίσθη ο ναός από καπνού εκ της δόξης του Θεού και εκ της δυνάμεως αυτού· και ουδείς ηδύνατο να εισέλθη εις τον ναόν, εωσού τελειώσωσιν αι επτά πληγαί των επτά αγγέλων.

16 Και ήκουσα φωνήν μεγάλην εκ του ναού λέγουσαν προς τους επτά αγγέλους Υπάγετε και εκχέατε εις την γην τας φιάλας του θυμού του Θεού. **2** Και υπήγεν ο πρώτος και εξέχεε την φιάλην αυτού επί την γήν· και έγεινεν έλκος κακόν και πονηρόν εις τους ανθρώπους, τους έχοντας το χάραγμα του θηρίου και τους προσκυνούντας την εικόνα αυτού. **3** Και ο δεύτερος άγγελος εξέχεε την

φιάλην αυτού εις την θάλασσαν· και έγεινεν αίμα ως νεκρού, και πάσα ψυχή ζώσα απέθανεν εν τη θαλάσση. **4** Και ο τρίτος άγγελος εξέχεε την φιάλην αυτού εις τους ποταμούς και εις τας πηγάς των υδάτων· και έγεινεν αίμα. **5** Και ήκουσα τον άγγελον των υδάτων λέγοντα· Δίκαιος είσαι, Κύριε, ο ων και ο ην και ο όσιος, διότι έκρινας ταύτα· **6** επειδή αίμα αγίων και προφητών εξέχεαν, και αίμα έδωκας εις αυτούς να πώσω· διότι άξιοι είναι. **7** Και ήκουσα άλλον εκ του θυσιαστηρίου λέγοντα· Ναι, Κύριε Θεέ παντοκράτωρ, αληθινά και δίκαιαι αι κρίσεις σου. **8** Και ο τέταρτος άγγελος εξέχεε την φιάλην αυτού επί τον ήλιον· και εδόθη εις αυτόν να καυματίση τους ανθρώπους με πυρ. **9** Και εκαυματίσθησαν οι άνθρωποι καύμα μέγα, και εβλασφήμησαν το όνομα του Θεού του έχοντος εξουσίαν επί τας πληγάς ταύτας, και δεν μετενόησαν ώστε να δώσωσι δόξαν εις αυτόν. **10** Και ο πέμπτος άγγελος εξέχεε την φιάλην αυτού επί τον θρόνον του θηρίου· και έγεινεν η βασιλεία αυτού πλήρης σκότους, και εμάσσουν τας γλώσσας αυτών εκ του πόνου, **11** και εβλασφήμησαν τον Θεόν του ουρανού διά τους πόνους αυτών και διά τα έλκη αυτών, και δεν μετενόησαν από των έργων αυτών. **12** Και ο έκτος άγγελος εξέχεε την φιάλην αυτού επί τον ποταμόν τον μέγαν τον Ευφράτην· και εξηράνθη το ύδωρ αυτού, διά να ετοιμασθή η οδός των βασιλέων των από ανατολών ηλίου. **13** Και είδον τρία ακάθαρτα πνεύματα όμοια με βατράχους εξερχόμενα εκ του στόματος του δράκοντος και εκ του στόματος του θηρίου και εκ του στόματος του ψευδοπροφήτου· **14** διότι είναι πνεύματα δαιμόνων εκτελούντα σημεία, τα οποία εκπορεύονται προς τους βασιλείς της γης και της οικουμένης όλης, διά να συνάξωσιν αυτούς εις τον πόλεμον της ημέρας εκείνης της μεγάλης του Θεού του παντοκράτορος. **15** Ιδού, έρχομαι ως κλέπτης· μακάριος όστις αγρυπνεί και φυλάττει τα ιμάτια αυτού, διά να μη περιπατή γυμνός και βλέπωσι την ασχημοσύνην αυτού. **16** Και συνήθροισεν αυτούς εις τον τόπον τον καλούμενον Εβραϊστί Αρμαγεδδών. **17** Και ο έβδομος άγγελος εξέχεε την φιάλην αυτού

εις τον αέρα· και εξήλθε φωνή μεγάλη από του ναού του ουρανού από του θρόνου, λέγουσα· Ετελέσθη. **18** Και έγειναν φωναί και βρονταί και αστραπαί, και έγεινε σεισμός μέγας, ο οποίος δεν έγεινεν αφού οι άνθρωποι υπήρξαν επί της γης, τόσοσιν πολλά μέγας σεισμός. **19** Και διηρέθη η πόλις η μεγάλη εις τρία μέρη, και αι πόλεις των εθνών έπεσον. Και Βαβυλών η μεγάλη ήλθεν εις ενθύμησιν ενώπιον του Θεού διά να δώση εις αυτήν το ποτήριον του οίνου του θυμού της οργής αυτού. **20** Και πάσα νήσος έφυγε και τα όρη δεν ευρέθησαν. **21** Και χάλαζα μεγάλη έως ενός ταλάντου κατέβαινεν εκ του ουρανού επί τους ανθρώπους· και εβλασφήμησαν οι άνθρωποι τον Θεόν διά την πληγήν της χαλάζης, διότι η πληγή αυτής ήτο μεγάλη σφόδρα.

17 Και ήλθεν εις εκ των επτά αγγέλων των έχόντων τας επτά φιάλας, και ελάλησε μετ' εμού, λέγων μοι· Ελθέ, θέλω σοι δείξει την κρίσιν της πόρνης της μεγάλης της καθημένης επί των υδάτων των πολλών, **2** μετά της οποίας επόρνευσαν οι βασιλείς της γης και εμεθύσθησαν οι κατοικούντες την γην εκ του οίνου της πορνείας αυτής. **3** Και με έφερην εν πνεύματι εις έρημον. Και είδον γυναίκα καθημένην επί θηρίον κόκκινον, γέμον ονομάτων βλασφημίας, έχον κεφαλάς επτά και κέρατα δέκα. **4** Και η γυνή ήτο ενδεδυμένη πορφύραν και κόκκινον και κεχρυσωμένη με χρυσόν και λίθους τιμίους και μαργαρίτας, έχουσα εν τη χειρί αυτής χρυσούν ποτήριον γέμον βδελυγμάτων και ακαθαρσίας της πορνείας αυτής, **5** και επί το μέτωπον αυτής ήτο όνομα γεγραμμένον· Μυστήριον, Βαβυλών η μεγάλη, η μήτηρ των πορνών και των βδελυγμάτων της γης. **6** Και είδον την γυναίκα μεθύουσαν εκ του αίματος των αγίων και εκ του αίματος των μαρτύρων του Ιησού. Και ιδών αυτήν, εθαύμασα θαυμασμόν μέγαν. **7** Και μοι είπεν ο άγγελος. Διά τι εθαύμασας; εγώ θέλω σοι ειπέι το μυστήριον της γυναικός και του θηρίου του βαστάζοντος αυτήν, το οποίον έχει τας επτά κεφαλάς και τα δέκα κέρατα. **8** Το θηρίον, το οποίον είδες, ήτο και δεν είναι, και μέλλει να αναβή εκ της αβύσσου και να υπάγει εις απώλειαν· και θέλουσι θαυμάσει

οι κατοικούντες επί της γης, των οποίων τα ονόματα δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω της ζωής από καταβολής κόσμου, βλέποντες το θηρίον, το οποίον ήτο και δεν είναι, αν και ήναι.

(Abyssos g12) **9** Εδώ είναι ο νούς ο έχων σοφίαν. Αι επτά κεφαλαί είναι επτά όρη, όπου η γυνή κάθηται επ' αυτών· **10** και είναι επτά βασιλείς· οι πέντε έπεσαν, και ο εις είναι, ο άλλος δεν ήλθεν έτι, και όταν έλθη, ολίγον πρέπει να μείνη. **11** Και το θηρίον, το οποίον ήτο και δεν είναι, είναι και αυτός ο όγδοος, και είναι εκ των επτά, και υπάγει εις απώλειαν. **12** Και τα δέκα κέρατα, τα οποία είδες, είναι δέκα βασιλείς, οίτινες βασιλείαν δεν έλαβον έτι, αλλά μίαν ώραν λαμβάνουσιν εξουσίαν ως βασιλείς μετά του θηρίου. **13** Ούτοι έχουσι μίαν γνώμην και θέλουσι παραδώσει εις το θηρίον την δύναμιν και την εξουσίαν εαυτών. **14** Ούτοι θέλουσι πολεμήσει με το Αρνίον, και το Αρνίον θέλει νικήσει αυτούς, διότι είναι Κύριος των κυρίων και Βασιλεύς των βασιλέων, και όσοι είναι μετ' αυτού είναι κλητοί και εκλεκτοί και πιστοί. **15** Και μοι λέγει· Τα ύδατα, τα οποία είδες, όπου η πόρνη κάθηται, είναι λαοί και όχλοι και έθνη και γλώσσαι. **16** Και τα δέκα κέρατα, τα οποία είδες επί το θηρίον, ούτοι θέλουσι μισησει την πόρνην και θέλουσι κάμει αυτήν ηρημωμένην και γυμνήν, και τας σάρκας αυτής θέλουσι φάγει, και αυτήν θέλουσι κατακαύσει εν πυρί. **17** Διότι ο Θεός έδωκεν εις τας καρδίας αυτών να κάμωσι την γνώμην αυτού, και να γείνωσι της αυτής γνώμης και να δώσωσι την βασιλείαν αυτών εις το θηρίον, εωσού εκτελεσθώσιν οι λόγοι του Θεού. **18** Και η γυνή, την οποίαν είδες, είναι η πόλις η μεγάλη, η έχουσα βασιλείαν επί των βασιλέων.

18 Και μετά ταύτα είδον άγγελον καταβαίνοντα εκ του ουρανού, όστις είχεν εξουσίαν μεγάλην, και η γη εφωτίσθη εκ της δόξης αυτού, **2** και έκραξε δυνατά μετά φωνής μεγάλης, λέγων· Έπεσεν, έπεσε Βαβυλών η μεγάλη, και έγεινε κατοικητήριον δαιμόνων και φυλακή παντός πνεύματος ακαθάρτου και φυλακή παντός ορνέου ακαθάρτου και μισητού· **3** διότι εκ του οίνου του θυμού της

πορνείας αυτής έπιον πάντα τα έθνη, και οι βασιλείς της γης επόρνευσαν μετ' αυτής και οι έμποροι της γης επλούτησαν εκ της υπερβολής της εντρυφήσεως αυτής. **4** Και ήκουσα άλλην φωνήν εκ του ουρανού, λέγουσαν· Εξέλθετε εξ αυτής ο λαός μου, διά να μη συγκοινωνήσητε εις τας αμαρτίας αυτής, και να μη λάβητε εκ των πληγών αυτής. **5** διότι αι αμαρτίαι αυτής έφθασαν έως του ουρανού, και ενεθυμήθη ο Θεός τα αδικήματα αυτής. **6** Απόδοτε εις αυτήν ως και αυτή απέδωκεν εις εσάς, και διπλασιάσατε εις αυτήν διπλάσια κατά τα έργα αυτής· με το ποτήριον, με το οποίον εκέρασε, διπλασίον κεράσατε εις αυτήν· **7** όσον εδόξασεν εαυτήν και κατετύρφησε, τόσοσιν βασιανισμόν και πένθος δότε εις αυτήν. διότι λέγει εν τη καρδιά αυτής, Κάθημαι βασίλισσα και χήρα δεν είμαι και πένθος δεν θέλω ιδεί, **8** διά τούτο εν μιά ημέρα θέλουσιν ελθεί αι πληγαί αυτής, θάνατος και πένθος και πείνα, και θέλει κατακαυθή εν πυρί· διότι ισχυρός είναι Κύριος ο Θεός ο κρίνων αυτήν. **9** Και θέλουσι κλαύσει αυτήν και πενήθησει δι' αυτήν οι βασιλείς της γης, οι πορνεύσαντες και κατατρυφήσαντες μετ' αυτής, όταν βλέπωσι τον καπνόν της πυρπολήσεως αυτής, **10** από μακρόθεν ιστάμενοι διά τον φόβον του βασιανισμού αυτής, λέγοντες· Ουαί, ουαί, η πόλις η μεγάλη, Βαβυλών, η πόλις η ισχυρά, διότι εν μιά ώρα ήλθεν η κρίσις σου. **11** Και οι έμποροι της γης κλαίουσι και πενθούσι δι' αυτήν, διότι ουδέις αγοράζει πλέον ταςπραγματείας αυτών, **12** πραγματείας χρυσού και αργύρου και λίθων τιμίων και μαργαριτών και βύσσου και πορφύρας και μετάξης και κοκκίνου και παν ξύλον αρωματικόν και παν σκεύος ελεφάντινον και παν σκεύος εκ ξύλου πολυτίμου και χαλκού και σιδήρου και μαρμάρου, **13** και κινάμωμον και θυμιάματα και μύρον και λίβανον και οίνον και έλαιον και σεμίδαλιν και σίτον και κτήνη και πρόβατα και ίππους και αμάξας και ανδράποδα και ψυχάς ανθρώπων. **14** Και τα οπωρικά της επιθυμίας της ψυχής σου έφυγον από σου, και πάντα τα παχέα και τα λαμπρά έφυγον από σου, και πλέον δεν θέλεις ευρεί αυτά. **15** Οι έμποροι τούτων, οι

πλουτήσαντες απ' αυτής, θέλουσι σταθή από μακρόθεν διά τον φόβον του βασιανισμού αυτής, κλαίοντες και πενθούντες, **16** και λέγοντες· Ουαί, ουαί, η πόλις η μεγάλη· η ενδεδυμένη βύσσινον και πορφυρούν και κόκκινον και κεχρυσωμένη με χρυσόν και λίθους τιμίους και μαργαρίτας, **17** διότι εν μιά ώρα ηρημώθη ο τοσοούτος πλούτος. Και πας πλοίαρχος και παν το πλήθος το επί των πλοίων και ναύται και όσοι εμπορεύονται διά της θαλάσσης, εστάθησαν από μακρόθεν, **18** και έκραζον βλέποντες τον καπνόν της πυρπολήσεως αυτής, λέγοντες· Ποία πόλις εστάθη ομοία με την πόλιν την μεγάλην; **19** Και έβαλον χώμα επί τας κεφαλάς αυτών και έκραζον κλαίοντες και πενθούντες, λέγοντες· Ουαί, ουαί, η πόλις η μεγάλη, εν ή επλούτησαν εκ της αφθονίας αυτής πάντες οι έχοντες πλοία εν τη θαλάσση· διότι εν μιά ώρα ηρημώθη. **20** Ευφραίνου επ' αυτήν, ουρανό, και οι άγιοι απόστολοι και οι προφήται, διότι έκρινεν ο Θεός την κρίσιν σας εναντίον αυτής. **21** Και εσήκωσεν εις άγγελος ισχυρός λίθον, ως μολόπετραν μεγάλην, και έριψεν εις την θάλασσαν, λέγων· Ούτω με ορμήν θέλει ριφθή η Βαβυλών η μεγάλη πόλις, και δεν θέλει ευρεθή πλέον. **22** Και φωνή κιθαρωδών και μουσικών και αυλητών και σαλπιστών δεν θέλει ακουσθή πλέον εν σοι, και πας τεχνίτης πάσης τέχνης δεν θέλει ευρεθή πλέον εν σοι, και φωνή μύλου δεν θέλει ακουσθή πλέον εν σοι, **23** και φως λύχνου δεν θέλει φέγγει πλέον εν σοι, και φωνή νυμφίου και νύμφης δεν θέλει ακουσθή πλέον εν σοί· διότι οι έμποροί σου ήσαν οι μεγιστάνες της γης, διότι με την γοητείαν σου επλανήθησαν πάντα τα έθνη, **24** και εν αυτή ευρέθη αίμα προφητών και αγίων και πάντων των εσφαγμένων επί της γης.

19 Και μετά ταύτα ήκουσα ως φωνήν μεγάλην όχλου πολλού εν τω ουρανώ, λέγοντος· Αλληλούϊα· η σωτηρία και η δόξα και η τιμή και η δύναμις ανήκουσιν εις Κύριον τον Θεόν ημών, **2** διότι αληθινά και δίκαιαι είναι αι κρίσεις αυτού· διότι έκρινε την πόρνην την μεγάλην, ήτις έφθειρε την γην με την πορνεϊάν αυτής, και εξεδίκησεν εκ της χειρός αυτής το αίμα

των δούλων αυτού. **3** Και εκ δευτέρου είπον Αλληλούϊα· και ο καπνός αυτής αναβαίνει εις τους αιώνας των αιώνων. (αιθ̄η g165) **4** Και έπεσον οι εικοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι και τα τέσσαρα ζώα και προσεκύνησαν τον Θεόν τον καθήμενον επί του θρόνου λέγοντες· Αμήν, αλληλούϊα. **5** Και εξήλθεν εκ του θρόνου φωνή, λέγουσα· Αινείτε τον Θεόν ημών, πάντες οι δούλοι αυτού και οι φοβούμενοι αυτόν και οι μικροί και οι μεγάλοι. **6** Και ήκουσα ως φωνήν όχλου πολλού, και ως φωνήν υδάτων πολλών, και ως φωνήν βροντών ισχυρών, λεγόντων· Αλληλούϊα· διότι εβασίλευσε Κύριος ο Θεός ο παντοκράτωρ. **7** Ας χαίρωμεν και ας αγαλιώμεθα και ας δώσωμεν την δόξαν εις αυτόν, διότι ήλθεν ο γάμος του Αρνίου, και η γυνή αυτού ητοίμασεν εαυτήν. **8** Και εδόθη εις αυτήν να ενδυθή βύσσινον καθαρόν και λαμπρόν· διότι το βύσσινον είναι τα δικαιώματα των αγίων. **9** Και λέγει προς εμέ· Γράψον, Μακάριοι οι κεκλημένοι εις το δείπνον του γάμου του Αρνίου. Και λέγει προς εμέ· Ουτοι είναι οι αληθινοί λόγοι του Θεού. **10** Και έπεσον έμπροσθεν των ποδών αυτού, διά να προσκυνήσω αυτόν. Και λέγει μοι· Πρόσεχε μη κάμης τούτο· εγώ είμαι σύνδουλός σου και των αδελφών σου, οίτινες έχουσι την μαρτυρίαν του Ιησού· τον Θεόν προσκύνησον· διότι η μαρτυρία του Ιησού είναι το πνεύμα της προφητείας. **11** Και είδον τον ουρανό ανεωγμένον, και ιδού ίππος λευκός, και ο καθήμενος επ' αυτόν εκαλείτο Πιστός και Αληθινός, και κρίνει και πολεμεί εν δικαιοσύνη. **12** Οι δε οφθαλμοί αυτού ήσαν ως φλόξ πυρός, και επί της κεφαλής αυτού διαδήματα πολλά, και είχεν όνομα γεγραμμένον, το οποίον ουδείς γνωρίζει ειμή αυτός, **13** και ήτο ενδεδυμένος ιμάτιον βεβαμμένον με αίμα, και καλείται το όνομα αυτού· ο Λόγος του Θεού. **14** Και τα στρατεύματα τα εν τω ουρανώ ηκολούθουν αυτόν εφ' ίππων λευκών, ενδεδυμένοι βύσσινον λευκόν και καθαρόν. **15** Και εκ του στόματος αυτού εξέρχεται ρομφαία κοπτερά, διά να κτυπά με αυτήν τα έθνη· και αυτός θέλει ποιμάνει αυτούς εν ράβδω σιδηρά· και αυτός πατεί τον ληνόν του οίνου του θυμού και της οργής του

Θεού του παντοκράτορος· **16** και επί το ιμάτιον και επί τον μηρόν αυτού έχει γεγραμμένον το όνομα, Βασιλεύς βασιλέων και Κύριος κυρίων. **17** Και είδον ένα άγγελον ιστάμενον εν τω ηλίω, και έκραξε μετά φωνής μεγάλης, λέγων προς πάντα τα όρνεα τα πετώμενα εις το μεσουράνημα· Έλθετε και συνάγεσθε εις το δείπνον του μεγάλου Θεού, **18** διά να φάγητε σάρκας βασιλέων και σάρκας χιλιάρχων και σάρκας ισχυρών και σάρκας ίππων και των καθημένων επ' αυτών και σάρκας πάντων ελευθέρων και δούλων και μικρών και μεγάλων. **19** Και είδον το θηρίον και τους βασιλείς της γης και τα στρατεύματα αυτών συνηγμένα, διά να κάμωσι πόλεμον με τον καθήμενον επί του ίππου και με το στράτευμα αυτού. **20** Και επιάσθη το θηρίον και μετά τούτου ο ψευδοπροφήτης, όστις έκαμε τα σημεία ενώπιον αυτού, με τα οποία επλάνησε τους λαβόντας το χάραγμα του θηρίου και τους προσκυνούντας την εικόνα αυτού· ζώντες ερρίφθησαν οι δύο εις την λίμνην του πυρός, την καιομένην με το θεϊόν. (Limnē Pyr g3041 g4442) **21** Και οι λοιποί εφονεύθησαν με την ρομφαίαν του καθημένου επί του ίππου, την εξερχομένην εκ του στόματος αυτού· και πάντα τα όρνεα εχορτάσθησαν εκ των σαρκών αυτών.

20 Και είδον άγγελον καταβαίνοντα εκ του ουρανού, όστις είχε το κλειδίον της αβύσσου και άλυσιν μεγάλην εν τη χειρί αυτού. (Abyssos g12) **2** Και επίασε τον δράκοντα, τον όφιν τον αρχαίον, όστις είναι Διάβολος και Σατανάς, και έδεσεν αυτόν χίλια έτη, **3** και έρριψεν αυτόν εις την άβυσσον και έκλεισεν αυτόν και εσφράγισεν επάνω αυτού, διά να μη πλανήση τα έθνη πλέον, εωσού πληρωθώσι τα χίλια έτη· και μετά ταύτα πρέπει να λυθή ολίγον καιρόν. (Abyssos g12) **4** Και είδον θρόνους, και εκάθησαν επ' αυτών, και κρίσις εδόθη εις αυτούς και είδον τας ψυχάς των πεπελεκισμένων διά την μαρτυρίαν του Ιησού και διά τον λόγον του Θεού, και οίτινες δεν προσεκύνησαν το θηρίον ούτε την εικόνα αυτού, και δεν έλαβον το χάραγμα επί το μέτωπον αυτών και επί την χείρα αυτών· και έζησαν και εβασίλευσαν μετά του Χριστού τα χίλια έτη. **5** Οι δε λοιποί των

νεκρών δεν ανέζησαν, εωσού πληρωθώσι τα χίλια έτη. Αύτη είναι η ανάστασις η πρώτη. 6 Μακάριος και άγιος, όστις έχει μέρος εις την πρώτην ανάστασιν· επί τούτων ο θάνατος ο δεύτερος δεν έχει εξουσίαν, αλλά θέλουσιν εισθαι ιερείς του Θεού και του Χριστού και θέλουσι βασιλεύσει μετ' αυτού χίλια έτη. 7 Και όταν πληρωθώσι τα χίλια έτη, θέλει λυθή ο Σατανάς εκ της φυλακής αυτού, 8 και θέλει εξέλθει, διά να πλανήση τα έθνη τα εις τας τέσσαρας γωνίας της γης, τον Γωγ και τον Μαγώγ, διά να συνάξη αυτούς εις πόλεμον, των οποίων ο αριθμός είναι ως η άμμος της θαλάσσης. 9 Και ανέβησαν επί το πλάτος της γης και περιεκύκλωσαν το στρατόπεδον των αγίων και την πόλιν την ηγαπημένην· και κατέβη πυρ από του Θεού εκ του ουρανού και κατέφαγεν αυτούς· 10 και ο διάβολος ο πλανών αυτούς ερρίφθη εις την λίμνην του πυρός και του θείου, όπου είναι το θηρίον και ο ψευδοπροφήτης, και θέλουσι βασανίζεσθαι ημέραν και νύκτα εις τους αιώνας των αιώνων. (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) 11 Και είδον θρόνον λευκόν μέγαν και τον καθήμενον επ' αυτού, από προσώπου του οποίου έφυγεν η γη και ο ουρανός, και δεν ευρέθη τόπος δι' αυτά. 12 Και είδον τους νεκρούς, μικρούς και μεγάλους, ισταμένους ενώπιον του Θεού, και τα βιβλία ηνοιχθησαν· και βιβλίον άλλο ηνοιχθη, το οποίον είναι της ζωής· και εκρίθησαν οι νεκροί εκ των γεγραμμένων εν τοις βιβλίοις κατά τα έργα αυτών. 13 Και έδωκεν η θάλασσα τους εν αυτή νεκρούς, και ο θάνατος και ο άδης έδωκαν τους εν αυτοίς νεκρούς, και εκρίθησαν έκαστος κατά τα έργα αυτών. (Hadēs g86) 14 Και ο θάνατος και ο άδης ερρίφθησαν εις την λίμνην του πυρός· ούτος είναι ο δεύτερος θάνατος. (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) 15 Και όστις δεν ευρέθη γεγραμμένος εν τω βιβλίω της ζωής, ερρίφθη εις την λίμνην του πυρός. (Limnē Pyr g3041 g4442)

21 Και είδον ουρανόν νέον και γην νέαν· διότι ο πρώτος ουρανός και η πρώτη γη παρήλθε, και η θάλασσα δεν υπάρχει πλέον. 2 Και εγώ ο Ιωάννης είδον την πόλιν την αγίαν, την νέαν Ιερουσαλήμ καταβαίνουσαν

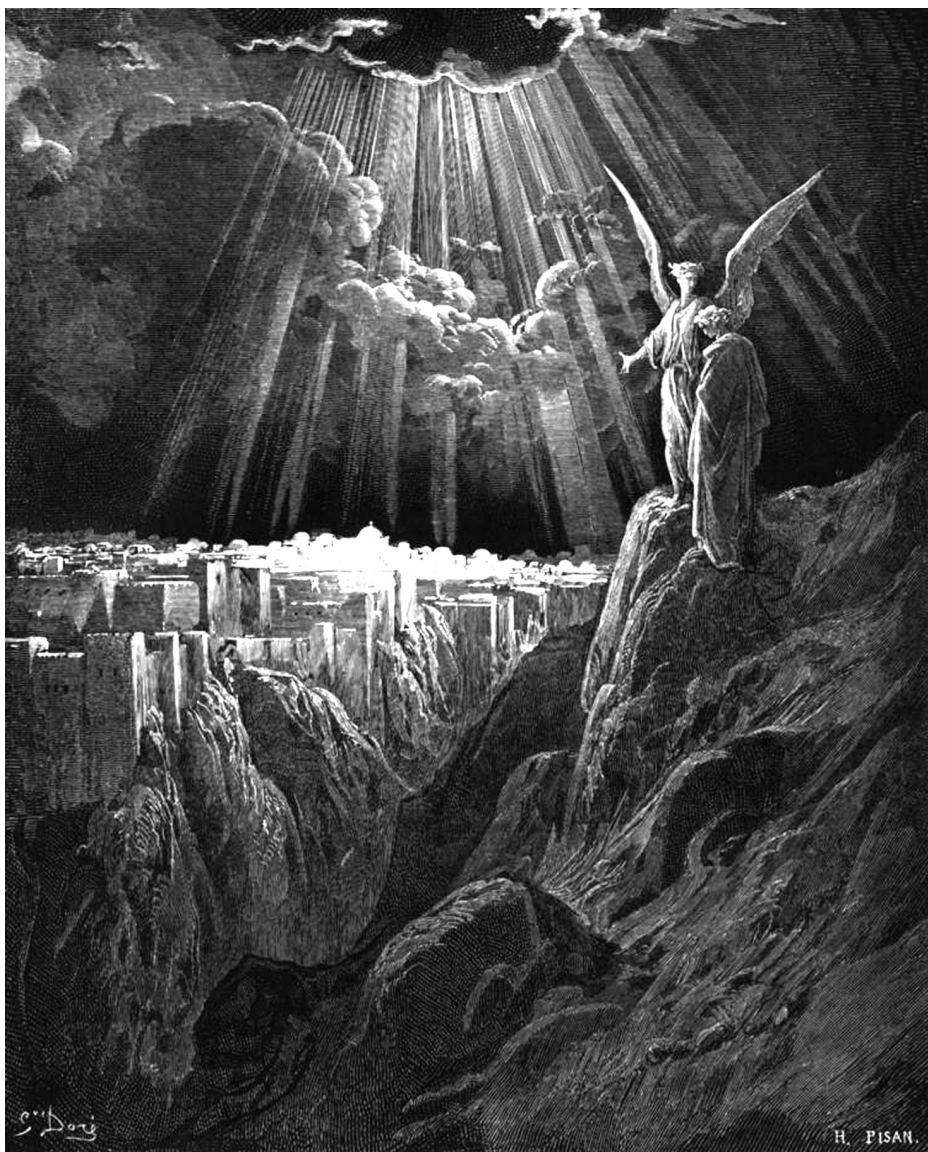
από του Θεού εκ του ουρανού, ητοιμασμένην ως νύμφην κεκοσμημένην διά τον άνδρα αυτής. 3 Και ήκουσα φωνήν μεγάλην εκ του ουρανού, λέγουσαν· Ιδού, η σκηνή του Θεού μετ' των ανθρώπων, και θέλει σκηνώσει μετ' αυτών, και αυτοί θέλουσιν εισθαι λαοί αυτού, και αυτός ο Θεός θέλει εισθαι μετ' αυτών Θεός αυτών· 4 και θέλει εξαλείψει ο Θεός παν δάκρυον από των οφθαλμών αυτών, και ο θάνατος δεν θέλει υπάρχει πλέον, ούτε πένθος ούτε κραυγή ούτε πόνος δεν θέλουσιν υπάρχει πλέον· διότι τα πρώτα παρήλθον. 5 Και είπεν ο καθήμενος επί του θρόνου· Ιδού, κάμνω νέα τα πάντα. Και λέγει προς εμέ· Γράψον, διότι ούτοι οι λόγοι είναι αληθινοί και πιστοί. 6 Και είπε προς εμέ· Ετελέσθη. Εγώ είμαι το Α και το Ω, η αρχή και το τέλος. Εγώ θέλω δώσει εις τον διψώντα εκ της πηγής του ύδατος της ζωής δωρεάν. 7 Ο νικών θέλει κληρονομήσει τα πάντα, και θέλω εισθαι εις αυτόν Θεός και αυτός θέλει εισθαι εις εμέ υιός. 8 Οι δε δειλοί και άπιστοι και βδελυκτοί και φονείς και πόρνοι και μάγοι και ειδωλολάτραι και πάντες οι ψεύσται θέλουσιν έχει την μερίδα αυτών εν τη λίμνη τη καιομένη με πυρ και θείον· ούτος είναι ο δεύτερος θάνατος. (Limnē Pyr g3041 g4442) 9 Και ήλθε προς εμέ εις των επτά αγγέλων των εχόντων τας επτά φιάλας τας πλήρεις από των επτά εσχάτων πληγών, και ελάλησε μετ' εμού, λέγων· Ελθέ, θέλω σοι δείξει την νύμφην, του Αρνίου την γυναίκα. 10 Και με έφερεν εν πνεύματι επί όρος μέγα και υψηλόν, και μοι έδειξε την πόλιν την μεγάλην, την αγίαν Ιερουσαλήμ, καταβαίνουσαν εκ του ουρανού από του Θεού, 11 έχουσαν την δόξαν του Θεού και η λαμπρότης αυτής ήτο ομοία με λίθον πολύτιμον, ως λίθον ίασπιν κρυσταλλίζοντα· 12 και είχε τείχος μέγα και υψηλόν, είχε και δώδεκα πυλώνας, και εις τους πυλώνας δώδεκα αγγέλους, και ονόματα επιγεγραμμένα, τα οποία είναι των δώδεκα φυλών των υιών Ισραήλ. 13 Προς ανατολάς πυλώνες τρεις, προς βορράν πυλώνες τρεις, προς νότον πυλώνες τρεις, προς δυσμάς πυλώνες τρεις. 14 Και το τείχος της πόλεως είχε θεμέλια δώδεκα, και εν αυτοίς τα ονόματα των δώδεκα αποστόλων του Αρνίου.

15 Και ο λαλών μετ' εμού είχε κάλαμον χρυσούν, δένδρον της ζωής, φέρον καρπούς δώδεκα, διά να μετρήση την πόλιν και τους πυλώνας αυτής και το τείχος αυτής. 16 Και πόλις κείται τετράγωνος, και το μήκος αυτής είναι τοσοούτων εθνών. 3 Και ουδέν ανάθημα θέλει είσθαι όσον και το πλάτος. Και εμέτρησε την πόλιν με τον κάλαμον έως δώδεκα χιλιάδας σταδίων· το μήκος και το πλάτος και το ύψος αυτής είναι ίσα. 17 Και εμέτρησε το τείχος αυτής, εκατόν τεσσαράκοντα τεσσάρων πηχών, κατά το μέτρον του ανθρώπου, ήγουν του αγγέλου. 18 Και η οικοδόμησις του τείχους αυτής ήτο ίασις, και η πόλις χρυσίον καθαρόν, ομοία με ύαλον καθαρόν. 19 Και τα θεμέλια του τείχους της πόλεως ήσαν κεκοσμημένα με πάντα λίθον πολύτιμον· το πρώτον θεμέλιον ίασις, το δεύτερον σάφειρος, το τρίτον χαλκηδών, το τέταρτον σμάραγδος, 20 το πέμπτον σαρδόνυξ, το έκτον σάρδιος, το έβδομον χρυσόλιθος, το όγδοον βήρυλλος, το έννατον τοπάζιον, το δέκατον χρυσόπρασος, το ενδέκατον υάκινθος, το δωδέκατον αμέθυστος. 21 Και οι δώδεκα πυλώνες ήσαν δώδεκα μαργαρίται· έκαστος των πυλώνων ήτο εξ ενός μαργαρίτου και η πλατεία της πόλεως χρυσίον καθαρόν ως ύαλος διαφανής. 22 Και ναόν δεν είδον εν αυτή· διότι ναός αυτής είναι ο Κύριος ο Θεός ο παντοκράτωρ και το Αρνίον. 23 Και η πόλις δεν έχει χρείαν του ηλίου ουδέ της σελήνης, διά να φέγγωσιν εν αυτή· διότι η δόξα του Θεού εφώτισεν αυτήν, και ο λύχνος αυτής είναι το Αρνίον. 24 Και τα έθνη των σωζομένων θέλουσι περιπατεί εν τω φωτί αυτής· και οι βασιλείς της γης φέρουσι την δόξαν και την τιμήν αυτών εις αυτήν. 25 Και οι πυλώνες αυτής δεν θέλουσι κλεισθή την ημέραν· διότι νυξ δεν θέλει είσθαι εκεί. 26 Και θέλουσι φέρει την δόξαν και την τιμήν των εθνών εις αυτήν. 27 Και δεν θέλει εισέλθει εις αυτήν ουδέν το οποίον μιαίνει και προξενεί βδέλυγμα και ψεύδος, αλλά μόνον οι γεγραμμένοι εν τω βιβλίω της ζωής του Αρνίου.

22 Και μοι έδειξε καθαρόν ποταμόν ύδατος της ζωής λαμπρόν ως κρύσταλλον, εξερχόμενον εκ του θρόνου του Θεού και του Αρνίου. 2 Εν τω μέσω της πλατείας αυτής και του ποταμού εντεύθεν και εντεύθεν ήτο το

καθ' έκαστον μήνα κάμνον τον καρπόν αυτού, και τα φύλλα του δένδρου είναι εις θεραπείαν των εθνών. 3 Και ουδέν ανάθημα θέλει είσθαι πλέον· και ο θρόνος του Θεού και του Αρνίου θέλει είσθαι εν αυτή, και οι δούλοι αυτού θέλουσι λατρεύσει αυτόν 4 και θέλουσιν ιδεί το πρόσωπον αυτού, και το όνομα αυτού θέλει είσθαι επί των μετώπων αυτών. 5 Και νυξ δεν θέλει είσθαι εκεί, και δεν έχουσι χρείαν λύχνου και φωτός ηλίου, διότι Κύριος ο Θεός φωτίζει αυτούς, και θέλουσι βασιλεύσει εις τους αιώνας των αιώνων. (αιθñ g165) 6 Και ειπε προς εμέ· Ούτοι οι λόγοι είναι πιστοί και αληθινοί· και Κύριος ο Θεός των αγίων προφητών απέστειλε τον άγγελον αυτού, διά να δείξη εις τους δούλους αυτού τα όσα πρέπει να γείνωσι ταχέως. 7 Ιδού, έρχομαι ταχέως. Μακάριος όστις φυλάττει τους λόγους της προφητείας του βιβλίου τούτου. 8 Και εγώ ο Ιωάννης είμαι ο ιδών ταύτα και ακούσας. Και ότε ήκουσα και είδον, έπεσα να προσκυνήσω εμπροσθεν των ποδών του αγγέλου του δεικνύοντος εις εμέ ταύτα. 9 Και λέγει προς εμέ· Πρόσεχε μη κάμης τούτο· διότι εγώ είμαι σύνδουλός σου και των αδελφών σου των προφητών και των φυλαττόντων τους λόγους του βιβλίου τούτου· τον Θεόν προσκύνησον. 10 Και λέγει προς εμέ· Μη σφραγίσης τους λόγους της προφητείας του βιβλίου τούτου· διότι ο καιρός είναι εγγύς. 11 Όστις αδικεί ας αδικήση έτι, και όστις είναι μεμολυσμένος ας μολυνθή έτι, και ο δίκαιος ας γείνη έτι δίκαιος, και ο άγιος ας γείνη έτι άγιος. 12 Και ιδού, έρχομαι ταχέως, και ο μισθός μου είναι μετ' εμού, διά να αποδώσω εις έκαστον ως θέλει είσθαι το έργον αυτού. 13 Εγώ είμαι το Α και το Ω, αρχή και τέλος, ο πρώτος και ο έσχατος. 14 Μακάριοι οι πράττοντες τας εντολάς αυτού, διά να έχωσιν εξουσίαν επί το δένδρον της ζωής και να εισέλθωσι διά των πυλώνων εις την πόλιν. 15 Έξω δε είναι οι κύνες και οι μάγοι και οι πόρνοι και οι φονείς και οι ειδωλολάτραι και πας ο αγαπών και πράττων το ψεύδος. 16 Εγώ ο Ιησούς έπεμψα τον άγγελόν μου να μαρτυρήση εις εσάς ταύτα εις τας εκκλησίας.

Εγώ είμαι η ρίζα και το γένος του Δαβίδ, ο αστήρ ο λαμπρός και ορθρινός. **17** Και το Πνεύμα και η νύμφη λέγουσιν· Ελθέ. Και όστις ακούει, ας είπη. Ελθέ. Και όστις διψά, ας έλθη, και όστις θέλει, ας λαμβάνη δωρεάν το ύδωρ της ζωής. **18** Διότι μαρτύρομαι εις πάντα ακούοντα τους λόγους της προφητείας του βιβλίου τούτου· Εάν τις επιθέση εις ταύτα, ο Θεός θέλει επιθέσει εις αυτόν τας πληγάς τας γεγραμμένας εν τω βιβλίω τούτω. **19** και εάν τις αφαιρέση από των λόγων του βιβλίου της προφητείας ταύτης, ο Θεός θέλει αφαιρέσει το μέρος αυτού από του βιβλίου της ζωής και από της πόλεως της αγίας και των γεγραμμένων εν τω βιβλίω τούτω. **20** Λέγει ο μαρτυρών ταύτα· Ναι, έρχομαι ταχέως. Αμήν, ναι, έρχου, Κύριε Ιησού. **21** Η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού είη μετά πάντων υμών· αμήν.

Και εγώ ο Ιωάννης είδον την πόλιν την αγίαν, την νέαν Ιερουσαλήμ καταβαίνουσαν από του Θεού εκ του ουρανού, ητοιμασμένην ως νύμφην κεκοσμημένην διά τον άνδρα αυτής. Και ήκουσα φωνήν μεγάλην εκ του ουρανού, λέγουσαν· Ιδού, η σκηνή του Θεού μετά των ανθρώπων, και θέλει σκηνώσει μετ' αυτών, και αυτοί θέλουσιν είσθαι λαοί αυτού, και αυτός ο Θεός θέλει είσθαι μετ' αυτών Θεός αυτών·

Αποκαλυψις Ιωαννου 21:2-3

Reader's Guide

Ελληνική at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *“As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.”* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *“And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.”* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *“Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.”* 2 Timothy 2:15. *“God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,”* 2 Peter 1:4-8.

Glossary

Ελληνική at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aidios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonymous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Greek---Greek-Modern-Katharevousa/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Κατα Λουκαν 8:31
Προς Ρωμαιους 10:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:2
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:11
Αποκαλυψις Ιωαννου 11:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 17:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:3

aidios

Προς Ρωμαιους 1:20
Ιουδα 1:6

aiōn

Κατα Ματθαιον 12:32
Κατα Ματθαιον 13:22
Κατα Ματθαιον 13:39
Κατα Ματθαιον 13:40
Κατα Ματθαιον 13:49
Κατα Ματθαιον 21:19
Κατα Ματθαιον 24:3
Κατα Ματθαιον 28:20
Κατα Μαρκον 3:29
Κατα Μαρκον 4:19
Κατα Μαρκον 10:30
Κατα Μαρκον 11:14
Κατα Λουκαν 1:33
Κατα Λουκαν 1:55
Κατα Λουκαν 1:70
Κατα Λουκαν 16:8
Κατα Λουκαν 18:30
Κατα Λουκαν 20:34
Κατα Λουκαν 20:35
Κατα Ιωαννην 4:14
Κατα Ιωαννην 6:51
Κατα Ιωαννην 6:58
Κατα Ιωαννην 8:35
Κατα Ιωαννην 8:51
Κατα Ιωαννην 8:52
Κατα Ιωαννην 9:32
Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 11:26
Κατα Ιωαννην 12:34
Κατα Ιωαννην 13:8
Κατα Ιωαννην 14:16

Πραξεις 3:21
Πραξεις 15:18
Προς Ρωμαιους 1:25
Προς Ρωμαιους 9:5
Προς Ρωμαιους 11:36
Προς Ρωμαιους 12:2
Προς Ρωμαιους 16:27
Προς Κορινθιους Α΄ 1:20
Προς Κορινθιους Α΄ 2:6
Προς Κορινθιους Α΄ 2:7
Προς Κορινθιους Α΄ 2:8
Προς Κορινθιους Α΄ 3:18
Προς Κορινθιους Α΄ 8:13
Προς Κορινθιους Α΄ 10:11
Προς Κορινθιους Β΄ 4:4
Προς Κορινθιους Β΄ 9:9
Προς Κορινθιους Β΄ 11:31
Προς Γαλατας 1:4
Προς Γαλατας 1:5
Προς Εφεσιους 1:21
Προς Εφεσιους 2:2
Προς Εφεσιους 2:7
Προς Εφεσιους 3:9
Προς Εφεσιους 3:11
Προς Εφεσιους 3:21
Προς Εφεσιους 6:12
Προς Φιλιππησιους 4:20
Προς Κολοσσαεις 1:26
Προς Τιμοθεον Α΄ 1:17
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:17
Προς Τιμοθεον Β΄ 4:10
Προς Τιμοθεον Β΄ 4:18
Προς Τιτον 2:12
Προς Εβραιους 1:2
Προς Εβραιους 1:8
Προς Εβραιους 5:6
Προς Εβραιους 6:5
Προς Εβραιους 6:20
Προς Εβραιους 7:17
Προς Εβραιους 7:21
Προς Εβραιους 7:24
Προς Εβραιους 7:28
Προς Εβραιους 9:26
Προς Εβραιους 11:3
Προς Εβραιους 13:8
Προς Εβραιους 13:21
Πετρον Α΄ 1:23

Πετρον Α΄ 1:25
Πετρον Α΄ 4:11
Πετρον Α΄ 5:11
Πετρον Β΄ 3:18
Ιωαννου Α΄ 2:17
Ιωαννου Β΄ 1:2
Ιουδα 1:13
Ιουδα 1:25
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:6
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 4:9
Αποκαλυψις Ιωαννου 4:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 5:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 7:12
Αποκαλυψις Ιωαννου 10:6
Αποκαλυψις Ιωαννου 11:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:11
Αποκαλυψις Ιωαννου 15:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 19:3
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 22:5

aiōnios

Κατα Ματθαιον 18:8
Κατα Ματθαιον 19:16
Κατα Ματθαιον 19:29
Κατα Ματθαιον 25:41
Κατα Ματθαιον 25:46
Κατα Μαρκον 3:29
Κατα Μαρκον 10:17
Κατα Μαρκον 10:30
Κατα Λουκαν 10:25
Κατα Λουκαν 16:9
Κατα Λουκαν 18:18
Κατα Λουκαν 18:30
Κατα Ιωαννην 3:15
Κατα Ιωαννην 3:16
Κατα Ιωαννην 3:36
Κατα Ιωαννην 4:14
Κατα Ιωαννην 4:36
Κατα Ιωαννην 5:24
Κατα Ιωαννην 5:39
Κατα Ιωαννην 6:27
Κατα Ιωαννην 6:40
Κατα Ιωαννην 6:47
Κατα Ιωαννην 6:54
Κατα Ιωαννην 6:68

Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 12:25
Κατα Ιωαννην 12:50
Κατα Ιωαννην 17:2
Κατα Ιωαννην 17:3
Πραξεις 13:46
Πραξεις 13:48
Προς Ρωμαιους 2:7
Προς Ρωμαιους 5:21
Προς Ρωμαιους 6:22
Προς Ρωμαιους 6:23
Προς Ρωμαιους 16:25
Προς Ρωμαιους 16:26
Προς Κορινθιους Β΄ 4:17
Προς Κορινθιους Β΄ 4:18
Προς Κορινθιους Β΄ 5:1
Προς Γαλατας 6:8
Προς Θεσσαλονικεις Β΄ 1:9
Προς Θεσσαλονικεις Β΄ 2:16
Προς Τιμοθεον Α΄ 1:16
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:12
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:16
Προς Τιμοθεον Β΄ 1:9
Προς Τιμοθεον Β΄ 2:10
Προς Τιτον 1:2
Προς Τιτον 3:7
Προς Φιλημονα 1:15
Προς Εβραιους 5:9
Προς Εβραιους 6:2
Προς Εβραιους 9:12
Προς Εβραιους 9:14
Προς Εβραιους 9:15
Προς Εβραιους 13:20
Πετρου Α΄ 5:10
Πετρου Β΄ 1:11
Ιωαννου Α΄ 1:2
Ιωαννου Α΄ 2:25
Ιωαννου Α΄ 3:15
Ιωαννου Α΄ 5:11
Ιωαννου Α΄ 5:13
Ιωαννου Α΄ 5:20
Ιουδα 1:7
Ιουδα 1:21
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:6

eleēse

Προς Ρωμαιους 11:32

Geenna

Κατα Ματθαιον 5:22
Κατα Ματθαιον 5:29
Κατα Ματθαιον 5:30
Κατα Ματθαιον 10:28
Κατα Ματθαιον 18:9
Κατα Ματθαιον 23:15
Κατα Ματθαιον 23:33
Κατα Μαρκον 9:43

Κατα Μαρκον 9:45
Κατα Μαρκον 9:47
Κατα Λουκαν 12:5
Ιακωβου 3:6

Hadēs

Κατα Ματθαιον 11:23
Κατα Ματθαιον 16:18
Κατα Λουκαν 10:15
Κατα Λουκαν 16:23
Πραξεις 2:27
Πραξεις 2:31
Προς Κορινθιους Α΄ 15:55
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 6:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14

Limnē Pyr

Αποκαλυψις Ιωαννου 19:20
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 21:8

Sheol

Γένεσις 37:35
Γένεσις 42:38
Γένεσις 44:29
Γένεσις 44:31
΄Αριθμοί 16:30
΄Αριθμοί 16:33
Δευτερονόμιον 32:22
Βασιλειών Α΄ 2:6
Βασιλειών Β΄ 22:6
Βασιλειών Γ΄ 2:6
Βασιλειών Γ΄ 2:9
΄Ιώβ 7:9
΄Ιώβ 11:8
΄Ιώβ 14:13
΄Ιώβ 17:13
΄Ιώβ 17:16
΄Ιώβ 21:13
΄Ιώβ 24:19
΄Ιώβ 26:6

Ψαλμοί 6:5
Ψαλμοί 9:17
Ψαλμοί 16:10
Ψαλμοί 18:5
Ψαλμοί 30:3
Ψαλμοί 31:17
Ψαλμοί 49:14
Ψαλμοί 49:15
Ψαλμοί 55:15
Ψαλμοί 86:13
Ψαλμοί 88:3
Ψαλμοί 89:48

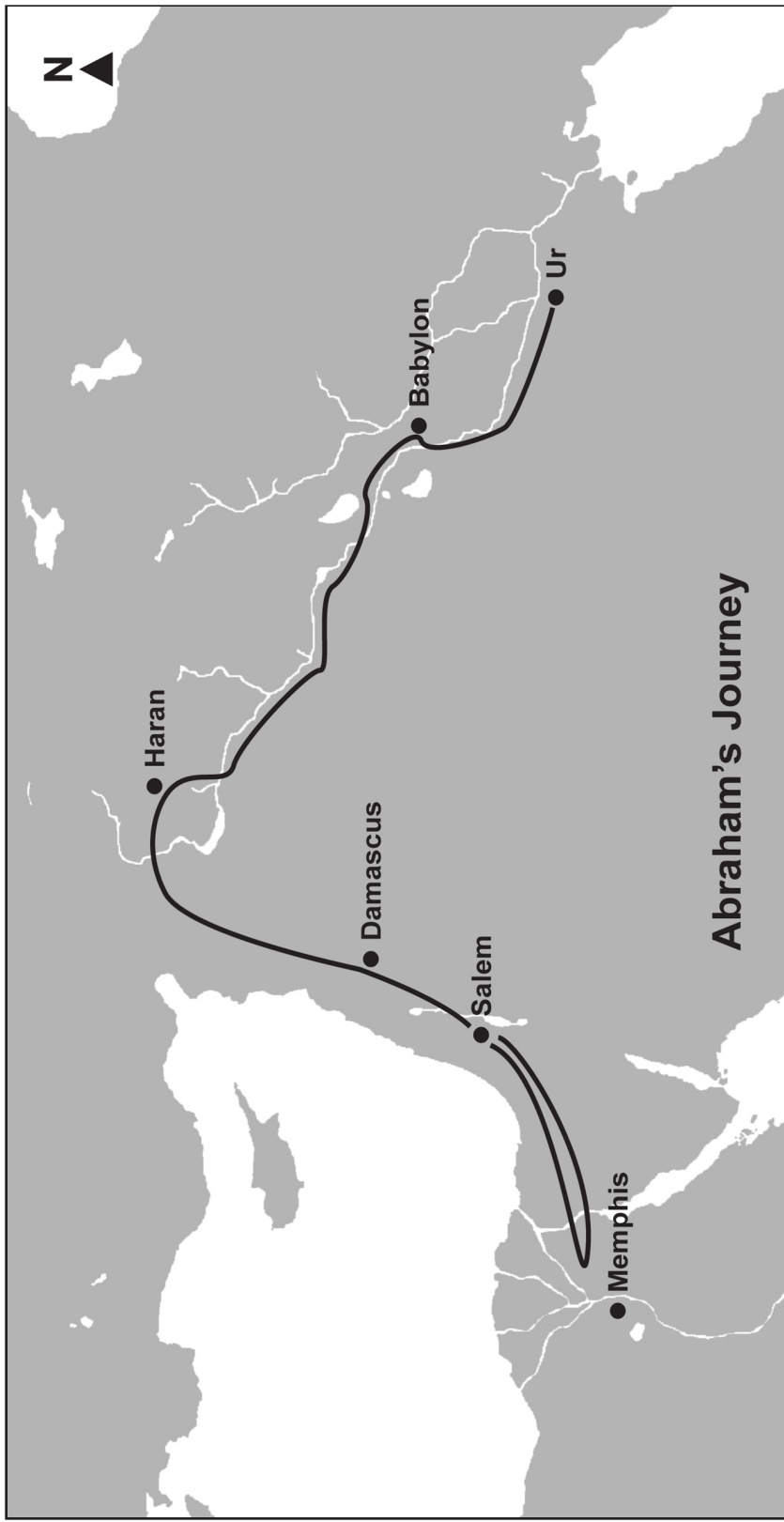
Ψαλμοί 116:3
Ψαλμοί 139:8
Ψαλμοί 141:7
Παροιμία 1:12
Παροιμία 5:5
Παροιμία 7:27
Παροιμία 9:18
Παροιμία 15:11
Παροιμία 15:24
Παροιμία 23:14
Παροιμία 27:20
Παροιμία 30:16
΄Εκκλησιαστής 9:10
΄Άσμα ΄Ασμάτων 8:6
΄Ησαΐας 5:14
΄Ησαΐας 7:11
΄Ησαΐας 14:9
΄Ησαΐας 14:11
΄Ησαΐας 14:15
΄Ησαΐας 28:15
΄Ησαΐας 28:18
΄Ησαΐας 38:10
΄Ησαΐας 38:18
΄Ησαΐας 57:9
΄Ιεζεκιήλ 31:15
΄Ιεζεκιήλ 31:16
΄Ιεζεκιήλ 31:17
΄Ιεζεκιήλ 32:21
΄Ιεζεκιήλ 32:27
΄Οσηέ΄ 13:14
΄Αμώς΄ 9:2
΄Ιωνᾶς΄ 2:2
΄Αμβακούμ 2:5

Tartaroō

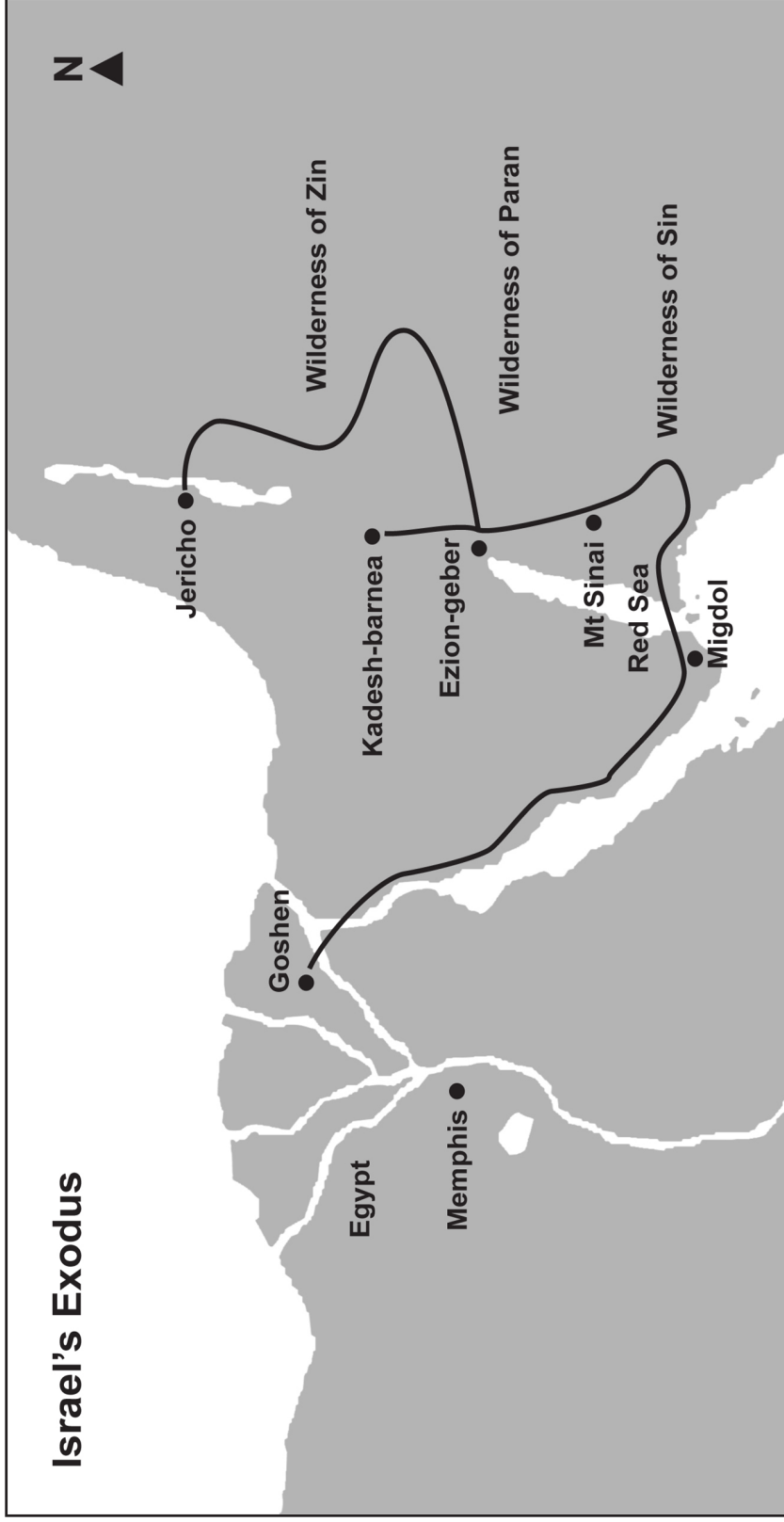
Πετρου Β΄ 2:4

Questioned

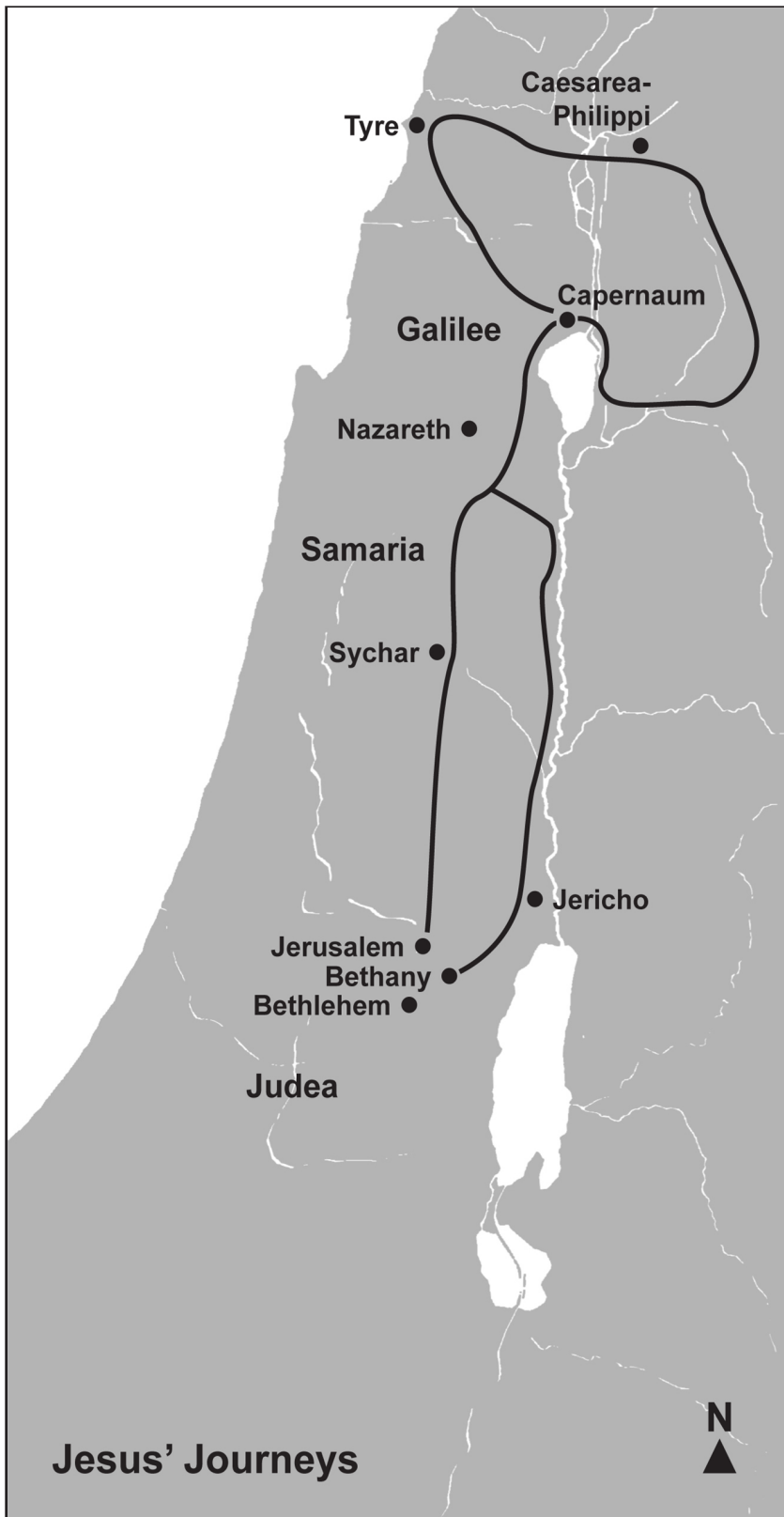
Πετρου Β΄ 2:17

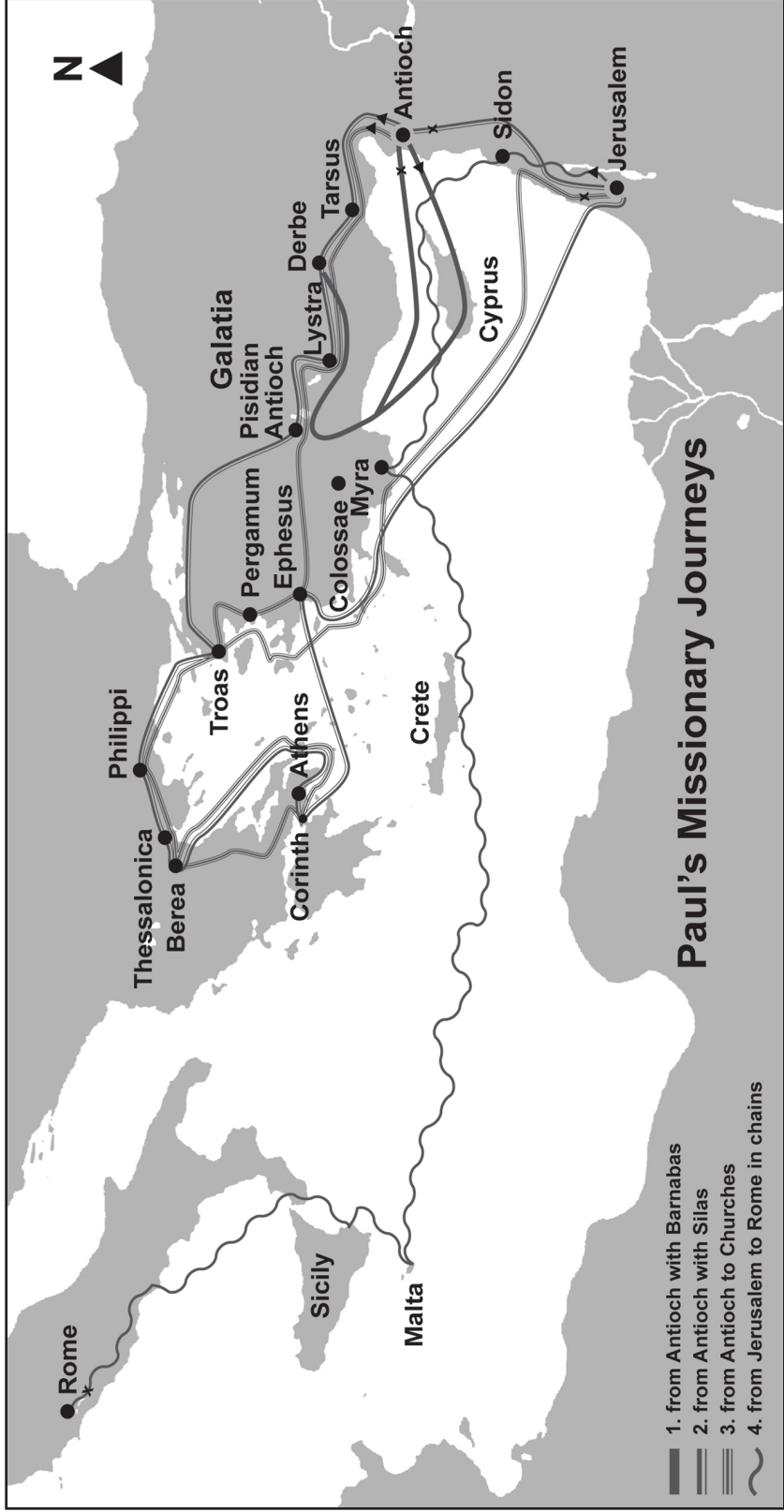
Διά πίστewος υπήκουσεν ο Αβραάμ, óτε εκάλειτο να εξέλθη εις τον τόπον τον οποίον έμελλε να λάβη εις κληρονομίαν, και εξήλθε μη εξεύρων που υπάγει. - Προς Εβραίους 11:8

Ότε δε ο Φαραώ εξεπέστειλε τον λαόν, ο Θεός δεν ώδήγησεν αυτούς διά της οδού της γης των Φιλισταίων, αν και ήτο η συντομωτέρα· διότι ο Θεός είπε, Μήποτε ο λαός ιδών πόλεμον μεταμειλήθη, και επιστρέψη εις Αίγυπτον. - Έξοδος 13:17

διότι ο Υιός του ανθρώπου δεν ήλθε διά να υπηρετηθή, αλλά διά να υπηρετήση και να δώση την ζωή αυτού λύτρον αντί πολλών. - Κατά Μάρκον 10:45

Paul's Missionary Journeys

Παύλος, δούλος Ιησού Χριστού, προσκεκλημένος απόστολος, κευχωρισμένος διά το ευαγγέλιον του Θεού, - Προς Ρωμαίους 1.1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- 1956 Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyrd in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyrd in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ▶			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ▶			Romans 5:12-19	
Where are we? ◀			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
Who are we? ▶	God	Father	John 10:30	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son	God's perfect fellowship	
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ▶			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise		
Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers			
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				
Luke 16:22 Blessed in Paradise				
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				
			Revelation 20:13 Thalaasa	Matthew 25:41 Revelation 20:10
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			Revelation 19:20 Lake of Fire	Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
			Revelation 20:2 Abyss	

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Destiny

Ελληνική at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, "*You did not choose me, but I chose you*," John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Πορευθέντες λοιπόν μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, - Κατα Ματθαίον 28:19

